

ئەو دىۋى كويستان

ئەستوندىك

يەشار كەمال
و : رەسوول سولتانى

منندى اقرا الثقافى
ابو علي الكردي

بەرگى يەكەم

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ئەو دىۋى كويستان ئەستوندىك

ياشار كەمال

و: رەسوول سولتانى

بەرگى يەكەم

ئەۋى دىۋى كويستان ئەستوندىك

وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه به‌رێوه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌ولێز

● **نوو دیوی کۆستان (ئەستۆندەك)**

● نووسینی: یاشار که‌مال

● وه‌رگێرانی له‌ تورکییه‌وه بۆ فارسی: رەزا سه‌ید حوسینی و جه‌لال خوسره‌وشاهی

● وه‌رگێرانی له‌ فارسییه‌وه: ره‌سوول سولتانی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: (باران)

● به‌رگ: جیگر عه‌بدوڵه‌بار

● چاپی یه‌که‌م: ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰

● نرخ: سی‌بەگ‌رگ ۱۵۰۰۰

● چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنبیری و لاوان

● له‌ به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۹۹۶) ی سالی (۲۰۱۱) ی پێداوه.

● **زنجیره‌ی کتێب (۶۰۶)**

● **نوو کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی**

● **رۆشنبیری له‌سه‌ر نوو ماله‌په‌ره‌ بھۆینه‌وه**

● **ماله‌په‌ر: www.mukiryani.com**

● **نیمه‌یل: info@mukiryani.com**

● **www.Kurdchap.com**

پیشکشه

به دسته ماندوه کانی هه رسی برا نازیزه که م (برایم، عدولاً، ره حیم)

له بهر خۆیه وه گوتی:

نیزگیل هاتۆته بهردهرکی... ههلیگره و بیبه... نا... نا... ئهو نیزگیله سهری لی شیواوه، هیشتا بۆ پشکووتنی لۆکه له چوکورواو زۆری ماوه... دیاره نه مسال پتا و ناههت له رهگهی نیزگیلی داوه... نه کارهگی ئهو به لا لیدراوه کرمۆل بووی؟ نه کاره مشک کرتاندییتی؟ ههر وا ههله که ندری و دی.

له بهر بهر پۆچکهی ماله که بیان دانیشتبوو، لاقی لی دریتۆ کردبوون و پالی به دیواره وه دا بوو. پهکی که وتبوو. له که نه فتیان سهری لی تیک ده چوو. له پ و لاواز ببوو. پیری پرزه ی لی پریبوو. خه میکی قوول به روخساره بزراو و چرچ و لۆجه که یه وه به دی ده کرا. ردینه دریتۆ و سپی و بۆز و چلکنه که ی که وتبووه سهر سینگی و بهر ببۆوه. برۆ کولکن و ئالۆزکاو و ماش و برینجیه که ی که وتبووه سهر چاوه ورده سهوزه کانی که پیلوه کانیان سوور هه لگه پابوون. زاری له نیوان ردین و سمیله که یه وه به حال دیار بوو. سهری تهواو رووتابۆوه و مسوی بۆ ده رمانیش پتوه نه مابوو. پیه کانی زل و ره قه له و رهش و قه لشیو بوون و نینۆ که کانیشی زهرد و دریتۆ. پانتۆله جاوه که ی که به ده ست دوورابوو، له بهر پینه دیار نه بوو. کراسه که شی ههروه تر.

کار یله یه که له ده روپشتی ملومۆی بوو. بریک له و لاتره ره مریشکینک هه لایه کی نابۆوه ههر مه پرسه. چهند جووجه له یه کی نه رمۆله، ههر ده تگوت گلۆله به نیککی زهردن و ده ستیان لی بده ی هه لده وه رن، له دوا ی مریشکه که وه له نیو زبل و زاله که دا راکه راکیان بوو.

مام خه لیل له و دنیا یه دا له هه مو شتی پتر حه زی له سه یری نه و جووجه له زهرد و نه رمۆلانه بوو که تازه هیلکه بیان تروو کاندبوو و هه ولیان ده دا هه تاو و خاک بناسن. جار و باره به گاره گاری مریشکه که سه رتکی هه لدینا و ده بیۆلاند:

— ده ک مالت کاول بی هه ی، چهند ده قیرینی.

سەرى بەردەدايەوہ و چەناگەى بە سىنگىيەوہ دەنوسانئەوہ:
“ئەگەر نىزگىل بى و بەردەرکە بگرى، ئەگەر لە چوگورواوش لۆكە بېشكوى و ھەموو
دەروەشتىش سېى داگەرې، ئەمسال ئەژنۆگانم لە دووم نايەن. ئەمن ئەمسال بەو حالئەوہ
ناتوانم بجمە چوگورواوا، ناتوانم خەليل، ناتوانم...

بړىك لە دوانىوہرۆ لای دابوو كە ھەستا، بەلام بە زەحمەت. بانگى بووكەكەى كرد:
– ھۆى كچى، قومىك ئاو... بەملى شكاوت...

بانگى ھىشت، بانگى ھىشت، بەلام ھىچ وەلامىك لە ژوورەوہ نەبوو.

– كەس نىيە چۆرە ناوتىك بە پىاوى بەدا... پىاوى بمرى باشترە و پىر نەبى.

چوہ ژوورەوہ و جامولكەكەى پىر كرد، كە دەبجواردەوہ دەستەكانى دەلەرزىن و ئاوەكە بە لا دەم
و رىشىدا دەچۆرايەوہ. ھەروا كە خۆى دەدايە سەر تىلاكەى، دەرۆيشت و رادەوہستا، بەرەو گردەكەى
رووبەرپوو كەوتە رى. كە دەمەدەمى ئىوارى گەيشتە سەر تەپۆلكەكە، لە دوورەوہ مۆتك خەريك بوو
پىدەشتەكەى دادەبۆشى. پىدەشتە كاكى بە كاكىيەكە رەنگى خۆلەمىشى دەگرت. واى ھاتە پىش
چاوا كە پۆلە نىزگىلىكى بە ئاسمانەوہ دىتوہ.

“نىزگىل ھات و بەردەرکەى گرت. ناكرى ھەلى نەگرى و نەبەى. ھەر بە پىنى عادەتى سالان
ئەگەر بە گوندىيەكان نەلئى لە چوگور لۆكە پشكووتوہ، خۆ گوندىيەكان كەولت دەكەن خەليل...
ئەگەر درەنگ بەگەنە لۆكە رىننەوہ و دواى پشكووتنى لۆكە، سەپان و پالەى گوندىيەكانى دىكە چى
لۆكەيە كۆى بگەنەوہ و خەلكى گوندىيەكەى تۆ درەنگ بەگەنى و كىنگەيەكيان دەست نەكەوى بۆ
لۆكەچىننەوہ... خەليل، جا چىيان پى دەلئى؟ دەلئى بە سەھو چووم...؟

نىزگىل لە پىدەشتى كاكى بە كاكىدا دەخولايەوہ و ئەوہش بەلامى مام خەليلەوہ يانى نەوہى لە
چوگورواوا لۆكە خەريكە دەپشكوى. ھەموو سالى ئەو دەمانە، لەوانەيە بىرىكىش زووتر، مام خەليل
نىزگىلىكى كە لە پىدەشتەوہ ھەلكەنرابوو و ھاتبوو، ھەلدەگرت و لە لق بە لق و گەلا بە گەلا و درك
بە دركى ورد دەبۆوہ و راستەرى و بە ھەلەداوان خۆى دەگەيانئە كوتخا و دەيگوت:

“ھەتيوہكەى كوتخا خدر، نىزگىل ھات. رىزىكىشىم بەچاوى خۆم بىنى كە وەك قەتارى قاز
و قورىنگان بە دواى يەكدا بەرەو چىاي تەكەچ دەرۆيشتن. بە گوندىيەكان بلئى، ھەتا سى رۆزى
دىكە خۆ ئامادە بكەن بچىن بۆ لۆكە رىننەوہ.

گوندىيەكانىش بە سى رۆژان خۆيان تەيار دەكرد و بەرەو چوگورواوا وەرى بگەون. “ئەو شەوہ خەو
لە چاوى مام خەليل مېوان نەبوو. نوقمى خەيالان بوو: زۆرى نەماوہ كزە باى ساردى پايىزان ھەل بكا
و تەزوو بختە جەستەى خاكى پىدەشتەكەوہ. بالئەكان سەريان بردووتە بن باليان و لە گوشە و

قوژبنان هه لکورماون. سه رمایانه. ئیتیر قاسپهی کهویش نایه. ئیتیر له بن پنچکان شویتن پی خه نه لیدراوه کانیاں دیار نییه. نهوه چیه رۆژ به رۆژ کیتویر ده بی؟ گۆه بای کوتایی هاوینه. نهوه چیه که گۆهبا هه لیده قه نی و لهو ته پۆلکه مه ده بیاته نهو ته پۆلکه؟ ئیزگیله. ناخۆ ئیزگیله کان هه رکامه بیان هیتندی زه مبیلیک له بن میچی ئاسمانی سپی دا و به سه رگرده رووته کانه وه ده سوورپینه وه. شه مرۆش نه بی، سبه ی ده سوورپینه وه. ناخۆ بایه کان که به هه زاران گۆه گۆ و گقه گفیان بهو پیده شه ته دا تیده په پرن، هیتشتا ریگه و قه لشت و شیو و دۆله کانیاں پر نه کردوه له ئیزگیل؟ زۆر نابا، رۆژیکسی دی، پری ده کهن. ئیزگیل به شیو دۆل و روویاران وه ده بی... نهو گوندیانه عه قلیان نییه؟ هیه چ کامه بیان چاو و گوچکه و هه ستیان نییه؟ لهو سی ساله ی رابردوودا باشه نه گه ر مام خه لیل نه بوایه چیان ده کرد؟ نهوه هات و مام خه لیل مرد! ئیستاش هه ر وای دانین مردوه. یانی نهو نه بی ئیوه ناچنه چوکور بو لۆکه چینه وه؟ هه ی بی ناموسینه. لهو هه مووه ساله دا تاقه یه ک رۆژ، هه ر یه ک که ستان نه هات بلێ” ده سه کانت خو ش بن مام خه لیل، سپاست ده که بن که هه موو سالی له کاتی خویدا ریگ نهو ده مه ی لۆکه ده پشکووی ده مان به ته کینگه. ” ده ی باشه، نهوه نه مسالا نه منیش لاقم له دوو نایه ن. نه من له کووی بزاتم له چوکور او لۆکه پشکووتوه یان نا؟ نه من نازاتم... ئیتیر نازاتم هه ی بی تاموسینه.

هه تا به یانی هه ر پیهی خو ارده وه.

بو به یانی کاتی له خه وه هه ستا، چاوه کانی وا ده برژانه وه ده تگوت بیبارت تی کردوون. چاری بریه دوور دوور. سه بری نهو کزه بایه ی کرد وا هه لێ کردبوو. سه بری کرد و گوتی:

— خه لکی نهو گونده گه مژهن. هه ر هه موویان که رن.

کوړه که ی له پشت سه ری راوه ستابوو. پرسیی:

— نهوه ده لێی چی بابه؟...

— مام خه لیل جوابی نه دایه وه و برێک دوور که وته وه.

کوړه که ی به خدوایدا رۆیی و گوتی:

— بابه، هیتشتا زۆر مان ماوه بو پشکووتنی لۆکه؟

مام خه لیل جوابی نه دایه وه.

کوړه که ی گوتی:

— تو خودا که ی بابه. نه ری نهوه بو وات لی هاتوه؟ هه ر وسته ت لیوه نایه؟

کوړه که شی مووی ره شی له ریشیدا نه مابوو و ته مه نی له سه رووی په نجا دیاربوو. خه لیل

برۆی هه لته کاندن و له توقی سه ری وه تا به ری پیه سه بریکسی کوړه که ی کردو گوتی:

— نه تو ده لێی چی هه تیوه؟ نهوه هاتووی ده مه ده م له گه ل ده که ی؟

له توورپه یی بیان به دهوری خویدا ده خولایه وه و هرچی له زاری ده هاته ده ری حواله یی کویتخا و کوره که یی، “تاشباش ئوغلو” و هممو گوندیه کانی ده کرد.

کاتیک رقه که یی نیشته وه، به بی تاقه تیه وه قوونی دایه سر بهرده که. ردینه که یی له قوولی دهستی گرت و چنه شی له سر دهستی دانا. کوره که یی له تهنیشته یه وه راوه ستابوو و نهیده زانی بابی له چی توورپه یه.

– نه گهر نه توش وه مندالی خه لکی بوایه یی، کوا نه من ناوا ده بووم؟
هر وا ده بیو لاند. کوره که یی بۆ نه وه یی له وه پتر گوئی له وه قسه رهق و تالانه یی نه بی، به جیی هیشت. مام خه لیل به خۆی و رقه که یه وه به تهنی مایه وه:
“نیزگیل هاتوته بهر ده رکی، ناکری هه لی نه گری نه ییه یی.”
هه ستا. باویشکیکی دا، هممو گیانی ده یزیراند. هر وا که خۆی ده دایه سر تیلکه یی، به ره و نیو گوند وه ری که وت.

نهیده توانی به بهر ده رگای کوری مه لادا رابری. هر مانگی ته موز ته واو بوایه و رۆژه کانی مانگی ناب گه یشتبا یهن، هممو رۆژی که مام خه لیلی ده دی لیتی ده پرسی:

– نه ری مام خه لیل، چهند رۆژی دیکه یی ماوه قورینگه بابرده له کانی تو بی؟ بۆ شو رۆژه یی ده بی بچینه چوکوری خواروو؟ کوره مام خه لیل، گیانی خه لکی شو گونده به ده ست توویه، مام خه لیل، تو هزت لی بی، سی مانگی دیکه له نیوه راستی زستانیدا ده مان به یته لۆکه چینه وه.

توتکه سه گ! نه وه کوری مه لای شاه دانی نییه. هر له خۆوه ده تریقه تته وه. رۆژه هه تا ئیواری زاری دا بچریوه. ناخر سه ی کوری سه ی، نه گهر پیای، نه توش سالتیک له سالان کاتی بشکووتنی لۆکه رابگه یینه ... ده ی به بی نیزگیل، هر له خۆته وه بیلی!

لای دا و به رینگه یه کی دیکه دا که دوورتیش بوو، بای دایه وه. هر به راستیش نه ژنۆکانی هیزیان ده بهر دا نه مابوو. چهند هه نگاو ده رۆیش و ده وتستا. زۆر له میژ بوو له خۆی ده پرسی: “نه کا ته واو پیر بووم. دیاره له هه شتام تپه راندوه. چوو زانم خوا ده زانی. به لام له پیریان دانه هیزاوم. قهت تیر زگی خۆم نان نه خواردوه. چما شو بوو که قه چه ییم پاروه نانتیکم ده داتی؟ هه مو خوارده کان وا تاقهت ده کا نه من نه یان دۆزمه وه. ناخه بۆیه ده ست و نه ژنۆم ده لهرزن. به لام با بگه یینه چوکور، شووتی ... ته ماته ... له ری پیاو گیانیککی وه بهر دیتته وه. به لام ناخۆ چۆن ده کری به ره و خوار بیتته وه و بگه یته چوکور؟ نه مرۆ و سه بی لۆکه ده بشکوی. هۆی کوره، کوره که یی برایم، نه تو کورنکی باشی! له بابیش باشتری، به لام شو دایکه ت ... شو مالۆسه پیره که بابتی به خفه تان کوشت ... به خوادای بابت له داخی شو وه زگی دا ... له دهستی شو ژنه تیوه زۆرداره ...”

چوو و له بهر دهرگای "عەلی" یه درێژ راوهستا. تیتلاکە ی زرم و کوت له عەرزی راکیشا. ماله کە ی عەلی، که له بابییمه به میرات بۆ مابۆوه، نەوی بوو، سواغ نە کرابوو و به کمرسەک و بەردی زل زل و ناریک هەلچنرابوو. دیاریبوو لهو کاتەدا عەلی به تەنی له ماڵ نەبوو. نەگەر شو دایکە ی شو مریتمۆکه به نەفرەتبوو، شو پیره مەکرپازه به دهۆیه له مالهوه بوايه، دیسانیش کاره که راست نەدهات. دوودل بوو. ناخۆ ده کرا بگهڕیتتوه و روژتکی دیکه که مریتمۆک له مالتی نەبی بچیتتوه؟ لهوانه بوو مریتمۆکیش له مالتی نەبی، و لهوانهش بوو شو ده مە ی شووان قسان ده کەن، مریتمۆک نەهاتبایه ته لایان. به دهنگیتکی نەرم و باوکانه هەرای کرد:

— عەلی، روژله، عەلی...

عەلی هاته دهری و گوتی:

فەرموو مام خەلیل... فەرموو وەرە ژووری!...

هاته لای. مام خەلیل هەر لهوی له سەر کۆتەرە دارێک هەلتووته کا و گوتی:

— ئەتۆش دانیشه، لیره له کن خۆم...

"عەلی" ییش له تەنیشتی دانیشت. شو پیره مێرده، بی و نەبی قسەیه کی پێیه.

ده روژ بوو پهیتا پهیتا ده هاته لای و منگه منگیتکی ده کرد و ده روژیشت. عەلی

هەستی کردبوو چیی دهوی، به لام چ ده سەلاتی نەبوو. مام خەلیل دهستی پێ کرد:

— هیشتا زۆری ماوه بۆ لۆکه چینییهوه. نەمسال هەواکە ی سارد بوو. لۆکه له چوکوری دەرنگ

دەپشکوی. چ دەرنگ پشکوی و چ زوو، نەمن بهو قوونه خاوتنە مەوه ناتوانم بچمه چوکوری خواروو،

عەلی، دەست و ئەژنۆم هێزیان نییه. هەر هەنگاوێکی هەلی ده گرم وەخته تیغەری پشتم بشکی. مالتی

نەو پیرییه خەرا بی. به لایه به لای. پیری به لای لایه لایه. شو روژ و سبهینیهک لۆکه دەپشکوی. جا چ

نیزگیل بی یان نیه، نەمن به کوخا بلیم لۆکه گولی داوه یان نا، له چوکوری لۆکه هەر دەپشکوی. به لام

مام خەللی تۆ نەمسال هێزی چوون بۆ چوکوری خواروی نییه. هەتا گەیشتمه نیره، ده جاران راوهستام

بۆوهی پشویه کم بیتتوه بهرخۆ. عەلی گیان، بهو حال و بالهوه چۆن ده توانم بچمه چوکوری خواروو؟

مانگیتکه بیر لهوه ده که مەوه. ئەژنۆکانم وەک بیی نیتو ئاو ده لمرزن. بی لهوه ژانیش ده کەن... له گیانی

خۆم وەرەز بوومه. خۆزگه پیاو پیری نەبینی، کورم... جا وەرە بهو قوونه خاوتنە مەوه بچۆ چوکوری.

له ناکاو بی دەرنگ بوو. بی دهنگیهک ولاتی داگرت. مام خەلیل سەری بەردا بۆوه. شو

بایه ی هەلی کردبوو له دوورهوه نیزگیلیکی هیناو له بهر پێیان له عەرزی دا. مام خەلیل هەلی

گرتوه و به لاهوی نا و بایه که دیسان رایالییهوه.

که سه‌ری هه‌لێنا، عه‌لی چاره‌ ته‌ره‌ کانی ته‌وی بیینی. خه‌لیل له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوته‌ی:

– ناخ، بۆ بابه‌ خوالێخۆشبووه‌ که‌ت، یاخا گۆزه‌ که‌ی پر بێ له‌ نوور...

په‌چه‌په‌چه‌ قسه‌ که‌ی کردبوو:

– ناخ، برایی بابت، نه‌گه‌ر ته‌و زیندوو بوایه‌، کوا ته‌من ناوا شه‌ ده‌بووم؟ بریا له‌بری ته‌و ته‌من مرده‌بایه‌م. بریا پێکه‌وه‌ مرده‌بایه‌م. ته‌من نه‌ده‌بوو دوای ته‌و بژیتم. برایم پیاویکی زۆر نازدار بوو.

چاوی برییه‌ چاوی عه‌لی:

– هه‌م نازدار بوو، هه‌میشه‌ جوامیر! له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا دزێک بوو رۆژه‌ی له‌به‌ر دایک هه‌لده‌گرت. ته‌نانه‌ت جووت ده‌له‌کی سه‌رۆکی جه‌رده‌ و رێگه‌کانیشه‌ لێی تۆقیبوو. ته‌من له‌گه‌ڵ ته‌و ده‌چوو مه‌ دزی. ته‌منیشه‌ فێره‌ دزیی ده‌کرد. بۆیه‌ش ته‌من به‌بێ ته‌وه‌ی چارم له‌ده‌سته‌ی که‌سه‌یک بێ ناوا خۆش ژیا. به‌لام که‌ په‌ر بووم... و برایمیشه‌ مرده‌... خوا ته‌و په‌رییه‌ به‌ریته‌وه‌.... پیاو که‌ په‌ر بوو بۆ کوشتنی باشه‌.

مام خه‌لیل له‌و ده‌مه‌دا که‌ ته‌و قسانه‌ی به‌ عه‌لی ده‌گوتن، خۆی پر وای به‌ قسه‌کانی خۆی هه‌بوو. و ته‌و پر وایه‌ش له‌ روخساره‌ پێدا گه‌ره‌ که‌یدا به‌دی ده‌کرا:

– جا وه‌ره‌ به‌و پشته‌ کۆم و له‌رۆکه‌ته‌وه‌ به‌چۆ چوکووری خواروو. ناچاریشه‌ برۆی! دنیا ناوایه‌... خوا بیهری... نه‌گه‌ر به‌وه‌ی له‌ گوندی بێنمه‌وه‌ عه‌لی!... به‌ تاقتی ته‌نی... ده‌لی مام خه‌لیل شیت بووه‌ و له‌سه‌ری داوه‌... به‌ تاقتی ته‌نی و بێ که‌س و بیده‌ له‌ برسان ده‌مرم. بۆ پیاو ده‌توانی به‌ تاقتی ته‌نی له‌ گوندیکی چۆلدا بژی؟ هه‌ر له‌ ته‌نیایی دیق ده‌کا. پێنج رۆژ و ده‌ رۆژ نییه‌. مانگ و ساڵه‌. چر و جانه‌وه‌ره‌ ده‌بخۆن، میروو گه‌را له‌ چاویدا ده‌که‌ن. چاوی ده‌کۆلن. کوا قه‌ت هه‌بووه‌ له‌ وه‌رزی لۆکه‌چنینه‌وه‌دا یه‌کیک له‌ ناواییدا مابیته‌وه‌؟ ته‌من له‌وه‌تا خۆم ناسیوه‌ شتی ناوام نه‌بینیوه‌. ته‌تۆ بلی، دیوته‌؟

چاوی بریبه‌وه‌ نیتو چاره‌کانی “عه‌لی”یه‌وه‌:

– نا، نه‌م دیوه‌.

مام خه‌لیل که‌ زانیبووی “عه‌لی”ی دلگه‌ران کردووه‌، به‌ له‌به‌زێکی سه‌رکه‌وتوانه‌وه‌ ده‌نگی هه‌لێنا و گوته‌ی:

– بریا ته‌منیشه‌ له‌گه‌ڵ برایم مرده‌بایه‌م. بۆخۆم ده‌مردم ته‌و رۆژه‌م نه‌ده‌دی. دیسان خۆ ته‌گه‌ر کورپێکی وه‌ک تۆشم هه‌بوایه‌، ناییی... خودا هه‌سه‌نێکی چلمنی ملشکاوی داومه‌تی، هه‌ر

نەیدابا باشتەر بوو. تەننەت ئەسپەنك گۆیدرئۆتیکیشی نەدامی. نەری وەللا، خۆزگە کورپیکى وەك تۆم ھەبوايە، سواری دەکردم. لەو رۆژەو ئەو ئەسپە رەسەنە پیتی لەو مائە نا... برايم لە ئۆزون یايسلا (گەورە کویتستان) لە ناغايەکی چەرکەزانی دزیبوو و ھیتابووی... خۆ راستە دزیتییە، بەلام بە ھەلەل دەرجوو. ئەو چەند سالە لە مائی ئیوہ دایە نەمردووە، بزر نەبووہ... ئەدی کورم، عدلی، ناوایە... ھەسەنی من لانیكەم وەك تۆ ئەسپەنكیشی نییە. گۆیدرئۆتیکیش چییە نییەتی. ئەمن ھەتیوہ چلمنیکى ناوام پى کور نییە....

ئەوجار بە توورەبییەوہ بۆلاندى:

– دەك، خوا پىستی سەری ھەزار کورى وەك ھەسەنە چلمنى من بە لەعنەت بکا.

گورج لە جىی خۆی ھەستا. بى ھیوا ببوو. بە پشتی چەماوہ و بەلارەلار، ئیستا نا ئیستا بکەوی و نەکەوی، ئەوی بەجى ھىشت:

“جا بۆ ھەتیوی مریمۆكى قۆلتەر ھیچی لى ھەلدەوہری. ئەو ھەتیوہ لە برايم نییە. خوا دەزانى مریمۆك لە كىی گرتوہ... ئەو پیرە قەچەبیە... ھەتیوہ، دەزانى كى ئەو ئەسپە عارەبییە ھیتاوە بەر دەركەتان بەستیئەوہ؟ كەس بەو شتە نازانى. ھیچ كەس... یانى ئەو مریمۆكەش نازانى؟ بۆ نازانى مێردەكەى مېشى پى لە دەمى خۆی دەرنەدەكرا؟ ئاخخخخخ دنیای ھیچ و پووچ... وەرگەرتى چەپ گەردى گەردوون. چت بەسەر مام خەلیل ھیتا.

ھەر بۆ تۆزە ئەسپ سواریبوونیک... ھەر بۆ ئەوہى تا چوکور بە پىیان نەروا، دەبى مائە و مائ بکا. دەبى لە لای چاك و خراب نابوووی بروا... برۆ ھەى دنیای سۆزانی، ئەوئىكى كەیف خۆشە گویز بە تر دەشكىنى. ئاخ خ خ خ خ خ سەرم لە گێژەوہ دى. پشتم خەریكە دەشكى.

لە توورەبییان دەمى وەك تەلەى تەقیو پىكدا دابوو و دەبیۆلاندى.

عدلی ھەر لەوی بوو، ماوہیەك سەرى داخست. دوایى سەرى بەرز كردهوہ و بە دوای مام “خەلیل” دا كە لاقەكانى تىك دەنالان و دوور دەكەوتەوہ لەبەرخۆیەوہ گوتى:

– وەللا بەو ھالەوہ ئەو قەت ناگاتە چوكورواوا.

ھەر وا بە چیلکەيەك خەریك بوو عەرزەكەى شوین شوین دەکرد، دایكى لە پشتیئەوہ بەو توورەبییەوہ كە لە ناخیدا پەنگى خواردبۆوہ ھاواری كرد:

– عدلی، ئەوہ ئەو پیرەسەبیە چى پى گوتى؟

عدلی بە ترسەوہ وەلامى دایەوہ:

— جا ده تهوئ چ بلی... پیتره میتردی لیتقه و ماو نهیدرکانند، به لآم ده یویست بلی... چووزانم
هر وهك جارار...

مریمۆك:

— نهو قسهیه تا مردن بکه ئالقهی گویت عدلی... ههتا مریم له سه ر دنیایه مابئ، ههتا
پشوو له بهرا مابئ، نهو پیره سهیه، نهو بهرازه بۆگه نه پئ ده رکیفی نه سپی من نانی. پار
سوارم کرد. له بهر دئی تۆ. برایم له خهوی هات و گوتی: "پیره مریم، نهوه تۆ چۆن دلت بهرابی
دهدا نهو کابرایه سواری نه سپی من بکهی؟ ههر نهوه بو وه فادارییه کهت؟ نهوه ده مهی نهو
له سه ر پشتهی نه سپه کهی من به ره و چوکور ده رۆیشت، نه من گۆرم هه لده ته کاند." پیم گوت:
"برایم، له دووی چووان مه چۆ... دلم نه هات دئی کوره کهت بشکینم. لیم بهووره!" نهوه
دیسار؟... خوا بهو رۆژه نه کا... نهوجار خۆ نه گهر نیما مزاده "دیلک تاش" ییش له قه بره کهی
زیندوو بیته وه و پیم بلی: "مام خه لیم بۆ سوار بکه." سواری ناکهم. پیتی ده لیم برۆ نیمام
زاده، تۆ وه دووی نیمام زاده یی خۆت بکه وه و کارت به سه ر نه سپی خه لکه وه نه بی." بئ
له وه ش، نه سپه که نه خۆشه. خوا ده زانی له سه ری خۆی پئ نا گری. نهو نه سپه له مام
خه لیلیش پیره. گویتچکهی لی شۆر بوونه ته وه و لیکاری به ده م و لووتیدا دیته خواری. چاوم
لی که عدلی، تۆ ده بی له پیتشدا له بن نهو دیواره درێژم بکهیت و گۆشاو گۆش سه رم به ری جا
نهو سواری نه سپی منی بکهی. تیگه یشتی؟

عدلی ههستا و ته پوتۆزی پانتۆله کهی ته کاند و گوتی:

— خۆ نهو داماره نه یگوت: "سواری نه سپه که تم بکه."

ناخیککی قوولی هه لکیشا و له سه ری رۆیشت:

— ههر نهوه ندهی گوت: "تاقه تم نه ماوه. نه ژنۆکاتم هیزیان ده به ردا نییه." بهزه ییم زۆر ببیدا

دیته وه.

مریمۆك چاری له ژیللا هاتن. چی نه مابوو له داخان قۆه سه ری خۆی هه موو برنیته وه.

— نه گهر نه مرۆش داوا نه کا، سه بهی ده یکا. نهوه بی شه رمه. نه من داده به زینی و بۆخۆی

سوار ده بی. ههر نه من ده زانم نهوه له ره گزی چ کافرینکه، چ شه ی تانیکه.... نه من ده زانم و

نهو خودایه ش که له ژوو سه رمانه. نهو داوای ده کا، داوا ده کا...

دوایی له سه ر نهو کۆته ره ی نهوانی له سه ر دانیشته بوون دانیشته و گوتی:

* مریم ده برینتیکی ناوچه یانهی مهربمه.

داخی به جەرگم... داخه کەم بۆ ئەسپە رەسەنە کەم پیر بووه. پشوری لى پراوه... بەلام خو
ئەگەر جوانووش بوايه، ئەگەر سەت ئەسپى دیکەشم هەبوايه، دیسانیش سوارم نەدە کرد...
نەمن سواری ناکەم... ناتوانم سواری بکەم. ئەتۆ ئەوه ناناسى. بەسە دەست لیتک نى.
هەرکەسێک زگی پیتی بسووتى... بەسە قسەم پى مەکە... ئۆى خوايه، یارەببى گوللەى گەرم
وہ گۆى مەمكى مام خەلیل بکەوى...

– کچى دايە وا مەلئى... مالى پىرى کاول بى. کە ناوام دى، ناووم بۆى تیبەر بوو. خوا ئەو
زیندوو بوونە بەزىاد نەکا... ئەو داماوہ بەو لاق و لەتەرانیوہ وا تىک دەتالین، ناگاتە چوکورر؟
پیت وا نىبە لە رینگە دەمرى؟...

– چش با بمرى. چاوى دەرى ئەو پیرە سەيە با بمرى... با سواری ئەسپى من نەبى و چۆنى
دەمرى با بمرى...

عەلى ئەو لقە دارەى پیتی بوو، فپتی دا و گوتى:

– خو ئەگەر زانیبام هەردووکتانى پى هەلئە گىرى، ئەویشم لە تەركى ئەسپەكە و لە
پشتەوہى تۆم سوار دە کرد دايە...

هیشتا قسەكە بە تەواوى لە زارى عەلى نەهاتبوہ دەروہ، مریمۆك هەلچوو و دەستى کرد
بە هات و هاوار و جویندان. کەس نەیدەزانی دەلئى چى. وەك شیتانى لى هاتبوو. عەلى ترسا.
چوو پىلى گرت:

– نا، بە خودای، نا... سواری ناکەم. سواری ناکەم.

مریمۆك برىك ئەھوہن بۆوہ. ئەوجار دەتزانى دەلئى چى:

– كورە ئەگەر سواری بکەى، ئەمن سەرى خوّم هەلئە گرم و وەكیوان دەكەوم و ئەوہندە
دەرۆم قەت نەپىنییەوہ. دەرۆم و ژەك و شیرى ئەو مەمکانەمت لى حەرام دەكەم...

مریمۆك ژینكى بەخۆوہ و پشت كۆماوہ بوو. چەناگەيەكى نووك تىژ و دەموچاوتكى درێژووكەى
هەبوو كە تىسقانەکانى كۆلمەى دەرپەریبون. بە چارە گەورە و جوانەکانى پرا دیار بوو بە گەنجى ژینكى
جوان و چارەش بووہ. ددانى لە زاردا نەمابوو و كۆلمەکانى تىك قەپىبون. دەموچاوى، دەروپشتى
چار و نىو چاوان و لىوہەکانى پریبون لە چرچ و لۆچ. لە بن دەسمالە لایینچە كەمبەهە برىك لە قژە سپى و
تەنكە خەنە لیدراوہ كەى كەوتبووہ سەر تەوتلى. لەسەرى رۆشت:

– نیدی باسى ئەسپەكە نەكەيەوہ. لىتى گەرى با ئەو پیرە بەرازە هیندە بى و پروا تا ناوى
نەژنۆى وشك دەبى...

و بهر هه مائهه رۆیشههه.

“نیزگیل هات و بهر ده رکهی گرت. ناکرێ هه لێ نه گری و نه بیهی.”
“مام خه لیل” چه ند جارێکی دیکه ش به ربینگی به عه لی گرت هه. هه ر جارێکی ده چه و
زیاتر له پێشوو سکا لای له وه زعه که ی خۆی بوو و برێک تاریفی بابی عه لیی ده کرد و دوایی به
هیوا برایی و تووره یی ده گه رای هه.

گونه که چه ار نه سپی تیدا بوو. چه وه بهر ده رکی خاوه ن نه سپه کانی دیکه ش. لای نه وانیش
لالایه وه و پنی گوتن، هیزی ده ست و نه ژنۆی نییه. به لام هه یچ کامه یان بێ پێچ و په نا پێیان
نه گوت سواری ده که ن.

— کوره با بۆ خۆیان تی بگه ن نه و تووتکه سه یانه. با بلین وه ره سواری به! به لام هه یچیان نه یان گوت:
کوره سه رت سه لامه ت بێ مام خه لیل! نه گه ر نه ژنۆت ده له رزن وه ره سواری نه سپی مه به! “گوتیان
راگرت، گوتیان راگرت، به لام به رووی خۆیان نه هیتار روویان وه رگه پراو رۆیشه ت: “ئیه نازانن هه ی تووتکه
سه گینه، زۆر له مێهه لۆکه له چه کوور پشکووتوه، زۆر ده مێکه نیزگیل له پیده شه هه لکه نه راه و
هاتوه بهر ده رکه ی گرتوه. نه من ده لیم به و قوونه خاوتنه مه وه ناگه مه چه کوور. ناش توام هه والی لۆکه
پشکووتنتان بده می. یانی هه یچتان له ده ست نایه؟ کوره نه من ناش توام به رتیدا به رۆم.”

رۆژ هاتن و رابردن. مام خه لیل وه ک سه ر خۆشان له نیو دیدا ده خولایه وه و خه و نه ده چه وه
چه وانیه وه. له بهر خۆیه وه ده یگوت: “خۆزگه مر د بام. مه رگ زۆر باش ته. بگه نه چه کوور، جا
ده زانن هه موو خه لکی، هه موو گوندییه کانی ده وره پشه ت، زۆر له مێهه سه ره و خوار چه ون. ته نه انه ت
نیوه لۆکه شیان رنیوه. یانی نه و ده م نالین مام خه لیل، نه مه سال مالو تیرانه ت کردین؟ ژن و مه نه ده ت
به رسی کردین؟ نالین “عه ادیل نه فه نه ت ته به ر داین”؟ کام له پسته ی سه ری داخن. ده مه برژیتن و
ده مخۆن. نه و ده م ده لیم، هه ور پێیان، نه من نیتر پیر بوومه، خه ره فاوم، له من رابردوه. له مه وه دا
ده بی یه کینکی دیکه هه والی پشکووتنی لۆکه تان بۆ بیتی. نه وه سی سالی ره به قه، قه ت و ابوه
ئیه رۆژێک ده ر نه گتر یان زووتر به رمه لۆکه رینی؟ ده لیم: هه ر له گه ل ته قینی قۆزاخه ی لۆکه و
ده رکه وتنی هه یشووه سپیه که ی ئیه گه یشتونه ته نه و. به سه، به سه. نیتر نه رکی من ته وا و
بووه. له کۆلم به نه وه. به لام که سه گوتی لی نییه. گوندی گوی به و قسه نه ناده ن. نه دی خۆ نه من
به و لاقانه ناگه مه چه کووری خوار. نه گه ر یه کینک سواری نه سپه که یم نه کا، ناش توام وه ری که وم.
ناشتوام هه والی پشکووتنی لۆکه به گوندییه کان بده م.”

پیتی نه ده گوتن. وهك بلیتی هم مو ناوایی یه که ی چاویان له زاری نهو برپوه:

– درهنگ نه بووه مام خلیل؟ چندی ماوه؟...

– پار نهو ده مانه؟... نهی بابه رۆ، پار نهو ده مانه، له میژبوو گهیبووینه چوکوور.

– له وانه یه نه مسال له بهر نه وهی ههواکه ی سارد بووه و، لۆکه درهنگ پشکووتبی؟...

نه لآهو نه کبهر!

– مام خلیل، نیزگیل هاتووه و هم مو ولاتی داگرتووه؟ ناخۆ هیتشتا ریزی قهتاری قاز و

قورینگ به رهو ته که چ هه لئه فرپوه؟

– کوره مام خلیل ناگات لی بی لیت تیک نه چی؟...

– نه وهی به سه هوو ناچی یه که م خوابه و دوابی مام خلیل.

– دهست هه لگرن. نه وهنده سهر مه خه نه سهر نهو کابرایه. مام خلیل که ی به هه لئه ی

بردوون که نه مجارهش بتانبا؟ دیاره شتیک ده زانی.

– نه من ده ترسم نه کا شتیک ی له بن سه ریدا بی!

– نه مسال مام خلیل زۆر سه ریه.

– مام خلیل به سه هوو ناچی.

– بابه، مام خلیل هه رنه بی بلی، چند رۆژی دیکه ی ماوه؟...

جار و باره راست یان درۆ جوابی هه ندیکانی ده دایه وه. جوینی به هه ندیکیان ده دا و گوئی

به قسه ی هه ندیکیش هه ر نه ده دا.

“نیزگیل هات و به رده رکه ی گرت. ناکری هه لئه نه گری و نه بیه ی.”

به لام ناخری غیره تی نایه به رخۆی و وهك سالی سالان چله نیزگیلی هه لگرته وه. سالی

سالان، هه ر پری به نیزگیلدا ده کرد، له خۆشی یان بالی ده گرت و پیده که نی و هه لئه په پری.

نه مسالیش چندی توانی هه ولی دا قه لآفه تیک ی شادی هه بی.

نهو کات به هه لئه داوان خۆی ده گه یانده مالی کویتخا. نه مسالیش بریک به هه شتاو رۆیشت.

نه وانه ی له ناواییدا دیتبوویان، چله نیزگیلیک به ده سته وه و هه ول ده دا غار بدا به لام ده که وی

و هه لئه سته وه گوتیان:

– لۆکه له چوکوور پشکووتووه. پشکووتووه به لام مام خلیل نیدی نه مسال ته واو په کی

که وتووه. هه لاتنی چی، لیتقه و ماوه ناتوانی راست به رتیه شدا پروا.

کویتخا به پریه وه هاته به رده رگا و لیتی پرسی:

– نه مسالڻ لۆكه چ درهنگ پشكوت؟

و له سهر رۆيشت:

– له تۆم رانه ده ديت كلكت له كلكي گوندييه كاني ديكه نالئينى و بهرم لى بگرى. له تۆ

ناوه شيتته وه. شهرمت لهو ريشه سپيهت نه كرد؟

مام خهليل وه لآمى دابه وه:

– ناگات له ده مت بى كوتخا. بابيشت رى نه ده كهوت* ناوا قسه له گهل من بكا.

جارى جاران، نه گهر يه كىك ناواى دواندبايه، دنياى خراب ده كرد. به لآم ئيتر ئيستا به وهنده

وازي هينابوو كه بلئ: ”ناگات له ده مت بى. به كىم لى تيگه يوى؟“

هه موو سالى كه نيزگىلى ده هينا ده يگوت:

– نيزگىل هات و له ده رگاي دا. قه تاره نيزگىل كي شم بينى كه وهك قه تارى قولينگان

به ره و چياى ته كه چ هه لده كشان.

جا نه وهنده به كه فوكوله وه نه وهى ده گوت ههر مه پرسه.

كه چى ئيستا به حاله حال قسه ي پى ده كرا. كوتخا له جواييدا هه ميشه ده يگوت:

– به لآم درۆى چاكيش ده كهى ها!

ئهو گوندييانه ش كه به ده وريانه وه بوون ده ياندايه قاقاي پيئكه نين.

دوايى فرمانى ده دا، جار بكيشن با هه مووان بوو چوونى چو كورى خواروو ناماده بن.

به لآم نه مسالڻ كوتخا نه يگوت: ”درۆى چاك ده كهى مامه!“. و ئهو گوندييانه ي له وئيش بوون

پى نه كنين. به سالآ چوه كان گوتيان: ”نه مسالڻ شتيكى خراب ده قه ومى“.

چارچى جارى هيشت. هه موو سالى ده ننگه كهى زايله لى هه بوو.

هه مووان گوتيان: ”چ قه وماوه. ئهو خه فته تباريه هۆى چيبه؟ خوا وه خيبرى گيڙى.“

مام خهليل نيزگيله كهى دايه كوتخا و گه رايه وه مالى و ده رگاي له سهر خۆى پتوه دا و

هه تا رۆزى كۆبوونه وه گه وره كهى دى نه هاته ده ر.

* رى نه ده كهوت: لهو ناسته دا نه بوو. رى ناكه وى واته لهو ناسته دا نيبه. نه وهنده شياو نيبه.

نیزگیل به دریتزایی مانگی خەرمانان (دوایین مانگی هاوین*) ههتا پاییزی رهنگه‌که‌ی سووره. وه‌که هوریتیکی سوور، وه‌که مژیکی سوور، بهژ و پیده‌شت داده‌پوشی. وه‌که ریگه‌یه‌کی سوور، وه‌که کهژوویه‌کی پیچه‌لاوپیچ که ههتاوی له پشتوه بیت، یان قه‌تاریکی قاز و قولینگان و پۆله بالنده‌یه‌که که به قاسپه قاسپ و قریوه و جریوه به ناسمانیدا تی‌په‌رن، ده‌کریته‌وه و ویک دیته‌وه، ده‌که‌وی و هه‌لده‌ستیته‌وه، ویک دی و بلاو ده‌بیته‌وه و له‌گه‌ل گژه‌باکان، پیده‌شته‌که ده‌ته‌نیته‌وه و رایده‌مالئی و له هیچ کوی ناحه‌ویته‌وه و هه‌ر ناسره‌وی.

نیزگیل شای گیاکان و درکی پیده‌شته. هاوینان، که رهنگه‌که‌ی سه‌وز و بلاوینه، هه‌م ره‌گه‌کانی و هه‌میش درکه‌کانی توند و پته‌ون. دیمه‌نه‌که‌ی گیان وه‌به‌ر پیده‌شته‌که دینی و ژیانی پی‌ده‌به‌خشی. که وشک بۆوه، ره‌گه‌که‌ی ناسک ده‌بی به‌لام درکه‌کانی جار به جار توندتر ده‌بن و دوایی نه‌و بایه‌ی هه‌لده‌کات، له‌گه‌ل خۆ رایده‌دا و ده‌بیا.

* خەرمانان: مانگه کوردیه‌کان به پیتی گه‌رانی وه‌رزه‌کان دابه‌ش کراون. به‌لام له باشوور و رۆژه‌لاتی کوردستان تۆزه جیاوازیه‌که هه‌یه. له رۆژه‌لاتی کوردستان مانگه‌کانی هاوین به‌و شیوه‌یه‌ن. پووشپه‌ر، گه‌لاویژ، خەرمانان. له باشوور گه‌لاویژ بی‌ش خەرمانان ده‌که‌وی. نه‌وه‌ندی بیستومه له به‌سال‌چووانی سوکریان، له‌وتنده‌ر خه‌لو خەرمان که‌وتوه‌ته دوایین مانگی هاوین و جار هه‌بووه بارانی په‌له‌ی پاییزی لیتی داوه. دیاره دره‌نگ هه‌لگرتنه‌وه‌ی خه‌لوخه‌رمان هۆی بی‌نیمکاناتی بووه. نه‌گینا نیتستا به‌ر له هاتنی مانگی گه‌لاویژ کۆی ده‌که‌نوه و کا ده‌به‌نوه کادین. به‌لام مانگی گه‌لاویژ به‌پیتی سوورانی نه‌ستیره‌کانیش بی‌دووه مانگی هاوینه و له نیوه‌ی دووه‌می نه‌و مانگه‌دا خه‌لک ده‌لین گه‌لاویژ نه‌نگوت، یان گه‌لاویژ که‌وت. له‌وتیه نیت رۆژه‌کان له‌کورتیی ده‌ده‌ن و شه‌ر درۆژ ده‌بن.

نه نيوهراستی پاییزهوه، گژه باکان تورپهتر دهبن و نيزگیلیش ههر وهتر. رهنگی نيزگیل زهرده هلدهگهپئ. چنگی له خاک گیر کردووه و لاساری دهکا و هلناکه نرئ. بهلام ورده ورده رهگهکانی باریکتر دهبنهوه. گژهبای نیوهی دووهمی سهراوهز وا هلدهکا، هیچ نيزگیلیتک خز لهبهر پهلامارهکهی ناگرئ. گفهگفی با ههموو پئدهشتهکهی تهنیوهتهوه. سهدان و ههزاران نيزگیل به پئدهشتهکه وهردهبن. پئدهشتهکه له بریقهی زهرده و زپړینی نيزگیلدا نوقم دهبی. وهك بلئی تیروژی خورهتاوه تئدا شهپؤل نهدا و له نیو نهو درهوشانهوهیهدا خوی ویک دینئ و لهبهر یهك دهکشیتتهوه. بهبی نيزگیل، پئدهشته چی؟

مام خلیل دهلی: لهگهله هاتنی نيزگیل خۆشی و کامهرانی روو لهو دهشته کاکي به کاکي و بی گیانه دهکات. نهو خاکه چؤل و بی گیانه بهبی نيزگیل بو چی دهبی؟

له پئدهشتهوه قرچه قرچ و دهنگهدهنگی شکان دئ. مام خلیل گوئی به زهویسهوه دهنی و گوئی دهاته نهو دهنگهدهنگی له ناخی زهویسهوه دئ. خاکی پئدهشته دهنگبهریکی باشه: دهنگی میرووهکان له زهویدا... هیلانهی بالندان... بالندهیهك ههیه رهنگیتکی شینی توخی ههیه، شینیتکی درهوشاوه. له دم چۆم و رووباران، کهدان دهکۆلئ و کونی تئ دهکا و دهچیتته ناخی زهویسهوه و هیلانهکهی لهوئیدا ساز دهکا. دهنگی ههلهکۆلینی هیلانهکهی دئ. دهنگی جووجهلهکانی دهبیستری، و ههر وهها دهنگی گۆرانیهکی زۆر دووریش... و دهکری به قرچهی شکانی رهگی نيزگیلشدا بزاین گهنگی هلدهکه نرئ و دئ. له تهلهگراف باشتره. گوئیچکهتی پیوه بنئ و گوئیت لهو دهنگانه بی واهت نهتبیستونه. دهنگی شمشالی شوانتک دهبیستی که لهو سهری دنیاوه دئ. گوئیت له ههوایهك دهبی ههر مهپرسه: سهیر و پر له زايله. ههوایهکی پر له گول. گوئی پیوه بنئ و زرمهی نالی نهو نهسپانته گوئی لی بی که له مهودای رۆژه ریهکهوه دهروئن. ههموو کهس نهو دهنگانه نایستی. دهبی گوئیچکهی وهك گوئی مام خلیلت ههبی که ههموو دهنگیتک لیک هلداویرئ..."

مام خلیل بهر له ههموو شتی چهزی لئیه به چهند سهعاتان گوئی به عهرزیهوه بنئ و دهنگهکانی زهویی گوئی لی بی. ههر له تافی لاوتیهوه ههر وا بووه.

لهگهله بونی پاییز دئ، خهلهکی گوندهکانی داوینی چیاکانی تۆروس به پانهوه بو کارکردنی بهرهو چوکورواوی خواروو دهکونه ری. وای لی دئ تهنانهت میشتیکیش چیه بهجئ نامینئ. نهو گوندانه لهسه زهویسهکی شۆرهکات دامهزراون و له بی ناویان ههلبزراون و هیچ درهختیکیان تیا نییه و شهپؤل شهپؤل له لاپالی چیاکهوه بهرهو پئدهشتهکه کشاون.

رۆحله بەرێك له ئاوایدا نامیڤیتتەوه. نەخۆش و پیرو پەككەوتە و تەنانەت مەلۆتکەکانیش دەبەن. تەنانەت چاودێرێكیش له گوندە چۆلەکاندا ناهێلنەوه. ئەو دەغل و دانیشیان هەروا له چال دایە و نوێن و بانیان لەسەر هەرزال و جلو بەرگیان لە یەغداناندا و تەنانەت گرانباییترین شت و مەك و جیازەکانیشیان بەجێ دێلن. کەس سەر بەو گوندە چۆل و هۆلانەدا ناکات بۆ ئەوێ تەنانەت پەرە کایەك دەست بداتێ. ناخۆ ئەو گوندانە دزییان لێ ناکرێ؟ بۆچی دەش-کرێ. بەلام کاتێك دێ چۆل و بەتالە و کەسی تێدا نییە، شتی وا نابێ. هیچ کەس ناتوانێ بێتە دەری و بچتە نیو دێ. ناخری رۆژی دادی گوندییەکان لە چو کووراوا دەگەرێتەوه، ئەو کاتە تیهێلدان و کچ هەلگرتن و دزی و فزییش دەست پێ دەکا.

له کۆندا، جووت دەلەك ناویك لەو ناوچەییە بوو کە سەر دەستەمی دز و رێگرەکان بوو. چەتەییەکی ئەو نەندە لە زەبەر بوو چی حەزی لێی بوایە دەیکرد. چەتەییەکی زالم و زۆردار و دلپەق و بێ بەزەیی بوو. له هەر شوێنی بۆنی پارە ی بۆ هاتبا، هەر چۆنێك با، تەنانەت ئەگەر کوشتن و برین و خنکاندنێ ژن و مندالیشی پێتە با، ئەو پارەییە هەر دەهێنا. رۆژێك له رۆژان سەریاز، ئەو جووت دەلەكە، ئەو سەر دەستەمی زۆلانەیان راو نا، سەریازەکان چەتە ناو دارە کەیان هەتا ئەو دیوی چیاکانی تۆروس راو نا و لەوێ شوێنیان بزر کرد. جووت دەلەك گەشیستە بەر ئاواییە کە. ماندوو و شەكەت و برسی و تینوو و شلەژاو بوو. دەستی خستە بەر چەناگە و فکر هەلگیرت. هەستا و رووی کردە دارودەستە کە و گوتی: "برادەرینە، من ناتوانم بەسەر ئەو گوندە چۆلەیی دا بەدم و زگم تێر بکەم. شتی وا نابێ." نەیتوانی بچیتە نیو دێ و تەنانەت شەقاونیکیشی ناویشت. دارودەستە کە پێیان گوت: "کاکێ جووت دەلەك، خۆ ئێمە ناتوانین لەبەر جوامیژیە کە تۆ لە برسانا بمرین. برسیمانە، پرستمان لێ براوه. پر پرە له نوێن، نوێنیش چی! له لۆکەیی چو کووراوا. دوو مانگە خو له چاومان نەگەرێ. با بچین تێر لێی بنووین."

جووت دەلەك دیسانیش دەستی نایە بن چەناگە و خەیاڵ هەلگیرتەوه. نوقمی خەیاڵ بوو... دوایی سەری هەلێنا. ناخ، لەو توورەییە! چاوی بلیسەیی لێ دەبۆه. گوتی: "ناکرێ براینە، من هەموو شتی دەکەم، له هیچ ناپرینگیتمەوه، بەلام ئەو یانم پێ ناکرێ. تەنانەت ئەلێرە له برسانا رەقی هەلێم و گیانم دەرجی، ناتوانم بچمە نیو دێ کە چۆل و شتیك بچۆم. دیارە برسیم، خەریکە له پێ دەکەوم. له بێ خەویان وەختە بمرم و لەسەر پێ خۆم پێ ناگیرێ. ئەگەر نوێنیکێ له لۆکەیی چو کووراوا دەست بکەوی، دەچمە ناوی و حەوتوویەك لێ دەنووم. هێندە لەسەر ئەو زەویسە رەق و تەقە نووستوومە، هەموو پەراسووم شین هەلگەرێ. دەچینن چۆم. ماندووم. بەلام ناتوانم بچم و لەو نوێنانەدا بنوویم.

قەت ناتوانم. ئەمن ناتوانم يەكەم كەس بىم كە ئەو نەرىتە دەشكىتىنى. ئەوانەى سەت دووسەت، سى سەت سالى دىكە دىن، چىم پى دەلەن؟ دەلەن، ئەو گوندىيانە وا وا دەژيان. لە مانگى لۆكە چىنەنەودا لە چوكورواوا لەو گوندانەدا گورگ و مەر پىنكەمەيان ئاودە خواردەو. بەلام بى تامووسىنكى گوبەگۆر بە ناوى جووت دەلەك پەيدا بوو و بۆ يەكەمىن جار ئەو نەرىتەى شكاند. گونەدە چۆلەكانى تالان كرد. تالانكردنى گوندى چۆل ميراتى ئەو. نا برادەرىنە، ئەمن ناتوانم لىنگەرپىم قسەى ناوام لە پىشتە سەر بگەن. ناتوانم لىنگەرپىم هەتا رۆژەكەى پەسلاننى، حەوت پىشتەم و ژن و منداڵ و نىسقانەكانىشم گۆر هەلتەكىنن. ئەگەر نەلێرە و لەبەر ئەم دىيە لە برسيتى و تىنوتىيا بىرىن، دەزانن چىمان پى دەلەن؟ دەلەن: مام جووت دەلەكىك هەبوو، خوتىنمژ بوو، سەردەستەى لاپرەسەن و هەتىومەتىوان بوو، بەلام لێرە، لەبەردەم ئەو دىيە، لە برسانا مرد. گونەدە چۆلەكە پر بوو لە نان و رۆن و هەنگوین و، نوئىنى لى بوو هەمووى لە لۆكەى چوكور، جا ئەو كە چاوەكانى لەبەر شەونخوونى هەلتەدەهاتن، نەبوسىت بچىتە نىو دى و دەست لە زەنگىانەى كىش بەدا. هەى بۆى هەزار جار بۆى پىاو، بۆى! هەزار جار، دوو هەزار جار، رەحمەت لەو پىاوەى كە لەگەل برادەرە جوامىرەكانىا لە پىناوى حەقىقەتدا گىيانى دا. ياخوا گۆرپان پر بى لە نوور.

برادەرەكانى بە پارانەو لە وەلامىدا گوتيان: ”با بچىن، هەرچىيەكمان هەلگرت، پارەى لە جى دابىنن. دەرگای مالهەكە بكەينە شايەت و سەودا لەگەل كولانەكەى بكەين. يان ئەگەر دەلەنى سەودا لەگەل گاسن و ناموورەكە بكەين. واىە گاسن ناخوا و نانوى، بەلام وەك بنىادەم واىە. بۆ! كىيە زەوى دەكىلى و وەردى دەداتەو؟ جووت دەلەك هەلچوو و گوتى: ”ئەو پىم گوتن، برادەرىنە! شتى وا نابى و ناكرى. خۆششان ماندوو مەكەن. ئەمن ناتوانم كارى وا نامرۆفانە بكەم. ئەگەر دەتانهوى لە جىيى دوورتر، بەسەر گوندى پر لە خەلكدا بەهەين، با بچىن و واىان رووت بكەين تەنانەت پەرە كايە كىش چىيە بۆيان بەجى نەهتلىن. ئەگەر حەز دەكەن با هەرچى خەلكى ئەو گوندانەن وەك بەرخ سەريان بىرىن. دەى باشە دەلەن چى؟ ئەگەر ناشتانەوى و ناگەنە ئەوى، ناچارىن راوستىن و چاوەرى بىن تا ئەو خەلكە لە چوكورواوا دەگەرپىنەو. با ئەو كات گونەدەكە تالان بكەين و كچەكانىشان بەرىن. رۆن و هەنگوینەكانىشان رامالين. هىچ رىنگە چارەىەكى دىكە نىيە، چووە گوتتانهو بەرىنە؟...

مام خەلىل لەو رۆژانەدا چى جىنپۆە بۆ هىسك و پرووسكەكانى جووت دەلەكى دەنێرى: ”ئەگەر ئەو گووى لەو نەرىتە كەردبايە و دەست كەردبا بە تالانى گونەدە چۆلەكان، نىتر هەموو گوندىيەكان نەدەچوونە چوكور و لانىكەم پىر و پەككەوتەكانىان لە دىدا دەهتشتهو و دەرپىشتن. گوو بە گۆرەكەى ئەو جووت دەلەكە سەگبابە گۆرپەگۆرە....”

كاروبارى گوندييه كان له چوكورواوا مانگيټك ههتا مانگ و نيويټك ده خايه نيټ. كاتي له كاريش بوونهوه، ديسانيش وهك هاتوون، ناواش به كوټمهټ بهرهو گونده كه يان ده گه پټنه وه. ههر وا بووه و ههر وا چووه. واته زوربه ي ههره زوري داها تي نهو بهره ي “كوټزون يايلا” له چوكورواويه. بو ويټنه ده لټين: “چيي داها تي له زهوي و مانگا و بزني و مه ره كاغه نه وه نديه و داها تي چوكورواواشم نه وه نده...”

“عادي ل نه فنه ي” كه دوو كانټيكي له ناوايه كه دا كر دوټه وه و شت و مهك به خه لكي گوندي ده فروشي، ده پرسى

— چهند سهر خيزانن؟

— ده كه سين.

— ههر ده كه سه كه تان لوټ كه ده چننه وه؟

— يه كيټكيان هيشتا مه لوټ كه يه “كاكه”، تازه پټنج روټه له دايك بووه. مندالټيكي چاو رهش...

عادي ل نه فنه ي له پټشدا له ميټشكي خويدا ليكي ده داته وه، نه گهر بروا نه كا، ده پرسى، دوايي به پټي ههر سهره خيزانټيټك شتيټكيان به قهرز ده داتي و له ده فته ره زهرده كه يدا دهينو سيټه وه. ده زاني دواي گه رانه وه له چوكورواوا، نه گهر مردني له گوټري نه بي و نه گهر يه كيټك له داخانا سهر ي خوي هه لته گرتي و نه يدا بيټه چيا و بيابانان، چيي قهرزي له ده فته ره كه يا نووسيويټي، بي كم و زور وه ريده گرتي وه. ههر بويه ش داها ته كه ي چوكورواوا هيټنه جيټي دلټيايي يه.

گونډ خهريك بوو ناماده ده بوو. هاتوچويه كان، بانگ كردني يه كتر ي لهو مالټ بو نهو مالټ... له لايه كه وه دهنگي شين و گريان ده هات و له لايه كي ديكه وه تريقه ي پټكه نين... ههر اي جار چي هه موو گوندي ده ته نييه وه و جار و باره راده وه ستا و بانگي ده هيشت: “هوي ي خه لکينه، دوايي نه لټين گوټمان لي نه بووه. ههر دوو روټي ديكه ماوه وه ري كه وين. ده ي گورج بن! خه لكي گونده كان ي ديكه زور ده ميټكه گه يشتوونه ته چوكورور. ده ي خيرا كه ن. ههر كه س ناماده نه بي غه رامه ده كرى. كوټخا و نه نجو مهن ي گوندي فه رماني داوه.” ناله و نووزي نه خو شان و بوټه بوټي به سالآچوان... هه ولټي نه وانهي نه خو شيان هه بوو بو هه لگرتني نه خو شه كه يان به رهو چوكورور... يار مه تي داني يه كتر ي... قسه ي پاشه ملي و جنيو و ناو و ناتوره.

له نيو ٺه هات و هاوارهدا، ٺه مسالډ ده تگوت له ٺاواييدا شتټك به شاراوهي خهريكه ده قهومي و بوني كۆمه لټك برياري تاييهت دي. ٺه و برياره له روخساري هه موواندا هه له ژن و مندالوه بگره هه تا كچۆله و لاو و پيره ژنه كان و پيره ميژدان، به دي ده كرا. به بي ٺه وهي كه س وسته ي بي، هه به نيگا به كترين تي ده گهياند: ”ٺامان، نه كهن، نه كهن، بيدركيئن. نه كا بگاته وه گويي، هه سۆسه ي بكا، ناهي لي!“

خه لكي ٺاواي پيئج سال بوو بيريان له وه ده كرده وه به لام نه يانده تواني ساغ بينه وه. هه ره كه سه و له ٺاشتيكي لي ده كرد. به لام ٺه مسالډ “عه لي” به دريژ ”ٺاشباش ٺوغلو“ و ”ٺوكسوز ٺوغلان“ هه رسټيكيان كلكيان تيڤ ٺالانديبوو و هه وليان دابوو و زۆرينه ي خه لكي گوندي و ٺه وانه ي فيزمالكيان دابوويه، قايل كردبوو. واته خه لكيان ته واو تي گهيانديبوو. گوندي هه ره ٺه ونده ي شتټك چوه مي شكييه وه و بلي: ”ٺاوا!“ ٺيتر لي تي گه ري.

له كه رهي به يانويه وه، ٺاشباش ٺوغلو و ”عه لي“ به دريژ وه گوند كه وتبوون و به بي ٺه وه ي سه رنجي كه س راكيئن، سه ري ٺه مالا نه يان ده دا كه متمانه يان پييان هه بوو و به سه رته به پياوي ماله كه يان يان ده گوت: ”مالي ٺوكسوز دۆران“ و، به په له وه دهر ده كه وتن.

مالي ٺوكسوز دۆران له ده ره وه ي دي بوو. دوانيوه رۆ خه لكتيكي زۆر له وي كۆ بوونه وه. هه تا “عه لي” به دريژ و ٺاشباش ٺوغلو نه هاتبوون، هه ره كه سه و جۆريكي ده رست.

ٺاشباش ٺوغلو هات و له لاشيپانه ي ده رگا كه دا دانيشت. ته زيجه زه رده كه ي له گيرفاني ده ره يئا. سه ري به ردايه وه و دواي ٺه وه ي ماوه يه كه چاوي له ته زيجه كه ي بري، سه ري هه ليئا. ده تگوت ٺاره قه ي كردوه. قه لافه تيكي زۆر شيلگيرانه ي هه بوو و ٺه ونده توندوتۆل بوو بالدار به سه ري دا فريپا بالي ده ره يين. ده موچاوتيكي وه كه هي ٺه سپ لاواز و دريژوو كه ببوو.

دواي ٺه وه ي چاوتيكي به خه لكه كه دا گيڙا گوتي:

— براده رينه، ٺاخۆ هه موومان سوورين له سه ر قسه ي خۆمان؟

له و سه ري ژوره كه وه ده نگيڤ هه سته. ده نكي گوموش ٺوغلو بوو:

— به لي، سوورين. ٺاشباش ٺوغلو! گوتو مانه: ”يان مه رگ يان ژيان.“

به كيكي تر:

— ٺيتر ناهي ليان مافمان بخۆن. كوپه خۆ نانيان له خويئمان كوشي*.

* نان تي كوشين: تي كوشين. تليت كردن (تي كوشي به هيواي جيران وشكه). نان له خويئ كوشين: واته خويئمانيان

پیره پیاویک به منگه منگ گوتی:

— تییده کوشن.

پینج کەس لە نیو ناپۆزاکەدا جگەرەیان بەبا دەکرد. تاشباش نۆغلو گوتی:

— دەبی هەموومان لە رووی کوێخا راوەستین. بەلام هەموومان پینکەوه. ئەگەر دووانمان بکشینەوه، ئەوانیترمان دەهارن. با نەهیلین کەلین بچەنە بەرە کەمانەوه.

گوتیان: "ناهیلین."

— قەبوولتانە، هەرکەس لای دا سی تەلاقە ی بکەوی؟

هەمووان کەفوکۆل گرتبوونی و هاواریان کرد:

— قەبوولمانە.

ماوەیه کە هەمووان پینکەوه قسەیان دەکرد و کەس لێیان تی تەدەگەشت.

لەو جەنگەیهدا، نۆکسوز دۆران دەستی کرد بە قسەکردن. متمانەبەخۆیی و غرووری

خانەخوێبوونە کە بە سەر و روویەوه دیار بوو.

— دەبی لە نیو خۆماندا دوو کەس هەل بژێرین. ئەوان دەبی بچن و بە کوێخا بلین: "کوێخا

یانی باوکی راستەقینە ی ناوی. کوێخا خدری باوکیشت وا بوو. بەلام تۆ کلکت لە کلکی

بەکرە شیتی گەوواد هالاندوو و بەرتیلی وەر دەگری و وەک زەرۆو خۆینی گوندییه کان دەمژی...

لەگەڵ ئەو بوویەتە یەک و بەرتیلی وەر دەگری کامە کینگە بی رستق و بەرەمە و تەنانەت

قۆزاغە لۆکەیه کیش چییە لیتی دەست ناکەوی، دەمان نێزیه ئەوی. ناخر کاتیک خەلکی

گوندەکانی دیکە ئەو مەزرا و کینگەیهیان بە کەیفی نییه و نایانەوی بچنە ئەوی و توخنی

ناکەون و لە کینگە ی بەپیت و بەرە کەتی دیکە رۆژی سەت کیلۆ لۆکە کۆدە کەنەوه،

گوندییه کانێ ئیمە تەنانەت رۆژی بیست و پینج کیلۆشیان پی کۆ ناگریتەوه. ناخر بۆیه خەلکی

گوندەکانی دیکە بە باخەلێک پر پر لە دراووه دەگەرینەوه کەچی هی ئیمەش ئەوەندەیان پی

ناپری قەرز و قۆلە ی عادیل نەفەنی پی بدەنەوه. باشە ئەوه تۆ دل و ویژدانت نییه. ئەوه تۆ

ئینسان نی؟ راستە بوویەتە کوێخا، بەلام بۆ خەلکی ئەو گوندە نی؟ وەرە بابە، با بزانی چەند

بەرتیل وەر دەگری بۆخۆمان دەتەینێ و رەگەڵ ئیمە کەوه. لینگەری بچینە ئەو مەزرا و

کینگەیه ی خۆمان حەزمان لێهەتی و هەلمانیژاردوو. باشە ئەگەر ناشتەوی هاوری و هاومالمان

بی، کەیفی خۆتە بەلام لەمەودا ئیمە کویمان حەز لی بی دەچینە ئەوی. هەر مەزرا و

کینگەیه کی بەکرە شیت دەستی لەسەر دا بنی توخنی نابین. " ئیمە دەبی پشتی نوینەرە کافان

بگرین بۆ ئەوه ی چاویان نەترسی و بەهیز بن.

تاشباش ئۇغلو گوتى:

– دۆران راست دەكا: ” دەبى دوو كەس ھەلپىژىرىن. بەلام كى؟ دەبى دووى چاۋنەترس و نازا

بن.

ئۆكسوز دۆران قسەكەى لە زار قۆزتەوہ. لە خۆشيانا دەست و لاقى دەلەرزىن:

– دەبى ”عەلى” يە درىژ ھەلپىژىرىن. عەلى زۆر جوان قسە دەكا. قسەكانى كار لە دللى بنيادەم دەكەن. چاۋنەترىشە. ھەر ئەویش بوو بەرتىل وەرگرتەكەى كۆنخاى لە قاو داوہ. ھەر ”عەلى” يە درىژىشە ئەوہ پىنج سالە سوورى كردوۋەتەوہ و لەقاوى دەدا و بەردەوام دەيەوى بيخاتە مېشكمانەوہ كە كۆنخا كلكى لە كلكى بەكرە شىتە ھالاندوۋە و بەرتىلان وەردەگرن و كام زەوى وشك و قاقپ و بى بەرھەم و بى دار و درەختە دەماننېرە ئەوى. بۆ نەو كارە كەس لەو باشتە نىيە.

چەند دەنگىك وىكرا گوتيان:

– نا، نىيە.

تاشباش ئۇغلو گوتى:

– دووہم كەسش با ئۆكسوز دۆران بى. ”دېموكراتانە*” قسەى كرد.

گوتيان:

– دەى باشە.

”عەلى” يە درىژ لەو لاترەوہ دانىشتبوو و دەتگوت خەنووچكە دەبىاتەوہ. قوت بۆوہ و

گوتى:

– ئەگەر كاتى گەيشت، كەس نابى فيزمالكى بداتى. نابى پشتمان بەردەن و بۆى

دەرچن...

”كۆستو ئۇغلو” بە قەلەفەتە زل و نابارەكەيەوہ ھەستاو دانىشتەوہ و گوتى:

– ئەوہ گوتمان تەلاقمان كەوتبى و بى خوين بين... مەحالە كاكە... ناوا باشتە...

ھەمووان پىي پىكەنين.

تاشباش ئۇغلو گوتى:

– ھەتا نىستا، شەيتانىكى مەلعوونى وەك ئەو كۆنخايەى نىمە، وەك ئەو كۆرەى كۆنخا خدر خوا

خەلقى نەكردوۋە. خۆ ھەمووتان لە رەگى قوونى دەگەن. زمانى وەك بلوتىرى شەيتانى وايە. ھەرەشەى

جۆراوجۆر ده‌کاتن. له هەر قوژنمو نانتیک ده‌خوا. هەر ساته و ده‌مامکێکی له رووه. ده‌می دیموکراته*، ده‌بیته هه‌واداری عیسمه‌ت پاشا**. نه‌سکوئی ناو هه‌موو دیزیه‌که***. نه‌سته‌مه باشاری بکری. ده‌بی سهره‌تا ده‌راوه‌که باش تاقی بکه‌ینه‌وه دوایی بچین ده‌به‌روهه. نیستا پیتان ده‌لیم پیش هه‌موو شتی چ ده‌کا. ده‌چیته لای ناغاکانی چوکورواوا و له لای نه‌وان خرابه‌مان ده‌لی: "نه‌و گوندییانه فیزی مل بادانی بوونه. ده‌بی سالیکی ره‌به‌ق کاریان نه‌دریتی، تا ناقل ده‌بن. ده‌بی نه‌و گوندییانه‌ی دژی حوکمه‌ت و میللته و ناغا باشه‌کامان راوه‌ستاون، سه‌ریان وه‌ک سه‌ری ماری پان بکریته‌وه و ... " و مالتویراغان ده‌کا. نه‌مسال ناهیلی کینگه‌ی لۆکه‌مان پی بده‌ن. له چوکوروهه ده‌ست له گونان درێژتر ده‌گه‌رپینه‌وه. نه‌و کابرایه چیی بی شه‌ره‌فی دنیا به‌ له ده‌ستی دی بی‌کا. براده‌رینه، ناخۆ ده‌توانن خۆ له به‌ر هه‌موو نه‌و شتانه راگرن؟ نه‌گه‌ر خۆراگر بین، سه‌رده‌که‌وین. سالی داهاتوو کویمان پی خۆش بوو له‌وی کینگه‌ ده‌گرین. کاتیکی پیاویکی وه‌ک مام خه‌لیل مان له پشته، له هه‌موو گونده‌کانی دیکه‌ باشتر ده‌زانین لۆکه‌ که‌نگی ده‌پشکوئی. جا پیش نه‌وه‌ی گونده‌کانی دیکه‌ پێبزانن ئیمه‌ ده‌گه‌ینه سه‌ر کینگه‌.

مام خه‌لیل قورگی خاوین کرده‌وه و خۆی بۆ قسه‌کردنیکی دووروودریژ ناماده کرد. گوتی:
 – هۆوو... ئه‌حهممم... نه‌خۆنه‌خۆ...

به‌ر له‌وه‌ی بتوانی قسه‌ بکا "عه‌لی" یه‌ درێژ قسه‌ی پی بری و پرسى
 – خۆتان پی راده‌گیری؟

کۆستو ئۆغلو دیسان له‌ جی هه‌ستا و دانیشه‌وه و گوتی:
 – ژنه‌ کامان لیمان هه‌رام بن. ناچارین خۆ راگرین...

خه‌لکه‌که‌ ده‌ستیان خسته‌بووه باخه‌لیانه‌وه وه‌ک بلتی خه‌ریکی ریوره‌سه‌یکی ئایینی بن، هه‌موو چوو بوونه فکه‌روه و مات و بی ده‌نگ بوون. مام خه‌لیل هیشتا خه‌ریک بوو قورگی خاوین ده‌کرده‌وه و چاوه‌ریتی ده‌رفه‌تیک بوو. به‌ په‌له‌په‌ل ده‌ستی به‌ قسه‌کرد:

* ناهازه‌یه به‌ حیزبی دیموکراتی "عه‌دانان مۆنده‌ریس" که‌ نه‌وده‌م له‌ نیو گوندیه‌که‌کاندا باوی بوو.

** مه‌به‌ست عیسمه‌ت نینۆ، دووه‌مین سه‌رکۆماری تورکیا و سه‌رکرتیری کۆماربخوازانى خه‌لکی نه‌و ده‌مه، که‌ خه‌نیمی حیزبی دیموکرات بوو.

*** نه‌سکوئی: که‌وچی قوول بۆ تیکردنی شله و شۆرباو. واته‌ خۆی له‌ هه‌موو شتی هه‌لده‌قورتینی.

پیره‌مێردی شاعیر ده‌لی: نه‌وه‌ی له‌ دیزه‌ی خه‌لکا نه‌سکوئی به‌ هیچ که‌س نازانی نه‌سلی له‌ کوی به‌

— بەلئى... وايه... ئەو ھەتيوھ ھيچ و پووجە قەشمەرى پى كىردم... ئەو ھەتيوھ گىرۈپتە خەدى... ئەو سەفەرە خواروختىچە مان لىبووھتە كوئىخا و پىيار بەخۆزى نىيە دەبى بە سەفەرەفەندى بانگى بكا. پىم گوت: "ئاخر ھەتيوھ، ئەو حىزەى باوكى تۆ بوو، وەللاھى راست ئاوام پى گوت، وەللا نەيدەوئىرا تەنانتە ئاويش چىيە بەدەستى مام خەلىلیدا بكا. ئەو لە بن سىبەرى مندا كوئىخاھەتتى دەكرد. ئىستا دەور و دووكانىكى دىكەيە... ئەوانەى ناشيان دەگەرى، با بەخۆيان بنازن." پىم گوت: "ھەتيوھ، ئەو بەمن پى دەكەنى؟... بەمن دەلئىن مام خەلىل... تەنانتە خوداش نازانى دلى مام خەلىل چىي تىدايە." پىم گوت: "ھەتيوھ، شەرم ناتگىرى؟" ناخر دەكەرى ھەقى گوندىكى ناوا گەورە و گران بۆي؟ ناخر خودا ھەلدەگىرى دەست بەسەر داھاتى لۆكە چىنەوھى گوندىكى گەورەدا بگىرى؟ خودا ھەلدەگىرى؟... شەرم بتگىرى رۆلە! شەرمى بەكە... ئەوھش بوو بە كار. ئەوھ تۆ چۆن لەگەل ژن قەچپەيك دەبىتە يك و كارى وا دەكەى؟ "گوتم: رۆلە، ئەتۆ دەبى پىشتى ئىمە بگىرى يان لاي ئاغاكان؟ ئاگات لە خۆت بى دەنا ئەو خەلكە چارت دەكەن. خۆ ئىمە ئەو ردىنەمان لە ناشى سىي نەكردوھ. ئەگەر بەقسەم بەكەى، دوایى دوغای بەخىزم بۆ دەكەى.

بەجىيى برادەرايەتتى كاپرايەكى بى دايك و بابى وەك بەكرە شىت، وەرە دۆستايەتتى خەلكى گونەدەكەى خۆت، دۆستايەتتى برا و خزم و كەسى خۆت بەكە... چما دنيا خەرا دەبى؟..."

مام خەلىل تازە كەوتىبوھ چەنەى گەرم داھاتىبوو و خەرىك بوو قسەى باشى بۆ دەھات كە تاشباش ئۆغلو قسەكەى لە زارى قۆزتەوھ:

— نا، ناكىرى!... ھەتا عدلى ئەو مەتەلەى لاي كوئىخا ھەلنەھىناوھ، نابى كەس بەجى پىيى بلئى. چون ئەگەر گوپىست بىتتەوھ، سەگ و سەگبايىتى دەكا. عدلى دەبى لە رىيە، لە رىيى چوكورواوا پىيى بلئى... وا باشتەرە. قەبوولتەنە؟

— زۆر باشە...

مام خەلىل چونكە چەنەى لى گەرم داھاتىبوو، ھەر جىنگلى دەدا و خەرىك بوو فوجە بكا و جىنو بە ژن و مندالى تاشباش ئۆغلو بدا. قسەكەى لى وەرگرتەوھ:

— ئەمسالىش نىزگىل ھەلگرت بەخۆم گوت: "ھىچ نەبى بنىادەمە، دەمراستى گونەدە" و بردمە لاي. گوتم: "قەتارىك لەو نىزگىلە دىوھ كە بە چىيائ تەكەچ ھەلدەگەرا." گوتى: "بەراستتە؟... و پىم پىنكەنى. پىم گوت: "قوت بەسەرى ھەتيوھ رۆلە، سەى كورپى سەى"، ژنەكەم بىرى، بەدەستى خۆم كفن و دىنى بەكەم ئەگەر...

لە پىشدا تاشباش و دوایى ئەوانى تر دايانە پىنكەنىن. مام خەلىل توورە بوو، برۆكانى ھەل-تەكاندن و چاوەكانى زەق كردن و گوتى:

– نهوه به چي پېده كهنن هه توتكه سه گينه؟ پيتان وايه خوا خوامه ژنه كه م بمرئ؟ شتي وام ناوئ. وايه، تتي هه لده دهم، به لام قايل نيم مهرگي ببينم. نهوه هه مووه ساله سه رمان به سه رى به كه وه ناوه هه كورى سهى... ژنه كه مم به ده ستي خوم كفن كرديئ نه گهر... قه تاره نيز گيليك به بهر تيشكى هه تاودا به چيا كه ي ته كه چ هه لده گه را. خوا ناگاداره قه تاريك بوو. نهوه بپروا نه كرد قور مساخ؟ جا نه گهر راست ده كه ي مه چو چوكورر. نه گهر پروا ناكهن مه چنه چوكورر خواروو، با خه لكى دى، هه موو لوكه كان برننه وه و نيوهش ده ستان له گونى بارگينم...

ورده ورده تووره تر ده بوو و ده ماره كانى لاملى هينده ي قامكيك هه ستابوون:

– نهوه پيتان ده ليم. نيوهش بزنان، نه من نه مپرم نيز گيل نه بر دوته لاي كوئخا. هه ر وا پازده، بيست روژتيك ده بي بردوومه. گوئ راگرن و ليم ببيست. درهنگ بووه... پازده روژ له مه و بهر بر دم. نهوه در كه ي دوئني بر دم دوا درك بوو. گوئتان لئ بوو؟... نه من نهوه وه باله ناخمه نه ستوي خوم. كهس بوئ نييه به من بلئ پشتي چاوت برؤيه. نه من پازده روژ له وه پيش بهو، واته به نيوه م گوت، له چوكورواوا لوكه پشكوتوه و گولووكى سپى دنياي داپوشيوه. گوتم: كورى كوئخا خدرى، كلاوم له سه ر مه نئ. كلاو له سه ر گونديه كان مه نئ. له چوكورر لوكه خهريكه ده پشكوي، به گونديه كان رابگه بينه، مالتويرانيان مه كه. ”گوئ: ”نه من ناكري به قسه ي تو ناگاداريان بكه مه وه. تو خه ره فاوى، پير بوئ.

خه لكه كه، پيكه وه مشتمو مپريكي تونديان بوو. نيتر مام خه ليل قسه ي بوخوي ده كرد:

– پيم گوت: ”ده ي باشه، من پير بوومه. وايه، زوريش راسته و پير بوومه. نهوهش راسته كه نه مسان ريگه ده رنابه م و ناگه مه چوكورر خواروو. به لام قهت قهت كاتى لوكه چنينه وه لئ تيك ناچئ. دياره هه تا نهوه ده مه ي نهوه پنده شته نيز گيلى پتوه بي.

سه ير يكي عه لى كرد. عه لى هيج گوئى له قسه ي نهوه نه بوو. هه ر ده تگوت لهو كوره شدا نييه و دورر دورر روئبوو. فكر و خه يالتيكى ديكه هه لئيانگر تبوو. له دواوه، گودوك مورته زاي له ر و بنيس و شوژل گوئى:

– خراپه ..

جا بي دهنگ بوو.

پرسیان:

– چ خراپه؟...

ناختكى هه لكيشا و ديسانه وه گوئيه وه:

— زۆر خراپە... بېرىم لى كۆردۈۋە، زۆرىم بېرىم لى كۆردۈۋە، كە سەفەرەفەندى بە ئاغاكەن دەلىتى و ئاغاكەننى چو كورواش رېمان ئادەن بېچىنە مەزرا و كېلگە كەنبايەنە. ئەو كات چىمان بەسەر دى؟ ئەگەر بە دەستى بەتال بگەرپىنەنە، ئەو زىستانە لە بىرسىتى و رووتى و نەدارىدا... دەمرىن. عادل ئەفەندىش ئاور لە گۈندە كەمان بەردەدا.

چەند كەسىك بە رەقە گوتيان:

— دەي با ئاورى بىدا چىيە؟

— ئەگەر ئەمسال قەرزە كەنى پاك نەكەين، سالى داھاتو بە سوودە دەيدەينەۋە.

مام خەلىل پىش كە قەسە كەنى نىۋەچل مابونەۋە چەند جارى، بە ژن و مندالى ھەموواندا ھات*. كەس گوتى نەدايە جوتىنە كەنى ئەو و لە شوپىنە كەي خۇي، بى ئۆقرەيىانە جىنگلى دەدا. لە دەرەفە تىك دەگەرپا بىقۇزىتتەۋە و ئىتر بى دەنگ نەبىتتەۋە.

چەند جارىك ھاۋارى لى بلند بوو:

— ھەر كاتىكى من ئىزگىل بە ئاسمانەۋە بىينم، نىشانەي ئەۋەي دە رۆژى دى، لە، چو كورواۋا لۆكە دەپشكوى. واتە قۇزاخە كەي دەپشكوى و بۆن و بەرامەي ۋەك گولى ھەلالە چو كورواۋا دەتەنى.

دىسان دەنگى لى بلندتر كرد:

— ئاخىر قورمىساغىنە، لەو سى سالەدا قەت قەسەم بەدرۆ دەرچوۋە. خەلكى گۈندە كەنى دىكە ھەمىشە سەھو دەكەن و دە رۆژ يان پازدە رۆژ دواي پشكوتنى لۆكە دەگەنە كىلگە و مەزرايان. ئەۋە سى سالە ئىۋە يەك رۆژ چىيەن بەھەلە نەچوونە ھەي قورمىساغىنە. ئەۋە نىيە ھەر جارىكى گەيشتىنەتە چو كور، لەبەر دەمان، كىلگە كەنى لۆكە مان دىۋە سەر لەبەر سېي داگەرپاون و گوليان كوردوۋە؟ ئەمن بەوم، بەو كەبىرەي بە خوتىنتان تىنۋە، بەو توتكە سەگەي خدرىم گوت: "رۆلە، كورى خدر، ئاخىر تۆش بىيادەمى كە خەلك پىت دەلېن سەفەرەفەندى؟ دەي با بىلېن چىيە، بەلام ئەمن ھەر بە سەگىشت نازامم."

گوتم: "باۋكىشت كاتى خۇي وا بوو."

بەو، بەو سەفەرەفەندى، بەو خوتىرپىم گوت. نابى لىيى بترسن. ترسنۆكى، خوتىرپىيە. گوتم: "كاتىك ئىزگىل ھات و لە دەرگەي دام، كاتى قەتارىكىش لەو ئىزگىلە ۋەك قەتارى قاز و

* بىياندا ھات: ۋەبەرچىتوانى دان. بە ژن و مندالى ھەموواندا ھات: جوتى بە ژن و مندالى ھەمووان دا.

كورد دەلى: بە باب و بايرىمدا ھات كەسى نەھىشتم....

قولینگان به ناسمانا سووراپیهوه و بهرهو چیبای ته که چ وه پری کهوت، بزانه له چوکورواوا کینگه کانی لۆکه وهك به فر سپی داگهراون. کینگه کان چاوه پری لۆکه چنن. خاوهن کینگه دهست زدهستان دهخشیتن و چاوه پروانی کریکارن. نه من کهی تا نیستا به ههله چوومه که تو گالتهم بی ده کهی و ههوالی پشکووتنی لۆکه به گوندیه کان نادهی؟ ههتیو تو خهریکه چاره پشهیان ده کهی و ژن و منداله که بیان برسی و رووت و ره جال ده کهی. ههی سه به بکار، چاوت کویر بی. مالت کاول بی. ”گوتی:” تو خه ره فاوی. ” نیستا نه وه ناگادارتان ده که مه وه و پیتان ده لیم، بازده رژی لی لاداره و ده میك له چوکورواوا لۆکه گوئی پشکووتوه. له وانه یه بیست رژی ش بی. براده رینه چاریکی بکه ن. سووچی من نییه، خه تای نه وه گه واده یه. نه وه پیتان ده لیم. هات به ره زومی گرت و گوتی: بیته و نه وه ههواله به گوندیه کان بدهی، سکالایه کت له سه ره ده نووسم و ده لیم تو سحر بازی، شهو و رژیان له گه ل شهیتان و جندوکان قسان ده کهی، تو مه ترسیته ههیه بو نیشتمانه نازیزه که مان، راکردوی شه ری یه مه نی و له تا قمی جهرده و زیگره کانی نه سلان ناغا بووی. نیتر نه و کات، ده تنیزمه گرتووخانه کهی ” نه ده نه ” که برابیم له وی توند کرابوو و له ویش پای سیداره و ...

که کویره که بریک نه هون بزوه و ده نگه ده نگه که دامرکا، دهنگی مام خهلیل ده رکوت.
توکسوز دژان گوتی:

– مام خهلیل تو خوا، بیپه وه با بریک قسان بکهین. خه لک هاتوونه نیتره لیك حالی بن.
هه ره که سه وه له فکری گونی دایه، ناش له بریک و ناشه وان له بریک ...
مام خهلیل تووره بوو و گوراندی:

– توتکه سه گی چلمن، بو نه وه قسه نییه ده بکه م؟ قسه ی خوژابین؟ به جیتی نه وه ی بلتی
بیده نگ به، وا باشتره نه و گویچکه دریزانه ت بکه یته وه و جوان گوی بده یه بزانی نه و مام خه لیله
پیر و دیتا دیته یه ده لی چی. جا باشه، گوی له قسه ی من مه گرن، خوژان ده بیننه وه. پیت وایه چون
چهند که سیك هاتوونه ته ماله کت، بوویه ته پیاو؟ هه تیوه بارگینه ...

نه وانی دیکهش له دووی توکسوزیان دا و گوتیان:

– ده ی بابه مام خه لیل، بیپینه وه با دوو قسه بکهین. مه سه له یه کی گرنگه.

مام خه لیل سه رسوورماو و تووره گوتی:

– ده ی باشه، نه وه بیده نگ بووم. چه ندی دلشان ده خوازی چه قه قه بکه ن. گوی مه ده نه

قسه ی من با بزاین کی زهره ده کا؟ باشه گوی مه ده نی.

وهك مندالتيك نيوجەوانى تىلگنا و لە گۆشەيەك ھەلکورما:

- باشە!... گویم مەدەنى....

“كۆمىت نۆغلۆ” زۆر دەمىك بوو مات دانىشتبوو و خۆى لە باسەكە نەدەدا. كى لەوى بوو

قسەيەكى كردبوو. پىنى وا بوو ئەويش دەبى شتىكى بلى. گوتى:

- نەگەر ئاغاكان كارى وا بكەن، دەى نىمەش دەچىنە لای تۆفيق بەگى سەرۆكى حىزب و

تەيدەگەيەنين و دەلەين، باشە نىمە دەنگمان بەتۆ نەدا؟ دەى وەرە و سەير بكە بزانه چۆن خەلك

لە ساجى عدلى دادەنين. ئاغاكانى چوكورواوا لەگەل كۆيخا رىككەوتتون و لەبەر ئەو مەزرای

لۆكەمان نادەنى بۆ لۆكە چىنەوهرە و ناھىتلن نىمە كار بكەين.

بوو بە مشتومرپىكى توند لەسەر ئەوهرى ناخۆ تۆفيق بەگ لای گونديەكان دەگرى يان

كۆيخا. ناخرى ھاتنە سەر ئەوهرى نەگەر تۆفيق بەگ تۆزە ئەقلنىكى لە مېشكىدا ھەبى، و ھىچ

گومانىش لەوھدا نەبوو كە پياويكى ژيرە ئەگينا چۆن دەيتوانى بېتتە سەرۆكى “دمير قيرات”؟

كەوابوو پشتمى گونديەكانى دەگرت.

مام خەليل ھەر جىنگلى دەدا و خۆى پى نەدەگىرا. قسە لە دلېدا پەنگيان خواردبۆوھ و

خەريك بوو فەججە بكا. ھەر لەگەل ئەوهرى دەر فەتى ھىنا گوتى:

- كورە ھەى كافرىنە، ئەمن ھىچ باش نىم. گوئى بدەنى دەى! وەللا ھەركەس قسەم پى

بېرى چاوى دەر دىتم. تاقەتم نەماوھ.

جا ھەر جارپىكى دىگوت: “تاقەتم نەماوھ” لەبىرى نەدەچوو چا و لە چاوى عدلى بېرى:

- ئەمن يەكسەر بىر لەوھ دەكەمەوھ ناخۆ چۆن دەگەمە چوكوروى خواروو، وەللا خەوم لى

ناكەوى. ئەژنۆم شل بوون و دەلەرزىن. ناتوانم دوو شەقاو بنىم. بەو حال و بالەوھ چۆن بچمە

چوكورور. كورە كۆيخا گالتم پى مەكە. گالتم بە گونديەكان مەكە. ئەمن لەوانە نىم تۆ بىريان

لى دەكەيتەوھ. خەلكى ئەو دىيە ئەوانە نىن تۆ پىت وايە. ناھىتلن كەس حەقيان بخوا. كورە!

كۆيخا! ھەتتەوھ خويپىيەكەى كۆيخا “خەل”، تۆ بەستۆى شكاوت كۆيخاى، سەرۆكى و، پياوى

دەولەتى، ناشتوانى ئەسپىك بۆ من پەيدا بكەى. بەلام ئەو گونديانە حەزيان لى بى، ئەسپىك

* پىتويستە ئامازە بكرى بەوهرى كە گونديەكانى توركيا وشەى ديموكراتيان بە شتوهرى دميرقيرات ھىناوھتە سەر

زار و ئەوهرى ئەوانىش لە سى كەرتى “دمير - قير - نات” پىك ھاتوهرە بە واتاى ئەسپى رەشى ناسين. بۆيە

زۆر جارانىش گوتوويانە سواری ئەسپى دميرقيرات بووھ.

سههله، دهتوانن شه مهنده فەریکی زه به لاج پهیدا بکهن. هەر ئه وهنده که یفیان بیئێ. شه مهنده فەریکی رهش دیننه بهر ده رکێ و ده لێن: "فەرموو مام خەلیل سوار به..."

تاشباش نۆغلو گوتی:

— کورپه ناخه ماله کاول، یا خوا ئه و درۆیانته به ریتته بن گلن، ناخر گوندی چۆن دهتوانن شه مهنده فەر به سەر ئه و هه موو که ژ و چیا به دا بیئنه ئیتره و بلێن: "فەرموو سەر که وه مام خەلیل!"

مام خەلیل ردینی وه له رزین که وت، له لایه کیشه وه دیتی گوئیان دا وه ته قسه که ی، دلئی خۆش بوو و هاواری کرد:

— ده یهینن. به مهر جیک بیانموی. رۆله، چما ئه و گوندییانه باشاریان ده کری؟ سهیر که رۆله، ده م— به ده مه م له گه ل مه که. کوری تاشباشی پیاو کوژ. که لاکێ باوکت وه که لاکێ چه قه ل به ده م سه گه له وه بوو. قسه م بێ مه که. خوا ماله کاول بکا، سه گباب، به کویتخام گوت: تۆ کاله ک خۆری یان بیستان رن؟ گوتم، ئه و باوکه گۆرپه گۆرپه، قهت قسه ی له قسه ی گوندیه کاندا نه ده کرد وه. چیی له دهستی هاتبا بۆ گوندیه کانی ده کرد، به پیر و نه خۆشیان راده گه یشت، به منیشی ده گوت: خەلیل، تۆ پیاو چاکێ، کێ بێ و دزیی نه کرد بێ، به لام تۆ قهت قهت پشتت له مسولمانیتی به کهت نه کرد. "خدر ده یگوت: نه تۆ گهوره ی ئه و گونده ی، نه تۆ شه ره فی ئه و ناوایه ی." نه گهر تۆ نه بی لیت سوور بێ ئه و گونده ش نامیئێ. "رۆژتک له رۆژه کان چه ته به سەر گونده که یاندا دا، چیی نه مابوو خدر بکوژن. پیم گوت: "خدر، را که و خۆت له ماله نیتمه باوی، هیچ چه ته یه ک ناویری به سیتره ی چاویش سهیری ماله ی من بکا. کێ سهیری بکا، چاوی له پشته سهیری به وه دیننه ده ری." ئه و هات و له ماله که ی مندا خۆی حه شار دا و نه جاتی بوو. دوابی پیتی گوتم: "نه تۆ گیانی منت رزگار کرد. نه من قه رزاری تۆم خەلیل، زۆر زۆر قه رزاری تم خەلیل گیان." پیم گوت: "چ نییه خدر. ئه و خزمه ته بۆ تۆ که گهوره ی گونده که مانی شتیک نییه." نه نگۆ ئه و کات له زگی دایکتاندا بوون. کویتخاش نه ببوو. له و دنیا به دا هەر عیسمهت پاشای تیدا بوو و عه بدولعه زیز پاشا. ئه و کات ره وه یه کم ئه سپ هه بوو: ده سه ر. ئه و کات نیتمه نه ده چووینه چو کوور بۆ لۆکه چینی به وه. نه من گه یجکی نازا و نه ترس بووم. کوا وه ک ئیتستا بووم؟

بریک بێ دهنگ بوو و پشویه کی کیشا. هه مووان گوئیان دا بوویه. هه ندیکیان پنده که نین و هه ندیکیشیان چاویان لیک داده گرت، به لام گوئیان هەر ده دای.

— به کویتخام گوت: "جوان گوێ بده یه. گووم به گۆری بابت، به نیسک و پرووسکه کانی... کات به سه ر گوندیه کانه وه نه بێ. وریا به، ناخری ئه و گوندییانه ده تکه نه تۆزی بانان. تیتدا ده بن. نه من مام خەلیلی ئه و گونده م. په کم که وتوه. له باپیری هه مووتان پیرتم. نه گهر تۆ کویتخای و بنیاده می،

دهی یك سمیك بۆ من پهیدا بکه.... ئەگەر تۆ پهیدای نەكەمی گوندییەكان پهیدای دەكەن و حەیات دەچی. ئەگەر ناتوانی پهیدای بکەمی، لانیکەم دەست لە بەرۆکی ئەو گوندییانە بکەوه و لە کۆلیان بەوه. هەر ئەو گوندییانە لە دەستیان دى شەمەندەفەریکی رەش بێننە بەر دەروازەى دى و بلێن: "سوار بە مام خەلیل، سوار بە و برۆ بۆ چو کووراوا، چونکە ئەژنۆت لە دوو نایەن. زۆرت زەحمەت بۆ ئەو گونډە کێشاهە." ئەگەر قیتارێش نەهینن، لانیکەم گوێدرێژتێک پهیدا دەکەن.

تاشباش نۆغلو خۆی پى رهوگیر نەکرا و گوتى:

- کورە ئەگەر کەریکیشیان گیر نەکەوت، جاشکێک. ئەگەر جاشکێش نەبوو، تاژی یەك...

ئەگەر تاژیش نەبوو، ئەدى ئەو دەم چى مام خەلیل؟

مام خەلیل وەك شیتانی لیھات و رەش داگەرا:

- قسەم پى مەبرە... گووم بە زارى بابت... نەرى وەللا رێك بە نىو زارى.... بە كوێخام گوت:

ئەگەر کەریش نەدۆزەوه، بە خودای گەنجەکانى دى، بە نۆرە بە قەلانۆشان هەلمدەگرن... "تاشباشى باوكت... دەزانى بۆچى ئەو گەوادەیان ناو نا تاشباش؟ هەر من دەزانم. بە كوێخام گوت: "باشارى ئەو گوندییانە ناکەمی... حەقیان مەخۆ!" کورم تاشباش، مام خەلیل داکیشت باش دەناسى. بە كوێخام گوت: "ئەگەر کەسیش دەستم نەگرى،" "عەلى" یەدرێژ ئەفەنى هەیه! كوێخا، تۆ بۆوهى نابى پیت بلێن ئەفەندى. ئەفەندى ئەو کەسەیه لە سەریازیدا پلەمى نۆنباشى سحییەى وەرگرتى. "بە عەلى دەلێن ئەفەندى! خۆت پى چىیە؟ عەلى برادەرى گیانى بە گیانیمە. هەر ئەو "عەلى" یە درێژە ئەفەندى یەم بەسە. خۆ ئەو مامە خەلیلى خۆى بى کەس و بیدەر لە بیاباناندا بەجى تاهیتى. شتى وا نەبووه و هەر ناشى. "کورە ئەمەن باو و باپیره گۆر بەگۆرە کەمى تاشباش وا دەناسم کەردار کەرى خۆى وا نەناسى... جارى وەختى نییه... ئەوه چون خەلکت زۆر بە دەورەویە فیزم بەسەردا لى دەدهى... ئەگەر نیوهى دى لە پشت من بن... ئەمنیش.... ئەگەر پیاوی بۆم تاق بەوه.

تاشباش بە پێکەنینەوه گوتى:

- نای لەو درۆیانە، ئەو درۆیانە لەو ریشەت دەکالێنەوه. هەر ئەوەت لى سووربى، ئەو

قسانەى لێرە کردمان، یەك قسەیان بەو كوێخایە بلێى، چلە شقارەتەیهکت بەو ریشەوه دەنیم. ئەگەر نەشسووتى، نەوتى پیندا دەکەم و دەتکەمە کۆلوو...

مام خەلیل وەك بزووت دەرپەرى و تیلاکەى لى راست کردەوه، کە ویستى لە سەرى

راکێشى، دەستیان گرت.

هەمووان لەبەر پێکەنین لەسەر گازەرای پشت کەوتن.

مام خهلیل سه ره پای نهو تووره ییه شی تا چاو یکی خه فه تباری له چاوه کانی عهدلی نه بپی نهیتوانی له جیئی خۆی بجزوی. دوا بیش هه ر وا به تووره ییه وه وه ده ر كهوت و رۆیشت. بیریاری خۆیانیان دابوو. توند و پتمو. مردن هه بوو به لآم گه رانه وه نا. بیریان له هه موو پیتشهاتیک کردبۆوه.

سه ره پای هه موو نهوانهش، عهدلی و تاشباش دردۆنگ بوون. چونكه سی سال بوو نه وه دوویاته ده بۆوه، به لآم دوا بی کویتخا ده ر کاوده رکی ده کرد و ناخریه که ی گوندییه کانی ره گه ل خۆی ده خست و عهدلی و تاشباش به ته نی ده مانه وه. به لآم نه مسال وه ك سالی سالان نه بوو. گوندییه کان له سه ر قسه ی خۆیان سوورتر بوون. وه نامان هاتبوون. به روالهت وا دیار بوو. نه گه ر چه تی تی نه که وتبایه، نه ستم بوو کویتخا بتوانی جاریکی دیکه فریویان بدا و به ده وۆیان به ری*.

عهدلی:

– پیت وایه پاشگه ز ببنه وه؟

تاشباش:

– ته لاقیان خوار دووه.

– جا پیت وایه کویتخا بیستیتته وه؟

– ده بیستیتته وه. نه گه ر که سیش قسه ی بۆ نه با، نه و پیره سه یه هه ر ده ییا.

عهدلی به دلنیا بی یه وه گوئی:

– مام خهلیل ناید رکیتنی. لیم سووره.

– کی بانگی کردبوو؟ نه تو؟...

– نه وه لآ، هه ر خۆی بۆنی کردبوو و هاتبوو.

– به لآم خه ریک بوو وه ك جوو له به ر گوندییه کان ده پارا وه. ده تگوت شتیکی له بن زمانه دایه.

عهدلی سه رتیکی له قاند و ناخیکی قوولی هه لکیشا:

– ده رکی پیری ده ری. خوا به نه سیبی که سی نه کا.

تاشباش نه یزانی عهدلی خه می چیه تی.

* چه تی كهوتن: واته كۆسپ و ته گه ره كهوتنه به ر کاریك.

به ده وۆردن: به فرت و فیل و کلآوله سه رنان یه کیتک به ری بۆ جیگه یه ك.

هیشتا بهیان نه نهنگوتیبوو*، مریمۆك عهلیی له خهوی ههستاند. بوو كه كه ده میك بوو ههستا بوو. نهویش مندا له كانی راست كرد نهوه.

عهلی به دههه پانتۆل هه له كیشانهوه، به رهو لای نه سپه كه رۆیی. ماله كه تاركه بوو. به ژنه كهی گوت، چراكه ی بداتی. دای گیرساند و به سهه ناخوره كهیدا راداشت. نه سپه كه شتیکی وای لهو كا و ویتجهیهی دوینی نیواری بۆیان تی كرد بوو، نه خوارد بوو. عهلی بیرى كرده وه ناخۆ تیماری بكا یان نا؟ نه سپه كه وا پیر و زورهان ببوو، بۆه ی نه ده بوو رنه كیتی له پشتی دهی. ريك نیوه راستی پشتی برینتیکی هه لگرتبوو ساپژ نه ده بۆه. تووره كهی نه سپه كهی هه لگرت و كا و ویتجهی نیو ناخوره كهی تی كرد و دایه دهست ژنه كهی. نه سپه كهی كرده وه و هینایه ده ره وه.

زگی نه سپه كهی به پشتیه وه نووسابوو و له نیو بوولیتی به یانیدا ده تگوت: تارماییه. چوه ژوروی و زینه كهی هینا و له سهه پشتی داینا. زینتیکی “چه ره كه زیانه” بوو و له گه ل نه سپه كه هینا بوویان. هه ژده نۆزده سا ل ده بوو نه وه نه سپه یان هینا بووه نه وه ماله و لهو كاته وه هه موو سالی ده چوه چو كوری خواروو. ته نانه ت نهو كاته ی نه سپینی زه لامیش بوو و به پیچه وانه ی قسه ی عهلی “جوانوو” نه بوو و كه حیلتیکی ته واو بوو، یاله كانی ده تگوت زیون تیف تیفه دراون. نه سپینی ناوا جوان له مالتیکی ناوا هه ژاردا چیی ده كرد؟ مریمۆك و مام خه لیل نه بی كهس بهو مه ته له ی نه ده زانی. مام خه لیل تا چاوی پیتی ده كهوت، ناختیکی هه لده كیشا و ده یگوت: “خۆل به سهه نهو كه لله كه ره ی من.”

زینه چه ره كه زییه كهش زۆر له نه سپه كه سازتر نه بوو. توژی كالتیکی به ناو چه رم به سهه رییه وه ما بۆه. تان و پۆی له بهر یهك چوو بوون و چوار چیته كهی ده كه وتیبوو. لبا ده كهی بنی دابیژ دابیژ

* بهیان نهنگوتن: رۆژبوونه وه: هینم ده لی: بهیان نهنگوت و شهو رابرد و من هیشتا خهوم نایه....

ببوو و لهت و پهتی کهوتبوه دهړی. عدلی زینه کهی لهسهر پشستی نسهپه که دابهست و به گوریسیکی خوری توندی کرد و دوشه گه له کانیشی لهسهر زینه که دانا. کؤستوئوغلو له مالتیکی دووره وه هر دهنگی جنیوانی دهات. زهنازه نای کوتیخا بهسهر دهنگی هممواندا زال بوو. هر لهو نزیکانهش مه لوتکه یه که دهیزیقاند، نه خو شیتک دهنالاند و مندالتیک ده گریا. سه گهل دهوهرین. دوابی نسهپتیک هیلاندی و دوو کهریش زه راندیان.

عدلی باره کهی بهست و لی بؤوه. دهستی دایکی گرت و هینایه تهنیشت نسهپه که. دوابی هه لئیکرت و لهسهر نسهپه کهی دانا. لاقی نسهپه که نووشتانه وه. عدلی گوئی نه دابی. هه موو سالی و ابوو، به لام نسهپه کهی چیی لی نده هات و وه ک شیر هه تا چوکووری خواروو ده چوو.

مریمۆك گوتی:

— عدلی گیان، نهو کوره م لهسهر کؤشی دانی.

عدلی سهیرتکی نسهپه کهی و دایکی کرد. ورده ورده، ولات روون ده بؤوه. نیتر چیی وای نه مابوو لووتکه ی شاخه کان روون ببنه وه. تاریکییه که روونتر ده بؤوه. عدلی گوئی: — دابه، نسهپه که نه مسال حالی باش نییه. واز بیته با کوره که به پتیان بی. تازه گه وره بووه.

مریمۆك لیچی هه لقرچاند و گوتی:

— جا مندالتیک چه نده یه؟

عدلی له ژنه کهی پرسی:

— لی بوویه وه؟ ده رگات داخست؟

نه لیف گوتی:

— ته وار بووه. ده رگاشم داخستوه.

و وهړی کهوت.

ته قهتقی تنه که دهنگی هیله ی نسهپ و زه ره زهړی کهر و هؤره ی مانگا و هاتوه اواره کانی داپوشی. نه وهش یانی، گوند وهړی کهوتوه.

گوند هه رچی هه ببوو به پانه وه پیچا بوویه وه و کؤچی ده کرد و له دوا ی خؤی جگه له پشیله و چواربی و بایه قوش و قالاو و میرووی زهرد و ریشو له و نهو بؤقانه ی له قوژینی تاریک و تنؤکی ماله کاندا هه لکور مابوو و به چاوه زه قه کانیا نه وه ده یانروانی، و جگه له “نهحه شیت”

که ویلی دهشت و کیوان بوو و کەس به سەرو سۆراغی نەدەزانی، بوونەوهرێکیان به جی-
نەدەهێشت.

خەریک بوو تاو دەکەوت. کاتی لوتکەمی شاخان روون بوونەو، له ناکاو دەنگەدەنگەکه
دامرکا و بوو به غەلبەغەلب. رێک لەو دەمەدا کلکەمی کاروانەکه له گوندی چوو دەری. له گەل
دوورکەوتنەویان له گوندەکه، دەنگەدەنگەکش نەما. کاروانەکه نوقمی بی دەنگی له گوند
و دەره کەوت. هەموو کپ و بێدەنگ بوون. جار و باره دەنگی بالندەکان یان زرمەمی پیتی
ریبواران و تەقەتەقی تەنەکه بەتالەکان و زرینگەمی قاپ و قاچاغە مسینەکانی سەر پستی
نەسپ و گویدرێژان دەبیستەران.

هەموو سالی، ئۆکسوز دۆزان دوایین کەسی کاروان بوو که له گوندی دەهاته دەر.
نەمسالیش هەر وا بوو.

دۆزان هەموو سالی له دوا دواوەی کاروانەکهوه دەهات، دوایین کەسێک بوو که دەچوو نێو
چوکوور و له گەرانەوهدا، یەکەم کەس بوو دەچۆه نێو دی.

تاو کەوت و خۆز هیندەمی رمبێک هەلکشا. بای شەمان هەلی کردبوو.
نەو تەپوتۆزه سپییەمی له بن سمی نەسپ و گویدرێژ و مانگا و بزنگەل و بنیادەمەکانەوه
هەلدەستا، بایەکه گێژی دەدا و پێدەشته خۆلەمیشینەکهی دادەپۆشی. کاروان وەک گورگ
سەری لەدوو نابێ، به پەله بەرەو چوکووری خواروو دەکشا. ئۆکسوز دۆزان، کۆلبەر بەکۆل، له
چەقی رینگەکه راوەستا و رووی له گوندەکەیان کردەوه و هاواری کرد:
— هۆی میللەت، نیتەر گوندەکه دیار نییه.

هەموو سالی ئۆکسوز دۆزان بەو جۆره هەوالی دیارنەمانی گوندەکهی رادهگەیاندا.
چەند ساتیک کەس سربووی نەهات. دواپی غەلبەغەلبێک له کاروانەکه هەستا و رینگە
گیانێکی تیگەرا.

“عەلی” یە درێژ شمشالەکهی له بەر پشتیندی دەرھینا و بینی پێنە نا و هەواپەکی وای لێدل
پیرەژنی بەقوون هەلدەپەراند. هەر وەک چۆن هینانی نیزگیل کاری مام خەلیل بوو، هەوالی
له بەرچاو ونبوونی گوندیش کاری ئۆکسوزدۆزان بوو و کوێخایەتیش کاری کورەکهی خەل و
شمشال لێدانیش کاری “عەلی” یە درێژ بوو.
هەم لیتی دەدا و هەمیش هەلدەپەری.

عەلی درێژ و رەقەلە بوو، پێستیکێ نەسمەری هەبوو و برۆی رەش و پڕ بوون. دەموچاویکی
درێژووکەشی هەبوو. کە سەیریت دەکرد پتر له هەموو جیپەکی برۆیت دەدی. چەناگەمی وەک

چەناگەي ژنان تىژ بوو. پانتۆلەكەشى كۆنە و پر لە پىنە بوو. كراسەكەشى ئەوەندە كۆن بوو نەتدەزانى چ رەنگە.

لە شانى راستى ئەسپەكەيەو دەرۆيى و شمشالى لى دەدا. بريك بەرەو پيشەو كورپ بېۆو. نەو چوار ئەسپەي لە كاروانەكەدا بوون، يەكئىكيان ئەسپەكەي ئەو بوو. چيها ساژ بنەمالەكەيان بەو ئەسپە نازىبوون. كە ئەسپەكە پىر ببوو، عەليش وەك گوندىيەكان، ھەر بۆ گالتە ناوى نابوو كەحىل. كەحىل لە كاتى رۆيشتەدا لاقەكانى تىك دەئالان. ئەسپىكى زۆر بەرز و درشت بوو، دەتگوت و شترە. مريمۆك لە سەر پشتى

ھەر دەتگوت لەسەر و شتر دانىشوو، بە پاش و پيشدا كورپ دەبۆو. عەلى لە باركردنيدا بەزەي بە ئەسپەكەدا نەھاتبوو. لە رۆيشتنيدا ئەسپەكە ئەژنۆي دەنووشتانو و سەرسى دەدا. نەوانەي كەحىليان ئاوا دەبىنى، پىي پىدەكەنين. عەليش ھەر دەيدا بە باري گالتە و جەفەنگ و دەيگوت:

— ھەي ھا، ئەسپە رەشەي خۆم، حدودەكەم، كورپۆغليش ئەسپى واى نەبوو... ھەي ھا... ھەي ھا... ھەي ھا...

دوايى سەرى دەبرد بن گوچكەي ئەسپەكە و بە سترە شتىكى پى دەگوت:
— ھەي ھا، خىر و بەرەكەتەكەي مالم، شادى و دلخوشىيەكەي مالمەكەم، كەرويشكە گوئ تىژەكەم، چاوەكانت دەلتى چاوى كيژۆلان، پالەكانت دەبرىسكىنەو، سىنگت پر لە نەخش و نىگارە...

ئەو پىرەژنەي لە پيشىيەو بە شەلەشەل دەرۆيشت، گەرايەو و دەستى كرده سىبەرى چاوەكانى و سەرتاپى لە ئەسپەكەي مريمۆكىي روانى:

— ئا نا... ديارە پى بەخىر دەبى، ھەر ئەوەندە بەسە سەيرىكى قەلافەتى و بارەكەي سەر پشتى بكەي! كورپ مريمۆكى، وات بار كردوو، رۆج دەرنابا و دەمرى. پەلەي مەكە شادى و خىر و بەرەكەت دەبىنى. سەرىك ھەلئىنە و سەيرىكى ئەو ئازەلە داماو بەكە.

“عەلى” يە دريژ لە وەلامى ئەو قسانەدا دەستى برد و شمشالەكەي لە بەرپشتوتى دەرهيتايەو و گوئى: “ئەو ھەش بۆ تۆ” ياي زەلجە” و تىي تووراندا و لەگەلئى ھەلپەرى و دريژەي دا:

— بەلئى خىر و بەرەكەتى پىئە بى... با پىئە بى... گيانى سلامت بى. ھەم گيانى من سلامت بى و ھەميش گيانى شىرن و جوان و دلرفىنى تۆ كە پرە لە خەون و خوليا. وەرە ئەو ھەش بۆ تۆ... نەكا ھاتبىتە خەونت. خۆ كەحىلە كورپە گەنج نىيە بىتە خەونت. پىرە ئەسپە زەلجە ژىكەلە. ئەو ھەوايەش پيشكەش بە تۆ.

کچه پئی پته‌تیه‌کان به مەمکه قیتە‌کانیانەوه له بنەوه تریقانەوه .
دەمەدەمی زەردەپەر کاروانە‌که له زەویسە سپیە‌کان پەرییونەوه و گەییونە داوینی
تۆروس .

تاق و لۆق دار و درەختی سەوز دەردە‌که‌وتن . دوایی کاتی خۆر ئاوا دەبوو ، گە‌یشتنە
شیویتیکی چر و پر له دار و دەوێن . رینگە‌که به چەقی دۆلە‌که‌دا تێدە‌پەری . له سەر‌ووی رینگە‌که‌وه
و له بن سببەری دارە گویزە گە‌وره‌کانەوه کانی‌یه‌کی لێ بوو که پنگە‌ی بۆغخۆش هەر چوار
دەوری تەنبیۆوه . ئەوه کانی “چاغیل ئۆلوک”یان پێدە‌گوت .
ئێرە یە‌که‌م هەوار بوو . کاروان له سەر کانی‌یه‌که خستی . لێرە و لەوئ ناگر هە‌لایسان .
مە‌نجە‌له ساواریان وە‌سەر کوچکاور نا .

مانگ له پشت گە‌لا و لقی دارە گویزە بە‌رزە‌کانەوه بوو . بە‌رەو خۆرنیشین خلۆر ببۆوه و
خەریک بوو ئاوا دەبوو .

قریوێ‌قربوی دارستان و لێرە‌وار بوو و دە‌نگی تە‌قه و قرچە قرچی ئەو چربی و دارە تە‌رانی
دە‌سووتان . جگە له بە‌رامە‌ی خۆشی پنگە ، بۆنە تالە‌که‌ی سووتانی دارە تە‌رە‌کانیش ولاتیان
ناخنی بوو .

عە‌لی بار و بنە‌ی خۆی له بن دار چناریک خستبوو . له بن دارە‌که ناگریکی گە‌وره‌ی کردبۆوه .
منداڵە‌کان که سەر‌مایان بوو له دە‌وری ناگرە‌که کۆزێ‌که‌یان کردبوو و خۆیان گە‌رم دە‌کردە‌وه .
ئە‌سپە‌که لهو لاترە‌وه ، توورە‌که به لمبۆزە‌وه راوە‌ستابوو و جوولە‌ی نە‌دە‌کرد . هەر دە‌میشی
لهو یۆنجە‌یه نە‌دابوو که بۆیان له توورە‌که‌که‌ی کربوو ، هیچ کاویتی نە‌دە‌کرد . مریمۆک له
تە‌نیشت ئە‌سپە‌که‌وه راوە‌ستابوو و بە‌ردە‌وام دە‌ستی بە‌سەر و یالیدا دینا .

ئە‌لیف سی کوچکە‌ی پێ‌که‌وه نابوو و مە‌نجە‌له‌که‌ی لە‌سەر دانابوو و خەریکی ساوار لینانی بوو .
له دوورە‌وه ، لهو لای رووناکایی ناگرە‌که‌وه تارمایی‌یه‌که راوە‌ستابوو . هەر کاتی‌ک بایە‌که
بلیتسە‌کانی بە‌رەو ئە‌وئ خوار دە‌کردنە‌وه ، تارمایی‌یه‌که دە‌ردە‌که‌وت بە‌لام نە‌دە‌ناسرایە‌وه .
“عە‌لی” یە‌ درێژ گوئ قولاغ بوو و ناخری خۆی پئی نه‌گیرا و بانگی کرد :

— کئی له‌وئ راوە‌ستاوی ؟ ئە‌گەر حە‌زده‌که‌ی وەرە بە‌ر ناگرە‌که ...

تارمایی‌یه‌که نە‌بزووت و متە‌قیشی نە‌کرد . پێ‌دە‌نگی‌یه‌که ولاتی داگرت . “عە‌لی” یە‌ درێژ
ملی بە‌رەو ئە‌وئ وە‌رسووران‌دبوو و دە‌پروانی و چاوەر‌وان بوو . ناخری‌یه‌که‌ی جاریکی دیکە‌ش
گازی کرد :

– کیتی لهوی راوه ستاوی؟

تارماییه که دیسانیش وه لآمی نه دایه وه. عملی هه ره نه ونده ی بیینی له سه ره زهوی هه لتوتوته کا.

مریمۆک له کوره که ی گوت:

– کوره به تو چی؟ هه ده کا لهوی راوه ستی. نه گه ره قسه یه کی بیته با بیته لات.

عملی نیگه ران ببوو. هه ستا و چوه لای تارماییه که. که لیی نزیک بۆه ناسی.

– نای مام خلیل، نه وه تو ی؟ چ بووه. بۆ نایه یه کن ناگه که؟...

ام خلیل دهسته زله کانی له سه ره عه رزه شیداره که ی لیره وار دادا و به نقه نق هه ستایه پی.

له سه ره خۆ و له حالیکدا خۆی ده دایه سه ره تیلآکه ی، هاته بهر ناگه که و لهوی به پیوه راوه ستا. عملیش له ته نیشتی راوه ستا.

دوایی عملی به ده نگیک کی نه رم و میه ره بانانه گوتی:

– بۆ دانانیشی مامه؟ و له ته لبادیک کی بۆ راکیشا.

مام خلیل به سه رسوورماوییه وه سه یری عملی کرد و پرسی:

– رۆله دانیشم؟

و دانیشت.

نه ژنۆی له نامیز گرتن و دهستی له بن ردینی نا. سوورایی بلنسه کان که وتنه سه ره ریشی و

ره نگیک کی مسی یان پی دا.

مریمۆک که دیتبوی هاتوه دهستی له لاواندنه وه ی نه سپه که ی هه لگرت و هاته بهر

ناگه که وه له سه ره لبادیک کی دیکه و به ره ورووی مام خلیل دانیشت.

نیستا ناگه که ته وار خۆش ببوو، دارستانه که ی وه ک رۆژ رووناک کرد بۆه. ناگه

رووناکه کان هاتوچۆکانی نیو دارستانه که یان وه ک هیلانه ی زه رده واله لی کرد ببوو. ده نگه ده نگی

کاروان گیانیکی به بهر دارستانه که دا کرد ببوو.

مام خلیل دهستی له بن ردینه که یدا لیک هه لپیکابوو و مات ببوو و سه یری ده ور

وبه ری ده کرد و جووله ی له خۆی بریبوو. بلنسه گه وره کان، له سه ره تاله مووه باریک و

دریژه کانی ریشی سه مایان ده کرد. بریک بیته نگ مانه وه و چاویان له ناگه که بری و

چاوه ری بوون. مریمۆک رقی هه ستابوو و ناخری خۆی پی نه گیرا. ناره قه ی کرد ببوو. به

ده نگیک کی گر و تووره وه گوتی:

— كورم، ئاگادار بە، ئەسپەكەمان خەرىكە دەمرى.
عەلى سەيرىكى داىكى كرد. مام خەلىلىش كە ردىنى دەلەرىيە، وردە وردە سەرى بەرەو
مرىمۆك وەرسووراندا. لەرزەلەرزى ردىنەكەى پتر ببوو.
بۆ ساتىك نىگای بەسەر مرىمۆكەو گىرسايەو. مرىمۆك ھەستى بە قورسايى نىگای مام
خەلىل كرد. سەرى داخست:

— ھەيوانە داماوەكەم زۆر بى تاقەتە. سى رۆژە دەم لە ھىچ نادا.
عەلىش سەرى بەردايەو و چىلكەيەكى ھەلگرت و دەستى كرد بە خەت خەتى كردنى
خۆلەكەى بەردەمى. ئەلىف لە دوورەو سەرى ئەو مەلەنسى بىدەنگىيە دەكرد وا كەوتبۆ
نىوانىنەو و نازارى دەكىشا. دەيزانى مرىمۆك لەو مەلەنسىيەدا ئەگەر بەنرخى تىداچوونى
ژيانىشى بى، سەر دانانوىنى. مرىمۆك بە لەسەرخۆيەو گوتى:
— رۆلە عەلى گيان، كورم، بە قوربانى دەست و مەجەكت بىم، پرىك بىر بکەرە، ئەگەر
ئەسپەكەمان مندارەو* بى، ئەمن كوا دەتوانم بەرىيەدا بپۆم؟ دلم دەتوقى.
دەنگى بەحال دەبيسترا.

لە پىشدا مام خەلىل جوولا. دەستى راستى دەرھىنا و ھىورھىور دەستى كرد بە داھىنانى
رىشى. بە دەنگىكى ھىمن و نووساوو گوتى:
— مام خەلىل ئەو ئەسپە لەو دەمەو دەناسى كە تۆ نوى بووك بووى و ئەو جوانو بوو. دە
بلى وا نىيە؟

ئەو قەسەيە وەك شىر لە دلى مرىمۆك كارى كرد. چونكە مام خەلىل باش دەيزانى مرىمۆك
چۆن ببوو بووك و ئەو ئەسپەش چۆن ھاتبوو مالى ئەوان. زۆر باشىش دەيزانى. بە لەبزيەو
ديار بوو بۆى گىنگ نىيە.

مرىمۆك وەلامى نەدايەو و بى دەنگ بوو. وەلامىكىشى ئەبوو بىداتەو. عەلى سەرى بەردابۆو و
بەو چىلەكەيە بەدەستىيەو بوو، خۆلەكەى تىلەو ھەدا. ديسان بىدەنگىيەكى قول، زال بۆو.
دارستانەكە جۆش و خرىشى تىكەوتبوو و لە ھەموو لاو دەنگ دەھات.

* مندار: دەرپىنىكى گونديانەى مردار. مردار بۆ مردنى ناژەل دى. مردارەو بون، مندارەو بون: مردنى
ناژەل. بۆ مرۆڤ دەگوتى: مرد، وەفاتی كرد، عەمرى/ئەمرى خواى بەجىھىنا... بە سەگ و تاژ و مشك
دەگوتى: تۆبى....

عملی چۆنە کەم فری دا و برێک خۆی سووراند. بیری کردەو: "باشە ئەو ژنە رقی چیی لەو کەمراپەیه؟" دوژمنایەتی یە کەم لەسەر چی یە؟ بۆخۆشی برێک دەیزانی لەسەر چی یە. شتیەک لە نێوانیاندا هەبوو، شتیکی زۆر کۆن. مریتمۆک توورە و سوور لەسەر قسەمی خۆی، وەک بەردێک لە جیتی خۆی چەقیبوو. بەلام مام خەلیل هەر دەهات و نەرمتر دەبوو. وەک بلیتی دەستت لی دابایە دەشکا یان نەگەر قسەیه کت کردبایە دەیدایە پرمەمی گریان. وەک منداڵان، عملی ویستی شتیەک بلی، بەلام لەوتی کردەو. دیسانیش چۆنە کەم هەلگرتەو و خۆی پتوێ خاڤلانەو.

مام خەلیل چەندی بیهیواتر دەبوو، تا مریتمۆک بێدەنگتر دەبوو و عملی کورپیشی هیچی نەدەگوت، پتر توورە دەبوو. تا توورەتریش بوایە، دەمارەکانی لاملی پتر هەلەدەستان. ردینی نەبەر یەک دەکیشا و پەنجەکانی خۆی دەجوی. لە پر وەک منداڵێکی گورج دەرپەری و خۆی بەرەو مریتمۆک خوار کردەو و بە دەنگێکی توورە و توند گوتی:

– ئەوی ئەسپی هەیه و هەرچی کێلگەمی هەیه، میرووی زەوی و بالندەمی ناسمانی، ئەوی لە نوینی ناوری شەمدا دەنوی و ئەوی لەسەر زەوی جینگل دەدا و ئەوی شیرمی مریشک دەخوا... تۆش و ئەمنیش... و تەنانەت ئەویکی کورپێکی وەک "عملی" یە درێژی هەیه، هەر هەموومان دەچینە بن گل، مریتمۆک

رووی وەر سووراند و بەپەلە دوور کەوتەو.

عملی لە پشتهو سەیری دەکرد. مام خەلیل کە هەولێ دەدا خیرا بپرات، دەشەلی. لە دلێ خۆیدا گوتی: "کێ دەزانی ئەو داماوێ چەندە ماندووشە کەت دەبی. کێ دەزانی پتیی چۆن بلوقی کردووە؟ ئەژنۆکانی چۆن دەبریسکینن. لیتقەوماو. ناخ دەرکت دەری پیری." سالی رابردوو هەتا رۆژەری یەک بۆ چوکور بەپیتیان رۆیبوو. بەلام لەوتیە نەیتوانیبوو تەنانەت هەنگاوێکی هەلگرتی و عملی هەلگرتبوو و سواری کەحیلێ کردبوو. بەستە زمانە زۆری پتیی خۆش ببوو. لەسەر ئەسپە کەوێ چاویکی لی کردبوو و چاوەکانی پر ببوون لە ناو. بەلام مریتمۆک کردبوو رۆژی قیامەت و عملی بە کیتی رەشدا کردبوو.

عملی قسەکانی مام خەللی وەبیر هاتتەو:

"عملی، ئەو رۆژانەت دیتتەو بیر؟ خوا پیری بەریتتەو. ئەمن و بابت کە دەچوینە چوکوری خواروو، کۆل کۆل شووتیمان لە قوجابو جاقەو دینا. هەم بۆخۆمان دەماخوارد و هەمیش گوندییەکان. ئەو رۆژانەت دیتتەو یاد عملی؟ دەک خوا پیری بەریتتەو. شەویکیان ئەمن و بابت هەرکامەمان جەوالتێک لۆکەمان خستبوو سەر شان و دەهاتینەو. لە ناکاو دیمان خاوەن زەوی

به نەسپ كەتتووه ته سەرمەن. بە نەسپیش نەمانگەيشتی. عەلی، حوكمەت دەستی نەو پیرانە كۆ بكاتەوه و بیاننیریتە یەمەنی. پیاو لە جیژی نەوێ پیر پیر بی، باشترە بجیژی لە یەمەنی سەر بنیتەوه. وا نییە عەلی؟ نەو شەوه باران وەك گۆزە ی سەرەوبن دەهاتە خوار. لافاو كینلگە ی رامالیبوو عەلی. شەویکی بوو چاو چاوی نەدەدی. لەبیرتە؟ لافا و تەنەكە و نوینی رادەدا و كەپر و خێوەتی... نەو كۆ بوو گوندییەكانی لەو بەلایە رزگار كرد؟ چما من و بابت نەبووین، عەلی؟ تۆ پالنت بە پیرە دارێكەوه دابوو. كروشەت كردبوو و هەلنەلەرزایی. ناو گەیشتبوو نیتوكت. لە سەر دار تووێكەشەوه ناو وەك لافاو بەسەرتدا دەهات خواری. زارت وەك تەلە ی تەقیوی لی هاتبوو و هەلنەدەپچردرا. بەرەبەری بەیانی بوو، كە تۆم دۆزییەوه ناوا بووی. هەموو شەكەكانتەم دارنی و بۆ نەوێ گیانت گەرم بیتەوه، بە خۆمەوه نووساندی، عەلی؟ لە بیرتە؟ دوا یی هەر وا كە خۆت بە جەستە ی گەرمی منەوه نووساندبوو، هەتا ناوایی هەلنەتەم، عەلی! لە گوندەكە، نەتۆم لە تەنیشت ناگرەكەوه، دیارە پریك لەولاتریەوه، وردە وردە گەرم كردهوه. دوا یی چایەکی گەرمم دا یی. لەبیرتە عەلی، تۆ مندال بووی، پینج یا شەش سالانە بووی. نەمن نەودەمیش ریشم سەپی ببوو بەلام بە پیریان نەدەزانیم. دە رۆژی رەبەق باران خۆشی نەكردەوه و هەموو چوكورواوا كەوتە بن ناو. لەبیرتە؟... نەوی نەسپ یا خانوو و كینلگە ی هەیه، نەوی شیر ی مریشكیش دەخواتە هەر دەچیتە بن گل و دەبتەوه گل... نەتۆش و نەمنیش... عەلی، لەبیرتە نەو دەمە بابت زیندوو بوو، لە باغە دوور دوورەكانەوه كۆخی گەورەگەورە و پڕناوت بۆ دەدزیم؟ لە بیرتە عەلی؟

ناگرەكان وردە وردە دامركانەوه، بلتسەكان نیشتنەوه. تەنیا پزیسكەكان مانەوه و نیتو دارەكان بوو نەستیرەباران. دوا یی، پزیسكەكانیش بوونە خۆلەمیش و هەموو ولات لە بێدەنگی یەكی كپ رۆچوو. جار و بارە لە دارێكەوه دەنگی خڕبە خڕیتك بەرز دەبۆوه، مندالتیک دەگریا یان دەكۆخی.

خەو نەدەچوو چاوی عەلی. دەمێك گوتی دا یە دەنگی دارستان. چاوی پریە دامركانەوه و بەخۆلەمیشبوونی وردە وردە ی پزیسكەكان و تەواوبوونی رووناكایی. بەردەوام تەنیشتاوتەنیشتی دەكرد. ژانیتکی نەناسراوی لە لەشدا بوو.

شەوگار شەق بوو، كەلەشیر خویندی. لە گەل دەنگی كەلەشیرەكە عەلیش هەستا و چوو لەی نەسپەكە. نەسپەكە سەری شۆر كردهبۆوه و گەیبوو زەوی و تەركی نەو توروو كە یە ی بەسەرییەوه بوو و بۆی پركرابوو لە كا و یۆنجە وەعەرزەكە دەكەوت. بیری كردهوه لەوانە یە نیتر

حمزی له کا و یۆنجه نه بی. دهستی له سهر سمتی نه سپه که دانا. به حاسته م گۆشتی پیوه نه مابوو. که حیله ببوو نه سسک و پیستیکی رووت له تاریکاییدا، به دهسته کورته رویشته و به موشیک گیا و گزی تازهی له دارستانه که بۆ هینا و له پیشی کرد. نه سپه که هیچ گوئی لیّ نه بوو. عهلی تووره بوو و سهری نه سپه کهی گرت و له گیا و گژه کهی رۆکرد. سهری له نیو گیا و نالیکه که دا راگرت به لام بیّ سه مهر بوو. نه و جار زاری نه سپه کهی دا پچری و قوله گیاهه کی تی تاخنی. نه سپه که دیسانیش شه ویلکهی نه بزواند و هه روا بیّ ههست و خوست مایه وه. عهلی تووره تر بوو. به قه لسی یه وه پالینکی به نه سپه که وه ناو گوئی:

– قوزه لقۆرت بۆ.

نه سپه که به لادا هات.

– قوزه لقۆرت بۆ یا خوا بتۆپی. نه منیش له چنگت رزگارم ده بی.

له سهره تای شه ویوه هه ده هات و تووره تر ده بوو. نهیده زانی تووره یه کهی به کیّ هه لپریژی و هه جینگلی ده دا. هه وا سارد بوو به لام سه رمای نه بوو. چوه نیو جیویانه که یه وه. ده میک بوو مانگ له کهل ناوا ببوو.

له وه تا عهلی بوو، نه وه سه به مین جاری بوو خه و نه ده چوه چاوه کانی. به که مین جار نه و شه وی لافاوه که له ترسان و له سه رمان خه وی لیّ نه کهوت و دووه مین جاریش نه و شه وی باوکی مرد بوو.

۴

بەر لهوهی رۆژ بێتوهه، نهو دههمی ولات کپ و خامۆش بوو و تهنیا دهنگی خوهری ناوی کانییه که تیکه لاوی قریوهی دارستان دهبوو، عهلی له جیویانه کهی هاته دهری و چووه لای نهمپه کهو زاری داپچری و سهیری کرد. نهو قوله گیایه نه دی که شهوی پیشوو له زاری نهمپه کهی ناخنیبوو، سهیریکی دهوهری کرد، که نهیدۆزییهوه دلی خوۆش بوو. به لام نهو باوه شه گیا تازهیهی نیوه شهوی له پیشی کردبوو، شه قلی نهشکابوو. به نووکه شه قیک لای دا، گیا و گژه کان به سهر کۆتهره داریکا پهرش و بلاو بوون و چل چل پیددا شوپ بوونهوه.

ههوساری نهمپه کهی گرت و ورده ورده کیشای. ناوونگ دارستانه کهی تهپ کردبوو. دارکونکه رهیه که له داره کهی رووبه رۆوه هاته دهری و له شه قه ی بالی دا. له دووره وه چند بالندهیه که جیکه جیکیان بوو. بۆنی به یانیانی درا کاژ بهرلووتی کهوت و دوایی له گهل شنهی به یانیدا بۆن و بهرامه ی پنگه ی به سهردا هات. لاقه کانی له پنچک و داره کهوتوه کانی دارستا که نه ده ئالقان.

دایکی و ژن و منداله کهشی به خه بهر هاتبوون ژنه کهی خه ریک بوو دهسته نوین و قاپ و قاچاغه کانی تیک ده نان. عهلی دوای نهوه ی ساتیک راهه ستا و چاویکی به سهر و گویتلاکی نهمپه که دا گیترا، دهستی کرد به بارکردنی. گۆنییه که ساواری له لایه کی و جه واته یه نارده کهشی له لا ته نیشه ته کهی دیکه ی توند کرد. گۆنییه نارده که وه ک نیو ناش توژی ناردی لی هه ستا. دوایی دۆشه گه له یه کی له سهر زینه چهرکه زییه که راخست. لیغه کان و به شیک له قاپ و قاچاغه کانیشی له نهمپه که بار کرد.

لهو جه ننگه یه دا گوندیه کانیش به خه بهر هاتن، دارستانه که سیرت دارستانه کهی ساتیک له وه پیش نه بوو. نه خوهری کانی مابوو و نه قریوهی دارستان. له گهل کازیوه دا، دهنگی کاروان دارستانی

تەنپىيە. پۇلە بالئەدەيكە كە لە رۆژھەلاتمە دەھاتن، بە قاو و قىژ و جىك و فىك بەسەر دارستانەكەدا تىپەپىن. مژىكى خەست سەر دارستانەكەى داپوشىبوو و لە دوورەو كەسك دەچۆو.

بۆنى تەلاش و توتىكلە رزىوى دارى بۆ ھات. داىكى گوتى:

— عەلى، لەبەر ئەو دەست و مەچەكەت مەرم... كورە پشت و ئەژنۆم زۆر ژان دەكەن. زووتر سواری ئەسپەكەم بکە. ناتوانم وەك جارى جارن بۆخۆم سواریم، تىن و گورى سالى سالانم نەماو.

عەلى ئەسپەكەى كىشايە تەنىشت كۆتەرە دارىكى برىك گەرە. داىكى لەسەر كۆتەرەدارەكە دانا و خۆشى كۆمەگى كرد و سواری ئەسپەكەى كرد. مەرمۆك جەلەوى ئەسپەكەى بە دەستەو گرت. خۆى قىت كردهو. ئەوى دەپىنى، دەپىگوت: ئەو مەرمۆك كورە نىيە. قەمچىيەكى لە ئەسپەكە راکىشا. كاتى ئەسپەكەى بە نىو دارەكاندا دەپۆى، توشى گويدرئۆت كورە بون كورتانى خوار كوردبوو و بارەكەى خستبوو. خاوەنەكەى لە لايەكەو لە كەرەكەى دەدا و لە لايەكەشەو هەولئ دەدا ديسان بارەكەى بخاتەو سەر پشتى. مەرمۆك بە بزەپىيەكەدا بايدايەو نىو دارستانەكە. بە تەنىشت گويدرئۆتەكەدا تىپەپى. رىگەكە ناوئە بوو، لە پىشيانەو، دوور دوور كىيىكى مژ داگرتوو، رەش دەچۆو.

بە شوپىن ئەسپەكەدا، مندالەكان و دوایى بووكەكە و لە دوای هەمووشيانەو عەلى وەپى كەوتن. عەلى لە بن بارستايى ئەو بارە قورسەى بە كۆلەو بوو، پشتى كۆمابۆو. چاوى لە لاقەكانى ئەسپەكە برىبوو. ھەر كاتى لاقەكانى ئەسپەكە تىكەدەنالان و سەرسى دەدان، نىوچاوانى گرژ دەبوو، بەلام كە دەپى ئەسپەكە راست و راست بەپىيەدا دەپروا دلئ خۆش دەبوو. لە دوورەو بۆنى گولەگەفئىكى بۆ ھات. لە بن تىشكى ھەتاوى كىتلگە گەنەكاندا كە بە تەنىشت يەكتەرەو بوون، چاوى بە گىشە گەنەكان كەوت كە ھەل-چنرابوون. لە پىدەشە كاكى بە كاكىيەكەدا تىشك و تىرئۆى زىپىنى ھەتاو لە گەل گولە گەنەكاندا كەروپئىشكەى دەكرد. ناوپئىكى دايەو و "وئەلى" يە رەش"سى بىنى كە لە تەنىشتىيەو دەپروا و بزەى دىتى. "وئەلى" گوتى:

— زۆر لە فكر دای... ئەو نىو سەعاتە شان بە شانت دىم، ھەر ناگاشت لئ نىيە. چ بوو؟....

عەلى گوتى:

— ھىچ نىيە. پوورە فاتى چۆنە؟

- همر باسیشی مه که. له وه تی له گوندی وه ده رکه وتووین، چاوی هه لئه بپریوه. نه وه ده لیتی چی برابه؟ خو تو نه وه ده مهی سه رباز بووی نه خوشت دیون. رات چیه؟

عهلی ناخینکی هه لکیتشا و گوتی:

- جا بلیم چی.

“به کره شیت” به بی نه وهی سهیری نه ولا و نه ملی بکا، گورج به تهنیشیاندا تی پهری.

عهلی گوتی:

- چاو، چاو نه وه سه گبابه!... را که پیره سه، راکه و کیتلگه یه کمان بو بدوزه وه که هیشتا لۆکه ی نه پشکووتین.

“وله ی”ش له سه ری رۆیشت:

- هه لی قورمساغ، غار ده. دیاره نازانی گوندیه کان چ بریاریکیان داوه.

عهلی:

- جا ده کری نه یزانیسی؟ نه وه له گه ل کویخا کلکیان تیک هالاندوه و گوندیه کان هه ر به بنیاده میش نازانن.

- با نه یزانن.

نیتر گه پرایه وه و که دور ده بۆه گوتی:

- پوره فاتی به چی ما. نه کا شتینکی به سه رهاتبی. گوتم با بچم دوو سی قسه له گه ل عهلی بکه م. جاری خوا حافیز.

کاروان هه لقه نرابوو. پیره ژنه پبخا سه کان به کراسه شینه دریزه کانیانه وه و ژنه گه پراوه* کان به له چکی سپی یه وه و نویبوو که کانیش به بسک و که زیی هۆنراوه و کراسی زیرکفت و کچۆلانیش هه وری له کۆل و بازن له قۆل که وتبوونه ری و شوین پیی بی پیتلویان به سه ر خاک و خۆله سپی یه که وه ده مایه وه. پیاوه کان پۆل پۆل له تهنیشت یه کتره وه و به قسه کردن ری یان ده بپری. منداله کان له قه راغ رینگه که یاری و حه قلی مه قۆیان ده کرد.

هه تا و که وت. سیبه ره تیکالآو و نالۆزه کان له سه ر جاده که بلاو بوونه وه.

کوره که ی عهلی، ده سه ته کانی که سه رما سووری هه لگتیرابوون پیتشانی باوکی دا.

گه یشتبوونه ناوچه فینکاییه که ی کوستان. گوتی:

* گه پراوه: به ژن و پیاری هه راش و به ته من ده گوتری که هیشتا پیر نه بووی و گه غیش نه مایی.

– نهلمیلا تاو ههلات**.

کوره‌که‌ی عدلی تازه تمه‌نی بیوه جهوت سال.

عدلی گویی نه‌دایی. کوره‌که‌ی گوتی:

– لهو تاوه خو‌شی.

عدلی نه‌بیست.

کوره‌که‌ی له که‌حیل‌که‌ی پیش کهوت. گویدریش‌کی بارکراو له پیشییه‌وه ده‌رۆیی و شۆرکه‌ی*** کورتانه‌که‌ی له لاقه‌کانی هالا‌بوو. ژنیک هه‌وساری که‌ره‌که‌ی به ده‌سته‌وه بوو، کوره‌که‌ی قۆلی ژنه‌ی راکیشا و گوتی:

– پوره‌زه‌له، شۆرکه‌که‌ی له قاچی که‌ره‌که‌ت هالا‌وه.

چاو‌یکیشی له دایه‌گه‌وره‌ی که‌ قیت و قنج له‌سه‌ر نه‌سه‌به‌که‌ دانیشتیوو داگرت. زه‌له‌ زۆر شیوا بوو. که‌ داهاته‌وه شۆرکه‌که‌ی له لاقی که‌ره‌که‌ی بکاته‌وه، مریمۆک به‌ ته‌نیشتییدا تی‌په‌ری. کوره‌که‌ی به‌ دایه‌گه‌وره‌ی پی‌که‌نی و گوتی:

– نای نای، نه‌نه!

مریمۆک هه‌ستی به‌و بزۆزیه‌ کردبوو که‌ له راویژ و له‌بزی کوره‌که‌دا بوو. به‌ تووره‌یه‌وه گوتی:

قوزه‌لقۆرت! ژه‌قنه‌مووت. هه‌ر ده‌زانی ته‌وی و پلاران به‌اوی. جا نه‌گه‌ر من به‌ بایتم نه‌گوت... هه‌تیو بسته‌ مندالیکه‌ نه‌و قسانه‌ له‌ کوی دینی... .

عدلی ماندوو بوو هینده‌ی سه‌یری لاقه‌کانی نه‌سه‌به‌که‌ی کرد. سی سمی نه‌سه‌به‌که‌ بی نال بوو و نالی چواره‌میشی شکابوو. له‌وه‌مووه‌ ساله‌دا عدلی له‌ده‌ستی نه‌هاتبوو نه‌سه‌به‌که‌ نال بکا. بزیه‌ چاری لی هه‌ل‌په‌ری و خیرا وه‌پیشی کهوت. که‌ له‌ دارستانه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وتن، که‌وتنه‌ لیژایی-یه‌ک، که‌ ده‌چوه‌ نیو دۆلئیکی وشک و برینگی بی داروباره‌وه. له‌ ناکاو پرئیک نه‌ولاتره‌وه چاری به‌ مام خه‌لیل کهوت که‌ خۆی ده‌دایه‌ سه‌ر تیلاکه‌ی و به‌ لاکه‌لاک ده‌رۆیی و جارجار ده‌ویستا و سه‌ریکی هه‌لدینا و پشوویه‌کی قوولی هه‌لده‌کیشا.

عدلی که‌ مام خه‌لیلی ناوا بینی، بۆ نه‌وه‌ی نه‌و نه‌بینی، هه‌نگاوه‌کانی شل کرده‌وه. مام خه‌لیل هه‌ر ده‌هات و شلتر ده‌رۆیشت و عه‌لیش به‌پیی نه‌و خۆ شلتر ده‌کرده‌وه. ژنه‌کان تی-

** نهلمیلا: گوندیه‌کان نهلمه‌مدولیللا به‌و شیویه‌ ده‌لینه‌وه. تاو هه‌لات: واته‌ خۆر هاته‌ ده‌ر. هه‌تاو کهوت.

*** شۆرکه‌: نه‌و گوریسه‌ پانه‌ی کورتانی پی له‌که‌ر توند ده‌کن.

پەرىز، مەندال و بەسالآچووه كانىش تىپەرىن، نەخۆشەكان و سوارەكان و كەرسوارەكانىش زابردن. مام خەلىل لە ھەمووان دوا كەوتبوو و چەندى ئەو بەجێدەما، عەلىش ئەوەندە دوا دەكەوت.

يەكئى گوتى:

– چ بووه عەلى، بۆ دواكەوتوو؟ چتە؟

عەلى رووى گرژ كرد و بەلای چەپیدا نووشتايەو ھو گوتى: ”كەلەكەم دىشى“. ئەوجار داىكى ھات رابرد و دواى ئەو ژنەكەشى...

تا لىژايەكە تەواو بوو، ھەموو گوندییەكان و ھەپتشی كەوتن.

عەلى بە توورەبىيەو بەخۆى گوت:

– برىا تەوانىبام خۆم بچمە پشت يەكئەكەو و بەلايدا تىپەرم. يان جامانەكەم بچمە سەر چاوم و وا بنوینم ھەر نەمدیو و تىپەرم.

بەلام ھىچ كام لەو رینگەچارانەى پى نەدەكرا. نەى چى پى دەكرا؟ ھىچى لە دەست نەدەھات. لە دلئى خۇيدا گوتى: ”ھەى دىھاتى بە كافرەكان، ھەى بى دىن و نىمانىنە، تۆخوا وەرە سەبرى ئەو كابرایە كە. دەك بەزىاد نەبى ئەو ژيانە...“

ددانى چىر كەردنەو. كە گەشتنە نىو شىوہ كەو، دىتیان كاروانەكە ھەورازەكەشى بىرپوہ و لە گەردەكەش ناوا بووہ.

مام خەلىل گەبىووە نىومالى شىوہ كە و عەلى ھىشتا لە لىژايەكە بوو. دانىشبوو و لەبەر خۆبەو بىرى دەكردەو. لە ناكاو ھەستايە پى و گوتى: ”نەخۆر، چارم نىبە، چ بگەم. ئەسپەكە نەخۆشە و نەگەر داىكەم بگەبىنتىتە چوكوور، دەبى كلاًوہ كەم ھەلاویم و نەى گەمەو. خۆ بىت و ئەو كابرایەشى سوار بگەم، ھەر قەباحەتە. لەوہش گەرى كە داىكەم دەيكاتە چ حەشريك...“

چ بگەم. بۆ ئەمن زامنى ھەموو ئەو خەلكەم؟

بە خىزراى لە لىژايەكە ھاتە خوار. شەلالئى نارەقە بوو. گورجتر بە تەنىشت مام خەلىلدا تىپەرى. ھەستى كرد پەرەمىردە راوہستاوہ و بە لۆمەوہ سەبرى دەكا. ورد بوو. ھەنگاوہ كانى خىزراتر كردن. كە ھەورازەكە سەر دەكەوت نىتر خۆى پى نەگىرا و ئاورپىكى داہوہ. مام خەلىلى دى كە راوہستاوہ و خۆى داوہتە سەر تىلاكەى و سەبرى ئەو دەكا. لەسەر پشت ملى خۆى ھەستى بە قورسايى نىگای چاوہ ئاگرارى و وردىلە و وىكھاتووہ كانى كرد. ھەورازەكەى بە يەك دوو شەقاوان بىرى و ھەكو شىتان پالى بەم و بەوہوہ دەنا و بە ھەلەداوان خۆى گەياندە داىكى.

سەری نەسپەكەى گرت و گىژراپەوہ. دەموچاوى وا رەشداگەپابوو دەتگوت وەختە لە توورەپەيسان
بەتەقى. نە داىكى هەيچى لى پەرسى ونە كەسى تر.

كە گەرانەوہ، مام خەليل گەيبووہ نيوہى ھەورازەكە. عەلى نەسپەكەى لەسەر ھەورازەكە
راگرت. مەرىمۆك ھەر پىتى سەير بوو و عەلى كە ھەموو گيانى دەلەرزى، ريشمەى نەسپەكەى
گرتبوو. بە راكردن چوہ خوارى. بن پىلى مام خەليلى گرت و پىرەمىژدەى بە راكردن بەدووى
خۆيدا كيشايە سەرى. كە گەيشتنى، مام خەليل دەھات پشوو راورەستى. عەلى ريشمەى
نەسپەكەى كيشايە قولكەيەكەوہ و مام خەليلشى ھىنايە تەنىشت قولكەكە. ئىتر پەيداىە و
لەسەر تەركى* نەسپەكەى و لە پشت داىكىى دانا. مەرىمۆك پىتى توورە بوو و دەست و قاچى
كەوتنە لەرزىن. ريشمەى لەدەست بەرپۆوہ. عەلى ھەلىگرتەوہ و بە توورەپەيوہ داىوہ دەستى
داىكى. دوایىش سەرى نەسپەكەى گرت و راى كيشا و كەوتە رى. ئەوئەندە خىرا دەرپۆسى چىى
نەمابوو نەسپەكەى لە داوہ سەرەنگرى** بى.

عەلى كە گەيشتەوہ كاروان، سەرى نەسپەكەى بەردا. گوندىيەكان گوتيان:

— كوا كورپى وەك عەلى. ياخوا دەست بۆ ھەرشتى بەرى بىتتە زىر، و سەيرى نەسپەكەيان
كرد و پىكەنەن.

كورپەكەى لىتى چوہ پىشى و گوتى:

— قسەى خۆمان بى چاك لە ئارەقەيدا خووساوى ھا! ئەوہ مام خەليلشت سوار كرد. ئەگرە

نەسپەكەمان بەرى نەنكم چ دەكا؟

عەلى جوابى نەداوہ. كورپە لەسەرى رۆيشتەوہ:

— ئەگەر بەرى...

عەلى:

— با بتۆپى...

بە دواى ئەو قسەيەدا تفيكى زلى لە عەرزەكە كرد.

كوپخا كە مام خەليل و مەرىمۆكى بەسەر كەحیلەوہ دەبينى، گوتى:

* تەركى نەسپ: پشەوہى زىنەكە. زىن جىتى دوو كەسى نابىتتەوہ.

** سەرەنگرى بى: بە سەر بەعەرزىدا بەكوئى. ھەلەنگوئى.

— كويخا فيكەي خۆي دەناسيۋەتە. ئاخىرى حېزىبايەتتەن خىستە نىۋو ئەو گوندۆكەيەشەورە و دژى من و بەكرە شىت، دژى من حوكمەتەكەمان و... ھەموو دەستتان داۋەتە دەستى يەكترى و... ئاۋا...

مىرمۆك لەو كاتەورە مام خەلىل سوارى ئەسپەكە ببور، دەبىۋلاند، بە تايبەتتى ھەر كاتىك ئەسپەكە سەرسىمىكى دەدا، بۆلەبۆلەكەي ئەو خەستەر دەبۆۋە.

لە "تاكە قەلا" تىپەرىن و گەيشتنە "سىرچەلىك". لىرەورە رىنگەي كوتستان دەستى پىدەكرد. رژد و تەلان و ناخۇشتىن رىنگەكان بوو. بۆۋەي نەدەبوو پىنى بلىتى رىنكا. رىچكەيەكى بارىك و پىر لە وردكەبەرد، بەردى تىژ تىژ. تەنيا دەبوو پى بىنىتە نىۋان كوچك و بەردەكانەورە. ئەسپەكە كاتى گەيشتە ئەو رىنگەيە، ئىتر مىرمۆك ئاگرى گرت. ئىتر قسەي دلى نەدەشاردەورە و مام خەلىلىش دەبىستەن و خۆي لى گىل دەكردن:

— مەيە برالە مەيە، ئەگەر تىن و ھىزت تىدا نىيە مەيە. ئەگەر ھىزى ئەژنۆت نىيە مەيە. ھەموو سالى لىتى سوارى ئەسپەكەي ئىمە دەبى. خۆ ئەسپى خەلك ئەسپى بابت نىيە. خۆ بەوچاۋە شىنانەتەورە لۆكە بۆ من ناچنىتەورە. تۆ كۆي دەكەيەورە و ئەو ھەسەنە چلمنەي كورت لە سمت و قوونى ژنەكەي دەدا بۆ ئەۋەي ئەۋەندەي دىكەش گەورەتر بى و لاۋەكانى دى كەفىيان پىنى بى... مەيە برالە، مەيە گوو بە ردىن، برايمى من چى بەدەست تۆۋە نەكىشا... مەيە كوندەبووى شوروم... مەيە بۆقتى چاوشىنى زەلكاۋان... مەيە شەيتانۆكەي وشك ھەلاتور. ئەو تولەسەيەت لى بوو و گەورەت كرد تەنانەت كەرىكىشى بۆ نەكپى. كاتى سورسور دەبىنى ئەو لۆكەيەي كۆي دەكەيەورە، ئەو لۆكەيەي بەو چاۋەشىنانەتەورە دەيچنىتەورە، ئەو لە قوونى ژنەكەي دەدا، تۆش مەيە. خۆ بە زۆر دەستيان نەگرتووى بەرەو چوكور راتكىشن؟ مەيە پىرە بەراز. دى و دوايى بەو بىبانوۋەي ئەژنۆكانت ھىزبان نىيە، سوارى ئەسپە داماوەكەي خەلك دەبى. ئەو ئەسپە لاۋازە كە لاقەكانى تىك دەنالىن و خەرىكە دەمرى. ئاخىر ھىچ نالىي ئەو ئەسپە دوو كەسى پى ھەلناگىرى و دەمرى و ئەو مىرمۆكە سەربەھەش و مل بە كۆيتە دەبى بە پىيان بىروا و ناشتوانى بىروا و لە نىۋەرىيە دەمرى. كورە بۆ ناچى سوارى قەلاندۆشى ئەو ژنە رشكن و قەچپە و بۆگەنىۋەي كورەكەت بى. ياخا ەمەرت نەمىنى و سەردەر نەبەي خەلىلە پىر، بۆ بەلايانەي بەسەر برايمەكەي مەنت ھىتان... ناۋە پاكەكەيت زىراند. ئەۋە پىياۋ بىر ناكاتەورە؟ پىياۋ سەر بە مالى وىژدانى خۆيدا ناكاتەورە؟ ئاخىر نالى ئەگەر ئەو ئەسپە بىرى دايك و ژن و مندالى ئەو ھەتىۋە لىقەوماۋە لەو كىتو و كەژەدا سەرگەردان دەمىننەورە؟ ئاي ئاي ئاي،

كوره هدى مان كاولى بى و ويژدان. شو به لايانهى به سهر برايمه كهى منت هيتنا. عومريك
دهر به دهرت كردين... خلك چوزانن. ههر خؤم ده زانم.

مام خهليل چلووكى ردينى خستبووه نيتو زارى و به پووكه بى ددانه كانى ده بچووين و خؤى
لى كهر ده كرد. جارى وابوو وهخت بوو له داخان بتهقى. له بهر خؤيه وه ده يگوت: "شهيتان ده لى
چه پؤگيكي پيدا دهى و فرييده هيه بهر يتي نه سپه كه. با بى، به لام نهى نه گهر هات و نه مرد و
گوتى مام خهليل خستووميه ته خواري؟... كوره زيندان زؤر قؤر و ناخؤشه.."

سهرى به ره و لاي راست و هرسووران و روانيه كوستانه كهى رو به پرويان. كيتوه دووره كان
شين ده چوونه وه. هه ورى سهر لووتكه كانيان به ره و رؤشه لات ده خزين. شيتار و دره وشاوه و تار.
هه موو شتيكى ده كرد بؤ نه وهى گوتى له قسهى مريمؤك نه بى. بى له رؤژانى رابردوى
ده كرده وه و كيهه يان له هه مووان خؤشتر بوو نه وهى وه بىر خؤى ديتاوه. له دلئى خؤيدا
ده يگوت: "ره شيبى چياكان، هه وره سپيه كان، نه وه هه مووه ساله له و رتبه دا... " جاريكى
ديكه ش ناسمانى ساوى "گيسيك گيديك" و داوئين و لاپاله پرته قالييه كانى بىر خؤى هيتنا وه.
به لام نه ده كرا. نه يده توانى خؤى لى كهر كا. ههر وا ريشى ده جوى. ژنه له بن گوتى وزه وزى بوو
و چيبى به سهر زارى دا ده هات نه يده گيپراوه. ده يگوت: "نه وه هه مووى به من ده لى؟ باشه بؤ؟...
مه گهر كوره كهى سواري نه كردم؟ بؤ له بهر كوره كهى پارابوومه وه كه سواري تهركى شو كؤنه
ماكه رم بكا؟ نه دى بؤ ههر بؤله دى؟ پيريتى ميتشكى تيك داوه. كاتى مرؤف پير ده بى چهنه ي
ناسره وى و ههر ده وه پى. ناخه چ خراپه يه كم بؤى بووه؟

لووتكه ي كيتو ره وه زه. خه لكى "تيسيرگان" بؤ راوه ناسك و بزنه كيتوى ده چوونه نه وى.
زؤريان ههر نه ده گه رانه وه. راوى بزنه كيتوى و گاكيتوى كاريكى خؤرايه. خوا به نه سيب كه سى
نه كا. له لووتكه ي كيتوه كه ره وه زيكي بهرز، زؤر زؤر بهرز سى هيتنده ي مناره كهى بازاى
"عه دنه" وهك مه رمه ر لووسه و وهك مه رمه ريش سپى. ره وه زه سپيه كه هه موو به هاران گول
دايده پؤشى. وه كو باغيك و هه لؤ له سهرى له نگره ده گرن. كيشانى جه نجهر كاريكى قؤره و
دروينه ي گه فيش له و قؤرت. لؤكه چنينه وهش به لايه. مرؤف كه پير بوو پشتى ده شكى... له و
دوورانه وه له ناسمانى، بريك دوورتر له و كيتوه شين باوانه هه لؤ له نگره ده گرن و ده سوورپينه وه.
ههر به راست نه و رؤزه دنكه گه فليك په ريه قورگمه وه، دوو رؤژان ههر ده كوخم...
نه سپه كه جاريكى ديش سهر سى دا. پيره ميترده پشتيشى دابوويه ژان. ههر جاريكى
نه سپه كه له ترى ده دا، مريمؤك دهنگى زياتر لى هه لدينا.

“خوایه گیان، من دهییستم، با کهسی تر گوئی لی نه بی. وا دهزانن جوین به من ده دا. نهوان چورزانن چهنه می ناسره وی. نهو پیره ژنه زمانشرپانه. خه لک له دهستی نهوانه وه نامان هاتون. خوا بیانباته وه. ههتا نهوانه نهمرن دنیا ناییتته دنیا. به لآم نهوانه به چنگ و ددان به دنیاوه نووساون. نه دهمرن که بجهسیته وه و نه ده شهیلن خه لک بجهسیته وه. نهو خواره دارستانه. دوانیوه رۆ سه ری کاروان ده گاته شه وی. دووه مین ههوارگه مان نیسو دارستانه که یه. دارستان ههر دی و نزیکتر ده بیته وه، به لآم تا نزیکتر ده بیته وه، ده لی شوین ده گوژی. دارستان هیچ کات بی گول نیسه. هه موو رۆژی بۆ خۆرازانده وه هه زاران گول پهیدا ده کا. دارستان وه ک بنیاده م وایه. شیر ی خاوی خوار دووه. چیه ا چاکه م له گه ل نه م مریمۆکه ی کرد. دارستان ده خزی و دوورتر ده که ویتته وه. بۆن و به رامه یه کی ناشنا له ههوا گه راره. بریک تال ده چی. له کۆنه وه ههر دی. له ناخی خه ونیکه وه، وه که عهتری پنگه. عهتری کاژ، بۆنی سیوه رزیو، نهوه چه ندين سه ده یه دی، به شه پۆل. هه ی پیستی سه رت به له عنه ت بی مریمۆک. بی ده نگ به، لیگه ری پیاو پشوویه ک بدا. هینده ت لی رست ژانی پشتم له بیر چۆوه. نای بۆ جگه ره یه ک، بریا یه کینک جگه ره یه کی دابامی، به خوا ی ههوت پشتی ده چوه به ههشت. خۆزگه مریمۆک هینده ی نه رستبا.”

دهنگی ته نه که و قاپ و قاچاغی کاروان ده هات. که ری ک زه راندی. نه سپه که سه رسمیتی دیکه شی دا. مریمۆک جنویتیکی به نه سپه که دا و خیرا جله وی لی توند کرد. نه گه ره شه که ی نه کیشابا، به سه ره وه عه رزی ده که وت.

عه لی لییان نزیک بۆوه، ده موچاوی رهش داگه رابوو و شه لالی ناره قه بوو. له سه ره خۆی لیی

پرسین:

— چۆنن؟ جیتان خۆشه؟

مریمۆک مه ته قی نه هات. مام خه لیل به شیرنترین له بزیکه وه جوابی داوه و گوئی:

— خوا ته مه نت درۆ بکا رۆله، عه لی گیان. یاخوا به ردی سارد و گه رم ت نه یه ته ری.

عه لی دیسان دوا که وته وه.

له لای سهره‌دای* کاروانه‌که‌وه، کوپخا به سواری جاشکیکی سی سالانه‌ی زیت و گوی-
قوت، له خویایاننه درویشت. لاقه زل و زبره‌کانی به ههر دوو لای که‌ره‌که‌دا شوپ
کردبوونه‌وه و پیچ و کلادی به تیلایگی سهریه‌وه نابوو. ههر دوو ژنه‌که‌شی به دواوه‌ی، به
ریزه‌وه چاویان پرییوه نیوشانه پانه‌که‌ی و به‌بی نه‌وه‌ی سهری‌یه‌کتری بکه‌ن، ددانیان چیر
کردبوونه‌وه و ده‌رویشتن.

کۆستوتوغلۆ به لۆقه دریزه‌کانییه‌وه چند هه‌نگاوێکی خیرای نا و خوێ گه‌یانده کوپخا و
شان به شانی که‌ره‌که رویشت. دواپی نۆکسوز دۆران گه‌یشتی و به شوپن نه‌ودا “وه‌لی” به ره‌ش
و عوسمان جا و تاشباش نۆغلۆ و هه‌روه‌ها “عه‌لی” به دریتژ و دواپی نه‌وانی دیکه‌ش هاتن.
هه‌شیمه‌تیکی سی چل که‌سی ده‌وری کوپخایان گرت.

کوپخا هیچ پیتی سه‌یر نه‌بوو نه‌و خه‌لکه ده‌وره‌یان دا. بزه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌ی وه‌ک نه‌و
پیاوانه‌ی متمانه‌یان زۆر به‌خۆیانه، له روخساریدا ده‌رکه‌وت. ده‌ستی له‌سه‌ر شانی کۆستوتوغلۆ
که شان به شانی که‌ره‌که ده‌روپی دانا:

– ده‌نگ و باس کۆستوتوغلۆ؟

– سه‌لامه‌تی سه‌رت... جه‌نابی کوپخا...

تاشباش نۆغلۆ له دلێ خۆیدا گوتی:

– هه‌ی دایک و خوشکی خۆت و کوپخاشت...

عه‌لی خۆی ره‌پیش خست. شه‌لالی ئاره‌قه بوو. به‌و چاوانه‌یه‌وه که پیاوانه ده‌بریسکانه‌وه
گوتی:

* سه‌ره‌دا: یه‌که‌م سه‌ری کاروان. پپیش پپیشه‌وه‌ی کاروان

— جەنابى كۆيخا... با ئەمەن بۆت لەبنى كۆولەكەى بەدەم. ئەمەن قىبولم كىردووه. ئەمسال ئىمە ناچىنە ئەو كىلگەيەى بەكرە شىت ھەلئىدەبۆيىرى. ھەموو خەلكى ئاوايى كۆبوويىنەو ە و بپارىمان دا و سۆيىندمان خوارد.

ھىشتا ئەو بزە گەپچارانەيە ھەر بە لىوى كۆيخاوه بوو. دواى ئەوھى ئەو قسە توندانەى لە زارى عەلى بىيىست، رەنگىكى ھىنا و برد، بەلام بەسەر خۆيدا زال بۆوھ. دەبوو شتىك بلى. ديسان ئاوري لە كۆستونۇغلو داىوھە كە لىيى نزيك بوو و گوتى:

— ھەتيوھ، تۆش سۆيىندت خواردووه؟... تۆ دەلئى چى؟
كۆستونۇغلو دەست و پىيى تىكەل ھاتن:

— عەرزەم بە حوزوروى ئاغاي خۆم بكم، ھەرچى كۆيخام بفرموى لە قسەى دەرنانچم، جا چ بلىم.

كابرايەكى بەخۆو ە مل درىژ بوو. لە ژياندا پىنلاوى لە پى نەكردبوو. لە سەربازى ويىستبوويان پىنلاوى بكمە پىيى، بەلام بۆستالىان بۆ پىيى ئەو دەست نەكەوتبوو. دوايى ئەندازەى لاقىيان گرتبوو و پىنلاويكىيان بۆ پىيەكانى ساز كردبوو و بە زۆر پىيان لەپى كردبوو، كەچى ئەو نەيتوانىبوو و تەنانت شەقاوتكىشان پىوھ بپوا. لاقەكانى بەدووى خۆيدا دەكىشا و ھاواري دەكرد: ”بۆ خاترى خواى فرىام كەون”. لە جىيى خۆى چەقىبوو. چىيى ھەوليان دابوو نەيتوانىبوو بە پىنلاوھە ھەنگاويشكىش چىيە پىيى ھەلگرن. ھەر بە پىيى پىخاوسى سەربازىيەكەى تەواو كردبوو.

كۆيخا لە پى بە توورەيىوھە ھاواري كىرد:

— سەردەستەى ئەو فرت و فىلە تۆى عەلى! ئەوھ پىنج سالە ئەو قسانە دەكەى. ئاخري گوندىت ھەموو قايل كردن. پىت وايە ئەمەن نازانم چىت لەبن سەر داىە؟ و دەشزانم ئۆكسوزىش ئەو مەسەلەيەى لەبىر نەكردووه كە سى سال لەوھ پىش بەبەرچاوى خۆى و خىزانەكەيەوھ و لە مەزراكەيدا بەسەرى ھات. ئاگام لەويشە. ھەر وھەا برادەرىنە، بەرپۆھەردنى گوندىك گالتە نيىە. ھەرۆھە ئەوھى كە ساغ بوونەتەوھ مەزرا و كىلگەى پى دار وبار و پى پىت و بەرھەم بگرن، دەبى شەرم بتانگرى. ئەوجار لەبەر چاوى ژن و مندال دوست نيىە. و ھەرۆھەا...

عەلى:

— چىت پى خۆشە بلى. ئىمە ئەو مەزرايەى كارى تىدا دەكەين، خۆمان دەبى ھەلئىبۆيىرىن. مام خەليل و عوسمانۆك لەرپۆھە لە چوكورر پەيداي دەكەن. خەلكى دى بەپانەوھ ئەوھيان دەوى. كۆيخا بەو قسانە ئاوري گرت. قەت پىيى وا نەبوو ئاوا لەرووى رادەوھەست.

عەلى:

– وای دانئین هیچ خۆمان نەشۆین. جۆگە و رووبار و دار و دەرختیشمان نەویست. ئەوجار نێمە هیچ ئەوانەمان ناوی... بەلام ئەگەر پێتوێستمان پیتی بێ...
کوێخا خۆی پێ نەگیرا:

– دیارە هەتانه... نێو هەتانهوی خاوەن کێلگە لەو مەزرا کاکى بە کاکىسەى چوکورددا دارستانان بۆ پروتیی؟ کێو و شیو و دۆل ساز بکا و لووزەوی ئاوتان بۆ وەرپى بگا؟ کانیستان بۆ هەلقوێنێ؟ چلە لۆکەى تاییهتیتان بۆ نامادە بکا و هەر چلەى هەزار گول و قوزاخەى پێوہى بێ؟ چون هاورپیان گەرەکیانە دەولەمەند بن... و هەرەها...
وا هەلچوو بوو، خەریک بوو بجنکی. عەلى دەمودەست وەلامى داہەرە:

– بەکرە شیت کابرایەکی هیچ و پووچە. گوێچکەى دراری نیشان بەدەى پیاوہتیی نامیئى.
کێلگەیکە دەگرێ هەر لقەى تاقە گولیکیشی پێوہ نەبى. هەر باى خەیاڵیشی نییە گوندی بمرى یان مالتوێران بى گونیشی پى نابزوێ، گرنگ نەوہیە گیرفانى خۆی پر بى.

کوێخا دایواند*... برێک قسەى نەرمتر بوونەوہ و توورہییەکەى پێشووی پێوہ نەما:
– ئەمن دەزام نێوہ بۆچی ئەو کێلگەیکەتان ناوی کە بەکرە شیت دەیگرى. مەسەلە گونە گون. بەلئینیشتان دەدەمى ئەگەر کێلگەکە لە زەویسەکی تەختیشدا نەبى و هەمووی گرد و بەرزى و نەوہى بى، تەنانەت قوزاخەیکەشیتان پى کۆوہ نەکرى و ژن و مندالیشتان لە برسان بمرن، هیشتا دەچن و تەواو...
“مۆستوک” بە پێکەنینەوہ گوتى:

– هیچ ناچاریش نین لە زەویسەکی رێکدا و بە بەرچاوی عالەم و ئادەمەوہ وەک سەگەل تێکبنالیئین.

– کوێخا گوراندى:

– ناچارن... باشە ژن و مندالەکەتان بەلاوہ گرنگترە یان گونتان؟

عەلى برێک نەرمتر هاتە جواب و لەسەرەخۆ گوتى:

– جەنابى کوێخا، لەبەر ئەوہى نێمە ریز لە ژن و مندالی خۆمان دەگرین، چونکە خەلکى دیکە هەموو سالى بە کۆشیک پارە و دراوہوہ لە چوکور دەگەرپێنەوہ و چون بەکرە شیتیش

* دانواندن: قبوولکردنى قسەیک لەبەر بێدەسلاتی یان لاوازی. لەبەر کەس دانانویئى: واتە قسە لە کەس

قبوول ناکا.

دهماننیرتته کینگه‌ی وها که لیتی بکه‌وی که لپه‌ی ده‌شکی، بویه بریارمان داوه نه‌مسالّ بۆ خۆمان نه‌و مه‌زرایه‌هه‌لبۆتیرین که ده‌بی کارێ تیدا بکه‌ین. وهره تۆ نه‌مساله‌که لای به‌که‌ره شیت مه‌گره. ره‌گه‌ل نيمه بکه‌وه. کوپخای ناوه‌دانێ ده‌بی له‌گه‌ل گوندیه‌کانی بی.

کوپخا که له‌ که‌ره‌که‌ی دابه‌زیبوو و گویدریژه‌که‌ی به‌دوای خۆیدا ده‌کیشا. گوتی:

— گوندیه‌کانیش له‌گه‌ل کوپخای خۆیان...

و لیتی سوار بۆوه و سه‌یرتکی نه‌ملا و شه‌ولای خۆی کرد و قورگینکی خاوتین کرده‌وه و ده‌ستی پێ کرد:

— براده‌رینه...

دیسانیش قورگی خاوتین کرده‌وه و له‌سه‌ری رۆشیت...

— براده‌رینه، برا به‌ریزه‌کام و هه‌روه‌ها هاوپی نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی من و هاوولا‌تیه‌یه نازیزه‌کام که دمیرقیراسی (دموکراسی) ستان پێ خۆشه، نه‌من نه‌مپۆ هاتومه‌ خزمه‌تی نیه‌وه چهند مه‌سه‌له‌یه‌کتان پێ بلیم...

تاشباش تۆغلو خۆی وه‌دوا دا. خه‌ریک بوو پێ ده‌که‌نی و ده‌یگوت:

— کابرای ماڤ کاول... دیسان ده‌ستی پێ کرده‌وه وه‌ک “تۆفیتق به‌گه‌” قسان بکا. هه‌ی خۆلت وه‌سه‌ری هه‌ی پیاو... دیسان گووت تی کرده‌وه...

عوسانجا گوتی:

— ... هاوپی‌یان، هه‌ر کوێ دمیرقیراسیی لێ نه‌بی، له‌ هه‌ر کوپه‌که‌ هاوپی‌ت نه‌بی، ده‌بی به‌قورپی بگری. هه‌روه‌ها میلله‌ت قه‌ت ناتوانی راست بیته‌وه. هه‌موو کارێک ده‌بی دمیرقیراسیی تیدا بی بۆ نه‌وه‌ی پشتمان نه‌شکی. با پیتان بلیم و هه‌ر وه‌ها به‌ گه‌وره‌ی خۆشم بلیم که کلاری نه‌و “عه‌لی” یه‌ درێژه‌تان نه‌چیتته‌ سه‌ری. نه‌و دوژمنی قه‌سته‌سه‌ری دمیرقیراسییه. هه‌مووتان لی حوکمه‌ت به‌ تاوانبار ده‌رده‌چن و نه‌منییش یه‌کی‌کیشتانم بۆ رزگار نابێ. دژایه‌تی کوپخا و ده‌مپراستی گوند و هه‌روه‌ها نه‌نجومه‌نی گوند... کاکه به‌کر کابرایه‌کی ژیر و زیره‌که‌وه هه‌روه‌ها ته‌مه‌نیکی رابوردووه. له‌ له‌ په‌لاماردا هاوپی‌سانی ئه‌لمانی پینان گوتوه: “به‌که‌ره گیان، خۆ نه‌گه‌ر هه‌موو سه‌ربازه‌کانمان وه‌ک تۆ بوایه‌ن، نه‌و میلله‌ته‌ ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو دنیا‌دا ده‌گرت. نه‌ ئه‌لمانی‌ک ده‌مایه‌وه و نه‌ ئینگلیزێک... هه‌روه‌ها گوتبوویان: “کاکه به‌کر، فه‌رموو نه‌وه دوو سندوق به‌ دیاری و خه‌لات بۆتۆ، بیبه‌وه گونده‌که‌ی خۆت. بیبه‌وه با له‌ پتا و نه‌خۆشی به‌دوور بن...” کیه‌مان له‌ کاک به‌کر باشت‌ر به‌ زمانێ ناغا‌کانی چوکوروا ده‌زانین؟ و ناوا ده‌ره‌قه‌تیان

دین؟ نه گهر خه لکی گونده کانی دیکه به ده قرۆش لۆکه ده چننه وه، نیمه به یازدهی ده چننه وه و قازانجیش ده که مین... هه له سای سهری به کراغاشه وهیه... و هاو نیشتمانییه کانی من و نهی گوندییه نازیزه کانی من، نیوه هه له سه ره تاوه شیت و شهیدای دمیر قیراسی بیون. کاکه به کریش له وه تا هیه کیلگه تان بۆ ده دۆزیتته وه، مه زرای پر پیت و به ره که ت و پر به ره هم ده دۆزیتته وه. نه گهر شه وانیر له ده دۆم زه وی په نجا کیلۆ لۆکه ده رن، نیمه سه ت کیلۆ ده رنینه وه. جگه له وه شه له سایه ی سهری وه کیل باشی به کره وه، خوا ده زانی دژایه تیکردنی دمیر قیراسی و هه لسوکه وتی دژ به و چهنده گوناح و تاوانه. هه ره ها پیاو ده چیتته جه هنده م و له کله که یدا ده سووتی. نه و جار له وانیه که سه تاقه تی کلی جه هنده می نه بی... .

تاشباش سهری برده بن گوئی عوسمانۆک و به سرته گوئی:

— چاو... چاو... سهیری که نه و گوو خوار دنه شه له مه لا کارتۆیا کلی فیر بووه. شاییبی به رازی ماڠ کاول. یاخوا به و درۆیانته وه بکه ویتته سه رکله که ی جه هنده می.

...، نه و جار برا باشه کانی من... .

کوئیخا تووره بوو، هه لچوو و له که ری دابه زی. له پر قاچی راستی به عه رزیدا کیتشا.

تاشباش گوئی:

— نه و جار لاسایی یوزباشی عه لیبی ده کاته وه. یاخوا کویریایت دایه کوئیخا... سهیری نه و راهه ستانه ی که.

عوسمانۆک گوئی:

— سهیری که چۆن راهه ستاوه؟ ناخری قسه ی خۆی ده باته سه ر. نه وه ده بیینی. تاشباش

نیوچاوانی تیلکنا.

کوئیخا دهستی پی کرده وه:

—... نه نگۆ خه لکیکی گه مره و نه فامن. میشتکتان پهینی تیدایه. کای تیدایه. بچه ناسمان و بیته وه خوار، هه ره که ره ن که هه ن و هه ره له فکری گونتان دان. کیرتان له سه ره به ری ده ستان داناوه و وه ری که وتوون. نیوه به شوین کاردا ده گه رپین یان...؟ کوره یه ک دوو مانگ به سه ره خۆتاندا زال بن. دواپی بگه رپیتته وه گوند و هه موو رۆژی هه ره گوویه کی ده یخۆن بیخۆن. به کری داماری لیته و ماو زه وی پر دار و بار و خه رهندتان له کوی بۆ پهیدا بکا. پیتشی خۆتان بگرن.

روخسار و لامل و گوئی و نیوچه وانی کوئیخا بلتسه ی لی ده بۆوه. ده ماری لاملی وه ک کاریتته ی لی هاتبوو.

په‌نجمی به‌ره و عه‌لی راداشت. نه‌نجمی راست به‌ره و چاوی عه‌لی را‌گرتبوو:
 — نه‌وجار کاکي من، نیت‌ر تۆ ناتوانی له‌و گونده‌دا بژئیی. پیلی ژن و مندالت بگره و
 جهم‌نده‌م پر که و بچۆ سه‌ر به‌حری. نه‌گه‌ر نه‌شپۆزی بۆخۆم ده‌تنتیرم.
 تا هیزی بوو ده‌نگی هه‌لینا. نیت‌ر کاروان له‌ دوور و نزیکیه‌وه که‌س وستهی نه‌ده‌هات.
 — له‌وی هه‌م ناو زۆره و هه‌میش قامیشه‌لانه‌که‌ی وه‌ک جه‌نگه‌ل چپه‌... به‌لام خاکه‌که‌ی به
 ده‌ دۆغیش ده‌ کیلۆی لۆکه‌ لی هه‌لناوه‌ری. مه‌زرایه‌کی وشک وشک... برۆ و له‌وی له‌ برسان
 بره. یاللا برۆ ملت بشکینه. “گزیر” نه‌مرت پی ده‌که‌م. نه‌نجومه‌نی گوند بریار ده‌دا. له‌گه‌ل
 گه‌یشتینه چوکورواوا، نه‌و “عه‌لی” یه‌دریژه‌ی کۆری برابم و مریمۆک — له‌ دایکبۆوی ۱۳۳۸—
 نابێ له‌و دنیه‌ بمتنه‌وه. ده‌ی باشه، که‌یفی به‌ گونده‌که‌ی نيمه‌ نایه، ملی بشکینیی و برۆا.
 نه‌وانه‌ی گونده‌که‌ی نيمه‌یان پی خۆش نییه، ده‌بی برۆن.

وه‌رسووراپه‌وه و په‌نجمی به‌ره‌و چاوی نه‌وانه راداشت که له‌ پشت سه‌ریه‌وه راوه‌ستا‌بوون:
 — نه‌گه‌ر که‌سانیک هه‌ن و که‌یفیان به‌ گونده‌که‌ی نيمه‌ نایه، ده‌بی له‌و گونده‌ نازداری نيمه
 بچنه‌ ده‌ری. وه‌للا ددانه‌کانیان ده‌کیشم. نه‌وجار نه‌وی یه‌کیتتیه‌که‌ی گونده‌که‌مان تیک ده‌دا و نه‌وی
 کاکه‌ به‌کری به‌ دل نییه و نه‌ویکی نه‌ومه‌زرایه‌ی قبول نییه که‌ کاک به‌کر دیاری ده‌کا و نه‌وی
 خه‌یانته و ناپاکي له‌و گونده‌ ده‌کا و حوکمه‌تی نيمه‌شی قبول نییه هه‌روه‌ها نه‌وی دمیرقیراسیش
 له‌ناو ده‌با. ناخر له‌ سایه‌ی سه‌ری خه‌لکینکی وه‌ک نه‌و “عه‌لی” یه‌ دريژه‌وه‌یه دمیرقیراسی پوولیک
 ناژی... نه‌وانه لایه‌نگری دکتاتۆریه‌کی عیسمه‌ت پاشان.

عه‌لی له‌ تووره‌هه‌یان ده‌له‌رزی. تاشباش لیتی چووه‌ پيشی و پیلی گرت و هیزی کرده‌وه:
 — سه‌یری که‌ عه‌لی! هه‌ی دایک قه‌چه‌ی... عه‌لی، بی ده‌نگ به. نه‌و سه‌گبابانه‌ ده‌یانه‌وی
 شه‌ر هه‌لیسیتن. قه‌لافه‌تی گوندیه‌کانت دی؟ بزانه‌ که‌س پشتی تۆ ده‌گری؟ دیتت هه‌ر به‌ دوو
 قسه‌ی نه‌و کابرایه‌ چۆن هه‌ل‌فریوان...?

کوێخا که‌ بینی عه‌لی خۆی وه‌دوايه‌ داوه، زانیسی سه‌رکه‌وتوه. لاقی راستی به‌ عه‌رزدا
 کيشا و له‌ جیی خۆی راوه‌ستا و گوندیه‌کانیش راوه‌ستان. کوێخا دواي نه‌وه‌ی سه‌یری
 روخساری یه‌ک به‌ یه‌کی گوندیه‌کانی کرد، به‌ ده‌نگینکی هه‌یمن‌تر گوتی:

*گزیر: کاربه‌ده‌ستی ناغا.

— سەير كەن برادەرىنە، سەير كەن ھاۋولاتىيە ئازىزەكانم، ئىۋە لە سايمى سەرى من و ئەو كاكە بەكرە و لە سايمى ئەو زىمان چەورىيەى ئەو ۋەيە ئەو كىلگەى پىرىت و بەرەكەت و باشتان گىر دەكەۋى و كۆشك پارە كۆ دەكەنەۋە.

دىسانىش لاقى بەرز كەدەۋە و راى بەر عەرزەكە داداىۋە كە تاشباش ئۇغلو بە دەنگىكى بەرز گوتى:

— دەك مالت شىۋى. ئەۋە لاقى بۆ نەشكا. چ گورە گورپىتى، مال كاول... .

كوتىخا گوتى لە قسەكانى تاشباش ئۇغلو بو، بەلام خۆى لى گىل كرد. ئەو نەيدەۋىست خۆى لە قەرەى تاشباش ئۇغلو بىدا. چون تاشباش ئۇغلو لە ئاۋايدا لايەنگرى زۆر بوون. لەسەرى رۆيشت:

— ھەى سىلە و پىتەزىنە... سىلە... لەبەر گونيان! دەستيان بە گونيانەۋە و ئەدى... دەشلىن كوتىخا لەگەل بەكر رىككەۋتوۋە و بەرتىل لە ئاغاكەن ۋەردەگرى. بەرتىلم بۆچىيە؟... ئەۋجار ھاۋولاتىيە سىلە و پىتەزەنەكانى من! ھەر كەس ئەو مەزرايەى بەدل نەبى كە كاك بەكر دەى گرى، ئەمن دى بەدەرى دەكەم، ئەۋجا پىۋى ۋەك كاكە بەكر... پىۋى ئاۋا لە ھىچ كوتى دىنايە پەيدا نابى... و خۋاى تەعالا! خۋاى گەرە ئەو كاك بەكرەى ۋەك بالئەدى شانس و بەخت لە ئاسمانەۋە بۆ ناردوۋىن.

عەلى خۆى پى رانەگىرا و ھاۋارى كرد:

— خۋاى تەعالا بەلايەكى بۆ ئىنە... .

تاشباش زارى عەلىي گرت و گوتى:

— بى دەنگ بە... ئاۋا نابى.

كوتىخا نەپراندى:

— گەرە گزىر!!!!

گەرەى گزىرەكان ھات و ۋەك سەربازان سلاۋى كرد.

كلكەى كارۋان گەشىتبوۋە ئەو شوئىنەى پىۋاۋەكان لە نىۋەراستى جادەكەۋە لى راۋەستابوون و خەرىك بو لىيان تىدەپەرى.

— گەرە گزىر، ھەرگەبىشتىنە چوكوور، نابى بىلى “عەلى” يەدرىشى لە داىكبۋى

۱۳۳۸ يىتە نىۋ ئەو مەزرا و كىلگەيەى كاك بەكر پەيدى كەدوۋە، ئەگىنا خۆت دەزىانى و من. جا ئەمن كوتىخاى بىست سالەى ئەو گونە نىم ئەگەر نىۋەى سىلە و گون برسى لە چوكووردا

ويلا و سەرگەردان نەكەم. بەخو توورەم كەن ھەر ناھيەلەم لەو چوكوورە بستە زەويەكيشتان پىي
بدەن. ئەوجا ھەي داھيژراوينە، ھەي پيس و چەپەلەينە، ھەي كالفامينە و ھەي
خەيانەتكارينە، ليم دور كەونەو دەي يالا دەي...

تاشباش نۇغلچو گوتى:

— چاو ئەو توورەبوونەي. وا توورە بوو... برەدەوان دەلتى "ئەوجا"... ھەر دەلتى مەلى
مزگەوتى گەورەيە... ئەو ناپساو ھەموو خراپە و ناپساو تىيەكى پىي دەكرى عەلى، ئەو
دەبينى دەچى لەگەل ناغاكان رىك دەكەوى و ناھيەلە مەزمامان پىي بدەن. بۆ خاترى خوا
بيدەنگ بە.

لە دورەو ەيەكى گوتى:

— ناھيەلە...

— ناھيەلە...

ھەمووان لەو وشەي "ناھيەلە" يە تۆقین.

كوپخا لىي سوارى كەرەكەي ببۆو و ەپيش كاروان كەوتبوو.

مام خەليل نغورچىكى لە كەلەكەي مريمۆك سرەواند. مريمۆك بە توورەبيەو ەلاي كرددەو.

مام خەليل بە دەنگىكى شپرز و تۆراو ە گوتى:

— خەمت نەبى خوشكە مريم. ئەو سەيە، ھەتا مەن ھەم، ناوئىرى دەست بۆ عەلى بەرى. بە

خوای دەزانى لەستۆي سەي دەخەم.

ئەو پىي وابو بەو قەسيە دلى مريمۆك نەرم دەكا. بەلام مريمۆك ھەروا بە توورەبيەو

سەرى ەرسووران دەو ە گوتى:

— گەندو و گوانە... خوا بتانباتەو... پىرەمىردى منگن.... كەللەكەرينە... ھەر نالين

ناخ...

جا بە دەنگىكى بەرز لەسەرى رۆيشت:

— ئەسپە نازدارەكەم... كەخيلە ليقەوماو ەكەم. لەگەل تۆمە... گويم لى راگرە و جوان

بيستە... لەگەل كەسم نيە، ھەر بە تۆي دەلیم.

ئەگەر لەو قسانەم تى ئەگەي، قەت قەت پىي ناليم كەخيل. دەلیم تۆ ريشت لە ناشى سېي

كردو ە... دەلیم تۆ گەمژەي... گويدريشى... ئەسپەكەي مەن تۆ زۆر پىر بووى، ئەسپە

چارەپەشەكەي مەن.

نەسپەكە سەرەنگرى دەبوو و مریتمۆك ریشمەكەى دەكىشا..

— ھەيھا، نەسپە پیرەكەى خۆم كە بەرازیكى كافرئى ناھالى سوارت بوو. ئىتەر تۆ زۆر پیر بووى... ۋەكو سەى گرویت لى ھاتووہ... ئەگەر لەو قسانەم تى نەگەى ياخوا ھەر دوو چارت دەرپەرن...

مام خەلیل سەیرى ئەو دوو مندالەى دەکرد كە بە حیندرحو و حەقلى مەقۆ بە تەنیشتیاندا تیدەپەرىن. ژنىك مەمكى ھینابووہ دەرى و لە زارى مندالەكەى نابوو. ھەم شیرى بە مندالەكەى دەدا و ھەمیش لەبەرە خۆیوہ لایە لایەى بۆ دەکرد و ھەم خۆش درۆشت*.

گەندەمورى دەورى مەمكە زلەكانى لە بەر تیشكى تارەكە دەبریسكانەوہ. مام خەلیل لە بن لیوانەوہ گوتى:

— مەمك بەوہ دەلین...

— ئەوجار لەسەرى رۆبى...

— تف لە رووت پیرە سە.

— نەسپەكەى من، جوان گویت بكەوہ. ئەگەر تۆ بمرى، كورەكەم، یانى “عەلى”یە دریتۆى كورم، خاوەنەكەى تۆ تیدا دەچى. جا حەیف نییە؟ ئەتۆ دوو كەست پى ھەلناگىرى، سەكەت دەبى. وا نییە نەسپەكەى خۆم؟ ئەتۆ ئاوا ناگەییە چوكوور، دەبى یەكك لەو دووانە لیت دابەزن، وەرە نەسپەكەى خۆم، وەرە با پيارینەوہ، دەست و پىیان ماچ بكەین با یەككیان دابەزن. بەلام نەسپە گیان، تۆ نەسپىكى رەسەنى، یەكك لەو دووانە پیرەژنىكە، بەلام گەنجىكى بیست سالانەىە. راستە ردىنى سپی بوو و پرە لە چرچ و لۆچ، بەلام لیرەوہ نەك تا چوكوور بگرە ھەتا ئاقچادنیزیش دەتوانى بە پى برۆا. بەلام خۆ ئەو پیرەژنە ناتوانى شەقاوتىكىش باوى. ئەژنۆكانى لە دووى نایەن. ئەگەر ھىزى لەبەردا بوايە لیت دادەبەزى و ھەتا چوكوور بە پى خۆى دەرۆبى.

مام خەلیل لە دلە خۆیدا گوتى:

— ئەوہندە قسە بكە تا دەدرى. بشدرى دانابەزم. نەك بە نەسپەكە رىك و راست بە خۆشى بلتى ھەر دانابەزم. مەگەر خاوەنى ئەو نەسپە سواری نەكردووم؟ ديارە سواری كرووم.

* خۆش رۆشتن: رۆشتنى خیرا. دەى خۆش برۆن: واتە خیرا برۆن. زیاتر نەر كەسانەى وەپیتشەوہ كەوتوون بەوانەى دواوہى خۆیانى دەلین.

دەزام نەسپە كە حالتى باش نىيە. بەلام بەخوای خوايەتى دەكا نەمنىش باش نىم، نەگىنا بۆ دووھەنگاۋ رىگەبىرىن چۆن دائىم بە جەرگەدا دەگرت و فلتەفلت و بۆگەنى ئەو زارە پىسەتم قبول دەکرد؟ خوا ئەو ژيانە بەزىاد نەكا. ناخ ناخ ناخ،... “ ئەو حوسىتە لىقەوماۋە بە شەلەشەل دەپوا، ئەو حوشىن كەرويتشكە، هېشتا ھەر گەنجە، بەلام زۆر كز و لاوازە. ئىسك ويىستىكەو هېچى دى. بە خوای تا دەگاتە چو كورر پىستەكەشى پىتو نامىتى. دەتويتەو ھەلدەوهرى... لە پىشيانەو ھەمموودە گروى، قوونى دابوۋە سەر بەردىك و خۆى ھەلدەكراند*. ھەت سالىە گروى بوۋە. خۆزگە بچىتە سەربازى و نەجاتى بى.

“ ھەمە تەبدىلى ھەوا” لە چەقى جادەكەدا راۋەستاۋە ھەناسەى سوارە. ئەو دەمەى مندال بو كەس دەنگى ھىندەى دەنگى وى خۆش نەبوو. ئەو نۆ سالىە سەربازىيەكەى پى تەواۋ نەكراۋە. بۆ گۆزىنى كەش و ھەوا ھاتەو پشويەك بەت و گەرايەو ھەلدە گوندىيەكان ناۋى “ ھەمە تەبدىلى ھەوا” واتە ھەمە ھەوا گۆزىيان بەستۆيدا بىرى و دواى ئەو ھەتا مەردىش ئەو ناۋى ھەر پىتو بوو.

“ ئەو تەنەكانەش كە بەسەر پىشتى ئەو گوئىدرىژەو ھەن، دەنگەدەنگيان چ زۆرە. كراسەكەى نەنە زەلەجەش لە پىشتەو ھەلتىشاۋە و ناۋەلكراسەكەى دىيارە. زەلەجەى لىقەوماۋ، ئەو گەيشتىنە يوزتاش. بەبىرى ھاتەو شەۋىكىيان شەۋىكى تارىكەسەلات كە شىر نەيدەبىرى، لىرە، لەگەل نەسپ دزەكان، لەگەل چەتەكانى تاقمەكەى نەسلان ناغا ناگرتىكىيان كەردبۆۋە. ھەمموۋ ولات ۋەك رۆزى روۋناكى لىھاتبوو. قەول وابوو چەركەزىيەكى گەمژە نەسپەكان بەرىتە ھەلب. پىشتوتنە زيونىشانەكەى ۋەك تىشكى خۆز لىي دابى ناۋا دەدرەوشايەو ھە.”

مرىمۆك ھەروا دەبىۆلاند:

– ھەيھا، ھەيوان، ھەى ھا ھەيوان كە پىرە بەرازىك سوارت بوۋە، تۆش ھەر سەرسەمان دەدەى. ھەى بى خودان. ئەوئەندە نەقىزە تىدەو ھەژىنم تا دەتۆپى. پىرە بەرازى كۆتەر. لە گەنجىكى ھەرزەكارى پازدە سالان باشتەر بە رىيەدا دەپوا. مندالەكانى عەلىي كورم، ئەوئەندە بە پىيان رۆيشتە ھەممو بەرى پىيان بلۇقى كەرد. ئەگەر ئەو پىرە سەيە نەبوايە، ئىستا كچۆلەكەم لە سەر كۆشى خۆم دادەنا، تۆش ئەى نەسپەكەم، خىرت دەگەيشتى ئەو مندالەت سوار كەردبا و دەچوۋىە بەھەشتى. بەستە مندالەك چۆن بەو خەركە بەردانەدا بىروا؟ ھا نەسپەكەى مەن؟ ئەو كابرا بووك قەچەى رىش بە گوۋە لە جىي ئەوان دانىشتوۋە، ردىنى پەرە لە كىچ و نەسپى...

* خۆ ھەلكراندىن: خۆ خوراندنى توند و خىرا.

سهگ چۆن کلکی له گهلۆزی دهنی و کینچهکانی دهجوی، ئهویش ئهه ردینه ئهسپینه پر له کینچهی دهخوریئیی... هه ده بخوریئیی و ده بخوریئیی... ئهدی، مندا له کان به پیتیان ده رۆن، چوون ئهه پیره سهیه جیتی گرتوون. تۆ ده زانی ئهسپه کهی من، ئهه کافره، خۆی کهر کردووه، ههه دوو گوئچه کهی به په رۆی بی تویژی بوو که کهی ناخنیوه، قورقوشی له گوئچه کهی کردووه و نابیستی... ههی ها، ههی ها...

ئهسپه که چیی نه مابوو تهخت بکهوی. مریمۆک وای لی راهاتبوو، هه موو جاری ریک ئهه ده مهی ده بیست هه ل خلیسکی، لیزانانه ریشمه کهی ده کیشا و وای لی ده کرد ئهسپه که خۆی بگریتهوه.

“ تۆ باش ده زانی ئهسپه باشه کهم، باش ده زانی ئهه کابرا ههیچ و پووچه ههیچ خیری لی هه لئاوه ری. ههتا ده گهینه چوکوور مه مره. ئهتۆ بمری من له ریشه جی ده مینم و گورگ و که متیاران ده مۆن. له بری تۆ وا باشتره ئهه مل به کوئینهی وه گه نه و قورنوو* پیتمانه وه نووساوه، بمری. مه مره ئهسپه کهی من مه مره. ده زانم ئهه سال ئهه باره قورسه ت پی هه لئاگیری، به لام دیسانیش مه مره ئهسپه کهم. ئهه هه مووه ساله پیکه وه ژیاوین. ههی ها.”

له سه ره خۆ ناوریکی دایه وه و سهیریکی مام خه لیلی کرد. چاوه کانی مام خه لیل دیار نه بوون. چرچ و لۆچی ده موچاویشی پتر ببوو، وای لی هاتبوو ده موچاوی له بهر چرچ و لۆچ دیار نه بوو. له سه ری رۆیی:

“ ئۆی ی، ئۆی یاخوا ئهه قسانه م وه ک گوللهی گهرم له دللی راجن با ئهتۆ نه کوژی، ئهسپه کهی من. ئهسپه کهی خۆم، جوان گوئی بگره و بزانه ده لیم چی، نه من له گه ل که سم نییه و ههه بهتۆی ده لیم. یه کینک که بوو که کهی له باوه شی کوری مه لادا ببینی و بی ده نگه ی لی بکا و خۆی لی گیل بکا، ئهویش له بهر ئهه نیو کیلۆ ترییه ی لهه هه تیوه ی وه رگرتووه، یاخوا ئهستۆی بشکی، خوا غه ززه بی لی بگری و سووره کوان ده ربکا و مانگ و سالان زه لیلی سهه جینگه بی و کرمی له بهر برهوا. یا خوا ده رد و مووی به رام بهر بن. گویم دهیه ئهسپه کهی خۆم، له گه ل تۆمه، ئهدی ئهسپه کهم، ئهه پیره گروئیه ی له پشتمانه وه دانیشتووه، بهه ردینه گواوییه ئهسپینه وه، به چاوی خۆی که ره ی بهیانی، ده کری بلتی به رۆژی رووناک له نیو مه زرای لۆکه دا کوره کهی مه لی به سهر بوو که که یه وه دی و ههه ئه وه نه ده ی گوت: ”خوایه ته وه کول به تۆ.”

* قورنوو: لهه جروجانه وه رانه یه که له مۆلگه ی مه ر و مالات و له گه ری مه ردا زۆره و پیتیانه وه ده نووسی و خوینیان ده مزی. پیتستیکی رهقی ههیه و بهزه جه ت ده کوژی.

ئەدى نەسپەكەم، راست ئاۋاي گوت. ئىستاش ھاتوۋە سوۋرى تۆ بوۋە. دەشپەۋى ئەتۆ بكوۋى... ھەى ھا، ھەى ھا، مردەلۆخە ئەۋە چىتە؟

دىسان لاي كۆدەۋە و سەيرىكى دواۋەى كۆد و دىتى ردىنى مام خەلىل ۋە لەرزىن كەوتوۋە. دلى خۆش بو.

“ئەسپەكەى من، ئەگەر تۆ نەبى، خۆ نەمن ھەنگاۋىكىش چىپە ناتوانم ھەلئىنمەۋە... دەرىپى بوۋكەكەيان لە نىۋەراستى كىلگەكە بە نوۋكى دارى ۋە كۆد. كۆرەكەى شانى ھەلى- نەگرت، بەلام ئەۋ پىشى بە كۆرەكەى گرت، ھەر لەبەر نىۋ كىلۆ تىرى كۆرەكەى مەلا. تۆخوا لە ژياندا پىرەمىردى ۋا گەۋادى بىنىۋە؟ ھەموۋى خەتاي ئەۋ “ئەلى” يە ئەستۆ شكاۋەيە ئەۋ توك لىكراۋە سوۋرى تۆ بوۋە و فىكەى سەئىلانى دى.

مام خەلىل چلوۋكى ردىنى خستبوۋە نىۋان ددانەكانىيەۋە و لەسەر يەك دەى جوى و لىكاۋى ھاتبوۋە خوارى. زۆر توۋرە بىۋو.

لە پىر بە دەنگى بەرز بانگى ھىشت:

— ھۆۋى خەلكىنە... خەرىكە لە دەستى ئەۋ قەجەيە ۋەزگ دەدەم.

مىمۆك بە شەپازلە لە ملى نەسپەكەى راكىشا و گوتى:

— ئەسپەكەم، ئەمن لەگەل تۆمە. تۆ گوت لى بى. با كەس بە دلى نەگرى. كەى ۋەزگ ئەدا.

تروسكەى ھىۋايەك لە دلى مىمۆك گەراۋو. دلىيا بىۋو لەۋەى بىۋو جۆرە مام خەلىل رەپان دەنى*.

ئەگەر ۋەزگ دەدەى، تۆ ۋەزگ دە نەسپەكەى من. با ئەۋ سىسار كە كەچەلانەى بىۋو ئاسمانەۋە دەسوۋرىنەۋە گوشتەكەت بچۆن، نەسپەكەى خۆم. نىشالا، ئاممىن، ئەتۆ ئىستا دەتەقى و ئەمنىش سى مانگان رۆزۋو دەگرن و سى جومە لەسەر يەك لەگەل سەيەكى گىرۋى لە قايتىكدا نانى دەخۆم.”

مام خەلىل رىشى دەجوى و قەپى پىدا دەكۆد و ھەلئىدەكەند و ھەلئىدەپساند. بە پارانەۋە گوتى:

— كچى مىم، مىمۆك، كچى ئەگەر تۋانىبام بە رىدا برۆم چۆن ئەۋ قسە تالانەى تۆم قىۋول دەكۆد كە لە پىش سەگىان دانىنى نايانخوا. ۋەرە بىكە بە خاترى خوا دىست لىك نى خوشكە مىم، بى دەنگ بە خوشكەكەم.

* رەپالتان: راۋنان بە داخ و كەسەرەۋە. ۋەك دەرپەراندىن. بىرىك لىترە مايەۋە و رەپالتان نا. واتە دەريانپەراندى.

مریمۆك ئاورپىكى لى داوه. جلهوى نەسپەكەى كىشا و به سەرسوورپاويىهوه گوتى:
– يانى چى؟ ... جا به تۆ چى؟ يانى بنيادەم بۆى نىيە نەسپەكەى خۆيشى بدوئىنى؟ بەتۆ
چى باوكم؟..

لى كردهوه و به دەنگىكەوه كە نىشانەى دلخۆشىي پتوه ديار بوو گوتى:
– دەى باشە نەسپەكەم، بەلى، ئەو پىرە گەوادانە ناوان. ئەگەر لە دەستيان بى خۇيان دەست
لەگەن بووكەكەيان تىكەل دەكەن. لەوه خراپترىش دەكەن. بۆ وا نىيە نەسپەكەى من؟
دەستى بە يالى نەسپەكە دا هيتنا و چەند قەمچىيەكى بە نەرمى لە لا مىلى راکىشا.
– بىر وات بى نەسپەكەم. بىر وات بى، ئەتۆ ئەو پىرە بەرازانە ناناسى. ئەو پىرە گەوادانە.
شەرم لەو ردىنە سىپەى ناكەن. لە چوكوور بەجىي ئەوهى لۆكە بچنىتەوه، دەدزى و خاوەن
كىلگەكان قۆلبەستى دەكەن و دەهېننە نىوهراستى گۆرەپانەكە و هەمووان كۆ دەكەنەوه تفى
لە رووى بكەن. جا ئەو كەبرايەش سوئند دەخوا چىتر كارى وا ناكاتەوه. بەلام دىسانىش هەر
دووپاتەى دەكاتەوه و بە نەستۆى باوكە بى تاوانەكەى خاوەنەكەى تۆ “عەلى” سى دادىنى.
هەموو سووچ و تاوانەكانى خۆى دەخاتە نەستۆى ئەو و سواری نەسپى كۆرەكەشى دەبى.
مریمۆكى داىكى “عەلى” يە درىزىش ئاىرووى دەبا... ئەتۆش كە هېچ گوتى پىي نابزوى. لەو
گوتىتەوه دى و بەوى دىكەتدا دەرواته دەرەوه. ئەگەر لەجىي تۆ، ئەدى نەسپەكەى من، ئەگەر
ئەو قسانەى بەتۆى دەلیم بەو بەردەم گوتبايەن، ورد وىرد دەبوو، بەرە يەك دەچوو... ئەو
بەلایانەى بەسەر برايمى منى هيتان....”

“خۆ تۆ هېچ ناچىتە مېشكەتەوه، نەسپەكەى من؟ ئەگەر لە ردىنىشت بىرېن و تىشى
هەلسوون هېشتا وەرروى خۆتى ناھىنى؟....”

مام خەلىل هەتا هېزى دەبەردا بوو بە زویرىيەوه هاوازى كرد:
– عەلى! عەلى! وەرە دامبەزىنە. ئەو پىرە قەچەپە كەوتى كردم و يەكسەر خواردمى. لەو ساتەوه
سواری ئەو نەسپە بووم، نىوہگيانى كردووم. عەلى يى... عەلى! فريام كەوه.
دەنگەكەى ئەوئەندە سامناك بوو لە ناكاو هەموو كاروانەكە كپ و بى دەنگ بوو. بۆ ساتىك
كەس سىرپوہى لىئوہ نەهات.

عەلى بەرەو نەسپەكە راي كرد.
– مەردى خۆى بە رۆلە، لەو نەسپەم بىنە خوارى. ئەو داىكەت، ئەو قەچەپە پىرە كوشتى
و كۆن دەجەرگى كردم.

عهلی به تورپه بییه سه ییریکی دایکی کرد و گورانندی:

– دایه!

مام خلیل له سهری رژی:

– دامبه زینه رژه گیان، دامبه زینه. به نوکرت بم. حاشا له گوشتی که رویشک و بوئسی

تاژی.

به خوای به گاگولکی برۆم پیم له وه باشتره.

مریمۆک له سهر نه سپه که وه خۆی به لای کوره کهیدا نووشتانده وه و گوتی:

– کوره خۆ چم نه کردوه. دلّم توند ببوو، گوتم با بریک دهرده دلّ بۆ که حیل بکه م. نه وهش

به دلّی گرتوه.

مام خلیل گوتی:

– عهلی بهینه خواری نه گینا خۆم فری ددهم دهست و لاقم دهشکین.

عهلی به هیمنی گوتی:

– به قوربانی نه و ردینت بم مامه خلیل، خۆ نه و له گهلّ توئی نه بووه. قسهی له گهلّ

نه سپه که ی کردوه. و دیسان رووی له دایکی کرده وه و گوتی:

– دایه بیکه به خاتری خودای، دهی تۆش دهرده دلّ بۆ نه سپه که مه که. خۆ دنیا خهرا نابیی

دایه؟...

مریمۆک:

– دهی باشه، نیستا که مام خلیل به دلّیه وه گرتوه قسان ناکه م. وه لّلا، بیللا، قسه

ناکه م. چما، چیم به خلیل ناغای خۆم گوتوه؟

به ناماژهی دهست عهلی بانگ کرده لای خۆی و که عهلی نریک بووه، خۆی نووشتانده وه و

به سرتی پیتی گوت:

– نه سپه که ده مرئ. ههردوو کمانی پی هه لّناگیری. لانیکه م نه من دابه زینه کورم. وه لّلا

خه ریکه ده مرئ.

عهلی خیرا خۆی له دایکی دوور خسته وه و گوتی:

– با برئ. برئ و نه منیش رزگارم بی.

مام خلیل چاوه کانی پر ببوون له ناو. له سهر قسه یه کی دیکه ماتلّ بوو بداته کولپه ی

گریان و وه ک مندالان زۆر زۆر بگریی. گریان له نه وکی گیر ببوو. قورگی ده برژایه وه.

به ژاریه کی تالّ له چاوه وردیله و سهوز و مندالانه یه کانیدا هه بوو. له دلّی خۆیدا گوتی:

— خەلیل، کوا تۆ ئەو پیاوێر بووی ئەو قسانە قبوڵ بکە؟ خەلیل، گورگ کە پیر بوو دەبیستە گالته‌جاری سەگ و لەوێش خراپتر دەبنە گەپجاری دێلە سەمی گروێ. ناخ، خۆزگە لاقە‌کاتم هیز و توانایان لەبەردا مابایە و لێرە خۆم فریدابا خواری و نیت گوتیم لە بۆلە‌بۆل و تەشە و قەسەمی ساردوسووکێ ئەو مریمۆکە ناکەسە نەبواوە. ناخ حەیف تین و گۆژم لەبەردا نییە.”

هەرچی زیاتر بیری دەکردەو، تەوڕەتر دەبوو. دەیویست دیسان لەبەر عەلی بپارێتەو دەیبەزێت. بەلام دەیزانی هەر زاری بکاتەو، گریانە‌کەمی کلپە دەکا. نەیدەتوانی زار بکاتەو. عەلی گوتی:

— دلگران مەبە مامە. ئەو دایکەمی من هەر وایە و لەبەر‌خۆیەو دەبۆلێت. گوی مەدەری مامە. لیتی گەری چینی دلێ دەخوای با بیلێ. گویی مەدەری. ئەو قسانە برێک دلێ ئاوپرێتین کرد: “ئەو” عەلی “یە درێژە چەندە کورپێکی باش و نازدارە. هەر دەلێتی لەو مریمۆکە یەزیدەش نەبوو.”

کە برێک هیسور بۆو، بانگی عەلی کرد و دەستی لەسەر شانەکانی دانا و بە خۆشەویستیەو رێکی گوێشی و گوتی:

یاخو تەمەن درێژ بی رۆلە بە روحم و دلە‌کەم. تۆ وەک بابی خۆت دەچی. ئەمەن تۆم لە هیچ کەس وەر نە‌گرتوو عەلی. لە چوکوریش بە خوای کەس تفی لە رووم نە‌کردوو. کەسیش سواری نە‌بوو. عەلی بزە‌ی هاتی:

— کورە ئەوانە بۆ خەم نابن مامە خەلیل. ئەوان تەف لە رووی بنیادەم دە‌کەن و دەشی‌کوژن. ئەوان ناغای چوکوراوان. مۆر و نقیم بە دەست هەر‌کەسەو بی ئەو سلێمانە، مامە خەلیل...

— گوی بدە‌یە با پیت بلێم عەلی گیان، پروات بی. ئەمەن بوو‌کە‌مەم نە‌دیو. کورە بی غیرە‌تە‌کەم خۆی شانی هە‌لی‌گرتوو ئەمەن قورپ کوی وە‌سەر‌خۆ کەم... — وەختایە‌کی ئەو شانی هە‌لی‌دە‌گری، نیت بە‌تۆ چی؟

مریمۆک هاوراری کرد:

— هە‌ی ها، حە‌یوانی چە‌پە‌ل. بمرە با لە دەستت رزگارم بی، نیشالا.

تاشباش ئۆغلو لە دواوە بانگی عەلی کرد. عەلی راو‌ه‌ستا. تاشباش ئۆغلو گوتی:

— وەرە برالە. دیتت دیسانیش گوندییە‌کان لای کوی‌خایان گرت. وا باشترە ئیمە لییان جوی بینەو و بۆ‌خۆمان کێ‌لگە بدۆزینە‌و. خۆ نابێ هە‌موو سالی لە‌سایە‌ی بە‌رتیل خواردنی کوی‌خاوە بە‌دەستی بە‌تال بگە‌رینە‌و ماله‌‌کە‌مان. خوا هە‌ل‌دە‌گری؟

عەلی گوتی:

– ئەو کوێخایە تووشی زۆر نەهامەتیی کردین. دەبێ سەبر بگێرین تا هەموو گوندییەکان پشتی نێمە دەگرن. سەیر بکە رۆژ لە نیوەی لای داوە. دوو هەورامان بڕیوە و ئەو کابرایە نەیهێشتوووە کاروانەکە وچانێک بەدا. سەیری هەوا بکە، هەها ئەوە خەریکە دەشیوێ. لەسەر شەرت و گرتو ئەو بایە بارانی پێوێه. بڕوا ناکە لە مام خەلیل بپرسە. ئەو سەگبابە دەیهوێ گوندییەکان تووشی چەرمەسەری بکا.

تاشباش گوتی:

– بە نانقەست وا دەکا.

عەلی:

نەگەر کاروانەکە هەتا ئیوارێ ئاوا بە رینگەدا بڕوا، هەموو پشوویان لی دەبێ.

تاشباش گوتی:

گوندییەکان ناخەری نەیانتوانی خۆیان لە بن نیری ئەو قەشمەرە گەواوە رزگار بکەن.

عەلی:

– ئەگەر کۆستوز ئۆغلی هەلنەدەگەرایەو...

مریمۆک هەروا دەیبۆلاند. تاشباش سەری بەرەو باشوور وەرسووراند و ناماژەیی بۆ ئەو

گەوالە هەورە رەشانە کرد کە لە دوورەو و لە ترۆپکی شاخەکانەرە دەهاتن:

– ئەوانەت دیو؟ نەگەر بگەنە نێرە، هەموو ولات دەکەوتتە سەر لافاو. ئەو کات جا

دەبینی دەبیتە چ قیامەتیک. جا دەبینی ئەو کابرایە چۆن لیتی دەقەومی. خوا بکا تا ئەو کات

یالەکەمان بڕی.

عەلی چاوی بڕیە هەورەکە و گوتی:

– بۆ سەعاتیکێ دی دەگاتە نێرە. وا دەشریخینی پیاو زراوی دەچی. بارانی هاونییە.

تاشباش:

– ئەبی هاوار، کورە با خۆ بگەیینە کوێخا و ناگاداری بکەینەرە. ئەگەر خۆ نەگەیینە

دارستانەکە، لەو شیوو دۆلەدا لافاو رامان دەمالتی. خێرا بە عەلی، ئەبی هاوار، با زوو بین.

بە هەلەداوان خۆیان گەیانە کوێخا کە لە پێشەوێ کاروانەکەرە دەپۆیی:

تاشباش بە دەست هەورە رەشەکانی کە لە دوورەو دەهاتن پێشانێ دا و رێک لەو کاتەدا

تەزوووە بای باران تەپوتۆزی لە زەوییەکە هەستاند و تێپەری.

کوئخا سهری لی شیوا:

— نهی باوکه رۆ. نهوه له کوئوه هات؟ به خه لکه که بلین خیرا بن.
نه قیزه یه کی له گوئیدرێژه که ی بن خوئی وه ژاند. که ره ره شه ماندوو ببوو، به لām نووکی
نه قیزه که ی که گه یشتی غاری دا.
کوئخا هه رای کرد:

— براله تاشباش، به گوئیدیه کان بلی خیرا کهن. به رهو لای دارستانه که. نه گینا مالمان ویران
دهبی. خه لکه که هه موو کۆخه ره شه ده گرن و نه خووش ده کهون. هۆی گزیر، گزیر، وه ره جار بکیشه.
خه لکه که ش خوئیان ههستیان پی کردبوو و ده یانزانی چییان به سه ر دی و ههنگاو یان خووش
کردبوو. گزیر جار ی دابا یان نا نهوان خیرا ببوون. به لām هه ره ده بوو هه بی. کوئخا به بی
جار کیشان هه یج کاریکی نه ده کرد.

“هۆۆۆۆۆی ی ی ی خه لکینه، دوا یی نه لئین نه مان بیست، نهو هه وه ره ره شان هه بیسن و
له سه ر نیر جیسه وه دین؟ زۆر خیرا دین، نه گه ره له و پیده شه بی دار و باره دا باران به سه رماندا
بباری، لافاو هه موومان ده با. نه گه ره بارانمان ویکه وی و ناگر و ناوردوو مان بۆ سووتان دن ده ست
نه که وی، هه موومان کۆخه ره شه ده گرین و وه ک گه لای داران هه لده وه رین. بۆیه ده بی دان به
جه رگتاندان بگرن و به هه موو هه یز و توانا وه خو ئان بگه ییننه دارستانه که. نهوی نه سپی هه یه با
نه سه په که ی و نهوی گوئیدرێژی پییه با که ره که ی تاو بدا، نهوانه ی به پییانن پانی پی پیلوو
هه لکیشن. نه لئین گوئمان لی نه بووه ها....”

کوئخا به ده نگه گر و زله که یه وه بانگی گزیره که ی کرده وه.
له و ده مه دا ده نگه تهنه که و ناله نال و قیژه و زریکه ی مندالان و ده نگه دیکه ش به رز
بوونه وه. هه مووان له لاقانیان وه راند بوو.

— گزیر! خرابت جار کیشا. نه تگوت: به نه مر و فه رمانی نه نجوومه نی گوند و کوئخا که مان و
به هۆی بارانه وه.” نه شتگوت: ده بی زۆر خیرا بپۆن و، هه روه ها “گارپان و میگه لت له بیر کردن و
هه روه ها عه لیبی کوپی برابم له دایکبوی ۱۳۳۸ و ئۆکسوز دۆرانی کوپی جه بار له دایکبوی
۱۳۳۵ به فه رمانی نه نجوومه نی گوند و برپاری کوئخا که مان ده بی بگه رتسه وه و بهو شووانه ی له
دوا وه دین بلین خیرا گارپان و میگه ل کۆ بکه نه وه و به ره وه دارستان لییان خوین. یاللا ده ی خیراتر...
ده نگه جار کیشانی گزیر له نیو قریوه و زه نازه نادا بزر بوو. عه لی و ئۆکسوز دۆران گه رانه وه دوا وه.
دۆران گوئی:

— ئەو سەگبابە تانەى تىگرتىن، دەست ھەلناگرى... نەوترا تاشباش. باشارى ئەو ناکا.
عەلى:

— پىياۋى وا دەبى لە روۋى راۋەستى.

لە ژنەكەى كە روۋبەروۋى دەھا خورى:

— ناگات لە ئەسپەكە بى. دوينى دەمى لە ھىچ نەدا.

لەو دەمەدا داىكى بە لايدا رەت دەبوو. بە ناخۇشپىيەۋە پرسى:

— ئەو ئەو بى دىنە دەتنىرى بە دواى مىگەلەكەدا؟ بۆ چت بى گوت. جۈابەجەنگىت كەرد؟

رۆلە ئەو ئەسپەش تىن و ھىزى دەبەردا نەماۋە. دووجاران چۆكى نوشتانەۋە و دىسان

ھەستايەۋە سەر پى. ھەر دوو ھەنگاۋ سەرسىمىك دەدا.

عەلى گوتى:

باش دەبى دەى.

و گورج رۆبى.

ھەورەكە وردە وردە رەشتەر دەبوو و نىزىكتەر دەبۆۋە. باى باران ساتىك دەكەوت و دىسان

ھەلپدەكردەۋە و گىژەلۋوكەيەكى ۋەپرى دەخست و بەسەر كارۋانەكەيدا دەكرد. بۆ ساتىك چاۋ

چارى نەدەدى.

ھەر لە ئىستائەۋە ھەموۋان چەقۇچۆيان ھاتبويىە لەسەرمان و ۋەك خوساۋى بەر باران

كروشمەيان كەردبوو. كەھىل جارىكى دىكەش چۆكى نوشتانەۋە. مەرىمۆك ھاۋارى كەرد:

— ئەى ھاۋار، ھاۋار، كورپىنە بگەنى.

يەك دوو گەنج خۆيان گەياندى و ھەر گەيشتىنى، كەھىلەكە تەكانىكى لەخۆى دا و

ھەستايەۋە. مەرىمۆك گوتى:

— ۋەھىششش، خۋايە گيان زۆر زۆر شوكرت، ھەزار و ھەزارجار شوكرت.

باى باران جارىكى دىكەش ھەلپدەۋە ۋە ھەموۋ ۋلاتى لە خۆل و تەپوتۇزدا نوقم كەرد.

مەرىمۆك بە دەنگىكى گىياناۋىيەۋە گوتى:

— ناخە نەمگوت ئەو ئەسپە پىرە دوو كەسى پى ھەلناگرى؟ ئەو ھەتپوۋە كەرەى من قەسى

گەۋرانى ناچى لە گوتپەۋە. لىي گەپرى با ئەسپەكەى بىرى و سەرگەردان بى. سەرگەردان...

پەنجەى خستە نىۋ زارە بى ددانەكەيەۋە و مژبى و بە تورپەيەۋە ھىتايەۋە دەرى. پەنجەى

كە ھىتايەۋە دەرى پلتمەى دەمى ھات. قامكى لە ھەۋادا راگرت و گوتى:

— ناوا، ناوا رووت و ره جال و سه رلیشتیواو، با لانیکه م من دابهزم و به پیتیان پرۆم. کورینه وهرن دامبهزیتن.

دوو گهنج هاتن و لهسهر ئهسپهکه دایانگرته خواری.

مام خهلیل به چاوه وردیله سهوز و فیتلوییهکانییهوه پینکهنی:

— دهی باشه کورینه ئهمنیش هه لگرن لهسهر زینه کهم دانین. خو هه موو ئیتسکی سمت لهسهر نهو ئیتسک و پرووسکه دامالدرآ و بوو به برین.

دوو گهنج هاتنه پیتشهوه و هه لیانگرت و لهسهر مالمی زینه کهیان دانا. مام خهلیل به دهنگیتکی بهرز هه رای کرد:

— خوییه نهو “عهلی” یه دریتزه به ناواتی دلئی بگا. لهو گوندهدا کهس وهکی نهو نییه. نه گهر نه من کوریتکی ناوام هه بایه، نه ده خوارد و نه ده مخوارهوه. رۆژ تا ئیواری شوکری خوام ده کرد، که وهها فریشته یهکی داومهتی. وهک نهو دایکه سپلانه بهردهوام نه مده بۆلاند و جوینم به ریش سپییهکانی گوند نه ده دا. ناخ، بن قوونم هه ساوه، وهی لهو زینه خو شهی.

مریمۆک له قهراغ ریگه که راوهستا هه تا مام خهلیل گهیشتی. به توورپیهوه سهیریتکی کرد. مام خهلیل له خو شیانا فیکهی سمیلئی دههات. مریمۆک له داخانی دلئی پر بوو و سهیری نهسپهکهی گرت و هه رای کرد:

— کورینه، خودا له مردووتان خو ش بی، وهرن لهسهر ئهسپهکه م دامنیتهوه.

دیسان دوو گهنج هاتنهوه پیتشی. پینده کهنین.

— نهو پیره مپرده بهرنهوه سهر جیهکهی خوئی و ئهمنیش له جیتی خو م دانینهوه.

پیره بارگینهکهی “عهلی” یه دریتیش دهتۆپی یان ناتۆپی چش.

گهنجکان مام خهلیلان لهسهر زینه که هه لگرتهوه و له پاش ته رکیتیان دانایهوه و مریمۆکیان سهرله نوئی لهسهر زینه که دانایهوه.

مریمۆک گوئی:

— یاخوا به مه خسوود* و مراد بن رۆله.

ریشمه کهی به دهستهوه گرتهوه و له رکینفی نهسپهکهی دا. نهسپهکه، که وهک مردووان به لادا دههات تینیتکی دایه خوئی. نهو جار به دهسته راستی زللهیهکی له لاملی نهسپهکه دا.

* پیره ژنانی موکریان لهبری نهوی بلین مه خسوود، ده لئین مه خسوود. ده شلین خوا مرادت حاصل کا.

— له گهل تۆمه نەسپەكەى خۆم. جوان گویت بكهوه و بىبە. جوان گویت لى بى دوو قسەم بىتە. قسەيكە زارت گەزىت داپچرى. وای داپچرى تا هەتايە لىكى نەنىبەوه، نەسپەكەى خۆم. ئەوانەى چاويان له چارى مار دەچى... ئەوانەى خەيانەت له چاوه كانيانەوه دەبارى، ئەوانەى له گهل جەرده و رىگر و پياوكوژ و خوينمژان رىك دەكهون، ناخۆ ئەو رۆژانەيان له بىر نەچۆتەوه كه بۆ جگەرەبەكى دەستى ناغاكانى چوكوروارا وەزگيان به گوندىبەكان دەدا؟ و دوايش گوناحەكەيان بەستۆى برايمدا دىنا؟ نەسپە باشەكەم، جوان گوى بەدەيه. ئەوانەى چاويان وەك ژەهر سەوزه، نەسپەكەى من، ئەتۆ تا ئىستا ژەهرت بىنبو؟ ژەهرىكى سەوز؟ وەك چاوه مارەكانى ئەو پىرە تووك لىكراوه... ئەو چاوه ژەهراويانەى سوينديان خواردووە تۆ بكۆژن... چاوه، چاوه، ئىسكى هيندەى بەرداشىك قورسەن. چىلىكى پىتو نەماوه، گۆشتەكەى وەك ددانەكانى هەلۆهەيوه... تازە بەو دم و فلچەوه شمشالىش لى دەدا. پىرە نەسپ بەتۆهوه جوانوو و خۆى هيناوەتەوه رىزى مندالان. جوان گوى بگرە نەسپە داماوەكەى من...

گوندىبەكان وردە وردە خىراتر دەرۆيشتن. ئەو تەپوتۆزەى له عەرزەكە هەلدەستا، وەك هەور بەرى ناسمانى دەگرت. تەق و هۆرى تەنەكە و دەنگە دەنگى دىكە ئەو شىو و دۆلە خۆلە مەريەيان دەناخنى و بەر رەهەزه دورەكان دەكهوت و دەنگى دەدايهوه. ئىستا كاروانەكە به ژن و مندال و نەسپ و گويدريۆهوه بەرەو دارستانەكە غارى دەدا. بارەكان خلۆر دەبوونەوه و ديسان دەخرانەوه جىتى خۆيان و هەر نەبا بەكۆل هەليانده گرتن. كوتخا به گويدريۆه رەشەكەيهوه به قۆرتە كەوتبووه پىش كاروانەكەوه و جار جار ئاورپىكى دەدايهوه و دەيگوراندا: "بەرەو دارستانەكە، بەرەو دارستانەكە... خىرا، خىرا.. كاروانەكە سەرەتا زۆر به پالەپەستۆ دەپۆيى، وردە وردە لىك دەرهويهوه و درىۆتر دەبۆه. له رىگادا لىك بلاو دەبوو و درىۆ دەبۆه. سەرەداى كاروانەكە گەيبووه نزيك دارستان و سەرەكەى دىكەى لەو بەرەوه مابۆه. گۆه بايهكى باران هينەر، سارد و سړ له شيوهكە گەرا و تەپوتۆزى هەستاند و سەر كاروانەكەى كه وەك دەنكى تەزىبىخ به درىۆايى رىنگەكە دەهات، داپۆشى. ولات تاريك داهاات، وەك تاريكە شهو. دوو سى دۆلۆپەى گەرم كەوتە سەر خاكەكە: تلپ... تلپ...

كەحىل، له بن بارستانى مام خەليل و مريمۆكدا، كەوتبووه دوا دواهى كاروانەكە. مريمۆك لەسەريەك بە قەمچى لىتى رادەكىشا، بەلام ئەو بەستەزمانە هەر گوئشى پىتى نەدەبزوت. تەنيا چەند هەنگاوتىك به يۆرغە رۆيى و ديسان شل بۆه. هەرچى نەسپەكە شلتر دەبۆه، مريمۆك ئىتر پىتى نەدەگوت "له گهل تۆمه نەسپەكەى خۆم...". و له توره بىيان كەفى هەلدەخراند و بى پىنج و پەنا به ريشى مام خەليلدا دەهات.

شریخه شریخی ناسمان چتر بۆوه. له دوورهوه، له ناخی ناسمانهوه، ههواره تریشقه دهیشریخاند و دهنگه که له پانایی ناسمانی دهگهرا و دهنگی ده دایهوه. سه ره وهزه کان ده بریسکانهوه و برووسکه کان ده خوشین.

ئهسپه که چند جارێکی دیکهش سه ره نگری بوو و ههستایهوه. دیار بوو جاری جاران نهسپێکی بهتین و گور بووه. مریمۆک پهیتا پهیتا قه مچی لی راده کیتشا ومام خهلیل به داره کهی دهستی بهردهوام له پاش قوونی دهوه ژاند.

مریمۆک له نیو ته بو توژه که دا دیستی که سه ره دای کاروانه که گهیشته دارستان. قه مچییه کهی توند له ئهسپه که راکیتشا.

“دهی، دهی، ههی داوه شیتی چ که حیلێکی. لهو نیوه پاست بیابانه دا به جی ماین.”

ناوری دایهوه و به دهنگی گریاناری و نووساوتی:

— کورپه له سه رت گه پیم کا خهلیل، خه لک گهیشته دارستانه که، خیه تیشیان هه لدا. ئیمه له بهر بارانی ماینهوه، ئه ویش چ بارانیك، وهی وهی وهی، هاوار. چ بکهین باشه؟ قورپی کوی وه سه ر خۆ بکهین؟

مام خهلیل هانی ده دا و ده یگوت:

— لیتی راکیتشه خوشکی، لیتی ده. ئه گه ره له بهر بارانه که به جی بمینین، ده مرین. وهی لهو بارانهی...

به داره ده سه کهی تا هیزی بوو له بن زگی ئهسپه کهی کوتا:

— لیتی ده خوشکی...

ژنه که ده تگوت ده یه وی زگی ئهسپه که کون بکا. لینگ لیک کرد نه وه و تا هیزی بوو به گوزینگان له بن زگی ئهسپه کهی دا. دیسانیش... “مام خهلیل”یش، ددانی ده چیره وه بر دبوو و پهیتا پهیتا لیتی ده دا.

که حیل به بریک به یۆرغه رۆیی و هه ندیکیش به چوار ناله غاری دا. بۆ نه وهی نه کهون، مام خهلیل مریمۆک و مریمیش توند زینه کهی گرتبوو. بریک ناوا رۆیشته. که حیل به نیخه نیخ هه ناسهی هه لده کیتشا و زگی ده فی ده دا.

گیژه لوو که یه که هه ستا. شه پۆله بارانیك دای کرد و تیپه ری و به شو تینیدا هه وره تریشقه یه که هه موو ولاتی رووناك کرده وه. دواپی هه وره که گرماندی و ناسمانی داگرت. که حیل لهو ته قهو گرمه یه دا ته واو جارێک نووشانه وه، گورج هه ستایه وه جارێکی دیکهش که وته وه و هه ستاوه. که وته وه و سه رموقلاتیکی دا و نیتر هه لئه ستایه وه.

مام خلیل لولاتروه دهی نالاند: "وهی پشتم شکا باوکه رۆ، وهی، نهوه موسولمانیک نییه، موسولمانیک نییه به هانامانهوه بی؟"

مریمۆک دواى هندیك پهلهقاژه هستایهوه و بهرهو نسهپه که رای کرد.

که دیتی نسهپه که پشوری لهبهردا ماوه گوتی

— خواجه گیان، خواى گهوره، تۆ زۆر گهورهی...

مام خلیل لهو شوینهی کهوتیوو، بهبی نهوهی هستیتیهوه، بی پسانهوه هیندی قسهی

دهکردن و دواى به پارانهوه هاواری کرد:

— کوره فریام کهون...

مریمۆک سهری نسهپه کهی له باوهش گرت و گوتی:

— شوکری خواى نه مردی. ههزار و ههزار جار شوکر، به قوربانی نهو خواجهی بم تۆی به من

داوه...

ماوهیه که دهستی به سهری نسهپه کهدا هیئا و دواى ناوړی داوه و سهیری مام خلیلی کرد که

لهسهر عمرزه که پهلهقاژهی بوو و دهینالاند و هاواری دهکرد و لهبن لیویهوه دهیگوت:

— خۆ نسهپه که چیی لی نههاتوه؟

دای دایه بارانیک وهک گۆزهی سهروبن. نهو ریژنهیه بریکی کیتشا و تیپهری. پاش

هیئوربونهوهی ریژنه که مام خلیل له جیتی خۆی هستا و گوتی:

— ههتیو، نهوانه ج مرۆقتیکن. به خودای خه لکی نهو دور و زه مانهیه سهیر و سه مه رهن.

باشه چۆن دهبی پیره میرد و پیره ژنیک به تهنی له لاپالی کیتیک بهجی بیتلن و خۆیان له

دارستانه که پهستیون.

مریمۆک وهلامی نه دایهوه. له تهنیشت سهری نسهپه کهوه دانیشتبوو و ده موچاروی نابوه نیو لهپی

دهسته کانیهوه، ددانهکانی شهقیان دههات و وهک بیی نیو ناوی دهله رزی.

مام خلیل هات و له تهنیشتییهوه دانیشت. نهویش تهواو خووسابوو. بایه کی سارد ههلتی کردبوو،

کاری له نیسقان دهکرد. نهویش وهک مریمۆک هه لدهله رزی و سهری وهک گه لای دار دهله ریهوه:

— خۆت نارحهت مه که خوشکی. نسهپه که له بارانه که ترسا و خۆی له عه رزی دا. نسهپی

رهسن ناوان. پیتشینیی مه ترسییه کان دهکهن. هه ر له گه ل رهوینهوهی هه وره کان نسهپه کهش

هه لدهستیتیهوه. نهو له باران دهترسی.

مریمۆک دیسانیش وهلامی نه داوه و سه بری لای کردهوه و پشتی تی کرد. نهو کاره ی نهو

وهک ژه هریکی له گیانی مام خلیل گهرا.

– خوشکم، مریمه خاتون، دلت هیچ نه کا. شو نوسپه ره سه نانه، شو نوسپه برابم له کابرایه کی دزی که له نوزرافه هینسابووی. جا بزیسه ده زاتم شو نوسپه ره سه نه. ره چه له کنامه که شی له گیرفانی خاوه نه کهیدا بوو. برابم ده یگوت نه گهر نوسپه پی بدزری، نوسپه کم ده برده کینلگی نوسپ چاکردنی میترجی مهک و له وی وهک نوسپی نمونه به هه زار لیه م ده دا. زور هه ولمان دا به لام نه مان توانی ره چه له کنامه که ی بدزین. شو ره چه له کنامه یه تاقه شتیک بوو لهو دنیایه برابم نه ی توانی بیدزی.

“کس نه بوو بلتی برابم. بز زه ماوه نده که ی تو، خوشکه خاتونه که ی من، چی لۆکه ی چوکوروا بوو دزمان و له موزرای میسری هه مان چنی. خاوه ن کینلگه هات چاوه کانی شو ی ماچ کرد.”

مریمۆک به تووره ییه وه ناوریکی لی داوه و چاوی لی زهق کرده وه و به قورسی وه رسوورایه و پشتی تی کرده وه و مام خه لیل قسه که ی له زاریدا مایه وه. چاره وردیله کانی که ده تگوت قۆبچهن، بریسکه یه کی خه فه تباریان تیدا بوو. له قسه کردنه کهیدا له له رزین که وتبوو، دیسان دستی کرده وه به له رزین.

هه وره کان به ره و باشوور که وتبوونه وه ری. ناسمان له باکووره وه سامال ببۆه. له ناسۆه به دریزی چیاکان، هینلیکی نامال شین وهک جاده یه ک کیشرابوو. شو جاده یه ورده ورده پانتر ده بۆه. تا ناسمان سامالتر ده بوو، کزه بایه که ش توندتر و تیژتر ده بوو.

نوسپه که زاری به ره و شو وشکه گیایه دریز کرده وه که له ته نیشتییه وه بوو و هه لیه قه نند و به زه حمت دهستی کرد به جویتنی. درایی شه ویلگه ی به کسه ر له جووله که وت. سه ری زیاتر شوږ ده بۆه. لیچی نوسپه که چوار په نجه ی مابوو له عه رزه که هه لچه قی. خوږ نیشتبوو. ناسمان کرابۆه، شین شین و سامال... بای شه مال سارد و سپ هه لیکردبوو: مریمۆک هه ر له وی که دانیشتبوو، کروشهی کردبوو و وهک گلۆله یه کی لی هاتبۆه. مام خه لیلیش وهک شو.

مام خه لیل ماوه یه ک بوو به رده وام قسه ی بز مریمۆک ده کرد، هه ندی شتی لی ده پرسی که چی وه لآمی وه نه ده گرتوه. ده پارایه وه. متهق له به رده وه ده هات به لام له مریمۆکه وه نه ده هات. مریمۆک چاوی له چاوه کانی نوسپه که بریبوو که هه ر ده هاتن و لیل و تار ده بوون و ویک ده هاتن و که وتبووه بیری میترده که ی که پیاریکی پاک و خاوین و له سه ره خو بوو وهک کچیکی شه رمن. شو روژی هاته وه پیش چاوی که شو نوسپه ی هاته ماله که یان. به بی شه وی کهس پی بزانی، له بیری شو نوسپه شو مافوره گولداره یان دابوه مام خه لیل که دایکی چنیبووی. له دلی خویدا گوتی:

— ناخ... ناخ بۆ ئەر رۆژانەى رابردن... ئەر پىرە بەرازەش كاتى خۆ غەجايب قارەماننىك بوو... —

مام خەلىل ھەستايە پى. دەست و لاقى سىر بىوون و رەنگى سىپى ھەلگەراپو. بەلا مریتمۆكدا نووشتايەو و گوتى:

— خوشكەكەم، خوشكە چا و مامز و كەزى بۆغۆشەكەم. ياللا ھەستە بىرۆين. دەنا لىترە لەسرمان رەق ھەلدىين و دەمرين. ھەستە با بىرۆين.

دەنگى نەرم و نىان و شىرن و بلاوین بوو.

مریتمۆك تەننەت سەرىشى ھەل نەھىنا. چۆنى كروشمەى كىرەبو، ئاوا مايەو و نەبزوت.

— ھەستە لاسارى مەكە. ئەرە باى شەمالە بايەكى خراپە. ئەر بايە خەتەرە، لە ورمیتو ەى. خوا دەزانى رەقمان دەكاتەو. ياللا ھەستە. ھەستە با بىرۆين. بن پىلت دەگرن. ئەگىنا نەگەر لىترە بىئىتەو، كەستىار دەتخۆن. خۆر ئاوابى ھەموو ولات دەبىستى.

مام خەلىل خۆى پى نەگىرا. رۆيشت و لە بەردەمى ھەلرۆوشكا و دەستى كىر بە زمانلووسى. بە ھەزار جۆر قسەى بۆ كىر بەلام مریتمۆك ھەر مېشىكىشى لى مىوان نەبو. لە قورەكەدا دانىشبو و دەستەكانى ھەلپىكابوون و ھەلدەلەرزى. ناخۆى مام خەلىل تورپە بوو.

— دەسلەتم چىيە. تۆ كچى گۆك حاجى ى. ئىتو ھەمووتان لاسارن. چارم نىيە. ئەمن بەجى ئەرە لىترە رەق ھەلیم دەبى بىرۆم.

شانەكانى مریتمۆكى گرت:

— لەگەل تۆمە خوشكە جوانەكەم. وەرە با بىرۆين. مانەو لەسەر ئەر نەسپە چى لى ھەلناوەرئى. خۆ تۆ پىت ھەلئاستىتەو... ياللا وەرئى كەو.

مریتمۆك ھىچ نەبزوت.

مام خەلىل گوتى:

— پىستى سەرتان بە لەعنەت بى. ھەى وەچەى لاسار. گۆگ حاجى... ھەى بەر لەعنەتى خوداى كەون.

بە پەلە دوررکەوتەو. مریتمۆك سەرە سىرپووەكەى بە حالەحال ھەلئىنا و ماوہىبەك لە دواوہ سەبىرى كىر. ئازاى گىانى دەلەرزى. بە زەجمەت دەمى بزات و ھىندى شتى لە بن لىوانەوہ گوت و سەرى بەسەر سىنگىدا شۆر بۆو. ھەر دەھات و گىرمۆلەتر دەبۆو و نەزۇنۇكانى تەواو بە

سینگیهوه نووسابوون. لاقه کانی کۆکردهوه و وهبن خو دان و نیوچارانی له سهر کهشکه ژنۆی دانا. دهسته کانیشی خسته نیوان لاقه کانییهوه و تهواو گرمۆله بوو.

مام خهلیل که مهوادیهک دور کهوتبۆوه، خوئی پی نهگیرا و گهراوه. هات و پیلی مرتمۆکی گرت و ههتا هیژی له بهردا بوو رایوه شانده و به دهنگیکی گریاناوییهوه گوتی:

— خوشکم، خوشکه خانهکم، خوشکه چاو مامزه قژ بۆنخۆشهکم، خاتوونی خاتوونان، همسته با برۆین. نهو نهسپه چی لی نایه. هیچی لی نایه. نهگهر لیتره بمینیتیهوه دهمری. وه لالا بییلا دهمری. سهیر که لهو لاهه بهفر دهباری.

زۆری گوت و پاراپیهوه هیچ فایدهی نهکرد. پیلی ژنهی بهردا. ماویهک به توورهیهوه به سهر سهرییهوه راههستا و چاوه پئی کرد. دوابی تا هیژی ههبوو لهقهیهکی له کهلهکی سهرواند و گوتی:

— ده بمره... بمره مل به کوین. به من چی؟ بمینیهوه و بمره.

به توورهیی و سهرلیتشیواوییهوه وه پئی کهوت.

— نیشالا زۆری پی ناچی، ههر لیتره له ته نیشته پیره نهسپه که تهوه که لاکه رهقه لاتوه کهت ده دۆزنهوه.

سووره گله باران ویکهوتوه که وهک بنیشته به لاقانهوه کلاشهی دهکرد: "ده بی خیراتر برۆی... ده بی خیراتر برۆی و نهو مل به کوینه مالتویرانه له مهرگ رزگار بکهی." نهو بارهش که به کۆلییهوه بوو، زۆر قورس ببوو. ماویهکی زۆر رویشته و پرستی لی برا. له قهرغ ریگه که له سهر گژوگیا خووساوه کان دانیشته. دهسته کانی رهق هه لاتیبوون. گهراپیهوه و سهیری لای مرتمۆکی کرد که به جی مابوو. مرتمۆک و نهسپه کهی له قولکه کهدا مابوونهوه و نه ده بینران. به توورهیهوه گوتی:

— وهی له دهست تو ژنی سهر شین. ناخر چۆن ده کری. مرۆژ ناوا له چیا و چۆلان بمینیتیهوه و له لاساریان بری. نه من بلیم چی. خو ناشتوانم بگه پریمهوه. نه گهر بشمری ناتوانم. خو بشگه پریمهوه هیچ سوودی نییه، خو نایه.

دیسان به زهجهت ههستایه سهر پی و به ورده لۆقه می ماندوو شه کهت به رهو دارستانه که چوو. له دوورهوه دهنگی که له بابیتک له نیو دارستانه کهوه هات. که ریکیش زه پرانندی. به کیتک له دووردوورهوه دهنگی لی هه لیتنابوو و لیتی نه ده پریمهوه.

* ورده لۆقه: ورده ههنگای بی تین. ههزار دهلی: خوشی به ورده لۆقان... تا گهیه ناغای بۆقان... لۆق:

لهبەر خۆیهوه گوتی:

— ئای، مالتویزان، ئەو ژنەتیووە دیقی پێی کردم. هەر لەبەر ئەوەی سواری نەسپەکەمی بووم. کچیک لە گۆگ حاجی بووبی، لەو زیاتر چی لێ هەلئەوهەری؟ لینگەرێ با رەق هەلتی ئەو پیرە مالتۆسە. خۆ عومری نووچی بۆ نەهاتوو. باریکیش لەسەر شانی عەلی سووک دەبێ.

کە گەیشتە قەراغ دارستانەکە، خۆر خەریک بوو ئاوا دەبوو. تەختی بنی گۆلاو بەرانبەرەکان بپێک سوور هەلگەراپوون. دەنگەدەنگی پێکەنین و جوتیندان لە نێو دارستانەکەو دەهات. دەنگی لایەلایەیی ژنیکیشی گوی لێ بوو. هەستی کرد گەرمايیەک لە لەشی گەرا. جۆرە شادی و وشیارییەک... هاتەو سەرخۆ... بۆنی شیداری دارستانەکەمی بۆ هات. لەوانەیە سی چل ساڵ دەبوو دەچوو چۆکووراوا، سی چل ساڵ دەبوو کە دەگەیشتە ئێرە ئەو بۆن و بەرامەییە بەسەردا دەهات. هەر شوینە و بۆنی خۆی هەبوو. تەنانت نەگەر لە تاریکەسلاتی شەویشدا بواپە کە چاوی نەدەدی، مام خەلیلیان بە شوینکدا بەر دباپە، لەرێو دەیگوت ئێرە کوئیە. دەیگوت: "ئێرە" چیغلی چەپینار "ه... ئێرە یەکەم زینوئی "قرقسو" یە... ئێرە رینگەمی خوار ئاق قەلایە و ئێرەش سەر ساروونە و ئێرە خوار دیکیرلییە... چاوەکانیان دەبەست، بۆ ئەوەی نەتوانی بە لاقەکانی زەوی تاقی بکاتەو و بیناسیتتەو سواری گوێدرێژەکیان دەکرد و بە رینگەمی پێ پێچ و گەوێ نێو ئاوایدا ماڵ بە ماڵ دەیانگێتێرا. مام خەلیل دەیگوت: "ئێرە مالتی گۆگ تۆغلانە، ئێرە عەمبارەکەمی کوئیخایە... و ئێرەش کادێنەکەمی تۆکسوزدۆزانە..."

سی چل ساڵ بوو، بۆن بە بۆن ئەو رینگەییە دەناسی. بۆنی دارستانەکەمی هەلئەمژێ و دەیگوت "کۆرە ماڵ کاولینە، کۆرە، ئەو دارستانە نازدارەکیان سووتاندوو و هەلیان برینگاندوو. هەمی مالتان کاول بێ، چیتان لە گیانی ئەو دارستانە دەوی لەسەر لووتکەمی چیاوی خودا؟ بۆ لەناری دەبەن؟ نە ئاری لیتان دەوی نە نان، لەگەڵ ئەوەشدا ئەو بۆن و بەرامە خۆشەتان دەداتێ. پەناگەمی باندە و خشۆک و خۆک و ریبواری غەریب و لێقەوماوە. کۆرە خۆ ئەو کافرانی خۆشمان هەر کامەیان ناگرێکیان کردۆتەو. ئەمی ئەمی، ئەو خۆیان گەرم دەکەنەو..."

هەموو گیانی ببوو یەکیارچە سەهۆل و سێ ببوو. بە لارەلار و بێهێز دەڕۆیی. لەپێر کەوتەو بیری مریمۆک: "ئێستا دەتین ئەو پیاو زلە پیرەژنیکی لەو چیا و چۆلە بەجێهێشت و کوشتی. تووکم لێ دەکەن. هەمی مالتان کاول بێ. ناخ، خ، جا ئێستا من بلێم چی؟

دەستی کرد بە هاوار هاوار: "ئەمی هاوار فریام کەون، کۆرە یەکیک خەریکە دەمێ..."

کۆمەگ... دینی ئیسلام."

خۆی به عمرزۆ دادا و وهك رێوی خۆی مراند. هەر له گه‌نجیتیه‌وه خووی گرتبوو، كه له‌سه‌ر دزیی ده‌یان‌گرت و ده‌یزانی دارکاریه‌کی باشی ده‌كهن، هەر له‌گه‌ڵ یه‌كه‌م داری ویده‌كه‌وت خۆی به‌ عمرزی داده‌دا و خۆی ده‌مراند. گه‌لی جارێ به‌و جۆره‌ گیانی خۆی رزگار كردبوو.

هه‌ول و جۆش و خڕۆشی گوندیه‌كان... و هه‌لاتنیان به‌ره‌و ئه‌و لایه‌ی ده‌نگه‌كه‌ی لێوه هاتبوو... به‌ر له‌ هه‌مووان عوسمانۆك گه‌یشتی. داهاته‌وه و دیستی، مام خه‌لیل پشوووی لێ براوه. گوتی:

“ئای پیره‌مێردی داماو” هەر وا به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه راوه‌ستا. ئه‌وانی دیکه‌ش گه‌یشتی و دوا‌ی هه‌مووان کوپ‌خا هات. گوندیه‌كان وا سات و خه‌مبار ببوون وهك بلیتی له‌سه‌ر ته‌رمی مردوویه‌ك راوه‌ستابن. کوپ‌خا هەر له‌گه‌ڵ گه‌یشتی قاقایه‌کی کیشا: “که‌ر به‌و که‌ریتیه‌ی خۆی، نه‌گه‌ر جارێك به‌ رێگه‌یه‌كدا بپروا و له‌وێ له‌ قورپ بچه‌قی، تا عومری بی‌ روه‌ی تی‌ ناکاته‌وه. کوپه‌ خۆ ئیوه‌ش بنیاده‌من و حاشایه‌کی، خۆ که‌ر نین و په‌رژینتیکی قایم بی‌... و که‌ ده‌بینن شته‌که‌ ناوایه‌ و ئه‌وجار سه‌د جارێ مام خه‌لیل له‌به‌ر چاوتان خۆی مراندووه، ئیوه‌ دیسان پیتان وایه‌ به‌راستی مردووه. ئه‌وجار بنیاده‌م ئه‌قلی له‌ ئاژه‌لیش که‌مه‌تره‌... ئاژه‌له‌کان مانگی جارێك له‌ سالدا ده‌په‌رن و زاووزی ده‌کهن. ئیوه‌ هەر دوو قاچتان کردووته یه‌ك پیل‌اوه‌وه و ده‌لین، له‌ زه‌ویی رێك و له‌ کێلگه‌ی بی‌ ناییشدا لۆکه‌ نارینه‌وه. ئه‌وجار مه‌تره‌قه‌که‌تان له‌سه‌ر به‌ری ده‌ستان داناه، هەر بۆیه‌ش هاو‌نیشتمانییه‌ نازیزه‌کاتم، به‌لێ هەر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه، ئه‌ی گوندیه‌ ره‌سه‌ن و باشه‌کاتم، بنیاده‌م زۆر زۆر له‌ ئاژه‌ل و حه‌یوانه‌کان نزم‌تر و که‌م ئاقل‌تره‌.

هەر وا که‌ پیتی به‌ عمرزی داده‌دان، خێرا چووه‌ ژوو سه‌ری مام خه‌لیل که‌ لیتی تخیل ببوو و ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌شی نه‌ده‌هات. نووشتایه‌وه و هه‌ردوو پیلی گرت و یه‌ك پێ هه‌لی‌ستاند. مام خه‌لیل که‌ هه‌ستا، چاوه‌کانی هه‌لینان و گێژ و وپ، وهك بلیتی که‌سه‌ نانا‌سی، ماوه‌یه‌ك سه‌یری ده‌ورو به‌ر و سه‌یری روخساری یه‌ك به‌ یه‌کی گوندیه‌کانی کرد. دوا‌یی چهند جارێکی چاوه‌کانی پتان‌دن و ورده‌ ورده‌ هه‌لی‌هینان. به‌ ده‌نگی نه‌خۆش‌کی که‌ وهك بلیتی تازه‌ له‌ مه‌رگ نه‌جاتی بووبی، سه‌بری‌کی گوتی: “موسولمانینه‌... بی‌ ده‌نگ بوو و سه‌ری به‌ردایه‌وه، ئه‌ژنۆکانی نوشتانه‌وه و له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ دانیش. کوپ‌خا پیلی گرت و هه‌لی‌ستانده‌وه سه‌ر پێ. مام خه‌لیل دیسانیش به‌ حال سه‌ری به‌رز کرده‌وه و گوتی: “هۆی موسولمانینه‌، ده‌ستم به‌ داوینتان، فریام که‌ون. مریمۆك خه‌ریکه‌ ده‌یه‌ستی. له‌ نیوه‌ی رتیه‌ ماوه‌ته‌وه. له‌ ته‌نیشته‌ سه‌په‌که‌ی. یان به‌ستوویه‌تی و بووته‌ سه‌هۆل یان خه‌ریکه‌ ده‌یه‌ستی...”

دهنگی بهرترتر کرده و هاوار کرد: "بیگه‌نی موسولمانینه".
دیسان نه‌ژنوی نووشتانه‌وه و ریک له‌و کاتهدا که هات وه‌عه‌رزی بکه‌وی کویتخا پری پیتدا
کرد و گوتی: "به‌سه مه‌که‌وه. تی‌گه‌یشتین."

خه‌لکه‌که و له پیتش هه‌مووانه‌وه تاشباش و عوسمانۆک به‌ره‌و جاده‌که خوشین و به‌بی‌نوه‌ی ورتهمیان
بی، راسته‌وپی گه‌رانه‌وه دواوه. ژنه‌که‌ی عملی ده‌ستی کرد به له‌خۆدان: "دایکی خه‌ریکه ره‌قه‌هلندی و
خۆی چوره‌ته شوین گاران و مینگل. نهمسپه‌که‌ی که‌وتوه و خه‌ریکه ده‌مری..."

ههم له خۆی ده‌دا و ده‌نوو‌زایه‌وه و هه‌میش به نیتو خه‌لکه‌که‌دا رای ده‌کرد. دوو
منداله‌که‌شی که‌وتبوونه شوینی به‌لام منداله‌کانی هه‌ر نه‌شده‌دی.

کویتخا که له قه‌راغ دارستانه‌که له‌گه‌ل مام خه‌لیل مایه‌وه گوتی:

— سه‌یرکه مامۆ، تۆ هه‌موو که‌ست پی‌ده‌خه‌له‌تی به‌لام من نا...

مام خه‌لیل:

— بروات بی‌جانبی کویتخا، خوا ده‌زانێ که‌سیره بووم. مالتان ناوه‌دان بی‌که رزگارتان
کردم. نه‌من قه‌ت نه‌و چاکه‌یم له بیر ناچی...

چاوه سه‌وز و وردیله‌کانی که هه‌ر ده‌تگوت قویچه‌ن له بن برۆ چه‌رموه‌کانیبه‌وه له
مه‌رمه‌ری شووشه ده‌چوون. کویتخا:

— مریمۆکت کوشت. نهمسپه‌که‌شی... نیتستاش هاتووی و خۆت مراندوه، نه‌و پیره‌ژنه‌ت

بۆچی کوشت مامۆ؟...

مام خه‌لیل پیتلوه قورسه‌کانی چاوی لیک نان و وه‌ک مندالان گوتی:

— کوره وه‌للاهی من نه‌مکوشت گه‌وره‌م.

کویتخا:

— پیره‌ژنه، تووکی لی‌کردی چون سواری نهمسپه‌که‌ی بیووی. تۆش نه‌وت له نهمسپه‌که‌ی

خسته خوارێ و کوشتت. جا نه‌تۆ له ده‌ست من رزگارت نابێ و دادپه‌روه‌ری به‌پیتوه ده‌چی. مام

خه‌لیلۆک، نه‌وجار تۆ گوندیبه‌کان له ده‌وری خۆت کۆوه ده‌که‌ی و به‌رتیل وه‌رگرتنی من له‌قاو

ده‌ده‌ی...

مام خه‌لیل که‌وته سه‌ر عه‌رزی و خۆی به‌سه‌ر پیتلوه‌کانی کویتخا کیتشا:

— کوره به نۆکه‌رت بم که‌یخوا نه‌فه‌نی، نه‌من و بابت به‌بی‌یه‌کتریمان نان نه‌ده‌خوارد و هه‌ر

به‌یه‌که‌وه کۆت و ریشمه‌ی نهمسپه‌کانی چوکورووا‌مان ده‌دزی. بابه‌ت ده‌ستی له ره‌ش و سپی

نەدەدا. نەمن ھەموو کۆت و پاوانی نەسپەکانم ھەلدەپەری. بە نۆکەرت ەم. بیکە بە خاتری رۆحاناتی بابت... کورە خۆ من بەو مەرتۆکە بیوێژنەم گوت وەرە... گوتم رەقەلدنی* بەلام نەھات. کۆیخا لاقەکانی لە باوھشی مام خەلیل ھینایە دەرئ و خیرا لەوئ دوور کەوتەوھ و ھەرای کرد:

– نەوجار نەگەر من تۆم لە زیندانئ توند نەکرد... نەوجار نەگەر تۆم نەدایە دەست ھەربازان چل بە چل نەو رەننەت ھەلکێشن... کورە ھۆی گزیر...
گزیر کە لە پشت دارە نەستورەکانوھ ھاتبووھ دەرئ، وەلامی دایوھ: ”نەمر کە گەوھەرم...“
– خیرا وەرە... خەلیل تاش یوریک ی کوری موستوک و ئاقاقیز لە دایکبووی ۱۳۰۰، مەرم تۆزۆجای کچی گۆگ حاجی و نەنشە لە دایکبووی ۱۳۰۲ ی کوشتووھ... بیریاری گرتنی دەدەم و نەوجار دەبئ دەستەکانی شەتەک بەدەیت و بەندی بکە ی و بە ھەموو کەرەستە ی پیاو کۆژیەوھ بیدەیتە دەست جەندرەھەکان... نەوجا ئیمە نەو قانونەمان پەسند کردووھ.
– کورە بە نۆکەرت ەم. ئیسکی باوکت گۆر ھەلدەتەکیئ... نەگەر دەستی من شەتەک بەدە ی.

– گزیر... بۆ راوھستاری... خیرا دەستی نەو کابرایە بەستە. زۆر توند.
گزیر مام خەلیلی گرت و بەو پەتە ی لە گیرفانی دەرھینابوو دەستەکانی لە دواوھ ی شەتەک دان و وھپیش خۆ ی دا و بردیە رەشالەکە ی کۆیخا. دوا ی بە ھەوساریکی قایمی نەسپەکە توند لە دارەکە ی تەنیشت ناگرە کە بەستییەوھ.
کۆیخا بە تۆرپەییەوھ دەھات و دەچوو، مام خەلیل سەری ھەلدینا و ناخی ھەلدەکیئا و دەیگوت:

– ناخ، بۆ سالی سالان... لە کوئین نە ی نەو رۆژانە ی مام خەلیل، مام خەلیل بوو. گورگ کە پیر دەبن، دەبنە گالتە جاپی سەگان... ھە ی دەرکت دەرئ پیری... نە ی چەپ گەری گەردوون، یاخوا چەرخت وەرگەری...

کۆیخا گوئیی لئ دەبوو بەلام خۆ ی لئ کەر دەکرد: جەمال قۆشاق بەگی خاوەنی زەویبە بەناویانگە کە ی گوندیش ھەر وای دەکرد. کاتئ ھەق دەستی کرێکارەکانی نەدەدا، نەگەر لە پەنا گۆیجکەشی جوئینیان بە دایک و خوشکی دابایە ھیشتا گوئیی لئ نەبوو و دەیگوت: ”نەگەر

* رەقەلدنی: رەق ھەلدنی. رەق ھەلاتن لە گوتندا کورت دەکرێتەوھ و پیتی دەسوئ. دەبیئە: رەقەلاتن.

بنیادهم بیهوی لهم دنیایهدا بژیی نابی گوتی بهو قسانه بیزوی. لییان گهری با نهوهنده جوین بدهن تا دهدرین. خو دهستیان ناگاته ژنهکانان. ژنهکانان رۆحیشیان ناگادار نییه. ” راستیشی دهکرد. خهلهکه کاتی له تاریکیدا چاویان به نهسپهکه کهوت که له قولکهکهدا کهوتبوو و مریمۆکش له تهیشتیهوه گرمۆله ببوو، له ناكاو راوهستان و چاوهری مان. کهس متهقی لیوه نههات. تا تاشباش دهنگی ههلهری:

— کوره فریا کهون کورینه... نهوه بۆ کر بوون و دهروانن. لهوانهیه پیرهژن هیشتا زیندوو بی...

خهلهکه کر و ماتهکه له ناكاو بهرهو مریمۆک هورۆمیان برد. عوسمانۆک رای کرد و به ههر دوو دهستی، گرتی و رایبهشاند و گوتی:

— زیندوو. ههناسهی دی. بهلام سر و کهسیره بووه. دهی خیرا ناگریک بکهنهوه.
— بووکهکهی که له پشتهوهرا دههات، خۆی بهسهر خهسووهکهی کیشا و هاواری کرد:
— دایه، دایکه داماوهکه، چت بهسهر هاتوه.
— درایی ناوری دایهوه و سهیریکی نهسپهکهی کرد و دیتی نهسپهکهش زیندوو. گوتی:
— خویبه تۆ گهورهی. ههزار و ههزار جار شوکرت.
عوسمانۆک:

— بهلام کورینه... ههتا ناورهکه دهگری، با دهست و قاچهکانی له نیو قولمان بگرین و هوومی بکهین. پشتیشی دامالن.

بووکهکه و چند کهسیکی دیکه قاچ و قولی مریمۆکیان خسته نیو لهپیانوه و دهستیان کرد به هووو لی کردن. بریکی پیچوو مریمۆک که ههستی به گهرمای لهش و پشووی مرۆف کرد، ورده ورده بهخۆ هاتهوه و ورده ورده چاوهکانی ههلینان و له بن لیوانهوه گوتی:
— به فوربانتان بم، رزگاریدههرهکانم، چ زوو فریام کهوتن.

دهمودهست دهستهچیله پووشکه و ناوردوویمان کۆ کردبۆوه، ههر لهوی له نیوهراستی رینگهکه، له تهنیشته مریمۆکهوه ناگرهکهیان کردهوه. عوسمانۆک ههراي کرد:
پووش و پهلاش بینن و لهسهر ناگرهکهی رادپرن و وشکی بکهنهوه و له دهوری ناگرهکه رایجنه.

* هورکردن، هوو لیکردن: گهرمکردنهوی دهست و قاچ به هالوی دهه.

گیا و گژیان هیئا و له سەر ناگره کهیان راداشت، وشک بۆه و له تهنیشت ناگره که رایان-
خست. مریمۆکیان هه لگرت و له سەر گیایه که درێژیان کرد. بلیتسهی ناگره که به ره و مریمۆک
ده خوشین. برێکی پی چوو مریمۆک قیت بۆه و دانیشت. دلۆفانانه سه برێکی خه لکه کهی کرد.
له یه که به یه کیان ورد بۆه و لاواندنییه وه و خوشه ویستی خۆ ده بری. له و نیوه دا چاوی به
بووکه کهشی کهوت و له سه رخۆ گوتی:

— کچه جوانه که شم هاتوه. کچه کهم، ئه سپه کهت دی؟ زیندوه؟

بووکه کهی نزیکتر بۆه و گوتی:

— خه مت نه بی. ئه سپه که ماوه. چاک ده بیته وه. ئیستا ناگرێکیش بۆ ئه سپه که ده کهینه وه.

ئه وانهی گوتیان له و قسانه بیوو، ده موده ست به شوین پووش و په لاشدا رویشتن. برێک
دواتر له هه رچوار تهنیشتی ئه سپه که وه ناگریا کرد بۆه.

تاشباش:

پووره مریم، ده توانی ههستی. ههسته با بچینه بن خێوه ته کان.

مریمۆک به لیته له رزه وه پرسی:

— ئه و له کوێه؟ ئه وهی ژهک و شیری مه مک به حه رامی بی.

بووکه کهی وه لامی دایه وه:

— کوێخا ناردوو یه ته شوین میگه ل. هیشتا نه گه راوه ته وه.

مریمۆک:

— وه رن. وه رن یاخوا ئه و شیره سپیهی له و مه مکانه م داومه تی، به قوزه لقۆرتی بی. وه رن و

ئه و حال و باله م بینن. ههتا ئه و نه یه لیتره نابزووم. ئه گه ر بشمکوژن و له تبه تیشم بکه ن هه ر
نابزووم.

تاشباش گوتی:

— ئه تۆش نه بزوی ئه من ده تبه زوینم.

ویستی له کۆلی بکا. مریمۆک وه په له قاژهی کهوت و قیزانندی و دایه پر مهی گریان.

گریانه کهی نه ده برایه وه.

تاشباش وهک گوناخیککی کرد بی گوتی:

— نا، نا دایه، ناتبه م. هه ر لیتره میینه وه ههتا کوره کهت دی. کهس له کۆلت ناکا.

مریمۆک بی پسانه وه و نه رم نه رم ده گریا. بووکه کهی و ژنه کانی دیکه له به ری پارانه وه.

زۆر بهی ئه وانهی له وی بوون، به ژن و پیا وه وه له به ری پارانه وه. مریمۆک هه ر وا پینی چه قاند بوو.

بووکه که ی به مندالنه کانی گوتی:

— وهرن رۆلّه. له بهر دایه گه وره تان بیاری نیه وه با له گه لّ خۆمان بیبهین. به قسه ی نیه ده کا.
نه وه کانی شی له بهری پارانه وه. له بانگیان دا و تیی داسل و کوت بوون، مریمۆک دهستی به
سهر و قزیاندا هینا به لام به ناماژه ی سهر پیی وتن: ”نا.“
تاشباش گوتی:

— نه من ده رۆم. خهریکه له سه رمان ره قه لّدیم. خوا پیستی سهری نه و پیره ژنانه به له عنه ت
بکا.

و پستی تیهه لکردن و له سه ری رۆیشت:

به خودای من سه رمامه، وه خته ره قه لّدیم.

مانگی سارد و رچیو هه لاتبوو. بای شه ما لّ هه لّی کردبوو و ورده ورده به ته وژمه تر ده بوو.
خه لّکه که یه ک یه ک و دروان دووان گه رانه وه. بریک دواتر هه ر بووکه که و نه وه کانی و ”هه لّی“ یه
ره ش له ته نیشت مریمۆک و نه سه په که وتوه که مابوونه وه. ”هه لّی“ به رده وام پووشکه ی بۆ
ناگره که کۆ ده کرده وه که خه ریک بوو بکوژی ته وه و خۆشی ده کرده وه. بووک و نه وه کانی مریمۆک
دانیشتبوون و به روخساریکی خه فه تباره وه بیریان ده کرده وه. ”هه لّی“ له ته نیشت جاده که وه
هینده ی بالی بنیاده مه ی ک پووشکه ی کۆ کردبووه و گوتی:

— نه گه ر تا به یانیش لی ره وه مه ی نین، به سه مانه.

جا هات له ته نیشت بووکه که و مریمۆک دانیشت. ماندوو ببوو. نه ژنۆکانی کۆ کردنه وه و
چه نه ی خسته سهر چۆکی. چی وای نه مابوو رۆژ ناوایی. مانگ وه ک له ته سه هۆلّیکی لی
هاتبووه. ده تگوت شه پۆلی سه رماکه له مانگه وه هه لّده رۆیته سهر زه وی. ”هه لّی“ له پی شه وه
خه ریک بوو بسوتی و له پشته وه را خه ریک بوو ده بیه ست.

له نیو جاده وه، له و لایه وه که مانگ ناوا ده بوو، ده نگینک هات. ”هه لّی“ گوتی هه لّخست.
ده نگی عه لی بوو. سه ری هه لّینا و دهستی برد و دهستی مریمی گرت و به دلّیکی خۆش گوتی:
— پوره مریم... پورزاکه م خه ریکه دی.

مریمۆک مه ته قی نه کرد. گیتۆ و ویژ بوو. ”هه لّی“ هه رای کرد:

— وه ره عه لی، وه ره عه لی، مه ترسه، هه یچ نه بووه. نیمه لی ره یین.

عه لی چیی نه گوت. که هاته پی شی و تارماییه که ی ده رکه وت، ”هه لّی“ به پیری به وه چوو.

— دایکت باشه براله. به لام نه سه په که ناژی. دایکت پیی چه قاندووه، مندالنه کانی شی برسیانه و
خوشکه نه لیفیش بی تا قه ت بووه. دایکت له کۆل بکه و بیبه دارستان. نا ره حه ت مه به.

عەلى، لە پيشدا هاته لاي نەسپەكە و سەيرى چاوه كانى كرد. دوايى چووه لاي داىكى و به دهنگىكى لەرزۆكهوه پرسىي:

- چيت بەسەر هاتووه دايه؟

مريتمۆك هەر نەشبزووت. عەلى لە تەنیشتييهوه لە سەر گژ و گيايه كه هەلترووشكا و گوتى:

- باشى؟

مريتمۆك هەر نەوهنده دەستى راستى هەتا نيتوچاوانى بەرز كردهوه. هەر نەوهنده.

- ببورە دايه گيان، چ بكەم، ناردیانە شوین مینگەلەكە.

مريتمۆك متهقى ليوه نەهات. عەلى كه بينى داىكى وه لآم ناداتهوه، لە دلە خویدا گوتى:

- خودا نەو خوئق و خووت بەریتتهوه. ناخر من چم لى كردهوه؟

نەپراندی:

- ناخه چ خراپهيه كم بۆت بووه؟

پشتى تى كرد و گوتى:

- "وهلى"، داىكم بجه سەر پشتم.

"وهلى" مريتمۆكى سواری كۆلى عەلى كرد. عەلى كه ماندوو شهكەت بوو، به زهجمەت هەستايه پى.

- ياللا مندالينه دهى. ياللا كچى. نيوهش وهپيش كهون. "وهلى" تۆ ليتره بمتنهوه. دۆينهت بۆ دىنم.

كه بريتك دوور كهوتنهوه، لە بەزىكهوه وهك داواى لىبوردى لى بكا گوتى:

- بۆچى لە من توورەى دايه. ناخر من چم لى كردهوى؟

عەلى هەتا گەيشته دارستانەكە لەبەر داىكى پاراياهوه و لە سووچ و گوناحى خوێ پرسى.

دايكە لەبزی دە لەبزی نەگەرا. ديار بوو بەدل دەنگى لى گۆرپوه.

زۆرى مابوو بۆ سيواى بەيانى، كه خەلكەكە لەبەر دەنگەدەنگ و هەرا لە خەو هەستان.

دوو كەل دارستانەكەى داپۆشيوو. لەبەردەم هەر خێوه تىكا هەتا بەيانى ناوړىكى گەوره دايسا

و دوو كەلەكەى وهكو مۆيكي خەست هەموو دارستانەكەى تەنبيووه. هەموو خەريك بوون خوڤان

نامادە دەكرد. يەكێك نەسپەكەى و ئەوى دى، گویدرێژەكەى بار دەكرد. هەندىكيشيان نەوهى

هەيانبوو بە كۆلياندا دەدا.

لەو جەنگەیدا عەلی كە ھەتا رۆژ بپۆو بە دیار نەسپەكەوہ دانیشتبوو، گرز و مۆن ھاتە دارستانەكە. ئەوانەى دیتیان، لە دەورى كۆوہ بوون. عوسمانۆك لىى پرسی:

— ھەيوانەكە چۆنە؟

— دەم لە ھىچ نادا. ھەر وەك خۆيەتى.

ناگرى لە دلئى بەرببوو. لەسەرى رۆيى:

— دەمەوى ئەو بەستەزمانە بىنمە دارستانەكە. تاشباش ئۆغلو، دەتوانى كۆمەگم بكەى؟

تاشباش سەيرىكى دەوروبەرى خۆى كرد و بە ناماژەيەكى چاۋ گوتى:

— ياللآ، تۆ... ئەتۆ... دورموش تۆش... ياللآ وەرئى كەون. خىرا بن. پىش ئەوہى

كاروانەكە وەرئى بكەوى...

گەنجەكان بە دواى عوسمانۆكدا بەرەو ئەو شوينە وەرئى كەوتن كە نەسپەكەى لىى كەوتبوو.

“وہلى” يە رەش كە لە قەراغ ناگرەكە خۆى گەرم دەكردەوہ، بە دیتيان لە خۆشيانا قىت بۆوہ و ھەراى كرد:

— قولئى گىيائى خوارد. ئەوہ كام لە پىش رۆ كردوہ.

سەرى نەسپەكە تەواو بە كايەكەدا رۆچوبوو. عوسمانۆك گوتى:

كورە، خۆ ئەتۆ سەرى نەسپەكەت ناشتوہ. خۆ داماوہ ناتوانئى پشوو بكىشى.

چووہ پىشى و بەپەلە كاۋ كۆتى لە دەورى سەرى نەسپەكە لادا. بە پىكەنينەوہ گوتى:

— زۆر شوكر نەمردوہ.

رووى لە گەنجەكان كرد و گوتى:

— دورموش تۆ بەھىزترى. ئەتۆش “مىستىك” لای سەرى بگرە، تۆش كلكى، ئىمەش لا

شانى دەگرين.

نەسپەكە لە قورەكە چەقىبوو. مىلى درىژ و لاواز بوو. ديار بوو رەنگى جارائى كويت بووہ.

ئىستا سپىيەكى بۆر پەلەپەلەى قاوہى مەيلە و سوورى تىكەوتبوو. جئ جىش مووى سەر شان و

لا تەنىشت و سەرچۆكەكانى وەرپبوو. كلكى كورت ببووہ و تەنكىش ببوز ياللئى نەبوو. نيوہى

ھەلۆرەيبوو و نيوہكەى دىكەشى ھەلكەنرابوو. گۆتچكەكانى وەك گۆشتىكى سوور بەوتوہ

مابوونەوہ. چاۋەكانى زەرد ھەلگەرابوون و مۆژلەكانى رىپۆقاروى بوون. وەك مرۆقئىكى كە دەستى لە

دنيا بەردا بئى، سەرساردانە سەيرى دەوروبەرى خۆى دەكرد. عوسمانۆك ھەراى كرد:

— ياللآ كورپنە دەست دەنى، يەك... دوو... ياللآ، ھا!!!!

ئەسپە كەيان ھەستاندە پى. ئەژنۆكانى دەلەرزىن. بەلام ديسان لاقەكانى لەسەر عمرزە كە چەقاند.

كەحتىلەيان توند گرت و بە دارە دارە برديان. ئەسپە كە لاقەكانى تىك دەھالان، دەھات چۆكى بنوشتىتەو، سەرەنگرى دەبوو، بەلام ئەوان بەريان نەدەدا و دەيانكىشا.
عوسمانۆك گوتى:

— ھەى ھا، كەحتىل، ئاوات نەبىنم، دەى، دنيايە ئىتر چىى لەگەن دەكەى، دنيايە كى قەچپەيە. لەبىرتە عەلى؟ ئەو دەم كە عەلى تازە ھاتبوو. چىھا كەروىشكمان پى راو نا و گرتمان. كەحتىل وەك با دەفرى. ئەو رۆژانەت لەبىرە عەلى؟
عەلى بە خەفەتەو سەرى لەقاند. ئەو وەبىرھىنانەو ھەيە پرىك دللى خۆش كەردىبوو. تاشباش زۆر لەمىژ بوو بى دەنگ بوو. كە ئەوانى دىكەش بى دەنگ بوون، لە ناكاو دەنگى بەرز كەردەو:

— خەمتان نەبى. ئەو ئەسپە پىرە نامرى. كەحتىل نامرى.
ھەموو پىكەنەن. عەلى گرى گرت.

خۆر رەمبىك بەرز بىو. كەحتىليان ھىنابە دارستان. لە بن ئەو دارەى عەلى بارى لى خستبوو، رىك لە پىش مرىمۆكەو و لە تەنىشت ناگرە كەيان دانا.
مام خەلىل لەولاترەو راوەستابوو، بە روخسارىكى خەفەتبارەو، جارى بە نارەھەتى و جارىكىش لە رووى سۆزەو سەبىرىكى ئەسپە كە و عەلى دەكەرد. كە چارىشى بە مرىمۆكى دەكەوت، پىلوى لىك دەنان و رووى وەردە گىرا.

ئەو دەمەى مرىمۆكەيان ھىنابووە دارستانە كە، مام خەلىل ھەستابوو و بە كوئىخاى گوتىبوو:
— دەستە كام بەكەو، ھەى سەگى سەگباب، بىكەو، ئەگەر گەشىتىنە ئەو خوارە و چومە لای سەرۆك و پىم گوت دەستى ئەمىنىكى پىر و پەككەوتەى شەتەك داو و تفى لە ردىنم كەردو، ئەو كات تۆ تا ھەى چاوت بە كوئىخايەتى ناكەوتتەو. كوئىخا ئەگەر ھەبوو ئەو بابە گۆرپە گۆرەى تۆ بوو. سەى كورپى سەى، سەگى ھار، تىف لەو رووتە. تىف لەو چروچاوت، سەگبابى قەچپە داىك. بى دىن و ئىمان. ئەو دەستمانەم بەكەو...

كوئىخا گوىچكەى خۆى ناخىبىو و گورج لەوى دوور كەوتبۆو. ھەتا ھىزى بوو دەنگى بەرز كەردبۆو و چىى بە زارى داھاتبوو ھەوالەى كوئىخا و بابى و ژنەكانى كەردىبوو. ئەو قسانە ماست بوایە و لە پىش سەگت دانابا، نەيدە خوارد. بەلام كوئىخا گوئى لى نەبوو.

خه تاي بوو. هم موو گوندييه كان خه وتبوون به لام مام خه ليل دهنگي جنیوانی هر دههات و نه دهه برپايه وه. لهو جهنگه يه دا كهس په يدا نه بوو پیتی بلی: "بیپروه، بهسه، مام خه لیل شوره ييه، نهو كابراهه كوئخای گونديكي گوره يه، پیتی وابوو تۆ تاوانباری و دهسته کانتی شهتهك دابوو." هم مووان بهو جوینانه شاگهشكه ببوون. ناخرییه كه ی گه نچتیک كه خزمی كوئخا بوو، له نیوه شه ییدا سه ری بهرز كردبۆوه و به مام خه لیلی گوتبوو بیدهنگ بی. مام خه لیلیش زانیبووی شووی زۆر لی کیتشاهه و سه ری لهو نازایه تییه ی خۆی سوور مابوو و دهه مودهست بی دهنگ ببوو.

یهك دا به دوو، هم موو گوندييه كان، به ژن و پیاو و مندالوه له نه سپه كه كۆ بوونه وه. كهس متهقی لیوه نه دههات. هم مووان به ریزه وه له بهردهم نه سپه كه دا راهه ستابوون، ده تگرت، تهرمی مرۆفیک، تهرمی پیاو چاکیک لهوی كه وتوه.

مام خه لیل به بی نه وهی سه ریجه كهس رابکیشی، له عهلی چوه پیتش. په نجه ی دهسته راستی گرت و دایمالی. چاهه وردیله فرمیسکاوییه کانی تیوه پری و له سه رخۆ گوتی:

— عهلی رۆله، له چاوی منی مه یینه. زۆر پیر ببوو، مان ویرانه. نه من دهه مزانی، به هر حال لیم خۆش به.

عهلی به لای نهودا نووشتایه وه و به سۆزیکه وه بزه ی هاتی. شتیک نهوکی مام خه لیلی گرت. هر یهك نامازه بهس بوو بۆ نه وهی بداته پر مه ی گریان. دوور كه وتوه. له دلیدا گوتی:

"نه دی، باوکه خوالیخۆشبووه كه ی، برایمی خوالیخۆشبووش هرر وابوو. هرچه لیست كردبایه دلنی نه دیتشا. نه گهر گوتبام له بهر من بمره، دهه مرد. دۆستی وا له کوی په يدا ده بی؟ نای رۆژگاری رابردوو ناخ. چهخت بشکی گهردوون. ماله كهت کاوول بی، وه جاغت کویره وه بی و قهت روون نه بیته وه.

دوور له خه لکه كه، پالی وه دارتکه وه دابوو و دانیشتیوو و وهك لافاوی به هاران فرمیسکی هه لده رشت. له پر وه پیری كه وتوه و گوتی: "خوایه گیان تۆش مشووری هیچ ناخۆی." و دواپی گوتی: "تۆیه خوایه، كفرم كرد، تۆیه تۆیه، به لام ناخر خوایه گیان نه گهر تۆ مشوورت خواردبایه، کوا نه سپه داماره كه ی عهلیت دهه كوشت و دایکه دهه ههراشه كه ی نهو، مریمۆکی كچی گۆگ حاجیت دهه یشته وه؟ تۆیه گووم خوارد تۆیه خوایه، نه تۆش هم موو کارت سه ره وینن."

دههنگیکی بیست. ناوری دایه وه و كوئخای بینی كه له هات و هاوار دري به خه لکه كه دهه دا و دهه چوه نیو ناپۆراکه وه. نهویش به دیتنی نه سپه كه پیتی به عهززیسه وه وشك بوو. دههنگی

نرمتر کرده‌وه و داهاته‌وه و سه‌یری چاری نه‌سپه‌که‌ی کرد. سه‌ری له‌قاند و نچ نچ ی کرد. له نیو خه‌لکه‌که‌دا سه‌یریکی نه‌ولانه‌ملای کرد و پرسیی:

- کوا "کاک یه‌مه‌ن"، لی‌ره نییه؟

ده‌نگیکی زیقی وه‌ک ده‌نگی کچولان له‌و لاوه‌ گوتی:

- لی‌ره‌م کو‌یخا.

- سه‌یری نه‌سپه‌که‌ت کرد؟ گوتت ده‌ژیی یان نا؟

کاک یه‌مه‌ن جوابی دایه‌وه:

هیشتا سه‌یرم نه‌کردوه قوربان.

- وه‌ره سه‌یریکی بکه، بشلی ناخۆ ده‌مری یا ده‌ژیی؟

کاک یه‌مه‌ن هات و ماوه‌یه‌ک نه‌سپه‌که‌ی پشکنی و به‌بی نه‌وه‌ی چاو له‌سه‌ر نه‌سپه‌که

هه‌لگری گوتی:

- نه‌و نه‌سپه‌گیانی ده‌به‌ردا نه‌ماوه. به‌خوای هه‌یفی کرد. نه‌سپی حدود بوو. که‌حیل

بوو. هه‌یفی کرد.

هه‌م سه‌ری ده‌له‌قاند و هه‌میش ده‌ستی به‌سه‌ر نه‌سپه‌که‌دا دینا.

کو‌یخا گوتی:

- خۆ دیتان کا یه‌مه‌ن چیی گوت؟ نه‌و نه‌سپه‌ناژیی. که‌کاک یه‌مه‌ن بلئی ناژیی ناوی

هه‌یاتی به‌گه‌روودا بکه‌ی ناژیی. نه‌وجار نه‌و به‌نه‌سپی ساغ و سه‌لیمیش بلئی ده‌مری، به

دلنیا‌یه‌وه ده‌مری و نه‌وجار نه‌و له‌و کاره‌شاره‌زایه.

یاللا با برۆین. نه‌گه‌ر دره‌نگ بگه‌ینی، خه‌لکی گونده‌کانی دیکه‌مه‌زرا و کیتلگه‌کان

ده‌گر نه‌وه. نه‌وجار نیتر من به‌ریرسیاره‌تیبه‌که‌ی وه‌نه‌ستۆ ناگرم. یاللا خیرا بن.

دیسان درې به‌خه‌لکه‌که‌دایه‌وه و رو‌یشت و به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی دارستانه‌که‌وه‌رې که‌وت. نه‌و

خه‌لکه‌ی ده‌وری نه‌سپه‌که‌یان دابوو له‌جیتی خۆیان نه‌ده‌بزووتن. کو‌یخا له‌ولاتره‌وه‌راوه‌ستا،

ماوه‌یه‌ک له‌خه‌لکه‌که‌راما. دوابی نه‌مری به‌گزی‌ر کرد:

- برۆ به‌وانه‌بلئی وه‌رې که‌ون.

گزی‌ره‌که‌به‌ره‌و لای جه‌ماوه‌ره‌که‌به‌توندی جاری دا و ده‌ستی پی‌کرده‌وه: "دوابی نه‌لین

نه‌مانیست." خه‌لکه‌که‌به‌هه‌نگاری قورس و گران دوور که‌وتنه‌وه. ژماره‌یه‌کی که‌میان به‌ده‌وری

نه‌سپه‌که‌وه‌مانه‌وه. کو‌یخا له‌گزی‌ره‌که‌ی که‌چوو‌بووه‌لای، پرسی: "کی له‌وی ماوه‌تمه‌وه."

گزی‌ره‌وه‌لامی دایه‌وه:

— “عهلی” یه دریتۆ نایهوی ئهسپهکهی بهجی بیلتی و بی. “وهلی” ی پورزاشی نهوه لهبهری دهپارتیهوه. مام خهلیلش پالتی وهدارهکهوه داوه و چاری برپوهته ئهسپهکه و ههروا راوهستاوه. تاشباشیش خهریکه به عهلی دهلتی وهره با پرۆین. کاک یه مهئیش سویند بۆ عهلی خواردوهوه ئهو ئهسپه دهمری.

کوئخا گهرایهوه لای ئهسپهکه و ههراي کرد:

— “عهلی” یه دریتۆ، ئهو ئهسپه نه مرۆش نه مرۆ، سبهی ههر دهمری. سهری بیره و کهولتی بکه و وهری کهوه. له کۆنوه گوتوویانه، بهرخیک له میگهل دابهری، گورگ دهیخوا. ئهوه لیت خوش بووم. له بهر ئهو ئهسپه مردهلۆخهیه ریزی گوندهکه مهشیوتنه. لیڤه بهجی مه میینه. دهیزانی ئه گهر بلتی: “لیڤه بهجی مه میینه”، عهلی له داخی ئهو ده میینتیهوه. جا بۆ نهوهی عهلی توورهتر بکا، روهی له مام خهلیل کرد و گورانندی:

- پیری خهراوه، دهی یاللا، تۆش وهری بکهوه.

دهیزانی ئهوهیش پیچهوانهی داواکهی ئهو دهجوولیتیهوه و حهزی لی بوو مام خهلیلش بیینتیهوه و له سهری رۆیی:

— گیانت باش رزگار کرد. یاللا، دهی یاللا. ته تۆش بهری بکهوه یه مهن ئاغا، مندالان ئیستا بهری چو کوره وهن.

مام خهلیل گوتی:

— له عندهت له شیر و له بنه و بنه چه کهت، گوی سهگ به ئیسک و پرووسکه کانی کوئخا خبر...

و تفینکی رۆکرد. له سهری رۆشتهوه:

- له داخی تۆش بوویت، لیڤه له گهل عهلی ده مینمهوه و نارۆم. به لام له بهر ئهو مریمۆکه وهخته بیه تنۆکیک ئاو. ههی دایک و ژن و ئیسک و پرووسکه کهی کوئخا خدریت....

کاک یه مهن خۆی پیچایهوه و گوتی:

- بهلتی گه ورهه راست ده فرمووی. و به پهله وهری کهوت.

تاشباش گوتی:

— براله، عهلی، چار نییه. خۆ ناکری له بهر مردووان بمری. ئهو کورده باشی لی دهزانی. ئهسپهکه دهمری. سهیر که بزانه کوئخا دهلتی چی. له خۆشیی نهوهی ئهسپهکه دهمری و تۆ لیڤه

به جيّ ده ميّني، هەر فيکهي سميّلاني دي* و خهريکه شاگهشکه ده بي. په يتا په يتا ده لتي: ”به جيّ مه ميّنه، مه ميّنه. ” و ره با له داخي ئه ويش بي، سهري ئه سپه که بهرپن و کهولتي بکه ين. يا لّلا دست ببيژوه. ئه سپه که هەر ده مري. سهريکه کوخا چون به چيژوه سهير ده کا. سهير بکه سهير... عوسمانۆک گوتي:

– کوره وه لّلا ده مري. ده ههسته. لي ره مه ميّنه وه و دوژمن به خوت خو ش مه که. مام خه ليل له جيّي خو ي هه ستابوو و به تووره ييه وه دوور که وتبووه و هيشتاش هەر وا بيّ پسانه وه پاشه ملي جيّيني له کوخا ده دا و جار و باره ش ده گه رايه وه و سهيريکي ئه سپه که و عه لي و مريمۆکي ده کرد و دوول بو: ”پرۆم يان نا. ” ساتيک ويستا و چاوه ريّ مايه وه و بي ري کرده وه: ”جا بشميّنه وه چم له ده ست دي. خو ئه سپه که يانم پي زيندوو ناکرّيته وه. وه ريّ که وت به لّام لاقه کاني له دووي نه ده هاتن.

له دووره وه دهنگي ته نه که و قاو قيژ و هەر وه هاي دهنگي گورانيه کيش ده هات. دوایي که له باييک خو يندی. ماوه يه که دريژه ي کيشا.

ئه وانهي ”عه لي ” يان خو ش ده ويست هيشتاش به ده ورييه وه مابوون: تاشباش ئو غلّو، ئوکسوز دوژان و عوسمانۆک و موسا کاکلي، له بهريدا شل و کوت بوون و له بهري پارانه وه و پييان گوت ليتي ده قه ومي و درهنگ ده گاته لۆکه چينه وه و ئه سپه که ش هەر ده مري. زوريان هينا و برد به لّام نه ياتواني قايلي بکه ن. مانه وه ي عه لي به که يفي دلي کوخا بو، پي تي شاگهشکه ببوو. هەر هه موويان زياتر له ده جارن نه وه يان له گو تي خو يند به لّام نه چوو له گو يچکه يه وه. دوایي بي دهنگ بوون. نيتر ورده ورده وه ک بلتي مردوويه که به جي بيّلن، مات و بيدهنگ ليتي دوور که وتنه وه و به جييان هيشت. هه مووان سهريان به ردابووه.

ته نيا ” وه لي ” يه ره ش مابووه و گوتي: ”ئه من ده مه وي له گه لّت بميّنه وه پورزا، با ئه وان بهرۆن. ” عه لي به تووره ييه وه سهري هه ليتنا و گوراندي: ”توش بهرۆ. ژنه که ت ناساغه. ئه وه سپه هه تا دوو روژي ديکه يان ده مري يان زيندوو ده بيته وه. تو بهرۆ. سي روژ ناگري ده تان گه مي. ”

* له وه رگيړانه فارسيه کهيدا ده لتي: له خو شيانا هەر گو ي ده له قيني. دياره گو ي له قاننده که نه گه ر به روا له ت نيشانه ي خو شي بي، ئه وان واتايه کي شاراهوش هه يه ئه ويش مرؤف گو ي ناله قيني به لکو گو يدرؤ و شتي وا گو ي ده له قينن. من بؤيه ده قاده ق خو يم دانه نا و نيديؤميکي کورديم له جينگه ي دانا، نيديؤمه که م بي با شتر بوو له وه يان.

“وهلى” يەرپەش نەدەپۈزىيى. بەلام كە دىتى عەلى چاۋى لەسەر ھەلناگرى، ترسا. عەلى بە توورەيىمەۋە دوۋياتەي كىردەۋە: “پىرۆ” ۋەلى. “تۆژنەكەت ناساغە. ياللا دەي.” ۋەلى “ش بە نابەدلى ۋەپى كەوت.

عەلى كە تەنيا مايەۋە، سەرى ھەلئىنا و دىتى كوئىخا گەراۋەتەۋە و دى بۆ لاي: “نەو كاپرا ھارە لە چى دەگەپى.”

كوئىخا كە دلتيا بوو لەۋەي عەلى بە توتوش* لەگەلئان ناچى، گەرايەۋە بۆ نەۋەي گوندىيەكان ببىنن و بلئىن: “نەي لەو كاپرايە چەندە پىاۋىكى باشە. تەنانەت چاكە دەرەق دوژمنىشى دەكا. چەندە كاپرايەكى خاكەرايە. دلى بەرايى نادا تەنانەت عەلىش لەو چيا و چۆلە بەجى بىنى.”

– لەگەل تۆمە “عەلى” يەدرىژ، ھەرۋەھا فەرمانىشت پى دەكەم و دەلئىم نەۋى لە مىگەلى دابىرپى گورگ دەپچوا. نەگەر بەلايەكت بەسەر بى، لەستۆى من نىيە و نەۋجار نەنجومەنى ناۋەدانىش و نەمىنىش لىت خۆش بوۋىنە.

پرىك لەۋلاۋەتر و بەرەۋروۋى عەلى راۋەستا. چاۋەپى بوو يەك دوو قسەي لى ببىستى. بەلام عەلى لەبىزى نەگەرا.

– ھەرچى بى لە نەستۆى خۆت.

كاروان دوور كەوتبۆۋە. روۋى لە عەلى ۋەرگىرا:

– لە نەستۆى خۆت.

گورج بەجى ھىشت.

مىمۆك و بووك و مندالەكانى لە دەۋرى نەسپەكە كۆزىلكەيان بەستىبوو و ۋەك پەيكەرى بەردىن لە نىۋو دووكەل و ناگرى دوو ئاورگەدا مانەۋە.

دەنگى تەق و تۆقى تەنەكەي ۋەردە ۋەردە دوور كەوتەۋە. دەنگە دەنگەكە پرايەۋە. پرىك دواتر كەلەبايىك دەنگى لى ھەلئىنا، بەلام دەنگى بەزەجمەت دەبىسترا. نىتر بى دەنگى بالى بەسەر ۋالاتدا كىشا.

دەنگى خشەخشى لك و پىۋى دارەكانى جەنگەل و دەنگى بەرىۋنەۋەي گەلاكان و خشكانيان بەسەر ەمرزەكەدا دەبىسترا.

* بەتوتوو: بە ھىچ شىۋەيەك. بۆ شتىكى كىردنەكەي مەھال بى. ھىمەن دەلى: بەتوتوش توشى مەكتەب كوا دەھاتم من كە زانىبام....

نەسپەكە نارى بە لووتيدا شۆر بېژۈە. لىبۇزى كەوتىبۇە سەر عەرزى و ھەموو قوراوى بېبوو. رەگى دارەكان لە بن كۆگايەكى گەلای زەردى وەريودا مابۆو و نەدەبېنرا. دواى عەلى ھەستا و بەرەو نىو دارستانەكە كەوتە رى. مریمۆك بە نىگەرانیسەو لە پشتموہرا چاوى تىتوہېرى ھەتا لە چاوان ونبوو. ئەوجار سەرى بەردايەوہ. بېرىك دواتر عەلى بە باوہشېك گىاي شلك و تازەوہ گەرايەوہ. گىاكەميان لە تەنىشت رەگى دارىكەوہ دانا. مەغەلە لەسەر كوچكاروہكە* بوو. مەغەلەكەى داگرت. بېرىك دۆينە لە بنى مەغەلەكەدا مابۆو.

بە مندالەكانى گوت:

– يەكېكتان وەرن و ئەوہ تەواو كەن. با خەسار نەبى.

كوپىژگەكەى كە كەوچكىكى دارىنى بەدەستەوہ بوو ھات و لەتەنىشتى دانىشت و دەستى كرد بە خواردنى دۆينەكە. لە چاوترووكانىكا ھەلى لووشى. عەلى سەرى ھەلىنا و رووى لە ژنەكەى كرد. ژنەكەى تىگەبى. مەغەلەكەى ھەلگرت و بەردىى لەسەر كانىيەكە كە بېرىك لەولاترەوہ بوو بېشوا. شوشتى و پېرى كرد لە ئاو و ھېنايەوہ و داىە عەلى. عەلى مەغەلەكەى لەسەر كوچكاروہكە دانايەوہ. نەسپەكە تەواو سەرى بە عەرزىيەوہ نابوو. عەلى قامكە تووتەى لە ئاوەكە رۆكرد. ئاوەكە شلەتېن بېبوو. مەغەلەكەى لەسەر ئاورى ھەلگرت و ھېنايە تەنىشت نەسپەكە. لە لای سەرىيەوہ دای نا. چوو و لە لىفەكە لەتى قوماشى لى كردەوہ. لە ئاوەكەى رۆكرد و ھىدى ھىدى چاوەكانى نەسپەكەى خاوتېن كردەوہ. ژنەكەى خىرا لىتى چووہ پېشى يارمەتىى بكا. عەلى ئەو كۆنە قوماشەى بە دەستىەوہ بوو داىە ژنەكەى. سەرى نەسپەكەى كە تەواو بەقورەكەدا چووبوو، بەرز كردەوہ. ئەلىف ئاوى بە دەستى داكرد و دەم و لمۇزى نەسپەكە و ئەو شوينانەى قوراوى بېبون و بەردەوام لىكاوى پىدا دەھاتە خوارى، بە جوانى شوشتموہ. عەلى دواى ئەوہى سەرى نەسپەكەى لە شوئىتىكى وشك دانا، چوو و گىايەكەى كە لە پەنا دارىكى دانابوو، ھىنا و لەبەردەمى نەسپەكەى دانا. لەوى دانىشت و سەرى ھەيوانەكەى لە نامىز گرتەوہ و زارى نەسپەكەى بە گىايەكەوہ نا. نەسپەكە تەنانت زارىشى نەبزوواند. گىا تازەكە ھەروا لە لا لغاويدا مايەوہ. زارى داپچاوى پېر لە گىاي تازە و ددانى سېى، زياتر لە ددانىكى نىسك و پرووسك دەچوون. عەلى قولە گىايەكەى لە زارى نەسپەكە ھىنايە دەرى و قولىكى دىكەى تى-

*كوچكارو: كوچك/بەرد+ئاور: واتە ئەو كوچك و بەردانەى بۆ ئاور دانراون بۆ نەرى شتى لەسەر دانىتن.

ئاخنى. قولتىكى دىكەشى لە جىيى ئەو قولە دانا... دوايى سەرى ھەيوانەكەي كە لە باۋەشىدا بو، خستە سەر گىياھە كە و ھەستا. لە خەفەتان خەرىك بوو شىت بى. لاقى راستى دەيزىراند. ماۋەيەك بى جوولە بەسەر ئەسپەكەۋە راۋەستا. بوۈكەكەي لەولاترەۋە لە پشت دارىكەۋە كروشمەي كىرۋورۇ دەگىيا. مەرتۆك چەنەي لەسەر ئەتۆكەنى دانابور، دەموچاۋىشى لە لەپى دەستىدا شارۋەتۋە و گرمۆلە ببور. مندالەكان بە چاۋى ترساۋەۋە، سەيرى ئەسپەكە و باۋكىيان و داىە گەۋرەيان دەكرد و جار وبارەش بە پەرۆشەۋە سەيرى داىكىيان دەكرد كە لە پشت دارىكەۋە ئەتۆكەنى لە باۋەش گرتبورن. بەو شىۋەيە نىۋەرۆ داھات و كەس لە جىيى خۆي نەبزووت. لەۋ ماۋەيەدا ئەسپەكە چەند جارنىك كلكى راۋەشانە. عدلى دلئى ۋە تەپتەپ كەوت. بە خۆشحالئىيەۋە ھاۋارى كىرد: ”دايكە، دايكە، ئەلىف، سەير كەن، بىروانن. كلكى جوۋلانەد.“

دايكى دەستى لەسەر دەموچاۋى ھەلگرت و بە ناقالىلى چاۋىكى لى كىرد. دىسان دەموچاۋى داپۆشئىيەۋە و ئىتر نەي كىردەۋە. مندالەكان دلخۆشئىيەكەي باۋكىيانان دى، سەيرنىكى يەكتىيان كىرد و پىكەنن. ھەستان و وردە وردە لە باۋكىيان چۈنە پىشى و خۆيان پىۋە نووساند. كۈرەكە گوتى:

– كچى دىتت، خەرىكە كلكى دەبزوئى. چەندەش جوان دەبىزوئى. كلكى چ جوانە. داھاتەۋە و دەستىكى بە گوتى ئەسپەكەدا ھىنا. كچەش داھاتەۋە و بە ترسەۋە پەنجەي لە گوتى ئەسپەكە دا و گوتى: ”گوتچكەشى جوان دەلەقئى.“ دەستيان لە لەشى ئەسپەكە دەخشانە و بە ترسەۋە سەيرى باۋكىيان دەكرد و گوتچكە و كلكى ئەسپەكەيان دەگرت و دەستيان پىدا دەخشانە.

لە دوورەۋە ئەلىف بە توررەيەۋە لە پشت دارەكانەۋە ھاتە دەرى و ھەراي كىردنى و گوراندنى: – سەربەقورپنە، مەر لە خەمى گىيانى داىە و قەساب لەبىرى دوۋگ. سەيريان كە. ئەوانە گەمەيان ھەستاۋە.

مندالەكان گورج لە ئەسپەكە دوور كەوتنەۋە و ۋەك پشلىلە دزەكە لە پشت داىەگەۋرەيان خۆيان شارۋەۋە و دانىشتن.

سىبەرى ھەورنىك بەسەر سەرياندا تىپەرى. لە دوورەۋە دەنگى قومىيەك ھات. كلك ھەلتەكئىنەيەك لەسەر لقەدارەكەي روۋبەرۋويان ھەلتىشتز ئەۋەندە نرىك بوو پىت و ابوۋ دەستت پۆ بردبا دەتگرت. دوايى ھەلقرى.

ئەلىف يەك دوو باۋەش پوۋش و پەلاش و چىرى و دارى ھىنا و خستىيە سەر ناگرەكە كە خەرىك بوو دادەمركاۋە. چەند كۆتەرە دارىكىشى ھىنا. يەكىكىيان پىر بوو لە مىروو. ئەويانى

گه پاندهوه دارستانه که و له جیتی خۆی داینایهوه. مه نجه له که له ته نیشته نه سپه کهوه بوو هه لگرت و پری کرد له ناو و له جیتی خۆی داینایهوه و ساواری تی کرد. ههتا ساواره که پی گه یشت، له دهم ناو ره که دانیشته و چاری له ناو ره که بری و چاوه ری مایه وه. که پلاوه که پی گه یشت، به بی تاقه تیه وه مه نجه له که له سه ر ناگره که هه لگرت و له قه راغیتی دانا. دوایی له پیسته که ی ته نیشته خۆیه وه هینده ی په نجه یه ک رۆنی هه لگرت و له تاوه که ی کرد. رۆن له تاوه که دا دهستی کرد به چه چه و بۆنیکی تالی لینه هه ستا. که رۆنه که ی به سه ر پلاوه که دا کرد، دیسانیش چه چه که ی لی هه ستایه وه. پلاوه که ی تی ک و هردا. گورج هه ستا و سه فره که ی راخست و به له بزینی شه رمنانه وه گوئی:

– وهرن بچۆن.

عه لی هات و چوار مه شقی له سه ر سه فره که لیتی دانیشته. منداله کانیش به تر سه ترس هاتن و دانیشته. بوو که که چووه لای مریمۆک و دهستی له سه ر شانی دانا و گوئی:

– دایکه، دایه گیان ده ی یاللا، ههسته و پارووه نانیکی بچۆ. دایه گیان، دایه... مریمۆک گوئی پی نه بزووت. مه ته قی لینه نه هات. بوو که که تییدا شل و کوت بوو. مریمۆک ناخری گوئی:

– نیشتیام لی نییه که چه جوانه که م. نه تۆ بچۆ بچۆ. نه من به قوزه لقاۆرم بی کچم. به زۆر پیش خۆی گرتبوو، نه گه ر بوو که که ی بریکی دیکه ی داوا کردبا، هه لده ستا. کاتی بوو که که ی پیدا گری نه کرد، زۆر تووره بوو... نه گه ر پیشی تووره بوونه که ی خۆی نه گرتبا، له وانه بوو به رده که ی به ر ده می خۆی هه لگرتی و به تۆقی سه ری دایدا.

دهستی کرده بۆلاندن.

رۆژ ناوا بوو و گوشه و قوژینی ناسمان سه ور داگه را. کاروان کوژه ده تگوت ناوینه یه که و به ناسمانه وه هه لسا راه. عه لی ناگره که ی وا خۆش کردبوو که ده ور و پشته وه ک رۆژی رووناک لی- کردبوو. جگه له وهش ناگرینی که له لای کلکی نه سپه که وه و یه کی له ژوور سه رییه وه و دوو ناگری دیکه ی له ملاولای نه سپه که وه کردبووه. له دارستانه که وه دار و چریبی بۆ نه و پینچ ناگره ده هیئا.

نه سپه که، که ده وری به ناگر ته نرابوو، هیچ نه ده بزووت. سه ری له سه ر گیایه که تخیل کردبوو و لیکاو ی زاری یه ک پشوو لووزه وی به سه تبوو.

عه لی هه ر ناگره که ی خۆشته ده کرد و دوایی ده هات و چاری له لووتی نه سپه که ده بری و به وردی سهیری ده کرد.

مندالەکان سەریان وەسەر چۆکی دایە گەورەیان کردبوو و لیتی خەوتیبوون کە لە تەنیشت ناگرە سەرەکییە کەوێ دانیشتبوو. مەرمۆک لە بەیاننێوە چۆن بوو هەر وابوو. ئەوەندە نەبی، هەر جارە ی تیشکی ناگرە کەمی وێدە کەوت، بچووکتر دەبۆو و کە دەکەوتەو تاریکی گەورەتر دەبۆو.

عەلی ماندوو و شەکەت، پووشکە و دارتیککی زۆری کۆ کردەو و لە تەنیشت ناگرە کە هەلێ چنی. ماوەیەک هەر لەو دەورووبەرە هات وچوو. لە دوورەو دەنگی لوورە ی چەقەل دەهات. لەوانەبوو سەت چەقەل دەبوون کۆ ببوونەو. دوا یی کە لەبایتیکی ناوخت خۆتندی. کێ چوو زانی لەوانەبوو کاروانی گوندێکی دیکە بەرەو چووکوراوا بەرەو خوار دەچوو.

سیری سیسرکان شەویان ناخنیبوو. عەلی سەری هەلێنا و رووی لە ئاسمان کرد. ئاسمان پر بوو لە نەستێر. حالەتیککی سەیری بەسەردا هات. نەستێرە پازنێهەکان دەتگوت: سەرمایان بوو و ئەوەندە ناسک ببوونەو پێت وابوو دەشکێن. کاتی عەلی هەتا ماندوو بوو سەیری کردن، هات و لە ژوور سەری ئەسپە کە راوەستا و هەر لەوێش ئەژنۆی لە باوەش وەراندن.

خۆر لە ناسۆ دەهاتە دەری کە ئەسپە کە هەر دوو پەلی پێشەوێ راکێشا و لەبەرەکی کێشانەو. دەستەکانی ساتیک لەرزین و هەر بەو جۆرە مایەو و سەری بە لایە کدا شۆر بۆو. عەلی سەری ئەسپە کە ی گرت و سەیری کرد پشوو ی لێ برارەو. ناخیککی هەلکێشا و گوتی: "بەبەرۆ مالم وێران بوو.

بەرەو پشت کەوت. ئەلیف کە خەونووچکە دەبیردەو، راجلەکی و قیژاندی. مندالەکانیش بەخەبەر هاتن و بەبی ئەوێ بزانی چیان بەسەر هاتوو دەستیان کردە گریان.

مەرمۆک بە حالە حال لە جیتی خۆی هەستا. هات و خۆی بە سەر ئەسپە کە کێشا:

— یاخوا لەسەرت گەڕیم. ئەسپە داماوە کەم. یادگارە کە ی برایم. وە ی رۆژۆ چمان بەسەر هات وە ی رۆ. یانی هەر دەبوو چاوم بەو رۆژانەش بکەوی؟

بەسەر ئەسپە کە دا پان ببۆو و دەنووزایەو. چەقەلەکانی بەرەبە یانی دەیان لووراندا. ناگرەکان دامرابوونەو.

خۆر کەوت. هەمووان چاویان سوور هەلگەرا بوو. هەستان و ساتیک بەرەو خۆرە کە راوەستان. بایەکی فینک هەلێ کردبوو. کزە ی بایە کە دەخزییە ناخیانەو. هەلدە لەرزین.

مەرمۆک پێلی بوو کە ی گرت:

— لەگەل تۆمە کچە جوانکیلە کەم. لەگەل کەسی دیکەم نییە. بەوانە نالیم کە یادگارێهە کە ی برایمان لێ کوشتم. کەوێ بکەن لانیکەم با کەوێهە کە ی زایە نەبی. دەیفروشین.

عەلی توورە بوو:

– کچی دایه چۆن کهول ده کری. نهن کیردم پی نییه. پئشم بی بهو هه مووه باره وه چۆنم پی هه لده گیری؟

مریمۆک:

– بوو که کم به تۆ ده ئیم. کیردیکه تیژ له کیسه ی ساواره که دایه. به لām سه باره ت به بردنه که شی، هه وه ک چۆن ئیمه به رتیه دا ده رۆین، نه ویش ده روا. نهن به کۆلی خۆمی داده ده م. تینگه یشتی بوو که کم؟

عهلی ههچی نه گوت. ده یزانی نه گهر کهولتی نه کا، دایکیشی له گه لتی نایه. ژنه که ی له ساواره که دا کیره که ی دۆزیبۆوه و عهلی لیتی وه رگرت. له سه سه ری نه سه په مردووه که راهه ستا. هه م به خه م و په ژاره وه سه یری ده کرد و هه میش نه و کیره ی به ده ستیه وه بوو بۆ نه وه ی تیژتری بکا له قایشه چه رمیه که ی ده خشانده.

ده ستی کرد به که ول کردنی. دایکه و بوو که که هه ر کام له لایه که وه پشتیان له نه سه په که کرد بوو و له سه سه رزه که هه لته و ته کابوون. منداله کان له ته نیشت نه سه په که راهه ستا بوون. چاره درشت و خه والوه کانیا ن پر بوون له خه م و په ژاره. کوره تا توانی یارمه تی باوکی کرد. له دووره وه سیساره که که چه لده ده سوورانه وه.

که عهلی له که ول کردنه که ی بۆوه، خۆر گه یبووه نیوه راستی ناسمان. نیوه رۆ داهاته بوو. عهلی ماندوو و شه که ت هه رای کرد:

– نه لیف خوی بیته.

که ولده که ی که وه ک خیه تیک له سه سه رزه ویه که پان کرد بۆوه، خوی کرد:

– خۆله می شیش بیته. خه لوز و پۆلوی پیوه نه بی.

ژنه مستیکی خۆله می ش له نیو ناورگه که هه لگرت و به سه سه ر پیسته که یاندا کرد. پیسته که یه ک دوو سه عات له بهر تاوه که مایه وه. دوا یی عهلی چی و بانه که و لیفه و ته نه که کانی که له جاجیکیه وه پیچا بوون، به کۆل دادا. که لوبه له کانی دیکه شی دایه ده ست نه لیف. ده تگوت قورقوشمن.

له بن لیوانه وه بۆلاندی:

– کی پیستی نه و نه سه په ده کری.

ده ستی دایکشی گرت و هه لتی ستاند. له وی دوور که و تنه وه. هیشتا سه ت سه ت و په نجا مه تریک دوور نه که و تبوونه وه که پۆله سیساره که یه ک له سه سه ر که لاکه که نیشتنه وه. عهلی

ناورپیکى دایه‌وه و سه‌یریکى دواوه‌ی کرد. سیسارکه‌کان نه‌وه‌نده زۆر بوون که‌لاکه‌که‌یان داپۆشى.

له باشووره‌وه هه‌وریکى سپى هیدى هیدى ده‌خزى. له لای راسته‌وه، سپیندارتک زه‌رد هه‌لگه‌راپوو. لک و پۆیه‌کانیشى له‌به‌ر پیری و به‌ته‌مه‌نى داهاتبوون و خوار ببوون.

که‌وتنه‌ رى. عه‌لى به‌ ژنه‌که‌ی که‌ له‌ ته‌نیشتییه‌وه ده‌رۆبى گوت:

— نه‌گه‌ر ناوا خۆش برۆین له‌ “ناشاغى ناندیرین” ده‌یانگه‌ینى.

ئه‌لیف جوابی نه‌دلایه‌وه:

عه‌لى:

— نه‌و په‌رى پینچ رۆژى دیکه‌ ده‌بینن له‌ پریکا له‌ به‌رده‌میان قوت ده‌بینه‌وه. وا نییه‌؟ ده‌ی بلی ده‌ی.

ئه‌لیف ته‌واو به‌ ناخى خۆیدا رۆچووبوو و ده‌تگوت: هه‌یج نایستى.

— لییان‌گه‌رى با دلیان خۆش بى له‌وه‌ی ئیتمه‌ نه‌سپه‌که‌مان تۆبیه‌ و به‌جى ماوین. سه‌گى بنى سه‌گینه‌... پینان خۆش نییه‌...

ئه‌لیف سه‌یریکى کرد. راوه‌ستاو لیتی راما. دیسانیش گوتی پى نه‌دایه‌وه. عه‌لى به‌ خیرایى به‌ په‌نایدا تینه‌په‌رى.

هه‌رچى له‌سه‌ر پشتى که‌هه‌نله‌ بوو له‌گه‌ل که‌وله‌که‌ی، پشتى عه‌لى کوور ده‌کرده‌وه. له‌گه‌ل نه‌وددا که‌ هه‌شتا زۆر نه‌رۆبیبوون، له‌ بن نه‌و باره‌ قورسه‌دا شه‌لالى ئاره‌قه‌ ببوو و هه‌ناسه‌پریکیتى بوو. له‌ هه‌روان خراپه‌ر نه‌و پینسته‌یه‌ بوو، ده‌تگوت قورقوشمه‌ به‌ سه‌ر پشتیه‌وه.

به‌خته‌وه‌رانه‌ باى باشوور له‌ پیتشیانه‌وه هه‌لى کردبوو و بۆن و به‌رامه‌ی کاژ هه‌واى ته‌نیبوو. که‌وله‌ نه‌سپه‌که‌ش بۆگه‌نى چلک و خوینى لى ده‌هات.

عه‌لى له‌ ناكاو تووره‌ بوو. هه‌لچوو و گۆراندی:

— ناکرى نه‌گه‌ینى نا. به‌ر له‌وه‌ی کاروان بگاته‌ “ناشاغى ناندیرین” ئیتمه‌ ده‌بى بیانگه‌ینى... بگه‌ینى... بگه‌ینى...

ئه‌لیف هاته‌وه‌ سه‌رخۆ. سه‌رسوورماوانه‌ له‌ جیى خۆى ویتستا. نه‌یده‌زانى عه‌لى بو و ماندوو بووه.

— ناکرى... نا، ناکرى... نه‌گه‌ر نه‌گه‌مى... نه‌وان له‌میتزه‌ رۆیون. نه‌گه‌ر نه‌گه‌مى ژن و مندالم رووت و قووت و برسى ده‌بن. نه‌گه‌ر قه‌رزه‌که‌شم پى نه‌دریتته‌وه، عادیل نه‌فه‌ندى حه‌يام

دەبا. ئەگەر ئەمن نەگەمى گوندییەکان بە دەست کونجا ب سە کرد شیتتەو دەقیان دەقەومى. لیتیان دەقەومى ژنەكە. گوندییەکان لە کینلگەى بى بەرھەمدا گیان دەدەن و بە گىرفانى بەتالەو دەگەرپتەو ناوایى. گویت لیتە ژنەكە؟ دەمەوى بلیم ناکرئ نەگەینى نا. دەبئ دان بە جەرگى خۆماندا بنیین و چى خیراتر برۆین، ئەگەر لە ناشاغى ناندیرتیش نەیانگەینى، لانیکەم لە ھەوارگەى ھەنارستاندا دەیانگەینى.

ئەلیف لە میژ بوو نەیدیوو عەلى ناوا بگۆرینى و توورە بئ. ھەر بۆیە چى زیناتر بىرى دەکردەو، لە برى ئەوئ سەرسورمانەكەى كەمتر بیتتەو پتر دەبوو. دەبویست شتیک بلى و ھەلامیک بەداتتەو. بەلام ھىچى بە میتشكیدا نەھات.

- کاروان رۆیشت و تپەپرئ... ھەلقى و رۆبئ... ناکرئ نەگەینى.

ھەنگاوەکانى خۆشتر کرد. غارى دەدا. بریک دواتر، مندالەکان و ئەلیف و مریمۆك زۆر بەجئ مان. ھیتتا لە دارستانە كاژەكە نەچووبوونە دەرەو.

ئەلیف چەندى لە توانیدا بوو خیراتر دەرۆبئ بەلام چما دەكرا بگەیتتە عەلى. ئەلیفیش بارەكەى قورس بوو. جار نەجاری ناوړتیکى دواوئ دەدایەو و كزەى لە ھەناوئ دەھات. دەیدى خەسووئەكەى ھەر دئ و ھەدوا دەكەوئ و لەگەل ھەر ھەنگاوتیکى دەئنى، وا سەرەنگرئ دەبئ ۋەختە ۋەعەرز بگەوئ.

عەلیش كە لە دارستانەكە چووبو دەرئ و لە چاوان ون ببوو، شەلالئ نارەقە ببوو و لاملئ سوور ھەلگەرا بوو و دەمارەكانى ھیتتەو بەنچەبەك ھەستابوون. دایە گەرەش بئ پسانەو تەشەرى پیتدا دەدا و تووكى لئ دەكرد و بەو كارەى داخى دلئ خۆئ بەسەردا دەپشت. كورپۆگە لە ناکاو دەستى نەنكى بەردا و بە راكردن خۆئ گەیاندە دایكى و گوئى:

- دایە؟

- دایكى گوراندى:

- ھەتیو، نەنكت بەجئ مەھیلە. لیتە راوہستە و مەزوو ھەتا دایەگەرە دەگاتئ. دەبئ

لەگەل ئەو بئئ.

كۆرە چلمئ ھەللوئى و گوئى:

- ئەمن زۆرم برسئیە. نازانى چەندەم برسئیە....

دایكى گوراندى:

- قوزەلقۆرت بھۆئ. چاوەرپئ دایەگەرەت بە.

نەلیف بە شەرمەوہ گوتی:

– دەتوانی بەرپیدا برۆی؟

مریمۆک وەك شیشینیکی، سوورەوہ کراویان پیتوہنابی، بە توورەییەوہ گۆرانندی:

– ئەمن دەرۆم. واش دەرۆم زەوی لە بن پیتاغدا گلۆلە بی. جا چت دیتووہ، ئەمن هیشتا تەواو لەگەلی رانەھاتووم. هیشتا گیانم خاوە.

بەلام دەنگی وەك جاری جاران نیر نەبوو. دەستیکی نەو لەسەر شانی مندالەكە بوو و نەلیفیش شانی گرتبوو. دەمودەست دەستی لەسەر شانی مندالەكە ھەلگرت.

پالئیکیشی بە نەلیفەوہ نا. خۆی قیت کردەوہ. ناوا چەند ھەنگاوئیکی ھاویشت. دوایی کەوتەوہ سەرسم دان. باش بوو نەلیف لەوی بوو. ئەگەر ھەر لەو دەمەدا نەئی گرتباہ، مریمۆک زرمەئی لیتوہ دەھات.

– هیشتا خوم بە رینگارۆیشتنی نەگرتوہ. بنیادەم بەك دوو رۆژان ھەر وایە تا رادی پیتوہی دیارە. دوایی وەك ئەسپی جلیتبازی لئ دی. پەلە مەكە كچم، سەبرئ بگرە، با پشووہ كم بیتەوہ بەر... دوایی دەكەومەوہ ری... وا دەرۆم وا دەرۆم... وەك كچۆلەییەکی پازدە سالانە... لەسەری رۆیشتەوہ:

– وەیش ش... خۆزگە ئەسپەكەم زیندوو باہ... ئەسپە رەسەنە چاو رەشەكەم. ئەگەر مێردە بی ناقلەكەئ تۆ نەو پیرە بەرازە، نەو خەلیلە سەگباہی سوار نەکردباہ و ئەسپەكەئ لئ نەكوشتابین، ئەمن بۆ دەبوو ناوا بە راکیش راکیش برۆم...

چاوەکانی پر ببوون لە ناو. بە کوئی گریانەوہ گوتی:

– ئەمن شیرئ نەو مەمکانەم لە مێردەكەت ھەلان ناکەم. ئەگەر ناسمان و زەوی سەر لیتك دەن، ھەلالتی ناکەم. یاخوا لە سەر کلەكەئ جەھەندەمئ بکەوئ و ببیتە خەلووز. شەرته تا ماوم لەبزم دەلەبزی ناگەرئ.

پیتی عەیب بوو بگریئ. کلپەئ گریانەكەئ لە نەوکیدا دەخواردەوہ. ماوہیەك ناوا ماہیەوہ. دوایی لە پر ھیتور بوویەوہ. لکی كۆلوانەكەئ ھەلکیتشا و بزەییەکی ھاتی. وەك بلیتی نە بائ دیبئ و نە بۆران.

– وەرئ کەوہ كچم، وەرئ کەوہ. تا ئیمە نەوہندە بی ناقل بین... .

توند دەستی بە بوو کەییەوہ گرت و بە شەلەشەل وەرئ کەوت:

– چار چەندە باش بەرپیتەدا دەرۆم كچە جوانەكەم... نەو دەمەئ تۆم لەگەلی...

ئەلىف چارى لە ئەملى بوو كە لە پېشەوہ بە خېرايى دوور دەكەوتەوہ. چىيى نە ما بوو نە
يالەكەي رووبەروويان بېرېتەوہ و لەچاوان ون بى. نيتەر كەس نەيدەزانى نە كوي رادەوہستى و
چاوەرپتيان دەكا. هيج دوور نەبوو ھەر ئاوا خۆي لەبەر بكات و نان و ناوي نەبەر نەمىنى و ھەتا
چوكوور داگەپى. ئەلىف مېردەكەي خۆي باش دەناسى.

ھەتا ھېزى دەبەردا بوو ھەراي لى کرد:

– ئەملى ي ي ي ي ي ، ئەملى ي ي ي ي ي

مېرمۆك بە توك و دوعارە گوتى:

– لىي گەپى با بروا، توتوكە سەگە، با بروا بۆ دەرەك...

ئەلىف گوتى:

– دايا، ئەو شىتە. ئىمەي لەبەر نامىنى و ئاورپىكيش ناداتەوہ.

مېرمۆكى بەردا و بە مندالەكانى گوت:

– ئىوہ دايا گەورەتان جى مەھىلن. ئەمن با بچم پېشى بابتان بگرم.

كۆرەكە گوتى:

– ناخر من برسېمە.

ئەلىف:

– قوزەلقۆرت بۆي. جا ئەو دەيبىنى، ئەگەر بە بابتم نەگوت.

ئەملى خەرىك بوو لە يالەكە ئاوا دەبوو. ئەلىف نەيدەتوانى غار بىدا. كۆلەكەي داگرت و نە

چەقى جادەكەي دانا، گەرايەوہ و گوتى:

– داياكە، مندالەكان، ھەتا ئەمن دەگەپتەوہ، ئىوہ نە لىرە لە پەنا ئەو بارە دانىشن.

لەچكە سوورەكە خىزىبووہ سەر شان و مىلى. قۆي پەخش و پەرىشان بىوو. كە غارى دەدا

ئالۆزترىش دەبوو.

كاتى ئەملى لە يالەكە دەچووہ خوارى، خۆي گەياندى و گوتى:

– ئەملى، كۆرە ئەوئەندە بە شوئنتدا رامكرد، درام.

ئەملى بە كۆلەكەيەوہ خۆي بە غەرزى دادا.

ئەلىف بە ھەناسەبېرپكتوہ گوتى:

– دابكت پەرزە لى براوہ. ئەتۆ لىرە راوہستە با ئەمن بچم بىانھېتم. ھەتا ئىمە دەگەينى،

ئەتۆ لىرە ئاگرتىك بکەوہ.

عەلی سەرتیکی لەقاند. کلاوێ کۆنەکەمی کە لێوارەکانی تیتۆل تیتۆل ببوو، لەسەری دەرینا و لە تەنیشت خۆیەوه داینا. قژی سەری خووسابوو. بە لەپی دەستی ئارەقەکەمی نێوچاوانی سربێهوه و پەنجە تەرەکانی بە شەکەتییەوه تەکاندن. کۆلەکەمی لە تەنیشت گابەردیەکەوه داننا. کەوتی ئەسپەکەشی راخست و لە سەر شیناوەردەکەمی قەراغ رینگاکە هەلیخست. مێشیکێ کەسکی زل وەک بریسکە لەسەری نیشت. دیسانیش هەر وا خێرا هەلقریبەوه. زۆری نەبرد مێشە کەسکەکان بوونە سیان.

عەلی ئاوردەکەمی کردەوه و لە تەنیشتی دانیشت. هەموو گیانی دەبزرێکاند. هێندەهی نەبرد ناکرەکە کوژایەوه. عەلی جارێکی دیکەش و دیسانیش بۆ جارێکی دیکە هەلی کردەوه. چەند جارێک لەبەر خۆیەوه بۆلاندی: "ئەو بەلا لێدراوانە لە کوی بەجی مان... چیی وای نەماوه روژ ئاوا بێ... خەیاڵ هەلیگرت. چاوی لە ناگرەکە بریبوو و بە بالی خەیاڵ هەلقریبوو. سالتیکیان زۆر لەوه پێش، کە هێشتا مندال بوو. روژێکی باراناوی لە چوکوراوا، باوکی توورە بوو. لە پەنا ناگریکی رێک وەک ئەوه. باوکی بەرەهوام بەرد و ئەستیی لێک دەدا و جگەرەهی دادەگیرساند. جار بە جار توورەتر دەبوو. خەریک بوو لە توورەبیان بەردی. دیار نەبوو دایەکەرەهی لە کامە کێلگەدا بەجی مابوو. ئەوەندە پەرۆش بوو خەریک بوو شیت بێ. روژ ئاوا ببوو و شەو بەسەردا هاتبوو. باوکی لە تەنیشت ناگرەکە جارێک دادەنیشت و جارێک هەلدەستا. هەتا روژ بۆه هەر جگەرەهی هەلبەست و کێشای.

ناخیکێ هەلکێشا و گوتی:

"ئیمە تەنانەت ناتوانین جگەرەش بکێشین. دەور و زەمانەیهکی قۆرە."

باوکی وەک سەرخۆشان روژی کردبوو. چاوەکانی دەتگوت گۆمی خوینن. ناگرەکە لە ئەستێرەیهک دەچوو کە لە نێو راستی پێدەشتهکە وەعەرز کەوتبێ. لە گەل تێپەرینی کاتدا کەورەتر ببوو. پەیتاپەیتا بڕکە لۆکەکانیان خستبوو سەری. لەوانەیه بە قەد سێ عارەبانە: "تۆخوا پیاو دایکی خۆی لە ژێر باراندا بەجێدەهێلی و لێدەدا دەروا؟"

دەمەدەمی نیوهرۆ لە کێلگەمی جیرانەکەمی تەنیشتیانەوه دایکیی دۆزبۆوه. دایەگەرەهی عەلی بزەهی هاتبوو و باوکی نێوچاوانی تێک نابوو. سێ روژی رەهەق نێوانی لێ گۆریبوو و دەم لە زەواد نەدابوو.

نەرمە گەرمایهک لەگەل بێرەوهریبەکانی ئەو روژانە لە جەستەمی گەرا.

لە جیی خۆی هەستایە پێ و باویشکینکی دا:

- ئەوانە لە كۆی بەجی مان. جا ناوا چۆن دەگەینە چوكووراوا؟ جا چۆن دەكۆی نەگەینی؟
ئێرە كۆی و چوكووراوا لە كۆی.

لە برسانا دلە كۆی گرتبوو و دل لە بوورەو دەهات. دانى بە جەرگیدا نا و بەغاردان بەرەو
دواوە گەراپەو. هەر وا بە خێرايش يالەكەى بېرى. لە دوورەو ژنەكەى بىنى. مندالەكانى
لە گەل بوون. داىكى هېچ ديارە نەبوو. خېراتر غارى دا. زۆر ترسابوو. كە نزيكتر بۆو، بىنى
نەوێ بە كۆلى ژنەكەوێهە داىكىتى. دەمۆدەست غارى دا و داىكى لە كۆلى ژنەكەى كردهو و
بە كۆلى خۆى دادا. كە گەيشتنە لای ناگرەكە، خۆر لە ناوابوون بوو. هەوا ساردى كردهو. ديار
بوو شەو كەى زۆر سارد دەبى. دەبوو هەتا بەيانى ناگرە بايىستىن. ئەليف ساوارەكەى لەسەر
كوچكارى دانا. هەتا پىنگەيشتنى ساوارەكە هەمووان لە تەنیشت ناگرەكە كپ و بى دەنگ
چاوەرې مان. دواتر مەخەلەكەيان كە دووكەل تەواو رەشى كردهو لە نېوهراستيان دانا و لە
دەورى هالان و بە تاسەوە ملىان لەبەر نا و بەكەوچكان وەرى گەرانى. بەلام مريمۆك دواى
نەوێ يەك دوو كەوچكى خوراد، كشاپەو. عەلى وەك فېشەكېكت بەسەر دلپەو نەبى ناوا
بوو. چووە پېشەو و دەستى لە ملى داىكى كرد و بە كۆلى گريانەو گوتى:

- داپە گيان، داپەكە باشەكەم. ئەگەر گوناخېكېشم كردهو لېم خۆش بە. پېرەميردېك هات
و پاراپەو. سى مانگى رەبەق... دەى سوارم نەكردبا چىم كردبا. نەوجار خۆ نەسپەكە بە
سواربوونى نەو نەمرد... خۆى پير ببوو. پېرە پياو كە گوتى: لاقەكەم لە دووم نايەن. ئەژنۆكەم
دەلەرزى و دەنووشتيەو. ئەمىش... خۆ كەخېلە گيانى دەبەردا نەمابوو. مام خەليل دۆستى
بایم بوو. زۆر شپرزە بوو، داپەكە باشەكەم.

مريمۆك ناوړى داپەو و رووى لەو دار كاژەى پشتمەسەرى كە زۆر ئەستور و بلند بوو و لە
هەموو لاو بەنىشتى پىدا چۆرابۆو، كرد و گوتى:

- دارەكە، لە گەل كەسم نىيە لە گەل تۆمە، لە گەل تۆمە دارە بەرزەكە. مام خەليل
نەسپەكەى لى كوشتم. تەمەنى لى كورت كردهو. لە گەل تۆمە نەى پېرەدار. ئەتۆ تەمەنىكت
بپيو. ئەتۆ سارد و گەرمى رۆزگار ت چىشتووە نەى پېرەدار. هەرچى هەى و رابردووە، هەمووى
لە نىو لەپت داپە. مام خەليل برادەر و دۆستى راستەقېنەى مېردەكەى من نەبوو. دارەكە
گيان، نەو نىستا بەتۆى دەلېم. مام خەليل لە دوژمنى قەستەسەرىش خرابتر بوو بۆ
مېردەكەم. ئەتۆ دارىكى گەورەى، هەموو شتېك باش دەزانى. سەرت لە ناسمانى دەسووى و
رەگت لە بەهەشتى داپە. نەو هەر ئەمن و تۆ دەيزانىن و نەو خەليلە چاوشىنە مل شكاو.

خۆ ناکرئ پرتسکەى دلت بۆ ھەموو کەسى بکەیتەوہ. تەنانەت گەر کورپشت بى. بەلام بە تۆى دەلیم کە پروام بى بکەى ئەى دارەکە. مام خەلیل دۆستى برايم نەبوو. برايم مېشى پى لە دەمى خۆى ھەلنەدەفپى. باش بزانه ئەى دارەکە، برايم کە بە چەتەى ناوى رۆیبوو، دەرزیەکیش چىبە لە کەسى نەدزیبوو. باش لە گوئى گره و پروام پى بکە. گویت لى بوو چىم گوت؟ بنیادەم پروا بەو شتانه ناکا. نەتۆ پروا بکە دارەکە. نەتۆ گەورەى. چل و پۆیت سەر لە خۆرەتاو دەسووین. نەتۆ نوقمى تیشک دەبى. نەتۆ گەورەى، ژىرى، جوانى، خۆ ناکرئ سوو و نھىنىسى دلى خۆت لە ھەموو جىبەک و لای ھەموو کەس بەدرکىتى، با کورپشت بى. دەزانى برايم نەوھەموو دەزىبەى بۆچى و نەستۆى خۆ دەگرت؟ ھا دارە جوانەکە؟ نەگر دەستم بەو خەلپە رابگا، دەبھارم. نەجن نەجنى دەکەم و دەبھەمە پىش سەگان. ئەو کات نۆخۆنم بە دل دادى. ناوپرۆتىنى دلتم دەکرئ. دواى ئەو دەیکەمە جىژن. دەیکەمە جىژنە و سەما دەکەم ئەى دارەکە. نەگەر ھىچ کەس بە حەقم نەزانى تۆ دەزانى حەقمە دارەکە. با ئەوہت پى بلیم ئەى دارەکە. ئەى ئەو دارەى چل و پۆیت دەگەنە تىرۆتى بەیان. برايمى من لەبەر ئەو پىرە سەبە چاو قۆچەبە تىدا چوو، نەسپەکەشى کوشت. لەگەل کورەکەم.. نەمنیش تا رۆژەکەى قىامەتى شىرى ئەومەمکانەمى لى حەرام دەکەم. لەبزم دەلەبزی ناگەرى. و ھەتا رۆژى مردنى نىوانى لى دەگۆرم. نەتۆ شایەت بە دارەکە.

مریمۆک ھەر وا کە قسەى دەکرد دەستیشى بە دارەکە دا دەدا ناخرى وای لى ھات کەس تى نەدەگەبى.

عەلى بارەشى پى دا کرد و گوئى:

— ھەستە بنوو، داىە گيان. درەنگە.

ھەلگرت و بردى ولەسەر ئەو جى و بانەى دانا کە ئەلیف لە بن لقە کۆماوہکەى دار کاژە بەرزەکە و لە تەنىشت مندالەکان بۆى چاکردبوو، درۆتى کرد. خۆشى چووہ ئەو نوین و بانەوہ کە برىک لەو لاترەوہ و لە بن کاژىکى دیکەوہ راخراپوو. ژنەکەشى ھات و لە تەنىشتىبەوہ راکشا. دەمۆدەستى خەویان لى کەوت.

مریمۆک خەو نەدەچووہ چاوانىبەوہ. ھەتا رۆژ بۆوہ ھەر ئەمدىوئەودىوى کرد. بەو حالەشەوہ بەبى دەنگى دەگرىا و لەبەرخۆبەوہ دەبگوت: ”ھەى لەو رۆژە رەشانەى دەبوو بیانىنى مریمۆک. چاوا لە دەستى ئەم و ئەو بى و بە کۆلى خەلکەوہ بەجیتە سەفەرئ مریمۆک، ئىتر وا باشترە سەر بنىبەوہ و بىرى.”

چیی وای نه مابوو سیوادی بهیانی بدا خهو بهربینگی پی گرت. که هستا ده میک بوو تاو کهوتبوو. عهلی و ژنه کهی که له تاریکانه وه ههستابوون، نه یان ویستبوو ههلی ستینن و چاوه پتی بوون خۆی به خه بهر بی.

که هستا، ههلیماوه که یان* له پیش دانا. برسیی بوو. دواي شهوی به په له پهل ده موچاروی شوشت، ههلیماوه کهی خوارد.

جاریکی دیکه رووی له دازه کهی پیش خۆی کرد و گوتی: "دازه که، دازه که، زۆر شوکر بو خودای هیشتا ههوجیم به کهس نییه. بوخۆم به پتی خۆم ده پۆم. دهی خو گویت لی بوو دازه که. کهس نیگه ران نه بی و نه لی ناچارم مریمۆک له کۆل بکه م. خو جوان و قازاخ گویت چکه ت کرده وه و قسه کاغت بیست؟"

دهستی نه وه کانی گرت و وه پی کهوت.

عهلیش چیی نه گوت. باره کهی له کۆل نا. نینجا کهوله کهشی که له ته نیشته ناو ره که پانی کردبووه لووله کرد و گلۆله ی کرد و خستییه سهر کۆله کهی. پیسته کهه پرێک وشک بیووه، به لاه دیسان ده تگوت قورقوشه. "ته لیف" ییش باری خۆی به کۆل دا. ههتا ده می نیوه پۆیه به بی کیشه رویشتن. گه بیشتنه یالی "کارادۆمان" (یاله رهش). له لیژایی یاله که پشوو به کیان دا. منداله کان و مریمۆک پرێک له ولاره تر له بن دارێک دانیشتبوون.

له پیشدا مریمۆک و دواتر منداله کان ههستان و به رهو سهر کشان. دواي ژن و میترده کهش ههستان. ههوارزه که زۆر رژد و دوور بوو. تا ترۆیکه کهی سی کیلۆمه تر بوو. زهردایی گه لای دازه کان خواره وهی داپۆشیبوو و وهک خۆره تاو شه پۆلی ده دا.

ژن و میترده کهه هینه دهی پینه چوو مریمۆک و منداله کان یان به جی هیشت. عهلی ده ههنگاوێک ده پۆیی و راده وهستا پشوو به کی بیته وه بهر. نه گهر پتی عهیب نه بوایه بار و بنه ی توور هه لده دا و ملی ریگیای ده گرت و ده پۆیی. زۆر زۆر وه رهز بوو.

که گه بیشته نیوه ی رییه، نیتر خۆی پی رانه گیرا. چاری له ژنایا هاتبوون. ناوری دایه وه و سهیری شیوه کهی کرد. له ته رکی شیوه که دا دایکی و منداله کانی ده تگوت میروولهن له ههول دان. نه لیف له پیش میترده که یه وه بوو، به لām برستی لی برابوو. گه رما شیوه کهی دا گرتبوو. ناره قه لاقه کانی لیجق کردبوو.

* ههلیماو: چیشتیکی ساده ی کوندیه کانه. چیشتیکی ناوه کییه.

مریمۆك له سەر دهسته كانی دەرۆیی. ههستا و چه‌ند هه‌نگاوێکی نا و دیسان كه‌وته‌وه. گوتی نه‌دایه بێ هیزیه‌كه‌ی و ملی با‌دا. نه‌جاره‌یان نه‌یتوانی هه‌ستیه‌وه. نه‌یویست هه‌ستی. ده‌ستی كرد به‌ گاگۆلكی. ناوا با‌شتر دەرۆیی. گوتی:

— منداڵینه، وه‌سه‌ره‌كه‌وتن ناوا خۆشتره. نیوه‌ش وه‌ك من بکه‌ن.

له‌به‌ر منداڵه‌كان ته‌ریف ببۆه. كچه‌كه‌ی گوتی:

— وایه‌ دایه‌ گه‌وره، ناوا با‌شتره.

عه‌لی كه‌ گه‌یشه‌ سه‌ر یاله‌كه‌، پشوو‌ی برابوو. كۆله‌كه‌ی خسته‌ سه‌ر عه‌رزى و لیتی تخیل بوو. سینگی ده‌فی ده‌دا. شه‌لالی ئاره‌قه‌ ببوو.

كه‌ وه‌خۆی هاته‌وه‌ نزیك نیوه‌رۆ بوو. له‌ لووتكه‌وه‌ سه‌یرێکی خواره‌وه‌ی كرد و سێ كه‌سى دى، كه‌ چنگیان له‌ كوچكه‌ به‌رده‌ گه‌وره‌ و بچووك و تیژه‌كان گیر ده‌كرد و به‌ گاگۆلكی وه‌سه‌ر ده‌كه‌وتن. ئەلیف گوتی:

— كو‌په‌ ماڵ كارل. ئەو ژنه‌ ناوا ده‌مری. خۆی ده‌كوژی. ئەو كوا ده‌توانی ئەو یاله‌ به‌ری؟ عه‌لی به‌ راكردن چووه‌ خوارى. ئەو دیمه‌ نه‌ ئاورى له‌ هه‌ناوى به‌ردا. ده‌ستی دایکی هه‌مووی دا‌ردا‌در ببوو و ئەژنۆكانی شه‌لالی خۆین بوون. گوتی: “دایه‌ گیان، دایكه‌ داماره‌كه‌م، حه‌قته‌، كه‌س، كه‌سى تێشكاوان نییه‌.”

دایکی به‌ كۆل دا‌دا. مریمۆك به‌ كۆلیه‌وه‌ په‌له‌قاژه‌ی بوو: “هۆی یاله‌كه‌، یاله‌كه‌، له‌گه‌ل تۆمه‌، ئەگه‌ر بشمرم هه‌ر لیت سه‌ر ده‌كه‌وم. پیتی بلی به‌و كه‌سه‌ی شیره‌كه‌م لى حه‌رام كردوه‌. پیتی بلی دامنیته‌ عه‌رزى، با دامنى.”

په‌له‌قاژه‌ی ده‌كرد: “با دامنى.”

له‌ ته‌پۆلكه‌كه‌ وه‌سه‌ر كه‌وتن. خوار یاله‌كه‌ له‌سه‌ره‌وه‌را وه‌ك هه‌لدی‌تێکی تاریك ده‌هاته‌ پێش چاو. عه‌لی له‌ ترۆپکی چیاكه‌ ده‌موچاوی خسته‌ نێو هه‌ردوو له‌پى ده‌ستیه‌وه‌ و خه‌یال بردى. له‌ ناكو شه‌پۆلیکی شادی و خۆشى له‌ دلێ گه‌را. هه‌ستایه‌ پى. له‌و ده‌مه‌وه‌ كه‌ نه‌سه‌په‌كه‌ مرده‌بوو ئەوه‌ یه‌كه‌م جار بوو روخسارى له‌ خۆشیا نا گه‌ش ببۆه. به‌ شادیه‌وه‌ بانگی ژنه‌كه‌ی كرد و پیتی گوت:

— دۆزیمه‌وه‌. وه‌ره‌ یارمه‌تیم بده‌ با كۆله‌كه‌م هه‌لگرم. خێرا كه‌. دایكم و منداڵه‌كان با لیره‌ بێننه‌وه‌. ئەتۆش به‌شه‌ قورسه‌كه‌ی باره‌كه‌ت بده‌ به‌ من.

داهاته‌وه‌ و به‌ سرتە‌ی به‌ ژنه‌كه‌ی گوت: “ئەو كه‌وله‌ نه‌سه‌په‌ فری ده‌ده‌م.”

ئەو كات باره‌كه‌م سووكتر ده‌بى. به‌لام نابى دایكم پى بزانی.

کۆلەكەى بە كۆل دادا و گوتى: "ئەنگۆ لە گەل داىە گەورەتان لىرە بىننەمە. ئەمن نىستا دەگەرىتمەو و دەتانەم. لىرە مەبزون. باشە رۆلە؟" باشە داىە گيان؟ ئەو رىگەچارىەكى باشە. خىرا لىيان دورور كەوتەو. ژن و مىردە هەتا عەسرى بە كەيف خۆشىەو رىگەيان بىرى. كە گەبىشتە دەم كانىەكەى "باغلاما"، عەلى لە بن دار گویزە پىرۆزەكە، كە لەبەر كۆنە پەرزەنت ديار نەبوو و هەر دەتگوت جلوبەرگى لەبەر داىە و بەو لك و پۆ چرانەىەو سەرى لە ئاسمانى دەسووى، كۆل و بارەكەى دانا. پشووئەكى دا و بە پەلە هەستا و گەراپەو. كە گەبىشتە لای داىكى خۆر خەرىك بوو ئاوا دەبوو. لە لای داىكى هەولئى دا شاد و هىمن بنوئى. يەك دوو جارەن بىرى لە باشترین و خۆشترین شتەكان كەردەو و پىكەنى.

داىكى لە جىگەكەى خۆى نەبوو. زۆر هاتبوو پىشەو. بەلام ژنەى داماو دەتوانى چەندە رى بىرى؟ عەلى لە دورورەو بە خۆشحالىەو هەراى كەرد:

— داىكە باشەكەم. ئاوا باشترە. خۆزگە وەرئى نەكەوتبايەى. بۆ وەرئى كەوتى. ئەمن نىستا بەكۆلمت دادەدەم و دەفرم. لەوەى درەنگ گەرامەو توورەبووى؟
لە بەردەمى هەلئرووشكا. سەبرى روخسارى كەرد. دەموچاوى ژنە دەتگوت بەردە. چاوەكانى نەدەبىنران. لىتو پە لە چرچ و لۆچەكانى قويابوون و روخسارى رەش داگەرابوو و شەلائى نارەقە بىوو.

— چاوە لىكە داىكە باشەكەم. كۆلەكەم گەياندە سەر كانىى باغلاما، بن دارگۆيزە پىرۆزەكە. بالەم گرت و هەل فرىم.

مرىمۆك چاوەكانى لە عەرزىەو بىبىوون. هەر دەتگوت گۆشى لىى نىبە. هىچ گوتى پى نەبزووت و جوولەىەكەش چىبە پىتوەى ديار نەبوو. عەلى كە دىتى داىكى ناجوولئى، هەر دوو دەستى گرت و بەرەو لای خۆى كىشای و بە كۆلیدا دا و بە زەحمەت هەستايە پى. مرىمۆك كە بە گەنجىتى ژنىكى بەخۆو و بالابەرز بوو، نىستا رەقەلە و قورس بوو.
منداڵەكان كە دىتيان باوكيان دلئى خۆشە، ئەوانىش دلئان خۆش بوو و بە حەقلى مەقۇلە پىشيانەو دەرۆشنت.

پىرەژنە، كە عەلى بە كۆلیدا داوو، مەقە نەكەردبوو. توورەتر بىوو. چىبە عەلى پىدەكەنى، ئەو توورەتر دەبوو. عەلى لە بن بارستايى داىكىدا لەبەر دلئى ئەو خىرا دەرۆشنت و دەىگوت:
— ئەگەر رىگە و هەوا ئاوا خۆش بن، وا دەگەينەو كاروانەكە هەر مەپرسە. گوندىەكانىش سەريان سوور دەمىنى. ئەو بە خۆت سەغلت دەكەى داىە. هەى هوو، تۆش تەواوى بكە نىتر. بۆخۆشت باش دەزانى ئەو حەيوانە بەستەزمانە سەردەمى داىكە حەواى لەبىر بوو.

که چیل ئەو دەمەى هاته مالى ئیتمه نەسپىكى گەوره بوو. ئەمن هیشتا مندال بووم. کاک یەمەن گوتى: کورە هیچ نەسپىك هیندەى ئەو نازیی. تەمەنى ئەو ئەسپە لە بیست پترە. وا خیرا دەپۆیى که پشوری سوار دەبوو و قسەکانى بە قەلت قەلت لە زارى دەهاتنە دەری. ینى وابوو ئەگەر شلى بکاتەوه، لەوانەیه دایكى بەزەبى پیتی دا بیتتەوه و زویر بى. لەسەرى زۆی: "گە نەسپ تەمەنى لە بیست لای دا، دەبى حیسابى مردوانى بۆ بکەى. ئەمن دەزانم دایکە باشەکم، ئەتۆ بۆیەم لى زویر و توورەى چونکە مام خەلیلم سوار کرد."

مریمۆك ورده ورده توورەتر دەبوو و بیری لەوه دەکردهوه: "زویر بووم! بەلى زویر بووم و دلّم شکاره توتکه سەگ. واش دلّم شکاره هەتا مردنى هەتا ئەو دەمەى ئیستک و پرووسکم لە گۆردا دەرزین، ئەگەر لەبزم دە لەبزت گەرا، ئەمن مریمۆك نەم. تەنانەت بۆ تاقە ساتیکیش چیبە، شیر و ژەكى ئەو مەمکانەمت لى حەلال ناکەم عەلى. ئەى "عەلى" یە درێژ. بە سەوانەى بەستەلەكى زستانى هەتا کەرەى بەیانى لانکەتم رادەژاند و قوونە بەگروه کەتم دەشوشتەوه. بۆ ئەو شەوانەى هەتا سیوادی بەیانى لەبەر تۆ بەخەبەر ماومەتەوه و بۆ هەموو ئەو سۆز و خۆشەویستیانەى پیم داوى، گەردنت نازا ناکەم. بە زنجیره کەى مالىكى دۆزەخپوه که لە ملتى دەکا، دەچیتە جەحەندەمى، ئەى "عەلى" یە درێژ. مەگەر لە مەلاکانت نەبیستتووه که موشکولۆزمەى دایک و باوک بوون یانى چى "عەلى" یە درێژ؟ ناورى جەحەندەمت نەبیستتووه؟"

عەلى لەسەرى زۆی:

– ئەگەر مام "خەلیل" یش سوار نەبایە هەر دەمرد. وای سەیر کردم که.... "خۆزگە کویر بوابە و سەیری نەکردبای. لە خۆوه خۆت ماندوو مەکه "عەلى" یە درێژ. ئەمن هەتا زیندووم قسەت لەگەن ناکەم."

– خۆم پى نەگیرا. چۆنت خۆ پى دەگیرا... پیره مێرده زۆر شپزە بوو. بۆ تۆ نەتدی چۆن بوو دایە گیان... خۆم پى نەگیرا و سوارم کرد. ئەدى دایە گیان."

بەو هیوابەى دلّى دایکى چا کردبیتتەوه، ماوێهەک بێدەنگ دەمایەوه و گوێى هەلده خست بەشکم لە دواوهى گوێى لە دەنگىک بى. بەلام بچووکترین دەنگىکى لە دایکىبەوه نەدەبیست. مەتەقى لێوه نەدەهات. عەلى ئەگەر هەستى بە گەرماى لەشى ئەو نەکردبا لەسەر پشتى خۆى، پیتی وا دەبوو مردووه.

"شیره سپیەکەمت لى حەلال ناکەم. لە خۆوه خۆت ماندوو مەکه. یەخەمم دادرى "عەلى" یە درێژ تووک ناھى دایک زۆر سەختە. هەرچى بکەى منت پى قایل ناکرى. دل وەك شووشە وایە. که شکا، نیتر جیتی خۆى ناگریتتەوه، "عەلى" یە درێژ. ئەگەر بە کۆل نەك بۆ

چو کوروارا بملکو بمبیه مه که و مهدینهش و زیارهتی حدجیشم پی بکهی، نه گهر همور پشتت دامالکی و بنی پییه کانت بلوق بکن، دیسان دلتمت پی چا نابیتهوه. نه تو نسهپه که مت، یادگاریه کهی برایی منت کوشت "ععلی" یه دریتو. نه منت کرده سوډروی عالمی".

— چ خراپه که له گهل کردوی ناروا ده کهی، به قوریانی نهو تیتکهت بم دایه.

"خوت ماندوو مه که. قسم لی نابیستی. به قوریان و سه ده قه م نا نه گهر له به ریشم بمری هیشتا له بزم ده له بزت نا گهری".

— ناخه من چووزانم مام خلیل سوار بی، نسهپه که ده مری.

"نهو مام خلیله پی ره شترین مروثی سهر نهو عه رزه یه. نه گهر دست بو زیریش به ری، ده بیته به رد. چون تو مام خلیل ناناسی "ععلی" یه دریتو؟ نازانی بابت به ده ستیه وه چپی چیتشت؟ چما نه من تو ناناسم ععلی؟ نه تو بهس بو خوناندنی مام خلیلت سواری نسهپه که کرد. سوارت کرد و نسهپه کهت کوشتم... ویستت بلین، باره قه لا ععلی چهنده کوریک کی باشه. روله پیاو ده بی بو دایک و مال و مندالی خوی باش بی جا خه لک باره قه لای بو بلین".

— دایه، نسهپه که ههر پرزه ی لی برابوو. له نارایش ده می له هیچ نه ده دا. بوچی مردنه کهی ده خیه نه ستوی نهو پیره میرده لیتقه و ماوه ده سته و ستانه؟

— ده سته و ستانه؟ ده لین پشیله حهوت گیانی ده بهر دایه*. ده سته و ستانییه کهی له من بپرسه. له من بپرسه هونه ره کانی نهو سه رده ستی چت و ریگرانه. نهو عومریک خویناو و زوخواوی به بابت هه لینا. چما تو نهوانه نازانی، کاکه "ععلی" یه دریتو؟

— وه لاهی دایه ههر وا بوو. نه تو خراپ بیر مه که وه. نه من به کولمتدا ده دم و ده فرم. شوکری خوی هیز و تینه کم هه یه.

"بمبه سهر کله کهی جه حه ندهم. هه ی کافر. مه پارپوه. له خوزه خوت ماندوو مه که "ععلی" یه دریتو. نهوه تو بووی له گهل مام خلیل ریک که وتی. نه تو بووی نسهپه که مت که ول کرد. یادگاریه کهی برایت که ول کرد."

ععلی ههر ده هات و شل ده بووه. هه تا شلتر ده بووه، دلای توندتر ده بوو. شیبابا هه لی - کردبوو و نه ستیره تریفه یان داویشت. بایه که بوئی سوئسنی وشکی له گهل خوی دینا. تال تال.

* ده قه فارسی یه که نو سیویتی: ده لین پهره سیلکه مهرگی نیه و نامری. به لام نه من بویه نهوم له جینی دانا، له کوردواریی خزماندا به یه کیتی گیان سهخت بی ده لین: "وهک پشیله وایه حهوت گیانی هه یه و نامری." ** شیبابا: بای شهوی

عملی شەلالی ئارەقە بوو. خۆزگە دەیتوانی برێك دانیشی و پشووێك بەدا.. نەدەكرا. كزە بای پاییزی وەك چەقۆ ئیسی دەپری. ئەو بایە یای ئەو كێوانە نییە. لە دوورەوه، لە پێدەشتهكەى خوارەوه، لەو پێدەشته قاقپەوه دى و بەرەو چوكورواوا دەچى. پیاری ئارەقەكردوو بیت و راوەستى و لەو سەرمايەدا پشوو بەدا، كۆخەرەشەیهكى پێوه دەنووسى تا هەتایە راست نەبیتەوه. ئەگەر ئاگریش بکاتەوه و خۆی گەرم بکاتەوه زۆری پى دەچى.

بەلام پشت و ملی كە مریمۆكى پێوه هەلواسرابوو زۆر دیشان و بنى پى دەبرژانەوه. بۆنى سوێسن..ز لە دوورەوه دەنگى خەشەخشی گەلای دارىكى گەوره و خوڤەى ناو دى. مندالەكان وەك تارمايى شان بە شانیان رێگە دەبرن.

عملی كە لە كەلێك وەسەر كەوت، هەستى كرد برستى لى براوه. دایكى لەسەر تاوێرە بەردىك دانا. گوتى:

- دایە گیان سەرماتە. پشتت لە بایەكەیه. بایەكەش دەلێى سەهۆلە.

دەست و قاچى مریمۆك سڤ ببوون. خەرىك بوو ببەستى.

- با ئاگرێكت بۆ بکەمەوه برێك گەرم ببەوه. دوایى دەپۆین.

“ئەگەر ئەسپەكەم زیندوو بایە، نە سەرمام جەبوو نە ئاواش بەو شەوه لیم دەقەوما. و دجاغت كوێر كردمەوه” عملی “یە درێژ. مالۆتیرانت كردم. لەپاش وى من دەسرم. گیانم دەبەردا نەماوه، هەر بە فوویەك لە جەستم دەچیتە دەرى. فوویەكى لى بکە عملی، ناخ هەى كافرێ كافران مالت وێران كردم.

- وەرن مندالینە لەو دەورەبەرانی پووشكە كۆ بکەنەوه، دایەگەورەتان سەرمای بووه.

ئارەقەكەى پشتى عملی خەرىك بوو سارد دەبۆوه. هەر بۆیەش نەدەبزووت. كورەكە باوەشێكى پووشكە هینا و لەبەردەم دایە گەورەیدا داینا. عملی شقارتەى لە گیرفانى هینابووه دەرى، دای گیرساند. پووش و پەلاش و پووشكە دەمۆدەست ئاگریان گرت. كچەش هینای. عملی ئەوهى كچەكەى هینابووى خستیه سەر ئاگرەكە و كە زانىی ئاگرەكە دەكوژیتەوه خۆى هەستا و بۆ كۆكردنەوى دار و پووشكە لە جادەكە پەریهوه. هەر دار و پشچكێكى بەر پى دەكەوتن كۆى دەكردنەوه. هەتا گەرايەوه مندالەكان ئەوەندەیان لە دەورى ئاگرەكە كۆ كردبۆوه پى سەیر بوو. دایەگەورەیان بە سۆزەوه سەیری كردبوون و لە دلە خۆیدا گوتبووى: “ئەگەر مندالى” عملی “یە درێژ نەبوايەن، زیاترم خۆش دەویستن. “رۆلەكانم”، لە داخى بابتان دلەم بەرابى نادا پیتان بلیم “رۆلەكانم”. ئەى “عملی” یە درێژ، ئەى دوژمنى مال و مندالەكان و

بووکه که ی من. ناگر بکه وه. چیی له دهستت دئی بیکه. لهو دنیا بهو دهستانه م بهرۆکت ده گرم و له ههنته شی خودایدا دایده رم. ده لئیم، نه وه م بۆ بجه نه سر کله که ی جه حه نده می.”

عه لیش دانیش و لاقه کانی به ملاولای ناگره که دا راکتشا.”

- دایه بریک به ره و نهو لایه وه سووری، پشتت به ستوویه تی. نه مرۆ شهومان به سه ردا هات. نیتر نابی... له مه ودوا نابی و امان لی بی. چما وه ک بای شه مال نه م گه یان دیته نیتره؟ ناواش ده تگه یینمه چوکوراوا.

چیی ئاره قه که ی ساردتر ده بۆوه، جهسته شه ی ورده و رده شل ده بۆوه. و چیی جهسته ی شلتر ده بۆوه، له ناخیه وه زیاتر ههستی به ماندریونه که ی ده کرد. پنی وابوو قهت ناتوانی له جیتی خۆی بیزوی.

مانگ خه رمانه ی دابوو. سه رمایه کی وشک هه لی کردبوو. له دووره وه دهنگی چرکه چرکینک ده هات. عه رزه که لهو سه رما وشکه دا درزی ده برد. وه ک گۆزه به کی که باش سووره وه نه کرابی و له نیوه راسته وه ده قه لشی. مندا له کانیش پالیان وه یه کتری دابوو و وه ک بلئی ده یانه وی بجه ن نیو ناگره که وه، لیتی چوو بوونه پی شی. کوره که گو تی:

- بابه، پیاو که راده وهستی زیاتری سه رما ده بی. که ده روا وه ک ناگر سوور ده بیته وه.

عه لی هیچ هه زی لی نه بوو ههستی.

- دایه گیان، دایکه باشه که م، نیتر سه رمات نییه؟ گه رم بوویه وه؟ نهو ده مه ی هاتمه وه به بووکه که تم گوت، کچی ئیمه بهو سه رمایه دا دین، هه تا ده گه نیی ترخینه که وه سه رنی، با وابی که گه یشتینی هه لمی لی ههستی. هه لمیکی وای لی ههستی که... کاتیک ده گه ینه نه وی له بن دارگوزیه پرۆزه که و... داره پرۆزه که شانس و بهختی پیویه.

“عه ول مه ده عه لی، نه گهر شیری بالنده شم بۆ په یدا بکه ی، ترخینه سه هله، شیری مریشک و بالنده انیش ناخۆمه وه. قهت قهت دلتم لیت پاک نایتمه وه. شکا... ورد و خاش بوو... نهو دله...”

- که ره ی به یانی وه ره ی ده که وین. هه ر نهو کتیه ره شه برین، نیتر بۆنی چوکوراوا، بۆنی گه رمی چوکوراوا مان بۆ دی. گه رم گه رم... نه وه بۆ هیچ نالیتی؟ بۆ قسه ناکه ی دایه گیان؟ ده زانم دلته شکاوه. که حه یله ت زۆر خۆش ده ویست. یادگاری باوکم بوو. به لام خۆ ناگری له بهر مردووان بری دایه. نه گهر خوا ویستی و نه مسال لۆکه ی زۆر مان بۆ کۆ کرایه وه، گویدریشۆکت بۆ ده کرم. گویدریشۆکی په ل نه ستور... گویدریشۆی قوبرسی. جا سواری به. هه ر وه ک به سه ر عه رزیکه ریکدا به ریندا برۆی، به دوو رۆژان بگه چوکوراو...

“قسه ناکه م. بشمرم قسه ناکه م. دوا ی نه وه ی نهو کارهت له گه ل کردم. لال ده م و زارم ناکه مه وه. ده مر م و وه سیه تیش ده که م عه لی نه یه ته سه ر گۆزه که م. دهستی وه کتیه کام نه که می.”

— سهير كه دايه گيان. منداله كانيش گوره بوننه. نه مسال منداله كان پتر لوكه ده پرنهوه. وا نيينه حسنه؟...

— وه للاهې دايه گوره نه وه ندهت لوكه بؤ ده پرنهوه پيتت سهير بي. له گهل تاريك و رووني به ياني هه لدهستم. نومه خانيش له گه لم هه لدهستي.
كچه به دهنگه ناسكه كه ي گوتي:

— نيوه شهو... وهك كچه كه ي كوستونو غلو شهوي هه لدهستم و لوكه ي ده دزم.
ناگره كه كوزايه وه. “عهي” يهك دوو باوهش پووشكه ي خسته وه سهري و ناگره كه ي هه ليسانده وه. نيتر ناوردوو نه ما. منداله كان چوونه وه و پووشكه يان هينايه وه.
عهي هه ر جاره ي ته كانى له خوي ددها به لام نه يده توانى ههستي. تا گهر متر داده هات له شي شلتر ده بؤوه.

— گويدرزيه كه ده بيته هي خوت دايه. جگه له خوت كهس ناتواني دهستي بؤ بهري. كه يفت هيناي هه ممو خه لكي گوندي سوار ده كه ي و هه زت لي نه بوو نايه لي كهس لي بي بجيته پيشي، ته نانهت ميشيكيش.

مريموك له ته نيشت كوچكاو ره كه به سه ر ناگره كه دا نوشتابؤوه. چي واي نه ما بوو سهري له ناگره كه بچه قى. ده موچاوى ديار نه بوو. بلنسه كان له چكه سپي به كه يان ده لسته وه.

— نه گهر ساليكي دي گويدرزيه كم بؤت نه كړي ناوي خوم ده گورم. به قهرز و قولش بي ته نانهت نه گهر له بهر عادي له هه فنش پارايتمه وه، گويدرزيه تكت هه بؤ ده كرم.

“پيت ناكردى. بشي كړي، دلې منت پي وهك خوي لي ناكريتمه وه. نه من نيتر خهريكه ده مرم. پيت ناكردى. قهرزه كانى خوتت پي نادريتمه وه. قهرزي ده سالي بابت له دهفته ره زه رده كه ي عادي له نه فنيده له سه ر يه كه له كه بووه “عهي” يه دري. پيت ناكردى. نه منيش ناگه مه چوكور ده مرم. له داخي تو ده مرم. ديتت نه سپه كم چؤن مرد؟ رؤحي هه ل خيري و چووه به هه مستي. چهنده ناسان مرد. دهسته كانى له بهر يه كيشانه وه، نه گهر سهري نه كه وتبايه ته سه ر عهرزه كه هه ر نته ده گوت مردوه. نه گهر نه شرم، نه من نه مسال ناتوانم لوكه بؤ برننهوه...”

را ده سپيرم كورتانيتكي نه رميش بؤ گويدرزيه كه ت به دروست كردي ده دهم.

منداله كان له ته نيشت ناگره كه خه نووچكه ده يردنه وه. زؤر له ميژيوو دانيشتبوون. شهوگار شهق ببوو. له دووره وه دهنگي زهنگوله ي نيشترنك هات و برايه وه. شهو كپ و خاموش بوو. مانگ داكشا بوو. ده تگوت ده يوي ناوا بي. نيشتا له وانيه له سه ر چوكور بي. برنك له ولاتره وه به رديك وه كو سپيداريك قيت را وه ستابوو. ناخو نه وه ي پتي ده لين “به رده بووكي” هه ر نه وه يه؟

عەلی ديسان لەخۆی نووسا. نەیتوانی هەستی. یان نەیهویست. بە دلتیاییموه ژنەکەمی نینگەران دەبوو. "باشە چاکم کرد ژنیکم بە تاقی تەنی ئەو چیا و چۆلەدا بەجی هیشت و هاتم؟ خۆزگە لانیکم مندالەکانی لەلا بوایەن. کچی کاری بەو پیرەژنە بوو. هەتا دەگەر امهوه سەبری دەگرت. ناگرێکیشم لەبەردەمی هەلەدەکرد. مندالەکان دەبوایە لای دایکیان بوایەن. هەر واش راستە. نەگەر ژنە بە تەنی تووشی یەکیک بی یان یەکیک پری بداتی، جا وەرە و نامووست رزگار بکە... خۆ نامووس گیای ورج نییە... کچی خەلگی تیدا دەچی. بلیتی نیستا چ بکا؟..."

— یاللا دایە. با هەستین وەرێ بکەوین. حەساینهوه.

گوتی: با هەستین، بەلام ديسان نەیتوانی لە جییهکەمی خۆی ببزوی. دەتگوت دەست و لاقەکانی پیوهی نین. شتیکی کورگی ریک دەگوشی. مریۆک چیی نەمابوو لە داخانا بەتەقی. هەر قسەیهکی عەلی دەیکرد ئەوی توورەتر دەکرد. قسەیهکی دیکە و دیسانیش توورەبوونیککی پتر.

"هەستە وەرێ بکەوه، بکۆژەکەمی من، تۆ کورم نی، تۆ قاتلی سەرمی. نەگەر من مردم دەبی بەرۆکی تۆ بگرن. بلین ئەو هەتیوه درێژە دایکەکەمی خۆی... لە پێشدا نەسپەکەمی و دواپیش ئەوی کوشت. دەبی تووک و دوغایەکت لی بکەم" عەلی "یەدرێژ... تووک و دوغایەکت لی بکەم... بیته تۆزی بانان... بەلام، ناخ چ بکەم دایکم دایک. زمانم ناگەرێ تووکت لی بکەم، دەستە کاتم بەرو ئاسمانی هەلینم و بلیم خوايه، خوا خۆشەویستەکم، ئەو "عەلی" یەدرێژەش وەک نەسپەکەمی من بکۆژە با قەل و دال گوشتی بخۆن. وەرێ بکەوه و پرۆ بۆ جەحەندەمی."

عەلی دەستە گەورەکانی کە قامکە درێژەکانی دەتگوت شمشالێ لە سەری عەرزه کە دانان. ماوهیهک هەروا خۆی دابوو سەر دەستەکانی. ناگرەکەمی بەردەمیشیان دامرکابۆوه و خۆلەمیش دایپۆشیبوو. بە زەحمەت هەستایە پی، دایکی بەرز کردەوه و وەری سووراند و گوتی:

— دەی مندالینە، وەرێ کەون.

مندالەکان وەنەموزیان دەدا. عەلی لەبەردەم دایکیدانیشت. ترسی وەی بوو نەکا نەتوانی هەستی. دەستەکانی گرت و کیشایە سەر کۆلی. تەکاننیککی لە خۆی دا. یەکم جار نەیتوانی هەستیتە سەری، تەکاننیککی دیکەشی لە خۆی دا. سیهەم جار قیت بۆوه بەلام وەخت بوو بە دایکییموه وەعەرزێ بکەون. دایکی وا قورس ببوو کە عەلی پیتی وابوو بارە قورقوشیمان لی ناوه. ترسی ریتیشت و بەخۆی گوت: "ئەو ترسە بەرۆکی پیاو بەر نادا. ترس پیاو لە دەست و پی دەخا. نەکا لێرە بکەوم. هەر لێرە بکەوم و مینمەوه و لە خۆ بچم. .. ئەو کات با بزاتم چۆن قسەم لەگەڵ ناکا.

شهوینکی سارد بوو. تهنانهت ئاقلی پی نهدهشکا ناگریکیش بکاتهوه. له ناکار کهوته بیر مندالهکان. لهوهها شهوینکدا چون دوو مندالی ناوای لهو چیا و چولهدا بهتینی بهجی هیشتبوو؟ له جیی خوی دهرپری و ههراي کردن: "له کوین مندالینه؟ له کوی بهجی ماون؟" مندالهکان که گوینان له دهنگی باوکیان بوو زور دورر بوون. وهلامیان دایهوه و دهستیان کرد به غاردان.

عهلی که مندالهکان گهیشتنهوه لای، ههلینگی له خوی دا ههستی بهلام نهیتوانی. هاوکات دهشلهززی: "چونه لیته بینهوهوه و ناگریک بکهمهوه؟ بهلام ناخر نهو ژنه گهجه لهو چیا و چولهدان له نیو درنده و خشوک و خزنده و فرنده و له نیو جهرگهی چهته و پیاوکوژ و ریگراندا... چون دهکری... ناگریک... گوتی:

— حهسهنه، دا دهستم بگره بزائم.

بؤخوی پیی سهیر بوو نهو قسهیهی بؤ کردووه: "ناخو مریموک گوتی لی ببوو؟ ناخو نهگهر بیستبای بهزهیی پیی دا دههات؟ زگی پیی دهسوتا؟ هیچ پیی دهزانی؟" بهر لهوهی کورهکهی لینی نریک بیتتهوه قیت بؤوه: "گالتهم کرد. ویستم بزائم دهتوانی ههلمستی پیی؟"

خوی کؤ کردهوه و دهنگی خوی نیتر کردهوه و گوتی:

— وهره دایه.

دایکی بهکۆلی دادا. دهستهکانی بهسهر لاقهکانیدا هینا و له پشتموه تینکی ئالغاندن. مریموکی چهند جارنک ههلهتهکاند و تهواو خستییه سهر کۆلی: "وهی بابهرو لهو کزه سهرمایه. پیاو دهییهستی. نهو کوستانه ههر وایه. هاوین و زستان... جوانیان فهرمووه" با و بزانی تورووس مروؤ کوژه. دهنگی بالندهیهک ههستا. که له جۆگهیهک پهڕینهوه، کزهبايهکی سارد روومهتیانی دامالی و تیپهپی. دهنگی ناو و دهنگی با نیو لک وپۆی دارهکانیان تهنیهوه. لهوشوتنهوه وا مانگ ناوا ببوو، بره رووناکییهک مابؤوه.

بنی پییهکانی دهستی کردهوه به برژانهوه. جهرگ و دلئی بهو کزانهوه و برژانهوهیهوه دیشا. لهگهله ههر ههنگاوینکی دهینا، دایکی به پشتیهوه بریک قورستر دهبوو. لاقهکانیشی باش یارمهتیان نهدهدا بؤ رویشتن. بهلام نیتر راهستانیک له گۆری نهبوو. نهیدهتوانی راهستی. "ئهلیفی داماو، لهو شیو و دۆلهدا بینکس و تهنیا له نیو جهرگهی درنده و فرندهدا..."

بهراستی جسنتی نافره تیش شتیکی ترسنۆکن. ئەو داموانه له مندالیش خراترن. باش و میهرمان و ببهزین، وهك مندال. هەر هه موویان ناوان. به پیر و گهغیانوه. پیاو زگی به هه موویان دهسووتی. ئەو جسنتی مینیه به باش و وهفادارن. ئەمن بۆچی مندالە کاتم لای ئەلیف به جی نەحیشت. دایکم خۆ هیچی لێ نایه. ئەوجار خۆ پیره ژنه کان هیندهی ژنه گهغجه کان ناترسن.”

دلی لیتی ددها. سەدان دەنگی سەیر و سەمه‌ره له مێشکیدا ده‌گه‌ران. ناخریه‌که‌ی به ده‌نگی‌کی کزه‌وه‌ گوتی:

— دایکه، بووکه‌که‌ت به‌وه‌ له‌و چیا و چۆله‌دا ماوه‌ته‌وه‌. پیت وا نییه‌ بترسی؟ ناترسی به‌لایه‌کی به‌سه‌ر بی؟

مرتمۆک به‌هه‌موو گۆشت و ئیسک و پرووسک و به‌هه‌موو هزر و خولیا و خه‌ون و خه‌یاله‌کانیه‌وه، ته‌راو سپ ببوو. له‌ نا‌کاو تووره‌ بوو. هه‌موو له‌شه‌ نووستوه‌که‌ی به‌خه‌بر هات و جوولا و گیانگی به‌به‌ردا هاته‌وه‌ و تووره‌یه‌که‌ خۆی نواند “به‌لێ به‌لێ ماوه‌ته‌وه‌... دیاره‌ ده‌شترسی.. دیاره‌ به‌لایه‌کیشی به‌سه‌ر دی..” “عه‌لی” یه‌ درێژ گیان، له‌ نیو گورگ و سه‌گه‌ل و چه‌ته‌ و رینگراندا.. جا چیی به‌سه‌ر نایه‌. ئیستا ئەو رینگایانه‌ پرن له‌ رینگ و چه‌ته‌. ئەوه‌ تازه‌ نه‌قلت پنی شکاوه‌ “عه‌لی” یه‌ درێژ؟ یاخوا نانی زیندووان نه‌خۆی. ئیشالا ئەوه‌ی بیری لێ ده‌که‌یه‌وه‌ وه‌راست ده‌گه‌ری و به‌سه‌ر بووکه‌که‌م دی. جا ئەو دەم با ئەمن بچمه‌ گۆره‌پانه‌که‌ی گوندی و ده‌ دانه‌ زه‌نگوله‌ وه‌خۆم بچم و سه‌ما بکه‌م و چه‌قنه‌ لێ دەم و بلیم؛ ئەمی دهر و جیران، جا گوتتان لێ بی و پێشتان سه‌یر بی. دوایی دیسان چه‌قنه‌ی لێ دده‌ده‌مه‌وه‌ و سه‌مای ده‌که‌م. جا با له‌ سایه‌ی بی نه‌قلی تۆه‌ شتیك به‌سه‌ر بووکه‌که‌م بی.. ئەوه‌ تۆی نه‌منت تووشی ئەو رۆژه‌ ره‌شه‌ کرد. ئەتۆ نه‌منت وه‌ك نه‌خۆشیک، وه‌ك ئیفلج و په‌که‌وته‌یه‌ك خسته‌ سه‌ر کۆلت. لیتی ده‌ با‌م ها‌ ها‌ لیتی ده‌...”

— دایکه‌ بووکه‌که‌ت ناترسی. نا؟ نا بابه‌ ناترسی. جا بۆ بترسی.

“هه‌ نه‌تۆ وا بیر بکه‌وه‌. وه‌للاهی زراوی ده‌چی. جگه‌ له‌وه‌ مووه‌ مرۆڤه‌ درنده‌یه‌ی ئیستا به‌و چیا و چۆله‌وه‌ن، جگه‌ له‌ گورگ و ورج و درنده‌ که‌ مرۆڤ له‌ت و په‌ت ده‌که‌ن، جگه‌ له‌و مرده‌وه‌ کفن پۆشانه‌ی به‌ کێوه‌کاندا ده‌گه‌رین، جگه‌ له‌و پلنگانه‌ی ده‌نه‌رین و ددانه‌ تیزه‌کانیان ده‌ده‌خه‌ن، جگه‌ له‌وانه‌ش، “داری چاکی” *یش پیاو شیت ده‌کا. جا ئیستا تۆ وای دانسی ناترسی. تۆ هیچ له‌سه‌ر

* چاک: شەخس، پیر و پیاو چاک. داری چاکی، ئەو داری پیتیان وابووه‌ پیاو چاکی و زۆر جارن له‌ شار و

گونده‌کانی کوردستاندا کۆنه‌دار هه‌بوون خه‌لك زیاره‌تیان کردوون و پیتیان وابووه‌ ئەو دارانه‌ شەخس

(پیاوچاک)ـن.

جندۆكە دەزانی كه خۆت لی ده كه نه ریزه بهردیك و وهړی ده كه ون و هه لده فېرن و نه گهر تووشی به كینك بن ده ته قنه وه و دواپی له نیوه رته دا ده بنه هه مبانه و ده میننه وه و دواپیش مرۆڅ به عه رزیسه وه مه لاس ده كه نه؟ ته توو حیسابی خێو و جندۆكان ناكه ی؟ ده ی باشه حیساییان بۆ مه كه . به لام نه وان ده بی وات لی بكه ن توو واقت وړ بمینی. به تایبه تی كه نزا و پارانه وه ی دایكیشته به سه ره وه نه بی. ... له وهش خرابتر تووك و دووعاشی لی كر دووی. ته توو باسی خێو و جنۆكانت بیستوه به لام بړوا ناكه ی. جا ئیستا بړوا بكه . نه و پیاوه بی دین و ئیمانیه ئه سپه كه ی دایكی به بهر چاویسه وه بكوژی و دواپیش كه وللی بكا، باوه به چی ده كا؟ بړوا مه كه . نه گهر به سه رت هات جا نه و دم چاك باوه ده كه ی. نه گهر دیتت ژنه كه ت له بن “داری چاكی” زاری خوار بووه و شیت بووه، جا نه و دم وا باوه ده كه ی هه ر نه بیته وه . بووكه لیقه وماوه كه م، له بهر تووی بی خیر و بیتر. ... به لام نه گهر نه من نام مرتۆك بی، ده زانم بیته و به لایه ك به سه ر نه و بووكه م بی چیت لی ده كه م. جا بۆ ئه سپه كه ت كوشتم چم لی كر دی، هه تا نه گهر بووكه كه شم شیت و فیدار بو شتیكت لی بكه م؟ ... با شیت و فیدار بی. وه ی روۆوۆ... وه روۆوۆ... خه ریکم هه لده له رزم... چه قوچۆمه ... سه ر ده م. زۆر ساره . نه وه ته یوه هیچی لی نایه . نه من نایه لم پشته سه رمای بی. نه گهر به كینكیش پشته منی دا پۆشیا و گه رمی داهیتابام، شه ونك سه هله بگه ر پینچ شه وانیش ریگه م ده بړی. گورگه كان، نه ی خوایه، به سه لامه تی به گه مینیته چوكووراوا. لاق و نه ژنۆم سه ر بوون. نه و لاقانه ئیتر بۆ رویشتنی نابن... ناخر پیاو ده چی بارونه ی له بن داری چاكی ده خا؟ نه وه كه ریتی نییه؟ هه ر به راستی “موستان چاوه شی” ره حه تی چیی ده گوت؟ ردینی درێژ و سپی بوو. وه ك تووكی ئاسك ده بریسكایه وه. جوان و پاك و خاوین. پیاوچاك بوو. نه گهر به كینك شتیکی گوتبا و له دلئ گران هاتبا، نه گهر تووژتیک دلئ ئیشابا، نه گهر شتیکی عه نتیکه و كرانبایی له شوینتیک دیتبا، داده نیشته و زۆر زۆر ده گریا و وه ك مندالان چلمی هه لده له لووشی.

ده یگوت: شه ونکی به بن داری چاكیدا ره ت ده بووم. تاریكه سه لاتنك بوو شیر نه یده بړی. با ده ستی له لك و پۆی داره كه وه راندبوو. لك و پۆی داره كه ده تگوت جوگه ناوی نیو تاریکیه . داره كه هه موو ئاسمانی دا پۆشیبوو. له ناكاو ته قه ی شتیك هات.

ناورم دایه وه. جه مغزیککی نور له عه رزه وه به ره و داره كه ده خزی. تا نزیكتر ده بۆوه داره گوێزه كه زیاتر نوقمی نور ده بوو و داره كه به كپارچه ده بووه نور و رووناكایی. نه من له وه ی پیم به عه رزیسه وه ره ق ببوو. په یتا په یتا دووعام ده كرد بړتیک دواتر هه موو لك و پۆ و گه لاكان، داره كه ش سه رتاپی وای لی هات ده تگوت له و تاریكه سه لاته دا به كپارچه له نور ساز كراوه. دواپی داره كه به گه لا و نك و پۆوه به ره و ئاسمان هه لكیشرا و به ره و چیاكانی رووبه روومان پان بۆوه. هه موو شوینتیک وا رووناك بۆوه ده تگوت تاو هه لاتووه. تاریکیی چیاكان و تاریکیی شه و نه مان. ته توو قه ت داریکی گه ره ت دیوه له

نیو جەرگه‌ی تاریکیدا له نوور ساز کرابی و هینده‌ی دنیا‌یه‌ک گه‌وره بی؟ ئەمی خوا‌یه گیان، به قوربانی
 حیکمه‌ته‌که‌ت ب، دارنکی گه‌وره له تیشک و نوور. به‌ره‌و ناسۆی رۆژ‌ه‌لآت و به‌ره‌و ئەستیره‌کان
 ده‌خوشی. شه‌رتیک بوو گولله‌ نه‌یده‌بری. خوا ده‌زانن تا‌قه ئەستیره‌یه‌ک چیه‌ دیار نه‌بوو. دا‌ره‌که گه‌وره
 ده‌بۆو و گه‌وره ده‌بۆوه. لافاوئیک له لک و پۆ و گه‌لا، لافاوئیک له داری نوور به‌ره‌و ناسمان ده‌خوشی. هه‌تا
 سیوادی به‌یانی داری چاکی تیشکی پژاند. هه‌تا رۆژ بۆوه له‌وی راوه‌ستام و سه‌یریم کرد. چاوه‌کام به
 مۆله‌ق وه‌ستابوون و خه‌ریک بوو له‌خۆ ده‌چووم. ئەو ئەسپه‌ش که سواری ببووم، ئەو حیوانه‌ به‌فه‌ره‌ش
 گونچه‌کانی قوت کردبوو و سه‌یری ده‌کرد. که له ناسۆگی به‌یانیه‌وه ناسمان رووناک بۆوه، دا‌ره
 گو‌ریه‌که‌ش بچووک و بچووکت بۆوه و نووره‌که‌ی کال بۆوه و هاته‌وه سه‌ر عه‌رزى. که خۆر که‌وت، دا‌ره
 به‌ره‌که‌ی چاکی، م به لک و پۆ و گه‌لا سه‌وزه‌کانی و به کۆت‌ه‌ره قه‌لشیوه‌که‌یه‌وه له‌پیش خۆم به‌دی کرد
 که له‌سه‌ر جیتی خۆی بوو. ئەمن راسته‌ری چوومه لای مه‌لا قاراتۆیاکلی...

– چه‌ندمان ماوه بۆ به‌یانی دا‌یه؟

“ناخه‌ پیاو ده‌چی له بن داری چاکی باروبنه‌که‌ی ده‌خا؟ پیاو له بن دارنیک که شه‌وانه ده‌بیته‌ نوور و
 به رۆژ ده‌بیته‌وه دا‌ر، دا‌دنه‌یشی؟ شه‌وانه وه‌ری ده‌که‌وی و ده‌روا و له چاوان ون ده‌بی. ده‌رۆی و ده‌بینی
 دا‌ره‌که له‌سه‌ر جیتی خۆی نییه. یه‌ک دوو مانگ که‌س به‌سه‌ر و سو‌راغی نازانن. دوایی رۆژنیک ده‌بینی
 و هاتۆته‌وه له سه‌ر جیتی خۆیه‌تی. پیاو ده‌چی له بن دارنکی ناوا بار ده‌خا؟

– دا‌یه، سه‌رماته دا‌یه؟ ده‌لینی با پالتۆکه‌م دا‌که‌نم بتده‌می له‌به‌رتی بکه‌ی. ئەمن نه‌وه
 به‌رده‌وام نا‌ره‌قه ده‌که‌م.

“به ملی شکاوت بی*. نامه‌وی ئەمن هه‌یج شتیکی تۆم ناوی “عه‌لی” یه‌ درێژ. نه‌گه‌ر
 دا‌ره‌که بووکه‌که‌می کوشتی، ناخ “عه‌لی” یه‌ درێژ.”

– به‌لام دیاره‌ باره‌که‌م زۆر دوور خه‌ستوه‌ته‌وه. ئیدی کاری وا ناکه‌م. سوور بووم له‌سه‌ر
 نه‌وه‌ی له بن داری چاکی باره‌که‌ بجه‌ین.”

“گو‌ویه‌کی باشت خواردوه. نه‌گه‌ر بووکه‌که‌م له‌وی ده‌ستیان لی وه‌شانده‌بی چی؟”
 عه‌لی لا‌قی له دوو نه‌ده‌هاتن. به‌ بیانوی قسه‌کردنه‌وه په‌یتا‌په‌یتا را‌ده‌وه‌ستا و ماندووی
 ده‌حه‌سانده‌وه. له هه‌مان کاتدا چاوی پرپیوه‌ ناسۆ.

* ئە فاریسه‌که‌دا ده‌لن: “خیر سرت” که وات وشه‌یه‌که‌ی نه‌وه‌یه به‌ قوربانی سه‌رت بی. به‌لام نه‌وه‌ ته‌وس و
 تانۆتینکه و مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه سه‌رت بخوا. وه‌ک نه‌وه‌ی زۆر جا‌ران به‌ یه‌کێک ده‌لنن به‌ ملی شکاوت.

— مام خەلیل گوتی... —

“یاخوا مام خەلیل زەلیل بی و ملی تۆش بشکی.”

—... ئەمسال بەرھەمی لۆکە چو کورواوا ئەوەندە دەبی کەس بۆی کۆ نەکریتەو. ھەر کەسە و بە سەت لیرە تەواووە دەگەریتەو ئەواویی. ئەمسال نیزیگیل زۆر درشت و ھەراش بوو. زۆر خێراش دەرۆی. مام خەلیل دەیگوت: بە عومرم نیزیگیلی و ھەم نەدیو. ئەمسال لۆکە زۆر بە پیت و بەرە کەتە... —

“جا بە تۆ چی ھەتیو... تۆ کە ئیستا ئەسپە کەمی منت کوشتو، خەلک کۆی دە کەنەو و دەگەریتەو ئەواویی و جا تۆ دەگەییە شوکور و ھەمووان گالتە و قەشەریت بی دە کەن. یاللا بۆ دە. رامەو ھەستە “عەلی” یە درێژ. ئەو لە تۆلەمی ئەو کارە کردت، بیکیشە. ئەمن ھیچ زگم پیت ناسوتی. ئەو بۆ راو ھەستای؟ ماندوو بووی؟ خۆزگە شەو نەبایە و روخسارە تیکسەراوە کەت و خورە خوری نارە قە کەتە دیتبایە “عەلی” یە درێژ. ئەو فیر دەبی ئەو پیرە گەواوە سواری ئەسپە کەمی من دە کەمی و ئەسپە کەمی لێ دە کوژی؟ دە بیخۆ، تیر بخۆ دە؟ ئەمنیش ئیشە لالا بەسەر کۆلتەو رە قە لایم دە مرم.”

— دە یگوت لۆکە ئەوەندە بە پیت و بەرە کەت دەبی، چو کورواواییە کان تەنانەت نیو ھەشیان بۆ

نارنریتەو. ئیمەش پاشەرۆکە کەمی لە نیو خۆماندا دا بەش دە کەین.

“ئەو قسانەمی بۆ دە کرد دلت نەرم بکا و سواری ئەسپە کەت بی و بیکوژی. ھەتیو

کەرە کەمی من. نا، نا، “عەلی” یە درێژ کوری من نییە. کوری بەرازە.

عەلی ھەر رستی ولەسەری رۆی، بەلام کە جوابی وەر نەگرتەو، بە توورەییەو ملی

ریتگە کەمی گرت. بە خۆی دە گوت: “چم لێ کردوو ئەو لایم بوو تە دوژمن؟ خۆ پیاو ئارا لە

دوژمنە کەشی ناکا.”

توورە دەبوو و ئیمانی نە دە ما. راو ھەستا. قسەمی بی نە ما بوو.

— لە کوئی ھەسەن؟ ماندوو بووی؟

ھەسەن گوتی:

— کوپە ئەمن چۆن ماندوو دەم. زۆر باش ری دە بێم. ئۆمە خان ماندوو بوو.

کچە گوتی:

— درۆیە دەکا. ئەمن ھیچ ماندوو نەبوومە.

عەلی لە ناکا و لووتکەمی چیاکانی دی رووناک دە بنەو:

— خودایە گیان زۆر شوکر. خەریکە رۆژ دە بیتەو.

سهیری پیتش خۆی کرد. زۆر دور بوو. ترسی ریتیش. ههنگاوێکی نا. ددانه کانی چیر کردنوه. ماسوولکهی لاقه کانی له بمر یه کشانهوه. هیچ کوئی بۆ هیچ کوئی نه دیشا، جیهه کی نعی نه بوو نه کزیتومه و نهیه شی. دهله رزی. وهخت بوو بکهوی. چوه قهراغ رتگه که و دایکی دانا. هه موو دنیا له سهر سهری ده سوورایه وه. دارێکی دی. چوو و له بنی لینی تخیل بوو. پالی به داره که وه دا. هانکه هانکی بوو. ده موچاوی رهش داگه رابوو و چاوه کانی ده قوون که وتبوون. یه خهی کراسه که ی و پهل کرده وه که چیی وای نه مابوو بیدرینی. تووکی سینگهی هاتبوونه ده ری. دلزیه درشته کانی نارقه ده موچاویان خووساندبوو. پشوری نه ده هاته وه بهر. وهخت بوو پشوری راوهستی.

له ری پالی به داره که وه دا و به زاری داچراو و به روومه تی به قوولداچوو و بهو ردینه وه که مووه کانی وه که نه شته راست ببوونه وه، ماوه یه که جوولهی لی برا. پیتی وابوو نیلنی ناتوانی ههستی. خۆر له ناسۆه ده رکوت و له لووتکه ی شاخه که گیرسایه وه. شهو جار به رتر بزۆه و تیشکی تاوی به سهر هه موو ولاته که دا پزانده. که ههوا گهرم داها، مریمۆک تینیک له گیانه سه ره که ی گهرا. ویستی ههستی و ههستا. ههنگاوێکی نا، دوا یی ورده ورده وه ری کهوت. ئاو پرێکی له کورپه نیوه گیانه که ی دا و برێکی زگ پیتی سووتا، به لام بۆ رهواندنه وه ی ههستی به زه یه که ی چیی جوینی له هه گبهیدا هه ییوو، ههوالهی وی کرد. چیی زیاتر سهیری ده کرد، پتر زگی پیتی ده سووتا و توورپه یه که ی پتر داده مرکایه وه. بهو حاله شه وه مریمۆک نهیده توانی له وه پتر له ری بیتیته وه.

لقیکی له داره که ی دم رتگه که شکانده وه. لک و گه لای لی دارنی و کردیه دارده ست. بۆ دوا جار سهیریکی کورپه که شی کرد و به پهله پشتی تیهه لکرد و به کۆمه کۆمه وه ری کهوت و رۆی. که گوئی له دهنگی پی بوو، ئاو ری دایه و له پتیشه وه نه وه کانی دی. نهوانیش له گه لی ده هاتن.

– وهرن، وهرن هاوسه فهره نازیزه کانی دایه گه وه. ئۆمه خانه چاو ره شه که م. هه سه نه ره شهیده که م. وهرن، دایه گه وه له سهر سه رتان گه ری. یاخوا دایه گه وه به قوریانتان بی و له به رتان سه ری، رۆله کائم. خۆزگه مندالی نهو “عه لی” یه درتۆه کافره نه بایه ن. نای ی چۆنی کوشت، چۆن نه سپه که ی منی کوشت. خۆزگه له بری نهو ماریکی ره شم بوایه. خۆزگه ... نه سپه که ی لی کوشتم و ناوا ناواره و ده ره به ده ری چیا و چۆلانی کردم. نیشه لالا “عه لی” یه درتۆ نا قیبه ت خیر نابی.

کچه گوئی:

– نیشه لالا دایه گه وه. نیشه لالا. نه سپه که مان هه یف بوو.

هه تیوه که نقورچکیکی تی کوتا و تیی خوری:

– قوزه له قورت، دایه گه وه، باهم هه ر بگاته چوکوور گویدریتیکت له تۆله ی نه سپه که بۆ ده کری.

دایه گهوره ناوړې دایه وه و داره دهسته کې راوه شاند:

— بې دهنګ به بزاتم، بې دهنګ به توتکه سهگ. هوجې به کړینې نییه. یاخوا نهستو و گرده رانی ورد بې و نهگاته چوکور. هر دوو گلینې بیته دهري نمو “عەلی” یه دريژه کافره. باشه؟...
حەسەن به تووړه ییوه بې دهنګ بوو. نزيك نیوهړو بوو که عەلی له دواوه یان گه یشته سەریان، هر وا که به قسه کردن ورده ورده دهريشتن. که ههستیان کرد عەلی گه یشتی بې دهنګ بوون. به لام نیلی مریتموک تین و تاقه تی تیندا نه مابوو. عەلی دهموده ست له به رده میا هه لرووشکا و مریتموک خزی هویشته سەر پشتی. عەلی میشه یه کی چری له پیته خزیانوه پیشان دا و گوتی:
— پروانه دایه. مه گهر کانیه کې ناغلاما لهوی نییه؟ نهوچلووکه باریک و به رزه ده بینم، سەرچلووکی داری چاکی نییه؟

“یاخوا هم توبه قورې دا بچی و هه میس سەرچلووکی داری چاکی. جا فایده ی چی
“عەلی” یه دريژ. نه منیش وهک نه سپه کمم که ول ده کې. هر نهو چاوه پروانیه شم لیته.”
که سەری هه لیئا، له دووره تارمایی قه لافه تی بووکه کې دی، رقه کې بریک نیشته وه.
“بووکه کمم نایینی ده لئی گول، چلی داره که ده بیني. ناخ، نه توچ ژنیکی باش و به روحم و
حه لآژاده ی، نه لیف. به لام یهک عه بیت هه یه. خوزگه ژنی نهو پیاوه گه مژبه نه پای. خوزگه...
من توّم له خۆم خۆشتر دهوی.”

عەلی له ناکاو راجله کی و شادیی له دلې گهرا و له خۆشيانا هاواری کرد:

— دایه، دایه، سەیر که، پروانه، سەیر که، بووکه کت وا دی.

له گهژ گه‌یشتنه په‌نا داره گویزه‌که، عدلی دایکیی له‌سهر کۆتیره داریک دانا. کاتیک نه‌وان به‌وه‌وه خافلابوون نه‌لیف به‌ره و مه‌غله ترخینه‌که چوو، که له دوی شه‌وه‌وه له‌سهر کوچکاوه‌که‌ی دانا‌بوو. به‌په‌له ترخینه‌که‌ی له قاپیکی گه‌وره کرد. کچه‌که له‌و لاتره‌وه و له په‌نا داره گویزه‌که سفره‌که‌ی راخستبوو. نه‌لیف قاپه‌که‌ی که هیشتا هه‌لمی لی هه‌لده‌ستا، هی‌نا و له نیوه‌راستی سفره‌که‌ی دانا. دوا‌یی چوو ده‌ستی مریم‌زکیی که له‌سهر کۆتیره داره‌که دانیشتبوو گرت و هی‌نای و له‌سهر سفره‌که‌ی داینا. بانگی می‌رده‌که‌شی کرد.

- وهره عدلی. عدلی راوه‌ستابوو و ههر به‌لادا ده‌هات. کورپژگه‌که، به‌بریک شهرم و ترسه‌وه ده‌ستی بابی گرتبوو و به‌بزه‌وه گوتی:
- وهره بابه.

نه‌لیف که چاوه‌کانی به‌مۆله‌ق وه‌ستابوون، سه‌یری می‌رده‌که‌ی ده‌کرد. عدلی خۆی له‌سهر پی نه‌ده‌گرت و ده‌گوت گیتژ و ویزه بو تۆزه خه‌ویک. ههر چاوی‌کیش چیه‌یه له سفره‌که‌ی نه‌کرد. ده‌ستی له نیو ده‌ستی کوره‌که‌ی ده‌ره‌ینا‌و به‌لاتره‌لاتر به‌ره‌و نوینه‌کان که له‌سهر یه‌ک هه‌لچن‌رابوون رۆیی. به‌ره‌یه‌کی ده‌رکیشا و له لایه‌که‌وه رایخست و له‌سهری تخیل بوو. نه‌لیف له‌سهر سفره‌که‌ی هه‌ستا. له نیو بار و بنه‌که‌دا بالیفیکی گچ‌کۆکه‌ی چلکنی هی‌نایه‌ ده‌ری و سه‌ری می‌رده‌که‌ی هه‌لینا و بالیفه‌که‌ی له بن سه‌ری نا. لی‌غه‌یه‌کی‌شی پیندا دا. عدلی سه‌ری نه‌گه‌یشتبووه عه‌زی، خه‌وی لی که‌وتبوو. نه‌لیف به‌سه‌ر سه‌ری‌ه‌وه راوه‌ستا. به‌خه‌فه‌ته‌وه سه‌یری روخساره ره‌ش هه‌لگه‌را‌و و تیک‌سم‌راوه‌که‌ی کرد. ده‌موچاوی عدلی وشک و ره‌ق هه‌لاتبوو و مووی ریشه‌ته‌که‌که‌ی ههر ده‌تگوت درووی ژیشکن دانه دانه له روومه‌تی رۆچوون.

ئەلیف كە گەپراپەو و لەسەر سفەرە كە دانیشت گوتی:

- كۆرە كەت زۆر ماندوو بوو دایە. بەو دوو رۆژە دەموچاوی وەك دەموچاوی مندالان بچووك بۆتەو.

مەرمۆك كەچكە كەى كە بە دەستەو بوو لە قاپە كە خستەو و لە ئەژنۆى خۆى راکیشا و گوتى:
- تۆە ياخو! لەو خەراترى بەسەر بى، ئەو "عەلى" يە درێژە. نای كە خۆشحالم ناواى دەبينم.
ئەلیف گوتى:

- وا مەلى دایە. خودا هەلیناگرى. كورته. گوناح نییە؟ مەرمۆك قیت بۆو و گوتى:
- نەخێر هیچ گوناهیش نییە. وەختایەكى ئاقلی لە مێشكى دا نەبى، لاقەكانى جەورى دەكێشن. بۆ ناچار بوو مام خەلیل سوار بكا و ئەسپە كە مان بكوژى؟ بۆ؟ بۆ؟ هەر بۆوێ خەلك بلین بارەقەلا، عەلى چەندە باشە؟...

دەستەكانى بەرەو ئاسمان بەرز كردنەو و لالایەو:

- خودایە گیان، لەو خرابتر بەسەر ئەو "عەلى" يە درێژە بێنى. ژن و مندالە كەمیت ناوارەى چیا و چۆلان كرد. خۆشیت وا لى كرد. لەو هەش خرابترى بەسەر بێنى. ئەى خودا گەورە كەى من. خودا گەورە و چارەشە كەى من.

ئەلیف گوتى:

- دایە نەكەى، نەكەى، كۆرە كەت چووزانى...

مەرمۆك هاوارى كرد:

- بى دەنگ بە، ئەتۆش لای ئەو مەگرە. دەبى لەو هەش خراترى لى بى. خراتر، دامار و دەستەشكاو بى. نیشەللا ئەمسال ناگاتە لۆكەرنینەوێ چو كورر، با تەمبى بى. عادیل ئەفەنیش بەرۆكى بگرى.

لەسەر سفەرە كە هەستا. بە كۆمە كۆم و شە لەشەل، چووە پشت دارە گوزە كە و نێو گۆ و گیاكەن:

- ئەمن دەمەوى نە لێرە بنووم. كاتى رۆشستنى هەلمستینن. باشە بووكە خان؟...

ئەلیف بەبى ئەوێ گوى بەداتە لەبزە تەوساویبە كەى بە خەمەو جەوابى داو:

- باشە دایە گیان.

سفرە كەى كۆ كردهو و خستەو نێو بارە كە. هەتا بەیانى خەو نەچوو بوو چاوە كانیبەو. بە ترس و دلەراو كیتو چاوە رێبان ببوو. بانگى مندالەكانى كرد:
- ئیئو هەش بنوون مندالینە.

کچه که ی و نه وزی ددها . هه لئگرت و بردی له تهنیشت بابی نواندی و لۆیه کی لیفه که شی
پیدا دا . به کوره که ی گوت:

– تۆش له بیره ی بابتوه بنوو .

چاوه کانی لئلی خه بوون . مریمۆک و منداله کانی و میژده که ی له شیرین خه ی دا بوون . ئیستا
نده کرا نه ویش بنوی . له وانه بوو نه گهر یه کیتک به جاده که دا رابری لا بدا و که لویه له کانیان بدزی . چوو
و له تهنیشت ناگره که وه دانیش . نه ژنۆکانی له بارهش گرتن . چه ناگی له سهر نه ژنۆی دانا و چوو
فکره وه : ده سال بوو هاتبووه نهو ماله ههتا ئیستا مریمۆکی ناوا نه دیبوو و قهت نه دیبوو شو رقه و
قینه ی نه مپۆ له کوره که ی هه لگرتبوو له کسه ی هه لگری . نهو چ رقیک بوو ؟ هه ر ناوی نه سپه که
دههات ، پیره ژنه وه ک شیت و فیداران هه لده له وزی و که فی هه لده خرانده . نه گهر یه کیتک مرده بایه ، یان
یه کیتک له منداله کان مرده بان ، مریمۆک نه وه نده تووره نه ده بوو و به رقا نه دهه چوو . جارانی کوره که ی
چه نده خۆش ده و یست و زگی پیی ده سووتا ، عه لی تا قانه که ی بوو . ههشت مندالی بیوو و له ههشتان
نه وه ی بۆ مابۆوه . نه گهر عه لی دهه چوو جیههک و بریکی پیی دهه چوو ، نه وه نده بۆی په رۆش و نیگه ران
ده بوو که نه کا شتیکی به سهر هاتی پیی هه ر خۆی دهه خواره وه . عه لپی وه ک مندالیکی دوو سالانه خۆش
ده و یست و ده بلا و انده وه . وه ختایه که له گونده که میان ته رزه بار بیوو . مریمۆک به هات و هاواران داوای
یارمه تی له هه موو خه لکی ناوایه که کردبوو که عه لی له مه زرایه ماوه ته وه و له وانیه دنه که
ته رزه یه که وه سه ری بکه وی . ناخریه که ی عه لی له مایکی نهو سه ری گونده که وه ده رکه وتبوو و
مریمۆک به دیتنی له هۆش خۆ چوو بوو . نهو رقه و قینه ی ئیستا مریمۆک له عه لپی هه لگرتبوو ، خۆ
پیاو ناوا له دوژمنه که شی به رقا ناچی . هه رچی هه یه له بن سه ری نه سپیکی مرده لوخه دا بوو . ناوی
حه یات به ده مه وه کردبا نه ده گه یشته سالیکی دیکه . تۆیه ، تۆیه ، هه زار جار تۆیه . چۆن ده بی
زنده وه ریک نه جه لی هاتی و زیاتر بیی ؟ مه لا قاراتۆپاکلی هه میشه وای ده گوت . نه دی نهو ژنه چیی
ده وی . مه گه ر گوئی له قسه ی مه لا نه بووه ؟ خۆ نهو وه خته ی مه لا نهو قسانه ی ده کرد نه ویش له وی
بوو . هه ر ده لی : ” ده سته شکاوت کردم ” عه لی ” یه دریز . لهو چیا و چۆله دا ناواره ت کردم . یاخوا له وه
خراپه تر به سه ر بی ” . تۆخوا نه وه ش بوو به قسه ؟ پیاو کوره که ی سه هله ناوا تووک و دووعا له
دوژمنه که شی ده کا ؟

خه ونوو چکه بر دیه وه .

رۆژ بیۆوه و خۆر گه یه نیوه راستی ناسمانی . سه ری هه ر وا له سه ر چۆکی بوو . ناگره که
بلئسه ی کیشا و دامرکایه وه و خۆله میشی به سه ر کشا و نهو نه یزانی . نیوه خه وتوو و نیوه
به خه به ر بوو . جۆریک له خه وه گورگانه . به لام زیاتر خه وتبوو .

به بیستنی دهنگه دهنگ و قریوه سهری بهرز کرده وه. دیتی له خواره وه کاروانتیکی دیکه له گوندیکی تره وه دی. خه لکیتک به نه سپ و گویدریتز، به پییان، به شهله شهل، نه خۆش، دلخۆش، خه فته بار، به بهرده میدا تیپه پرین. مندالتیک ده گریا. لهو ریگه یانه دا منداله گچکه کان هه میسه ده گریتن. شه پۆلیتیکی شادی هه موو گیانی ته نییه وه.

نمیده زانی دلی به چی خۆشه. له جیتی خۆی هه ستا و چووه ده م جاده که. نهو خه لکه ی به بهرده میدا تیده په پرین، ته نانه ت سهیریکیشیان نه کرد. له م وه زه ی سالدا نهو ریگه یانه پر ده بوون له خه لکی گونده کان. هه تا کاروانه که به بهرده میدا تیپه پر، هه روا راهه ستا و سهیریانی کرد. دوایی په زاره و بیهیواییه که هه موو ناخی داگرت. چوو و دیسان له ته نیشته ناگره دامرکاره که دانیشته.

بیری کرده وه: "یانی لهو قافله یه دا نه سپینک یان گویدریتزیک ده ست نه ده کهوت نهو پیره ژنه ی سوار که یین؟ خۆزگه عه لیم هه ستانده بایه لییان پرسی. هیشته اش هیواییه که هه ره هه یه. کاروانه که زۆر نه رۆیوه. هه ستا و چوو. ماوه یه که به سه ره سهری "عه لی" یه وه راهه ستا و لیتی راماس. عه لی وه ک مندالتیک لیتی خه وتبوو. ده تگوت هه ناسه ناکیشی. لیتی سه ره وه ی بریک هه اتبووه پیشه وه و له گه ل هه ره پشوو یه کیدا جووله یه کی ده کرد.

"ناخۆ ده بی هه لی ستینم؟ به سه ری دا نووشتایه وه. سه بری پیلی گرت و گوتی:

— عه لی، عه لی...

ساتیک راهه ستا و دیسانه وه گوتی:

— عه لی، عه لی هه سته.

عه لی نه بزووت.

— عه لی هه سته، چیی نه ماوه بۆ نیوه رۆ.

عه لی قاچی راستی کۆ کرده وه. دیار بوو ده یه وی هه سته.

— عه لی نیوه رۆیه. ده بی وه ری کهوین.

عه لی هه ستا و دانیشته.

— عه لی، تۆم به خه بهر هیتنا که...

عه لی به پشتی ده سته کانی چاوی هه لگلو فین. به داهیزراوییه وه بۆلاندی:

— ها، چ بووه؟...

— نیوه رۆیه. دایکت و منداله کان هیشته خه وتوون. نه گه ره قه راره وه ری کهوین، هه سته.

نه گه ره ده شیتیننه وه، نه وه هه یچ.

عەلى گوتى:

– با بىئىنەو.

ئەلىف:

– ئىستا تۆ وەرە قەراغ ناگرەكە.

عەلى ھەستا و ھاتە قەراغ كوچكاورەكە و لەوى راوھستا.

لك و پۆى دارە گۈيزە بەرزەكە بە ھۆى ئەو بايەى ھەلى كەردبوو، ھىدى و ھىور خەشەخشى

دەھات. ناسمان ديار نەبوو. ئەلىف دەمى ھىنايە بن گوتى عەلى و گوتى:

– بريتك لەوھ پىش كاروانىك بىرەدا رۆى. نەمزانى ھى كامە گوند بوو. دوايى بە فكرمدا

ھات بەخەبەرت بىنم.

عەلى لە پىشدا گوتى:

– دەى با رابردى، بە ئىمە چى؟

خەيال بردى.

ئەلىف:

– ھىشتاش دەنگيان دى. پىم وايە، بريتك لەولاترەوھ لە تۆپاك تاش دەيخەن. لىرە نايخەن. لە

دارى چاكى دەترسن.

عەلى بزەيەكى ھاتى و گوتى:

– بەلى دەترسن. ھەر من و تۆين ناترسىن. بە خواى كەرن. پىاو نابى لە شتى باش بترسى.

زەريان بۆ مرۆف نىيە ھىچ، بگرە خىر و بەرەكە تىشان پىئويە.

ئەلىف:

– ئەگەر راستىت دەوى گوتم...

عەلى پى كەنى، لىئوھ كانى بارىك بوونەوھ و بە گرژىيەوھ گوتى:

– نەرى ژنەكە ئەوھ تۆ شىتى؟ ئاقلت نەماوھ؟ لەو وەرزەدا كە ھەموو گوندى وەرى

كەوتوون، چما لاي ئەو گوندىيە كوئىستانىيانە يەك سى زىدادى دەست دەكەوى؟ ئەگەر باش

سەرنجىت دابنى، ديارە ديوتە خەلكىك بە كۆلى ئەوانى دىكەوھ بوون. نەخۆشەكان و پىر و

پەككەوتەكان. دەى ئەگەر ولاغىيان پى بوايە و من داوام كەردبايە دەيانداينى. دەزانم

دەيانداينى. بەلام لەو وەزەدا كوا دەكرى بچى و بلى: ”تۆخوا كاكە ئەسپەكەت بەدە من،

دەمەوى داكىمى سوار بگەم؟” شتى وا دەكرى؟

— روخساری ناٹومید و تورپه بوو. گوتی:

— خوا نمو ژیانه بپړی.

بیّ تاقعت و ماندوو لهسهر عمرزه که دانیشته و لهسهری روئی:

— ناگره کهش خه ریکه ده کوژیتسه وه. چار نینه. ده بیّ نه مشهو بمینینه وه. کاتیّ باش

حه ساینه وه، دوایی...

نه لیلیف گوتی:

— دوایی... دهی باشه نه گهر وایه باشتره ساواره که وهسهر بنیتم.

عملی پرسى:

— نان ماوه؟... یان یارمه تیت بدهم

نه لیلیف گوتی:

— هه یه. له هه وار که ی پیتشو کردوومه.

لك ویۆپ و پووشكه ی كوژ كرده وه و ناگره كه ی خوژ كرده وه.

عملی به له شه داهیزراوه که یه وه، له تمنیشت ناگره که دانیشته. ماندوو شه کهت و خموالوو بوو.

هر ده تگوت بهو روژه روونا که مؤتکه سوارى بووه. نهیده توانی بیزوی. نه گهر لیتی گهر ابا یمن، هر

نه لپره له تمنیشت نمو ناوړه ده روژان ده مایه وه. به بیّ نه وهی بیزوی. خموى روژ ناوایه. خموى بن داره

گویز باش نییه. سیبهره که ی قورسه و زیانی هه یه. عملی ماندوو بوونه که ی خوژی به مستوی سیبهره

قورسه که ی داره گویزه که دا دیتنا. هیندی دواتر، سیبهری تارماهی حه سمنی کورې به بهرچاویدا رت

بوو. برنك له ولاتره وه پشته تی کردبوون و له بن پنچك كيك میزی ده کرد: "هه می توتوکه سه گ، وهی

وهی، ناخر هه تیوه پیاو له بن دارى چاکی میز ده کا؟ پیاو شیت ده بیّ. خوا ده زانی شیت و خودار

ده بیّ. به خودای ده بیّ. توتوکه سه گ. هر بویه شه گوندیسه کان له بن دارى چاکی نای خه ن. له بهر

نه وه یه. میزی له بن ده که ن. لك و پوی ده شکیننه وه. بزمازی لیّ داده کوتن. نمو دارانهش گیانیان

ده بهر دایه. ده ست له پیاوی ده وه شینن و تقوستانی ده که ن. نه گهر دارى چاکی وه ره ز نه که ی، چا که ت

له ریّ دینی. کیّ چوو زانی. له وانیه نمو داره، نمو داره رازاوه یه چا که مان له ریّ بیّتی. زور شتی له

ده ست دی. نه گهر برنك بیتموه سه رخو، له بن نمو داره نوژیکی پینج رکاتی ده که م... نمو دارانه

که یفیان به نوژی دی. له وانیه نمو داره ش دلّی خوژ بیّ و یارمه تیمان بدا. کیّ چوو زانی... به شکم

دلّی پیمان سووتا. خوژ که نمو دایکه م ناقلی بوايه و نه ویش نوژیکی کردبایه. خو ناقلی پیّ ناشکی.

له خوژه سیّ چوار مانگان نوژیان ده کا، به لام له بن نمو داره به پییت و بهر که ته، هر ناقلی شی پیّ

ناشکی تاقه روژیکیش نوژیان بکا. چونه پیّ بلیم. به خوا له داخی من به فکریشیدا بیّ، هر له

لاساریان نایکا. دهی با نیکا. نه گهر بهیانی به خه بهر هاتم ههتا تاو کومتنان ههر نوژیی ده کهم. ده بی بی کهم. خۆزگه پیاو خهوی نه هاتبایه و چاوه ری بوایه و دیتبایه ی شو داره چۆن ده بیته نوور. چۆن چۆن ره گه کان، شو ره گه دریزانه ی لهو خا که ده ده کیشی و... و چۆن ده چیتته گهران و سهیرانی. نه دی، ده بی شو نوژیته ههر بکهم. دیاره ده بی دلم پاک بکه مموه. وای بی تۆزگالیک قین و نیریهی تیدا نه مینی، تمنانهت بیر له به کره شیت و کویتخا و ژنه که ی به کره شیتیش نه که مموه. فکری لۆکه و نهمپ و قهرز و قۆلش له سهرم ده راویم. دوا ی نه وه ی پاکژ بوومموه و به تال به تال بوومموه، شوکات له ههنته شی خودای....”

قوت نهیتوانیبوو ناخی خۆی ته و او پاک کاته وه. له هیچ نوژیته کدا. به خۆی گوته بوو: با بیر له هیچ شتی نه کاته وه. له هیچ شتیکی خراب. تمنانهت شته باشه کانیش. به لام هه موو جار ی بیر و فکر هورووژ میان بۆی هیتابوو و میتشکیان دا گرتبوو. ههتا کۆتایی نوژیته که ش نهیتوانیبوو خۆیان له دهست قوتار بکا و بهو جۆزه نوژیته که شی هیچ نه رۆیبوو.

شهوتیکی تاریک بوو. شو کات هیتشتا بابی مابوو. له بیر ی نه بوو که ی بوو و شو ته مهنی چهند بوو؟ وه بیر ی نه ده هاتمه به لام شهوه تاریکه که ی به هه موو ده نگه دنگ و هات و هاوار و یاری و جوینه کانیه مه له بیر بوو. شو شهوه منداله کان خۆشارد نه وه یان ده کرد. منداله کان... ده پازده مندال که هه مووان رتی یه کتری ده کومتن، یه کتریان ده تلانده وه. عهلی نه وه نده ی را کردبوو و هه ول ی دابوو خۆی بشاریته وه، وه ک شیتانی لی هاتبوو. لهو جیهی خۆی شار دبووه، سی مندال دۆزیبوو یانه وه و به سه ری وه ربوو. له پشت گیشه یه کی گهغه شامیه وه خۆی حه شار دابوو. ده ترسا. چه قۆیه که ی هه لکیتشابوو. له تاریکییه که دا چاو چاوی نه ده دی. منداله کان خه شی بزوتنه که یان بیست و خۆیان به سه ر دا دا. له نا کاو دهنگی بابه رۆیه ک، زانیی نووکی چه قۆکه ملی یه کیتی سیه. به بی شو وه ی مهقی لیوه بی، رای کرد. کس نه یه ده زانی شو بووه، له تاریکییه که دا ههر شو نه بوو که خۆی شار دبووه. نۆکسوز مه مه د بوو بریندار ببوو. هه تیوتکی بینکس و بیده ر بوو. نه وه نده ی به زه یی بهو هه تیوه دا هاته وه که پاشی چهند مانگیش نه یه ده توانی چاو له چاوی بکا. بن شه ویلکه ی چه پی نۆکسوز به قوولی بریندار ببوو. سالی ک دواتر نۆکسوز له گه ورینکدا به نۆیه تی مرد. عهلی تمنانهت نه یوترا چاو له ته ره مه که شی بکا.

“ناخ، خۆزگه شو نۆکسوزه قوت له دایک نه بوو با و نه من وه بیر ی نه که وتبامه وه.” رۆژنیکیش له دم رووباره که منداله کان کیسه له کانیا ن دابوو بهر خرکه به ردان. یه کیتی کان قارغه که ی شکابوو. پشتی شو به سه ته زمانه شه لالی خوین ببوو.

“نەمدەتوانی ئەوەش لە بەر چاوم دوور کەمەوه. بە هیچ شتێوەیەك بیر لە ئۆكسوز مەمەد و کیسەل ناکەمەوه. بە دلێکی رووناك وەك تیشکی هەتار، لە بن داری چاکی و لە هەنتەشی خوای گەورەدا رادەوهستم بەشکم رۆحمیکم پێ بکا...”

“هەر بە راستی دایکم بۆ وای لێ هاتوو؟ چیی لە گیانی من دەوی؟ نەگەر بمرم، نەگەر هەر نیتستا بمرم، بلتی بۆم بگریی؟ زۆر توورەیه. نەللاهو نەکەر. پیاو سەری سوور دەمینی. لە کۆلمی دەکەم. دەی باشە دایک چ چاوهروانییەکی دیکە لە کورێ هەیە؟ کور لەوه زیاتر چیی لە دەست دێ بۆ دایکی بکا؟ نای خۆزگە ئەو مام خەلیلەش سندانە لێ دابوایە. خۆ نەسپەکە هەر دەمرد. دیسانیش لە کۆلەم دەکرد. بەلام ئەو کات ناوا لێم بەقیندا نەدەچوو.”

کە چاوهکانی هەلێنان، سەیری کرد لە تەنیشت ناگرەکەیه و برێک سەری بەرز کردەوه، کە چاوی بە دایکی کەوت، لە خۆوه و بە دەنگێکی ماندوو گوتی:

— دایە، ئە من بەیانی بەر لەوهی رۆژ بیتەوه، هەلەهستم و لە بن داری چاکی، هەتا رۆژ دەبیتەوه نوێژان دەکەم.

“بکە، ئەگەر پینشت خۆش بوو مانگێکی رەبەق هەموو شووی تا بەیانی نوێژان بکە. چما خوا یارمەتیت دەدا هەتیوه؟ چما، خوای گەوره بەزەیی بەو کەسەدا دیتەوه کە دلێ دایکەکە ی شکاندوو و نەسپەکە کوشتوو و لە نێو خەلکدا شکاندوو یەتەوه؟ تۆ دلتم پێ چا نابیتەوه. نوێژ بکە بزنام. بەشکم خودا لە گوناحت خۆش بێ. دەروویەکت لێ بکاتەوه. بەلام تۆ بارت کەوتوو. ئەتۆ بەبێ رەزامەندی دایکت کارێکی زۆر زۆر خەرپت کردوو. پێم وا نییە خودا باشەکە من، خودا چاوه رەشەکە من لیت خۆش بێ... هیچ پێم وا نییە.”

— کە گەیشتیە چو کوور، دەست دەکەم بە نوێژ کردنی. پینچ فەرزه کە دەکەم.

— دەست پێ بکە با بزنام دەتوانی دلە شکاوه کە دایکت چا بکاتەوه؟ ئەگەر هەشتا و هەشت هەزار سالیش نوێژی بکە، بیت و بەقەدەر سەرە موویەک دلێ دایکت نیشاند و دلێت شکاند لە لای خودا قبول نابێ. ئەگەر حەزت لێیە برۆ و لە مەلا قاراتۆباکلی بپرسە. بە دەستی خۆت ئەو نەسپەت کوشت. لەبەرت پارامەوه و گوتم: کورە نازاکەم، لەسەرت گەرپم، ئەو کابرا پێشە سواری نەسپەکە من مەکە، هەر لە داخی من سوارت کرد. سەرەرای هەموو ئەوانەش ئەو پیرە سەیه لیشی دام. وەللاهی لەقەیه کی لە کەلەکەم دا هەر مەپرسە، جەرگی بپرم. ئەگەر یەکیکی دیکە لێ دابان، جەرگ و دلتم بە زارمدا دەهاتنە دەری. جا ئەتۆ بچۆ سەت سالان نوێژان بکە کورە گەمزەکە من. بیت وایە لە لای خودا قبول دەبێ؟ نوێزه کە تۆ و نوێژی بەکرە شیت وەک یەکن. نای ی .. عملی. قەت قەت دلتم لیت پاک نابیتەوه.”

عەلى بە خۆشپەرە رووى لە ژنەكەى كرد و گوتى:

– ژنەكە، ئىدى دەمەوى نوێژ بکەم. هەموو روژى پینچ فەرەكەى. هەر بگەمە چوگور دەست پى دەكەم. ئەوجار سەرىشم بچى نوێژم ناچى.

ژنە نەرمە بزەپەكەى هاتە سەر لىو و گوتى:

– بیکە پیاووەكە. بیکە. نوێژکردن شتىكى گەلەك باشە. باهم قەت نوێژى نەدەچوو. بۆپەش قەت تووشى تەنگانە نەدەبوو. هیچ شتىك لە نوێژکردنى باشتەر نىيە.

حەسەن دەستى بە قۆى ئۆمەخان داھىنا كە لە پەناپەرە دانىشتبوو و گوتى:

– كە گەيشتىنە چوگور باهم نوێژ دەكا. ئەمنىش فېرى دوەكان دەم و نوێژ دەكەم.
ئۆمەخان:

– خۆ منداڵ نوێژ ناكەن.

حەسەن چووە فەرەو و ئىنجا گوتى:

– دەى ئەمنىش گەرە دەم دوايى...

مرىمۆك گوتى لە قسەكانى منداڵەكان دەبوو. لەبەر خۆپەرە بېرى كردەو:

“ بیکەن، بیکەن و هەمووتان بچنە بەهەشتى. بايىشتان كە ئەسپەكەى داىكىسى كوشتووە دەچىتە بەهەشتى. لە بەهەشتى كۆشكى سەوز و سوورىان بۆ ئامادە كردووە و چاوەرپى هاتنى عەلى ئاغان. ئىو بەكەن، داكىشتان با بكا، با مالمەرە مرىشك و سەگ و پشیلەكانىش نوێژ بکەن... تۆبە... تۆبە... هەر هەمووتان بکەن و بچنە بەهەشتى. ئەمن ئە لىرە بكوژن و راستەرپى برۆنە بەهەشتى... لەوى باشتەرتان وەرەگرن، دوايىش پىغەمبەر بانگتان دەكاتە سەر سەرپەك. دەلێن ئەوانە لە پىشدا ئەسپەكەى داىكيان و دوايىش ئەويشيان كوشتووە و هاتوون. ئەوانە شيارى ئەوین لە رىزى پیاوچاكان و پىغەمبەراندان بن.”

بړىك دواتر ئەلىف چىشتەكەى لەسەر كوچكاورى داگرت. لە شووشە نارەقێكدا بړىك روونى كردە تاوەكە و لەسەر ئاگرەكەى دانا. بړىك دواتر بۆنى تالى رۆنە قرچ بوو كە هەستا. كە رۆنەكەى بەسەر قبوولپىيەكەدا دەكرد، قبوولپىيەكە قرچەقرچى لىو دەهات.

عەلى تەواو برسېى ببوو. چوو و لە تەنىشت سەرە بلانەكراو كە دانىشت و چاوەرپى ما و گوتى:

– ئاى ژنەكە، ئەو قبوولپىيە پىوازىكىشى لەگەل بواپە... تاقە پىوازىك... ئەلىف كە قبوولپىيەكەى دەكردە قاپە بەتالەكەو گوتى:

— له تهختی گۆنیه که دایه. دههینانی زۆر چهتونه.
عهلی: خۆزگه بتوانی دهريیښتی. زۆرم نیشتییا چۆتی.
ژنه قاپه که له نيوه پاستی سفره که دانا و چوو زارکی گۆنیه که به داره گویزه که وه
دابوو، کرده وه و قۆلی ههلمالی و دهستی برده ته رکی گۆنیه که و نارقه کردوو، پیوازه که ی
دۆزییه وه و هینایه ده ری و سه رکه وتوانه گوتی:
— ها پیوازه که...

نه و جار هات و له ته نیشته میترده که یه وه له سه ر سفره که دانیشته.
مریمۆک و منداله کانیش دانیشته بوون و ملیان نابوو له خواردنی.
عهلی که به مشتته کۆله پیوازه که ی ورد ده کرد، له پشته وه گوتی له ته په ی پییه که بوو.
ناوړی دایه وه.

— سلواتان لی بی. خوا زیاد ی بکا.
عهلی به سه ر سووړ ماوییه وه وه لامي دایه وه.
— سلوا له خۆت. سه لامه ت بی. فه رموو برا که م.
کابرا تووره که پیسته بز نه که ی له کۆلی داگرت و له ته نیشته کوچکا وره که ی دانا و خۆشی
له وی دانیشته. — عهلی برێک خۆی کۆ کرده وه و به بز هیه که وه گوتی:
— فه رموو براله. فه رموو پارووه نانیکمان له گه ل بچۆ.
شادییه که له دلێ گه رابوو. کابرا به بی نه وه ی ناوړ بداته وه، وه که له گه ل خۆی بکا گوتی:
— نۆشی گیانتان بی. خوا به ره که ت به سه ر سفره تاندا بیاریښتی. زۆر ماندوو مه. نیشتیام
له هیه چ نییه.

عهلی ویستی ههستی و به پێدا گرییه وه گوتی:
— وه ره براله. به شی هه موومان ده کا. زوره وه ره. چۆن ده بی برسی بی. خۆ شکوور
نه هاتوو یه مالی هه تیوان. نه له میلا...
کابرا دهستی له سه ر عه رزه که دادا و هه ستا. بالایه کی به رزی هه بوو، چوار شانه و
که پۆیه کی قه پۆز به رانیی هه بوو. هه ر دانیشته سه ر سفره که، پارووه کی گه وره ی کرد. عه لیش
له و پیوازه ی وردی کردبوو، له تیکی بۆ راداشت. کابرا گوتی:
— هیه چ شتی که نابیه ته پیواز. له نیو خواردنه کاندایه که پیواز و دواییش خوی. به رای من
سفره ی بی پیواز، هه ر سفره نییه.
عهلی: ببوره، ناوی شه ریفت؟...

كابرا بزه يه كى هاتى و گوتى:

– پيم ده لئين كوزللو عوسمان. خه لكى گوندى “يانيق ئوغلان”م. ده چمه لوكه رنن. ئتوه ش؟
ها؟ ... خه لكى كام گوندن؟

عەلى ناۋى خۆى و گونده كه بيان گوت. عوسمان ديسان پرسىي؟

– كاروانه كه تان دوا كه وتوه؟

عەلى گوتى:

– نا له پيشه وه رۆيوه ..

ده يويست قسه يه كى بكا. به لام مريمۆك قسه كه ي له زارى قوزتوه و بۆى له بنى كوله كه

دا. عەلى سەرى سوور ما. عوسمانۆكيش...

عوسمانۆك كه گوتى ده دايه قسه كانى نهو، خەريك بوو بگريى. مريمۆك له نيتو قسه كانيدا

له سەر يەك ده يگوت:

– ناى براله. تۆ مندالت هه يه؟ براله، منداال گه وره ده كه ي، له سيبه رى دا بجه سييه وه،

به لام نهو ده تكوژى.

هه ژابوو. له چاوتروو كانى كدا، مەرگى ئەسپه كه و سەرما و، سېروون و پىتلەقه و زولمى مام

خەلىلى هەر هەمووى بۆ گىژايه وه. دوايش وا ماندوو شه كه ت بوو وهك بلتتى له به يانسيه وه

هەتا شەوى بە كۆل بەرديان پى كيشابى:

– نهدى، براله، بۆيه لهو چيا و چۆله، له نيتو خينو و په رى و درنده و فرنداندا بى كەس و

بيدهر مامه وه.

عەلى وا تەرىق ببۆوه نەيدەتوانى چا و له چاوى عوسمان بكا. مريمۆك واى له سەر رۆيبوو،

وهك بلتتى عەلى به نانقەست، هەر بۆ نه وهى نهو ناوارەى چيا و چۆل بى، ئەسپه كه ي به دەستى

مام خەلىل لى كوشبتوو.

دواى نان خواردنى، عەلى دەستى عوسمانى گرت و برىك بردييه ئەولاتره وه و به سرتە پىي گوت:

– نەرى براله، بەراستى بروات بە قسه كانى دايكم كرد؟ تۆخوا پيار ئەسپه كه ي ده كوژى بۆ

نه وهى دايكى سەرگەردانى چيا و چۆلان بكا؟ ئەسپه كه ي ده كوژى و دوايسى خۆى وهك گوئدرىژ

دايكى به كۆل هەلده گرى؟

عوسمان بزه يه كى هاتى و داها ته وه و به سرتە يه كه به عەلىي گوت:

– نا، برا كه م، چۆن بروا به شتى وا ده كه م؟ بۆ من پيره كان نانا سم؟ وهك مندالتى ساوايان لى دتته وه.

هاتنه وه قەراغ ناگره كه و شان به شانى يەك دانىشتن.

عەلى كەيفى بە عوسمان ھاتبوو. ئەو لە قوولايى دليەوھ پى دەكەنى. ئەوانەى ئارا پى دەكەن، زەريان بۆ كەس نىيە.

شادىيەك لە دلى عەلى گەرا. لە عوسمان ورد بۆو. چاكەتەكەى نوى بوو. باشترىن جۆرى قاچاغ بوو. ھەموو كەس شتى واى پى نەدە كېردا. ئەو تروسكەى ھىوايە ساتىك كوزايەوھ: "ئى ئى لەو چاكەتە جوانە... دواى لە چاكەتەكەوھ نىگاي چووھ سەر روخسارى عوسمان: چاھ رەشەكانى نوقمى خەم و پەژارە بوون. لىتوھ سوور و ئەستورەكانى بەزەيان پىتوھ ديار بوو. روخسارە ئەسەرەكەى جوان و مېھرەبان بوو. عەلى ديسانىش ھىوادار بۆو. بەخۆى گوت: "دە كرى داواى ھەموو شتىك لەو پىاوە بكەى." كە چاوى بە زنجىرە زىوھكەى سەر سىنگى كەوت، سەرى سوور ما. ديسانىش رەنگى گۆزا و نوقمى ھىوا بوو. چاوەكانى بېسە ناگرەكە و چووھ فەكرەوھ. دواى سەرى بەرز كەردەوھ و سەبرى چاوەكانى عوسمانى كەرد. چاھ رەش و درشتەكانى عوسمان تروسكەى شادىيان لى دەبۆو. بەخۆى گوت: "دەى باشە، با زنجىرى زىوى ھەبى. دەى جا چىيە؟" دواى سەبرى لاقەكانى كەرد. كالە چەرمىيە خاوەكانى شېر بېوون. عەلى بە خۆى گوت "پى دەلېم. دەى جا چىيە. كالەكانى زۆر كۆنن. كالە زىادىيەكانى دەدەمى با لە پىيان بكا. ئەو گۆى زەويە قەت بى چاكەكار نابى. كراسەكەشى كۆنە. زۆرىش چلكنە. ئىستا پى دەلېم. ديارە تەواو دلى خۆش دەبى و قىوولى دەكا." نەيدەتوانى چاھ لە زنجىرە زىوھكەى و چاكەتە قاچاغەكەى ھەلگىرى. تا بى ھىوا دەبوو، چاوى لە چاوە شاد و زىتەكانى عوسمان دەبرى. دوايش نەيدەتوانى سەبرى كالەى شېر و كراسە چلكنەكەى بكا. دېدۆنگ بوو: "بىلى ئىيان نا؟"

چاوى لە چاوى ھەلنەدەگرت. ئەو چاوانە غىرەتسىان وەبەر دەنا. چىى چاوى لى دەكەرد ھىوادارتر دەبوو. ئاسان بوو. ھات بلى.

لەو جەنگەيەدا عوسمان دەستى بردە گىرفانى و قوتووە جگەرەيەكى دەرىنا. قوتووەكە ئەوھندە جوان بوو عەلى بە ھىياتى شتى واى نەدېبوو. لە دارەگوىز ساز كرابوو و وىنەى سەگ و مەل و مار بە سەدەف لەسەرى كىشرابوو. لە خوارەوھش گولنىك نەخشىنرابوو. عوسمان قوتووەكەى كەردەوھ و بە ھىمنى و لەسەرەخۆ جگەرەيەكى ھەلپىچا و خولقى عەلىي كەرد. عەلى جگەرە كىش نەبوو. بە دېدۆنگىيەوھ دەستى برد و بىك راوھستا، ئىنجا وەرىگرت. عوسمان لە شىوھى جگەرە كىشانەكەيەوھ زانىي ناشىيە. بە خۆنواندىكى تايبەتى ئەوانەى تازە دەست پىدەكەن دەيكىشا. مىندالەكان، ئەلىف و مېمۆك سەبرى جگەرە كىشانە ناشىانەكەيان دەكەرد.

ئەلىف دلوڧانانە و بە دئسۆزىيەوە بىرى كردهوہ: ”تف له هەژارى. تۆقى گەردنە. لە هەر كوى بىهوى پىاو دەكوژى. عەلىي من، ئەتۆ هىچ كات نەتوانى وەك خەلكى دانىشى و پال وەدارىكەوە بدەي و جگەرەيەك بكىشى.“

چاوەكانى پرېوون لە ناو.

عەلى هەر وا چاوى لە قوتووە و جگەرەكە پرېبوو. لە دليدا گوتى: ”مالا كاول، هەرچى هيوام بوو كوشتت. برۆ خوات لەگەل. تۆ هاوشانى نيمەمانان نى. بۆو نابى داواي هىچت لى بگەن. برۆ خوا ناگادارت بى. پىاويكى باشى، بەلام قوتووە جگەرەكەت...“

بزهيهكى هاتى. عوسمانيش لەگەل ئەودا بزەي هاتى. عەلى ديسان بىرى كردهوہ: ”هاورپى، تۆ بەو هەلسوكوتەت، جوان دەرتخست يان ناغاي يان كورە ناغاي. مەيشارەوہ. بى و نەبى لە گوندهكەتان بە ”عوسمان بەگ“ بانگت دەكەن. دەنا پىاو ناوا بەخۆوە دەبى؟ هەي تف لە رەچەلەكى بابت. تۆخوا ئەوہش قەلافەتە. سەرىكى لە مەغرىبە و يەك لە مەشرىق...“

لەسەر يەك بە رووى عوسمانەوہ پى دەكەنى و عوسمانيش وەلامى بزە و پىكەنينەكانى دەدايەوہ. عەلىش دەيوست زۆر گوى بە شتەكان نەدا و وەك ئەو هەلسوكوتەكانى خانەدانانە بى. بەلام چۆن دەيتوانى لە هەنتەشى كورە ناغايەكدا، گوى بە شتان نەدا. بە شەرمەوہ گوتى:

— برالە عوسمان ناغا، بى ئەدەبى نەبى. ناوا بە تاقي تەنى لە كوئوہ دىي و بو كوى دەچى؟ كاروانەكەي ئەنگۆش تۆي بەجى هيشتووہ و رۆيوہ؟

عوسمان بە جگەرەكەي سەر لىويەوہ بەبى ئەوہي بزەكەي بېرپتەوہ گوتى:

— ئەمن لە ناوايى بەجىم هيشتوون و دەپۆم.

عەلى ماوہيەك برىك بىرى كردهوہ و ديسان سەرى هەلئنايەوہ و بە شەرمەوہ پرسى:

— يانى چۆن؟

عوسمان بەبى ئەوہي هىچ خۆي تىك بەدا گوتى:

— دلم لە ناوايى نيشا و لىيان دايرام و وەرپى كەوتم و هاتم.

مىرمۆك لە دلە خۆيدا گوتى: ”ئەها، هەر ناوا، زار خۆش، كاكي رىبووار، توورە بە، توورە بە و هەتا هەي ناوړ لەو گەوادانە مەدەوہ. كەوابوو ديارە دليان شكاندوو. نازاريان داوى. برۆ و تا هەي ناوړيان لى مەدەوہ و هەتا مردن لەبىزت دەلەبىزان نەگەرپى. ئەوانە هەموويان بە قوربانى نىنۆكىكى تۆ بن. چەندەش جوانى كاكي رىبووار. دەلئى ئەسپى حدوودى. ماشەللا، ماشەللا... ئەي خودا باشەكەي من. لە چاوى پىسى بەدوور بكەي...“

عەلی ملی بەلاوە نا. ئەوەی دەیگوت دەنگی لە هەموو ئاوازی گۆرپووە دیارە دەبێ
کابرایەکی گرنگ بێ:

– گەرەم، بۆچی دەنگت لێ گۆرپین؟

عوسمان:

– ئەمن دەنگ دەگۆریم. واش دەنگ دەگۆریم کە ئیدی چاوم بە چاویلان نەکەوتتەوه و هەتا
هەم روو لەو گوندە ناکەمەوه.

مریمۆک بە خۆی گوت: “ئەدی، رووی تێ مەکەوه. ئیدی چاوی لە چاوی ئەو کافر و زالمانه
مەکەوه.”

عەلی بە دەگینکی کز و هیمن قسەکەمی خۆی دووپاتە کردەوه:

– بۆچی؟

عوسمان برێک بە توورپییەوه گوتی:

– ئەمن دەنگ دەگۆریم. ئەوان وەک سەگ پەژێوان دەبنەوه. دێنە بەر دەرگام و وەک سەگ
لەبەرم دەپارێنەوه. بەلام ئیدی ئەوکات فایدەی چیبە، خۆ دەستیان پێمرا ناگا.

مریمۆک لە جیبی خۆی هەستا و هات چۆکی بە چۆکییەوه نا و بە توورپییەوه گوتی:

– با لەبەرت بپارێنەوه. ئیتەر روو لەو گوندە مەکەوه و چاوی لە چاویان مەکە. لێتێان گەڕی با
بسوتیتن و ببنە کۆلۆو. ئیدی ئاوڕیکیشیان لێ مەدەوه.

عوسمان بە روخساریکی گەش و میهرەبانەوه گوتی:

– ناگەرپیمەوه دایە.

لە جیبی خۆی هەستا. توورەکەکەمی هەلگرت و بە شانیدا کرد.

مریمۆک دووپاتەمی کردەوه:

– مەگەرپتۆه.

عوسمان:

– خوا سەلامەتت بکا. چیبی وای نەماوه شوو دابێ. ئەمن هەر حەزم لێیە بەشەو برۆم. زۆر
خۆشە. بۆن و بەرامدەیک لەو کۆیستانانە دەگەڕی هەر دەلێنی بەهەشت هاتۆتە سەر زەوی.
سەلامەت بن.

هەنگاوی خۆش کردن و خێرا دوور کەوتەوه.

مریمۆک:

- پرۆ خوات له گه‌ل رۆله قاره‌مانه‌که‌م. ئیدی مه‌گه‌رپۆه لای ئه‌و کافرانه .. مه‌گه‌رپۆه...
 عدلی له دواوه هه‌تا له چاوان ونبوو سه‌یری کرد و گه‌رایه‌وه و له ژنه‌که‌ی پرسى:
 - به رای تۆ پێمگوتبا باشت نه‌بوو؟
 نه‌لیف گوتى:
 - باشت بوو گوتبات. پیاویکی باش دیار بوو. هیچ نه‌بێ له‌وانه‌بوو هه‌تا نیوه‌ی رۆ
 کۆله‌که‌ی بۆ هه‌لگرێ.
 - زنجیره‌که‌یت دى؟
 - دیتم.
 - نه‌ی قوتوه‌ جگه‌ره‌که‌ی...؟
 - نه‌ویشم دى.
 عدلی ناخینکی هه‌لکێشا و گوتى:
 - چووزاتم... نه‌متوانی پێی بلێم؟
 هه‌وا تاریک ببوو. منداڵه‌کان له‌ ته‌نیشته‌ ناگره‌که‌ که‌وشمه‌یان کردبوو و خه‌ویان لێ که‌وتبوو.
 عدلی:
 - چۆنه‌ له‌سه‌ر ئه‌و ناگره‌ نانیك به‌رژینین و به‌ تام و چیژه‌وه‌ بیه‌خۆین. دیاره‌ ئیستاشمان
 قبوولیی ساواره‌که‌ به‌تام و چیژه‌وه‌ خواردوه‌.
 نه‌لیف هه‌ستا و بابۆله‌ نانه‌که‌ی له‌ تووره‌که‌که‌ ده‌ره‌یتنا و هینای. عدلیش پۆلوه‌کانی له‌بن
 خۆله‌میشه‌که‌ ده‌رینان. نانه‌ نه‌رمه‌که‌ی کرده‌وه‌ و له‌سه‌ر ناگره‌که‌ پانی کرده‌وه‌. برێك دواتر
 هه‌لیگرت و وه‌رسوو‌پانده‌وه‌. دواى ده‌موده‌ست کردیه‌ پارووه‌ک:
 - خۆزگه‌ ئه‌و نانه‌ په‌نیرپیکیشی له‌گه‌ل بوايه‌.
 نه‌لیف به‌ دلیکی خۆشه‌وه‌ گوتى:
 - هه‌مانه‌. پێسته‌یه‌کی پرمان هه‌یه‌. ئه‌و هاوینه‌ هه‌ر شیریکى هه‌مانبوو، په‌نیرم لێ گرت.
 عدلی گوتى:
 - ده‌ی بینه‌.
 منداڵه‌کانی به‌خه‌به‌ر هینا.
 عدلی دووهم نانی به‌ په‌نیره‌وه‌ کرده‌ بابۆله‌یه‌ک و بۆ لای دایکی راداشت. دایکی بابۆله‌که‌ی
 لێ وه‌رنه‌گرت. عدلی تی‌گه‌پشت. دایه‌ ده‌ست حه‌سه‌ن. حه‌سه‌نیش دای به‌ دایه‌گه‌وره‌ی. مریمۆک

به زاره بى ددانه كەي نانه وشكەكە وردە وردە جوى و خواردى. ئەليفىش لە حالىكدا قەپالى لە بابۆلەكە دەدا، لە مېژدەكەي پرسى:

— بىر لە چى دەكەيهو پياوهكە؟ چ بووه؟

عەلى قاقايەكى كىشا و گوتى:

— بىر لەوه دەكەمهوه لەو دنيايه بنيادەسى چەند سەير و سەمهەرە هەلئەكەون. سەير نىيە؟

ئەو كابرەيه دەنگى لە گوندەكەي خۆي گۆزيوه و سەرى خۆي هەلگرتوو و دەپرا.

ئەليفىش پىكەنى. منداڵەكانىش پىكەنين. هەر مەريمۆك پىتەكەنى. “پىكەنن”، پىكەنن.

ئەدى بۆ ئەو دەمەي خۆي لىرە بوو پىتەكەنين؟ ئەي ديارە دەنگ دەگۆزى. ئەوه كوئى

عەيبە. دەنگ دەگۆزى. دەنگ دەگۆزى و چاويش لە چاويان ناكاتەوه. لەبەريشى دەپارپىتەوه و

بنى پىيانىشى ماچ دەكەن ديسانىش هەر چاويان لى ناكاتەوه. ئەمن بەوه دەلەيم پياو. نەك

بەوانەي لەگەڵ مام خەلىلى فیلەباز ئەسپەكەي داىكيان كوشتوو... تىگەيشتى كورە باشەكەم.

ئەمن ئەوهم پى پياو نىيە ژنەكەي لە پىش خۆيهوه دابنى و بترىقىتەوه و حىلكەحىلك

پىكەنى. يەككىم پى پياوه كە بەتاقى تەنى سەرى خۆي هەلگرتى و لىدا برپا. پىكەنن،

پىكەنن هەي ئەوانەي دەريئى ژنەكانتان لە پى دايه. پىكەنن. “عەلى گوتى:

— تازە لە خەوى هەستاوين، بەلام وا باشترە بچەوينەوه. ئەمن بەر لەوهي تاو هەلبى، دەبى

هەستم و نوێژەكەم بكم. لە بن ئەو دارە جى بۆ من چاكەن. با سەرمان لای دارەكە بى. ئەگەر

من هەلئەستام تۆ بەخەبەرم دىنى.

“لەخۆرا خۆت ماندور مەكە. خودا چاوپرەشەكەي من بە تۆ ناخەلەتتى.”

خەوتن. ناگرى ناگردانەكەيان تا بەيانى نەكوژايسەوه. چونكە كۆتەرە دارىكى گەورەيان

خستبووه سەرى.

مریمۆك كه به خه بهر هات، سهیری کرد عملی پشتی له داری چاکیه و نوێژ ده کا. عملی ههر دوو دهستی ناوه لا کردبوو و گیاندهبوونییه بن گوێچکه کانی و به لای راست و چهپیدا سلای ده دایهوه. دواى سلاو دانهوه له سههر ههر دوو چۆك دانیشته و دهستی کرد به پارانهوه. لیوه کانی ده جوولانهوه.

“هۆی خه لکینه، کوره له سههرتان گهریم. نهو کوره نازانی دوعا بکا و به پارتتهوه. دانیشتهوه و دهیهوی خودا هه ل خه له تینی.”

عملی له لایه کهوه ده پاراپایهوه و له لایه کی دیکهوه ههولتی دهدا برینه زار ناوه لاکه ی نوکسوز مه مه مد و پشته خویناوییه که ی کیسه له که له پیش چاوی دوور بخاتهوه. له هه مانکاتدا شتیکیش میشکی نا لۆز کردبوو که له دلێ خۆشیدا نهیده توانی دووپاته ی بکاتهوه... رهوه کیسه لێ پشت قه لشیوی خویناوی، نهو کیسه لانه ی چاوه تۆقیوه کانیان وه ک زهر دینه ی هیلکه له ژیللا هاتبوون، تهرمی بی گیانی نوکسوز مه مه مد، دواى مردن، برینه که ی، زهر د وه ک کاره با، زاری ناوه لا کردبوو و گه وه ببۆه: “خودا هیچ کهس بی کهس و هه تیه نه کا. بنیاده م له گه وری مانگادا ده مرئ و کهس ناوړتیکیشی لی ناداته وه. ناوړی لی ناداته وه؟ بۆ چما هه موو خه لکی ناوایی بۆی به داخ نه بوون؟ به لām به بی دایک و باب و بی کهس و کار...”

“نه مرۆش نه مانتوانی دلمان پاکژ بکه ی نه وه. نوێژه که مان وه بهر نه که وت... خۆزگه ههر نه وه ندهش بوایه. به لām نه وه ی دیکه... زۆر پیس و چه په له... ده ی، گه نجی تیه نه تر... نیشه للا دواى نه وه ی گه یشتینه چو کور، دواى نه وه ی له نیوه راستی کیلگه ی لۆکه دا چومه نیو ناوه که ی نه وی و مه له یه کم کرد و ده ست نوێژیکی باشم گرت، و دواى نه وه ی بهر ماله خاوینه که م له سههر خا که نه رمه که ی کیلگه که راخست، دواى نیوه شه و دواى نه وه ی هه تا سیوادی به یانی نوێژم کرد... جا نه و کات، نه و کات، چ ده بی؟” خزییه نیو

بۆشاییه کی تاریکهوه و بهسەر خۆیدا زال بوو و سه رکه وتوانه به خۆی گوت: ”دهی کارنییه خودا چاکی نه کا.”

خۆر سه ری له سوئی وهدهر دهنه نا. لهو سه ره وه، له بن ره وه زیکه وه که وه کو مۆتیک هه لکشابوو و دار و ده رخت له سه ر روابوون، تیریژه باریکه کان له چاویان ده دا.

به بیتاقه تیه وه و قورس و بیه یتر، ده سه ته کانی له سه ره عه رزه که دادا و هه ستایه پی. جه وائه که می بهر پیشی هه ر وا به داهیتراویسه وه کۆ کرده وه. به ره و خۆره که راهه ستا و نیوچاوانی تیک نا. ژانیکی تاقه تبری له قاچ چه پی گه رابوو. پشتیشی دیتشا. گیژ و ویژ بوو. دوا ی ته و اوبوونی نوژه که، نیدی نه کیسه له کان و نه تۆکسوز مه مه د و نه شه ته کانی دیکه شی له خه یالدا مابۆه. به لام نه و هه ولهی بۆ پاکژ کردنه وهی دلێ دابووی ته و او شه که تی کردبوو. له نا کاو چاوی له چاوی مریمۆک هه له نگوت. هه ستهی کرد پیکه نینیکی شاراه له روخساری دایه. به لام کامه پیکه نینی شاراه؟ پیره ژنه له دلّه خۆیدا قاقا پی پی پیده که نی... پی پی و ابوو دایکشی کیسه له پشت خویناویسه کانی به چاره له ژیللا هاتوه کانیسه وه و برینه زه رده کاره بایسه که می تۆکسوز مه مه د و نه و شه ته که می دیکه شی دیتووه. ورده ورده خه ریک بوو له دین ده هری ده بوو چاویکی دیکه شی له دایکی کرد. ده تگوت پیره ژن به و پیده که نی و ده یگوت: ”باش بوو. باش بوو، دلّم فینک بۆه...”

“نا، گیانه که م، پینا که نی. نه گه ر پیکه نیبا ده مدی. به لام نا! پیده که نی. باشیش پیده که نی، به لام ده ری ناخا. نه و وا به بنیاده م پیده که نی که دلێ هه لده که نی و له سینگی ده یه ینتیه ده ری.”

نیوچاوانی تیک نا. چاوی له روخساری دایکی که نیوهی له سیبه ردا بوو، بری. و له پر پی سیه ر بوو:

له مه و پیش، ته نانه ت نه و کاته می هه ر بسته مندالیک بوو، هه رچه ندی تووره ش بایه، هه رچه ندی قه لسیش ده بوو، هه ر له گه ل نه وهی چاوی به روخساری دایکی ده که وت، رقه که می ده نیشته وه. به لام نیستا، نه وه یه که م جاری بوو دهیدی که وا نه بوو. ده ستهی تیکه ل هاتن. گوتی:

- دایه؟

و چه ند هه نگاویک به ره و دایکی چوو:

- دایه، تۆ لیره له بن نه و داره پیره ژه بیته وه. نا هیلّم بیته نیوه رۆ ده گه ریمه وه و ده تبه م.

ژنه که می باروبنه می تیکه وه ده پیچا.

مریمۆك جوابی نه دایه وه. عهلی لای كرده وه به لای ژنه كهیدا و پرسی:

— لی بوویه وه؟ ...

ژنه كه به ناماژهی سه ری گوتی ته واو بووه. عهلی كۆله كهی به كۆلّ دادا. له بهر ههول و خۆماندوو كردن و شله ژان، لاقه كانی تێك ده ئالان. نه وهنده خیرا ده ره پری ده تگوت غار ده دا. لك و پۆپ و چلی داره گویزه گه وه كه به ده م بای به یانیسه وه گقه و گژه ی بوو. مریمۆك به ره ورۆوی نه لیف راوه ستا و گوتی:

— شوكری خوی... خواجه شوكرت كه هیشتا چواره لم ساغن. پتیوست نییه، میرده كه ت، عهلی "یه درێژ نه فنه ی مشووری من بخوا. هه تا ده گهینه چوكوور ده توائم له و باشتر به رتیه دا برۆم. وه كه نه سپی راوی. پیت وایه نه من كه مم نه و رتیه به ریه؟ نه گهر جوان له و رتیه نه ورد بیه وه شوین پتی من ده بیینی. به لام ته نیا نه و هه ورازانه پشتم ده شكینن كچه كه م... هه ر جاری جارانش، كه یفم به هه ورازان نه ده هات.

دارێکی درێژی ده ست دایه "

— نیه چیتان بی خۆشه وا بكن. نه من وه ری ده كه وم و واش ده رۆم... ناوری له نه وه كانی دایه وه:
— وه رن، وه رنه گه ل نه نكتان، جوو جه له كانی خۆم، چاره شه كانی خۆم. خۆزگه مندالی نه و كافره نه بوایه ن. بریا... نه و ده م گیانی خۆم له سه ر ده گێران. له داخی نه و نه نگۆشم له بهر چا و كه وتوون.
خۆز ده كه وت. گه لای درووه وشتره له قه راغ رینگه كه نوقمی تۆز و خۆلّ بوون. ئیدی له ویتو به دوا وه پنچكه درووه كان كورته بنه بوون. رینگه باریك و به مرده لێن بوو. نه لیف لئی چووه پیتی و گوتی:
— دایه ...

تورپه یی له چا وه كانی میرده كهیدا دیتبوو و به دلیدا هاتبوو كه كیشه یه كه ده كه ویته نیوان كوره و دایكییه وه. گوتی شه یتان كه ر بی، هه تا نیستا دایك و كور و بووك و خه سوو هیه چ كیشه و شه رتیکیان نه بوو. نه لیف جار و باره نه ویش سالی یه كه دوو جار، له گه لّ عهلی و منداله كان ده م به ده مه ی ده كرد. مریمۆك هه مهیشه هه ولتی دابوو پیت به و شه ره چه قانه بگری. هه لسو كه ویتکی ژیرانه و گران و سه نگینی بوو:

— دایه ... له سه رت گه رپیم. لیره بینه وه. له بن نه و داره، له په نا نه و ناو رگه یه و چا وه ری به تا كوره كه ت دیته وه... هه ر شتیک بی، ته تۆ ناتوانی رینگه به ری.

مریمۆك رهنگیکی هیتا و برد. لیوه كانی وه له رینه وه كه وتن. تا هیتزی ده به ر دابوو هه رای كرد:

— نه من؟ ... نه من ناتوائم به رتیه دا برۆم؟ نه من؟

داره كەى دەستىي لى ەمرزە كە كوتە و بەسەر مندالەكانىدا قىژاند:

— ياللا... ئىۋەش بېرۆن ملتان بشكىنن ەى توتكە سەگىنە... ئىۋەشم نەىست... بە تاقى تەنى ۋەپى دەكەوم و دەپۆم... نەگەرچى پىرم، بەلام خودايە نەو لاقانەم لى نەستىنىيەۋە. و پىلى نەلىفى گرت و بەرەو دارەكەى ۋەرسوواند وگوتى:

— بچۆ نەو نانەى لەۋىيە ەلەيگرە. نەمن ناتوانم لىترە بىننەمەۋە. مندالەكانىشت ەلەگرە و بېرۆ. نەلىف لەسەر جىگەى خۆى وشك بوو. نىچاۋانى تىك نا. چارى لە مرىمۆك بىرى. مەبەستى نەو ژنە چ بوو؟ نانەكەى پەنا دارەكەى ەلەگرەتەۋە. لە بن نەو بارەدا كەبە كۆلى دادابوو، كۆمابۆۋە. كە ۋەپى كەوت و گەىشتە مرىمۆك دىسان خۆى پى نەگىرا. ناخىكى ەلەكىشا و گوتى:

— داىە گىان باشت ۋابوو لىترە مابايەۋە و چاۋەپى كورەكەت باى. نەتۆ زۆر شەكەت دەبى. ەىشتا دوو رۆژمان رىنگەى ەوراز لەبەرە، لەۋانەشە سى رۆژان...

مرىمۆك بە قىنەۋە گوتى:

— قەىناكا، با دە رۆژ بى.

زۆر بە خىراى دەپۆى. نەبىف بە حالە حال تۋانىي بىگاتى. مندالەكان زۆر بەجى مابوون. ەسەن بە ئۆمەخانى گوت:

— داىە گەرەم زۆر لە باىم توورەيە، نەو ەمر چىيەك بلى، ۋەلامى ناداتەۋە.

ئۆمەخان:

— دەى دىبارە جۋابى ناداتەۋە... ەمر جۋاب ناداتەۋە... باىم نەسپەكەى لى كۋشتۋە، يادگارىيەكەى بابە گەرەم...

ەسەن:

— باىم نەيكۋشت، مام خەلىل كۋشتى. ئىستاش كە مام خەلىل خۆى شاردۆتەۋە و رۆيەرە، ئىدى داىە گەرەم داخى دلى خۆى بە باىم ەلەدەپىۆى.

ئۆمەخان زمانى لى دەركىشا و دۋاىش بۆ نەۋەى بگاتە لای دابكى، لە لاقانى ۋەراند. مرىمۆك ەىز و ۋەيەكى ۋاى لە گىان گەرەبۋو، خۆشى بىراى نەدەكرد. ۋەك نەو دەمەى لە ەرەتى لاويدا، بە كەىف و خىرا و بى ماندووبوون رىگەى دەپرى. دلى خۆش بوو. ئىدى ئىستا مەرگى نەسپەكە و كارەكانى كورەكەى لا گرنگ نەبوو.

دەتگوت ەمەۋ نەو رۆژە رەشانە بۆ نەو جىژن و شادى بوون. بەخۆى گوت: "كورەكەم تاۋانى چ بوو؟ نەو دامەۋە پىۋىكى بە رۋم و دلە. دەريايەك بەزەيى ەيە. زكى بە دامار و

نیقه و ماوان دهنووتی. به تاییهتی به مندالان و پیر و په ککه و ته کان. چما نه تدی نهو سه گبایه وهك قورنوو به کوره که مه وه نووسابوو. وهك قورنوو... نهو چاو قۆپچه ییه، یاخوا ههر دوو گلینهی بیته ده ری. خه تای خۆم بوو. روژتیک له روژان نهو هه تیوه م له کن خۆم دانه نا و بۆم نه گتیرایه وه نهو سه گبایه چ به لایه کی به سه ر بابی عه لی هیناوه. خۆ نه گه ر بیگتیرمه وه هه م عه لی زاری گه زیک داده پچری و هه میش خه لقی خوای... نهو کات ده زانی که بۆچی ناتوره ی دزه گه وه که ی چوکووراوا "یان دایه پال نهو میرده داماوه ی من که میشتیکی پی له ده می خوی دهنه ده کرا. ده بوو بزانی... روژه دل ناسکه که ی من... چۆن ده بی دایکت ده نگت لی بگوری. نهو سی روژه زوو خاوم پی هه لئناوی... کوره یاخوا مریمۆکت له سه ر گه ری.

گوت:

- با دایکم خه م نه خوا، نهو داماره نه سپه که ی مردوو و تازیبه باره. نهو پیره نه سپه یادگاریه ی بابی زۆر خۆش ده ویست. دلی بووه ته خوین." و منت له کۆل کرد و بهو هه مووه هه مراز و نشیوه دا هیناتم. هه ی به قوربانی نهو پشته پیارانه یه ت بم، "عه لی" یه که م. یاخوا نه من کویر بم و گۆر به گۆر بم که زولم لی کردی و شیره کم لیت هه رام کرد. نهو سی روژه چاوت له ده مه وشه یه کی سۆزدارانه م لی بیستی، که چی من نهو زمانه لالیبووه م هه ر نه بزواند و له بز م ده نه بزت نه گه را. هۆی خودا که ی من، خودا چاره شه جوانه که م. نه من هه موو تووک و دووعاکام وهرده گرمه وه. نه من هۆشم به خۆمه وه نه ما و هه رچی هاته سه ر زارم گۆم. نه من کاتی له سه رم ده دا، نه تو هه مووی نهو قسانه، نه وانه ی له وه ها حالیکدا ده یانکه م، مه بیسته. ژنیکه ی بی ناقلی شیتم چاو ره شه که ی من. چیی سوچ و توام هه یه لیم هه لوه ریته. "عه لی" یه که ی من کورپکی باشه. یارمه تیده ری به چاره شه که م. نهو نوژه که ی بو تو کرد."

له خولیا یه کی خۆش و شه پۆلی روونا کاییدا نو قم ببوو شتیکی دوور و لیل. له ناخیدا بوو. هه ر ده تگوت گۆزانییه که یان بۆنیکه ی خۆش یان ره نگیک. ره نگیکه ی شین باوی دوور و زۆر دوور، له که ناره کانی ده ریای سپیدا... و سپیایه کی وهك لۆکه که به سه ر ره نگه شین باوه که دا ده خزی و ده رۆیی... میرده که ی گه نج و تیشکه له و بالا به رز، به روخساریکی تاوه سووت و چاره درشت و کاله کانیه وه... قۆی که وتۆته نیوچاوانی و ده بریسکیته وه... وا له دلوه پی ده که نی کار ده کاته ناخی مرۆ. پیکه نینه که ی وهك خه ونی مندالان ناسکه. به دلوه دهنووسی... یاخوا یه من به قوری گه ری...

له شهوی زه ماوه نده که یاندا، له تاریکایه که دهستی نهوی گرتبوو و گو شیبوی، ته زوه کی خۆش به هه موو گیانیدا هاتبوو، لهو ساته دا چهنده جوان زانیبووی نهوه برایه. زانیبووی و له خۆشیان توایوه.

له بهرزاییه که ی بهر وروو، تاکه دارنکی کاژ هه بوو که لک و پۆ و گه لاکانی وهك دوو بالئی گه وره لیك کردبووه و له بالندهیه کی گه وره ده چوو که دهیه وی هه لقری. به سۆزیکه وه سهیری کاژ که ی کرد. سی سال ده بوو نهو داره هه بهو لک و پۆ و گه لیانه وه له وی بوو. هه صوو ساتی ده تگوت ناماده ی فرینه ... مریمۆک به خۆی گوت: "کی چووزانی، له وتانه یه هه لیش فری. داره کانیش وهك مرۆقه کان گیانیتی شیرنیان هه یه. چما بیر و بیواچاکان رۆحیان نییه؟

سه رما و ته زووه که که وتبوو و هه تاوه که بریک هه وی گهرم داگیرابوو. مریمۆک خه ریک بوو نارقه ی ده کرد. به خۆی گوت: "خه ریکم وهك سه رده می لایتم نارقه ی ده کم. نارقه کردن باشه. زۆر باشه. زۆر ده میتک بوو ناوا نارقه م نه کردبوو.

ناورپکی دایه وه. بووکی و منداله کانی به جی مابوون: "نهو بوو که گهنج و به تین و گوره نامگاتی. نه وهش حیکمه تی خویه ... نهو نزایه ی له بن داره گویزه پیروژه که کردم به فری نه جووه. رووم له داره که کرد و هه تا رۆژ بۆه پارامه وه. گوتم سالی داهاتوو که له بایک ده کوژمه وه ولیی ده نیم و به یی نه وه ی چیشکه ی بکه م هه ر هه مووی به سه ر ریبواره کاند دابه ش ده کم. نه وه له سه رم بی نه ی داره گویزه پیروژه کم. له جی که له شیرتک، دوو که له شیرت بی قه ردارم ... سهیری هیزی نه ژنۆکام بکه. له هه په تی لاهه تیشدا وا نه بووم. خۆزگه توانیام وشتریکت له بهر پیتی بکوژمه وه. هه روهك چه رکه زه کان نه سپ ده کوژنه وه. وشتریکی تووکنی جووت کۆیان.

له تاقه داره که تیپه ری. دارستانیکی چری له پیش بوو. مریمۆک نو قمی خه یاله کانی بوو. "رووباریک هه یه به ناوی ساورون. نه وه نده زولاله ده لی چاوی قرژاله* ... له پیشدا سپتداره گه وره کان ده بینرین ... له گه ل ده رکه وتنی نه وان دنیا نو قمی شادی و خۆشی ده بی.

گژ و گیا و گوژ و دار، هه موو ده لیتی جیژنه یانه ... له سوله یمانلی ناشیک هه یه. که به په نای دا ره ت ده بی، بۆنی ناردی گه رم ت بۆ دی. ناردیکی سپی وهك شیر، سپی وهك به فر. دوا بی، چناره کان ... پیش چناره کان پاناو کیتی پر له پنگه که گولی مۆر دابیو شیه وه، وهك مافوورپکی ره نگاله ... نه وده م لایک بوو حه سه نی ناو بوو ... حه سه ن ده شتی ... کووری جه بار ... حه سه ن ده شتی ... دایکیتی زۆر قسه خۆشی بوو ... که به په نا پنگه کانا تیده په ری دنیا لیوریز ده بی له بۆنی پنگه. هه موو شتیک بۆنی پنگه ی لیوه دی: دار و به رد و ناو و خاک ... هه موو ولات پر ده بی له بۆنی پنگه ی تازه ..."

* له ده قه فارسیه که یدا ده لی: نه وه نده زولاله هه ست ده کی ماسیبه کانی له سه ر ناوه که ون" به لام من نهو

نیدۆمه ره سه ن کو ردیبه م بی جوانتر و له بارتر بوو.

“حەسەن گوتی.. لەپەر راوەستا و گوتی... حەسەن زۆر جوانکیلە بوو... پیاویکی جوان بوو، کە سەیری دەم و چاویت دەکرد، دەتگوت: دەبی حەزرەتی یۆسفیش هێندە ی حەسەن جوان بووی... حەسەن گوتی:” جەماعەت، جی خۆیەتی ئەمشەو لێرە لە نیو ئەو گۆلە مۆرانە ی ئەو پنگە جارەدا بار بخرە. دە ی بە لۆکە رنن رۆژیک وەدواپە کەوی. ئیمەش رۆژیک درەنگتر دەگەرێنەوه ناوایی.” هەر دەتگوت سیحریک لە دەنگی دایە. کەس مەقی نەکرد. هەموو چوون بارگەوبنەیان لە بن دارەچنارەکان بەعەززی دادا.”

“پێش رۆژی حەوتەم، نیوەرۆی رۆژی شەشەم، کاروان دەگاتە جارە پنگەکە. بەلام قەت لەوی ناخرەن. دوا ی ئەو سائە بۆچی ئیدی گوندییەکان هیچ کات لەو پنگە جارەدا نەیانخست؟ کەس نازانی...”

“سپێدارەکانی چوکورواوا جوانن. سپێدارە کەزی درێژەکان... وەک بیوکی رازاوه... لەگەڵ هەلگردنی هەر بايەك دەشنێنەوه. چوکورواوا وەک باغیکی سەوزی هەراوه...”

“یانی چی؟ ئەژنۆم دەلەرزن؟ ئای خوايە گیان...”

مریمۆک دەستیکی بە لاقەکانیدا هینا.

لێروار. مارمیلکە سورە ی سەر رەوژەکان. دەلەکنیک وەک فیشەکە شیتە هات و تێپەری. لاسکە گەفەکان. لە نیو مەزرایەکی نوقمی تیشک. هیچ شتی وەک لاسکە گەنم چر و بریقەدار نییە. هەر دەلی هەرچی تیشکی خۆرەتاوه لەویدا کۆ بۆتەوه و هەلدەقۆلی و بلاو دەبیتەوه و دەدرەوشیتەوه.

پاراپاوه. لە ناخی دلێوه، بە هەموو وجودییەوه. ئاورێکی دایەوه و سەیری دواوه ی کرد. تەنیا تاکە داری چاکی دیار بوو. چاوی لەو دارە بری و راوەستا هەتا بوو کەکە ی گەیشتی و گوتی:

— زۆر خێرا دەرۆی دایە گیان، هەرچی کردم نەمتوانی بتگەمی.

مریمۆک دەستی بەرەو ئاسمان لێک کردبوونەوه. دوا ی ماندوو و شەکەت هەر دوو دەستی هینایە خوارەوه و گوتی:

— گەیشتی کچە جوانەکەم. ئەوه گەیشتی... ئەوهندە ماندوو شەکەت ببوو هەر دەتگوت دەست و لاق و سەری پتوہ نییە. ئەگەر خۆی شل کردبایە، لەوانەبوو نیتەر هەلنەستیتەوه. دوو هەنگاوی دیکەشی نا و گوتی:

— ئەوه گەیشتی... گەیشتی...

هێندە داماوانە وای گوت، نەلیف چاوی پر بوون لە ناو. کە سەیری روخساری مریمۆکی کرد، زەندەقی چوو. رەنگی روخساری زەرد هەلگەرا بوو. نەخۆش لە دەمی مردنیدا وایان لێ دی. دەمۆدەست کۆلەکە ی داگرت. پیل ی مریمۆکی گرت و گوتی:

– دانیسه دایه، دایکه باش و نازاکم. لهسەرت گه‌رێم.
مریمۆک دانیشت. ئەلیف و مندالەکان بەسەر پێوه راوه‌ستابوون و بە ترسەوه سه‌ریان
ده‌کرد. مریمۆک سه‌ری به‌ردابۆوه و ده‌موچاوی نه‌ده‌بینرا. زاری وه‌ك دار وشك ببوو و پێستی
ده‌موچاوی له‌به‌ر یه‌ك ده‌کشایه‌وه. پاش ئەوه‌ی چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌کی قوولتی کێشا، روخساری
ئەلیف و مندالەکانی دی که به‌سه‌رسه‌ریه‌وه چاوه‌ڕێی بوون. گوتی:

“ ته‌واو بوو. هه‌یچ نه‌یه، پیاو که خێرا ده‌روا، گه‌نجیش بێ هه‌ر وای لێ دی. ئەوه بۆ
به‌سه‌رمه‌وه راوه‌ستاون و ئاوا سه‌یرم ده‌که‌ن؟”

– به‌قه‌ره‌واشت بم دایه گیان... دیاره... ئەلحه‌میلا باشی.

مریمۆک وه‌لامی نه‌دایه‌وه. بێده‌نگ بوو و سه‌ری به‌ردایه‌وه. هه‌موو بێده‌نگ بوون. ئەلیف و
مندالەکان پشوویمان نه‌ده‌کێشا. برێک دواتر مریمۆک سه‌ری هه‌لێنا و ناخێکی هه‌لکێشا و به
نووژه‌نووژ دووپاته‌ی کرده‌وه:

– ناخری گه‌شیتیی.

ئەلیف که دیتی، دلێ خۆش بوو. روخساری گه‌ش ببۆوه و ره‌نگێکی گرتبۆوه. له‌قه‌راغ
رێگه‌که و له‌ لای راستی مریمۆکه‌وه دانیشت. مندالەکانیش له‌ملا و نه‌ولای دانیشتن. برێک
دانیشتن و که‌س وستە‌ی نه‌هات. سه‌یری یه‌کتیشیان نه‌کرد. ده‌ترسان سه‌یری یه‌کتی به‌که‌ن.
ته‌نانه‌ت مندالەکانیش. ناخریه‌که‌ی ئەلیف ده‌سته‌ قه‌لشیوه‌کانی له‌سه‌ر عه‌زه‌که‌ دادا و
نرکه‌یه‌کی لێوه‌هات و هه‌ستا. هه‌موو که‌س نه‌یده‌توانی به‌ کۆلێکی ئاوه‌وه هه‌ستیه‌ پێ.

به‌سه‌ر سه‌ری مریمۆکه‌وه راوه‌ستا و نه‌یده‌زانی چ بلی. به‌ ده‌نگێکی نه‌رم و خۆمانه‌ ده‌ستی پێ کرد:
– دایه گیان، دایکه خاتوونه‌که‌م. ئەتۆ لێره مه‌بزوو هه‌تا ئێمه ده‌گه‌ینه‌هه‌لی. هه‌ر کات
بگاته هه‌وارگه‌که، ئەگه‌ر ئێمه لای نه‌بین، ناتوانی باروبنه‌که‌ی له‌وی فری دا و بگه‌رپێته‌وه. ئەتۆ
هه‌ر لێره وه‌مینه و چاوه‌ڕێی کوره‌که‌ت به. ئەمن خێرا ده‌ینێرمه‌ دووت.

خێرا که‌وته ری و دوور که‌وته‌وه. مندالەکانیش وه‌شوین دایکیان که‌وتن. ماوه‌یه‌ك دوا‌ی
ئەوه‌ی دوور که‌وتبوونه‌وه، مریمۆک سه‌ری هه‌لێنا و له‌ دواوه سه‌یری کردن.

که مندالەکانیشی له‌ دووی دایکیانه‌وه دی، قرچه‌یه‌ك له‌ هه‌ناوی هات. ده‌تگوت
مه‌نجه‌لێکیان ئاوی کۆلیو پێدا کرد. چاوه‌ به‌مۆله‌ق وه‌ستا و پر له‌ پرسیاره‌کانی تێوه‌برین و تا
ئەوان له‌ یاله‌که ئاوا بوون و له‌ چاوان ون بوون، چاوی لێ هه‌لنه‌گرتن. نالاندی:

“ناخري گهيشتي بووکه قهچه کم. بو ميژده گهواده توه. گهيشتيه من و بهجيت هيشتم. ناي خوژگه ده مردم و توّم بۆ نو “عەلی” يه دريژه نه هيتنابا. نه گهرچي تو لهو “عەلی” يه دريژه پريتک باشتري. چاو، چاو لهو مندالانه، لهو تووتکه سه گه بيچوه به رازانه.. لهوانيش... نه دي، ناخري گهيشتي. گهيشتي و نه منت به تهنی لهو چۆل و بيابانه دا به جي هيشت و رويشتي.”

له ناکاو به تين و گوژيکوه که هيچ چاوه روان نه ده کرا، گورج ده ريه ري و به چاوي له ژيلا هاتوه تا هيتي له بهردا بوو هاواري کرد:

– عەلی ی ی ی ...

ره وهزه دووره کان دهنگيان دايه وه:

– عەلی ی ی ی ی ی ی

نيتر له سه ر عه رزه که ليتي تخيل بوو. دهسته کاني به عه رزي داده دان و گرمۆله ده بوو. لهو خه يالانه وه ک برووسکه به ميشکي دا تيده پهرين. مهبه ستي ئيران لهو شه ره ناشکرايه:

– هۆي خه لکينه، له سه رتان گه ريم. به قه ره واشتان يم. له وانه خه له تانديانم. نه ي لهو فيله ي... لهو گزه يه ي... نه ي... نه ي... خوتم وه سه ر. نه گه ر گزه نه بوو بۆ چي منداله کانيشيان ده برد و ده رويشتن؟ وه ي... وه ي... وه ي...”

ترسه که ي هه ر ده هات و زيادي ده کرد و پنجي داد کوتا:

“نه ي لهو فيله ي... له سه ر نهو کيوه... جر و جانه وه... داري چاکي...”

که وه بير داري چاکي که وه توه، له ناکاو تروسکاييه که له دلتي گه را. ترسه که ي يه کسه ر ره وييه وه. غه ره تي وه به ر هات. سه ري هه ليتنا و ناوړيکي له داره که دايه وه و دهسته کاني به ره و ناسمان به رز کرده وه.

دلخوشييه که ي زۆري به به ره وه نه بوو. له سه ر لهو چيا رووتن و قاقره هه ر لهو و داريکي لي بوو. له دلّه خوژدا نه وه نده هه ستي به تهنيايي و داماي کرد: “به تاقی تهنی... به تاقی تهنی... به تاقی تهنی... کهس نه مابوو... تهنانت زه رگه ته و ميش و مه گه زو ميرووله و بالنده و مار و مارمیلکه و کرم و قالونچه کانيش ليتان داوه رۆيون... رۆيون. تاقه داريک و مريمۆکيکي تهنيا.”

“نه و جا دار چ قازانتيکي بۆ بنياده م هه يه... خو دست و پتي نييه که سينک يان درنده يه کت لي دوور بخاته وه. خو زمانيشي نييه بلتي دوور که ونه وه. تفه نگيشي نييه، چه قۆي نييه، مالي نييه، کۆخي نييه. ناني نييه، دۆينه ي نييه. چاو و گوئي نييه. هه ر وا راست چه قيوه. ناخري داريکي داماو چي پي ده کري... نه گوندي هه يه و نه کاو لاشينک... نه ژينيکي هه يه و نه مندال... رووت و قووت... نه دهوا و ده رمانی هه يه، نه ناگر... داماره..”

ترس ورده ورده بهسەردا زال دەبوو و ئەو خەيالە کە داویکیان بۆی نابۆو و فریویان داو و لەو کێو و دۆلە بەجێیان هێشتوو و رویشتون، هەر یەكسەرە زراوی بردبوو.

“چەندە نەرم و نیانیش بەروومەو پێدەکەن... چەندە شیرین. دەموچاوی عەلی دەگوت روخساری فریشتەیه. بەلام مندالەکان نەیان دەتوانی سەیرم بکەن و نەیان دەتوانی پێیکەن. ناخ مندال فرت و فیل نازانی و ناتوانی سەگیتی بکات. ئەو کاری گەورەکانە. ئەوان دەزانن بە هەزار شیو بەدەفەری بکەن و لە رووش پێیکەن. ئەوان دەزانن پێش کوشتنەکت، وەك برا دەست لە ئەستۆت بکەن. مندال شتی وا نازانن. حەسەنی من و ئۆمەخانی من نەیان دەتوانی سەیرم بکەن. وەختابوو دەست بکەنە گریان. بە تاییەتی حەسەنە قارەمانەکم بە دەورەمدا دەهات و دەبویست شتیکم بەسرتە پێ بلی. بەستەزمانە بۆی رێک نەکەوت و نەیتوانی. ملی بەلارەو نابوو و دەپۆی. وەك ئەو هی بیەوی بلی: ئەمن لە لای نەنکم نابزوم. لێم گەڕین با وەك ئەو ئەمنیش گورگ بمخۆن. لەوانەشە گوتییتی ئەو کاتە ی بە چاری فرمیسکاویەو دەپۆی. گوتوییتی بەلام ئەو بی دین و ئیمانانە گوتیان نەداوەتی.”

“عەلی” یە درێژی دایک کوژ، لەم دنیا ی هیچ، بەلام لەو دنیا چۆن دەتوانی خۆت لە چنگی خودا چاو رەشەکی من رزگار بکە؟”

“سرتو خورتیکیان پێکەو هەبوو و نەیان دەهێشت مندالەکان لە من نزیک بکەو نەو. دەبو بەزانیبا. بۆ ناقلم پێی نەشکا؟ جا بۆ مەرگی ئەو ئەسپە ناقلی پێ هێشتوم؟ چاوی لەسەر یەك دانان و لنگی لێ راکیشا. وەك مرۆفیتیکی کە گیانی دەچوو بی. چاوه گەورەکانی لێکنا.”

بە حالە حال هەستایە پێ. بەرەو پێشەو و بەرەو ئەو شوێنە ئەوان لە یالەکووە لێی ناو دیو ببوون، بەلای راست و چەپیدا، بەرەو لای رەو زەکان، بە پشتەویدا و بەرەو لای داری چاکی، روانی. ماو یەك هەر نەیتوانی چاو لە چلووکی دارە کە هەلگری. لە خۆی پرسی: “لێرەو تا چو کووراوا چەندە رێی؟” ئەو جا هەموو هەوارگەکانی سەر رێی هێنایە پێش چاوی. هەوارزەکان، لێرەو تاریکەکان، ناو رەشە بی دەروا و بواریەکان. گۆرستانەکانی سەر رێ و رەو زە پلینگ، هەر هەموویانی هێنایە پێش چاوی خۆی “لە رەو زە پلینگان، پلینگی زە بەلاحی چنگ ناگرین دەنەرینن. سەری بنیادەم هەل دەقەنن و دەبیەنە کوستانێ. بەلام تا نیستاش کەس نەیدیو پلینگ سەری مرۆفیتیکی هەلپساندی. پێشینیان وایان دەگوت، بەلام کەس نەیدیو. هەوارزەکانیش خۆ نەگەر ورده ورده برۆی دەکری بیانبری. ناو تاریکە بی بواریەکانیش هەر دەبی دەراویکیان هەبی بتوانی لێیەو بەرپەو. بەلام کۆنە گۆرستانەکە،

كۆنە گۆرستانەكە، كۆنە گۆرستانەكە، تارىك و سامناكە، زراۋ بەرە. پاناۋكىكى دوور و درىش. كىلەكان لەسەرتەنىشت كەوتوون و بەسەر يەكدا كەوتوون. چاوت نەقوۋچىنى ناتوانى پىيدا بېرى. كۆنە گۆرستانەكە... كۆنە گۆرستانەكە. ھەي خودا پاكىت بىكەتەھە.

“لېرەھە تا چو كورور چەندە رىتە؟ بە چەند رۆژان دەگەيتى؟”

“باش بوو بەجىيان ھىشتم و رۆيشتن. دەگەمە چو كورور و دەچمە مالى ئاغا و بە ئاغاژنى دەلېم، خوشكى گيان ئاوام لى قەوماۋە. دەزانم بۆم دەگرىي. خەلكى دلسۆز لە. دىنايەدا زۆرن. دەلى دايە، ھەر لېرە لاي نىمە بىننەھە و ھەتا زىندوى ھەر بىخۇ و بنوو. لە مالى نىمە چ زۆرە دۆينە و نان. چاوتكىشت لە مندالەكان دەبى. پىي دەلېم جا ئەو نىمە مندالمان بەختو كورد چىمان پى گەبى؟ بەلام ھەر خۆت باشتر دەزانى. ھەزار جار لە مندالەكانى خۆم باشتر بە ھى تۆ رادەگەم.”

“غەلى ئەو دەمەي لە لۆكە رىنى دەگەرتتەھە جا دەزانى ئەمن لە مالى ئاغام. دى و لە بەرم دەپارتتەھە. دەگرىي و بۆ قايىل كەردم ئەوئەندە زمانلووسى دەكا ھەر مەپرسە. جا ئەمنىش... لەو جەنگەيەدا ئاغەژن دىتە ژوورى و ھەرچى لە زارى دىتە دەرى بە غەلىي دەلى. بە منىش دەلى ئەتۆ ھەك دايكى خۆم واى. نەكەي بېچىيەھە لاي كەستىك كە لە چىنگى نىزرايىدا بە تاقەدارىكەھە بەجىي ھىشتى و لىيدا رۆيى.”

ئاخىكى ھەلكىشا و بە دەنگىكى كز گوتى: “ھەقتە كچم، ھەقتە، نارۆمە لاي ئەو، لاي ئەو بىژوھى لە نىو چۆل و چىياندا بەجىي ھىشتم بۆھەي قەل ودال و گۆرگان بىخۆن.” دەنگىكى ھەك لوورە لە دوورەھە دەھات. دەتگوت: “شانە مېشىك لە مېشىكىدا ھارووزاۋە. بەرەھە چو كورور مىلى لى نا. چەند ھەنگاۋىك رۆيى. دوايى رادەستا. شەر و ھەللا و جۆرە خۇشى يەك لە ناخىدا بوو. روخسارى ئاغە ژن بە لەچكە سېيەكەيەھە و چاۋە بەكلەكانى و بىزە شىرنەكەي ئەو... لە مېژ سالى بوو دىتبووى. مېژمۆك ئەو كات تازەبوك بوو. لە كاتى گەرانەھەياندا ئاغەژن لە نىو لۆكە رەكاندا تەنيا داۋاي كەستىكى كەردبوو كە دانىك دروومانى بۆ بكا. كە لى بېژوھە، ئاغە ژن يەكىك لە كراسەكانى خۆي دابوويە. ئاي چەندە ژنىكى باش بوو. نىستاش بىزە شىرنەكەي ئەمى ھەر لەبەرە.

دەپۆيشت و روخسار و بېچمى لە زەينىدا زىندوو دەبۆھە. دەتگوت نەگەر دەست درىژ بكا دەتوانى دەستى لى بەدا.

“ئەدى خانم گيان، ئەو ھال و بالمانە. ژيانى نىمە...”

“ھەر چۆنىك بى، بەبى نان و ئاۋىش بى دەكرى بگەيتە چو كورور. ئەمن بە راستەپىدا دەپۆم. با دوورىش بى. دلنىام كاروانىك لە دوامەھە دى. راستە رى قەت بى كاروان نىيە. دەمىنن. ھالەم

دەبىنن و لىم دەپرسن چىم بەسەر ھاتوۋە. جا كە سەرىردەى خۆم بۆ يەك بە يەكياڭ گىتراۋە، كىچ و بوۋكان بۆم دەگرىتن. سۋارى ئېسىپكى گورج وگۆلم دەكەن. زىنەكەى چەركەزىانە بى. گەغىك دادەبەزىنن و ئەمن لە جىتى ئەم سۋار دەكەن. ئەمنىش پىيان دەلىم كورپىنە مەترسن لەۋەى ۋەدرەنگى كەوتون. ھەر لەگەل بگەينە چوكور، كىلگەيەكى پر پىت و بەرەكەتتان بۆ دەدۆزمەۋە. بە يەك رۆژ ھىندەى ھەوتوۋەك لۆكە كۆ دەكەنەۋە و دراۋىكى زۆرتان پىدەبىرئ. ئىۋە چاكەتان لەگەل ئەمنى پىرەژنى پىر و پەككەوتە كرد و ئەمنىش بۆتان قەرەبو دەكەمەۋە. ئەمن پىرەژنىكى پەككەوتەم. ئاغەژن كراسىكى پر لە نەخش و نىگارى بى دام. شەقلى نەشكابوۋ. دەستى لى نەدراۋوۋ. چما دلەم دەھات يادگارپىكەى ئەم لەبەر بكم. ھەر وا دەستم لىنەداۋە و ئەۋە لە يەغدانەكەم داىە. خۆزگە كراسە جوانەكەى ئەوم دىنا. پىشانىم دەدايەۋە. كاتىك يادگارپىكەى خۆى بەدەستمەۋە دىتبايە كە ھەر وا ماۋەتەۋە، زۆرى بى خۆش دەبوۋ:

لە نىۋەى رى پىتى بە غەرزەۋە رەق بوون و ھەر لەۋى بە پىشتى كۆماۋە و دەستى پاش قوون و چاۋى لە غەرزىپىۋىۋە ماىەۋە. كۆنە گۆرستانەكە، لە نىۋە دلى تارىكىيە خەست و بى سنوورەكەۋە بە بەرچاۋىدا تىدەپەرى، دەجوللا، دەسوۋرا و كىلەكان بە بەرچاۋىدا غارىان دەدا. بەردەكان دەچوون دەبەرىكەۋە. مردوۋەكان، نىسك و پروۋسكەكانيان! كۆنە گۆرستان، كۆنە گۆرستانەكە، ھوۋو... كۆنە گۆرستانەكە، ئاى چەندە دوۋرودرېژە، خۆ ناگەيە ئەۋسەرى. لە كۆنە گۆرستانەكەدا، لە قەراغ رىگەكەۋە، گۆرپىكى درىژى گەۋرەى لى بوۋ، كىلەكانى كەوتىبون. دار بەرۋىۋەكى روۋتاۋەى بى گەلاى لەسەر بوۋ، كرم تىتى دابوۋ و پرگەپرگەى كردبوۋ. كەس نەبوۋ بەۋىدا پىرا و زراۋى نەچى. دەكرى بەلاى ئاۋى تارىكى و رەۋزە پلىنگ و ئەشكەرتى جنۇكاندا بىرۆ بەلام ناكرى لە كۆنە گۆرستان بچىتە پىشى.

گەراۋە و بە غاردان لە كۆنە گۆرستانەكە دوۋر كەوتەۋە و بەرەۋ گوندەكەى خۆيان تىتى-قوۋچاند. نىدى چوكوۋراۋا و ئاغەژن و ئەۋ كارۋانانى كە دەبوۋ بەۋىدا بىن و ئەۋ نەسپەى دەبوۋ سۋارى بى، بېۋىنە خەۋن و خەيال: "ئاخى، خۆ ئەگەر ئەۋ گۆرستانە كۆنە نەبۋاىە. ئاخى ئەگەر نەدەبوۋ... ئەگەر نەدەبوۋ." بە غاردان ئەۋەندەى ھىژى دەبەردا بوۋ، دوۋر كەوتەۋە. تەننەت گورگ ناۋرپىكىشى نەدايەۋە.

"دەچمەۋە گوندى. لە بنى گۆنپىيەكەدا ساۋارى تىدا ماۋەتەۋە. گەفەكەش لە چال دىنمە دەرى و بە دەستارى دەيھارم. دەى با درشت بى، چىيە. بۆ مەگەر لەگەرۋو ناچىتە خوار. دەى ئەمنىش دوۋجارى لە دەستارى دەكەم. نەرمتر دەبىتەۋە."

“گوندیکی چۆل. وزه ی بالی میشیش نایه. بیسه ره بیره. چۆله که کوژی تیدا نیسه. جا چۆله کوژی تیدا نه بی... بنیادهم خۆ به دوو مانگ شیّت و فیدار ده بی. تهنانهت سریویه کیشی لیوه نایه...”

هیچ بیرى لهوه نه کرد بۆوه نه گهر گوند چۆل بی چ ده قهومی. چۆل و هۆل. وزه بالی میشیش نایه. یا نه گهر ره شه بایه که هه لکا، گۆه و گقه که ی وه ک تۆپ دهنگی دی. بۆشایی و ته نیایی ورده ورده له میشکیدا گه وره تر بۆوه. “نه گهر چیی نیزگیله بیّن و گونده که داپۆشن چ ده قهومی؟”

ههر لهوی له دهم رینگه که هه لئرووشکا. ناسمان به رهنگه شینه تۆخه که یه وه، ههر ده هات و پانتر ده بۆوه. چیاکان رووتر ریکتر ده بوون. نه دار دیار بوو نه مال. بۆشاییه که له گویدا ده زینگیابه وه. نیزگیله زبویه کان له مو بیده نگییه دا ته نیا بوون. شنه یه کیش نه ده هات. هیچ جووله یه که نه بوو. بی جووله یه کی ته واو. له نا کاو موچر که یه که گیانی داگرت. بۆشاییه که له ناخیدا هیلانته ی کردبوو. ترسا. کروشهی کرد. نینجا قیت بۆوه. دیسان رووی کرده وه چوکوو. به خۆی گوت:

“هوه نیسه سهگ و پشیلش له ناواییدا نه ده مانه وه. ته نیا جه واله رهنگا وره نگیه کان و چاله کانی ده غل و دان به جیده مان. ریشۆله یه که ده هات و له گو تسانه ی سه ریانه که هیلانته ی ده کرد. ریشۆله ی ره شی خال خال. له بن تیشکی هه تاره که دا که سک و رهش و سپی ده چۆوه. زۆریه ی جووجه له کانی به رده بوونه وه. نه رم و نۆل، له سه ر له پی ده ستم داده نان و به بی نه وه ی نازاریان بده م، له سه ر هیلانته که یانم داده نانه وه. وه ختایه کیش ناسمان له بهر ریشۆلان رهش ده چۆوه.

که ریشۆله ناسمانی داده پۆشن، مندالی دی شایی له دلیمان ده گهری. ریشۆله گچکه یه به لام گۆشتیکی خۆش و به تامی هه یه. کاتی ده دانه یان لی بکوژی و جه مه خوار دیتیک ده بن. ده یخۆی و په نجه چه وره کانت ده لیسییه وه. له وه زوی هاتنه وه ی ریشۆله کاندا، له هه موو لاره ته قه ی تفهنگ دی. دهشت و چیا له مۆتکی خۆله میشیندا نو قم ده بن. له بهر ده رگای هه موو مالتیک ناگرتیک ده کرتسه وه. له سه ر ههر کوچکا وریک قرچه و چه چه زوی رۆن. بۆچرووکی چه وری گۆشتی تازه و سووتا و به تام و نیشتیا بزۆین، گونده که پر ده کا. ریشۆله دین و راده برن. ده پازده رۆژان دوا ی هاتن و رۆینی ریشۆله کان، هیشتا بۆنی چه وری تازه و سووتاوی گۆشتی ریشۆلان، له هه موو قاپ و قاچاغ و جلوه رگ و پیست و نو تنه کانی ناوایی ده نیشی و ده مینیتته وه.

نه وه ختایه کی ریشۆله یه کی برینداری گرتبوو. کی؟ کهس نازانی. ریشۆله که لاقی بریندار ببوو. مریمۆک ده ستی بر دبوو، به لام ریشۆله که هه لئه فریبوو. چاوه گه وره کانی پر بسوون له ترس. په ر و بالی وه که نه شته ریان لی هاتبوو. بالنده که ی هه لگرتبوو و له باغه لی نابوو. دلی بالنده که تره تره یه لییده دا. گهرم بوو. له باغه لی ده رییه تانابوو و سهیری کردبوو. نای چ خه میتیک

له چاوه كانى ريشۆله كهدا بوو. شاخ خوايه گيان، وهك چاوى ئاسكيتكى بريندار... ئاسكى چوكورواوا. وهك چاوه ره شه كانى كچيكي هيوابراو. بالنده كهي هينابووه و به برينك گه نى هاردراو برينه كهي بۆ پيتچابوو. گونده كه بۆنى ريشۆله لى ده هات. دووكه لى نمو هه زاران ريشۆله يه له سهر ناگره سووره كان ده برژيتران، گونده كهي تهنيبووه.

په نجه كانى له بن باله گهرمه كانى ريشۆله كه رۆكردبوو و گوتبووى: "ناتبرژينم و ناشتدهم به راوچى و به مندالان و به هيچ كهس. بخۆ و بخۆوه. كه برينه كهت چاك بووه جا برۆ خهريكى هيتلانه كهت به."

ديسان راوه ستا: "ههريك كهس، يهك نه فهر بوو كه له وهزى سه رمادا راوى نه ده كرد. چاوه كانى وهك چاوى ريشۆله يه كى بريندار و ابون. هه ميشه پى ده كهنى. بى پسانه وه. ته نانه ت له كاتى گريانيشدا." ته حه مه ده شيت "سى من، رۆله كهي خۆم. نهك، دايلك بۆت نه ميئى، ئيستى له كوئى؟"

ئه حه شيته سپي كه له بوو. بالابه رزنىك بوو به ژنى ده تگوت دار عه رعه ره. لهو گونده دا كهس نه بوو له جوانچاكى و زماغوشى دا وهك نمو بى و كهسى واش نايته مه وه. "شيته قهت دلئى كهسى نه شكابندبوو. لاي چيا به رزه كهي پشت ئاوابى، نريك ليژه واره به رووه كه، نموى و لاتى شارى په ريانه. كۆشكه كهي يه كسه ره له بلوره. هه تاو له كۆشكه كهي نه وه هه لئى. رۆژتىك له رۆژان يه كيتك له كچه كانى شاي په ريان، چاوى به ئه حه ده كه موى كه له دارستانه كهدا خهريكى دار برين و پوو شكه كۆكردنه وه يهز كچه به ديتنى ئه حه زمانى له گۆ ده چى. دلتيك و سهد دل ناشقى ده بى. سه رى سوور ده ميئى. لهو كاته دا له جلوه رگى شاي جواناندا خۆى پيشانى ئه حه ده دا. ئه حه يش كه ده يسيئى، ناشقى ده بى. ئيستاش كه ئيستايه ئاشقيتى. كچ ئه حه ده باته كۆشكه كهي باوكى. دوور له چاوى باوكى زه ماوه ند ده كهن. ماوه يهك پى ده چى، پادشا ده زانى كچه كهي شووى به ئاده ميزاديتك كردوه. نه وه ند توره ده بى هه ر مه پرسه. له تووره بيان وا له ئه حه ده دا، نمو غه لقه * عه رعه ره نو قستان ده كا. كه ده يوئى بيكوژئى، كچه خۆى ده خاته به نينا نه وه و ده لئى: له پيشدا من بكورزه، دوايى ئه حه كه م. ده ي با ئاده ميزاديش بى. نه من خۆشم ده وئى. ليژه نه شكه موتيكم به يه با له گه ل گراويه كه م تيبدا بژين. دايلك و خوشكه كانى نيويژيو انبيان ده كهن و ئيزن وه ده گرن نه وان له دوورى كۆشك له نه شكه موتيكا بژين. كچه به ئه حه ده لئى: "له م دنيايه دا بۆنى ئاده ميزادم له هه موو شتى پى خۆشتره.

* غه لف: نه مامى گه نج.

هر له مندالیمهوه هر کات بایه که له لای گونده که ی تیوهه هه لیده کرد، شیت و شهیدا ده بووم. به تایبته له وهرزی بههاراندا که هه موو دار و گیاکان گولیان ده کرد.

مریمۆک به دهنگی بهرز گوتی: "گولیان ده کرد."

"که گونده که چۆل ده بی و هه مووان ده چنه چوکوری خواروو، نهحه ژن و منداله که ی و ژن خوشکه کانی و هر په ریه کی حهزی له ژیان لادیه و بۆنی بنیاده می پی خوشه، هه لده گری و له چیاوه دینه نیو دی. نه گهر نیستا بگه مه وه دی، چاوم به نهحه ده که ویتته وه."

دیسان ناوړیکی دایه وه و به هه له داوان وهری که وته وه: "نهحه ی من، بمینی، پی سهر ده بی و وهک مندالان گژ گژ پی ده کنی. دوا یی ده لی: "مندالینه را مه کن، مه ترسن په ریه کان، شه نه نه مریمۆکه، "نه منیش به بوو که که ی ده لیم، "وهره که جه جوان کلیه که م وهره، شه تو زور ژیری. نه گهر له هه موو په ریه کان ژیرتر نه بوای، جوانترین و ده م به پیکه نینترین شاده میزادته هه لته ده بژارد. سل مه که وه له من. بۆ مه گهر په ریه کانیش موسولمان نین؟ مه گهر نه وانیش وهک مرۆڤا و نین؟ تیوه برۆن، بگه رین و سه ما بکه ن، نه من لای لای بۆ منداله کانتان ده لیم و ده یانوتیم. ده نگم هینده ی دهنگی په ریه کان خوش نییه. خوا ده زانی دهنگی په ریه کان چنده خوشه. به لام هر له زوه وه دهنگی من زور خوش بوو. زور ده می که لای لایم بۆ که س نه وتوه. دوا ی عملی و دوا ی حه سن... به لام شه ده مه ی من لای لای ده چرم، هر مندالینی بگری، له رتوه گیر ده بیتته وه. شه من ده بی شه منداله م خوش بو ی جا ده نگه که م کاری تی ده کا و گیر ده بیتته وه. شه من منداله کانی تیوه خوش ده وین. تو زمانی په ریه کانم فیتر ده که ی که جه که ی خوم. شه من بۆ شه وان نیوه ی به زمانی بنیاده مان و نیوه شی به زمانی په ریه کان لایه لایمان بۆ ده لیم با مافی په ریه کانیش نه خوری. که گوندییه کان له چوکور گه رانه وه، تیوه نه منیش نه به دی* ده که ن و ده مه نه نه شکمه وته که تان. که چۆله که م، ده لین کوشکه که ی بابت چل ژووری هه یه و ده رگای هه مروانیش داخراوه. له هر ژووریکدا کانییه کی زیر هه لته قولی. هر که س لویچۆ لمو کانیانه بخواته وه قه ت نامری. ناخۆ له ناری شه کانیانه ته به نهحه ی منیش داوه؟ ده بی بیده یه ی که چۆله که م. ده زانم بابت پادشایه کی به زیبکوزا کونه...."

ده رۆیشت و ناره قه ی ده رشت و لیوه کانی ده جوولانه وه:

* نه به دی: واته شتی که به دی ناگری. غه یب. په رنه ژان له تووک و دوعایاندا ده لین: "دهک رۆله ره بی تری

نه به دیت وی که وی." واته تری که دیار نیه و به دی ناگری.

“کلیله کانیشی له نیتو قژی سهریدا دهشاردنهوه... شاده میزادیش نهگەر لهو ئاوانهی خواردباره قهت نهدهمرد...”

“زیگهیهک بدۆزهوه کچۆلهکم، کاتیك بابت له خودایه، نهگەر پاش میردهکەت تۆ بمیتی، وهک من ئاواره و سەرلیشیاو دهبی. بنیادهم پاشی میردهکەمی، وهک نهوه وایه لهم دنیایهدا، لهو دنیا بی سهرویهرهیهدا تاك و تهرا بی. کاتی بابت خهوی لی کهوتوه، کلیلهکان بلزه. با نهحم بین بمو ئاوهوه بنی و ئیتر نهمری. مام خهلیلی تووک لیكراو دهیگوت: نەسپه رهشهکەمی کوئیر ئۆغلی لهو ئاوهی خواردبۆوه. هه موو سالی له بازاری حهلب، نەسپه رهشهکە به سکهیەکی زیر دهررا. نەسپه کهیان بهر له کازیوهی بهیانی دههینایهوه بازار و له چهقی بازاره که دهیانبهستهوه، وا لهر بیوو سهگ کلکی لی دابا دهکەوت. هینده بی هیژ بیوو هه موو پهراسوهکانی دیار بوون. یه کهم کهس که دههاته نیتو بازاره که و یه کهم کهس که نەسپه رهشهکەمی دهی، دهیکری. چونکه دهچوه هه م مائیکی خیرویهره کهتی دههینا و بهلا و نههامةتی لی دوور دهخسستهوه. هه م بۆهش له رۆژانی بازاردا، خهلیک که هه بوون که شهو ههتا بهیانی چاوه پتی ده بوون تهناوت هه شبوون کهسانیک که سهراسهری سال چاوه پتی ده بوون بهشکم پیش نهوانی دیکه می بیینن و بیکرن.”

“کچۆلهکم، ده بی رتیبهک بدۆزیتهوه و لانیکه م یه کیتک له چل ژوره کان تهیار بکه می و بیکه یهوه و له ئاوه که می هه م نه بی به میردهکەت بدهی. هه م کهس بۆنی ئاده میزادی بی خۆش بی ده بی کاری وا بکا، کچۆلهکم.”

دانه و بیهوه و سهیری قاچهکانی کرد. بزیهکی هاتی. بهخۆی گوت: “لاقه کاتم بالیان لی رواوه. هه می له دوری نهو چاوه رهشانهت گه ریم نهحه می خۆم. دیاره ئاگات لیمه. له گه لمی وایه؟ مه گه م نهوه تۆ نی که له وهزی لۆکه رینهوهی دا، ئیزگیل که هه والی لۆکه پشکووتنی دینی، دهیهینیته بهر ده رگای مام خهلیل؟ نهو “عهلی” یه درۆه کافره که دایکه که می خۆی له چۆل و چیا ئاندا بهر له لا ده کا بۆوه قه ل و دال بیخۆن، لی گه ری با بروا و بهغدا نیوهی رتیبه می. نهحه گیان، ده با بروا جمه نده می لی پر بی. نهوه تۆ هه می.”

“پیشینیان دهیانگوت: لووتی په ری ئیسکی نییه. هه م به راست لووتی مندالهکانی تۆش ئیسکیان نییه؟ دهی خۆ نهوه عهیب نییه. با بریک لووتیان پان بی چیه. هه یچ پیت ناخۆش نه بی نهحه گیان. کاتی لهو خوارهوه به رهو ئاوابی هه لده گه ریم، ناخۆ نهحمه د ده زانی و دیته پیشوازی نه نه مریمۆکی خۆی؟ له وانیه ژنه که شی هه لگه ری و له گه ل خۆی بهییتی.”

لەناكاو درېدۆنگ بوو. لاقەكانى تىنيان تىدا نەما. وەك باتمانتيكيان قورقوشم بە لاقىيەوہ
هەلواسىيى. "ئەي ئەگەر نەھاتە پيشوازىت؟ ئەگەر وەك عادەتى پەرييانە، نە ژنەكەي و نە
خۆي بەچاۋ نەبينران؟ ئەو دەم چى؟"

"دەگريم. دەپارېتمەوہ و دەلالېمەوہ و ھاوار دەكەم و دەيكەمە روژى حەشرى."
روژ لە نيوہرۆي لادا بوو. خۆر بەرەو خۆرنشيني داکشابوو. بۆ يەكەم جار ئاوپرى دايەوہ و
بە ھىواوہ سەيرى دواوہى كردهوہ. كەس ديار نەبوو. ھەر لەروى دانىشت "لە نيو قەل و دال و
دېندە و فېندەدا و لە سەر ئەو چيا بەرزانە، بە روژ و شەو، بەتاقى تەنى مامەوہ." بە
دەنگىكى بەرز و بە ترس و پەژارەوہ گوتى: "خوايە گيان بىكۆژە."

قاچى راستەي ژانى دەكرد و ھەموو گيانى كوترايوو و دەيزېراند: "ھەر بە راستى بلىتى
كاروانەكە گەبىتتە چوكوور؟ وا زوو ناگاتى. زۆرى ماوہ. لۆكە دەپشكوى. وەك ھەورى سېي
زەوى دادەپۆشى. خەلكى چوكوور رەش نەسمەرن. تاوہسوت و لە رەنگى مس. ھىمەن قسە
دەكەن. پىتلاوى رەش لەپى دەكەن."

سېبەر بەسەر لېرەوارەكە دەكشا. سەمۆرەيەك بەسەر دارىكەوہ بوو. چاۋەكانى وەك چاۋى
كلووكورە دەدرەوشايەوہ. چوكووراوا لەو بالندانەي زۆر لىتتە.

خالخالۆكەيدەك ھاتو لەسەر دەستى نىشتەوہ. مەرمۆك گەشايەوہ و بەخۆي گوت "ئەوہ
شانس و بەخت دىنى. مەزگىنىي پەريەكانى ھىناوہ، مەزگىنىي ئەحەي بۆ ھىناوم."

بە قامكە قەلشىوہكانى خالخالۆكەكەي لاواندەوہ و گوتى: "خالخالۆكىي بىچكۆلە، نەنە مەرمۆك
لەسەر گەپى. دەنگ و باس چىيە؟ لە ھاتنى ئەحەي مەن چ خەبەر؟ ژنەكەي چۆنە خالخالۆكە."
خۆشپىيەك لە ناخى گەرابوو. كەيفى ساز بوو. وەختابوو خالخالۆكەكە بگري و ماچى بكا. ھاتبۆژە
سەرەخۆ. نىستا نىتر وەك پەرە كايەك سووك ببوو. ئەگەرچى ھەموو گيان ژانى دەكرد بەلام ھەستى
پى نەدەكرد. ئەگەر پىي عەيب نەبايە، سەت ماچى لە خالخالۆكەكە دەكرد و باوہشى بە دارەكەي
تەنىشتىدا دەكرد و دەيگوت: "ئەحە شىتۆكەي خۆم. رزگاريدەرەكەي مەن."

"خالخالۆكە، ئەوہ ئەحە تۆي ناردوہ بىتتە پيشوازى نەنە مەرمۆك؟ ھەر لەبەر ئەوہ ھاتووي؟ ئەتۆ
خالخالۆكەي پەريانى؟ ديارە زۆرىش مەندالى. چەنى گچكۆكەشى. لايى، لايى، لايى لايى لايى
، خالخالۆكە جوانەكەي مەن لى، مەزگىنىيەكەت لەسەر چاوم. لەسەر سەرم لايى لايى..."
خالخالۆكەي لەسەر قامكە گەورەي دانا. بەو ھەوايەي لايە لايى بۆ دەكرد خۆشى بۆ رادەژاند.
"لايى لايى لايى رۆلەكەم، لايى لايى بىچكۆلەكەم."

“ته گهر به کتیک بمبینی، ده لئی شو مریمۆکه شیت بووه. لایه لایه بو خالخالۆکه یه که ده کا. ده لئی: ته واو تیک چوو و لیم له قاو ده دا.”

له ترسی نه وهی نه کا له سه ر قامکی هه ل فپۆ، ورده ورده خۆی وه رسو و پاند و گوتی:
“په له مه که جوانکیله که م، ناقله که م. مزگینیه که ت له سه ر سه رم، له سه ر چاوم. سه ربازی پادشای په ریه کان. تو په یامنیزی نه حه ی منی. لیگه پۆ با پیم پیتیکه نن و بلین، چما ده کری جروجانه وه ر بدوینی. ده ی با بلین. به لام وه ختیک کچه په ریه که ده بیته ژنی ناده میزاد، جی و جانه وه ر ناتوان ببنه په ییک؟”

چاوی بریه پشته سووره خال خاله که ی. خالخالۆکه چند جار تیک ویستی بفری و باله کانی لیک کردنه وه.

لیزه، له لووتکه ی نه و کیتوانه، پنچک پنچک، درکی وا هه ن پینان ده لین مالتی په ربیان. وه کو کوارگ به عه رزیه وه نووساون. ره نگه که یان خۆله میشییه و هه زاران خالخالۆکه هیلانه یان تیدا کردوون.

مریمۆک گوتی: “راوهسته رۆله راوهسته. خوا ده زانی چ ریه کی دوورت بریوه. نیتر باله کانت تاقه تی فرینیان تیدا نییه. هه موو گیانت ژانی ده کا.

لکیتی له چکه که ی کرده وه و به دوو قامکان به یی نه وه ی نازاری بدا، خالخالۆکه که ی تیه پیتچا و گریه کی شلی لی دا:

“ته لیزه دا به سیوه رۆله گیان. له رتگی دووره وه هاتوی. نیستا ده ست و قاچ و باله کانت ته زیون.”

بزه که ی هاتی و گوتی: “له ویدا بمینه وه. له ویدا به رۆله م. هه تا گوئیتی جوان ده دۆزمه وه...”

به دلتیکی خۆش به ره و گونده که یان به پۆ که وت.

۸

که نه لیلیف گه یشته عملی، له نیوه پۆ لای دابوو. ده مرچاوه درێژه که ی عملی رهش داگه پرابوو. چاوه کانی ماندوو بوون. لیلّ بیوون.

هه ندی روخسار هه من که نه یئییه کان له خۆیاندا راده گرن و له ناکاو هه لیده پێژن. روخساره که له ناکاو ده پرهوتیهوه. نیستا چیی رووناکیی نهو بوو کوژابۆوه و تهواو تیکسم پرابوو. لهو روخساره دا، شه که تی و په ژاره و کویره وهری وا کۆ ببۆوه ده کرا ده ست له یهک به یه کیان بدهی.

عەلی له بن کۆله که ی دا کۆمابۆوه. نه لیلیف زگی پیی ده سووتا. له ریگه رویشتنه که یه وه دیار بوو تینی له نه ژنیدا نییه. به راکیش راکیش ده پۆیی. ماندوو و شه که ت، به بی نه وهی ناوڕ بداته وه، به ده نگیککی لیلّ گوتی:

– نه تۆی نه لیلیف؟

نه لیلیف وهک ناخی هه لکیشی گوتی:

– نه منم. پیت وانییه زۆر رووی؟ له نیوه پۆ لای داوه.

عەلی به تووره ییه وه گوتی:

– با لای دابی، ده ی با لای دابی. کاروان زۆر دوور که وتۆته وه. هه یچ شوینه واری دیار نییه.

چی نه ماوه بگه نه لۆکه چینه وه. شتیکی وای نه ماوه. ده ی با لای دابی. و تیفیکی خهستی رۆکرد. چۆر چۆر نارقه ی له نیوچه وانی ده رژا.

نه لیلیف به ده نگیککی کز گوتی:

– خوا پیستی سهری نهو مام خه لیله به له عنه ت بکا.

عەلی پرسی:

– چی؟ چیت گوت؟

که به دهستی راسته‌ی نیوجاوانی دهسریه‌وه، ساتیک راوه‌ستا:
 - بهو حاله‌وه تا ئیتمه ده‌گه‌ینه نه‌وی، نه‌وان چیی لۆکه‌یه ده‌پرنه‌وه. هیچیشمان ده‌ست
 ناکه‌وی. ئه‌و هه‌موه نازاره‌ش که چیشتوو‌مانه، به‌پووشیتک. برۆ، خیرا به ژنه‌که خوش برۆ. خو
 مندال ماندوو نه‌بوون.

حه‌سه‌ن گوتی:

- جا چۆن ماندوو ده‌م. ناوه‌للا ماندوو چی.

به راکردن وه‌پیش بابی کهوت.

کچه برستی لی‌رابوو. نیوجاوانی تیک نابوو. عملی پرسی:

- دایکم له بن داره گویزه‌که راوه‌ستا؟

- نا، وه‌پری کهوتبوو و ده‌هات. وه‌ک بالنده‌ بالی گرتبوو. به‌لام دوابی دیار بوو ماندوو‌بووه،
 له قه‌راغ ریگه‌که دانیشته. چ بکا لی قه‌وماوه. هه‌ول ده‌دا چهن‌دی بر ده‌کا سه‌رباری کهس نه‌بی
 به‌لام... له‌وانه‌شه وه‌پری کهوتبیته‌وه و هه‌ول بدا بگاته ئیتمه. پیم گوت دابه‌ په‌له مه‌که. خو
 نه‌زیه‌ت مه‌که، به‌لام خو گوی ناداتی و هه‌ر ده‌روا.

عملی برتیکی دیکه‌ش رویشته و له قه‌راغ دارستانه‌که راوه‌ستا. له دووره‌وه، دارستانه‌که
 وه‌ک گه‌واله‌هه‌وری په‌له ره‌ش ده‌چۆه. ئیستا گه‌یبوونه لی‌ره‌واری تۆرووس. لی‌ره‌ پیاو به‌ چله‌ی
 هاوینیش ده‌یبه‌ستی.

- باروبنه‌ بجه‌ین ئه‌لیف؟ ده‌لی چی؟

- ده‌ی باشه. خوا بکا ئه‌مشه‌و لی‌ره‌ که‌سیره نه‌بین. باشه پووشکه و داری زۆره. هه‌تا تۆ

دییه‌وه من ناگره‌که ده‌که‌مه‌وه...

عملی کۆله‌که‌ی دانا. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیتشا و هه‌ر دووک ده‌ستی له نیوقه‌دی نا و
 باویشکیکی دا. ئیستکه‌کانی زیریکاندیان. لاقه‌کانی ده‌برژانه‌وه. لاقی چه‌په‌ی هه‌لینا و سه‌یری
 کرد. بنی پیتی کون ببوو و زیخ و چه‌و چوبوونه قه‌لشته‌که‌یه‌وه. پانیشی قه‌لشیبوو.

دوای ئه‌وه‌ی کۆله‌که‌ی باره‌وبار کرد گوتی:

- ئه‌من دایکی خو‌م باش ده‌ناسم ئه‌لیف، باشی ده‌ناسم. ئه‌و دوژمنی من نییه. بی‌تاقه‌تیه‌که‌ی

خۆی پی‌ قبول نا‌کری. ئه‌و له‌کۆل کردنه‌ی من ده‌مری. ئه‌و دوژمنی من نییه، دوژمنی پی‌ریه‌.

نه‌سه‌په‌که‌ش بیانوه. ئه‌گه‌ر مام خه‌لیلیش سوار نه‌بوو و ئه‌و ئه‌سه‌په‌ مردبایه و ئه‌من دایکم له‌ کۆلم

کردبا هه‌ر وای له‌گه‌لم خراب ده‌بوو و دیسانیش قسه‌ی له‌گه‌لم نه‌ده‌کردم.

ئەلەف گوتى:

– نەنە مەرمۆكى مەن ژىئىكى سەيرە. بۇ بىيادەم پىر نەبى؟ لە پى ناكەوى؟

ئەلى:

– دايەم ھىشتا بە پىرى يەتتە كەي رانەھاتوۋە. بە ھال دلى بېشىنەن، خۇي دەكوژى. كچى، نەتدەيوە ھەموو رۆژى خەنە لە سەرى دەداتەوہ.

ئەلەف پى كەنى. ئەلەش.

– چى وای نەماوہ بېتتەوہ بووك و قۇي كورت بىكاتەوہ.

ئەلى پالى بەدارە كەوہ دا. ھەسەن چووبوو پووشكە كۆ بىكاتەوہ لە بىن دار نارەوہ نىكدا ھىندەي خۇي پووشكە كۆ كەربۇوہ. پىنچكە ھىلانە پەرىيە كىشى ھەلكەندىبوو. ناخە نەو ھىلانە پەرىيە لە پووشكە و چىپىيە كە باشتر گرى دەگرت. ھەسەن شەمچەي پىتوہ نەبوو و رىك لەو كاتەدا كە دەيوست ھىلانە پەرىيە كە ناگردا ئەلى دىتى و ھەراي كەرد:

– كورە ھەتتەوہ، رات وەشاندا؟ پىرە لە جى و جانەوہر. نەوہ ھىلانە يە. فېرى دە و بە شوول و چىپى ھەلىكە.

ھەسەن بېرىك دورور كەوتەوہ و پىنچكە دوروۋە كەي راوہشاندا. بەسەدان خالخالۆكە كەوتنە خوارەوہ. دىتى ھەر نەبىتتەوہ. ھەتا رايدەوہ شىنەي ھەر خالخالۆكە بەردەبىنەوہ. تەلاشىكى لە چىنارە كەي تەنىشت خۇيەوہ كە بە تەور تاشرابوو، لى كەردەوہ و ناگرى دا.

ئەلى تاقەتى رۆشىتنە نەبوو. تا زىياتر دادەنىشت پتر شل دەبووہ و ھەموو گىيانى دەستى كەردبوو بە زىراندن و نازار. زانىي نەگەر بېرىكى دىكەش دانشى نىتر ناتوانى ھەستىتەوہ. وەك كەسىكى لە خەو راجلەكى، بە بىرارىكى دەپەرى و گوتى:

– مەن دەپۆم.

وہرى كەوت. ئەلەف لە دواوہ گەشىتى و بابۆلە يەكى دايە و گوتى:

– لە برسانا مردى. ھانى بىخۆ. پەنەرىشم تى كەردوہ.

ئەلى بەبى نەوى سەيرى بىكا، بابۆلە كەي لى وەرگرت و وەرى كەوت و بە غار دورور كەوتەوہ.

ئەلەف ماوہ يەك لەوى راوہستا و لە دواوہ سەيرى كەرد و گوتى:

– چ بىكا دامارە. ھەرچى بىشى كا بى سوودە. بەو ھالە شەوہ ھەتا نىمە دەگەينە چوكوور، خەلك تەپوتوزيان لە لۆكە ھەستاندوۋە... لەوانە يە نەو دەمەي نىمە دەگەينى نەوان لە گەرەنەوہ بىن. چۆنە زستانى نەمسال لە چوكوور بىنەنەوہ.

گه پاره لای کۆل و باره که بیان و ترخینه ی له ناوی کرد و خووساندی. به خۆی گوت: "خووا ده زانی عه لی که نگێ ده گه پیتتهوه. له وانه یه نیوه شهوی و له وانه شه به یانی..." له ته نیشته ناورگه که دانیشته، سه ری خسته سه ر نه ژنۆکانی. مندا له کان له ته نیشته یه وه یه ک پشوو قسه بیان ده کرد و نه یانده پرییه وه. به لام نه و هیچیان لی ته نه ده گه یشت. هه سه ن گوتی:

- دایه، نه نکم به تاتی ته نی له و سه ر کیتوه ناترسی؟

تۆمه خان گوتی:

- دياره ناترسی. نه گه ر ترسابایه نیمه له لای ده مایینه وه.

هه سه ن گوتی:

- تۆ بیئده نگ به، له گه ل تۆم نییه. دایه ناترسی؟

ئه لیف گوێی لی نه بوو. نه ری له گه ل تۆمه دایه. ده لیم ناترسی؟ دایه.

کچه په یته پیه تا وه لامی ده دایه وه:

- ناترسی... ناترسی.

- دایه گیان، له گه ل تۆمه، ناترسی؟

نه و چاره بیان سیخورمه یه کی گه یانده بویه. ئه لیف سه ری هه لێنا و به چاره ماندووه کانیه وه به بی ته وه ی بزانی ده لی چی گوتی:

- ناترسی.

دیسان سه ری کرده وه سه ر نه ژنۆکانی. هه سه ن نیوچاوانی تیک نا:

- نه دی به سه ری تۆ، ناترسی، وه للاه ی وا ده ترسی زراوی ده چی.

که تۆمه خان پیی داگرته وه که ناترسی، هه سه ن ده ستی له تیتکی نا و شه ر گه یشته قۆپی.

دایکه دیسان سه ری به رز کرده وه و به ده نگینکی کزه وه گوتی:

- چیتان ده وی سه ر شینانه، ده رده مان که مه نۆره ی ئیوه یه؟

دیسان سه ری به ردایه وه.

ده نگه ماندووه که ی دایکیان، ترساندن ی. به په ژاره وه چاره کزه کانیا ن له عه رزی به ری و بی ده نگ مانه وه.

عه لی ده پزیشته و یه ک پشوو له به ر خۆیه وه ده بیولاند

- سه به ی نیشته نه بی دوو سه به ی... سه به ی نیشته نه بی دوو سه به ی... سه به ی نیشته نه بی... لۆکه

چنینه وه ده ست پی ده کا و نه گه ر لۆکه به ره که ته تیکه وتی و باشی گرتی، خاکم وه سه ر...

هه مووان به کۆشیک پاروه ده گهرینهوه. شای به خته ره شه که ی من... شاخ، شاخ لهو به دبه ختییه... نه فری ده دری و نه ده شفرۆشری... بهو حالهوه که ناچارم سی جاران ریگه یه که بریم، چۆن ده گه مه چوکور. چما خه لک له سه ر من راده وه ست؟ شه وان ده ست به کاری خۆیان ده که ن. جا واش لۆکه ده پرنه وه هه ر مه پرسه... عادیله فه نیش خۆ نازانی موسولمانیتی چییه. ده رگای مالی له ریسمه ده با و ده یبا. ته نانه ت شه و ناموره تا وه سووته ش که له مه زراکه که وتوه، هه لده گری و ده یبا. نارد و ساواری ماله که ش... سبه ی نیش نه بی دووسبه ی... کویخاش خۆ ویژدانی نییه. پیتاکی خۆی ده خاته سه ر برینجیش. دوژمنه دوژمن... سبه ی نیش نه بی دووسبه ی...

هه نگاوه کانی له گه ل هه وای نه گه ر سبه ی نیش نه بی دوو سبه ی ریگ خستبوو. غاری ده دا. جار و باره کۆپله یه کی شینگیریه کی وه بیر ده هاته وه و تا ده گه یشته سه ر زمانی، عه لی له بیر خۆی ده برده وه. چه مه ریبه کی دیکه، که پیاویکی زل له سه ر تاویره به ردیک دابنی و وای لی بکا زۆر زۆر بگری. نه و چه مه ریبه ی بۆ عوسمانیان دانابوو. عوسمان کوره بووری عه لی بوو. کاتیک له سه فه ریکی دوور و دریزه وه ده گه راپه وه، له زینویتی مریم چیل تووشی باو بۆران بیوو. دوو شه و روژان له نیو گزه با و کرپه وه ری بریبوو و ناخریه که ی له پی که وتبوو و پرستی لی برابوو. به هاری ته رمه که یان له بن به فردا دۆزییه وه. عه لی دلێ خۆش بوو که وه رزی زستان نییه. نه وه نه نه سولتاخه بوو شه و چه مه ریبه ی ده چری. ده یگوته وه ده گریا. تا به ته نی وه ری ده که وت، هه ولی ده دا پیتی بگری و نه هیلێ پروا.

کوړم سه ر ما که سیری کردی روژه
چ نامه ردی نه تۆی ناشت ده ستی بشکی
خودایه خۆت به زه ییت بی به مندا
کوړنکم بوو کوړی، دوا ی چوار که نیشکی

هه لته نه دابوو نالا له سه ر بان
ناگری سین سینته دانه گیرساندبوو
روژه کۆچکردووم بی مراده که م
ده ستی به خه نه ت رانه وه شانددبوو

چه مهربیه که هر دهات و له ناخیدا پنجی ده کوتا. هرچی ههولتی ده دا له میسکی دور بجاتهوه، وهکو سیهری ترسیک دلی دهگوشی. چه مهربیه که وهک بلتی به نه سپایی له ناخی شیناییه که وه بیته ده ری، درده کهوت، ناخری بوو به ههوایهک. عهلی تیتی چریکاند له ههوایهکی دلته زینتی غریب و دلتاوتین. که دهیچری چاوه کانی پر ده بوون له فرمیسک. بیری کردهوه: "قهت نهو چه مهربیه م ناوا به سوژ و به غه رییبیه وه نه گوتبوو." دیسان له بهر خۆیه وه گوتی: "سبهینیش نه بی، دوو سبهی... سبهینیش نه بی دوو سبهی..."

هیچ ریگه چاره یه کی نه ده دۆزییه وه.

"سبهینیش نه بی... گوندیه کان... به کره شیتی هاته پیش چاری: "ته گهر نه مسال له لۆکه زینتی بوایم... نه گهر ده متوانی له کاتی خۆیدا بگه می... به کره شیتیه... خوا بزانی چیم لهو ژنهت ده کرد، وه لاهی کلایکم بۆ ده درووی نه مده هیشت ههر بزمانی."

دوایی خۆی تهریق بۆزه لهو خهیا لانهی به میسکیدا هاتبوون: "خوایه، تو خۆت بهندهی خۆت ده بینی، خوایه گیان له گونا حاتم خۆش به. خوایه گیان، خوی گه وره... به لام ناخر نهو به کره شیتتهش زۆر گه واده. ناخر چۆن ده بی دوو شاخی بۆساز نه کم و گه وادی نه کم. نیستا ههرچی گه نجی گوندیه، نه ری وه لالا... نیتمهش جارێک... ههر له داخان. ژنه دل تهره. وه لالا له پیش چاوی به کره شیت ده ریپیه که ی داده کیشی و ده لی دهی کوره وه رن... پرواتان بی وا ده لی. نه گهر یهک روژ زووتر بگه مه چو کور، ناد و به لیتن بی خوایه گیان، قوربانیه که ده کم. که له بایکی سووری گه وره. خوایه زوو بگه یینه چو کور. نه تۆنه گهر زوو بگه یینیه چو کور نه منیش نه مسال هیچ کارم به سهر ژنه که ی نهو به کره شیتته زۆله وه نابی. چون تو قایل نی بهو کاره خوایه گیان. هه مو نیشانه کان وایان پی گوتم. شهرت بی ده سنوژم لینی نه شکلی. ههر له داخان بوو وام گوت. ژنی کابراهی کی نه وهنده ی زولم لهو گوندیسانه کردهوه... ههر چونکه تو پیته خۆش نییه... نه منیش..."

غاری ده دا. که ماندوو ده بوو شلی ده کردهوه و پشوو یه کی ده دا و دیسانه وه غاری ده دایه وه. که چاوی به چلوه که کانی داری چاکی کهوت، بهو خهیا له ی نیستا نا تاویکی دی تووشی دایکم ده بم، ههنگاوه کانی شل کردنه وه.

ده مه ده می روژا و ابوون بوو که گه یشته بن داره گو یزه که. پی پی و ابوو دایکی له و یسه و له په نا ناگره که ی نه وی چاوه ریپه تی. که له وی نهیدی، سه ری لی شتوا. لیوه کانی که وتنه له رین.

به‌خۆی گوت: "نه‌گهر لیتره بوايه، له‌بهر نه‌و هه‌مووه هه‌را و هاوارهی من بێ دهنگ نه‌ده‌بوو. خۆ کافر نییه. نه‌ویش دلی هه‌یه.

دوای نه‌وهی بۆی ده‌رکه‌وت دایکی له‌وهی نییه، هه‌ر به‌و رینگه‌یه‌دا که لیته‌وهی هاتبوو گه‌رپایه‌وه. هه‌ر چاره‌گێتک جارێک راده‌وه‌ستا و تا هێژی له‌به‌ردا بوو هه‌رای ده‌کرد:

"دایه، دایه:" دهنگی کز و په‌رۆش بوو. ورده ورده دهنگه‌که‌ی کزتر و نزمتر ده‌بۆوه. "هۆۆۆۆۆی ی ی ی دایه هۆۆۆۆ" هه‌ر جوابێک به‌وه و هه‌یچی تر. قسه‌م له‌گه‌ڵ مه‌که نا. به‌خۆله‌که‌ی بن پیت بلتی: "ئه‌ی خۆله‌که، نه‌من لیتره‌م، ئه‌ی خۆله‌که."

به‌تلیکی شه‌و راکشابوو، که‌ گه‌یشته‌وه لای باروبنه‌که‌ی. له‌ پێشدا نه‌و ناگره‌ی دی که‌ له‌ بن داوه‌که‌ دایسه‌سا. که‌ نزیک بۆوه، ژنه‌که‌ی ناسییه‌وه سه‌ری وه‌سه‌ر چۆکی کردبوو. به‌شه‌ ژاویه‌وه له‌ دووره‌وه هه‌رای کرد: "دایکم هات؟ ها ئه‌لیف؟"

ئه‌لیف به‌ خه‌والوویه‌وه سه‌ری به‌رز کرده‌وه و به‌ره‌و لای دهنگه‌که‌ رووی وه‌رسوو‌راند. که‌ زانی "عه‌لی" یه‌ گورج هه‌ستا. "دایکم چیه‌ی لی‌ هاتوه‌ ئه‌لیف؟ ها؟"

ئه‌لیف چیه‌ی نه‌گوت. نه‌یده‌زانی چ بلتی. به‌ره‌و لای عه‌لی غاری دا. عه‌لی ده‌ستی ژنه‌که‌ی به‌ سۆزه‌وه رێک گوشتی.

– دایکم که‌ی هات؟

ئه‌لیف تفي زاری قوت ده‌دا.

– بۆ دهنگت نایه‌ ئه‌لیف، نه‌کا دایکم نه‌هاتبێ؟

ئه‌لیف به‌ دهنگێکی ماندوو وه‌لامی دایه‌وه:

– نا، نه‌هاتوه‌، نه‌تدۆزییه‌وه‌؟..

عه‌لی وه‌ک مرده‌وه‌ک له‌ په‌نا ناگره‌که‌ لی‌ی که‌وت و گوتی: "نا، نه‌مدۆزییه‌وه‌. خوا به‌

له‌عه‌نتی بکا. خودا غه‌ززه‌بی لی‌ بگری."

به‌ره‌و رووی یه‌ کتری دانیشتن. ماوه‌یه‌ک بێ دهنگ بوون. دوای عه‌لی سه‌ری هه‌لتینا. سه‌یری روخساری ژنه‌که‌ی کرد که‌ له‌بهر بلێسه‌ی ناگره‌که‌ سوور داگه‌رپابوو: "پیت وایه‌ دایکم چیه‌ی به‌سه‌ر هاتوه‌؟ به‌و نیوه‌ شه‌وه‌ له‌ کوی که‌وتوه‌؟"

ئه‌لیف هه‌یچی نه‌گوت: "له‌سه‌ره‌ خۆ ده‌گریا. بپێک دواتر گوتی: "چۆنه‌ دۆینه‌که‌ بخۆین و بکه‌وینه‌وه‌ ری و بچین به‌شوینیدا بگه‌رپین. نه‌مشه‌و ده‌مری. درنده‌ له‌تپه‌تی ده‌که‌ن."

عه‌لی گوتی: "نیشتیام له‌ هه‌یج نییه‌. به‌لام..."

ژنه مه‌نجه‌له‌که‌ی برده لای‌عه‌لی و نانه‌که‌شی له په‌نا ده‌ستی دانا. که‌وچ‌کی‌کی دارینیشی دایه‌ده‌ستی. عه‌لی که‌وچ‌که‌که‌ی پی‌رانه‌ده‌گیرا. که‌ده‌یویست دۆینه‌که‌ بۆلای زاری به‌ری، چی وای نه‌مابوو که‌وچ‌که‌که‌ی له‌ده‌ستی به‌رییته‌وه.

دوای نه‌وه‌ی چهند که‌وچ‌کی‌کی خوارد، که‌وچ‌که‌که‌ی دانا. ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ دادان و گیانه‌ ته‌زیوه‌ به‌ژانه‌که‌ی جوولاند و هه‌ستا. به‌نالئه‌یه‌که‌وه‌ گوتی: ”یاللا ژنه‌که‌، هه‌سته، هه‌سته با برۆین.”

نه‌لیف:

- نه‌ی نه‌گه‌ر مندا‌له‌کان به‌خه‌به‌ر بی‌ن؟..

عه‌لی:

- به‌ره‌به‌ری به‌یانی ده‌گه‌رتینه‌وه.

دیسان به‌ره‌و داره‌گه‌ریزه‌که‌ وه‌ری‌که‌وتنه‌وه.

له‌لی‌په‌واره‌ دووره‌که‌وه‌ گه‌ه‌ی با و لووره‌یه‌کی لی‌ل ده‌بیسترا. جارنه‌جاریک بۆنی کاژ و ناروه‌ن و پنگه‌له‌گه‌ل شنه‌ی بایه‌که‌ ده‌هاتن. له‌دووردووره‌وه‌ و له‌وانه‌شه‌ له‌و دیو دارستانه‌که‌وه‌ بوو، چه‌قه‌لیک ده‌یلوو‌راند. عه‌لی به‌ریدا ده‌رۆیی به‌لام خه‌والووش بوو. ریگه‌که‌ ریک بوو. نه‌گه‌ر چال و قوولی هه‌بوایه، به‌دلنیا‌یه‌وه‌ عه‌لی هه‌ر سه‌رموقلاتی ده‌دا. له‌وکاته‌وه‌ که‌وتبوونه‌ری، ته‌نانه‌ت بۆ جاریکیش رانه‌وه‌ستابوون که‌ دوو قسه‌ پیکه‌وه‌ بکه‌ن. نه‌لیف هه‌نگاوێک له‌ پیشتروه‌ ده‌رۆیی.

عه‌لی به‌خه‌والوویییه‌وه‌ خه‌یالی ده‌کرد. به‌خۆی ده‌گوت: ”خۆزگه‌ بارانیکی خه‌ست له‌ چوکور دایکردبا و لافاو هه‌موو ولاتی داگرتبا.” نه‌و ده‌م مندا‌ل بوو. ده‌ریای بی‌سنوور و بی‌بن که‌ مۆر مۆر ده‌چۆوه‌، رۆژیک ده‌مه‌و به‌یانی، خۆر که‌وتبوو و پینه‌شته‌ له‌که‌ی داگرتبوو. ده‌ریای لم له‌ زیری تاوه‌ ده‌چوو. زیره‌که‌ ماوه‌یه‌که‌ شه‌پۆلی دابوو و دوایی که‌ هه‌تاوه‌که‌ رۆییوو، ده‌ریاکه‌ دیسانه‌وه‌ ببۆوه‌ ده‌ریاکه‌ی جاران. به‌که‌فوکۆلی سه‌پی‌یه‌وه‌: ”ده‌ریات پی‌چییه‌؟ ناویکی زۆره‌، تا چاو بر ده‌کا.”

”ئیتستا ده‌بی‌بارانیکی خۆش بیاری. وه‌که‌ نه‌و ساله‌. که‌په‌ره‌کان ناو بردبوونی. نه‌ویه‌ری مه‌زرای لۆکه‌که‌ دارستانی سپیدار بوو. حیکمه‌تی خودا بوو. دارستانیک که‌ له‌ چرت له‌ لی‌په‌واره‌ کاژه‌که‌ی چیاکانی تۆرووس. له‌وانه‌شه‌ ده‌هینه‌ده‌ی نه‌وان چرت، که‌ به‌رامبه‌ریدا راده‌وه‌ستای ده‌تگوت نه‌و چوکورووا‌یه‌ سی‌شتی لی‌یه‌: ”پینه‌شتیکی ته‌خت و بی‌هه‌راز و نشیو، هیتکه‌یه‌که‌

لهو سه‌رییهوه دانئیی له‌مه‌سه‌رییهوه ده‌ییینی. دواى شه‌ویش ده‌ریایه‌ك كه مه‌ژ ده‌چیتته‌وه و ره‌نگی پرته‌قالتی به‌خۆوه ده‌گرئ و به‌رده‌وام ره‌نگ ده‌گۆرئ و كه‌س نازانى سه‌ری به‌كه‌وتیه‌یه و له‌كه‌وئ ته‌واو ده‌بئ. یه‌كه‌شیان شه‌م دارسته‌نه‌ سپی‌داره. ده‌لئین ناویكى زۆر به‌وه‌دیوى دارسته‌نه‌كه‌دا ده‌پرا. شه‌و دارسته‌نه‌ سه‌رو بنی دیار نییه. پیاو پیتی وایه له‌و به‌روه هه‌تا ده‌ریا و له‌ پشته‌وه‌پرا هه‌تا كی‌توه‌كانی ته‌ژروس هه‌ر دارسته‌نی سپی‌داره. پیت وایه هه‌موو دنیا هه‌ر دارسته‌نی سپی‌داره و مارو كیسه‌ل و كه‌متیار و ریتیى كلك دریتژ و چه‌قه‌لتی چا‌و زیت و بو‌ونه‌وه‌ری نه‌به‌دی و نه‌ناسراوی تیده‌یه... پره له‌ په‌ری و خیتو و جنۆكه‌...”

“یاخوا بارانى داكا. بارانیكى وه‌ها، خانوبه‌ره و دار و كه‌پر له‌ ره‌گه و هیمه‌وه هه‌لقه‌نئ و بیبا. ده‌بئ ناومالگ سه‌ر ناوه‌كه‌ داپۆشى. بارانیكى وا، وه‌ك گۆزه‌ی سه‌ره‌وه‌ژێر بیته‌خوارئ. ده‌بئ بارانیك ببارئ وه‌ك شه‌وكاتی كه‌ هه‌موو داروباره‌كانی به‌ گل و ره‌گ و ریشه و به‌ كیسه‌ل و ریتی و گورگ و نه‌سپ و مانگ و خیتو و په‌رییه‌كانه‌وه رادا و بردنئ..”

“ته‌وه‌ری ده‌ریاكه، له‌سه‌ر خه‌ره‌نده‌كه‌ كۆ ببوینه‌وه. تازه تاو هه‌لاتبوو. ئیمه، هه‌رچی كریكارى لۆكه‌رینه‌وه بو، هه‌تا سه‌ر ئیسقان ته‌ر ببوین و خووسابوین و هه‌تا كه‌په‌ی به‌یانی له‌سه‌رمانا هه‌ل‌له‌رزیبوین و خۆمان به‌یه‌كدییه‌وه نووساندبوو. باران بۆچا‌وترووكانیكیش چیه‌ خۆشى نه‌كردبۆوه.”

“كه‌ رووناكى كرده‌وه، دیتمان برێك دوورتر، له‌سه‌ر پیده‌شته‌كه‌وه، دارسته‌نیكى سپی‌دار، به‌بئ شه‌وی ته‌نانه‌ت دارێكیشی به‌لادابئ یان كه‌وتبئ، به‌ پانه‌وه به‌ره‌و ده‌ریا ده‌خزئ. كریكاره‌كان كه‌سیره ببوون و بارانه‌كه‌ش وه‌ك گۆزه‌ی سه‌روین هه‌ر ده‌هاته خوارئ. هیچ كه‌س هیوایه‌كى نه‌ما‌بوو. بئ پسانه‌وه هه‌ل‌ده‌له‌رزین. شه‌گه‌ر بارانه‌كه‌ لئ نه‌ده‌كرده‌وه، چار نه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو له‌سه‌ر خه‌ره‌نده‌كه‌ بمینه‌وه و له‌وئ كه‌سیره بن و بنه‌ سه‌هۆل. دیاره ده‌كرا بییه‌ خوارئ و په‌نا به‌ریته‌به‌ر گوندیک، به‌لام نه‌ده‌گه‌یشتی. مه‌ودای نیوان ته‌پۆلكی خه‌ره‌نده‌كه‌ و گونده‌كان هه‌موو كه‌وتبووه بن شاوه‌وه. په‌رده‌یه‌ك له‌ باران كه‌وتبووه نیوان ئیمه و هه‌تاو و ئیمه و ده‌ریاوه. یاخوا دوژمنیش بارانی وای لئ نه‌بارئ. به‌لام ئیستا با بارانیكى وا ببارئ... سه‌یرمان كرد. دارسته‌نه‌ سپی‌داره‌كه‌ كه‌وتوه‌ته‌ رئ و هات و گه‌یشته‌ قه‌راغی ده‌ریاكه‌. هه‌ر كه‌س چیی پئ خۆشه‌ بیلئ به‌لام مام خه‌لیل پیاویكى ژیره. گوتئ: “سه‌یر كه‌ن كورینه، شه‌وه هیكه‌متیكى گه‌وره‌ی خودایه. په‌رچۆیه‌كى گه‌وره‌یه‌ نیشانی به‌نده‌كانی خۆی ده‌دا. سه‌یری كه‌ن كورینه...”

له ره‌وه‌زه‌که‌ی نه‌وبه‌ری ریځا‌که‌وه کونډیک سی جار خویندی. به دووی ویدا چووپه پوپنه‌کیه‌ک سی جاری خویند: “چووپرچووپرچووپر”. جا نه‌گه‌ر نه‌و بارانه به نیعمه‌تی خوی نه‌زاین نه‌دی نیعمه‌تی خوی چییه؟ سه‌یر بکه‌ن. جوان پروانن... دارستانیکی ناوا گه‌وره‌ی به ره‌گ و ریشه‌وه هه‌لکه‌ندوه... نه‌ک له ره‌گه‌وه، هه‌ر له ته‌رکی عه‌رزه‌که‌وه هه‌لیکه‌ندوه و ده‌یه‌تی.”

“که رۆژ بۆوه و تیشکی خۆر له‌و لیمشت و لافاوه‌ی دا که له‌به‌ر بارانه‌که ده‌پۆیی و چوکورواوا له بن ناودا ده‌بریسکایه‌وه. گوندیه‌کان رزگاربوونی خۆیانان له‌بیر کرد و چاویان بریبه نه‌و دارستانه سپیداره‌ی ده‌خوشی و ده‌هات. دارستانه سپیداره‌که هات و هات و گه‌یه لیواری ده‌ریاکه. کریکاره‌کان له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌که بوون و له دلّه‌خۆیاندا گوتیان: “تیشه‌للا دارستانه‌که هه‌ر لیره له قه‌راغی نه‌و ده‌ریایه ده‌مینتته‌وه.” له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی یه‌که‌م تیشکی رووناکایی سپیداره‌کان وه‌ک کچ به‌ناز خۆیان راوه‌شاند.”

“نه‌وان چاویان بریبه که‌ناره‌که. بۆ ساتیک ده‌تگوت دارستانه‌که له قه‌راغی ده‌ریاکه‌دا راوه‌ستاوه. دوایی له‌په‌ر داره‌کانی پیش پیشه‌وه خزینه‌ نیو ده‌ریاکه‌وه. به دوا‌ی نه‌واندا ریزیک‌ی دیکه‌ش خزین و تیکه‌وتن و ورده ورده ریزه‌کانی دیکه‌ش. بی‌پسانه‌وه له دووره‌وه دارستانی سپیدار به داره به‌رزه‌کانیه‌وه ده‌خوشی و ده‌هات و خلۆر ده‌بۆوه. خوشی و هات و، ریز ریز که‌وته خواره‌وه. هه‌تا شه‌و داها‌ت و باران لیتی کرده‌وه هه‌ر وا بوو.”

له خه‌یالی عه‌لیدا هه‌ر دارستانه سپیداره‌که برو که بی‌پسانه‌وه ده‌خوشی و ده‌هاته پیشه‌وه. له که‌ناری ده‌ریاکه ساتیک راده‌وه‌ستا و دوایی له نا‌کاو ده‌خزی.

“بارانه‌که هه‌وتوه‌ک خۆشی نه‌کرده‌وه. دارستانه‌که خزی و هات و له‌و هه‌وتوه‌دا هه‌مووی خزی و چووه ده‌ریاوه. نه‌گه‌ر گوندیه‌کان نه‌هاتبان و له‌سه‌ر نه‌و ته‌پکه گلانه رزگاریان نه‌کردبایه‌ن، هه‌ر هه‌موومان به ژن و منداله‌وه تیدا ده‌چووین.”

هه‌له‌نگوت. عه‌لی که شه‌که‌ت و خه‌والتو بوو، نه‌گه‌ر خیرا خۆی نه‌گرته‌باوه، شلپ به عه‌رزیدا ده‌که‌وت.

ئه‌لیف خیرا خۆی گه‌یاندی و پیلی گرت و ماوه‌یه‌ک به‌بی ده‌نگی رۆشنتن. ناخری عه‌لی به ده‌نگیکی نه‌رم و بلاوین و ناسک به ژنه‌که‌ی گوت: “ژنه‌که، نه‌ری بارانه‌که‌ت له‌بیره؟ نه‌وه‌ی دارستانه سپیداره‌که‌ی وه‌ک لافا و کرده ده‌ریاوه. نه‌وی سالی گونده‌که‌ی نه‌نگۆش هاتبوونه چوکور. وانه‌بوو؟”

ئەلیف

– ئاییشش.. خرا ئەو رۆژانە نەهیتتەتەوه. خەلکی گوندەكەى ئیمە سى رۆژان لە بن ئەو بارانەدا سەرلى شیتواو مانەوه و نەیانترانى خۆیان بگەیتننە هیچ گوندیک. هەموو ولات تارىكەسەلات بوو.

عەلى:

– جا ئەمشەو بى سەبەى دەبى بارانیک لە چوکورور داكا. لەو بارانەش خەراتر. چىی دارە لەرەگەوه هەلیقەنى. دەبى حەوتووەك خۆشى نەكاتەوه. يەك حەوتووى رەبەق هەتا دە رۆژانیش كرىكار ناتوانن بچنە كىلگەى. ئەوكات ئیمە دەیانگەینى... هیشتااش لەبەر چاومە. يەك حەوتوو دواى بارانەكە، چووینە كىلگە و دىتمان لۆكە هەمووى وەریوه و تىكەلى گل و قور بووه. خاوەن كىلگە چاوى بریبه مەزراكەى و نەیتوانى نەگرى. لە نیتو ئەو هەموو گوندى و ژن و منداڵەدا لە بانگى دا: "ئەى خوايە گیان، ئەوه چ بەلایەك بوو بەسەرت هینام. ئەو یە دادپەرەهەریبەكەت؟" جا كە وەك منداڵان چلەى هەلدەلووشییهوه زۆر زۆر دەگریا. ئیمەش چووینە نیتو مەزراكەوه و لۆكەكانمان كە لەگەل گل و قور تىكەل ببوون كۆ كۆردەوه. لۆكەى قورواى قورس دەبى. ئەو سالا پتر لە هەموو سالتىكمان پارە پەیدا كرد. جا ئىستا ئەلیف، دەبى هەورىكى رەش سەر ئەو چوكورورە كاكى بە كاكیبه داپۆشى. هەورىكى رەشى پر باران. بايەكیش هەل بكات و هەورە تریشقەیهكى وا لى بدا و هەورىك بگرمینى وەك تۆپ دەنگى بى. ئیمە دەبى دواى ئەوهى بگەینى. ئەو كاتە، هەم قەرز و قۆلە عادیل ئەفەنى دەدەینەوه و هەمیش كۆشیتك دراو بو خۆمان دەمىنتەوه.

ئەلیف:

– ئى ئیمەش واى لى هاتبوو. لۆكە وەك قورقوشم قورس ببوو. خاوەن كىلگە تەنیا نیوه حەقى ئەو لۆكەیهى پى داين كە كۆمان كردبۆوه. لەگەل ئەوهشدا دوو ئەوهندەى سالاكەى پیتشوى پارەمان پى برا. بەلام خوانەكا پیاوهكە. نیشەللا خودا ئیدى بارانى ئاوا پیتشانى بەندەكانى خۆى ناداتەوه. ئەو سالا نیوهى گوندىبەكان و ئەو كرىكارانەى چوو بوونە چوكورور، نەخۆش كەوتن. نەخۆشەكان هەرچاك نەبوونەوه. زستانەكەى ئەو سالا هەر رۆژەى یەكینكى گوندەكە دەمرد.

عەلى گوتى:

– وەللا لە گوندەكەى ئیمەش وابوو. بەلام ئىستا، هەر سەبەینى دەبى هەورىك سەر چوكورور داپۆشى. هەل بكاتە كزەبايەكى سارد و بىكاتە تەپوتۆز. بارانیک دا بكا سى ئەوهندەى بارانەكەى ئەوهدهم. وەك گۆزەى سەرەوبن و وەك غەزەبى خوداى. ئاسمان واى..."

ئەلیف ترسا. لەو ھەمووھە دەلێزە قییمە میژدە کە ی ترسا و بە دەنگێکی ترساووە گوتی:
– نامان پیاوھە کە، گوتی شەیتان کەر بێ. ئەدی بەزەبیت بە منداڵی ئەو خەلکە ی دا
نایەتەو؟ شتی وا ئەلێتی عەلی، لەعەنەت لەو بارانە یە. ناخری دەگەینێ و لۆکەش دەپنێنەو.
خودا چەندی رستی خۆمانە بە نسیبمان بکات. ھەرچی قسەت و نسیب بێ...
عەلی:

– دەبێ ھووڕ بگرمینێ. دەلێن لە گرمە ی ھووڕان، پەز و پلینگان زراویان دەچی. وا
بگرمینێ پلینگ زراوی بچی. گرمە یەکی وەك دەھۆل، دەنگی ھەزار، دوو ھەزار سێ ھەزار
دەھۆل کە وێکرا لێ دەدرین.

دەیزانی ئەلیف دەترسێ. خۆشی دەترسا. پێشی خۆش نەبوو، بەلام خۆی پێ زەوت نەدەکرا
و بەو قسانە نۆخۆنی دەھات. لەشە ماندووھە کە ی دەلەرزێ.

“بارانێکی وا داکا کە... دەزانی چوکووڕ دوو رووباری لێیە یەکیان ناوی سەیحانە و ئەوی
دیکەش جەیحان... بارانێکی وا، کە وەك بلیتی سەت ھەزار رووباری ئاوات بردۆتە ئاسمان و
لەوێو یەك جێ ھەلیانرشتوونەتە خواری... بارانێك وەك تۆفانە کە ی ھەزرەتی نوح، پەلە یەك
وشکانی نەھیلێتەو.”

ئەلیف:

– وا مەلێ پیاوھە کە، بەقوربانت دەم. ناخر زگت بە منداڵە بەستەزمانەکانی ئەو خەلکە دا
ناسوتی؟ ئێمە بۆخۆمان منداڵمان ھە یە.

عەلی بە توورە ییەوھ گوراندی:

– نەخێر، ناسوتی. ئەمن چم بە منداڵی خەلکی. ئەگەر ئەمسال باران نەباری، ئەمن چاوم
بە کێلگە ی لۆکە ناکەوی. چاویشم پێی بکەوی ھەر ھەوتووھە کی دەبینم. ئەویش تەنانەت یەك
لەسەر پێنجی قەرزەکانی پێ نادریتەوھ. ھەر دەبێ بباری. وەك تۆفان.

ئەلیف:

– زۆر کار دەکەین. تەنانەت ئەگەر ھەوتووھ کیش بێ، دوو ھیندە ی خەلک کار دەکەین...

عەلی گوت:

– ئەو مریچۆکە تووک لێکراوھت دیوھ؟ ناخ نەمرد لەدەستی نەجاتم بێ. کەس نازانی بۆ
کوێ چوو؟ ئەگەر ئاوا بڕوا، خەلک لۆکە تەواو دەکەن، ئێمە ھەر بەرێگەوھ دەبین. چارمان
نییە. دەبێ بارانێك ھەر بباری کە... ئە ی خوا یە گیان، ئە ی خودایە، ئەتۆ بارانێکی خەست

ببارینه، قوربانیهك له نهستۆی من. كه له بابینکی سووری پۆینه کی. قه له وقه لهو. ئه ی خودایه گیان، بارانیککی وا وهك بلتی ناسمان کون بووی.

ئه لیف وه ختابو بگری. به لام دهیزانی عه لی له دله وه ئه و قسانه ناکا. عه لیش لیتی نه ده بریه وه و هه ر لیتی ده رست: "وهك ئه و بارانه ی دارستانه سپیداره كه! هۆی خودا که ی من."

ئه لیف بۆ ئه وه ی باسه که بگۆرێ گوتی:

- له وانیه دایه گیان له و ده ور به رانه که وتبێ و دهنگی لێ برابێ.

با گوێ هه لئه خه یین به شکم گویمان له دهنگی بێ. جا ئه و جار باشتره هه رای بکه یین: "دایه ... هۆی ی دایه."

عه لی تا هێزی هه بوو هه رای کرد: "هۆ ژۆ ژۆ ی ی ی دایه هۆ ژۆ ژۆ ... دایه هه هه." دهك خودا بتباته وه هه ی. کوره خۆ نه ده بیستی و نه شوینه واری دیاره. کهس نازانی چووه ته کو ی. نه کا شتیکی لێ هاتی.

پیلی ئه لیفی گرت و له سه ری رۆی:

- خۆ نه گه ر به زیندوویی دهستم کهوی و بزاتم به ئانقه ست ناوای لێ کردووم، قه چه ی ... جا نه گه ر له کونه لووتیه وه نه مه پتا وه ده ری. ئیدی من دایک و مایک ناناسم. له کونی لووتی ده به پتانه وه ده ری.

ئه لیف هیه چی نه گوت. یه کهم جاری بوو شتی وای له زاری عه لی ده بیست سه باره ت به دایکی. پیتی سه یر بوو.

"رۆژه ره شی کردم هینه ده ی بلتی تۆ نه سپه که ت کوشتم. تۆ کوشتت. هه ر خوارد می و له ویتی دانام. نه نجیمی. له توبه تی کردم ... هه رچی گوتم و شه و و رۆژی له به ری پارامه وه یه ک قسه ی له گه ل نه کردم. بابی گام. له به ر ئه و ده جار ان وهك سه گ به هانکه هانک رۆیشتم و گه رامه وه، هه تا پانیتی پیم قه لشین ..."

عه لی نه وه نده تووره ببوو که فی ده خپاند.

ئه لیف:

- نه که ی عه لی، شتی وا نه که ی، دایکته. گوناچه. لای خودا گوناچار ده بی. زنجیری سووره وه کراوی چه نه مه ت له ستۆی ده کهن. حه قی به سه ته وه یه. شیره که دیت لێ حه رام ده کا. ناھ و دوو عاکه ی ده تگری. مندا له کانیشمان ئاقیبه ت به خیر نابن.

عه لی:

— با نهن، با نهن... چش با نهن. ئەمنیش با بخریمە سەر کلەكەى جەحنەمى و بېرژىم. ناگرى جەحنەمەم قىبول كۆرد. ئەگەر ئەمشەو بزانم گالتەى پى كۆدوم، جا ئەگەر لەسەر ئەو كىوئەى تۆرۆوس و لە نىو گەلە گورگ و كەمتيار و پلىنگ و دېنداندا بە جىم نەهيشت و نەرژىشم پىاو نەم. با لە دەرگای خودای روت و قوت و جەحنەمەى دەركەوم. وەك كافران بۆنى بەهەشتىم بەسەردا نەىە و چارم پىئى نەكەوى و قەت زىندوو نەكرىمەو. گویت لىم بوو؟... دايكىشم با ھەر دايكايەتى بكا.

نەلىف:

— زالم مەبە. زولم باش نىيە. دواى پەژىوان دەبىەو. ئەگەر نىستا لە بن ئەو دارە مردبى و ھەر لەبەر ئەو ھەش بى دەنگى نەھاتبى، چ دەكەى؟ وا مەلئى. ھەزارجار پەشىمان دەبىەو. عەلى بە بىستنى وشەى مەرگ رقەكەى لە ناكاو نىشتەو. لەگەل رق نىشتەو كەيدا لەشى شل بۆو و بەلادا ھات. ماندووى و شەكەتتەك بەسەريدا ھات بۆخۆشى پى سەير بوو: "ئەوى سالى تازە بەفر بارىبوو. دەروە زۆر سارد بوو. كۆتەرە دارىكى گەورەى ھىندەى زەلامىكيان خستبوو نىو سۆبەكەو. ناگرىكى سوور سوورى وەك دەندووكى كەو لە كۆتەرە دارەكە ھەلدەستا. بەلام عەلى ھەر سەرمای بوو. خەرىك بوو دەبىەست. دايكى زانىبووى سەرمایەتى، سىنگ و بەرىكى خۆى بۆ كۆدبۆو و سەرى خستبوو نىوان مەمكەكانىيەو و برك دواتر تا و لەرزەكەى عەلى براپۆو. بۆنى شلەتەن و خۆشى بنىادەم، بۆنى دايك ھەموو گىانى تەنىبۆو. دواتر، كە نەخۆش كەوت... لە سەردەمى سەربازىيەكەيدا، نەپەشتبوو تاقە رۆژىكىش بى خەرج بى: "ئەنە مەرمۆك وەك دايكى خەلكى نىيە. رۆح سووك و بە بەزەى و بەھىزە. ھەر لە بارەشت بكا و ماچت بكا، ھەزار ماچت لى دەكا. دايكى وا وىنەى نىيە. بەلام لاسارىيەكى ھەىە ھەر مەپرسە... خۆزگە ئەوئەى نەباىە. ئەگەر نەمردم و گەيشتمە چوكور، دەبى لە پۆلا ساز كرايم."

— ناخ، ناخ..

نەلىف:

— ناخ ھەل مەكىشە عەلى، لەسەرت گەرىم. ئەگەر نەشگەيشتەنە لۆكە رىنەوئەى، ئەمسال لە چوكور دەمىنەنەو. رەگ ھەلدەكەنەن. دەلەن ئەوئەى پارەى باشى تىداىە. عەلى دىسان بە توورەبىيەو گوتى: — دەتەوى ھەموو دنيا، ھەموو ئەو گوندىيە بى تاموسانە پىم پىبەكەنن و بلەن لە "چوكور" بەجى ماو؟

بئ دەنگ بوو. ئەلیف ھەولتی دەدا ھیۆری بکاتەوہ. قسەییکی لێرە دەکرد یەک لەوی. ئەو ھیچی نەدەگوت و ھەروا ناخی ھەلئەکیشا.

“خاکی چوکور گەرمە. وەکو لۆکە نەرمە. خوا دەزانئ چۆن ئەو خاکە وەک ئاردی ساز کراوہ؟ رەش و بریقەدارە. کە بەسەریدا دەپۆی ھەتا گوزینگت لیتی رۆدەچی. بەیانیان مۆتیککی وەک خەون و خەیاالی لئ ھەلئەستی. وەک بلیتی لە تیشکی خۆرەوہ نییە و لە خاکە کەوہ ھەلئەستی. چیاکان ئاوا نین. سستی ژنەتیوہ کەمی بەکرە شیت خەرە و دەلیتی فەنەرە. برێک کورتە بالایە بەلام لارولەنجە کەمی عەقلی بنیادەم دەبا. دەموچاوی دەلئ سوورە سێوہ دەگەشیتەوہ. سێبەری مۆلە درێژەکانی دەکەوتتە سەر دەموچاوە سپی و ناسکە کەمی. ناتوانی تیر سەیری ئەو چاوە رەشانی بەکەمی کە دەلیتی خەلووزی رەشن. کە رادەوہستی و سەیری دەکەمی ھەموو گیانت موچرکەمی پێدا دئ و وەک بیی نیو ئاوی دەلەرزی و نازانی دەستیککی بۆ بەری یان نا. جوانیان فەرمووہ: “خەوی بن رەوہزان خۆشە نەگەر شا ماری لئ نەبن، رابواردن خۆشە لەگەل کورتە بالایان، نەگەر فیتنە و شوڤار نەبن. جا ھەر بەراستیش فینتە یە. بەکرە شیت برۆا ناکا. خۆ بەچاوی خۆشی بیینی برۆا ناکا. ئەوہ دەسالە کەس نەیدیوہ گەنجیک پیگەیی و ژنەتیوہ کەمی بەکرە شیت دەستی لەگەل تیکەل نەکردی. وەک لە کتیباندا نووسرابی و یاسای دەولت بی. ھەموو گەنجیک لە پێشدا لەگەل خاتوو دۆیندولو Dondulu دەست تیکەل دەکا و دواپی ژن دینئ و دەبیتە باوکی مندالان، کەچی خەیاالی دۆیندولو قەت بەری نادا. دۆیندولو بە دەگەن دەست لەگەل پیاوی خیزاندار تیکەل دەکا. ئەو ھەمووہ گۆرانییەیان بۆساز کردووہ. لە لای بەکرە شیتیش دەلیئەوہ. تەنانەت جارێکیان زۆر ساویلکانە گوتبووی: “تەری ئەو دۆیندولوہ کیتیە ئەو ھەمووہ گۆرانییە پی ھەلئەلئین؟” یەکیک لە جوابیدا گوتبووی: “نەنکی منە، زۆر جوان بوو، ھەر لەو کاتەوہ ئەو ھەمووہ بەندەیان بۆ وی گوتووہ. ” دەزانئ، دەزانئ، بەکرە شیت بە ھەموو شتیککی دۆیندولووی دەزانئ، بەلام خۆی لئ گیل دەکا. کابرایەکی تایبەتە. بۆی گرنگ نییە. ناخر رۆژیک نەھاتووہ ژنە کەمی لە لای خۆی دابنئ و لئ بپرسی: “کچەتیو، ئەوہ بۆ وا دەکەمی؟”

“شەویک گەرم بوو، نا زۆر گەرم نەبوو، کە لە رۆژاواوە بایە کە دەشنئ و ھەورە سپییەکان بەرەو دەریا پال پتوہ دەنئ، دەمە دەمی بەیانی، کاتئ شەو دەزینگیتەوہ، کاتئ نەستیرەیی بەیانی دەنگوئ و تریفەیی داوی، لە وھا کاتیکدا دەبی دۆیندولو لەسەر خاکە نەرمە کەمی

کینگه‌ی لۆکه رابکیشم. سمته نهرمه‌که‌ی خاکه‌که ده‌قۆپیتنی. خاکه نهرم و نیان و برتیک گهرمه‌که. کورپه خۆ لیتی تیر نابی. پیاو سه‌ری له گیتزه‌وه‌دی. له‌شی سووک ده‌بی و بال ده‌گری. ده‌رفه‌تی ناوا له‌وانه‌یه له هه‌موو ژياندا هه‌ر یه‌ک جارێ بۆ پیاو بلوی. دۆیندولوو قه‌ت دووپاته‌ی ناکاته‌وه. جارێ له‌گه‌ڵ پیاوی خیزاندار هه‌رگیز. به‌لام عه‌لیی خۆش ده‌وی. بۆی ده‌مری. هه‌زی له‌ده‌نگی خۆی و شمشاله‌که‌یه‌تی. که‌یفی به‌ به‌ژن و بالا و لیوه‌کانی دی. ژنیشت نه‌گه‌ر بوو وه‌ک دۆیندولوو بی.

ئه‌لیف له‌ شانی راستیه‌وه ده‌رۆیی. لیتی نزیک بۆوه و شانی وه‌شانی که‌وت. بی‌ری کرده‌وه: "به‌سته‌زمانه، به‌ دوو سالان تین و ته‌رایی تیدا نه‌ما. هه‌ر به‌جاری پیر بوو." ئه‌لیف گوتی:

— پیاوه‌که له‌سه‌رت گه‌ریم. هه‌رای بکه. "دایه‌هه‌هه‌هه‌، دایه‌هه‌هه‌." با چاویش بگێرین. نه‌گه‌ر تارماییه‌کمان بینی...

"ئه‌مسال له‌ لۆکه ریننه‌وه، کاتی به‌یانی، نه‌و ده‌مه‌ی عه‌رزه‌که‌که وه‌ک ته‌ندووری به‌تین هه‌لمی لی هه‌لده‌ستی... دۆیندولوو، شه‌رت و نادم کردوه. به‌لام هه‌تا نه‌و مریمۆکه‌م لی بووه‌ته گونی قۆر و ناوا خۆم لی ون ده‌کا.. نه‌ک لۆکه چینه‌وه‌یه‌ک و نه‌ نه‌و سمته‌ خپ و له‌باره‌ی تو..." و هه‌رای کرد:

— دایه... دایه... هۆۆۆی ی ی ی دایه...

زایه‌له‌ی ده‌نگه‌که له‌ ره‌وه‌زه‌کان گه‌را. سیبه‌ری داوه‌ گویزه‌ پیرۆزه‌که که‌وتبووه سه‌ر شه‌و. هۆی دایه هۆۆۆ، له‌ کوئی؟ وه‌لام به‌وه.

ئه‌لیف هه‌رای ده‌کرد و دوا‌یی که‌ بی ده‌نگ ده‌بوو، عه‌لی ده‌ستی پێ ده‌کرد. هه‌تا گه‌یشتنه بن داری چاکی هه‌ر بانگیان کرد. هه‌ر تارماییه‌کیان له‌ بن پهنچکه‌کانی ده‌م ریگه‌که ده‌دی، ده‌چوونه سه‌ری. رۆژ بۆوه. ماندوو شه‌که‌ت له‌ بن داوه‌ گویزه‌که ته‌ژنۆیان هه‌لپێکا و پالیان وه‌داوه‌که دا. هانکه‌هانگیان بوو. عه‌لی سه‌یری روخساری هه‌لبێرکاوی ئه‌لیفی ده‌کرد که شه‌لالی ئاره‌قه ببوو. گوتی:

— چ بووه؟ پیت وایه‌ دایکم بۆ کوئی چووه؟ ئه‌لیف!

— له‌ هه‌واوه‌که‌وه هه‌تا ئیتره هه‌ر بانگیان کرد. نه‌گه‌ر له‌و ده‌روبه‌رانه‌ بوایه، دیاوه‌ وه‌لامی ده‌داینه‌وه.

عه‌لی:

- چووزانم. تۆ پیتت وایه جوابی داباوه؟...
ئەلیف:

- ئەی چۆن لەو تاریکییەدا سەرگەردانی دەکردین. پیتت وایه چوووه ته کوی؟ خۆ ئەو
دەوروپه رانه گوندی لی نییه. لیته تی؟...
عەلی ناخیکی هەلکیشا و گوتی:
- نه...

لە بەر تیشکی خۆری دەم بەیانی، نیوهی دەموچاری عەلی لە رووناکایی و نیوه کەمی دیکە
لە تاریکیدا بوو. ئەو تاقە چلە گیایە لە تەنیشتیانەوه بوو، لە گەل شەمی بەیانیدا
دەجوولایهوه. لە دوورەوه پۆلە کۆتریکی سپی هەستان و وەك گۆلۆهیهك بەناسماندا بلۆ بوونهوه
و لەسەر روهزه کان نیشتنهوه. ئەگەر دەردی دایکی نەبرایه، بۆ ساتیک خەیاالی دەچوووه لای
ئەو کۆترانه و لە دەم چۆم و کیتلگە نەرم و گەرمەکان و باغە پرتەقالەکان و هەموو ئەو
جوانییانە لە بن کەپره شینه کەمی ناسمانن دەنیشتهوه.

ئەلیف چاوه کانی لە چاری عەلی بری و سەیری کرد. شتیکی لی دەپرسی. عەلی سەری
بەردایهوه. دواپی کە سەری هەلینا، دیتی ئەلیف دەگریی.

- پیتت وایه شتیکی لی قەوماپی؟
ئەلیف:

- لەو ریگەیهدا، دەکری بۆ کوی چووبی؟
عەلی:

- دەکری بۆ کوی چووبی؟

- ئەلیف هەستایه پی. روخساری بزرکابوو:

- پیتت چۆنە لەو رووناکاییهدا، بە چاوگیران بەرهو لای باروینەکە بکهوینەوه ری. هەتا
مندالەکان بەخەبەر دین...

عەلی بە توورەییهوه گوتی:

- مندال هیچیان لی نایه.

یەکیان بەو بەرهی ریگەدا و ئەویتر بەوبەری ریگەکەدا، چاوایان بە بن پینچکاندا دەگیترا و
سەیری بن هەموو دارێک و نیو هەموو قۆلک و قەلشتیکیان دەکرد و دەگەرانهوه. روخساره
ماندوو شەکەت و خەمبارە کەمی عەلی زەرد هەلگەر ابوو. تووکی ردینی کە وەك نەشتەریان لی
هاتبوو، داماوپییه کەمی ئەویان پتر دەردهخست.

بەر بەری نیوهرۆ گەشتنەوه جیّ ههواره که بیان. مندالەکان له دووره دیتیانن و بهرهو لایان غاریان دا. زانیبوویان چون به شوین دایه گه وره یاندا و به بیّ نهوهی بترسن، هیمن و بیّ دهنگ دانیشتبون.

عهلی خۆی به سهر تاویره بهردیکدا دا و تهخت لیّی کهوت. چاوه کانی له بن تیشکی خۆره کهدا قیچ و بچوک ببونهوه. مندالەکان و ئەلیف به ترسهوه سهیریان ده کرد. قهت باوکی خۆیانیان له بهردهم هیچ رو داوینکدا نه وهنده بیّ هیژ و داماو نه دیبوو. ده موچاوی جار له جار درێژتر ده بۆوه و ئاره قه ی ده کرد. سارد ده بۆوه و کاتێ لیّی ورد ده بوویهوه، که سکیکی وه که پرووی لیّ هاتبوو. ئەلیف لهو رهنگه ی ده ترسا. که سکا یی مه رگ بوو.

عهلی سهری هه لێنا و سهیری چاوه کانی ئەلیفی کرد. بۆ چهند جار ان نیگا کان هه ر شهو پر سیاره سامنا که یان دووپاته کردهوه. جا نه مجاره یان که جوابی “ئه ری” ی وه رگرت هوه، گو تی: — خه تای منه. هه مووی خه تای منه. نه من دایکم کوشت. نه گه ر له تو په تیشم بکه ن و بمخه نه بهر سه گان، جیتی خۆیه تی. نه ده بوو مام خه لیل سوار بکه م. نه من بوومه سه به بکار. نه من... نه من... نه من بوومه سه به بکار. نه گه ر گه یشتیشینه چوکوور، خۆ گوندی هه ر که و لم ده که ن و ده مخۆن. ده لێن دایکه که ی کوشت و له چیا و چۆلان خستییه بهر ده می گورگ و که متیاران جا هات... هه تا مردنی چا و له چاوی هه ر که س بکه م نه وه م به چا و داده داته وه. ناویشم ده نین: “عه لی دایکه خۆ کوژ.” وه ی لهو رۆژه ی کوێخا بزانیته وه. له تو په تم ده کا. لهو پو لیسخانه وه بۆ نه ویدی پهت په تیّنی سه گم پیّ ده کا. له وانه یه بشم گرن. خه تای منه ئەلیف. هه ر خه تای منه. لانیکه م خۆزگه تهرمه که ی بدۆزینه وه و له جیه ک بینێژین. ناخ، نه من شیّت و گه مزه م. هه رچی پیّت خۆشه پیّمی بلێ. بلێ بۆ مام خه لیل سواری نه سپ ده که ی و شهو به لایه تووشی خۆت ده که ی؟”

حه سن توند دهستی دایکی گرتبوو و په ی تا په ی تا لیّی ده پرس ی:

— کوا نه نکم؟ نه نکم مردووه؟

ژنه گوئی له میژده که ی بوو و سهری به وه وه خافل بوو، جوابی مندالە که ی پیّ نه ده درا وه.

حه سن هه ر رستی و رستی و ناخری خۆی پیّ نه گیرا و هاواری کرد:

— دایه... نه ری دایه... دایه، نه نکم مردووه...؟

دایکی گو تی:

— هه ی سه ر به قور. نه نکت بۆ به ری؟... بزر بووه. نه مانه دۆزییه وه. نازانین چو وه ته کو ی...؟

حەسەن وەك گەورەكان خۆی قیت كردهوه. دەستی راستەى وەبن شەویلکەى دا. باوكیشى
هەركات دەیویست قسەیهكى گزنگ بكا ناواى دەكرد و گوتى:

— ئەمن دەزانم چووته كۆی؟... من دەزانم... ئەمن لە داواەى بووم. هەر ورتە ورتى بوو.
بیستم. هەر ئەو دەمەى باجم بە ئیمەى گوت: "ئەنگۆ لە گەل دایكتان بڕۆن". ئەو كات لە داواەى
نەنكم بووم. ورتە ورتى بوو. بیستم...

نۆمەخان لیچی لى هەلقراچاند و گوتى:

— درۆیان دەكا. ئەمنیش لە تەنیشتییهوه بووم. هیچم گۆی لى نەبوو.

حەسەن:

— ئەمنیش گۆیم لى نەبوو. لە ورتە ورتە كەى و لە جوولەى لیتەكانییهوه تیگەیشتم.

ئەلیف بى تاقت ببوو. بەسەریانیدا قیژاند:

— دە بلێ چیت بیست؟...

حەسەن هەر وا كە دەستی لە بن چەنەیدا بوو گوتى:

— نەمیست، بەلام تیگەیشتم... نەنكم گەراوته بۆ ناواى..

عەلى گورج دەریه‌پى:

— دەمزانی وا دەكا. هەر وا دەكا.

نۆمەخان گوتى:

— درۆیه، حەسەن هەمیشە درۆیان دەكا.

كەس گۆی نەدايه. نۆمەخان توورە بوو:

— چما دەكړى نەنكم بگەرپتەوه دى. كورە نەوحەسەنە شوو و رۆژ درۆیان دەكا.

حەسەن لە خۆشیان وەختابوو بفرى و گۆی لە نۆمەخان نەبوو:

عەلى بە غاردان وەپى كەوت:

— ئەنگۆ لیره وەمیتن. ئەمن دەیگەمى. دەیگەمى و هەلى دەگرم و دەیهیتنم.

خەمبار و شادمان*... لە چاوترووكانىكا لە شیوه‌كه ناودیو بوو و لە چاوان ون بوو. برىك

لە نیوه‌پۆ لای دابوو كە گەیشته بن داره گویزه پیرۆزه‌كه. تیژ لیتی تیپه‌پى. داره‌كه قورس و بە
خشەخش، وەك كیوتىك لە جیتی خۆی چەقیبوو. لقینكى هەبوو پى بە پى بوو لە كوورزه‌كه و

* خەمبار و شادمان: لە شیعه‌كهى سالم وەرگرتووه. "خەمبار و شادمانم رەحمت عەزایی هینا...."

مورور. به درېژایی نهو سالانه کووژه که گهوره و ورده کان، ریز به ریز به رنگی نامال شین و شینی توخ هم مور لاقه که یان داپو شیبوو. سه بیرتکی لقه که می کرد. هیچ شویتنکی داره که می ندی. به لام لقی به کووژه که پو شراو له زهینیدا مایه وه. پارایه وه:

– نهی نهو خویایه نهو لقه داره ت به کووژه که داپو شیبوه، نهو نامبینی من چوژم؟ نهو به لایه می بوژمت نازل کردوه... خه لکی گوندی سبه می دهست ده که ن به لو که چیننه وه... خوژت باش ده زانی دهست پی ده که ن. نه من و ژن و منداله که م، دهست به تال ده میتیننه وه. نهی خویای گهوره که لقی داره گو یز به کووژه که داده پو شمی، نهو یارمه تیی من ناده می؟ له نا کاو که لله می گهرم داهات:

– نهو ژنه چی می له گیانی من ده می؟ ریگه میه کی سی جار پی بریوم بهس نییه؟ نیستا ده میه می ده جارن بچم و بگه ریتمه وه؟ به خودایه تیی خودا، هدر لیتره له سر نهو کیتوه، له نیوه راستی نهو دارستانه، له نیو نهو ره وه زانه به جیت ده هیلم و ده روم. دوو روژ نابا ده مری و له ناو ده چی. کچی وا مه که بهر له عنه تی خودای که می دایه. ده چییه وه دی ده لئی چی؟... ده روژ نابا له برسان ده مری. خوژ دهست و پی ت تین و هیزی تیدا نه ماوه. وام لی مه که. خودا ده زانی چ به لایه کت به سر هی تاوم... له سر نهو کیتوه به جیت ده هیلم و ده روم.”

جار به جار تووره تر ده بوو. تا زیاتر ده رومی تووره تر و تا پتر ده چوه پیتشه وه و دایکی نه ده دی، له تووره بیان شیت ده بوو.

“وا با شتر نه بو نهو هم مووه ریگه میه به ره و چوکور بری؟ همی خودام به گوت دا کرد ژنه تیوه. به لای گیانی من... چما نهو به ره و چوکور ده روا؟... ده میه می گو له کاره که می من بکا. نه مسال ناگه مه لو که چیننه وه و ژن و منداله که م له برسان ده مرن. نهو دوژ منی منه.”

هه تاو له ناو بوون بوو و به لای پنده شته که می چوکور دا، له ودیوی زنجیره کیتوه به رزه کانی به وره روژه خه ریک بوو ده چوه خواری. سیبه ره کان دروژ ببونه وه.

نه گهر لیتره به جیت بیتلم و بروم، وه لله می هیچ خه تام نییه. ”راوه ستا. ناوری دایه وه و سه بیرتکی خوژه که می کرد:

“ده بی لیتره به جیت بیتلم و بروم. بوخوت بچوه گونده چوله که. له می میتنه وه و بمره.”

روژتکی گهر می هاته پیش چاوی. تهر می دایکی له بهر حه وشه که می خویان. خوژتکی گهر می وه که هه تاوه که می چوکور اوا. گهر میتکی خه ست. به هه زاران می شمی که سک هه لده نیشننه وه و هه لده فرنه وه. میتشه کان به لو تیدا ده چنه ژووری و له زاریوه دینه وه ده می. له

زارپوه دهچنه ژورپوهه و به كونهلووتيدا دپنسهوه دهري. گونديسهكان كه تازه له چوكور گهراونهتهوه، پيش نهوهي باروبنهيان بكنهوه، لهسره تهرمهكه كو بوونهتهوه. به چاري بومولتهق وهستاوه، سهيري مردوهكه و عدلي دهكهن و دهلين: "نای نای، خوا نهولادی وا بهرپتهوه. بنيادهم له جیتی نهولادی ناوا بهردیكي ببی باشتره."

"چ گوويهكي دهچون با بيخون. گويم لی نييه. نهتو كاری ناوا دهكهی، جا نهمنيش دهبی بگهريتمهوه. نهگهر تۆ نهبی به پينج شمش رۆژان نهو پهپهكهی به حوتوهك دهگهسه چوكور. دهبی بگهريتمهوه. بهلی، دهبی بگهريتمهوه."

جا به دهنگيكي بهرز گوتی:

— دهبی ليره بهجیت بيلم و بگهريتمهوه. بهره...

دهنگهكهی نهوهنده سامناك بوو كه خوئی ترسا.

بنی پتی دهرژانهوه. دهتگوت كهولتی دهكهن: "نهگهر تووشی تۆ بووم دایه، دهبی وات لی بكم لهژيان بيزار بی." به ههرا و هاوار گوتی:

— دهمری...

به توورپهيهكي پتهوه كهوته ری.

كه له پينچ و گهوه پر له داره كورتهكانهوه تيپهري، له دووروه چاوی به تارمايهك كهوت.

دلتي داخوريا. ناخو دايكي بوو يان بهرد...؟

ههنگاههكاني توندتر كرد. كه نزيك بووه، دايكي دی. له دهم ريگاكه نهژنۆ له باوهش وهراندبون و سهري لهسه چوكی داناوو. عدلي به خوئشحالييهوه بانگی كرد:

— داااااااااااا...

پتی سهير بوو له ناکاو بو دلتي خوئش بوو. مريمۆك سهري ههليئا و ديسانهوه سهري

بهردايهوه. عدلي بهرهولای غاری دا و ههراي كرد:

— دایه، دایه...

له تهنيشيتيهوه دانيشت و دهستی له ملی كرد. ههروا پی دهكهنی:

— دایه گیان نهوه دهگهرايهوه بو ناوایی؟ خو حهسهن نهیگوتبا نهمدهديتیهوه. نهگهر بزانی

چهنده ترسام... زراوم چوو به خودا. چۆن بیرت لهوه كردهوه بجيتهوه گوند؟ ... لهو گونده

چۆلهدا چۆن ههلهكهی؟ دهمری دایه گیان وهره سهر كۆلم با برۆين. ههوارگهكهمان زۆر دوور

نييه. نيوهشهوئی دهگهينی.

مریمۆك بهسپایی له جیی خۆی ههستا. دهستی لهسهر تاشه بهردێك كه له تهنیشتییهوه بوو

دانا:

— ئه‌ی به‌رده‌كه، ئه‌ی به‌رده‌كه له‌گه‌ڵ تۆمه، كه‌س به‌دلی نه‌گری. نه‌من ده‌پۆم و ده‌گه‌مه‌وه گونده‌كه‌ی خۆم و له‌وی ده‌مرم. مانگی‌کی پێ ناچی ده‌مرم. لانیکه‌م لێم گه‌رێن با له‌ گونده‌كه‌ی خۆم بمرم. له‌بری ئه‌وه‌ی باری سه‌رباری خه‌لكی بم و ژن و منداله‌كه‌یان له‌برسان بكوژم و نه‌هیتلم برۆن، ده‌چمه‌وه و له‌ گونده‌كه‌ی خۆم، له‌ زیده‌كه‌ی خۆم، له‌به‌ر ده‌رگا‌كه‌ی خۆم ده‌مرم. ئه‌ی به‌رده‌كه له‌گه‌ڵ تۆمه. ئه‌تۆ وه‌ك بنیاده‌م شیرێ خاوت نه‌خواردوه. ده‌پۆم و سه‌ر به‌ شپانه‌ی ده‌رگا‌كه‌م ده‌كه‌م و هه‌ر له‌وی ده‌مرم.

راوهستا و رووی له‌ لای گونده‌كه‌ی كرد:

عه‌لی ماوه‌یه‌ك راوهستا و سه‌یری پشته‌وه‌ی خۆی كرد. پشتی كوور بپۆه. ده‌شه‌لی. به‌ ناسته‌م ده‌یتوانی پێ دابنێ. هه‌وا به‌ره‌و تاریکی ده‌چوو. عه‌لی چوو له‌به‌رده‌م دایكیدا دانیشت. به‌كۆلی دادا و به‌خێرا هه‌ستایه‌ پێ.

مریمۆك ماوه‌یه‌ك بوو چاوه‌پێی ئه‌و بوو. چاری نه‌بوو. له‌ دڵیدا ده‌یگوت:

“پیره‌ژنیکی وه‌ك من به‌ كۆلت دا مه‌ده. تۆخوا حه‌یف نییه‌ ئه‌و شان و شه‌پیلکه‌ جوان و زه‌ریفانه؟ هه‌ك دایك به‌ قوربانته‌ بێ، رۆژه‌ گیان. عه‌لی گیان. خۆ نه‌گه‌ر زانیام ئه‌و هه‌مووه‌ رێیه‌ ده‌بری و وه‌شویتم ده‌كه‌وی کوا له‌ جیی خۆم ده‌بزووتم؟ یاخوا بمرم و تۆ نه‌بینم ناوا له‌ چۆل و چیا‌یان سه‌رگه‌ردان بێ رۆژه‌ گیان. خۆت ده‌زانی چه‌ند لیتقه‌وماوم كوره‌ نازا‌كه‌م؟ ئیستا ئیدی گونديه‌كان ده‌ستیان به‌ لۆکه‌ چینه‌وه‌ كردوه‌.”

چی وای نه مابوو همتاو تیشکی بخاته سهر دارین و لاپالی کیتوه کھی رووبه پروو. چیاکه ده تگوت رهنگ ده گۆرپی و باویشکان ددها و چاوه پئی روژتکی گهرم و دره وشاوه یه: بهو زهرده واله کیتوی و زهره و سورانه یهوه که خالی مؤر و بالی مه یله و شین و مه یله و کهسکیان هه بوو، بهو میرووه لوق درتزانه وه که له دهوری شاره که یان کۆ بیوونه وه، بهو دال و هه لۆیاننه وه که له هیلانه کانیاندا هه لکوره مابوون و چاوئیکیانیا هه لۆیانبوو، بهو کۆتره کیتویاننه وه که له که لینه دارتکدا کۆ بیوونه وه و ده تگوت هه موری سپین، بهو سهقر و سوئسکه و شه هین و خالخالۆکانه وه که هه زاران هه زار دانه یان له نیو بنچکه دروه کاندای که پیان ده گوتری هیلانه په ری کۆ بیوونه وه، به بزنه کیتویه کانیه وه، به چه قه له ترسنۆکه کانیه وه، به رتویه سوورباوه کلک درتزه کانوه که وه ک بلتسه به دو یاندا ده کشا، بهو ورچه ژیکه له خۆله میشیاننه وه که له سه ر گه لاداره کان وه که وتبوون و نوعی خه مری زستانی بوون و نهو ناسکانی چاوه کانیا ن له چاوی خه مباری کچانی هیوا پراو ده چوو و له ره وه زتکه وه بازیا ن ده دایه ره وه زتیکی دیکه، به کر مه کانوه، بالنده ی گه وره و بچوک و به هه مو مه خلوقاتی بن زهوی و سه ر زهویه وه، سینگی ناوه لا کرد بوو و چاوه پئی تاوه لاتن بوو.

ئینستا شیو و دۆله کان پر ده بوو له جووله و هات و هه را و بزوو تنیکی گه وره. کیتو و ره وه ز و خاک و دار و بهرد به خه بهر ده هاتن.

هه تار له پیشدا لایه کی داوینسی کیتوه کھی به قه درایی جی خه رمانیک داگرت، دواپی روونا کایه که به ره و خوارووی شیوه که کشا. دوو میرووله که له هیلانه که یان هاتبوونه ده ره وه، ماوه به ک بۆنیا ن به یه کتریه وه کرد و دواپی هه ر کامه یان به ره و لایه ک رویشتن. ریک له و کاته دا، عملیش که تاوه که له نیوچاوانی دابوو، به خه بهر هات. له پیشدا نه یزانی له کوین. گیتژ بوو. که چاوی به لووتکه ی چیاکه ی رووبه پرووی که وت، خه فته تیکی قورس دایگرت. له جیوبانه کھی

هاته دهرهوه. ئاونگى به يانى له سهر ليفه كهي نيشتبوو و تهرى كردبوو. ليفه كهي له بن داره كه هه لگرت و فرپى دايه بهر تاوه كه. ساتيك بونتيكى ترشاو له نوينه كه ههستا و نه ما.

عهلى نه يده توانى پيى له سهر عهرزى دابنى. به شه له شهل به دهورى ناروه نه كه دا سوورايه وه و چوه پشت تاشه بهرديكه وه. شانى چهپى به تاشه بهرده كه وه نا و ميژى كرد. دوايى ههراوا كه پالى به بهرده كه وه دابوو، دؤخينه كهي بهسته وه. ههرا له وئيش له سهر بهرده كه دانيشت. هيشتا خه و بهرى نه دابوو.

ئهليف كه بهر له كازيوه ههستا بوو و ترخينه كهي وه سهر ناگرى نابوو، ماوه يه كه له دهه ناگره كه چاره يى ما. كه ديتى ميژده كهي ههرا ديار نيه، چوه پشت داره كان و له سهر بهرده كه عهليى كه نيوه به خه بهر و نيوه خه وتوو بوو ههستا ند.

– دايكت هيشتا هه لئه ستاوه. ههراوا له خه و دايه. ليفه و ماوه ههرا چنگيكي لى ماوه ته وه. نه گهر روخسارى ببيني ئاورت تى بهرده بى بؤى. ههرا به قه درايى مندالتيكى لى هاتوته وه، چنگيكت پيست و ئيسقان. ئه دى لاقت چؤن؟

– ئاووخوتيه كه هيج فايده ي نه بوو. ههرا وهك خؤيه تى. ده لتيى كه وليان كردوو. كه له عهرزيان داده نيم، ميشكى سهرم پتوه ي ده زيرپنى.

– خؤزگه نه ته هيشتا دايكت نه وه نده به ريگه دا برؤا. خؤزگه ده موده ست له كؤلت كردبا.
– چار نه بوو. ههتا هتيزى له بهردا بى ده روا. ديسانيش ههرا ده روا. پيشيت پى ناگرى.
كوپه نه تو له فكرى من دابه. منداله كانم نه مسال برسى و رووت و قووت ده كه ونه وه. عاديل نه فهنى كام له پيستى سهرى داخنى. نه تو مشوورى من بخؤ، بير له حال و پالى من بكه وه. نه مسال نه گه يه لؤكه رنينى، ئيدى قهت قهت ناگه مى.

ئهليف گوتى:

– ده مويست بلنم...

ئيدى بى دهنگ بوو.

عهلى لقيكى له داره كه شكانده وه. ميشكيكى گچكه ي شين بارى له نيوه هاته ده رى و هه لفرى. عهلى لقه كهي له نيوه راسته وه له ت كرد. پر بوو له ههنگوين، به نووكى زمانى ده ريهينا و خواردى. يه كى ديكه شى شكانده وه... و يه كينكى ديكه ش... ههنگوينه كه به تام بوو. مزر و تال. بؤن و بهرامه ي هه موو گيا تازه كانى پتوه بوو. عهلى خه و ههرا بهرى نه دابوو. بن پيى ده برژانه وه، بؤن و بهرامه ي چيا له گيانى گهرا بوو. ئهليف ماوه يه كه ليورد بؤوه و گوتى:

— نامان، پیاوه که.. نامان، کوره نه تۆ هر ته او مندالان بوویه ته وه. له جیتی شه وهی بیی
چینشته که ت بۆی، دانیشتووی و وه ک مندالان لقه دار ده لیسیته وه.

ععلی گوتی نه دایه. نه و کاته هیشتا مامی زیندوو بوو، له گه ل نه و ههنگوینی چوبوونه
چیای ته که چ. مامی بست به بست ره وه ز و کتوه کانی ده ناسی. دوانیوه پۆیه کی گهرم، له شیونکدا
چناریکیان دۆزیبۆوه. ته مهنی هزار سال ده بوو. نیو چناره که ههتا سهر چلووکه کانیشی هولۆن بوو.
مامی په پۆیه کی له کونه که ی خواره و هدا ناگر دا بوو و ناگریکی گه وره شی کردبۆوه. دوو که ل
دارستانه که ی داگر تبوو. نیو سه عاتیک دواتر، پۆره می شیک له داره که ههاتبوونه ده ری و دارستانه که
پر ببوو له می ش ههنگوین. می ش ههنگوین وه ک هه وریک ناسمانی دارستانه که یان داپۆشیبوو. مامی
گوتی بوی: “پر پره... پره... داره چناره که له بنه وه تا سهری پره له ههنگوین.”
دوایی لیتی زیاد کردبوو:

“نه گهر به ته اووی نه و گونده لیتی بۆن، سالیکیش ته اوو نابی... پاروویان له رۆنی
ده که وی.” یه که م شانه ههنگوینیان که ده رهینابوو، دانیشتبوون و ده ستیان کردبوو به
خواردنی، ععلی ته اوو نه شه ببوو. هه وایه که له می شکیدا وه ک وزه وزی می شه کان لووره ی
ده هات. هه موو کوله کانی دنیا له خوینیدا عه تریان ده پزانده، عه تری ناره وهن و کاژ و ... ههر
وه ها بۆنی خاکی باران لیدراو که مرۆف تووشی سه ره گنژه ده کا.

لقیکی دیکه ی لی کرده وه. به خۆشییه وه قه لشتیه وه. ناوی پر بوو له ههنگوین. به زمان
لستییه وه. به خۆی گوت: “جا چ فایده... کیلۆیه کت له وه نه بی.. جا نه و کات پیاو هه م
کرانه وه ی بنی پتی له بیر ده چته وه و هه می ش شتی دیکه..”
نه لیف گوتی:

— نه وه تۆ شیت بووی پیاوه که؟

لقه داره که ی له دهستی ده رینا و لیتی فری دا.

ورده ورده له ععلی ده ترسا. له گۆشه ی لپوه کانیه وه شتیکی وه ک نه و شیتانه ی ده یانه ری
پتیکه نن به لām ناتوانن، دیار بوو. نه لیف له وی لۆچتیکی سپی به شتیه وه کی لیل ده بینی.
— وه ره دۆینه که ت بۆ.

ععلی بزه ی ده هاتی. نه لیف هه رگیز ناوا نه ی دیبوو. شیته کان ناوان. چاوه کانیا ن پرووش
ده بن و بزه یان دیتی. گوتی:

— نه وه چته ععلی؟

ئیدی له به ری پارایه وه:

- كورپه له سهرت گهړېم عدلی، چته؟...

عدلی به پارانهوهی نلیف وه خو هاتهوه:

- نم زستانه منداله کانم برسی و روت و قوت دهن. نه گهیشتمی و نه گهر ناواش بچیتته پیش، ههر ناگه می. ده بلی چ گوویهك بخوم؟ عادیل نه فنی زیندانه و زیندان پت په تینم پی ده کا. دوایش گوندیبه کان، نهو به کره شیتته بی نامورسه یان نهو کویتخا کافره... به رهو نهو لایمی دایکی خهوتبوو ناوری دایهوه:

- نهو پیره به رازه مرده لؤخه یه... نهو پیره جنده یهش نامری له کولم بیتته وه... نهو نه بایه نه من به ژن و مندالته وه ده میك بوو گه بیوومه چو کور... وهك بلتی تا نیستا به لای کهم به سهر هینا بیتم، نهو جار ده گهړیتته وه بو ناوایی و دوو رۆژان به دووای خویدا سهر گهر دایم ده کا. شهیتان ده لی: ههر لیره به جیتی بیلی و برۆی، با چ ریتته سه خته نهوی بگری. نلیف به تووره یسه وه پیلی میرده کهی راوه شانند و گوتی:

- بی دهنگ به، بی دهنگ، به خه بهر هات. نه گهر گوتی لی بی...

عدلی گورانندی:

- با گوتی لی بی. گوتی لی بی و بری و ژن و مندالم لی برسی نه کا. نلیف دهستی له سهر ده می میرده کهی دانا و گوتی:

- ترسیکت له خودا بی عدلی. دایکته. تو له خودا ناترسی؟ نه گهر گوتی لهو قسانه ی تو بی ده مری... دیق ده کا. خوئی ده کوژی.

عدلی له بن دهستی نه وه وه به پلته پلته گوتی:

- با خوئی بکوژی... نه گهر کاری وا بکا، له خوشییان جیژنه ی ده گرم. به دوو رۆزیش ده گه مه چو کور.

نلیف:

نیستا ش ده گهینی. ده گهینی. مه ترسه. خودا تا ده رگایهك پیوه ده دا، یه کیتی دی ده کاته وه.

عدلی:

- هیچ نایه وی بیکاته وه.

نلیف ترسا:

- یار بهی خویه تو به... تو به بکه... تو به بکه... تو به بکه... کورپه نوقمی گوناح بووی.

عەلی تا هیژی لە بەردا بوو گۆراندی:

– تۆیە ناکەم.. با هەر نەیکا. دیسانیش نەیکا و مائی وێران بی.. وێران بی.. وێران بی...
نەگەر چاری منی دیبایە... گۆی هەبایە دەنگمی دەبیست... تۆیە ناکەم.

ئەلیف هەر لەوی هەلتوو تەکا. دەموچاری خستە نیو لەپی دەستەکانییەوه و دەستی کردە گریان.
ئۆمەخان و حەسەن پریک لەولاترەوه راوەستابوون و سەیری توورەییەکەمی باوکیان دەکرد و
دەلەرزین. ئۆمەخان کە دیتی دایکی دانیشتوو و دەگریی، غاری دا و لە تەنیشتی دانیشت و
دەستی کردە گریان. مریتمۆک بەرەو لای ناوڕگەکە دەچوو کە گۆی لە قسەکانی کۆرەکەمی بوو.
سەری سوور ما. گۆتچەکەمی زرینگانەوه و سەری لە گێژەوه هات. هەر لەوی دانیشت و کڕوشەمی
کرد. جوولەمی لی برا. تەنانت سەری پەنجەکانیشی نەجوولاندهوه. بی جوولە وشک بوو.

عەلی کە دیتی ژن و مندالەکەمی لەسەر عەرزەکە دەگرین، لە ناکاو رقەکەمی نیشتهوه.
گۆراندبووی و بەتال بیۆوه. نەیدەزانی چ بە ژن و کچەکەمی بلێ و چۆن دلێان بداتەوه. بە دەوریاندا
دەهات. دواپی پیلێ ژنەکەمی گرت و بە دەنگتکی کز و ماندوووه گۆتی:

– هەستە ئەلیف خۆ هێچم بە تۆ نەگۆتوو. هەستە با چیشتهکەمان بجزین و وەری کەوین.
سەیر کە خۆز چەندە بەرز بۆتەوه.

ئەلیف و کچەکەمی سەریان بە هەنێسکانەوه هەلدهقەنرا. عەلی لە کچەکەمی خۆری:

– بێرەوه... بەسە توتکە سەگ...

ئۆمەخان دەمۆدەست لە گریان کەوت.

– مەگریی ئەلیف، مەگریی خاتوونەکەم... تۆخودا...

بزهیهکی نیشته سەر لیوی و گۆتی:

– دەی باشە، سەیر کە، تۆیە دەکەم. سەیر کە... تۆیە... تۆیە... تۆیە...

دەستی گرت و هەلێ ستاند. ئەلیف کە هەلدهستایە پی، چاوهکانی بە پشتی دەستی سەریهوه و
لە بن لیوانهوه گۆتی:

– ئەتۆ نەو ژنەت کوشت... دیقەت پی کرد.. نەگەر لەمەودوا بشمینی، نیتەر راست

نابیتتەوه... دایکە لیقەوماوهکەم.

کە هاتەوه دەم ناگرە کە مریتمۆکی دی:

– دایە گیان... دایە جوانەکەم... تۆ بمانبۆرە، کۆرتە. زۆر توورە ببوو. ناقلی نەماوه.

یەکیکی ئەقلی هەبی، ناوا لەگەڵ خودا گیان دەدوی؟ تۆ خەمت نەبی. ئیمە هەرچۆنیککی بی
دەگەینە چوکۆور.

عەلی لەواترەوه راوەستا بوو و وەك كەسیكى تاوانیكى كردبى سەیری دایكى دەكرد. نیتەر توورەبیەكەى نەما بوو.

ئەلیف دایكى هەستاند و بردییه دەم ناگره كه. سفره كەى راخست و لەبەر دەمی دانا. كەوچكىكى دایه. هەر دووكیان ملّجە ملّجی زاریان دەهات و خەریكى خواردنى دۆینهی بوون. عەلی لە ماوهی خواردنیدا تەنانەت جارێكیش چیبە نەیتوانی سەیری دایكى بكا. بەلام مریۆك نەیدەتوانی چاو لە كۆرەكەى هەلگرى. زۆر سەیری چاوه كانی كردبووه و سەیری كۆرەكەى دەكرد: "ئەوه" عەلی "یه؟"

سالى سالانى دینایه وه پیتش چاوی خۆی. نەیدەتوانی بگریی. گریان نەوکی گرتبوو. نەشیدەتوانی هیچ بلی: "عەلی، بستمەندالینك... له بن لیوانه وه گوتی:"

"ئەو رۆژانەت لەبیره" عەلی "یه درێژ؟.. خێرم لیت نەدی" عەلی "یه درێژ... نیشەللا تۆش خێر لە مندالەكانت نەبینی... با بزانی ئەو دەردە چ دەردێكە عەلی... قسەى عەولاد لە گوللەش خەراترە. وەك گوللەیهكى گەرم وایه كه به گۆی مەمەكت بکەوی."

كه لەسەر سفره كه هەل دەستا گوتی:

– یاخوا چیت لی کردووم هەمووت وەرپێهە بێتەوه "عەلی" یه درێژ...

ئەوهی گوت و لە قەپسەى گریانیتی دا. بۆ ئەوهی بەگریانەكەى نەزانن، خێرا و بە

لارهه لارهه چوه نیو گژ و گیاکان و لە چاوان ون بوو.

ئەلیف بە توورەبیەوه گۆراندی:

– دیت چت کرد پیاوه كه؟..

عەلی ناخێكى قوولتی هەلکیشا:

– دەتەوی هەر ئەلیتره خۆم بکوژم؟... هەر ئەلیتره؟...

چاوه كانی لە چاری ئەلیف برین و قامی دژشاورمژەى خۆی گەست و مژى. پینەكەى

سەر شانیبی پچیری و تووری دا.

– خۆم بکوژم؟... بکوژم... بکوژم بکوژم بکوژم؟....

ئەلیف بە دیتنى توورەبیەكەى مێردە كه وشك بوو و گوتی:

– نا عەلی، لەسەرت گەرنم... لەبەرچاوی مندالەكان؟...

عدلی ههستا و چووه نیو گژ و گیاکان و دایکی دی که پالی وه داریتکه وه داوه و ده گریی.
سه بری لئی چووه پیشی. دهستی گرت و ماچی کرد و گه رایه وه. گوتی:
- ته لیف بچۆ دایکم بیته وه... دره نگه... نازانم چ له و لاقانه شم بکه م... ناتوانم له سه ر
عه رزیان دانیم.

چاوه کانی وه ک دوو کاسه ی خوینیان لی هاتبوو.
ته لیف پیلی مریمۆکیی گرت و له نیو گژ و گیاکان هه لیستاند و هینایه وه. عدلی گوتی:
- ته لیف به و پیتانه مه وه ناتوانم برۆم. به ری پیم بلۆقیان کردوو و ماسیوه* و سوور
هه لگه پاره. شتیکم به بیردا هات.

دیسان تووره بیه که ی ره و بیژوه.
- ده لئی چ بکه مین?..
- نه و جه و آله ت دیوه. وا باشتره بیکه به دوو کوته وه و هه ر کوته ی له لاقیتکم بههستی.

ته لیف چووه لای و به سرته پنی گوتی:
- ناکری له چه رمی نه و نه سه به دوو له ت لیکه یته وه و بیکه کلاش?
عدلی به تووره بیه وه:

“به خوی شیتی ناخر چه رمی نه سه پ بۆ کلاش ده بی? لاق ت ریک ده گوش و نایه یلی.
ته لیف جه و آله که ی هینا. عدلی کێرده که ی ده رکیشا و کردیبه چوار به ش.
به شیکی له لاقی راسته ی پینچا. به په تیک توند بهستی. وه نه وه ی لاقیتی شکاویان له
گه چ گرتی. دوا بی لاقی چه په ی به و ده ستوره به ست. هه ستایه پی. لاقه کانی جۆریک بوون.
به لام نه رم بوو. رۆبی و باروبنه که ی تیک نا و به کۆلی دادا و گوتی:
- وه پیش که وه ته لیف. ئیوه ش ده ی منداله کان... یاللا. دایه تۆ له دم نه و ناورگه به
بیته وه، دوا نیوه رۆ دیمه وه و ده تبه م. تۆخودا مه گه پتیه به ره و ناوایی.
مریمۆک خۆی لی گیل کرد. داردهسته که ی له قه راغ ناگره که ده ست دایه و وه ری که وت.
دوا بی له نیوه ی رتیه راوه ستا و گوتی:

- خوا به که س جه و جی به که سی دیکه نه که ی.
دهسته کانی به رز کرده نه وه و به ده مورچا ویدا کیشان و گوتی:
- نامین... نامین...

* ماسیوه: ههوی کردوو. نه ستور بووه. هه لمان، ماسین: هه مکردن. با کردن.

عدلی له دواوهی رژیی و گوتی:

— لاساری مه که دایه گیان. لیره وه مینه. تو له گهل ئیمه دهرناچی. همر لیره دانیشه.
نیستا تو خوت له سر بی راناگری.

مریمۆک قیژاندی:

— کی ده لئ له گهلئان دهرناچم. کچم، نه لیف، نه وه له گهل تو مه. نهنگۆ برۆن. وه ری کهون و
برۆن... برۆن من خۆم دیمه چوکوور.

عدلی پیلی گرت:

— دایه، لاساری مه که. سر مه خه سهرم. نه من نامه وی به راسته پیدایه برۆم. رییه کی
رژده، به لام نزیکه. نه تو نهو رییه نادۆزیته وه. نه گهر یه کتریمان لی بزری بی. وه ره مهرد به
وا مه که...

مریمۆک داره که ی له نیۆقه دی توند کرد. دیسان دهسته کانی بهرز کردنه وه و تا هینزی
له بهردابوو بهرزتری کردنه وه:

— خویه گیان، خودا چاورهش و کهزی ره شه کهم... تو خوت کهس ههوجی به کۆلی کهس
مه که، ته نانهت دایکش ههوجیتی به کوری نه بی. نامین...

رووی کرده نه لیف و گوتی:

— نهنگۆ برۆن. کچه دل ناسکه که ی خۆم. نه من ورده ورده دیم. چاوه پیم مه بن، با نهو
زستانه منداله کانتان برسی نه بن.

عدلی دیسان تو وره بۆه. دیار بوو دایکی هه موو قسه کانی نهوی بیستبوو. گوتی:

— وه مینه. برۆ چیت پی خۆشه بیکه. منداله کانم له بهر تو له برسان ناکوژم.

رووی له ژن و منداله که ی کرد و گوتی:

— وه پیتشم کهون دهی، وه ری کهون. با لیره به جی بمینی و چیی پی خۆشه بیکا.

نه لیف ویستی به رهو لای مریمۆک بچی، به لام عدلی پیلی گرت و وه پیتش خۆی دا.

وه ری کهوه. لئی گهری با به جی مینی. لهو چهند رۆژه دا هه رچی به لا و نه هاهامه تی بوو

به سهرمی هینا. با بهس بی. دایکه با دایک بی، هه موو کهس دایکی هه یه. وه ری کهوه.

نه لیف ته موا له عدلی ترسابوو. منداله کان چاویان لی زهق ببوو و چاویکیان له دایکیان و

یه کیان له بابیان ده کرد.

عدلی وه پیتش خۆی دان و گورج و خیرا وه ری کهوتن. مریمۆک له دواوهیان و له نیوه راستی

رییه که هه روا که خۆی دابوو هه سهر داره که ی راوه ستابوو.

عەلى زۆر خەيزا دەپۆيى. دەتگوت ئەو لەتە جەوالانەى لە لاقى بەستببون، وئىك دىن. وەك ئەو
وابوو لەبىر لاق، لەسەر دوو تۆپى لاستىكى بجزى. بپىك دواتر مندالەكان و ئىكەى نەمىاتتوانى لەگەنى
دەرىچن و بەجى مان. عەلى نوقمى خەيالان، وا توند دەپۆيى ناگای لە خۆى نەمابوو. بپىك دواتر
ئەلىف عەلىيە لەبەرچاوە نەما. ئەو زۆر وەپىش كەوتببوو و لە شىوئەكە ئاوا بېسو. لە دارەكان و لە
بىچكەكان و لە دارستانە رەشەكەى يالەكەى رووبەروو و لە زەوىيە خۆلەمىشەكەى لە گولە ورد و
برىقەدارەكانى كوستان و مژە خۆلەمىشى و سىپەكەى دەتگوت ھەمورە ھەلەستى و بلاو دەبىتەو.

دواى ئەوئەى عەلى لەبەر چاوان ون بوو، ئەلىف خۆشەيەكى لە دل گەرا، ھەر بۆشەش بە شوئىن
عەلىدا راي نەكردبوو و نەيكردبوو قىژەقىژ و وەرۆوى خۆى نەھىنابوو. ئىستا دەبوو بگەرپتەو و
بچىتە لاي مەيمۆك. دەست و چاوى ماچ بكا و داواى لى بكا لە عەلى خۆش بى. راستە مەيمۆك
لاسار بوو و قسەى يەك بوون، بەلام ئىتەكى باش و دل نەرم بوو. بىيادەم دەيتوانى لە يەك سات دا لە
ھەموو خەتاكانى خۆش بى. كەسى وەك مەيمۆك دەگەمن ھەبوون كە ئەوئەندە كورەكەى و بووكەكەى و
نەوئەكانى و خەلكى دىكەشى خۆش بوئىن. ئەلىف ناخەكى ھەلگىشا و بە خۆى گوت:

– ئەى داىە گيان كە دلەت دەرياي بەزەيە و بە ھەزاران دل ئىتەت خۆش دەوى، نەگەر
يەكەك گيانى لىت بوئ ئالىي نا، ئەو بە ئاوات لى ھات؟

چاوەكانى پر بوون لە ئا:

– دەبى بچم و دەستى ماچ بكم و دەست بە سەر و قژە خەنەلەدراوئەكەيدا بىنم و
وەپتەكەنىنى بچم. ھەسەن دەبى لە دار كاژەكە بنىشتى بۆ لى بكاتەو. راستە ددانى نىيە و
ناتوانى بىجوى، بەلام بۆن و بەرامەى دارستانەكەى لە گيانى دەگەرپى، ھەموو بۆن و بەرامە و
سەوزايى و گەشايەكەى دارستانەكە.. روخسارىشى وەك گول دەپشكوى.

پىك لەو كاتەدا كە دەيوست بگەرپتەو، ھەسەن مى بەلارەو نا و بە ترسەو گوتى:

– بايم رۆيى... سەرى خۆى ھەلگرت و رۆيى..

ئۆمەخان گوتى:

– زۆر توورە بوو. ئەمن تا ئىستا بايم ئاوا نەدببوو. خوتنى لە چاويدا بوو.

ئەلىف بە توورەيى راوئەستا:

– لىي گەرپىن با پروا. رۆيشت با پروا...

بەلام نەيتوانى بگەرپتەو دواو. عەلى دەپۆيى. بەبى ئەوئەى سەيرى نەملاوئەولاي بكا،
بەو توورەيەو ھەتا چوكور دەپۆيى، ھەتا تىن و ھىزى لەبەردابوو، دەپۆيشت و جا دادەنىشت

و لیتی ده کهوت. له وانهش بوو وا نه بی. له وانه بوو رقه که شی بنیشتیه و دواى ماوه یه که له شویتیک راده وه ستار چاره یان ده بوو. به خۆی گوت: "نه وانه هه مووان رق نه ستورن. نه وانه را وه ستانیا نیه. نه وانه نه گهر به شتیکه وه نووسان تا مردن لیتی نابنه وه."

گه راپه وه و به ره و نه لایه یه عه لی رۆببو، غاری دا. ددانی به جه رگی خۆیدا ده گرت، حالی زۆر باش نه بوو. به له که کانی لاقی ده یانزیراند. سه ریشی ژانی ده کرد. به لام چاری نه بوو. که نیوه رۆ داهات، وا شه لالی ناره قه بیوو کراس و پانتۆل و سه رو قژی هه مووی خووسابوو. نه و ناره قه یه یه له نیوچاوانیه وه ده تکا، ده جووه نیو چاوه کانیه وه و ده یکراندننه وه. دللی ته په ته پ لیتی ده دا. ده موچاری وه که ناگر بلتسه ی لى ده بووه. زاری داچرپیوو و هانکه هانگی بوو. زاری وشک بیوو. نیدی تین و گۆری له نه ژنۆکانیدا نه ما بوو. په یته په یته ده کهوت و هه لده ستایه وه. منداله کان زۆر له دواوه به جی ما بوون. دواى نیوه رۆ بوو که له دوروه عه لیه وه خالیکی رهش دی له گرده که ده جووه خواری. نه گهر نه ییدیا، نیدی هیژی نه بوو هه نگاوتیکی دی بنی. هه ره له وى ده کهوت و ده مایه وه.

هه تا هیژی ده به ردا بوو، چه ند جاریک بانگی عه لیه کرد. عه لی یان نه ییست یان خۆی لى گیل کرد و گوئی نه دایى. ده م و زاری وشک بیوو.

خۆی له گرده که وه خلۆر کرده وه. نه و بایه یه له رووبه روویه وه هه لى کرد بوو، وه خۆی هیئایه وه. که گه یشته عه لی، چاوه کانی رهشکه و پینشکه یان ده کرد و ده رووبه رى خۆی نه ده دی. له نا کاو خۆی به سه ره عه لیدا دا. نوزه یه کی لیه هات و کهوته سه رزی. عه لی را وه ستا. که ژنه که ی دی، وه خۆ هاته وه. رهنگی سه پی هه لگه را، ته نانه ته ره شینه ی چاوشی سه پی هه لگه را. ماوه یه که به سه ره یه وه را وه ستا وه که بلتیه هه موو خوئینیا ن مژیبی، وشک هه لات. که نه لیف گوتی: "عه لی قومیکم ناو به ده یه خه ریکه ده مره، نه و هه روا ده تگوت هیه چ نابینى چاوی له ژنه که ی بریبوو. نه و باره ی به کۆلویه بوو، ده تگوت له خۆه کهوته خواری. ده سه ته کانی هه ره له خۆه جامولکه که یان له تووره که که ده ره ینا و لاقه کانیه ی له خۆه به ره و نه و کانیه چون که له ته میشت داره ناره وه نه که وه بوو. جامولکه که ی له ناوه که هه لئنا، بی نه وه ی ناگای لى بی جامه که پر بوو، لیه کانی ژنه که ی له خۆه به ره و جامولکه که چون و ناوه که ی خواره وه. عه لی دیسانیش له سه ره یى ما بووه. سه ریه ده کرد و نه ی ده دی.

بریک دواتر نه لیف وه خۆ هاته وه. خۆی دایه سه ره نانیسکی راسته ی و به ده نگینکی کز و نیوه زیندوو گوتی:

— وه ره عه لی، وه ره ته نیستم دانیشه.

ده سه ته له سه ره سه رزه که دانا و گوتی:

— ئەلپتەرە...

عەلى ۋە خۆ ھاتەۋە ۋە دانىشتۇر

ئەۋجار روخسارى ۋەردە ۋەردە رەنگىتىكى ۋەبەر دەھاتەۋە. ئەلپىش تەۋار ۋە خۆ ھاتەۋە. خۆى
كۆ كەردەۋە ۋە گوتى:

— ئەگەر نەتدە گەيشتمى ئاۋا ھەتا چو كور دەرۋىشتى. سەير بىكە، گۆنپىيە كەى بن
پىيە كانىشت كەوتون...

عەلى سەيرى لاقەكانى كرد. لاقى ۋەك جوۋجەلەى يەك رۆژە، رووت ۋە قووت بوون.
دەلەرزىن ۋە چلبان دەدا. داماو، ئەۋە يەكەم جارى بوو لە ژيانىدا بەزەبى بە لاقەكانى خۆيدا
دەھاتەۋە. سەرى لەقاند ۋە گوتى:

— ۋايە. كەوتون. كەوتون ۋە منىش نەمزانيۋە.

بىرئەك دواتر ئەلىف ھەستا ۋە چوۋە سەر كانىيە كە. سەرى خستە نىۋو ناۋى كانىيە كەۋە.
لاقەكانى لە ناۋەكە كىشا. دۋايى دەست ۋە دەموچار ۋە لاملى بە جوانى شوشت ۋە ھەراى كرد:

— عەلى تۆش ۋەرە.

عەلى ژانپىكى لە سىنەيدا ھەست پى كرد ۋە جىنگلى دا. سەيرى لاقەكانى كرد. لاقى
راستەى بوو دەكزايەۋە. بەردە قىلىنەكان پىستەكەيان دامالپوۋ ۋە گۆشتە سوورەكەى ھاتبۇ
دەرىز لە ھەموو جىيەك دەكرا بە پىخاۋسى بەرپىدەدا بىرۋى، بەسەر رەۋەزاندە، بەسەر بەردە
نەستى دا، بەسەر بەردى تىژدا، بە دارستانى دىركاۋىدا، بە ئار ۋە زەلكاۋاندا، ھەموو جىيەك
بۆۋە دەبوو، بەلام بەردە قىلىنە بۆۋە نەدەبوو بەپىي پىخاۋسى بە سەرىدا بىرۋى. ئەۋى كۆلپىكى
قورسىشت بە كۆلەۋە بى... ئەۋ كاتەيە ئاورت تى بەردەبى... تىدا دەچى.

لاقەكانى بەدۋى خۆيدا دەخشكاند ۋە ھەلدە بەزىيەۋە ۋە ئاخ، ۋە ئۆفى “بوو. گەيشتە سەر
كانىيە كە. سەرى خستە بن ناۋەكەۋە ۋە ھىنايە دەرەۋە. پىرسى:

— مندالەكانت لە كۆى بە جى ھىشتن ۋە خۆت ھاتى؟

ئەلىف:

— لە رىگە.

عەلى ۋىستى بلى: “دايىم... بەلام نەيتوانى. ئەۋ دەردەى ھاتەۋە بىرى كە بەيانى پىي
دابو، بۆيە تەرىق بۆۋە. گوتى:

— نازام چەند رۆژپىكە بۆ ۋام لى ھاتەۋە ژنەكە. بۆ ۋام لى ھاتوۋە؟ ئەۋە بۆ ۋام كرد؟ چانپىيە
كەس ديار نەبوو.

ئەلىف چارى لە عەرزى بېرىبوو و نەيدەتوانى سەيرى مېتردەكەى بكا .
 ماوئەكەى دورو و دريژ هەتا دەمەدەمى ئىتوارى يەكيان لەم بەر و ئەويدى لەوبەرەو دانىشتن .
 دواىى عەلى هەستا . بارەكەى كردهو و لەتە جەوالەكانى ديكە دەرىنان . دورو جوت گۆرەوبى بەنى
 هەبوو ، جوتىكيانى لە لۆى لىفەكە دەرىنا و لەپىتى كرد . لەسەر گۆرەوبىكەشەو گۆنئىيەكەى هەلپىنچا
 و جوان بەستى . بەپەلە بەرەو دواو و بەرەو لای دايكى وەرپى كەوت . ئەلىفیش بەشوتنىدا رۆبى . دەبوو
 دلئى مرمۆك چاك بكاتەو . سەعات و نيويك دواتر ، تووشى مندالەكان بوون . مندالەكان پئدەكەنين و
 يارىيان دەكرد . حەسەن لە كاژەكان بنىشتى لى دەكردەو و كچەش بۆ ئەوئە لى بستىتى ، راوى دەنا .
 ئەلىف لە مندالەكان كە راوئەستاوون و سەيرى ئەوانيان دەكرد چوو پىشى و گوتى :

— هەوارگەمان بېرىك لە پىشتەرەو لەسەر كانئىيەكەى . بچنە ئەوى ، ناگرىك بكنەو .
 مەنجەلەكەش پېر بكنەن لە ئاو و وەسەرى نىن . ئەگەر زۆرمان پى چوو ، مەترسن . ئەگەر ناگر
 بكنەو ، خىو و پەرى لە رووناكايى دەترسن و لىتان نايەنە پىشى . ئەگەریش بىن كاريان بە
 مندالان نىيە . وچ و گورگيش لە ناگر دەسەلمىنەو . ئەگەر ناگرەكە بكنەو ، هىچ شتىك
 لىتان نايەتە پىشى . ياللا دەى ، خىراكەن ...

حەسەن :

— ناگرىكى وا دەكەمەو ... ئەوئەندە گەرە هىندەى خەرمانىك .

ئەلىف :

— نايەوى ئەوئەندەش گەرە بى . دارستانەكە دەسووتى .

ئۆمەخان بە پارانەوئەو گوتى :

— توخوا دايە زوو بگەرپئەو . لە برسانا دەمرين . زۆر ماندوو بووم .

حەسەن سىنگى هىنايە پىشى :

— مەيەنەو . درۆ دەكا . هىچ برسىي نىيە .

ئۆمەخان لە پشتى راكيشا و گوتى :

— تۆبى دەنگ بە ، چلمن .

حەسەن گوتى :

تۆبى دەنگ بە . باش ، با دايكم بېوا . لووتت دەشكىنم . وەك لووتى جنۆكان پانى

دەكەمەو . جا جنۆكە وا دەزانن تۆش لە خۆيانى و هەلتدەگرن و دەتەبن .

ئۆمەخان :

— دایه، چار، کوره کت نایر پرتمهوه.

تعلیف:

— واز بیته حسهن. چیت له گیانی نهو کچۆله دهوی؟

و وهرئ کەوت.

شان به شان له گرده بچوکه که وهسەر کهوتن. سیبهره کان له سەر زهوییه خۆله میشییه که دهلهرزینهوه. سیبهره کان له نه خشیکی چنراو دهچوون. تعلیف چاوه کانی زهق زهق له عهلی بریبوو. ژانیکێ تاقه تیر له ده موچاوی نیشتبوو. ده موچاوی چرچ و دریزتر ببۆوه. لایه کی رومه تی چلی دها. ده موچاوی وهک رومه تی نهوانه ی تایان لی دی سوور ببۆوه. چاوه کانی قیچ ببوون و له ناسۆیه کی دوری بریبوون. لاقه کانی به بی نهوه ی له عمرزبان هه لگری، به دوا ی خۆیدا ده بخشکاندن و ورده ورده شلتر ده ببۆوه. تعلیف یهک دوو جار ان ویستی شتیکی پی بلی، به لام که سهیری ده موچاوی عهلی کرد، پاشگهز ببۆوه. دوا یی عهلی وهک سهرخۆشان له تری دها و وهک خهوالوو لاقه کانی تیک ده نالان و به ولاولادا ده کهوت. وابوو تعلیف پیلی گرت و کیشای و گوتی:

— وا باشتر بریک دانیشی و پشووهک بدهی. هیشتا زۆری رۆژ ماوه.

عهلی به توندی گوتی:

— ناتوام دانیشم.

به لام دهنگه که ی نیوه گیان و شه کهت بوو. تمنانهت هیژی نهوه ندهشی نه بوو به توندی بیته ده رهوه: — ناتوام دانیشم تعلیف. خه لک نه مرۆش ده ستیان پی نه کرد پی، به یانی ده ست ده که نه لۆکه چنن. له وان شه نه مرۆ سی رۆژ بی ده ستیان پی کردووه. خۆ ناکری نه مسال له نیوه ی زستانه وه برسی و رووت و قووت دانیشین، وهرئ که وه ژنه که.

بریک وه خۆ هاته وه. به لادا هات و حالته خهوالوییه که ی بریک له سهری رهوییه وه. تعلیف که چاوه کانی پر ببوون و گریان نهوکی گرتبوو، خۆ شه ویستانه سهیری میرده که ی کرد. له دله خزیدا گوتی: ”مندا لیکێ گه وره یه. رۆله گیان، گیانی من. خۆزگه قه وه م پیت شکابایه، له کۆلم ده کردی و ههتا نیوه راستی کیلگه لۆکه که دام نه ده نای. پیار که پی ده نیته سەر نهو خا که نهرم و نیانه ی چوکورواوا، ههتا گوزینگان لینی رۆده چی. چوکورواوا وهک دیمه نیکێ له خهوندا بیبینی، مژاوییه. رهنگیکێ شین له سەر بهرد و خاک و لۆکه سپییه کان و مرۆقه کان که وهک میروو تیک ده نالین، ده نیشی. رهنگیکێ شینی که خوا ده زانی... وهک ده ریایه که یه که مجاری بیبینی... دست و ده موچا لوت و قۆت شین ده بن و ناشتوانی بیان سرتمه وه، چی دهیشزیه وه پاک نابنه وه... شینیکێ خه یالی... سویر.”

له ناخی دلّوه گوتی:

– ناخ... ناخ.. چهنده ماندروم.

بیّ تهوی بیهویّ شو قسهیهی له زاری دهرجوویو. وا پهژیوان بۆوه نهیده زانی چ بکا. جا نیستا چۆن توانیبای سهیری چاری عملی بکا. هه موو باری سهرباری شو بوون. که به ناله ونوزوه گوتی: ”خوامن بکوژی.“ عملی راهستا، چاره کانی له ژیللا هاتبوون. نهلیف ترسا.

– بۆ وه شوینم کهوتی. بگه پتوه و برۆ. بگه پتوه و به مندالنه کانت رابگه. بگه پتوه، بگه پتوه برۆ، هه موو چاره ره شیهه کانی من بۆ نهنگۆیه. له بهر نهنگۆیه. جا نیستا وه ره و شو تووک لی کراوه بدۆزه ره. نه گهر دیسان به ره ناوانی گه راپیتسه وه، وه لّاهی وه بیللاهی، خو حاشا له خودا ناکم، ژنه کم قه چه بیّ نه گهر وه دووی کموم و بیگتیره مه وه. لیگه پری با پروا و بری. پروا و له نیوهی رتیه بری. نه گهر له چوکور گه راپمه وه، نیسک و پرووسکه کهی کۆ ده که مه وه. نه گهر هتا شو دم شتیکی لیّ مابۆوه... له نیسک و پرووسکه سپیه کانی.. قه ل و دالّ و سیسارکه که چه له گوشتی ده خوّن و ته وای ده کهن. هه ره وک چۆن هورورژمیان بۆ نه سپه که برد، ناواش ده رژنه سه ری و له چاو ترووکاندنیکدا ته وای ده کهن.

زاری خه ریک بوو که فی ده کرد و لیوه کانی رهش داگه رابوون.

– نیشه لّلا ته وای ده کهن.

نهلیف راهه ستابوو و چاری له عه رزه که بریبوو. رهنگی هه لّبزرکابوو و جو له ی لیّ پرابوو. شان و پیلی ده تگوت نیفلیج بوون، به ولولایدا شوژر ببوونه وه.

عملی که له هات و هاوارهی ماندوو بوو، زانیی زیده پژیی کردوه. به نه سپایی و به زجه ت یه ک دوو هه نگاو له ژنه کهی چوه پیتسه وه و به دهنگیکی نه رم و نیان گوتی:

– نهلیف... نهلیف.. توّ خوّت له گه لّ من ماندرو مه که. زۆر دوور نییه. بگه پتوه لای مندالنه کان. مندالنه کان ده ترسین. نه من ده چم و ده یدۆزمه وه. مه ترسه، نه گهر گه راپیتسه وه لای ناوایش، وه شوینی ده کموم، ده چم و ده یه تینه وه... مه ترسه... ده ی بگه پتوه ده ی.

به بیّه تیزیه وه له سه ره عه رزه که دانیشته. له دلّی گران هات که که و ته سه ره عه رزه که. خو ی کۆ کرده وه و ویستی هه ستیّ و خیرا وه ریّ که ویّ... دووسی جارن هه ولی دا، به لّام نه یوانی هه ستی... تخیلّ بوو و له جیتی خو ی مایه وه. به بیّه تیزیه وه ده ستی له عه رزه که دا و گوتی:

– وه ره نهلیف، توّش لی ره دانیشه. نیستا هه لّده ستین. نه گهر نه شگه ی نه لۆکه رینه وه، با نه گه ینی... نه گهر خودا دهر گایه کی پیوه دا، یه کیکی دی ده کاته وه، خه فه تی لیّ مه خو.

نه مسالّ چاره نو سمان ناوا بوو. چ بکه مین... دياره ده رگايه که ده کریتسه وه، تا به ننده کانی لیتیان نه قهومی خدري زیندوو فریایان ناکه وی.

هه ولّی دا پیبکه نی. بزه یه کی تالّ و به ژان وه که برووسکه به گۆشه ی لّیوه کانیه وه نیشته و تیپه ری. ئه لیف بیته یز و به نه سپایی هات و به ترسه ترس له ته نیشته دانیشته و گوتی:

— ده رگايه که ده خریتته سهر پشت... دلّنیام ده خریتته سهر پشت. زۆر ماندوو بووم. ههر شتیک بی پیش ته واو بوونی لۆکه رینه وه ی ده گه نی. نه و کات ئیدی شه و و رۆژی کار ده که مین. له سهر یه که کار ده که مین و به قه درایی نه وان پاره کو ده که مینه وه. نه مسالّ منداله کانیش لۆکه ده رننه وه.

عه لی جوابی نه دایه وه. خه ریک بوو بیری ده کرده وه. له ناکاو ده ره پری و به ره و ریگه که رۆیی و گوتی:

— نابیی، نابیی. ده بی بهر له وه ی نه وان بچنه نیو کینلگه که وه، نه من بگه می. له وان شه پینچ رۆژی دیکه بگه نی. ده بی بهر له وه ی ده ست پی بکه ن، نه منیش ته نه که و سه وه ته ی خوّم گه یان دبیته نه وی...

“جا نه گهر بگه می، گوندیه کان چهنده یان پی سهیر ده بی... ده لّین هه تیو، نه و “عه لی” یه دریزه ده لّی بالّی هه یه. حقه خۆیه تی... سهیری نه و لۆقه دریزانه ی بکه ن... ههر ده لّی له گله گه. ههر شه قاویکی سی هینده ی شه قاری خه لکیه.”

“نه وان ده بی نه و کاته ی پی ده نینه نیو کینلگه که وه و یه که م لۆکه له قۆزاخه ده رده کیشن، ناوړه بده نه وه و چاویان به من بکه وی. دياره ده بی بگه نی ئه لیف، ناکری راوه ستین.”

خیرا، وه که بلّی هیچ ماندوو نییه و یه که م هه نگاوتی، وه ری که وت.

“نابی راوه ستین... نابیی... نابیی. ههر ده بی بگه نی... نابیی نه گه نی. ئه لیف نابیی نه گه نی.”

ئه لیفیش هه ستا و گورج وه دووی که وت. به لّام عه لی وا توند ده رۆیی که ئه لیف به زه حه ت ده ی توانی پی به پی بروا.

عه لی دوا ی نه وه ی مه و دایه کی زۆر رۆیبوو، جاریکی دیکه ناوړی دایه وه. روخساری نوقمی نارقه بوو. به ژنه که ی که له دواوه به جی ما بوو و هه ولّی ده دا بیگاتی، گوت:

— پیش نه وه ی نه وان بچنه کینلگه که وه... ده بی بیانگه نی.

لای کرده وه و هه نگاوه کانی خو شتر کردن.

له نيوه پراستی ريڼگاکه راوه ستابوو و چه قيبوو. تورپه ييه که می ورده ورده دامرکابووه و ترسيکی به ته وژم جيی گرتبوه، به لام بووکه که می پرنيک له پيشه وه دهرپيی و جاريه جار هه نگاهه کانی شلتر ده کردنه وه. نه ليف کچيکی باش بوو، خو نه گهر نهو “عهلی” يه کافرهش لهو چول و چيايه دا بهرهللای کردبايه، بووکه که می به جيی نه ده هيشت: “بووکه خانومانه که می، بمينه، راوه ستا، ته نانه ت ناوړپکيشی دايه وه. له ده وری نهو پرچ و چاوه ره شانهای گهرپم. نهو دی...”

ترسه که می ره ويه وه. هيوايه کی له دلې گه را. ديسانيش تورپه بووه. “نهو بزيی نهو ده مهی تازه م بيوو و هيشتا همر چنگه گوشتيکی سوور بوو، وهك ژنه شيته که می دورمووش قورگيم ريک نه گوشي و فرپم نه دا نيو گوړستانه که وه. هيشتا گووه که می له بن نينوکه کاتم دايه... حيف بؤ نهو هه مووه شه و نغوونيهی کيشام... حيف بؤ نهو هه مووه زه حمت و کوړه وه رييم... رهنج به خه سار خوځ...”

“چ بوو؟ بووکه که می ناوړی دايه وه و رزيی... هه می له ده می بابی توش... نه توځم بؤ نهو سه يه هينا... دووسه ت دراوی که سکم ژمارد و دامنی... شاخر ليتره کی نه وه ندهی دراو بؤ ژنيک خه رج کردووه؟ خوژگه قورگی تو و نهو “عهلی” يه قه چه دايکه شم ريک ده گوشي و ده مخنکاندن... ناخ... ناخ... ناخ... “عهلی” يه دريژ ناخ. نهو ده مهی چووبويه سه ربازي، گوتيان شهر دست پي ده کا، چند مانگان، به شهو و روژ نه خه وتم و سه ر و پرچی خوځم رنيه وه. هه موو خه لکی گوندی به ناله و گريانم هاتن و له ده ورمه کوه بوون. هه تا تو هاتييه وه “عهلی” يه دريژ، وهك مهلی ناسمانان هه موو دنيام پر کرد له ناله و شين. نه گهر ده مزانی ناوام لي ده که می، زنگوله م له خوځم ده به ست و سه مام ده کرد...

به بي نهوهی خوئی بيهوی، وه شوپن بووکه که می کهوت. وا توند دهرپيی خه ريک بوو بيگاتی. منداله کان به دواي دايکیاندا غاريان ده دا. ده يويست هاوار بکا و به بووکه که می بلتي راوه سه ت. ده يويست هه را بکا. ترسيک له دلې نيشتبوو. ترسي مه رگ. جار و باره به ميشکيدا ده هات

دهمري و بهرچاوي رهش ده‌بون. له پيشدا ويستي بانگ بكا، به‌لام غيره‌تي نيزني نه‌دا. پيټي باشر بوو غار بدا. كه بووكه‌كي زور دور كه‌وته‌وه و نه‌و نه‌يتواني بيگاتي، هستي كرد له تاريخستاني مهرگدا نوم بووه و ده‌ستي كرد به هات و هاوار، به‌لام خوځي نه‌يده‌زاني ده‌نگي ديته ده‌ري يان نا؟ هر نه‌ونده‌ي ده‌زاني كه زاري داپچپوه. هتا بووكه‌كي له چاوان ون بوو، هم به‌دووي دا راي كرد و هميش هاواري كرد. كه بووكه‌كي و منداله‌كان له شيوه‌كه ناوديو بوون و له چاوان ون بوون، تين و تواناي تيدا نه‌ما و له‌سهر ريگه‌كه ليتي دريژ بوو. له‌سهر عه‌زه‌كه ماوه‌يك جينگلي دا و مايه‌وه. جار و باره بهرچاوي ته‌واو رهش ده‌بووه. مهرگي به چاري خوځي ده‌دي و هستي ده‌كرد تيدا ده‌چي. هر را كه چنگه‌فركي بوو، له جيتي خوځي هستا. له تاريخكايه‌كه، و له تاريخه‌سه‌لاتي مهرگ كه كه‌وتبووه ناويه‌وه و له مردنيس توقيبوو. جلويه‌رگه‌كاني نوځمي توژ و خوژ بيوون. كراسه‌كي به ده‌ست ته‌كاند و خاويني كرده‌وه. به‌دووي خوځيدا ده‌خولايه‌وه. له ناكاو نه‌حه شيت وهك پرووسكه‌يك به بهر چاويدا هات. به روويه‌كي گه‌شوه هات و له به‌ردمي راه‌ستا. ددانه‌كاني سپي سپي بوون. چه‌نده جوان بوو نه‌حه شيت. كچه پيري سه‌هله، فريشته‌ي ناسانيس ناشقي ده‌بون. هر به‌راستي نه‌وه كاروانيك بيته‌دا نايه؟ ناخو كهس نييه به‌و ريته‌دا بچيته چوكوراوا بو لوكه چيني؟ نه‌كا هم‌مو گونده‌كان رويين و هر نيتمه له سونگه‌ي نه‌و پيره‌به‌رازه‌وه به‌جي مابن؟ هيچ هاموشويه‌يك نييه. گورگ دين، روه روه، گورگي برسي، به كه‌لبي گره‌وه. هر كامه‌يان پارچه‌يه‌كي له‌شي ده‌دپن و ده‌يهن. نيسقانه سپيه‌كاني به‌جي ده‌مينن. گورگه‌كان دين و سه‌ره‌دايان نايه. روه‌روه به غاردان ده‌هاتن، قه‌له‌مبازيان ده‌دا و وهك ميرووله مليون پتوه‌نابوو. هاواري كرد:

— عه‌لي ي ي ... روله عه‌لي. فرياي دايكه بكه‌وه. چا نامييني؟ بگه‌يه. عه‌لي ي ي
 ي... عه‌لي ي ي روله... بگه‌يه. گورگ، سيساركه....

كه هاواري ده‌كرد، گورگه‌كان ون ده‌بون. هم هاواري ده‌كرد و هميش گيژ و ويژ بوو و نه‌يده‌زاني چ بكا و هر له‌وي له ده‌وري خوځي ده‌خولايه‌وه. له‌وي مايه‌وه و هاواري كرد و له ده‌وري خوځي خولايه‌وه و هتا تيواي هر هاواري كرد. ناخري ده‌نگي نووسا. سيساركه كه‌چه‌له‌كان به نووكه تيژه‌كانيانم‌وه و به باله رهشه زله‌كانيانم‌وه هم‌زاران، و ده‌هزار دانه، وهك مار و ميروو له ناسمانه‌كاندا له‌نگه‌ريان گرتبوو. هاواري ده‌كرد، به‌لام ده‌نگي ده‌رنه‌دهات. هيچ ده‌نگيكي ليوه نه‌دهات. چند شه‌مشه‌مه‌كويره‌يك تيژ به‌به‌رچاويدا تپه‌رين. بوليتيكي سامناك بوو. له‌سهر عه‌زه‌كه گه‌وزي. له‌گه‌ل مهرگ ده‌سته‌ويخه بوو. هناسه‌ي خوځي به‌تاقې كرده‌وه. هيتا پشوي نه‌برابوو. به‌خوځي گوت: ”شوكرت خوايه گيان، هيتا نه‌مردوممه.“

بایه کی فینک هه‌لی کرد. له چیاکانهوه ده‌هات. نه‌ستیره‌ی دره‌وشاوه به ناسمانه‌وه بوون. مریمۆک گورج هه‌ستا. پێیه‌کانی ده‌له‌رزین. دانیشه‌وه، به‌لام له خۆرا، جۆره شادییه‌ک له دلی گه‌رابوو. ترووسکه‌ی هیوا، وه‌ک نه‌وانه‌ی ونبووه‌که‌یان ده‌دۆزنه‌وه.

دیسان هه‌ستایه‌وه پێ. نیت له‌قه‌کانی نه‌له‌رزین. له‌وه‌جنگه‌یه‌دا دا‌ره‌که‌ی بزر کردبوو. له‌ مێشه‌لانه‌که‌ دارێکی دۆزیه‌وه و به‌ده‌ستیه‌وه گرت. قورگی ده‌برژایه‌وه. له‌ دلی خۆیدا به‌ شادی و هیواوه ورتاندی:

“حه‌سه‌نی من، به‌چکه‌ شیریکه‌. چووه‌ته‌وه سه‌ر باپیری. کوا له‌و “عه‌لی”یه کافره ده‌چی؟ نه‌چۆته‌وه سه‌ر نه‌و دا‌یکه‌ شپیره‌وشی. چاوه‌کانیشی هه‌ر ده‌لێی چاوی باپیره‌یه‌تی. به‌هێژ و لاساره. بنیاده‌می لاسار دلێشی نهرم ده‌بی. خراپه‌ی نا‌کا. نه‌گه‌ر خراپه‌ش بکا، له‌گه‌ل خۆی ده‌کا. حه‌سه‌نی من له‌ ده‌م زینگا داده‌نیشی و ده‌لی: “هه‌تا نه‌نکم نه‌هینن، لێره نابزووم. هه‌ر لێره ده‌م.” به‌لی وا ده‌کا. نه‌و کافرا‌نه پیلی ده‌گرن و هه‌لی ده‌ستینن، به‌لام حه‌سه‌نی من خۆی له‌ ده‌ستیان راده‌پسکینێ و را ده‌کاته کێوه‌کان و ده‌لی: “ئێلا و بیلا، نه‌من نه‌نکم ده‌وی.” نه‌نه به‌ قوربان‌ت بی حه‌سه‌ن گیان.”

به‌ سۆز و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه بیری له‌ حه‌سه‌ن ده‌کرده‌وه: “نه‌و کچه‌تیوه‌ش، نه‌ویش خراب نییه. برێک چووه‌ته‌وه سه‌ر دا‌یکه‌که‌ی.”

که‌ بۆ یه‌که‌م جار هه‌ستی به‌ برسیتی کرد، پێی سه‌یر بوو. دلی له‌بووره‌وه ده‌هات: “نه‌ی نه‌گه‌ر ده‌ست و لاقی حه‌سه‌ن بیه‌ستا چی؟”

ترسێکی زۆر قورستر له‌ ترسه‌که‌ی پێشوو خزیه‌ ناخیه‌وه. ترسێکی ره‌ش. قورس و دیار. ترسێکی تاریک.

له‌ نا‌کا و غاری دا. برێک ده‌نگی ده‌رده‌هات. هه‌م غاری ده‌دا و هه‌میش هه‌رای ده‌کرد: “حه‌سه‌ن گیان.” رای کرد و رای کرد و له‌ پێ که‌وت و هه‌ر له‌وی دانیشه‌ت. ده‌ترسا. ئیدی گورگه‌کان دیار نه‌بوون. سیساره‌که‌ که‌چه‌له‌کانیش به‌و با‌له ره‌شانه‌یانه‌وه که‌ ناسمانیان دا‌پۆشیبوو، له‌ هه‌یج کو‌ی دیار نه‌بوون، به‌لام ترسی مه‌رگ وه‌ک شیناییه‌کی تۆخ و خه‌ست و تار خزیبووه‌ ده‌روونیه‌وه و راوه‌ستا‌بوو. وا له‌ مه‌رگ ده‌ترسا که‌ سات به‌ سات زیاتر کرووشه‌می ده‌کرد و بچوو‌کت ده‌بۆوه و نه‌یده‌زانی بچته‌ کو‌ی و چ بکا. ترس له‌ هه‌ر چوار ته‌نیشه‌وه هورووژمی بۆ دینا و وای لێ ده‌کرد مریمۆک به‌له‌زی.

هه‌وا ورده ورده فینکتر ده‌بۆوه. وه‌ک مێژۆکه‌ ده‌له‌رزنی. هه‌ستی ده‌کرد نه‌گه‌ر نه‌شهری و رزگاریشی بی، نه‌و ترسه به‌رۆکی به‌رنادا. کێ ده‌یتوانی نه‌و ترسه ره‌شه‌ی له‌ دلی

دەریئى؟ ترسەكەى نىو دلى له دەموجا و دەستەكانى و زگ و لاقەكانىدا وەك لەرزىك بلاو دەبۆو و دەیتەننیهو و جاربه جار پتر دەبوو و ئەو گرمۆلەتر دەبۆو. ئەوەندە گرمۆلە ببۆو نىسقانەكانى قرچەیان دەهات. ئەژنۆى بە سىنگىیەو نووساندبوون و سەرى له نىویاندا شارەبۆو. ولات نوقمى بێدەنگى بوو. سەریو بەكیش چىبە نەدەهات، تەننەت دەنگى چەقەل و فەرنەكانىش نەدەهات. چۆل و سارد بوو. موچرەكەى پێدا دەهات و دەلەرزى. وای لیهات هیوای برا. وىستى هەستى و نووژۆك بەكا، نەیتوانى. دوایى بەسپایى بەرەو ئەولایەى پێتى و ابوو باشوورە و قىبلەیه، وەرسوورا و وىستى دەستەكانى بەرز بکاتەو، دەستەكانى وەك بالى مەل دەلەرزىن. دەستى بۆ رانەگیران. چەندەى دووعاى دەیزانىن، نەیتوانیبوو پتر فێر بى. ئەوانىشى وەبیر نەهاتنەو: "خودایە گیان، خودا جوانەكەم، خودا باشەكەم، بەقوربانەت بۆم. خودا چاوشینەكەم، چا و رەشەكەم، بەقوربانى سەرى نىنۆكەكانت بۆم. كارێك بەكە یەكێك لەو نزایانەم بێر بێتەو و مندەرەو نەبۆم."

خوداى هاتنە پێش چا. پیرەمێردێك بوو، بە سەر و ردینێكى نوورانییەو، ردینێكى سپى نوقمى نوور و درەوشاوە. هەر لەو كاتەدا دوعاكەى بێر هاتەو و خێرا خێرا دەستى كرد بە گوتنەو. یان. لە ناکاو هیچ شتێكى له پێش چا نەما. هەموو ولات چۆل بوو. بە دووعا و نزاكانىیەو، بەتەنى و نوقمى خەيالان مایەو. ئىدى هیچ شتێكى وەبیر نەدەهاتەو. نە ترس و نە مەرگیش.

بچووكتر و بچووكتر دەبۆو و چنگێكى لى مایەو. ئەوەندە بە توندى دوعاى كردبوو زار و لىو وشك داگەر ابوو و ئىتر ديار نەبوو دووعاى دەكرد یان نا.

هەتا رۆژ بۆو هەر وا مایەو. هەر وا كرووشمەى كردبوو و گرمۆلە ببوو. دوایى هەستى كرد لە دوورەو دەنگێك دى. لە پێشدا دەنگى پیاوێك لە دوورەو، لە پشت چاكانەو هات و نەما. دوایىش هەر وەك ئەو دەنگى ژنێكى بیست. دوایى دیسانەو بێدەنگى بالى بەسەر ولاتدا كىشایەو. كە گوتى لە دەنگى ژنەكە بوو، دلى داخوورا. دووعاكان لە زاریدا وشك هەلاتن. سەرما كەسیرەى كردبوو. گوتى هەلخست. ئەگەر توانیبای برێك بەسەر خۆیدا زال بى، بەرەو لای دەنگەكە غارى دەدا. دەبوو بەلندەیهك و بەرەو لای هەلدهفرى. بەخۆى گوت: "لانىكەم دەبى وەلامێك بەو دەنگە بەدەسەو." زارى كردەو، بەلام دەنگى دەرنەهات. هەرچى زیاتر لەخۆى نووسا، دیسانىش دەنگى هەر دەرنەهات. دەنگەكە وردە وردە نزیكتر دەبۆو. تا نزیكتر دەبۆو، وردە وردە جۆرە شادى و هیوایەكى رزگاربوون لە دلى مریتمۆك دەگەرپایەو. برێك دواتر تەواو دەنگەكەى ناسیەو:

— دایە، دایە، لە كوێى، وەلام بەو، وەلام بەو بەتدۆزینەو.

نهوجار نهليف وهدهنگ هات:

- كچى لسهرت گهړيم دايه گيان، وهلام بدهوه.

لهسر يهك دهپاراپيهوه. جوړه شهرمهزاريهك به دهنگهكويهوه ديار بوو. لهوانهشه وا نهبووې و مریمۆك واى ههست كړدې. له دلّه خویدا گوته:

- ههى له دهورت گهړيم كچم. نهوه لهمن دهگهړتي؟ لهو چيا و چولهدا لهمن دهگهړتي؟...
به ميشكى دا هات: "دهبى بچمه نيوهراست ريگهكه بؤوهى بمبينن. نهگهړ ليتره بم و نه ميبينن و تپهړن، گورگ و قمل و دالّ ده مخون...

ههرچى كړدى نهيتوانى بچولتى، نهيدهتوانى بېزوى. ديسان ههړ وا له جيتى خوې مابؤوه. ديسان ببؤوه گلؤلهكهى جارن.

دهنگهكان بى دهنگ دهبوونهوه و ديسان دهستيان پى دهكردوه. تزيك بؤوه و نزيكتر بوونهوه و ريك لهو كاتهدا كه به بهردهمى مریمۆكدا رت دهبوون له نيتو گيا و بنچكهكانى دم ريگهكه گوښان له نيوه نوزهيهك بوو و راوهستان. ماوهيهك گوښان هه لځست. ههست و خوست نهدههات. "عهلى" يهك دوو ههنگاوى نا و راوهستا. چارهكانى بهتواوى هه لنهدههاتن. ميشكى دهيزريكاند و سهرى له گيژهوه دههات. خوې به سر پتوه پى نهدهگرا. بهلادا دههات و خهريك بوو ههړ لهوى بكهوى و لتي بخهوى. بو بهسهريپوه راوهستابوو؟ بوخوشى نهيدهزانى. وهك بليتى لهو دهووربهراشه تيك هه بى؟ ههړ لهوى دانيشت و له نهليفى پرسى:

- نهليف تو به جوانى گوښت له دهنگهكه بوو؟

- بيستم. ريك له دهنگى دايه دهچوو. وا باشتره نيتو نهو گيا و گوانهى لى بگهړين.

عهلى گوته:

- بگهړى.

نهليف چوه نيتو بنچك و گياكانهوه. ههنگاويكى دنا و ههرايهكى دهكرد: "دايه".

چاويكى كردهوه چوار چاو و سهيرى بن هه موو پنچكيكى دهكرد. گژ و گياكه چر بوو و تيكنالا بوو. زوقمى بهسهدا باريبوو، ههړ بؤيهش هه موو لاق و لهتهرى خوسا و شى و تهرايى بهناخيدا چوه خواري و لهرزاندى.

كه خوړ دهركوت، له بن پنچكيكهوه، له رووته نيك، تارمايهكى بچوك و گرمؤله بووى دى. رهشاييهكى گلؤله بووى خر. نيتوكى كهوت. بهره لاي غارى دا و ههړ وا ههراى

ده کرد: "دایه"، خۆی به سهر کیشا. مریمۆک ویستی شتیک بلی به لام ته نیا بلغه بلغیتیکی له گهرووی هاته دهه. زمانی له گۆ چوو بوو.

ئه لیف به نیوه نووزه به که وه گوتی:

- نه تۆمان کوشت... نه تۆمان کوشت دایه، ئیمه تۆمان کوشت.

ماوه به که به بی ئه وهی هیچی له دهست بی، به دهوری خۆیدا ده خولایه وه. وه که نه وهی له ته پللی سهریت راکیشابی و گیژ بووی، به دهوری خۆیدا ده خولایه وه. ویستی مریمۆک به کۆلی دا بدا و بیاته لای عملی به لام پاشگهز بۆه. دهست وا تیکه له هاتبوو، نهیده زانی چ بکا. به ردیکی هه لگرت و له په نا به ردیکی دیکه ی دانا. دیسانیش به ردیکی دیکه ی له په نایان دانا. له ناکار به بیرى که وه ته وه شقارته به کی پێیه. ده بوو ناگرێک بکاته وه. خیرا برێکی پووش و په لاش کۆوه کرد. له بهردهم مریمۆک ناگرێکی کرده وه.

تاویکی گهرم که وه تیبوو. خاک و دار و ده وه نه که هه لمی لی هه لدهستا و تیکه لاوی تیشکی تاوه که ده بوو. له کۆیره پیه که ی بهرده میان میرووله به ریز ورده ورده به خه بهر ده هاتن و سه ره تاته که یان بوو و به ره خواری ده بوون. که گه یشتنه ده م ناگره که، رینگه یان گۆری. که تاوه که گهرم تر بوو، له دووره وه دهنگی مه لان بهرز بۆه.

ئێستا ئه لیف له پشت مریمۆکه وه دانیشتبوو و دهست و لاق و نه ژنۆ و ملی داده مالی و ده یگوت:

- بووینه خۆینرێژی تۆ دایه گیان. چاوه ره شه که م. خۆینرێژی تۆ.

کاتی تاوه که باش گهرم داها، مریمۆک چاوه کانی هه لئنان و زمان و زاری که وشک ببوون و پێکه وه نووسابوون، کرده و گوتی:

- ناو، کچه جوانه که م، چۆری ناو.

که مریمۆک وه قسه هات، ئه لیف له خۆشییان وه ک شیتانی لیهات. دهست و ده موچاوی مریمۆکی ماچاران کرد و ده یگوت:

- ههر ئیستا، ههر ئیستا ناو... دایه گیان.

له ناکاو مریمۆکی بهردا و هه رای کرد:

- عملی ی ی، عملی ی، دایکم قسه ی کرد. دایکم داوای ناوی کرد. شوکور باشه. هیچ مه ترسه. داوایی که بیری کرده وه ناخۆ له و دارستانه دا ناو چۆن دهست ده که وێ و نه گهر ده ستیش بکه وێ به چی بۆی بێنی، دلێ ناخۆش بوو. هه رچی بیری ده کرده وه هیچ ریه کی پی شک نه ده هات. په یته په یته به ولولادا غاری ده دا و ده گه را و ده بیرسی:

- باشى؟ شوکور باشى؟ باشى دایه گیان، دایه گیان.
که جوابی وهرده گرتوه: "نا، باشم. له خوشیاننا هه لده فپری.

- زۆر، زۆر... زۆر باشى؟

- نا، نا، باشم.

ههستی به شه که تیبه کی له راده به دهر کرد. دهسته کانی به ولاییدا شوپر بوونه وه. له بن

لیوانه وه گوتی:

- جا نیستا نار له کوی بینم دایه؟..

مریمۆک به دهنگتکی کزه وه گوتی:

- لیو و زارم وشک هه لاتوه.

نیستا دهنگی باشتر ده هات. نه لیف گوتی:

- ده بی بدۆزمه وه.

مریمۆک زمانی پڑا بوو:

- یاره بی، نهو "عهلی" یه درتیهی نو مانگان له زگی خۆمدا پهروه ردهم کرد و سی سالیش شیرم

دایه، نهو جگهر گۆشه ییم، له سه سرى تو گه ری کچم. یاخوا به قوریانی تاله گهنده موویه کی تو بی

که کچی خه لکیشی. نهو نه منی به جی هیشت و رۆی و نهو توی دۆزیمه وه. وا نییه؟

- وا مه لئ دایه. وا مه لئ. لاقه کانی ماسیون و گوشته سووره یان دهر که وتوه. لیی قهوماوه. وا

مه لئ دایه. چما تو به جی دئلی و دهر وا؟ له پر تووره بوو. نازانی چهنده په ژیوان بووه.

مریمۆک گوتی: "نا، نابیتته وه، نهو په ژیوان نابیتته وه." به سوۆزتی قوولئ دایکانه وه دهستی به

سه رو قۆی نه لیفدا هیئا و گوتی: "کچه کهم، کچه نازهنینه کهم، ههز ده کهم بتخه مه نئو دلهمه وه."

له سه ری رۆی:

- خۆزگه له بری نهو یه زیده تۆم ده بوو. کچه جوانکیله کهم. بریا وا بایه. چ باش ده بوو.

نه لیف گوتی:

- نا دایه گیان نا.

- تو رزگارت کردم. زیندووت کردم وه. رزگاریده ری من.

نه لیف دهستی گرت و به خوشییه وه گوتی:

- برێک له ولاتره وه کانیه یه کی لی بوو. ده لئیی چی له کۆلتم کهم و بتبهم؟

مریمۆک هه ولئ دا ههستی:

- ئەمەن بۆخۆم، بەپیتی خۆم تا ئەوی دەچم. ئەمەن دەچمە ئەوی. بە قوربانی تۆ دەم کچە جوانە کەم.

بەلام نەیتوانی ھەستی. جارێکی دیکەش لە خۆی نووسا. دیسانیش نەیتوانی. شتیکی وەك شیلە بزەیکە بە گۆشەیی لێوہ چرچ بووہ کانییەوہ نیشت. بەلام دەموودەست ون بوو و لێو و دەموچاوہ خەفەتبارە کەمی نوومی پەژارە بۆوہ. ھانکەھانکی بوو:

- کە واتە تەواو پیر بووم. زۆر ماندوو بوومە کچم. ھەر دەلێی مردووم.
ئەو سکالا ھێمن و لەسەرەخۆیە، ھاواری بی ھیوایی و مەرگ بنیادەمیتک بوو کە لە بۆشایی دنیا بەکەمی بی سەرویندا بە تەنی ماوہ تەوہ.

ئەلیف خۆی پێ نەگیرا. ھەر لەوی دانیشت و فرمیتک لە چاوہ کانییەوہ لووزەوی بەست. مریۆک داوین ھەولێ خۆی داوو و بەچۆکدا ھاتبوو... ناخۆ بەراستی بە چۆکدا ھاتبوو؟...
ئەلیف کە ھەستایە پێ بەخۆی گوت:

- خودا ئەو پیری بەریتتەوہ. خۆزگە پیری نەدەبوو. بریا بنیادەم بەر لەوہی لە دەست و پێ بەکەوی، مردبایە.

دەستی مریۆکی گرت و ھەلستاند. نەیدەوێرا بە کۆلی دادا. گوتی:

- جارێ ماوتە پیر بی، داہە گیان. چاکە ھەرگیز پیر نابێ...
بن بالی گرت و بەرەو لای عملی برد.

مریۆک لە دوورەوہ چاوی بە عملی کەوت کە وەك مردوووان لە چەقی رینگە کە ووتوہ و خەوی لێ کەوتوہ.

گەیشتنە ژور سەری و راوہستان. عملی، بی خەم، وەك مندالان، وەك یەکینک کە ھەر فری بەم دنیا بە نەبی و لە دنیا ی ئەحە شیت و پەریەکانمەوہ ھاتبی، بی خەبەر لە خۆی و لە دنیا ی دەور و پشتی، لە خەوی شیرین دا بوو. ئەگەر ئەو دەستە زەرد و قەلشیو و چرچانە کە دەتگوت چنگوکی زەرپنەقوتەن و ئەو لاقە کوێرەوہری چیشتوانە کە دەتگوت مندالینکە و لە مندالانی دایکیا گرمۆلە بوو، لێ کەردبانەوہ و ھەر لەوی لەسەر یەکت ھەلچنێبان، رۆحیش پێ نەدەزانی.

ئەلیف مریۆکی لە تەنیشت کوپرە کەمی دانا. دەتگوت: دەیەوی بلێ:

- ئەوہ تا، خۆ دەیبینی چۆنە...

لە ناخی دلیدا دەیگوت: "چۆرێ ئاو، قومی ئاو، چۆرێ ئاو... بەدەن بەو پیرە ژنە لێقەوماوہ. کچی لە تینویتیان وشک بوو. خەریکە دەخنکی. بەلام ئەگەر بشمری داوا ناکاتەوہ. یەکەمجاریش لە زاری دەرپەری... چۆرێ ئاو."

هیچ ریبه کی پی شک نهده هات. ناخۆ ده بوو له کۆلی بکا و بیباته بن کانیه که؟ ناخ
خۆزگه ده فریکیان پی بایه. نهوده م زۆر باش ده بوو. یا لانیکه م خۆزگه ته لاشه داریکه قوولی
دهست که وتبایه.

له تهنیشت پیره ژنهوه دانیشته. نهیده توانی چاو له چاری هه لگرێ. مریمۆکی قهت ناوا نه دیبوو.
ته نانه له سالی گرانییه که شدا. له روخساری هیچ که سیشدا نه وهنده نازار و کویره وهری به دی
نه کردبوو. ته نانه له روخساری مردوو انیشدا. ده موچاروی نیسکیکی لی هاتبووه و ته واو چرچ ببوو.
چاوه کانی وهک ناویکی مه ندی رهش، مات و ته ماوی بوون. دهسته کانی بهرده وام ده له رزین. نه وهی له
هه موو شتی پتر نه لیلی ده ترساند، نه کویره وهری و نازاره بوو که له روخساری مریمۆکدا کهسک
ده چۆوه. نه ماندوو یه تی و نه بی هیزیه که، هیچ کام نه وهنده یان ترس وه بهر نه نابوو. چونکه هه
مرۆفیکه سهر مه رگی دیبوو، روخساری ناوا ببوو. به خۆی گوت:

- چ ده بی با بی. خۆ عدلی ناوا، لینگه بگرم و ههتا چو کووریش به دوای خۆمدا رایکیشم،
هیشتا به خه بهر نایه. که وا بوو، با پیره ژنه به کۆل خۆم داده م و بیبه مه سه ر کانیه که.

له بهرده م مریمۆک هه لته و ته کا و به کۆل خۆی دادا. مریمۆک نه وهنده ی دیکه ش قورس ببوو. یهک
دوو جار ان هه ولی دا به لām نه یه توانی ههستی. مریمۆک وهک گلۆله قوروشیکه لی هاتبوو. له وانه شه
نهو خۆی ماندوو بوو یته و تین و هیزی تیدا نه مابی. به لām ده بوو ههستی. چار نه بوو. مریمۆک هه
تۆزه هیزیکی ده بهردا بایه، نه ده چوه کۆلی نهو. به لām دیار بوو ته واو له پی و په ل که وتوه. ده بوو
ناویکی بداتی و بره خوار دیتکیش. ئینجا لیتی گهری له بهر خۆره که لیتی بجهوی. جا بریک وه خۆ
ده هاته وه. دوای نه ره ده کرا عدلی به خه بهر بیته. جاریکه دیکه ش ههتا تینی له بهردا بوو هه ولی دا.
لاقی راسته ی هینایه به ره وه و خۆی دایه سه ری. په راسوه کانی ژانیا ن کرد به لām ته توانی ههستی. پی
وابوو کانیه که زۆر دووره. به لām بریک لهو لاتره وه که له بن داره چناریک جۆگه له ناویکی دی و دلی
خۆش بوو. قورسایه مریمۆکی له سه ر کۆلی له بهر چۆوه و به ره و کانیه که غاری دا. کانیه که ده پازده
شه قاو له ولاتره وه، له بن داریکه ناره وهن و له نیو سینگی زیخ و چه وه کانه وه هه لده قوولی.

پیره ژنه ی له بن داره ناره وه نه که دانا. ناو، خاک، لیک و پۆی ناره وهن، هه ره هه مووی بۆنی بنیشتیان
لی ده هات. هه موو شوینی... به پێشدا جوان و زه ریف ده موچاروی مریمۆکی شوشته. دوایی له پی پر
کرد له ناو و به ده میه وه کرد. مریمۆک نه یه توانی سه ری بیته پیته و ناوه که بخواته وه. نه لیف
دهسته کانی لیک کرده وه و ناوه که رژییه خواری. مریمۆک چاوی لهو ناوه بری که رژا و بزیه کی تالی
نیشته لیو. به نیگا شتیکی به نه لیف گوت. نه لیف تیگه یی. نهوی هینایه ده م کانیه که و به ره وه دم

رایکیشا. مریمۆک سەری برده پیتشەوه و لیۆه کانی گەیانده ئاوه کە و دەستی کرد بە خواردنەوه. تا زیاتری دەخواردەوه باشتەر دەبوو. ئەلیف بەر لەوهی ئەو پاراو بی، پیلی گرت و واوی هینا و گوتی:

– دایە گیان، زۆر مەخۆرە باش نییە. کەم کەمە، جاری پرتک نانی بخۆ.

نانەبەرە کە لە پشتی کردەوه و لەبەردەم مریمۆک رایخست. مریمۆک بە چاوی فرمیسکاری و بە سۆز و خۆشەویستییهوه سەیری بوو کە کەمی کرد و گوتی:

– ئای سەت بریا تۆ ژنی ئەو کافرە نەبایە... ناخ...

ئەوجار دەستی برد و لەتیک نانی بە پەنیری پیتستەوه کردە بابۆلەیهک و دەستی کرد بە خواردنی. هەم نانی دەخوارد و هەمیش لە کانێیە کەمی تەنیشتییهوه لویچ لویچ ناوی هەلدینجا و دەبخواردەوه. ماویەکی پێی چوو تا پارووه گەورە کەمی بە پووکەکانی ورد کرد و قووتی دا:

– خۆدا عەصرت درێژ کا کچم. یاخو دەست بۆ هەرچی ببە، ببیتە زێر. ئەگەر تۆ نەبای ئەو لەو چیا و چۆلە بەرەللائی دەکردم و دەپۆیی.

ئەلیف:

– کچی وامەلێ دایە، وا مەلێ کورپتە. نەتدی وەزعی چۆنە؟

مریمۆک بە توورەپییەوه گوتی: دیتم.

جا بەهێزیکەوه کە هیچ لێی چاوەروان نەدەکرا گوتی:

– دیتم، یاخو ئەوه نان و رۆنی بی. ئەگەر تۆ نەبی، ئەو هەر لێرە دەخنکینێ و فریم دەداتە بەر سەگ و گورگان. تۆ خۆدا، بەجیم مەهیلە کچە کەم.

ئەلیف سەری سوور مابوو و نەیدەزانی چ بلی. تەنیا لەسەر یەک دەیگوت:

– وامەلێ دایە، وا مەلێ، کورپتە. چۆن شتی وا دەبی. ئەمن هەر شتیک بم بینگانەم. بەلام ئەو کورپتە. گۆشتیشت بخوا ئیتسکت ناشکینێ.

هەموو جاری مریمۆک بە توورەپییەکی پترەوه وەلامی دەدایەوه:

– دەیشکینێ.

ئەلیف هەستا و گوتی:

– دایە تۆ لێرە راکشی. با ئەمن بچمە لای عدلی. ئەگەر هەستی و نەمانبینی...
 – برۆ، برۆ جەهەندەمت لێ پر بی، بچۆ لای ئەو درێژە کافرە، برۆ...
 دەستەکانی بەرەو ئاسمان بەرز کردنەوه:

— بړو کچم، نیشه لالا... نیشه لالا... نهی خودا چاو ره شه که ردین سپییه کهم. له بهرت ده پاریمه وه. نه تۆ هه موومان ده بیینی. گوی بدهره قسه کانی من. چاو شینه کهم... نیشه لالا له سهر مهیتی نهو “عهلی” یه درتزه داده نیشم... نیشه لالا داده نیشم. نعلیف ترسا. رهنگی بزکا. لیوه کانی کهوتنه له رزین. به هه ژاوییه وه گوتی:
 - کچی دایه تۆیهی بکه... بلئی تۆیه، تۆیه، نهوه تاقانه کورته. چۆن دلّت هات دایه؟...
 خیرا لیئی دوور کهوته وه. مریمۆک که زانی دلئی شکاندووه و ترساندوویه تی، به بیئ شهوهی دهسته کانی بیئیتته خواره وه، ههتا نه لیلی له پیش چاوی ون بوو، له بن لیوانه وه ههر وا تووک و نژای له کوره کهی کرد.

نهو قسانه ی له زاری کوره کهی بیستبوونی، پینی قووت نه دهه چوون. گوتوویانه قسه ی تالی مندال له برینی گوللهش بهنازارتره. جهرگ ده بری. “تۆه خودای من، چاو ره شه کهم، ریش سپیه کهم، جوامیره نوورانییه کهم، خیرا گیانم لی بستینه و له دهست نهو “عهلی” یه درتزه م رزگار بکه... چاو شینه کهم، نه من پیره ژنیکی په ککهوتم. هاتوومه ته ده رگات و لیّت ده پاریمه وه. رزگارم که...”
 له ناکاو چاوه کانی پر بوون له ناو و گریانی نهو کی گرت. سهیری چوار دهوری خۆی کرد، که دیتی کهسی به دهوره وه نییه، کولی دلئی هه لپشت... بیست سال ده بوو ناوا له دلّه وه نه گریابوو. ده یگوت: “چاو ره شه کهم، ردین هه وریشمینه کهم... نه منت کرده به لای گیانی عهلی. نه م زستانه ژن و منداله کهی له برسان ده مرن و رووت و قووت ده بن... عادیل نه فه نیی کافریش وهره می پی هه لدیتی. ژیانی ده شیوتینی و گوندییه کافره کان و کوئخای بی دینیش گالته ی پی ده کهن... چاو شینه کهم، خودا باشه کهم... دهستی عهلیی من بگره...”
 جهسته ماندووه کهی عهلی که له چهقی ریگه که دا تخیل ببوو و لاقه کانیشی که ده تگوت مه لۆتکه ن پیچراون، له پیش چاوی ون نه ده بوون:

“نه من نهوه له هه موو خراپه ی خۆش بووم... نهوه گهردینم نازا کرد... نه قلم نه مابوو و زۆم تووک لی کرد. خودایه گیان خۆ پیشتریش پیم گوتووی، نهو قسانه ی له تووریه یان ده یانکه م، تۆ له گوئیان مگره. پیشتریش پیم گوتووی... له بیرت بی، چاو ره شه کهم، یارمه تی عهلیی من بده... نهو گیانهش له من بستینه وه... نه گهر تۆ یارمه تی عهلیی من بدهی، نهو بهر له وهی گوندییه کان دهست بکه نه لۆکه رنینه وه، بگاته ده گاته چوکوور. تۆ “عهلی” یه کهی من، “عهلی” یه بهسته زمان و میهره بان و دم به پیکه نینه کهی من... دیتت چۆن له بهر شه منییه کهی خۆی نهو مام خه لیلیه ی سواری نه سپه کهی من کرد و لیی کوشتم. چما تۆ ههر نهو کهسه نی که ناگات له هه موو شتیکه و

تهنانهت له بن عمرزیشهوه گویت له دهنگی میروو دهبی؟ عهلی بگهیتنه... باشه؟ نه گهر
“عهلی” یه کهی من بگهیتنی، نه من له گهرانه مهدا که له بابیکی سووری گهوره له چوکور ده کپرم و
دهیهیتنم له بن داره گریزه پیروژه که ده کوژمهوه و ده میشی لی نادهم. نه گهر خواردم به ژهرم بی. چار
شینه کهی خۆم... تۆ هه موو عالم ده بینی. تهنانهت رهگی نهو دارهش که چوه ته بن چینی حوته می
زهویهوه بانگی تۆ ده کا. وا نییه خودا باشه کهی من؟...

دهسته کانی شل بوون، هینانییه خواره وه. به لām تا ماوه یهک، ههر وا ورتهی ده هات. دوایی
له سهر باسکی راسته ی لیی راکشا و خوی لی کهوت.

عهلی که به خه بهر هات، ده مه ده می زه رده پهر بوو. هه موو گیانی ژانی ده کرد. نه لیلی له
ته نیشته خۆی دی که سهری وه شه ژنۆی کردووه و خه ونووچکه ده بیاته وه. نازای نه ندایمی وا
دیشا که وهک بلتی له ده ستاونگدا کوتاوته. هه یچ کوتی بۆ هه یچ کوتی نه دیشا. دوا ی نه وهی
خه و آتوویه کهی ته و او بوو پرسی:

- بۆ کوی چوو بووی؟

زاری وهک ژهره تال بوو. نه لیلی گوتی:

- دایکم دۆزیته وه. به کۆلم کرد و بردمه دم کانیه که. نه وه تا له ویتیه. نانیشم دایی جا

هاته وه لای تۆ.

عهلی له پیتشدا دلّی خۆش بوو، له ناکاو نیوچاوانی تیک نا. وه بیری هاته وه که دیسان ده بی
نهو باره قورس و گه وره یه به کۆل هه لگری. دایکه کهی له بهر چاوی هینده ی کیتیک قورس و
گه وره ببۆوه. چاوه کانی ترسابوون. تۆ قیبوو. له ناخیدا ههستی به شکان و ناخۆشییهک کرد.
دهست و لاقه کانی سست بوون و تینیان تیدا نه ما. چیی نه ما بوو له ترسانا هه لگه رزی.
چاوه کانی له ترسانا زهق ببوون و دهنگی پر بوو ترس، گوتی:

- دۆزیته وه؟ ها؟ دۆزیته وه؟

ده تگوت ده یه وی ههستی. دهستی له سهر عه رزه که دادا و دیسان هاواری کرد: “دۆزیته وه،
ها؟... ده بی ههستم... ناکری راههستین. ده بی بگهیتنی... ناکری نه گهیتنی... روژتیک رۆشیت و
چواری ماوه ته وه... چوار روژی دیکه دهست ده کهن به لۆکه رنینه وه... نیمه له کوتین؟ چیا که مان
بریه. نیستا له پیده شه کهی رو به رووی چوکورین. به چوار روژان ده گهیتنی، نه گهر دیسانیش
لیمان نه قهومی. نه گهر نهو به له عه نهت بووه دیسان نه گه ریتته وه و به رهو ناوایی نه روا ته وه و ناوا هه تا
به یانی به شوین خۆیدا سه رمان لی نه شیتوین و سه رگه رداغان نه کا. ده بی ههستین.

هەر وا په‌یتا په‌یتا دوو پاته‌ی ده‌کرده‌وه که ده‌بئ هه‌ستین و ده‌بئ بگه‌ینی. به‌لام نه‌یده‌توانی ببزوی. له‌وانه‌یه‌ نه‌و کاته‌ی بۆ سه‌ده‌مین جار گوتی: ”ده‌بئ هه‌ستین، ده‌بئ بگه‌ینی”، نه‌لیف خۆی پئ رانه‌گیرا و کولئ دلئ خۆی هه‌ل‌پشت.

له‌ به‌یانیه‌وه‌ پێشی خۆی گرتبوو و هه‌یج باسی نه‌وه‌ی نه‌کردبوو:
– منداڵه‌کانم. منداڵه‌کان برسی و تینوو له‌و سه‌ر چیا به‌ ماونه‌ته‌وه‌. پێت وانیه‌ له‌ برسان مرده‌بین یان له‌ ترسانا زراویان چووبئ؟... منداڵه‌کانمان عه‌لی، حه‌سه‌ن و ئۆمه‌خانی من...
عه‌لی له‌ ناکار ده‌رپه‌ری. چاره‌کانی وه‌ک شیتان له‌ ژێللا هاتبوون. مسته‌کانی قووچاند و هه‌تا هه‌یزی هه‌بوو باسکی راوه‌شاند:

– وه‌للاهی منداڵم شتیکیان لی هاتبئ، نه‌منیش گه‌رووی ده‌گرم هه‌تا نه‌مرئ به‌ری ناده‌م.
راوه‌ستا و به‌ توو‌په‌یی و هه‌نکه‌هه‌نانک گوتی:

– ده‌یکوژم.

جا وه‌رپئ که‌وت.

تا گه‌یشه‌ لای دایکی جار به‌ جار توو‌په‌تر ده‌بوو. چیی جینیوی به‌سه‌ر زاریدا هاتن به‌ دایکی دا. قه‌لافه‌تی دایکه‌که‌ی دای خنکاندن به‌ روخساری زه‌رد هه‌لگه‌راو و درێژوو‌که‌و و ملیکی باریک و مۆر و زاریکه‌و که‌ می‌ش و مه‌گه‌زی که‌سک ده‌چوونه‌ ناوی ده‌هاته‌نه‌وه‌ ده‌ری، بۆ ساتیک له‌به‌ر چاوی لا نه‌ده‌چوو.

که‌ له‌ پشت سه‌ریه‌وه‌ گوتئ له‌ ده‌نگی نه‌لیف بوو راوه‌ستا. نه‌لیف گه‌یشتی و پێکه‌وه‌ رۆین. نه‌لیف به‌ دارستانه‌که‌دا بای دایه‌وه‌. بریک دواتر که‌ عه‌لی سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌، چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ولاتره‌وه‌ دایکی دی که‌ لاقه‌کانی به‌ سینگیه‌وه‌ نووساندوه‌ و وه‌ک گلۆله‌یه‌ک خه‌ر بۆته‌وه‌. دایکه‌ داماه‌وه‌که‌ی ده‌تگوت چنگیک په‌ر‌په‌الی کۆنه‌یه‌ که‌ له‌ قوژبنیک کۆکرایته‌وه‌. داماه‌ و په‌ر‌په‌شان. رقه‌که‌ی نیشته‌وه‌. په‌ژێوان بۆوه‌ له‌وه‌ هه‌مووه‌ جینیوه‌ی دابووی. چیی وای نه‌مابوو ده‌ست بکاته‌ نه‌ستۆی دایکیه‌وه‌ و ده‌ست و چاوی ماچ بکا. به‌ سه‌ر سه‌ری دایکه‌وه‌ پێی به‌ عه‌رزیه‌وه‌ ره‌ق هه‌لات و نه‌یتوانی زاری بکاته‌وه‌ و هه‌یج بلئ. ده‌سته‌کانی به‌ولاولایدا وه‌ک چۆن دوو وشکه‌له‌دار شوێر ده‌بنه‌وه‌، ئاوا بئ جووله‌ بوون. نه‌لیف به‌ شه‌که‌تی له‌ ته‌نیشتم مریمۆکه‌وه‌ دانیشتم.

عه‌لی بیرێ کرده‌وه‌:

– ده‌بئ بچم و له‌به‌ر ده‌می دانیشتم.

دەبوو بە کۆلّ خۆیدا بدا و خۆی بگه‌یتیتتەوه لای منداڵه‌کانی که له جەرگه‌ی خه‌تەری په‌لاماری دز و حیز و دپنده و فڕنده‌دا به‌جیتی هیتشتبوون و دەبوو به‌ر له‌وه‌ی گوندیه‌ی کان بگه‌نه‌ لۆکه‌ ریننه‌وه، نه‌ویش دەبوو بگاتێ. نه‌دەبوو نه‌گاتێ نا. به‌لام دەرترسا. هه‌موو پشستی دامالکابوو. نه‌وه‌نده‌ دەرترسا ده‌تگوت چه‌قۆیه‌کی تیژ به‌ نێوه‌ راستی نه‌و برینه‌دا دیتن. هه‌موو گیانی ده‌له‌رزێ. نه‌لیفیش چاری له‌ چاری نه‌و بوو و له‌ حالیکدا که بیره‌ ناڵۆزه‌کانی به‌ روخسارییه‌وه‌ دیار بوون، هیواپراوانه‌ و سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ چاری لێ کرد. به‌لام هیچ نه‌دەرترسا و چاری لێ هه‌لنه‌ده‌گرت.

عه‌لی نه‌یده‌زانی چ روه‌ی داوه‌. ده‌ترسا و هۆشی له‌ خۆی نه‌ده‌ما و قورساییه‌که‌ی دایکی له‌سه‌ر لاقه‌ برینه‌داره‌کانی هه‌ست پێ ده‌کرد و هه‌موو گیانی ده‌له‌رزێ.

“زینگه‌که‌ زۆر دووره‌. چما ته‌واو ده‌بی؟ جا نه‌و رینگه‌یه‌ چۆن ته‌واو ده‌بی.”

چاوه‌کانی ره‌شکه‌وویشتکه‌یان ده‌کرد و پیتی وابوو قه‌ت پیتی ته‌واو ناکرێ. که‌واپوو چۆن به‌ر له‌وه، نه‌و هه‌موو ساڵه‌ نه‌و رینگه‌یه‌یان سه‌ر به‌ره‌و خوار و خوار به‌ره‌و ژووڕ بریسیو؟ به‌هۆی گوت: “نه‌گه‌ر گوندی هه‌مووی پینکه‌وه‌ بن ده‌کرێ. به‌ خۆشی و شادی و شه‌ر و چه‌قه‌ ته‌واو ده‌کرێ. رۆحم له‌به‌ر کۆمه‌لی گوندییان مری، هه‌ر له‌ شویتنیک بۆنی کۆمه‌لینکت بۆ بی، نیلی نه‌ پشت نیشمه‌یک ده‌مینی و نه‌ لاق برژانویه‌یک. نه‌مه‌رۆش نه‌بی لانیکه‌م سه‌به‌ی ده‌بی بگه‌ینه‌ گوندیه‌یه‌کان. هه‌ر ده‌بی بگه‌ینی.”

له‌ گه‌ل ته‌وه‌شدا نه‌یده‌توانی داییتت‌ه‌وه‌ و دایکی له‌ کۆلّ بکا. جاریکیان پشستی تی کرد و داهاته‌وه، چیی وای نه‌ماپوو له‌به‌رده‌م دایکیدا دانیشی، به‌لام له‌په‌ر وه‌ک ده‌رزیه‌کی تیراکه‌ن، ده‌ره‌په‌ری. دیسان قیت بۆوه‌ و جووله‌ی لێ برا. خۆی به‌ پێه‌ش رانه‌ده‌گرت. به‌لام نه‌شیده‌توانی دانیشی. مریتمۆک که‌ وێده‌چوو لێ تی گه‌ییی، ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ دادا و هه‌ستا:

— کچه‌که‌م، داوه‌ ده‌ستتیکم بۆ به‌دۆزه‌وه‌ با وه‌رێ بکه‌وین. منداڵه‌کان لای بارگه‌وبنه‌که‌ ماونه‌ته‌وه‌؟ وا نییه‌؟ نای منداڵه‌ لیه‌وه‌ماوه‌ کاتم. برسی و تینوون.

عه‌لی به‌ تووره‌یه‌یه‌وه‌ له‌ دله‌ خۆیدا بۆلاندی: “هه‌ر له‌به‌ر تۆی تووک لیتکراو.” دیسان خه‌ریک بوو هه‌لده‌چوو و پشووێ سوار ده‌بوو. نه‌لیف ناخینکی هه‌لکیشا گوتی:

- برسی و تینوو.

لقه‌ دارێکی به‌ زۆری شکانده‌وه‌ و لک و گه‌لای لێ دامالی. هیئای و دایه‌ مریتمۆک. که‌ سه‌یری ده‌موچاری کرد، دلی خۆش بوو. مریتمۆک ره‌نگینکی هاتبۆوه‌ به‌ر. له‌ پێشدا داوه‌که‌ی له‌پێش خۆیه‌وه‌ چه‌قاند و خۆی دایه‌ سه‌ری و هه‌نگاوێکی نا.

برېك دواتر، مريټوك له پيشهوه و تهليف به دوايدا وهړئ كهوتن. ريگه كه به كوچك و
 چهوى گهوهى هيندهى سيټيټك كه لافاو رايمالسيون و هينابوونى، داپوشرابوو. هر بويه
 روښتنه كه يان برېك به زه حمت بوو. تهليف گوتى:
 - دايه و اباشتره بچينه قهراغ ريگه كه و به سرر گزويگياكاندا برؤين.
 دهستى گرت و كيشايه دم جاده كه وه.

علمى له جيتى خوى پيى به عمر زيموه وشك بسوو و له دواوه سهيرى ده كردن. بسوكي و خمسوه
 خيرا خيرا ده روښتن و نه وهش دلى علمي خوش ده كرد. خو ناوا روښايه، به دلنياميهوه ده گهينه
 چوكور. نهو دهيتوانى هر ناوا نهوان به جي بيلئى و خوى خيراتر بگاته چوكور: "ناخ، خو نه گهر
 توانيبايان هر ناوا برؤن." علمى ورده ورده سووكتر ده بوو و تووره بيه كهى ده بووه شادى.

علمى هر وا دلى خوش بوو تا گهيشتنه همورازه كه. به هيو وا به دلى خزشمه بيري له وه
 ده كرده وه كه بهر له وهى گونديه كان بچنه كينلگه كانى لوكه وه، نهو ده يانگاتى. له وان هس بوو دور
 روښ زووتر. ته نانهت بهر له وهى نهوان بگه نه چوكور، هر له ريه... ناخ نه گهر له ريه بيانگاتى
 چمند باش ده بى. له بهر دم كوټخا قوت ده بيهتوهو بانگى تاشباش ده كا و هر چى هميه بؤ
 گونديه كانى باس ده كا: "گونديش نه قلياى هميه. هر نه وندهى ربي راست و باشيان نيشان بدهى و
 قايليان بكهى، جا نيدى كارت پييان نه بى. گونديه كان تازه برويان كرده وه. هر نهو سه گه
 ماستاوچيپانهى ده روبروى كوټخا و خزم و كسه كهى ماون. يه كتريان باش گرتوه. ده بى ليك بلاو
 بكرين. ده بى به چارى فرميسكاويمه قسه بؤ گونديه كان بكهى بؤ وه... ده بى باسى مافى هه تيو
 و ليقمه ماوان و بيوه ژنان و هه ژاران يان بؤ بكهى. ده بى پييان بلئى نهو نانهى گوندى ده يهون، له خوټنى
 خزان گوشاوه. ده بى پييان بلئى وهرن نهو پارهميه ناغاگان ده يدنه كوټخا، له نيو خوماندا كزى
 بكهينهوه و بيدهينئى و داواى لئى بكهين واز لهو به كره شيته بيئنى و نهو به لايه به سرر گونديه كان
 نه هينئى. نهو ژنهى به كره شيت بهو كولمه سوورانهميه، له هيچ گونديك ژنى ناوا ده ست ناكهوى.
 ژنيك ناوا خوش بيكهنئى و ناوا قورن بادا." ژنهى له خيالئى خوزدا رووت كرده وه و له بن ليووه
 گوتى: "شهرت و نادم له گمل خزم كرده وه... خو به كره شيتيش به مفتئى وه چنگى كهوتوه."

"كه يفي به هر كهس نهيه له گه لئى نانوى. به لام ناخ نه گهر كه يفي يه كينك بگرئى، كوره خو
 له بهر چاوى به كره شيت و به بهر چاوى هم موو گونديانهوه دهستى له گه لئى تيكه لئى ده كا و هر
 گوتش ناداتئى. نه گهر له يه كينكى هه لكيتلا، واز ناهينئى، دهستى له گه لئى هر تيكه لئى ده كا. جا
 پيره ميړدى هه شتا ساله بئى يان مندالئكى پينج سالان. هه كه له بهر ژنى ناوا سه ره پؤ مره."

مریمۆك له هه‌ورازه‌كه پشوری لی برا و راه‌ستا. ئەلیف هه‌ولتی دا بیبا. مریمۆك لاقی له به‌ردیك هه‌له‌نگووت و به‌روه‌ده‌م كه‌وت. مه‌قی نه‌كرد. ته‌نانه‌ت ناخ‌كیشی نه‌كیشا. ئەلیف پیتی وابوو مردووه. چوه پیتی و هه‌ولتی دا هه‌لیستیینی به‌لام نه‌یتوانی. له‌و جه‌نگه‌یه‌دا عه‌لی مریمۆکی دی كه‌وتووه. له‌ ناكاو شیت بوو و وه‌ك شیر هه‌لچوو. له‌ داخان شیت بوو.

به‌ره‌و مریمۆك غاری دا. پیلی گرت و وا قیتی كرده‌وه و خستییه‌ سه‌ر كۆلی خۆی، كه‌ هه‌م مریمۆك و هه‌میش بۆخۆشی پیتیان سه‌یر بوو. مریمۆك به‌هۆی نه‌و راتله‌كانده‌ له‌ناكاوه، هه‌موو ماسوولكه‌ی شل ببونه‌وه و وه‌ك ته‌رمیك به‌سه‌ر پشتیدا شوێر ببۆه. عه‌لی باسکی بی هیزی دایکی گرت و له‌ ده‌وری ملی خۆی هه‌لان‌دن. ده‌ستی خۆشی وه‌بن لاسه‌ته‌كانی دایکی دا و به‌و جوړه قورساییه‌كه‌ی به‌سه‌ر نیوشان و ده‌سته‌كانیدا به‌ش كرد.

تا هه‌ورازه‌كه‌یان بری شه‌لائی ئاره‌قه‌ ببوو و كه‌وتبووه هه‌نانه‌پرکی. لاقه‌كانی ده‌كرانه‌وه: "بۆ چما پیاو ده‌كری ئه‌وه‌نده‌ قورس بی. هه‌م ده‌لیتی مردووه. پیتی سه‌رت به‌ له‌عنه‌ت بی ژنه‌كه‌. خودام له‌و خۆدایه‌ له‌به‌ر تۆ منداله‌كاتم شتیکیان به‌سه‌ر هه‌اتبی. هه‌م ده‌تخنكینم و هه‌م فریت ده‌ده‌مه‌ قونه‌بانی نه‌شكه‌وتیكه‌وه. یان هه‌ر له‌و دارستانه‌دا فریت ده‌ده‌مه‌ به‌ر ده‌می قه‌ل و داڵ.

ملی لی درێژتر ببوون. تا ماندووتر ده‌بوو، پتر ملی به‌ره‌و پیتشه‌وه درێژ ده‌كرده‌وه. بیژه‌ژنه‌ش ده‌خزیه‌ خواره‌وه و قورساییه‌كه‌ی ده‌كه‌وته سه‌ر ده‌ست و ملی عه‌لی. عه‌لی بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی هه‌نانه‌ بکیشی، جار نه‌ جارێك هه‌لیداویشته‌وه سه‌ری. به‌لام دیسان ده‌خزایه‌وه خواره‌وه.

كاتی گه‌یشتنه‌وه زه‌وییه‌ ریکه‌كه‌، عه‌لی دوو هه‌نگاری داویشت و راده‌وه‌ستا. ئاو‌رپکی دایه‌وه و له‌ ئەلیفی پرسی:

— زۆرمان ماوه‌ بگه‌ینه‌ منداله‌كان؟...

ئه‌لیف گوتی:

— شتیکی وای نه‌ماوه. ده‌لیتی چی راه‌ستین پشویه‌كت بیته‌وه به‌ر؟

عه‌لی زۆری هه‌ز لی بوو برێك به‌سه‌یتته‌وه، به‌لام ده‌ترسا. چون ده‌یزانی هه‌ر دانیشی، ئیدی ناتوانی هه‌سته‌یتته‌وه.

رۆژ ئاوا ببوو و هه‌وا به‌ره‌و تاریکی ده‌چوو. له‌ باشووره‌وه شیبایه‌کی شیدار و بۆنخۆش هه‌لیكردبوو. هیتشتا زۆری ما‌بوو مانگ هه‌لی.

رینگه چۆلّه. كەس ديار نيبه. سالان ئەو رینگايانە لەو دەمانەى سالدئا ئاوا چۆن و بەتالان
 نەبوون و ھەر جەمى دەھات لەو گوندييانەى بەرەو چوگور بەرپۆھ بوون.
 “لەوانەى مام خەليل بە سەھو چووبى. بە سەھوچووە و گوندييەکانى زۆر پيش له
 پشکووتنى لۆكە وەرپۆ خستووە. ئەگەر وا بايە، چ باش دەبوو.
 “گوندييەکان دەگەنە چوگور و لە تەنیشت كينلگە و مەزراى نەگەيبوى لۆكە، كەپرەكانيان
 ساز دەكەن و چاويان دەبرنە چلە لۆكە و چاوەرپۆ دەبن. زۆر لەو پيشيش ئەو كاتەى مام خەليل
 نەخۆش بوو، وا ببوو. خەلكى گونديەکانى ديكە لانیکەم بە دوو سال جارێك بەسەھو دەچوون.
 “لە تەنیشت مەزراكە ھەلدەترووشكان و يەك بە يەك قۆزاخە پشكووتووەكانيان دەبژارد. ئەمپۆ
 پيش قۆزاخە، ئەمپۆ دە، پازدە دانە.. ئەمپۆ سەد دانە پشكووتوون. قۆزاخەى پشكووتوو رۆژ لەگەل
 رۆژ زياتر دەبوون. ناخري رۆژنيكيان دەبينن، دنيا وەك بەفر باريبى سپى پۆش دەبوو.”
 عەلى لاقە بلۆقاوى و ھەوکردووەكانى بە رۆن چەور کردبوو و لەبەر بەرپۆچكە كە راكشابوو.
 ردينە ماش و برنجى و دريژەكەى خۆلاوى بوو. چاوەكانى لەبەر تيشكى خۆرەكە قىچ
 كەردبوونەو. ئاوى كانیەكە لووزەوى بەستبوو. بريتك لەولاترەو، لە بەشە سووتاوەكەى
 دارنيكەو، كە لك و پۆى داھاتبوونەو، بنیشت شۆر ببوو. زۆرەى گژ و گىاي دەشتە
 خۆلەميشیەكە وشك ببوون. عەلى لەو كاتەو كە لە خەو ھەستابوو، زارى نەكەردبوو و
 قسەيەكى نەكەردبوو. بىرى دەكەردووە و توورە دەبوو.
 ھەتمۆكە پيريش لەو بەرى كانیەكەو، كرووشمەى كەردبوو و نەدەبزووت. تەنانتە بۆ تاقە
 جارنيكىش چىيە چارى نەكەردبوو سەبرى عەلى بكا. ئەليف بريتك لەو لاترەو پالى بە دارە
 نيزگيليكەو دابوو و جلرەگى لەبەر مندالەكان داكەندبوو و ئەسپيكانى دەكوشتن. ھەتاو دەتگوت

تاوی بههارینه. هه موو ولات هیتن و بی جووله بوو. تمنانهت گه لایه کیش چیه نه ده بزوت. دیار بوو به بیری لای دریاوی داوینی چیاکانی تۆروسدا تیده پهرن. ئەلیف هەر وا خەریکی نەسپی کوشتن بوو و خەفەتی له خۆی و مندالەکانی دەخوارد. خەریک بوو ناواری تیبەریی بۆ مریمۆک. جاری دلی هەر نه ده هات سەیری روخساری مێرده که و لاقه هه و کردوه کانی بکا. نه گهر سهیری کردبایه، چاوی پر ده بوون له فرمیسک و گریان نهوکی ده گرت. نه گهر توانیسی، هەر هه مووانی له کۆل ده کرد و وهک بالندهیه که ده فری و ده یگه یاندنه چوکوو و له ده م کینلگهی لۆکه دایده نان.

مندالەکان رووت بوون. رووت رووت. له سه ر عه رزه که دانیشته بوون و بی ده نگ و خه مبار نه و بنیشتیان ده جوی که له دارستانه که دۆزیبوویانه وه.

له دووره وه هاشوهوشیک له ناسمان گه را. سه ریان هه لیتنا: مریمۆک هەر نه شبزوت. مندالەکان زیراندیان و له جیی خۆیان دره پهرین. عه لی له بن لیوانه وه پیکه نی. ئەلیف هەر وا که شه کی مندالەکانی به ده سته وه بوو، هاته لای عه لی. عه لی چاوی له ناسمانی بریسو و سه یری ده کرد. ئەلیف هەر له وی راهه ستا و چاوی بریه ناسمان و مریمۆکیش دوا ی هه مووان، سه ری هه لیتنا بوو و سه یری ناسمانی ده کرد. مندالەکانیش هاتنه لای با بیان. ترس و شادیه که له روخساریاندا تیکه ل ببوو. روخساری ئەلیفیش سه رسوو پرماوی پتوه دیار بوو. له دووره وه، له مو قوژینی ناسمانه وه، سی فرۆکه ی جیت، که هیلکیکی سپی زیوینیان له دووی خۆیان وه به جی ده هیشته، نه سه ره سه ری ناسمانیان ده پتوا. بریک دواتر له چاوان ون بوون. نیتر ده نگیشیان برایه وه.

عه لی به پیکه نینه وه سه یری مندالە ترسا وه کانی و ژنه سه رنجرا کیشه که ی کرد و گوته:

- له سه ربازی به وانیه یان ده گوته: "فرۆکه". هەر کام سه ت هه زار، هه زار، دوو هه زار هۆردوویه که خه لکیان تیدا جی ده بیته وه. هەر سه ربازه ی بۆمبیکێ ده ده نه ده سته ی و نه وانیش بۆمبه کان به سه ر گۆندی کافراندا به رده ده نه وه. بۆمبه کان به رده مبه نه وه و چیی کافره له ته په ت ده بن. دار و به رد و تران ده که ن. هەر وه کی دیتان، له چاوتروو کانتیکا له چا و ون ده بن و ده پۆن. له سه ربازی به نیه میان ده گوته: به هیتترین لیخو پر (فرۆکه مان) سی نه وانه تورکن. له سه ربازی جار تکیان چاره شه که مان گوته: "عه لی توژ وه ره سوار به و ده ورکیکی ناسمانان لی به ده". گوتم: "نامان جه ناب، ده سته ماچ ده که م، به نوکرت بم، نه من نازا تم و به رده به مه وه." چاره شه که مان پیکه نی و گوته: "گوپه، نه وه پتی ده لێن فرۆکه." حیکه ته خودایه. پیاو چۆن لیتی به رده بیته وه. "گوتم: "به خودای به ریش نه به مه وه، هەر ناتا تم سوار بم." چاره شه که زۆر پیکه نی و گوته: "عه لی، نه من پیم وابوو تو کابرایه کی زۆر نازا و به جه مرگی. به لām زۆر قزه ده رجووی." گوتم: "پیاو وه ختایه ک نازا و نه ترسه که پتی له سه ر زهویه. که تو وهک بالنده چوویه ناسمان جا تازه نازایه تی و چاونه ترسی به کاری چی دی؟"

ئەلىف ھات و لە تەنىشت مېژدە كەيمو دەنىشت. مندالە كانىش ھاتن و پالىان وەدايكيان دا و دانىشتن. عەلى دەيگېزايەو و پىدە كەنى و دلئى خۆى خۆش دە كەرد. ئەو باسى فرۆكە و قەسى چاوشە كەيانى سەدان جار گېزايەو. بەلام تا زياتر دەيگېزايەو، گوندىيە كانىش ھەموو جارئ گوتيان لئى راگرتبوو و ھىچ كەس لە ھەقايەتى ئەو فرۆكەيە وەرز نەبوو. لەو كاتەدا لاقە بلۆق كەردووە كانى، دايكە دامارە كەى، لۆكە رىنەو، عادىل ئەفەنى و كوتخا گەوادە كە و بەكرە شىتتى ملھور و رىنگە لەپرانەو نەھاتووە كانى، ھەر ھەموو لەبىر چووبۆو.

- چاوشە كە گوتى: "ئەگەر پىاو نازابى، ھەم لە ناسمان نازايە و ھەمىش لە ھەوا و ھەمىش بەسەر بەحرانەو." گوتم: "پى دامەگرە. ناتوانم سوار بم. ئەگەر من نازايە تىبەكم ھەبى ئەو ھەر لەسەر عەرزى ھەمە. ناتوانم گيانى خۆم بەدەم دەست دوو بالئى فرۆكەو." گوت: "بۆ ئەوانەى سوار بوونە بنىادەم نين؟" گوتم: "با، بنىادەم قوربان." گوتى: "لە لىواكەى نىمەدا خەلكى ناوا زۆرن."

"لەبىر تە ژنەكە؟ لەو جىتە بوو كە لۆكە مان دەرنىيەو. جىتەكى تەخت و رىك بوو. خەلكى گونەدە كەى نىوھەش لەوئى بوون. خوا دەزانئى ئەوئى چەندەى لۆكە ھەبوو. دەتگوت ھەموو دىنابەفر داپۆشەيو. لەبىر تە؟ شەمەندەفر تىكيش بە نىو ەراستە كەيدا دەرۆبى. پىيان دەگوت: "مىسىس". رووبارىكى گەورەشى بە تەنىشتىدا دەرۆبى. نىستا حوكمەت ئەو دەشتەى كەردووەتە ھىلانەى فرۆكە. ھەموو بەيانيان وەك چۆن مېش ھەنگوین بەرەو گولەكان بال دەگرن، ئەوانىش لە ھىلانە كانىان دىنە دەرى. چنەكە، ھەزار، دوو ھەزار، سئ ھەزار، چوار ھەزار... چەندى پىت بژمىردى... ئەوئەندە زۆرن. وەك ھەور بەرى ناسمانئى دەگرن."

سەرى ھەلئىنا و سەيرى ناسمانى كەرد. سئ ھىلئى زىوین ھىشتاش بە ناسمانەو بوون. "دىوتە ژنەكە؟ ئەوان ناوا رىگا بوخۆيان ساز دەكەن بۆ ئەوئى ئەگەر جارئكى دىكە ھاتنەو رىيان لئى ون نەبى. ئەگەر لە نىكەوە بىيانىنى سەرت سوور دەمىتئى. ھەر بالئىكيان لە رەنگىكە... مۆر، كەسك، سوور... بە قورسانى خوداى بم. وا دەبرىسكىنەو و رەنگە كانىان ھەر لە نەرخوانىيە كەو بەگرە ھەتا مۆرە كەيان وا دەگۆرئى چاوت بە شەوارە دەخەن. ئەلمان گوتوويەتى: "ئافەرم بۆ مىللەتى تورك. مىللەتى نازا. مىللەتى "دەمىر قىراسى، مىللەتى ژىر. جا وەرە نىمە لە كەيموە ئالمانىن، بەلام توركەن فرۆكەيان لە نىمە زياترە." كچئى ژنەكە، با پىت بلئىم ئەوانە بە شەوىش ھەلدەفەن. چراى سوور و سەى و نارنجى و سەوز وەخۆيان دەخەن. ناسمان نوقمى ئەستىرەى رەنگا و رەنگى درەوشاوە دەبئى خۆزگە ئەو كاتەى ھەمووان پىكەو ھەلدەفەن بىيانىنى. دەبئى بە شەو بىيانىنى. "دەبئى بچىتە ئەو شوتنەى پىئى دەلئىن "incirlik" نىنجىرلىك. دەبئى بچئى... ئەلمان گوتوويەتى: نىدى ئەو مىللەتى

تورکەمى ئەمۇ ھەممۇ فۆزۆكەيمى ھەيە، نىتەر ناکرىئ قەرە لە قەرەى بەدى. بۆۋە نابى شەرپەلەگەل ئەمۇ مىللەتى تورکە بەكى. ”گوتتويەتى: ”لەمەوپاش مىللەتى تورک لە سايمى سەرى ”دەمىر قىراسى ”دا زىندوو بوۋەتەمۇ. يەكيتك كە رۆژى سەد دانە فۆزۆكە ساز بکا، نىتەر پىشتى ۋە عەرزى ناکەمۇ. ”ئەلمانىا گوتتويە: ”ھارپىيان، نىتەر ھىچ، مىللەتى تورک بۆۋەى نابى شەرپى لەگەل بەكى. ”قەسى بۆ مىللەتەكەمى كەردوۋە و گوتتويەتى: ”مىللەتە گەورەكەمى من، سەيرى ئەمۇ توركانە بەكەن، بزەنن چەندەيان فۆزۆكە ھەيە. ئەوانە خەمى شەرپىيان نىيە. نىتەر كەس ناتوانى لىيان نرىك بىتتەمۇ. ۋەرن تىتۆلتىك لەوان دابدېرىن. ”چاۋەشەكەمى نىتمەش ۋاى دەگوت. دەيگوت: ”نىتەر ژنان، نابنە بىۋەژن و مندالمان ھەتىو نابن. ”ژنەكە، ئەمۇ فۆزۆكانە ھەتا نرىك خۆر دەچن و گوندەكانى خۆرىش دەبىسن. چاۋەشەكەمان كابرەيەكى چوارشانە بوو. جوامىر بوو. دەيگوت: ”نىتەر ئەمۇ دىنبايە بەكار نايە. نىتمە دەبى بچىنە سەر ھەسارەكان. ”

”خۆزگە ئەمۇ فۆزۆكانەت دەدى. ۋەك مىشەنگوگىن دەگەرىنئەمۇ ھىلانەكانيان. چاۋەشەكەمان دەيگوت: ”ئەمۇ سەيرى چ دەكەمى عەلى؟ تۆ خوا ئەوانەشت پى فۆزۆكەيە؟ كورپە زەبەلاخەكانىانت نەدىۋە. ۋەك ئەمۇ كىتوۋەن. دەكرى خەلكى گوندېكىان تى كەمى و لىرەۋە بىانبەيتە ”عەدنە. ”ھەممۇ خەلكى گوند لە ژن و مندال و مانگا و مىگەل و نەسپ و گوئىدرىژەكانىيەۋە ئەرئ ۋەللأ. ”

بى دەنگ بوو. ھەزى دەكرد زياتر باسى فۆزۆكەكان بکا، بەلام لەۋەى زياتر نەدەزانى. نىتەر بلى چى؟ چۆنى بلى؟ ئاخىرى گوتى:

”ئەوانە لە تارىكايى شەودا ھەر خوا دەزانى چۆن نوور دەپژىتن. ژنەكە، نوقمى رووناكى و تىشك دەبن. ھەر دەلىتى كىتويكى تىشك بە ئاسماندا كەوتۆتە رى. خوا دەزانى راست ۋايە. ” بى دەنگ بوو. ئەلىف سەرى بەردابۆۋە و دىسان ئەسپىتى دەكوشت و بىرى دەكردەۋە: ”گوندى زۆر دەمىكە گەيونەتە چوكورور. ”مندالەكان كە چاۋايان بربىسۋە رىگە زىويىيەكەمى ئاسمان، لە تەنىشت دايكىانەۋە ھەستان و بەرەۋ لاي دەۋەنەكان بەرى كەوتن. دۋاى ماۋەيەك عەلى باۋىشكىكى دا و گوتى: ژنەكە.

ھەتارى شلەتېنى پايىزى ۋەجۆشى ھىنابوو:

- ژنە، چوار رۆژى دىكە دەخايەنى تا دەگەنە چوكورور. جگە لەمىرۆ چوار رۆژى دىكەمان ماۋە. سەيرى ئەمۇ گىايانە بەكە. دەستى برد قولە گىايەكى لە زەۋىيەكە ھەلكىشا و نىشانى ئەلىفى دا. ئەلىف سەيرى ئەمۇ گىايانە بەكە ھىشتا وشك نەبوۋەن. دەزانى مام خەلىل چۆنى دەزانى لۆكە پشكوتوۋە؟ ئەمۇ رۆژىك خۆم لى مات دابوو بزەنم چۆن دەزانى. دىتم

هه‌لێاندە کەنێ و سەیری رەگە کانیان دەکا بزانی و شك بووه یان نا؟ ئەگەر وشك بووی یانی ئەوه له چو کووراوا لۆکه پشکووتوه. مەبەستم رەگی نێزگیه.

سەرکەوتوانه ئەو چلە گیایە بە دەستیەوه بوو خستە پێش ئەلیف:

- ها، بزانه. ئەو رەگە وشك بووه؟ خۆی وشك نەبووه، چ بگا بە رەگە کە. کەچی دەبێ رەگە کەمی وشك بێ. ئەو کات جا لۆکه دەپشکوێ له چو کووراوا. کەوابوو دیاره ئەگەر گوندیەکان نێستاش گەییئە چو کوور دەبێ له تەنیشت مەزراکان دانیشن و چاوەرێتی پشکووتنی لۆکە ی بن.

جا گورانیدی:

- وانیه ژنە کە؟

ئەلیف بۆی سەلماند:

- رێک وایه.

- جگە لەمەرۆ چوار رۆژی دیمان ماوه. دە رۆژیش چاوەرێتی پشکووتنی لۆکە ی دەبن. دەبیته چوارده رۆژ. له ماوهی چوارده رۆژاندا چو کووراوا سەهلە پیاو لێرەوه دەگاتە دەروازهی چاناق قەلا و گێلی بۆلونیش.

ئەوهش سەرم لێی سوور دەمیئێ... "پێکەنی" ناخ، خودایه گیان یانی مام خەلیش بە سەهو دەچی؟ هەر خودایه سەهو ناکا. سەیری رەگی ئەو گیایانە بکە. هەر قرچیش نەبوون. لانیکەم مانگێکی پێ دەچی هەتا وشك دەبن. خودایه ئەوه حیکمەتی تۆیه. ئەمی خالقی زەوی و ناسمانان بە قوربانت م...

عەلی دیسان بێ دەنگ بۆوه. لەسەر گازه‌رای پشت لێی راکشا و له بن لێوه کانییەوه بە ورته ورت گۆزانییەکی شادی گوتەوه. تاوه کە هەر دەهات و گەر مەر دەبوو. بۆله مەلێک بە قیژ و قاو بەسەر سەریاندا هاتن و رابردن. بێرێک دواتر عەلی کە دەموچاوی نوقمی نارەقه بوو هەستا و گوتی:

- ژنە کە، ئەمن چ کەللە کەرێکم. سەیری ئەو ئەقلەم بکە. کەمی نییه پێم بلی، ناخر گەمژە، بۆ بێر ناکە یەوه، ئەمسال گوندیە کانیان زووتر کەتنه رێ. بۆ نایینی ئەو رێگایانە چۆل چۆلن. ئەوه بۆ ئەقلت نەبیری کە مام خەلیل خەرەفاوه. هەمی گەمژە. ئەقلت پێی نەشکاوه کە مام خەلیل چیی لێ نەماوه تەوه. ئەگینا نێستا ئەو رێگایانە وەک مار و مێروو خەلکی پێوه دەبوو و کەسی هەلنەدەگرت. نێستا، پێنج شەش رۆژی دیکە سەر و سەکوێ گوندیە کانی دیکەش دەردە کەوی. گوندیەکان، زۆر زوو رۆشتن. چ بکا مام خەلیلی داماو، ژنە کە، چ بکا؟ یارەبی خودا کەس لەپێ نەخا. ئەمن شیتێکی سەیرم ناوا رۆژ و شەو وەک سەگ غار دەدەم. ئەقلێکی سەیرم هەیه.

ئەلیف چاۋەكانى درشت و گموره بون. چاۋەكانى كوردبونموه و بەبى ئەوهى چاۋ بتروكىتى
سەيرى مېردەكەى دەكرد.

- تف، خودا تۆزە ئەقلىك بە من بدا. كورە ئەتۆ هېچ بېرت لەوه نەكردەوه كە گيا هېشتا تەر و
بەرە. ئەو جادەيه كاروانىك و پېرەمېردىك نەبى كەسى پېدا نەرۆيوه. كاتىك دەگەمى گوندى لە دەم
كىلگەكە كەپريان هەلبەستووه. ئەو كات دەستم لە نىوقەدم دەنىم و پى دەكەم. قاقا پېيان پى
دەكەم. دەلېم "سلاوتان لى بى" و پى دەكەم و دەلېم: "هېشتاش پىنج رۆزى ماوه بۆ لۆكە
پشكوتن. ئەمن بەوم دەزانى بۆزە درەنگ هاتم. برادەرىنە، ئەمسال مام خەلىل وەزعى باش نىيە.
بىبورن كە ئىوهى دەرخواردى تەپز و مېشولەى چوكورواۋا دا. لە منىش بىبورن لەوهى پىتام
نەگوت. پىتان وايە كارىكى باشتان كورد برادەرىنە ئەمندان لەو چيا و چۆلە بەجى هېشت و رۆيشتن؟
شمالەكەم لەبەرپشتوتىم دەردىنم و واى تى دەتورپىنم كە كەژ و كۆردار و بەرد بكمونە چەقلە
سەما. پازدە رۆزى دىكەمان ماوه. هېچ نىگەران مەيه. رىگەى چوار رۆزمان لە پىشە. سەبە
دوانيوەرۆ دەگەينە چامورلوو. هەوارگەمان دەشتەكەى چامورلوو دەبى ژنەكە.

شمالەكەى دەرھىنا و تى تووران. هەستايە پى. هەستى بە ژانى لاقەكانى نەدەكرد. دەرپىشت و
لىى دەدا. مندالەكان بە غاردان لە دەۋەنەكان هاتنە دەرى. ئەلیف چاۋەكانى زەق كوردبون و
بىبورنىيە مېردەكەى. مېرمۆكىش بە دەنگى شمشالەكە سەرى بەرز كردهوه و سەيرى كرد و بەخزى
گوت: "بۆ،" "عەلى" يەدرىژ، بۆ. دواى ئەوهى مېرمۆكت چارەپەش كرد، لىى دە و بچرە.

عەلى شمشالەكەى لە لىوى كردهوه و بە خۇشپىمە گوتى: "ژنەكە مردم لە برسان. ئەتۆش خۆ ھەر
دانىشتوى و ئەسپى دەكۆزى. دۆينەيك لى نى با نانىك بۆين. دەزاتم نىستا داىكىشم برسپىيەتى."

گورج بەرەو لای داىكى چوو و دەستەكانى گرت و ماچى كرد: "دايە گيان. ھەرچى دەيكىشىن
لەبن سەرى من دايە. هېشتا زۆرمان ماوه بۆ لۆكە پشكوتن و بۆۋەى گوندى دەست پى بگەن..."
و بە پەنجەكانى دەستى كرد بە ژماردن: "يەك، دوو، سى، چوار... و لەسەرى رۆيى: "يازدە، دوازدە،
سيزدە، چواردە... چواردە رۆزى دىكەى ماوه. لەو چواردە رۆژەدا پيار دەگاتە دەروازەى چاناق قەلا
و گىلى بۆلوو چ بگا بە چوكورواۋا. گوتويانە: *Canakale Incinde Aynali Carci ئەمن چوزاتم، بروام بە
قسەى ئەو پېرە سەيه كرد. چما بە بېرىشم دادەھات ئەوه خەرەفابى. ئەو مام خەلىلە... لەعنەت لە

* "لە چاناق قەلا، بازاری ناۋپنە" تاكە بەيتى يەكىك لە گۆزانیيەكانى سەردەمى شەرى سەربەخۆى تۆركىيايە
و تاكى دووئەكەى ئەويە "دايە، ئەمن دەچمە شەرى دوژمن".

مام خلیل. شوکری خودا زۆر درهنگ نه بوو. هر بۆیه له گهرانهوه دا که له بابیتک له بن داری چاکی ده کوژمهوه. خودایه قبولتی بکهی، نامین. ” به دوری دایکیدا ده خولایمهوه و دهستیکی بهرده دا و دهسته که دیکهی ده گرت و ماچی ده کرد. شه پۆلینکی شادی هه لئیکرتبوو. مریمۆک له دلّه خۆیدا گوتی: ”قوربانی بکه رۆله... قوربانی بکه... نه منیش هه ر کات گهیشتی نهوه ناوایه که مان، که له بابیتک ده که مه قوربانی. پیاو بروا به قسهی نهو پیره سهیه، نهو کافری بی دین و نیمانه ده کا رۆله عملی گیان؟ نه تۆ چاکی، پاکی به لام...”

— هیچ خه مت نه بی دایه. نه مسالان لۆکه یه کۆ ده که مه وه... مندالّه کانیش گهوره بوون. دوو هیندهی سالی رابردوو خړی ده که یه نه وه. دوو دانه نه من و دووانیش مندالّه کان ده بیته چوار. له دایکی جوئ بۆوه و چوه لای ژنه کهی.

— ترخینه کهت وه سه ر نا؟

ژنه گوتی:

— ساوارم وه سه ر ناوه.

ته مرۆش رۆن له چیشه که بکه. با دایکم بیخوا. داماره زۆر کز و لاواز بووه. وه ک داوه ده زووی لی هاتوه. با دایکم بخوا. چه وریه کهی بۆ لای نهو لاده.

چوو و دیسانه وه له بهر تاوه که لیئی نووست و لاقه کانی راکیشا.

مندالّه کان دیسانه که به دلینکی خۆشه وه به ره و نیو دار و ده وه نه که رایان کرده وه. هه سه ن به چه قۆکهی لک و پۆپی داره گیتلاسه کانی ده بری و داره دهستی ساز ده کرد. ”که گهیشتی نه چوکووراوا، به هه ر داره دهستی که ده دانه شووتی ده کریم، نه هه.” نۆمه خان لیچی لی هه لقرچاند.

— له وانیه بیست دانه شی پی بکریم. له چوکووراوا وه خته بۆ داره گیتلاستیک خۆیان بکوژن. له وه ده شته خۆ داری لی نییه.

نۆمه خان برتیک له ولاتره وه راوه ستابوو و هه سه ن هه ر شتیک گوتبایه، نهو گالتهی پی ده کرد و لیچی لی هه لده قرچاند.

هه سه ن:

— ده ته وی شووتیه کیش به تۆ بده م؟ خۆ تۆ هه میسه به گریان وه چلیمت هه لده لووشیه وه و

ده چی به با م ده لیئی.

جا لاسایی کرده وه. وه ک نهو گریا. دواپی لاسایی نهو حالتهی کرده وه که چۆن شووتیه ده داتی و نۆمه خان چۆن له دهستی ده برینتی و خیراخیرا ده بخوا.

ئۆمەخان ھېچى نەگوت. ھەر شانەكانى ھەلئەكاندن و لىچى لى خوار كردهوہ.

- تير و كەوانىكىش دەكېم و قازووہ كى قەلەوى پى دەكوژم...

لىوہكانى لستىنەوہ و زارى تەقاند:

- ناگريك دەكەمەوہ. گۆشتەكەى خوى دەكەم و لەسەر ئاورەكە جوان و زەريف دەبىرئىتم.

جا رۆنى لى دەتكى. جا كاتى ئەمن دەمخۆم تۆ سەيرىم دەكەى و لىكاوت لە زارىيەوہ دىتە

خوارى. جا ئەودەم بەغاردان دەچىتە لاي باىم و پىنى دەلئى...

ئۆمەخان پىنكەنى. ھەسەن زىياتر قەلئس بوو.

ھەر دووكيان روت و قوت بوون. ھەسەن جار بە جار توورەتر دەبوو. بە پەلە لك و پۆ

درىژەكانى دارە گىلاسەكەى دەپىيەوہ. پىنكى دەگرتن و چل و گەلا لى دادەپىن. چاوى لە كارەكەى

نەدەترووكاند. ئۆمەخان ھاتبووہ لاي و لاسايى ھەموو جوولەكانى ئەوى دەكردەوہ. نىوچاوانى و

ھەر ھەموو گىيانى شەلالئى ئارەقە بىوو. ھەسەن بە سىلەى چاوان سەيرى ئۆمەخانى دەكرد و

توورەتر دەبوو. ئارەھەت بوو. ئاخىيەكەى سەرى بەرز كردهوہ و بە راويژىكى جىددىيەوہ گوتى:

- كچەتپوہ، لاچۆ توورەم مەكە. لاچۆ لەبەر چاوم ون بە. خۆت دەزانى خەرىكى كارم.

ئۆمەخان لىتى دوور كەوتەوہ. بەلام دەستى لە گالتەجارىيەكانى ھەلئەگرت. ھەسەن گوتى:

زۆر باشە، وەللا دەتھارم. چا، چا، چا ئەو سەر و سەكوتەى. يانى چى... سەير كە، لىت دەدەم

ھا... باىم توورەپوہ. كەتنم پى مەكە.

ئۆمەخان لە ناكار وازى لە گالتە و لاسايىكردنەوہ ھىنا و قىژاندى:

- ھەى بەرازى شىت. ئىمە خۆمان لى بارە، ئەسپەكەمان مردووہ، نەنكم ئاواى لى ھاتووہ،

لاقەكانى باىم ھەويان كردووہ، ھەموو خەلكى گەيونەتە چوكوور و خەرىكى لۆكە چىننەوہن،

بەر لەوہى ئىمە بگەينى ئەوان كارى خۆيان تەواو دەكەن و دەگەپىنەوہ گوند. ئەتۆى ھىچ و

پوچ تازە لىرە خەرىكى دارە دەست چا دەكەى.

ھەسەن بەبى ئەوہى خۆى تىك بدا گوتى:

- ئەمن دارە دەستەكان بە شان و پىلى خۆم ھەلئەگرم.

ئۆمەخان:

- جا لە جىتى ئەوانە چ دەبى بارتىك لە كۆلى باىم سووك بەكەى؟

ھەسەن:

- دەى ئەو نامداتى...

- نايدا، جا نه تۆ داوات كردوه ئه و نهيدا؟

حهسهن تووره بوو و گوتى:

- كچه تيوه، لاچۆ له بهر چاوم ون به.

كاتى كيژى ديسان ليچى لى خوار كردهوه، حهسهن بهردىكى ههنگرت و رىي هالاند* و

دوايى كه ئۆمه خان راي كرد، له دارستانه كه دا وه شوينى كهوت و هاواري كرد:

- هه ي جنده، تۆ ده بيته سۆزاني. وهك ژنه كه ي به كره شيت.

ئۆمه خان گهرايوه و له بهرى راوهستا:

- ده به چى؟ دا يه ي بيلتوه ده به چى؟

حهسهن ده موده ست نهرم بۆوه:

- درۆم كرد. به باهم مه لى. به خودا سى شووتيت ده ده مى و قاژووه كى باشيست بۆ ده كوژم.

ئۆمه خان به چاوه ره شه درشته كاني سه يرى كرد و وه بيري هيناوه:

- باشه نه تۆش جار يكي ديكه ئه و قسه يه مه كه وه. به خواي باهم گوتى لى بى،

هه لته تليش ينى. خو ده زاني زۆر تووره يه.

گه رانه وه لاي دارده سته كان. حهسهن ديسان وه خه ريكي برينه وه و تاشين بۆوه و ئۆمه خان

سه يرى كرد.

هه تا دا يكيان بانگى نه كرد بوون هه ر له وى بى هه ست و خوست مانه وه. كه گه يشته وه لاي

دا يكيان، ديتيان سفره راخراوه و نهنه و بابهيان كه وچك له چيشته كه وه ده ده ن. دا يكيان له سه ر

كانيه كه خه ريكي شوشتنى شتتك بوو. له رتوه دانيشتن و نه ليف كه وچكه شۆزاه كاني داني و گوتى:

- له سه ره خو بخۆن، زۆر گه رمه. زارتان ده سووتى.

بۆخۆشى دانيشت و هه مووان فوويان له چيشته كه ده كرد و ده يانخوارد.

هه ليماويك بوو، چه ور و تيژ به پيوازه وه. رۆن و پيواز له هه واي پاكوه كه ي به هاريدا بۆنيكي

تا يه تى هه بوو. برتك دواتر كه هه ليماوه كه سارد بۆوه، ئه و مه نجه له چيشته يان وا هه لقايراند ته نانه ت

بني مه نجه له كه شيان لسته وه. حهسهن به هه ردوو ده ستان ته پلى به ورگى لى ده دا و گوتى:

- زگم هه لسا وه. وهك ده هۆلى لى هاتو وه.

ئۆمه خان يش وهك ئه و گوتى:

* رىي هالاند: تىي گرت

- وه‌للاهی نی منیش، نی منیش بووه‌ته دههۆل.
نهویش دهستی کرد به ته‌پل لیدان به ورگی.
مریمۆک سه‌یری ته‌پل لیدلنی به ورگی منداله‌کانی کرد و له دله‌خۆیدا گوتی: "نی منیش" و
بزه‌یه‌کی هاتی.

عه‌لی که بزه‌ی سه‌ر لیوانی دایکی بینی، نۆخۆنی هاتی. گوتی: "دایه، هه‌لیماویکی به‌تام
بوو. وا نییه؟" و دوایی رووی له نه‌لیف کرد و گوتی: "ده‌ستت خۆش بی." و له‌سه‌ری
رۆیی: "باش بوو، زۆر باش بوو که ده رۆژان زووتر وه‌پری که‌وتین. ده‌نا ده‌بوو نه‌مساله‌که چیمان
کردبایه دایه؟ نه‌گهر گونده‌که‌ی ئیتمه وه‌ک سالان له کاتی خۆیدا که‌وتبایه‌ته ری، به‌و قوونه
خاوینه‌مانه‌وه هتا ده‌گه‌شیتینی، لۆکه‌چینه‌وه ته‌واو ده‌بوو. باش بوو مام خه‌لیل به سه‌هر
چوو. خۆ نه‌گهر وه‌ک سالی سالان بوايه، نه‌مسال ژن و مندالم لیتهمماو و هه‌ناسه‌سارد ده‌بوون.
لیتهمماو و هه‌ناسه‌سارد. جا عادیل نه‌فه‌نیش نه‌منی...

نه‌لیف ده‌سته‌کانی به‌رز کردنه‌وه و به دل‌تکی خۆشه‌وه گوتی:
- خودا گیان زۆر شوکر. مه‌گهر نه‌مگوت نه‌گهر ده‌رگایه‌ک دا‌جنا، یه‌کیتکی دی ده‌کاته‌وه.
عه‌لی دوویاته‌ی کرده‌وه:

- هه‌زار و هه‌زار جار شوکر...

مریمۆکیش ده‌سته‌کانی به‌رز کردنه‌وه و گوتی:

- هه‌زار و هه‌زار جار شوکر. سه‌ت هه‌زار جار شوکر خودایه گیان. له‌گه‌ل که‌سم نییه له‌گه‌ل
تۆمه خودایه گیان، هه‌زار جار شوکر.
حه‌سه‌نیش به پینکه‌نینه‌وه گوتی:
- سه‌ت هه‌زار جار شوکر...
تۆمه‌خانیش:

- سه‌ت هه‌زار شوکر...

عه‌لی به ده‌نگینکی دل‌نیاوه گوتی:

- کوره‌ خۆ زراوم چو‌بوو. پیم وا برو گوندی ده‌ستیان کردوه به لۆکه رینه‌وه و ته‌واویشیان
کردوه. چووزانم هیشتا لۆکه نه‌پشکووتوه. له کوی بزانه‌م مام خه‌لیل زووتر وه‌پری خه‌ستووین.
له کوی بزانه‌م. خۆ که‌راماتم پی نییه. ته‌لحام بۆ که‌س نه‌گرتۆته‌وه. به‌لام هه‌ر ده‌بوو فکرم بۆی

چووبا. نه مسالّ مام خه لیل زور زبانی پی گه یاندین، به لّام خیریشی هه بوو. بیری لی بکه نه وه. نه گهر زووتر وه ری نه که وتبایه یین و نه سپه که شان هه ناوا له نیوه پّیه مردبایه...

مریمۆک هاواری لی هه ستا:

- نه ده مرد... نه ده مرد. کچه که م نه لیف له گه لّ تۆمه. که به دلّی خۆی نه گری.

عهلی:

— دیاره نه ده مرد. به لّام مه بهستم نه وه یه نه گهر مردبایه و گوندیش ناوا به جیبیان هیشته بایه یین مالمۆیران ده بووین. لیمان ده قهوما. خۆ عادیل نه فه نیش وه که سه گ ده بخواردم. له تویه تی ده کردم. خودایه زور شوکر مام خه لیل خه ره فاوه و ده رۆژ زووتر وه پّی خستووین. نیدی پّیویست ناکا غار بده یین. ورده ورده ده پّوین و کاتیک ده گه یینی که گوندی هیشته چاوه پّین... ها ها ها ها... چاوه پّین؟...

نه لیف گوتی:

- با چاوه پّی بن. نه وان پّیان وا نییه که نیمه ناگامان لییه نیستا نه وان له ته نیشته کینگه نه پشکووتوه کانی لۆکه چاوه پروانن... نازانن...

عهلی:

- جا چۆن بزائن؟

مریمۆک:

- نه لیف له گه لّ تۆمه. له گه لّ که سی دیکه م نییه. نیستا گوندیه کان، قسه له گه لّ نه و مام خه لیله مرده لۆخه یه ناگهن. هه مروان تفی له نیوچاوانی ده کهن. ناخۆ چۆن ده بی گوندیکی ناوا گه وره مانگیک بهر له لۆکه پشکووتن وه پّی بهی. خودا هه لی ناگری ناخر کابرای کافر؟ تۆ خودات نییه؟ چما پیخۆری و تویشوری گوندی به شی نه وه نده ده کا؟ هه موو له برسان ده مرن.

عهلی به تووره ییه وه:

- با بهشیان نه کا.

مریمۆک نیوچاوانی تیک نا. نه لیف گوتی:

- با بهشیان نه کا.

حه سن:

- با نه یکا.

عهلی ههستی کرد هه موو گیان ژان ده کا. وه ک بلیی داوه شابی. گوتی:

- لیره له سهر شو کانیه دوو رۆژ ده مینینهوه. ههتا باش ده حسیینهوه. شه منیش لاقه کانم چاک ده بنهوه و هه لده ستمه سه ری و لهو دارستانه بنیشتان بو دینم بیجیون با گیانیکتان بیتسهوه بهر و تینیکتان تی گهرپتهوه. وا نییه؟ له بری شهوه له ده م کینلگه لۆکه کانی چو کووراوا مینینهوه و پیش بخویننهوه و میس و مه گهزان له خو ده رکهین، لهو کویتستانه خو شه ده مینینهوه. وا باشر نییه دایه؟

- مریمۆک:

- بووکی له گه ل تۆمه. گویت لی بی، زۆر زۆر باشره. لهوه باشر ههر نابی.

حه سهن ده ره پری:

- وه للاه ی بنیشتیکتان بو دینم ههر مه پرسه ...

ئه لیف خه ریکی خر کردنه وه ی سفره که بوو ...

- وریا به ده ست نه بری، گو ی بده یه، به خودای ده ستت به ری ده تکوژم.

سفره که ی کو کرده وه و مه خه له به تاله که ی برد و وه بهر ناوی کانیه که ی دا و گه رایه وه و گو تی:

شه منیش به یانی زوو هه لده ستم و مه خه له گه وه که وه سه ر ناو ده نیم و جلو بهر گه کانی تی داویم.

له به یانییه وه شه سپی لهو مندالانه ده کوژم، به لام ههر ته واو نه بوون. وه ک رو بهر، جلو بهر گه کانی

دایوشیبوون. عه لی له نا کاو خو روویه کی له گیانی گه را که خو ی پی سه یر بوو و گو تی:

- کچی ژنه که، شه منیش شه سپیم هه لیناوه و به خو م نه زانیوه.

و ده ستی کرد به خو هه لکراندن.

ئه لیف گو تی:

هه مرومان جوان و زه ریف خو مان ده شوین. سه ر و قوژم له چلکدا وه که په لاسی لی هاتوه.

عه لی:

- جاری خو یواو کینک بو شه و لاقانه ی من ساز بکه ژنه که، دایکیشم به بنیشته تاله و گیا و

گژی شه و دارستانه مه لحه میکم بو ساز ده کا. هیه شتیک ناگاته شه مه لحه مه. جگه له

دایکیشم که س نازانی سازی بکا. شه مه لحه مه برینی فیشه کیش چا ده کاته وه چ بگا به لاتی

هه و کردوو.

مریمۆک به لاره لاره له جی خو ی هه ستا و گو تی:

- بووکی به تۆ ده لیم. برینی گولله به پینچ رۆژان چا ده کاته وه، برینی گولله ی چه ور.

جا به منداله کانی گو تی:

- لو یچی بنیشتی کاژ و بنیشتی عه رعه ر و قولیکیشم بنگه بو بینن.

په شیمان بۆوه و گوتی:

— نا، نا، همر دهبی خۆم بچمه دارستانه که.

بهره دارستانه که به پری کهوت. به هانکه هانک، دوو شهقاو ده پښت و راده وهستا. پشتی کوور بپوه. له ناخی خۆیدا ترسیکی قورسی وهک شیناییه کی تاریک و رهش هه بوو. بریک دواتر گوتی له دهنگی گۆزانیی عهلی بوو: ”به خۆی گوت، بچره، بیللی” عهلی ”یه دريژ، نیستا که شانست هیناوتی، نه گهر نهو مرده لۆخه یه گوندییه کانی وا زوو رانه دابا بهرهو چوکوور، قری و قپ داده نیشتی. ژن و مندالت هه ناسه سارد و برسی ده بوون. هیشتا ش هیچ نه بووه لاقه کانت نه ستوور بوون. نهو کات، تا ده گه یشتیه چوکوور، گوندی لۆکه یان نه ده هیشت. جا نهو ده م همووت به ستوی مندا دینا و شانکهت له سه ری مندا ده شکاند و ده تگوت: ماتلت کردووم و ژن و مندالت قری کردم... بیچره ”عهلی ”یه دريژ، بیچره. خودا چاوره شه که ی من ویستویه تی توو به ریته دا پری. نه منیش ده چم مه لحه میتک بۆ لاقه کانت ساز ده که م.

ههر نه مشه و لاقه کان چاک چاک ده بنه وه. بیچره ”عهلی ”یه دريژ، بیچره.

نه من نه ژنۆم ده له رزن و خه ریکه گیام ده رده چی. نه ی خودا چاو ره شه که ی من، یارمه تیم ده.” ده سه ته کانی به رز کرد نه وه و چهند دوعایه کی که به مندالتی فیریان ببوو، کرد. هه رچه نه ده هه میسه نهو دوعایانه ی نه ده کرد.

ده نگی ”عهلی ”یه دريژ خۆش و به سۆز بوو.

که دوو عاکه و دهنگی عهلی تیکه ل بوون، مریمۆک دلی توند بوو، چاوی پری بوون له نه سرین و گریان نهو کی گرت. گوتی: ”نامین.”

جا ده سه ته کانی هینانه خوارۆ و به ده موچاویدا خشاندن: ”نامین، خودا چاو ره شه که م. به قوربانی سه ری نینۆکیکت بم. نامین، نه وه توو وات کرد. نه ته یشت لۆکه بيشکوتین. نامین، نامین... دهبی مه لحه میتکی وا بۆ لاقی ”عهلی ”یه دريژ ساز بکه م وینه ی نه بی... جا با نهو ههر پیم نه لی دایه و ههر فلتنه فلتی بی...”

تویژیککی ناسک و سپی وهک کاغمز له مابهینی داره کاژ و تویکله کهی دایه. که تویکله کهی لیّ ده که یته وه، نمو تویژیکالشی پیوه دی، دواتر له تویکله کهی جوئی ده که نموه و ده بیوون. بمو تویژیکاله ده گوتری بنیشتی کوردی. بنیشتی کوردی که ده بیووی هست ده کهی دارستانیکی لیوپیژ له گوله سوسنه و جاتره و کانی و گولّ و پنگه له ناخدا رواوه. دارستانه که به هممو تام و بۆن و بهرامه و شنه که یوه له گیانتدا ده یکاته به زمی خۆی. مریتمۆک نمو به زمه دناسی. نه لیف و منداله کانیش ناگایان لیته تی. بیست سالّ له مهوره بوو که عهلی لمو داوئینی تۆرووسه که به سمر چوکوراوا دا ده روانی، و پیم وایه ههر لمو ده وروویهرانهش بوو بنیشتی کوردی هیتابوو.

لهو ده وروویهرانه دوو سیّ رۆژیک مابوونموه. ههر کات نمو رۆژانهی وه بیر دیتموه هست ده کا نمو دارستانه به گفه گفی با و بۆنی گولّ و پنگه کیوی و گولّی هه میسه به هاره ی زهر دزهد و سوسن و خه زه لّی رزیوهوه له ناخی نمو دایه. تامه کهی زار شیرین ده کا. له گمّ دارستانه که تیکمّ ده بیّ و سمرخۆش ده بیّ و سمری له گیزه وه دی. قریوه ی لیّره واره سهوزه که به خوئیندا ده گپری.

با زار جوویهک بنیشت قووت بدا، چلک و چه پهری ناخی هه موو پاک ده بیته وه و وهک مندالیکی تازه له دایکبوی لیّ دی و هست ده کا خۆی بۆته دارستانه که و له گمّ گفه گفی بایه که، عه تراوی و دره و شاهه پیّ ده نیته دنیا به کی نوپوه.

که ره ی بیانی بوو. تاو که وتبوو. له خواره وه، دارستانه که هه لّمی لیّ هه لّده ستا. عه لی به خه و الوویسه وه له نوینه کهی هاته ده ری. له لک و پۆی دار کاژه که وه بریک ناوونگ که وتبووه سمر جی و بانه کهی. چاره کانی هه لگنۆفین. دواپی لاقی راسته ی خۆی گرت و نمو کۆنه په رۆیه ی تیسه وه پیچابوو، ورده ورده و به ترسموه لیّی کرده وه. نمو چاره لاقی چه پی. به پاریز و ترسموه هستایه پی. به سمر دۆشه که که دا یه ک دوو هه نگاری نا. پیّی سمر بوو. دلّی خۆش بوو. لاقه کانی هیچ نه میشان.

نیشتیبوننه و باش باش بیوننه. له جییه کهمی هاته ده‌ری و چووه سه‌ر کانیه که. له پیتشدا لاقه‌کانی جوان جوان شوست. دوابی ده‌موچاوی. سی رۆژ بوو نه‌یتوانیبوو به‌رییه‌دا بپروا. ئەلیف له‌و لاه‌و راه‌ستابوو و سه‌یری رۆیشتنه‌کهمی ده‌کرد. مرتمۆک دیسانیش کروشهمی کردبوو و دیار نه‌بوو چاوی له‌ شونیتیک بریوه یان خه‌وتوه. دیار نه‌بوو که‌نگی له‌ جی و بانه‌کهمی هاتوه‌ته ده‌ری و لیتره‌ کروشهمی کردوه. ناخۆ بیری ده‌کرده‌وه یان تووره‌ بوو؟ ناوا که‌س لیتی تی نه‌ده‌گه‌می. گلۆله‌یه‌کی شروشۆل بوو.

عه‌لی به‌ دلّیکی خۆشه‌وه هه‌رای کرد:

- یا خوا ده‌ستی دایکم خۆش بی ئەلیف. مه‌لحه‌مه‌کهمی یه‌کاویه‌ک بوو... نه‌و مه‌لحه‌مه‌ برینی گولله‌ش به‌ یه‌ک رۆژ چاک ده‌کاته‌وه. جا وه‌ره سه‌یری لاقه‌کانم بکه. یه‌ک دوو جار لاقه‌کانی له‌ عه‌رزه‌که کوتا و چه‌ند هه‌نگاوێک رۆیشت.

- هه‌ر ده‌لّیتی نیتسا له‌ دایک بووم. ماشه‌لا وه‌ک به‌رد قايم بووه. یاخوا ده‌ستی دایکم خۆش بی... وه‌ک نه‌سی شه‌ری ته‌پوتۆز ساز ده‌که‌م و به‌ره‌و خوار ده‌جم و هه‌موو ولات ده‌ته‌قیتم*.

چۆه لای دایکی. به‌ خۆشیه‌وه له‌به‌رده‌می هه‌لتووته‌کا. ده‌سته‌کانی خسته‌ نیتو له‌په‌ی خۆیه‌وه. مرتمۆک سه‌ری هه‌لتنا. ره‌نگی به‌ رووه‌وه نه‌مابوو. هه‌موو چرچ و لۆچ بوو. چاوه‌کانی به‌قوولدا چووبوون و په‌له‌یه‌کی ره‌ش ده‌وری گرتبوون. لووتی شوپر بیۆه و ده‌تگوت ده‌له‌رزی. عه‌لی گوتی:

- دایه‌ گیان، با چیدی شه‌ر نه‌که‌ین. لیم خۆش بووی؟... هیشتا چاره‌...

قسه‌که‌می هه‌ر له‌ زاریدا بوو که هه‌ستا. ده‌ستی دایکی به‌ردا. منداڵ هاتن و له‌ ده‌وری کۆوه‌بوون. حه‌سه‌ن گوتی:

- بابه‌ نه‌دی نه‌تگوت نه‌گه‌ر لاقه‌کانم چا بوونه‌وه ده‌جم دارستان و بنیشتت بو دینم؟ دایکشم و نه‌نکیشم داوایان کردوه. نه‌من به‌شی خۆم خواردوه. نۆمه‌خان بۆلاندی:

- درۆیه‌ ده‌کا. زۆری هه‌ول دا نه‌یتوانی تۆسقالتیکیش ده‌ریینی. وه‌لا ده‌می لی نه‌داوه.

- باشه. نه‌من درۆیه‌ ده‌که‌م. هه‌ر چونکه به‌شم نه‌داوه... بابه‌ دینی بچین؟... نه‌من نه‌قیزه‌یه‌کیشم ساز کرد.

عه‌لی روخساری تیک نابوو و هه‌ر هیچ سه‌یری کوره‌که‌می نه‌ده‌کرد. هه‌ر ده‌هات و ره‌نگی ره‌ش هه‌لده‌گه‌را. به‌لام نیشتیاشی چووبوو به‌نیشت. وه‌ک شیتان ده‌یویست دارستانه‌که له‌

* هه‌موو ولات ده‌ته‌قیتم: ته‌قاندن لیته‌دا به‌ واتای گه‌ران دی. ده‌لّین: نه‌ر شاره‌م ته‌قان به‌ دوویدا نه‌مئوزیه‌وه.

خوئینیدا ههست پئی بکا... "نەمرۆ دەبۆ تا ئیوارۆ لیترە بمئینەوه... "بەو جۆرە، بەو گژە بایهی له کەللهی دابوو و بەو هاشوھوش و گورپی تۆفانەمی وا له خوئینیدا بوو و بە هەرای دارستانی نیو رۆحی، وەکو رووناکایهکی توند هەموو رۆحی دەحەسایهوه.

— بابە، لیم خوارد. ئەوەندە بەتام بوو کە...

له ناکاو تینگەشیشت کە تۆسقالئیکیش له خۆشییهکەمی ساتیک لەمەوبەر له روخساری باوکیدا نییه. دەستەکانی شۆر بوونەوه. نۆمەخان لیتی چوو پێشی و بەره‌ورووی راوستا. حەسەن هەر سەیریشی نەکرد. مریمۆک و ئەلیفیش پێیان وابوو عەلی دەچی یالابووکیان بۆ دیتی. عەلی له جیپی خۆی پیتی بە عەرزیهوه رەق ببوو. روخساری جار بە جار رەشتر دادەگەرا و توورەتر دەبوو. له ناکاو وەک خوخلۆله بەدەوری خۆیدا سوورپایهوه و گوتی:

— مالتۆزان بوم ژنەکە. لیم قوما. خیرا، خیرا، خیرا، خیرا، خیرا ژنەکە. خیرا بە مالم وێران بوو.

بە چاوی زەقەوه بەرهو باروینەکەمی رای کرد و دەست کرد بە کۆکردنەوهیان.

— نامان ژنەکە، زوو بە. بیانپێچەوه. مندالینە ئێتۆه.

ئەلیف دەست و لاقی تینکەل دەهاتن. ئەری ئەوه ئەو پیاوه شیت دەبوو؟

ئەو شادی و خۆشییهی چەند ساتیک لەوهپێشی لەچی بوو؟ ئەمەمی له چی؟...

— کۆ کەوه، کۆی کەوه. نابۆ کات بە فیرۆ بەدەین...

— ئەلیف کاتی پریک هاتەوه خۆ، پیللی عەلیی راکیشا و گوتی:

— راوەستە بزاتم. ئەو پەلەپەلەت له چیه؟ چ بوو وا کەوتیتە پەلەپەل؟ راوەستە بزاتم، ئەوه

تینکچووی؟

عەلی گۆراندی:

— ناکرۆی راوەستم. بۆ راوەستان نابۆ. زستانی مندالەکانم... عادیل ئەفەنی...

بۆ دەنگ بوو. ئەلیف نیگای پر له پرسیاری تێتۆهپری. هیندەمی پئی سەیر بوو چاوی هەروا

زەق کردبوون.

عەلی نەیدەزانی چ دەکا. دیسانەکە گوتی:

— دەبۆ خیرا بین. پاییز قەت بۆ باران نەبووه و بارانی پاییزیش مالتۆزانکەرە. نەگەر

بەسەرماندا بباری مالتۆزانمان دەکا. لافاو دئی و دەمانبا. لەو چیا و چۆلە بەسەرماندا بباری

هەموو کۆخەرەشە دەگرین و دەمرین. خودا دەستمان بگری. دەبۆ خیرا بین... زووتر، زووتر،

بەر لەوهی باران دابکا.

مړيموك به قونه قون هستا. سهيريكى ناسمانيتى كرد. تهنانهت چلكه هورتيكيشى پيوه
نه بوو. ناسمان سامال و شين و رووناك...

- به خوئى گوت: نهو سه گبابه بو وای لى هاتووه. شيت بووه؟ نهو كوره بو وا ده كا؟... ده بى
وهړى كه وين.

له خوئى روانى. باش بوو. هيچ كوئى ژانى نه ده كرد. نهو حسانه وهى سى روژه
بووژانديبوويه. "هزار جارن شوكر خودا چاو ره شه كه كه حوجيت به كوئى كهس نه كردم و
وهك خهلكى ديكه لاقه كا تم بلوقيان نه كرد. هزار جارن شوكر. مدله م له لاقام نه دا.
نه گهر نهو "على" يه دريژه كافرې بى دينه زار جوويه كى يالابوك بو هينابام خو تينيكم تى
ده گه پرا. هر به نانهست نه چوو. ده زانى نه من بيزوى پيوه ده كه م. له داخى من نه چوو. با
نه چى. ناي ي "على" يه دريژه... نهو روژانهش راده برن."
داره كه ي هه لگرت:

- كچه جوانه كه م. نه من ورده ورده دروم. نه توش له دواموه دتې و ده مگه يتي.
وهړى كهوت. له هه مورو جاريك خيراتر ده پوي. پشتيشى زور كوور نه ببزووه. نه وانيش
ده موده ست ماله كه يان كو كرده وه و له بهر يه كيانه وه پيچا. على گورج وهړى كهوت. كه به
ته نيشت دايكيدا تپهړى گوتى:

- هر كات ماندرو بووى دايه گيان دانيشه. ناهيلم نيوه پو بى ده گه ريمه وه و ده تبه م.
ئيدى تپهړى و ناوړى دايه و هه راي كرد:

- بى هه لئنه وه، ئه ليف مندالينه... خيرا بن. نه گهر بارانمان به سردها ببارى ليمان
ده قومى. دايه نه توش نه گهر باران دايكرد، بچو بن داريكى گه ووه و خو ت ماله ده*. هر
هوا خوئى بكاتوه ده گه ريمه وه و ده تبه م. خيرا بن. بارانى پاييزى زور خراپه. برووسكه و
هه ووه تريشه كه ي پياو ده توقينى.

ئه ليف هيشتاش هر به سر سوور ماويه وه چاوى زهق بيوون. حسه ن به نوم خانى گوت:
- خو نه گهر باران نه باريبا، بام كوئيكى يالابوك دينا. نه منيش ده خوارد و پي گه ووه ده بووم.
نوم خان:

- هه ي هه ي هه ي...

ئه ليف گوراندى:

*خوماله داس دان: خو مات كردن. خو به عمر زيويه نووساندى

- دم له دمى يه كترى مه نین هه سهر به قورینه . ههنگاوتان خوښ کهن .
که به پهنا مریمۆکیدا تپه پین، نه لیف راوه ستا و گوتی:
- باشره نییه دانیشی و چاره پری بکهی دایه؟ ... تۆ هیزی روینت نییه . عدلی ده گه پرتته وه و
له کۆلت ده کا .

مریمۆک له چه قی ریگه که به تووره ییه وه راوه ستا و بۆلاندی:
- کچه کهم، کچم، تۆ به کچی خوڻم نازانم . ژنه کهی "عدلی" یه درتیز، هه تا نهو ده مهی ده ست
و پیم له دووم دین، نیشه لالا خودا هه وجیم به پشتی کهس ناکا . ملی ریگه ت بگره و برۆ .
منداله کانیشته به ره .

عدلی ئاوری دایه وه، دیتی نه وان راوه ستاون گورانندی:
- خیرا وه رن .

رویشته . دواتر له شیویک ناوا بوون و له چاوی مریمۆک ون بوون .
مریمۆک بوو ژابۆه . شادی و خوښییه کی له دل گه رابوو . چیا و ره وه ز و ریگاکان به روویه وه
پیده که نین . نه که مه ری دیشا و نه سه ری و نه پشتیشی . نه ژنۆشی نه ده له رزین خو نه گه ر پشته
کۆماوه کهی نه بوا یه به و ریگا رویشته نی ده کرا بلتی نوی بوو کیکی بیست و پینچ سالانه یه .
نه ژنۆی وا تینیان تی گه رابۆه بۆ خوڻی پیی سه یر بوو . له سه ر یه ک گۆرانیه کی ده گوتته وه . هه م
ده رویشته و هه م ههنگاوه کانی له گه ل هه وای گۆرانیه کی هه ل دینانه وه . بۆیه به خوڻی ده گوت: چ
خه یالیکت کردوه "عدلی" یه درتیز... مریمۆکت پی چیه؟ ... پیت وایه نه گه ر برۆی و به جیتی
بیللی نه و ناتوانی به رتیه دا برۆا؟ برۆ "عدلی" یه درتیز . له و چیا و چۆلهیدا به تنی جیم بیلله ، برۆ
و ده ستی ژن و مندالیشت بگره و برۆ . تا ده گه یته چو کووراوا برۆ .

داهاته وه و به له پی ده سه ته کانی سه ر نه ژنۆی گوشین و گوتی: "هه ی به قوربانته بم
که شه ک ژنۆ . جا نه تۆ ناوا بی و وه ک شیر نه له رزی، چۆن نه من هه وجیم به و که سانه ده بی
که حیله خوڻ رکینه که میان کوشتوه؟ چۆن هه وجیم به و که سه ده بی نه سه په کهم، که حیله کهم،
خودووده ده م، خودووده چاره شه که می کوشتوه؟ ... گویت لی بوو نه ژنۆ کهم؟ ..."

مریمۆکیش به و شیوه دا رویشته خواری که نه وانی پیتدا روویبون . کاتی گه یشته ده م نه و
ئاوه ی به نیوه راستی شیوه که دا ده روپی، له ری له سه ر تاته به ردیک دانیشته و پشوویه کی دا .
نه و جار لویچی ئاری خوارد وه و داهاته وه ده ست و ده مرچاوی له ئاوه که دا شوشت . لامل و
سه ر و قۆ و لاقه کانی ته ر کردن . نیو شیوه که زۆر گه رم بوو . گه رمای نیوه برۆ هه ر زیاد ی ده کرد

و هه موو جییه کی ده تهنیه وه. تیشکیکی سووتینهر شیوه که ی داگرتبوو. له دووره وه تاته بهردیکی خال خال له بن تیشکی روونا کاییه که دا ده بریسکاییه وه. که سهری هه لیتنا، له یالته که عهلیی به بار و کۆله که یه وه دی و دلئی خۆش بوو:

“ده گهمی، ده تگهمی” عهلی “یه درێژ. ده تگهمی و به جیشت دپلم. نه تو مریمۆکت پیی چیه” عهلی “یه درێژ، کوره رهشیده که م. بۆخۆت وات کرد و بشیکیشه...”

سهیرتکی هه ورازه که ی کرد. زۆر سامناک بوو. رژد و لووس و پر پر له ورد که بهرد. چیه سهری هه ورازه که ی ده کرد، دلئی توند ده بوو و هیوای نه ده ما و هیزئی نه ژنۆی له که میی ده دا. به خۆی گوت: “ناخ، قهینا، قهینا کا. له وانه یه هه زار جارام نه وه هه ورازه پریمی.” چاوی له هه ورازه که هه لگرت و ئیتر سهری بهرز نه کرده وه بۆ نه وه ی سهری سهره وه بکا.

“خۆزگه نه وه رتیه نه وه هه مووه هه وراز و نشیوه ی نه بوایه. کیتی نه بوایه، لافاوی نه بوایه، باو بۆران و به فر و به سته له کی نه بوایه... بریا هه موو رینگه کان وه ک ریی چوکوراوا بوایه و هه موو سهرده مه کانیش سهرده می خدری زینده بوایه. نه وه هه ورازه له هه مووان قۆپتره. یاخوا به له عننه ت بی هه وراز. باشه نه ده بوو له و کاته دا لیره قوت نه بیته وه؟ بهر نه فره تی خودای که وی باشه؟ هه وراز ی به نه فره ت بوو.”

هه روا که چاوه کانی له عهرز بریبوون، هه ستایه پی. له ناخی و له نه ژنۆکانیشیدا نه وه هیزه ی جارن نه ما بوو. گوتی: “ئای بریا سه ت بریا نه وه هه ورازه کافر و بی دین و نیمانه م له خواره وه سهیر نه کرد بایه.”

ملی پتیه نا. هه ر له یه ک دوو هه نگاوه که ی یه که میدا لاقی خلیسکا و کهوت. باش بوو کهوته سهر ده سته کانی و چنگی له عه رزه که گیر کرد و خلۆز نه بۆوه. دهستی کرد به جینۆدان به هه ورازه که: “یاخوا مال کاول بی. هه ی کافر، هه ی به رازی پیس.”

دهستی راسته ی دیشا. خۆن و خاکی جله کانی ته کاند، به شوین داره ده سته کهیدا گهرا و نه ی دۆزییه وه.

“خۆ بنیاده م به بی داره ده ست ناتوانی له وه هه ورازه سهر که وی، ئای، به بی داره ده ست واته لئی قه و ماوه. بنیاده م ده بی هه نگاویک بنی، هه نگاویکی پته و، دواپی خۆی بداته سهر داره که ی و پشوویه کی بیته وه بهر.”

راوه ستا. ساتیک بی جووله مایه وه و سهیرتکی نه و لاو لای خۆی کرد. دواپی خۆی پی نه گیرا و جاریکی دیکه ش سهیرتکی لووتکه ی کرده وه و ده موده ست سهری داخسته وه، هیزتیک له ناخی گهرا. هیزئی مملانی و گوراندی:

- ئەمن دەبى لىتت وەسەر كەوم ئەى ھەوراز.
 كەيفى بە دەنگى خۆى و بەر ھاوارەى ھات كە كردبوى. جارىكى دىكەش گورپاندى وگوتى
 داىە دەنگى خۆى. ديسان گورپاندىيەو.
 - ئەمن ھەتا لووتكەكەت سەر دەكەوم. ھەتا ترۆپكى لووتكەكەت.
 كە يەكەمىن ھەنگاوى دەنا، ئەژنۆكانى دادەمالىن و گوتى:
 “شەرمەزارم مەكە ئەژنۆ جوانەكەم، چاۋ رەشەكەم، بە قەرەواشت بەم، لەسەرت گەرتىم، ياللا
 دەى ياللا.

نەيدەويست سەرى ھەلىنى، بەلام نەشىدەتوانى. سەرى بەرز كەدەو. ئەى لووتكەكە چەندە دوور بوو.
 “تۆبە، ئىدى سەيرت ناكەم. ئەگەر بەشمە سەيرت ناكەم. چاۋەكانم ھەلئايەنم. ئەگەر
 سەيرىم كەرد خودايە گيان، ئەى چاۋ رەشە بەدەسەلاتەكەم، ئەگەر سەيرىم كەرد تۆ كافرم بكە و لە
 جەحەنمەم باۋى و چەزەز بەسووتىنە. باشە، ئى؟ دەى باشە.
 ھەر واى دەگوت: “باش. ھەر ئەوئەندە.” و دەپۆيى. گوتنەوئەى ئەو “ھەر ئەوئەندە” يە ھىزى
 پى دەبەخشى:

- ئەگەر لە تۆ وەسەر كەوم ھەورازەكە، “ھەرئەوئەندە” دەچەمەو بەن دارە گوزىزە نورانييەكە و
 كەلەشىرتىكى سوورى پۆپەلارى دەكوژمەو. شەرت بى دەمى لى نادەم، “ھەر ئەوئەندە”، ھەر
 ھەمووى بەسەر مندالە وردكەى گوندىدا بەش دەكەم، “ھەرئەوئەندە”، بەسەر ئەو مندالە
 رەشورپوتانەدا. نايدەمە قەلەوكانيان. “ھەر ئەوئەندە” بەشى گەورەكانىش نادەم، ھەر ئەوئەندە.”
 ھەتا نيەى ھەورازەكە بە “ھەر ئەوئەندە” گوتنى وەسەر كەوت. لە ھىچ لايەكەو سۆزەى
 بايەكەش نەدەھات. ھانكەھانكى بوو. پشوى سوار ببوو. زۆرى ھەز دەكەرد سەرىك ھەلىنى و
 بزانى ھەتا لووتكەى چەندى ماوە.... بەلام سوئندى خواردبوو و نەيدەتوانى سەيرى بكا.
 ماوەيەكى زۆر ھەر لەوئى نوقمى گومانى سەيركەردن و نەكەردن راوہستا. ئەژنۆكانى دەلەرزىن.
 نىتر خۆى پى رانەگىرا. بەلام بىرى كەدەو كە نەكا ھەر دوو سى ھەنگاۋىكى مابى. نىستا
 دەبى چ بكا. لەسەرەخۆ و بە ئەسپايى بەبى ئەوئەى كەس ھەست پى بكا، سەرى بەرز كەدەو.
 بەبى ئەوئەى كەس بزانى، بەنەسپايى برۆى ھەلىنا و ھەر لەگەل ئەوئەى چاۋى بە لووتكەكە
 كەوت، دەمۇدەست چاۋى قووچاندنەو. زۆر دوور بوو. ھەر لەوئى دانىشت.
 دەدەمى نيەپۆيە بوو. ئەو شوئەنى لى دانىشتبوو خپكەبەردەكانى سوور ببونەو. لەولاترەو
 دوور، پىدەشتىكى رىكى پايزە لىدراۋ، پىدەشتى بە دىكەوشتر داپۆشراۋ لە بەن خۆرەتاۋدا

دهد ره وشايهوه. ماوهيك چاوى لهو پيډهشته برى. ورده ورده تارهقى لهشى سارد دهبووه ههموو گياني شل دهبووه. نهو شوينانهى گياني كه وهعمرزه كه كهوتبون، دهبرژانهوه. بهخوى گوت:

“خودايه، خودايه گيان، تيره شوينه كهي “همه دوك” سى منه. نهو درووه چارهش كه له پيش چاومه، همر نهو درووه چارهيه نهو سووتاندى. چونه بجمه نهو گونده و له دست نهو “عەلى” يه دريژه نه جاتم بى؟ با بجم و بيمه ميوانى “دایه حۆرى” و پيى بليتم: “نهنه حۆرى، نه تو شيره ژنى. له هيچ شتيك ناترسى. نه گهر تو نه بايهى، نهو هه تيوه، نهو “همه ميه” نه ده بووه “همه دوك”. نهوه نه من تاوام.” نهو كات “عەلى” يه دريژ همر ليتم ده گهرى و جا نامدوژيتمهوه. ده لى “مردووه” و سهري خوى هه لده گرى و ده روا.”

ماوهيك هه روا چاوى له پيډهشته كه برى، گه رايهوه رابردوو. ريگه كاني بير كهوتنهوه، رۆژى جيژنى “خدرى زينده” سى به بير هاتهوه: “تاگرىكى گه وره يان ده كردهوه، ههموو جيهه كيان له ته پلى گول دها. جيژن بوو، خوشى بوو. له دوورهوه، “له خوراسانهوه” ژه نيارو ده هؤل كوت ده هاتن.

ههولى دا ههستى، ههموو نيسكى گياني ده يانزريكاند. گوتى: “هه لا هه لا بوومه، نيسك و پرووسكم ليك بوونه تمهوه. به لام ده بى نهو هه ورازه بيرم. نايى بيلم “عەلى” يه دريژم پى پييكه نى. پييكه نى، پييكه نى. با له چوكوورى بگه ريمهوه سه ريك له خوشكه حۆرىش ده دم و پيى ده ليم: “خوشكى”، “نهنه حۆرى”، نهو كوره ورديلهيهى تو خوى به ناو و تاگردا كرد و ناخريه كهي تو لهى دايكى خوى كردهوه. گياني له سه ر له بى ده ستى دانا و... جا وه ره سه رى نهو هه تيوه لينگ دريژه من بكه، ياخوا مى ورد بى. ده بزانه چون روويه رووت راوه ستاوه و پى ده كهنى. نهو هه مووه به لايه بى به سه ر من هيتا. “ناواى پى ده ليم. نهنه حۆرى يه خه ي “عەلى” يه دريژ ده گرى و چاو له چاوه كاني ده برى. چاوى بليسه لى ده بنه وه. و عەلى كونه مشكى لى ده يتته قهيسه رى. له عەلى ده پرسى: “يانى ناوا؟” جا عەلى ناتوانى يه ك قسه ش بكا و حۆرى تفيك له نيو چاوه كاني ده كا و دوايى ده لى: “نه ونده به سه هه تا ده مرى، جا نيس تا برو به غدا نيوه ريه ت بى.”

“ده بى همر بگه مه لووتكه ي نهو گرده نه گهر بشمرم با همر له وى برم. دوايى جا “عەلى” يه دريژ بى و بميى كه هه ورازه كه م بريوه جا مردووم. با به مردنه كم شايى له دل بگه رى. به لام نه گهر نه توانم هه تا ناخريه كهي بروم و نهو بى و ليتره بميى خوشحالت ده بى.”

دهسته كاني له سه ر عه رزه كه دادا و هاوارى كرد: “ياره بى خودايه به ته مامى تو چار ره شه كه م. نهى نه وهى يو سفت له قوولاى بيردا هيتنايه ده رى يارمه تيم بده.”

* دايه حۆرى: دايكى همه دوك، پالوانى رومانه به ناوبانگه كهي ياشاره مال.

ههستا. دهلهرزى. يهك دوو ههنگاوى نا. بهلادا هات. هات بكهوى و خۆى گرتوه. دوروبوونى لووتكهكهى لهبىر چووبۆوه. له دهووبهبرى خۆى بهشويتن داردهستىكدا گهرا: "ناخ، نهگه دارهدهستىك بوايه، خۆ وهسهركهوتن هيچ نهبوو." به نهسپايى لهسهر عهزرهكه دانىشت. بهبى دار نهیدهتوانى راوهستى. سهبرى خۆى كرد، چاوهكانى برژانهوه. چاوهكانى تهواو كردهوه و جارىكى ديكهش راست سهبرى خۆرهكهى كردهوه. نيوهپۆ ببوو. دياره "عهلى" يه دريژ دهگهراپهوه: "خۆزگه ههر نهگهريتهوه. دى و ده ميبينى ناوا زهليل و داماو و پهككهوته خۆم بهو داويتهوه مهلاس داوه و كهوتووم. ياخوا ههر نه ميبينى. ياخوا قهله مى لاقى بشكى، هه موو لاقى بيهن بلۆق. بۆ چما ديسان مهلمه مى بۆ ساز دهكهم. حهيف بۆ نهو مهلمه مه. ههرله لاقى دا وهك نهسپى شهري لى هات. بى ونه بى نيستا دى، دهگاتى.

به گاگۆلكى وهسهر كهوت. دهويست بشمرى لهسهر لووتكهكه بمرى. "نهو كات دهلئين سهركهوتوه جا گيانى داوه. به خواى ژنيكى نازا بوو نهو مريمۆكه. راست وهك خۆرى دايكى حهمه دۆك. تهناهت لهويش نازاتر بوو. دهلئين چهندى تينى له دهست پى دابوه، تهناهت منتهى كورهكهى خۆشى نهكيشاوه. نافهرم مريمۆك، نافهرم ههزار نافهرم."

به گاگۆلكى ههلهكشا، گيانى گهرم گهرم دايسا و نارهقهى دهكرد. تا گهرمتر دادههات خيراتر ههلهكشا. به دهنگى بهرز گوتى: "نیشهللا" عهلى "يه دريژ لاقى دهشكى و درهنگ دهگاتى. خودايه گيان كارىك بكه زوو بگه مى. شهرت بى نهگه درهنگ بگاتى نه من كهلهبايىك، كهلهبايىكى بهقهدهر بهرخىك تهناهت گهورهترىش گهورهتر له كهلهبابه لاريهكهى كويخا دهكهمه قوربانى. دهى خودايه گيان، به قوربانى نهو ردینهت ب، له دهورى نهو ردینهت سپيهت گهريتم. مههيله زوو بگاتى نهى خالهقى زه مين و ناسمان. گومان له گهورهى و مهزنيهت نيه. يا ليره بكوژه يا كارىكى وا بكه درهنگ بگاتى."

له خۆى نووسا كه ههستى. شهلالى نارهقه بوو. نهيتوانى. جارىكى ديكه و جارىكى ديكهش ههولتى دا. ناخرى توانى ههستى. دلئى زۆر به توندى لى دهدا. دهتگوت دهيهوى له سينگى بيته دهرى. بهو شيويه ماويهك ههلكشا. لهوانهبوو له تروپكى گردهكesh نريك بوويتهوه. خوزگه سويندى نهخواردبايه: "باشه سويند خواردن چ قازانجىكى ههبوو؟ ناواش نهبايه خۆ ههوارزهكهى ههر دهبرى. جا چ ببينى يان نهيبينى، ناچاره دهبى سهركهوى. مريمۆكه شيت. نهو سويند خواردنهت له چ بوو. دهى باشه نهگه دهتوانى سهرت ههليته شيته ژن." به سيلهى چاو، بهبى نهوى وهرووى خۆى بيتنى سهريكى كرد. شتيكى واى نه مابوو. دهمودهست سهرى بهردايهوه: "خۆ سهيرم نهكرد. ههر ديتم، چونكه لى نريك بوومتهوه. بهلام چۆن

دهوری شو گاشه بمرده بدهم، که هیئدهی کیتوتک دهبی و راست سمر رینگه کهای لی گرتوم. باشه شوه چ سه گبایک شوه هیئاوه و لیزه داناهه؟ همر ده لئی کاری دیکه یان نییه و دین یاری به بمرده ده کن. بهوه مووه گهوره بیانموه بوونه ته خالقی زهوی و ناسمانان و دیسانیش... ”شاخ، شاخ، خمریک بسو کفری ده کرد. له ریتوه تویهی ده کرد. گوناحی گهوره ی زور بوون. لهو ریتهدا گوناحی زوری کردبوو. سهیرتکی ناسمانی کردهوه. شین و سامان و بی بن. دسته کانی لیک شاوه لا کردن: ”خودایه گیان، کاریکی وا بکه ”عهلی” یه دریتزه دره ننگ بگاتی. شه تزه له سمر حهوت ناسمانانه وه و له نهومی حهوته مین دانیشتووی و فهران به سمر زهوی و ناسمان و ناو و بالنده و په له وه و مار و میروودا ده کهای. مه هیله زوو بگاتی.”

خیرتار قهله مبارزی ددها و همر به و خیرابیه شه به دهوری بمرده که دا سووراپیه وه. که چاری به لووتکه که کهوت، چاوه کانی ره شکه و پیشکه بیان کرد و سهری له گیتزه وه هات. هاواری کرد: ”هزار شوکر، نیتزه لووتکه که یه، هزار شوکر.”

رینگه کی دورودریتزه وه که توله مار به نیهو راستی پیده شه که دا ده ریتزه و له کیتوتکی چر و لیزه وار و سهمر ده کهوت. مریمۆک له گهل شوه ی دی، خۆی پی نه گیرا و کهوته سهمر عمرزه که. بریتک دواتر دهنگی ”عهلی” یه دریتزه بیست که به سهمر سهریه وه راهه ستابوو. به لام نیتزه پرستی لی برابوو و نهیده توانی سهری بهرز بکاته وه و سهیری بکا. همرچهنده نهیده توانی سهری بهرز بکاته وه، به لام له دلیدا پیده کهنی. عهلی لهوی راهه ستابوو و له سهمر یه که قسه ی ده کرد، به لام مریمۆک نوعی خه یاله کانی خۆی بوو: ”سهری شوه شو ”عهلی” یه دریتزه ده لی چی. خۆ شو توانی سووی بگاته سهمر لووتکه که. ”عهلی” یه دریتزه پیتی وایه چیه. دیاره پیتی و ابووه ده مری و ناگاته سهری. جائه وه ده بینی. برتزه جه حهنده مت لی پر بی تووتکه سه گ. ناماده بوو هتا دووا دلته پی خوتنی خۆی، به خشکه خشک بر و سواری کۆلی شو نه بی. ناخۆ به خهلکی گوتوه چی کردوه یان نه یگوتوه؟ نه گهر باسی کردبایه، ده بووه ویردی سهمر زار و زمانی هه موو پاله و گوندیه کان. تنانته ویردی زمانی فهرانسی و روسیه کانیش. ده یانگوت: پیره ژنتیکی هه شتا و پینچ و نه وه سالانه، لهو دیو جیاکانی تورو سه وه وه ری کموتوه و هاتوه، کوره کهای نه سهپه کهای لی کوشتوه و نه ویش نه چوه وه کۆلی کوره بی چاووروه کهای و همر به پیتی خۆی هاتوته چو کوراوا. له هه رازنتکی رژی وه که مناره که له سهمر رینگه بووه، سهمر کهوتوه و کوره کهای هاتوه و گوتویه تی: ”لهو ساوه کورته دا بنیاده میتکی هه شتا سالانه هیچ بگره هه لویه کیش ناتوانی شو هه رازه بری.” ده لیتن: ”میللهت! همر بژی دایکی ناوها. نه وه له دایکه خۆری دایکی حه مه دژکیش مهنتره. بهو جزره هاتوه و خۆی گه یاندوتته چو کوراوا و دهستی کردوه به لۆکه ریننه وه. خۆ له لۆکه ریننه وه شدا هیئنده لیزانه کس دهسکی له دوو ناکا.

به جۆزىك كهوتوره ته لۆكه چىننموه هه مووان سهريان لى سوير ماوه. لىگهري با "عهلى" يه درىژ گوتى له و قسانه بى. مريتمۆكى چى، بلى دايه خۆرى دايكى حه مدهۆك."

عهلى هه لى رست، كه زانى دايكى نايستى، يان نه خيز گوتى لىبه و وهرووى خۆى ناهينى، لى پرييه وه و له تهنىشتى دانىشت. نهو به غاردان گه راپۆوه. ههواكهى گه رم بوو و سۆزهى بايه كيش چيه نه ده هات. پشتى ژانى ده كرد. شتىكى له ژان به نىشتى بوو به لام نهو به لايه وه ژان بوو. پشتى ترسا بوو. له ترسى نه وهى نه كا يه كىك يان شتىكى وىكه وى، ده له زى. جواب نه دانه وه كهى دايكى به فرىاي هات و له رپوه دانىشت. به لام كات ده رپۆى و هيشتا ريه كى دورريان له پيش بوو تا بگه نه چوكووراوا. دللى له كوڤ بوو. دلنه كوته يه كى تاريك و سامناك گيانى داگرتبوو. هه ستى ده كرد به لايه ك به رپۆيه، به لام چ به لايه ك؟

به نابه دللى هه ستا. له سه ره وه سه يرى دايكى كرد. ناخۆ نه وه هه ر نهو ژنه به هيز و به كه فوكوڤه بوو؟ كه ده گه يشتنه چوكوور گوندى چىيان ده گوت.؟ ده يانگوت هىچى به دايكييه وه نه هيشتوره. كوره چاويان ده رى، چىيان بى خۆشه با بيلين.

به ده نىگىكى نه رم و نىان گوتى:

- دايه، دايه گيان وه ره پشتم با برۆين. بهر له وهى تاريك دابى.

كه گوتى: "پشتم"، ژان و نازارىكى سامناك و تاقه تبرى هه ست پى كرد و رشانه وهى هات. هىچ چاوه پروانى نه ده كرد: "مريتمۆك ده سته كانى له سه ر عه رزه كه دادا و به زه حه مت هه ستايه پى. له هه ستاندا پنچكه گيايه كى به ده ستيه وه هه لكه مندبوو. عه لى به نابه دللىيه وه، كه ده مرد و زيندو ده بۆوه و له ناخيدا له راده به ده ر له مريتمۆك تووره بوو، له پيشى دانىشت و وشهى "سوار به" وهك با له زارى هاته ده رى. نهو وشهى "سوار به" يه وهك ويزهى گولله يه ك تيژ به مابه ينى ددانه كانيدا ده ره رپبوو.

مريتمۆك:

- گيا سه وزه كهى ده ستم له گه ل تۆمه. له گه ل كه سى ديكه م نيه. با كه س به دللى نه گرى. نه تۆ جوانى زه وى و گيانى خاكى. له دايك نايبت و نامرى. تىكه لاوى تيشكى خۆر ده بى و كيو به كيو ده شت به ده شت ده ره وشييه توه. نه تۆ چارى دنياى نهى گيا شينه كه. هه تا تىنم له ده ست و پى دابى، نىستا كه خۆم هه وراره كه م بريوه، خۆم وه رى ده كه وم و ده رۆم. با كه س زوير نه بى. با شايبان له دللى بگه رى كه من ناچه كۆليان. گيا سه وزه كه، ليزه راوه سته و سه يرى قوولاى شيوه كه بكه. چاوت ره شكه و پيشكهى ده كا. ناخۆ نه وهى له تو كيوه سه ركه وتوه ناتوانى به عه رزنىكى ساف و رىكدا بروا؟ نه من ده رۆم و نه تۆش هه ر زيندو بى نهى گيا سه وزه كه."

گیا سهوزه کهی له قولیدا سووراند و تووری دا. په ژبیان بۆوه که بۆچی فرتی دا. چاری بریبه گیایه کهی سر عمرزه که. ده بیوست شتیک بلی و گپرایه وه. بریک دورتر میتشه یه که* بهرچار ده کهوت و بهره و نهوی رۆیی. ههولی دا لقیك بشکینیتته وه.

“عهلی” یه درێژ به غاردان بهره و میتشه که چوو. به چه قۆیه کهی داریکی دریتوی بۆ ههلا- بهرتاوت* و گورج لك و گه لای لی دامالی و گوتی:

- ها دایه گیان.

مریمۆك ههستا. چاری له چاری عهلی ههلهنگوت. چاره کانی دانه خستن و وهک بزمار برینییه چاری عهلی. درای نهوهی به دردۆنگییه مه بری کرده وه: “وه ریگرم یان نا. ” ناخری لینی وهرگرت و وه پۆ کهوت. نه وهنده خیرا ده پۆیی عهلی نهیده گهیشتی. “به قوریانتان بم لاق و نه ژنۆ خوشه وریسته گاتم. به قوریانی نهوهی بم خولقاندوونی. برۆن با “عهلی” یه درێژ به جییمینی. یانه لالا دهی برۆن.”

کاتی زهرده پهر بوو که مریمۆك گهیه دارستانه که و عهلیش توانی بیگاتی. به نابه دلاییه مه گوتی:

- دایه، تاویك وه ره کۆلم. هه ره لهو نزیکانه یه باره که مان خستوه. هه ره لیرانه له سه ره کانیه که. له بیرته دایه، کانیه که بوو به ناوی “کیچی گووزی واته چاره بزنی، و نیسه لهوی بهرخیگمان کوشتوه و برژاندمان.

مریمۆك له دله خۆیدا گوتی: “نهی چۆن له بیرم نیسه. چما له بیرم ده چیتته وه “عهلی” یه دریتۆ. نه ری و هه لالا رانیکی تهواوم بۆ تۆ برژاند و تۆ هه ره خواردت و خهوتی و هه ستایه وه خواردت. نهو رۆژانه م بیر مه هیتنه وه، هیج بیرم مه هیتنه وه، شه رم بتگری...”

عهلی:

- وه ره دایه.

مریمۆك دیسان ماندوو ببوو، به لām چاره پیتی بوو دوو سی جاران له بهری بپاریتته وه، بۆیه وه لای مه دایه وه. عهلیش که جوابی وه رنه گرتته وه بی دهنگ بوو. چونکه زراوی چوو بوو له وهی مریمۆك بلی: “راوهسته با سوار بم.”

مریمۆك که زۆر ماندوو ده بوو، پشوری لی ده برا.

ههوا خهریک بوو تاریک دادههات. سه ره بایه که له باشووره وه هه لی کردبوو. بۆنی بنیشتی تواوه و هه زاران گولی دیکه تیکه له ببوون و له دارستانه که وه دههات.

* میتشه: دارستانی ده م چۆم. به تاییه تی دارستانی بی.

* هه لپه رتاوتن: برینه وه. برینی لقی دار. لقی داره که م هه موو هه لپه رتاوتوه. واته بریومه ته وه.

مریمۆك نهیده توانی پی هه لێنیتتهوه، به لām نهیده ویست عه لی گالته ی پی بکا. دیسان دانسی به جهرگی خۆیدا گرتبوو و دهستی کرد به پارانهوه له بهر خودا: "خودایه گیان زوو بگه یه نی. مه هیله بکهوم. نه ی نه ژنۆکان خۆراگر بن. چیی وای نه ماوه. مال کاولینه خۆ راگرن."

عه لی له دواوه، به بی نهوه ی بزانی چ به دلی مریمۆكدا راده بری، ده یگوت:
- نابی لۆمه ی مام خه لیل بکه ین. نه گهر نهو نه بوایه نه مساله که مال و مندالم رووت و قووت ده که وتینه وه. برسی و تینوو. له برسان ده مردین. جا که گه یستمه چو کوور و لۆکه م کۆ کرده وه و یاره که یم وه رگرت، پینچ پاکه ت جگهره بو مام خه لیل ده کرم با هر پی سی سه یر بی. نهو ده م ده لی: "نهو چیه، رۆله عه لی؟" و نه من پی سی ده لیم: "نهو حه قی زه حه ته که ی تۆیه. له بهر نهوه ی خه لکی گونده که ی ئیمه ت زوو خسته ری و نه من توانیم خۆم بگه یتمه لۆکه رینه وه. چما تۆ خدری زیندوو ی پیره میزد؟ دیاره ده ترانی نه سپه که ی من له نیوه ی رته ده تۆیی و هر بۆیه ش گوندیه کانت زووتر وه پی خست." مام خه لیل بزه یه کی دیتی. پی سی ده لیم: "ها، نهو جگهرانه بکیشه. حه لالت بی. بیانکیشه و بهو سه ری پریسه خه م و خه فه تان له بیر خۆت به ره وه."

مریمۆك له ناكاو به تووره یه وه گوواندی:

- دارستانه که له گه ل تۆمه، یاخا ژهر بکیشی.

به قۆنه قۆن دانیشت. خه ریک بوو پشووی ده برا. گوتی:

- ناو، ناو، چۆری تاوم بگه یه نن.

بریک له ولاتره وه دهنگی حه سه ن و تۆمه خان هات. مریمۆك گوتی:

- منداله خۆشه ویسته کاتم، ناو.

کانییه که به ته نیشتیاندا ده رۆیی. عه لی له پی دهستی پر کرد له ناو و گوتی:

- بخۆوه دایه، بخۆوه.

مریمۆك لیه کانی ته ر کردن و عه لی ناوه که ی دیکه ی به ده موچاوی هه لپرژاند.

مستیکی دیکه شی ناو پیندا کرد. ته لیف و منداله کان به غار هاتن. ته لیف ده سه ته کانی مریمۆکی گرت. دلی پیره ژنه هینده توند لپی ده دا ته لیف گوتی له دهنگی ده بوو. مریمۆك که بریک وه خۆی هاته وه له سه ری رۆیشت:

- به ژهری بی، ژهری مار بکیشی نهو پیره سه یه. ژهری کسک، کسک کسک... نهویش

پینچ پاکه ت، یه کیش نا، دووش نا، پینچ پاکه ت. لهو ژهره بکیشی که نا هیللی له تاوی بیته سه به ری و ره قی ده کا....

“ئەو ژەهرەى ناھىلىلى لە تاوى بچىتە سىبەرى.”

“دروۆيە، ھەموو گيانى دروۆيە. بنىادەمىك چل سالان لە باوھشى مېردەكەيدا بنووى و نەزانى خولق و خووى چۆنە و نەشزانى چىيى کردووہ و چىيى نەکردووہ؟ ئەو پىاوتىكى ئاوا نەبوو. ھەمووان خرابى لى تىنگەيون. برايم، بابى ئەو “عەلى” يە درۆژە سەربەقورە، مېشى لە دەمى خۆى پى دەرنەدەكرا. ئەوئەندە شەرمەن و نەرم و نىان بوو پىيى عەيب بوو سەرى ھەلىتىنى و سەيرت بکا. بزيەكى شيرن و وەك لۆكە نەرمى ھەبوو. دەم بە پىكەنين و كەمدوو بوو. وەك مندالان. دوورەپەريز بوو. نەدەچووہ ميوانى و شايى و زەماوہندانىش. سەبارەت بەو گوتوويانە:”لە ئاوى مەند بترسى و لە ئاوى خور مەترسى”. بەلام درۆ بوو. بە خودا و بە پىغەمبەران، ئەو ھەر شەمىنيەكەى نەيدەھىشت بچىتە نىو خەلكى. لە ترسى ئەوہى نەكا قسەيەكى قۆرى پى بلين، زراوى دەچوو و بەردەوام لە قوژبنىك دەگەرا خۆى تىدا وەشارى.

“ھەرچى بەسەرى ھات، ئەو مام خەليلە مردەلۆخەيە بەسەرى ھىنا. ئەو مام خەليلە، كابرايەكى گەندەئە، بەرازە، بىفەرە، بى دىن و نىمانە و بەپىيى ھەر چوار كتيبەكە خويىنى ھەلەلە. لە ھۆزى جنۆكانە. سال ومانگان نەيھىشت ئاوى ئاسروودە لە گەرووى ئەو چارەپەشە بچىتە خواری. كەس بەوہ نازانى، ھەر خودا دەيزانى و ئەو مريمۆكە ھەناوخراپوہ.

“ئەوسالە، لەو سالى قاتى وقريبەدا، ئەو دەمەى خەلك لەبرى دەغل و دان، قەزوانيان دەھارى و نانيان لى ساز دەکرد و لەبرى پىخۆر كەنگر و كاردۆيان كۆ دەكردوہ و دەياخوارد. روژىك لە روژە گەرمەكانى بەھارى، خەبەريان ھىنا “مام خەليل” گەراوئەوہ. ھەموو خەلكى گوندى لەبەر ئەوہى مام خەليل لە يەمەنى راىكردبوو، ھاتن و لە دەورى كۆوہبوون. لە گوندیدا

پیاویکی وای لئى نه مابۆوه بتوانئ دهست بداته پئمه ره . بههئزترین کورئ گوندى ته مه نيان له ده و یازده تئى نه ده په راند .”

مام خه لیل وای لئى هاتبوو له بنیاده مان نه ده چوو . پئستی گیانی وشك و رهش داگه رابوو و به ئئسكانئوه نووسابوو . فورت لئى كردبا با ده ییرد . چاره سهوز و گهوره كانی به قوولدا چوو بوون و پشورئ له بهردا نه مابوو .

ده بیرسی: ”ئه وه قاتی و قرئ هاتووه ؟ نان نییه ؟ خاك وشك و قه لئشیه ؟ زه وئ بئئسه ی دئ ؟ مندال به نۆبه تئى ده مرن ؟ له ناواییدا كهس نه ماوه گول نه بووی ؟ ژنان زه وئ و زار ده كئیلن ؟ نه و زه وئیه ی ده یكئیلن هیچ حاسلئ ده بی ؟ ده ی برۆن شوكرئ خودای بكهن و بئین خودایه ساردترئ نه كه ی . له و دبو نه و چیا یانه وه ده ریا به كئى لمئ سووتئنه ر هیه . هه ركه سیكئى تئكه وئى گیان ده رنابا . مه حاله گیان ده ره برئ . نه گه ر زگاریشئ بی ، وه كئى منئ لئى دئ . سه یرم بكهن . حه وت سائئ ره به ق... له و رۆژه وئ لئره رۆو بوین ئه وه حه وت سائه . وا نییه ؟ حه وت سائ... له بیرم نییه چه ند كهس بووین . هه موو پیاوانئ دئ . ته نیا من زیندوو ماوم و برا میش . نه من به خشكه خشك خۆم گه یانده ئئره ، برا یم له و خواره به جئ ما . برۆن ، نه گه ر نه مردبئ بیه ئئنه وه . ده ئئین كوئى ؟ له سه ر كانییه بزنه .

كاتئ گه یشتئینئ ، ناوئكئ خۆزاده وه و له هۆش چوو . نه مانده توانئ به رئگایه دا بئینه وه . ده ترساین مانگرنه وه و بمانه نه وه یه مه نئ . برسیمان بوو ، سه رمان لئى شئوا بوو . نه و له وئى كه وت و به جئ ما . نه من دائم به جه رگئ خۆم دا گرت و به خۆم گوت نه گه ر هه ر بشمرم وا باشتره له زیدئ باوو با پیراندا بمرم و دائم به جه رگئ خۆمدا ...

ده ی برۆن نه گه ر نه مردبئ ئه و بله ده سته و ستانه نه جات بده ن . هه ر به راستئ پیاوئ حوكمه ت و شتئ وا لئره نه بن ؟ ... كورپه ده خیله ، نه هئیلن به هاتنه وه م بزنانن ، به نۆكه رتان بم... یه مه ن جه حه نده مه ، مه هئیلن پئ بزنانن ، نه گینا ده مه نه وه نه وئ . نه منیش نا رۆم ، جا یان نه و ده كوژم یان خۆم . نا چه وه یه مه نئ . خودایه كهس تووشئ یه مه ن نه كه ی . په له مه كه ن با برئك بئمه وه سه ر خۆ هه موو بیتان بۆ ده گئیرمه وه . كئى ؟ عوسمانئ كورئ كوژلو ؟ ... دۆران ؟ كئى ؟ ... قزقین ئۆغلو ؟ ... به تال ؟ هه ر نه و به تالۆكه كه ؟ ... ها ؟ په له مه كه ن با برئك بئمه وه سه ر خۆ . هه مووتان بۆ له بنئ كووله كه ی ده ده م . موو به موو . ئئستا خۆم له سه ر پئیان پئ نا گئیرئ . گوتتان قاتی و قرئ هاتووه ؟ ... پارووه نانئكیشتان نییه ؟ سئ مانگه

له گهل بله بهرپوهين. ههتا گه‌يشتينه كانيبه بزنه باش بوو. نيدى له‌وى كهوت. گوتم، كوره بله شتيكى وامان نه‌ماوه، ههسته با برؤين. گوتم دان به جهرگى خوتا بنى. گوتى، ناتوام ههستم. هيچ هيزم نيبه. نه‌تو بچوؤ ناوايى و ناگاداريان بكه‌وه. خوت بگه‌ينه نه‌وى خهليل. پارايه‌وه: ”خوت بگه‌ينه‌وه ناوايى به نوكرت بم. هيچ خه‌مى منت نه‌بى، نه‌وه گه‌يستمه‌وه نيره و له‌و بيابانه، له‌و جه‌نده‌مه سووتينه‌ره‌دا نه‌مردم. نه‌گه‌ر بشمرم با ليره له كوستانه‌كان و زىدى باووپايرانى خۇمدا برم. رامه‌وه‌سته. برؤ بگه‌ ناوايى. لانيكهم تو بگه‌يه. رامه‌وه‌سته براله خهليل.

خهريك بوو له برسانا ده‌مردين. يه‌كتريمان له ناميز گرت. نه‌و له‌وى به‌جى ما. نه‌من وه‌پى كهوتم. كه گه‌يستمه خوارووى گوندى، نه‌منيش وه‌ك برايم لى هات؟ به‌رى چاوانم رهش بوون و نه‌ژنوم نووشتانه‌وه. به‌خۇم گوت: ”ده‌ى خهليل، خهليلى مال كاول، تازه كه گه‌يشتوو به‌توه ناوايى و نيو مال كه‌ى خوت كوا كاتى مردنه؟ رامه‌وه‌سته. نه‌ژنوكام تينيكيان تى گه‌پايه‌وه و وه‌پى كهوتمه‌وه. له‌وانه‌يه هه‌ر زيندووش بى. هيچ شتيكى واتان نيبه بده‌نى بيخۇم؟ كوره له‌و كيو و چيايانه نه‌وه‌نده‌م گيا و گژ خواردووه دلّم تيكه‌ل دى. چوپى ناوى گه‌رميستان نيبه؟ له‌تيك نانى هه‌رزنيش؟ هه‌ر هيچ شتيك له‌ گونديكى ناوا گه‌وره‌دا؟ لانيكهم چند ده‌نكه گه‌نيك جو به‌كيش نيبه بيخه‌مه به‌ر ددانم؟... نه‌و گونده پياويكى تيدا نيبه فريائى برايم بكه‌وى؟

گوټيان: نا

”ده‌ى ژينه، نه‌نگو بچن. نه‌نگو بچن. چهندي چهنده ساله زه‌ويى ده‌كيتلن. هه‌ر خوتانيش حاصل و به‌روبووى هه‌لده‌گره‌وه. ده‌ى وري كه‌ون و بچن برايم بيننه‌وه. مه‌هيتلن قه‌ل و دال بيخون. له‌سه‌ر كانيبه بزنه‌يه.. نه‌وه كوا ژنه‌كه‌ى؟ مريموكى ژنى...
گوټيان: هه‌ر هه‌واله‌كه‌ى بيست كه‌وته رى..

”ها؟ نه‌حمده شلى؟. راه‌ستن... توخودا راه‌ستن. خو ده‌نگم ده‌رنايه. دوايى مو به‌مووتان بو ده‌گيرمه‌وه.

نه‌و بووكانه‌ى مي‌رده‌كانيان له يه‌مه‌نى به‌جى مابوون، نه‌و دايكانه‌ى كوربان نه‌گه‌رابوونه‌وه، نه‌و مندالانه‌ى بابى خويانيان نه‌ديبوو، به‌ هه‌ر حالتيك بوو به‌ هه‌مووى نه‌و گونده گه‌وره‌يه چيشتيكي گه‌رميان بو مام خهليل لى نا و بوخوشيان به‌ گريان و شين به‌جيان هيتت.

مریمۆك له سەر كانییه بزنه، برایی به بیهۆشی دۆزییهوه. نهیناسیییهوه. ئەو چنگه نیتسك و پرووسكە وشكەلاتووه، ئەو گلۆله كۆنه پەرۆ چلكن و پیسه، هیچ لەو برایمه نەدەچوو كه دەتگوت داری حەیزەرانه. بەكۆلتی خۆی دادا و بەرهو ئاواپی كهوتە ری. سێ مانگی خایاند هەتا برایم وهخۆ هاتەوه. بێ مانگ دواتر بوو كه توانیی بەو بزە دلرفیتەمی دیسان پێبكه نیتتەوه. نیتر لەمەودوا مریمۆك وا نوقمی شادی بوو هەر مەپرسە. دەیگوت: "دۆزییهوه. بزم كردبوو، دۆزییهوه."

چەندی چەند سالان چیی له دەستیان هات کردیان بۆ ئەوهی برایم و مام خەلیل له پیاوانی حوكمەت بشارنەوه. هەموو ئاواپی وریا بوون. تەنیا دوو پیاوی گوندهكەیان له یەمەنی گەرابوونەوه. چما دەكرا ئەوانیش بەدەنە دەست كوێخا یان پیاوی حوكمەت؟ خۆ ئەگەر كوێخاش ناشكرای كردبايەن، ئەوا هەر بەزیندووویی كەولیان دەكرد. چاویان دەردننا. كوێخا سەهله ئەگەر پادشاش بوايه. هەموو خەلكەكه دلێان لای ئەو دوو راكردووهی یەمەنی بوو. خەلك خستبوویاننە بن بالی خۆیانەوه.

مام خەلیل بێ پسانەوه باسی یەمەنی دەكرد و بەسەرھاتی راكردنەكەمی وا دەگێرپاێهوه كه جەماعەتێك بگریئنی. هەندێكیان پێیان سەیر بێ و هەندێكیش پێبكه ن. برایم متهقی لیتوه نەدەهات و بە تاسەرە گوێی دەدایه قسەكانی ئەو. هەر بە ناماژەیهكیش چییە، نەیدەگوت وا یەمەن و نییە. مام خەلیل گوێی لەو گۆزانییە كۆن و نوێیانە دەگرت كه لەسەر یەمەن هۆنێبوویاننەوه و "كەل ناشیق" دەیگوتنەوه. بە بیستیان هۆرھۆر دەگریا و بە چاوی فرمیسكاوپییهوه بە ناواییدا دەگەرا. كەل ناشیق ئیدی هەرچی لەسەر یەمەن بیستبووی، هەر هەموویانی لانیكەم دە جارێ بۆ مام خەلیل چرپیبۆه. هەموو گوندییهكان، گەرچی مێرد و باوكیان له یەمەنی بەجێ ما بوون، دیسانیش هەر دلێان خۆش بوو. هاتنەوه مام خەلیل، شادی و خۆشییهکی خستبووه گوندهوه. بەر لەوهی مام خەلیل بێتەوه كوا كەل ناشیق گۆزانی دەگوت و سازی لێ دەدا؟ له شپانەمی دەرگا كەیدا و لەبەر تاوه كه دادەنیشت و ردینی بەردەدایهوه سەر سینگی و هەتا ئیوارێ ئاوا بە گرژ و مۆنی دادەنیشت. لەو كاتەوه مام خەلیل گەرابۆه، خەلك لانیكەم تێر بە دلێان دەگریان.

تاقە كەسێك، ئەویش مریمۆك كەیفی بەو تاریف و گێرپاێهوانەمی مام خەلیل نەدەهات. حەوت سالی رەبەق، ئاراوقارای نەبوو و هەر وا چاوه پێی برایمی بوو له یەمەنی بگەرپێتەوه،

به لآم ئیستا دلئی پئی خۆش نه بوو. شتیک هه بوو که غروروی شهوی ده شکاند و پئی قبول نه ده کرا. نه گهرچی مام خلیل تاریفی برایی ده کرد، به لآم پئی وابوو نهو ماسته بی موو نییه. برامیش خۆ زمانی نه ده گهرا و ههرچی له سه ره شهو و شهوانی دیکه شه ده گهردرایه وه شهو ههر بزه یه کی ده هاتی و هیچی دیکه.

“نهو ژه هره ی ناهیلی له تاوی بجیته سیبه ری...”

ههر هه موو خه لکی ناوایی، یه مه نیان، به لم و چهو و وردکه به رده وه، بهو سه ربازانه وه که له تینویتییان له هۆش ده چوون یان شه ونه دیان هاواری شو ده کرد شیت ده بوون، شه وانهی له بیابانه بی سنوره کانی لدا هه تا ناسۆگه دووره کان رایان ده کرد و بز ده بوون، تۆفانی لم، داره خورماکان، نۆبه تی و برسیتییه کان، شهو عه ره بانهی ورگی سه ربازه تیکشکاوه کانیان هه لده درپی و ههر هه موو شته کانیان وا ده ناسی ده تگوت چوون و به چاری خۆیان دیتوو یانه. به تایبه تی ههر هه موویان به جوانی راکردنه کانی شه وانیان ده زانی و ههر له ئیستاوه گۆرانی و لاوکیان بۆ ساز کرد بوون:

“دوا نیوه پۆیه ک بوو، که دیسانه که ده ریای لم شه پۆلی دا. له بیاباندا، له پشدا لیره وه له وی هه وری ره ش گه وال گه وال له ناسماندا ده رده که ون و دوا یی یه ک ده گرنه وه. په رده یه کی ره ش ده که ویتته نیوان زه وی و ناسمان. شه یتان به له عنه ت. به رۆژی رووناک ولات تاریک دادی، بایه ک هه ل ده کا و لم و خۆله که گه ژ ده دا. بایه که ته پۆله که کانی لم له جیه که وه هه لده گری و ده یانباته شویتیکی دیکه. بنیاده م ههر ده لیتی خراوه ته نیو مه نه لکی به کوله وه. له نیوه راستی بیابانه که، له گوندیکه وه ده چوینه گوندیکی دیکه. ریگهی یه ک چه وتوو مان له بهر بوو. ده فره کانمان ناویان تیدا نه ما بوو و زمانان به مه لاشوومانه وه نووسا بوو. ههر هه موو روویان کرد بووه ناسمان و “تاو، ناو” یان بوو. به لآم که زار و چاوت ده که یته وه پر ده بن له لم. له که شه پۆلی دا و راوه ستا. کوره که ی ساری دۆردۆ هاته لام. ههر به لا دا ده هات. گوتی: “خه ریکه ده مر م. نیتر ناتوانم لاق هه لیتنه وه.” ده کرا چ بلتیم؟ دیسانه که داوای ناوی کرده وه، که س پئی نه بوو. گوتم: “وه ره کۆلم، خۆ ناوا ناتوانی به ریبه دا برۆی.” له نیوه پۆیه هه تا ئیواری ناوا رۆشیتین. له ناکا و ناگام لی بوو گیانی ده رچوو. چونکه به سه ره پشتمه وه شل بۆوه و قورس ببوو. لهو جه نگیه دا دیسانه که ده ریای لم شه پۆلی دایه وه. تۆفانه که هه لی کرد. ده ست و پئی خۆمانان لی ون بوو. نه مانده زانی چی بکه یین. لم گه ژ ده دا و ده سوو رایه وه. لهو جه نگیه دا مردووه که ی سه ر کۆلم بهر بۆوه.

ويستم ديسان به كۆلْمى داده مه وه، ئاي له عننه له شه يتان، جا وه ره بيدۆزه وه. كهس نه يده زانى له كوئى مردووه. له و تاركيبه دا دهستم به نيو لم و خۆله كه دا دينا و لى ده گه پام، هيچ شويته وارى نه بوو. تۆفانه كه راوه ستا. هيچ شويته وارى تكي هه تيو سارى دۆردو ديار نه بوو. خودا ده زانى وه بن كامه ته په لم كه وتوه. ئه و برايمه داماره تان ديتوه، هه ره ئه و برايمه پى چه قانده بوو ئيلا و بيلا ده بى كوره سارى دۆردو بدۆزينه وه، زۆر گريا و نوو زايه وه. هيچ ده سه لات نه بوو. دوايى كوره كه ي گۆدوليش له نيوه ي رييه دا مرد. ئيدى دواي ئه وه هاوړيكاغان وه كه خه زه ل* هه لده وه رين. ناخرىبه كه ي گه يشتينه شويتيك ناويكى لى بوو و بريكيش شين ده چۆوه. گه يشتيني به لام هيچ كامان هيز و تينمان له به ردا نه مابوو. جگه له وهش له عه ره به كانيش ده ترسايين. به رده وام تۆقيبويين له وه ي پيشمان پى بگرن و بمانكوژن. له جى ئه وه ي ورده ورده و يه كه به يه ك بمرين وا باشتره هه موومان يه ك جى و پيكه وه بمرين. ده مانگوت خۆزگه بين و هه موومان بكوژن و زرگارمان بكه ن. ناخرىبه كه ي په لاماريان داين. كه گه يشتينه شويته كه ي خۆمان، له و سىسه دكه سه مان سى كه س مابۆوه. خۆزگه نه ده ماين. چوارده كه سى گونده كه ي ئيمه له و ده سته يه دا بوون.

مریمۆك شهوئى له سه ر جى برايمۆكى وه ره ز كرد.

- باشه ئه ي تۆ نه تگوت ئه من كوره كه ي "سارى دۆردو" م به كۆلم دادا و له نيو شه پۆلى لدا مرد و به ربۆوه؟ لى گه پام و نه مدۆزيه وه، ديسانيش ده مويست زياترى لى بگه ريم به لام مام خه ليل نه يه يشت؟" ئه وه ئيستا مام خه ليل خۆي پتوه راده نى و له نيو گوندياندا حه ياي ئيمه بردووه و ده لى ئه من له كۆلم كردووه. خه ليل درۆيه ده كا يان تۆ؟ خه ليل له كن خۆت واي گوت. ئه دى بۆ مه مه قت لى وه نه هات؟

برايم هيچى نه ده گوت.

"له و چوارده كه سه هه شتيان مردبوون و شهش كه س مابويينه وه. برايم هات و پتى گوت: "هاوړى ئيدى چاره ي ديكه مان نييه جگه له وه ي را بكه ين. نه گه ر زرگاريمان بوو باشتر، نه گه ر نه شبوو، به هه ر دوو باره كه يدا ده مرين." ئه من پيم گوت: "هاوړى، ئه وه پتى نالين خه يانه ت؟ خه يانه ت به نيشتيان؟" گوتى: "با واپى. به لام نيشتيان جگه له مه رگ چيى پى

* خه زه ل: گه لاي وشكبووى پاييزان. دياره لاي شخه تيه ناخۆش خه وه رى داره خۆي ده رنى خه زه ل

هه لده وه رى (هه ژار)

داوین؟ نه گهر بمانگرن تیره بارانان ده کهن. نه گهر له گوندیش بمانگرنهوه، ده مانده نه دیوانی شهر و دیسان هر گولله بارانان ده کهن.”

برایم کابرایه کی چاونه ترسه. زۆر نازا و بویره. گوتی: ”باشه، با گولله بارانان بکه نه. له وانیه نه شگریین و به زیندوویی ده رچین و بگهینه وه زیده که مان..” نه من گوتم: ”باشه، نه من قایلیم، به لآم نه دی هاورپییانی دیکه مان ده لئین چی؟ ناخۆ قه بوولی ده کهن؟” گوتم: ”با پرسیکیان پى بکه نه. ”چووین و به نه سپایی لئیان نزیك بوینه وه و گوتمان: ”هاورپییان، هاوولاتییه کان، نه گهر راستیتان ده وى برپارمان داوه را بکه نه. راتان چیه؟” به کى گوتی: ”نه وه داماننا رمان کرد، له ریگهش کهس نه یگر تین و ورگیان نه درپین، ناخۆ ده توانین لیروه بگهینه وه زیده که ی خۆمان. ”نیشتمان له کوی و تیره له کوی؟ شهش مانگ رییه. کوا ده گهینی؟” نه وانى دیکه هر زاریشیان نه کرده وه و یه ک قسه شیان به چاک و خراب له زاری نه هاته ده ری. هه رچی من گوتم و برایم رستی، هیچ می شیکیشان لى میوان نه بوو. دوو شهو و روژان قسه مان له گه ل کردن، چه نه مان چوو، نه ماتوانی قایلین بکه نه. شهو و تیکیان نه من و برایم له جیوانه که مان هاتینه ده ری و وه ری که وتین. هه تا که په ی به یانی به لمستانه که دا رویش تین. کاتى تاو که وت، لهو له دا خۆمان شارده وه بۆ نه وه ی کهس نه مانینی. به برایم گوت: ”کوره، برایم، نیمه شتی کمان کردوه هیچ له جوامیران ناوه شیتته وه. هاورپیکانمان به جى هیشتن و بۆی ده رچووین. جا بگهینه وه ناوایی، چۆن ده توانین چاو له چاوی دایک و باب و ژن و منداله کانیان بکه نه؟ نه گهر سؤراغیان گرتن و نیمه بلئین له بیابانی یه مهنى به جیمان هیشتن و هاتینه وه؟ بلئین شوکری خودای گیانی خۆمانان رزگار کرد؟ باشه چ بلئین برایم؟ برایم مته قى نه کرد. خۆ ده زانن نهو زمانی له زاریدا نییه. گوتم: ”مادام وایه، نه تو لیروه وه مینه با من بگه ریتمه وه و دیسان بچم له بهریان بیاریتمه وه. به شکم بیته ره دایه. نه تو هر لیروه چاوه ریتم به برایم. ” برایم گوتی: ”باشه چاوه روانت ده بم. ” له وى له چه قى بیابانه مایه وه. گوتم: ”برایم، نه گهر حهز ده که ی وه ره پتکه وه بچین. ” گوتی: ”نه من ناتوانم نهو هه مووه ریگه یه بهو بیابانه دا بگه ریتمه وه، نه تو برۆ، نه گهر رازیت کردن هه لئیانگره و بیانیه نه. ” چوویم. نهو شهوه هه تا که په ی به یانی له بهریاندا شل و کوت بووم. گوتم: ”هاورپییان، وه رن با برۆین. نه گهر گهیش تینه وه نیش تیمانى خۆمان، و بۆن و به رامه ی کاژه کانی تۆرووسمان به سه ردا هات و له ناوه روون و زولاله که ی

کانیاوه کانی نهویمان خواردهوه و یالابروکیکمان هه لکه نده و خواردمان، شهوکات چش با برین. ” به لām نهوان به هیچ شیوه یه ک نده هاتنه ره دایه.

نه من هه رچی به پیویستم ده زانی گوتم. گوتم هاوریان که و ابو نیمه ده رۆین و نیوه بیئنه وه. چاوه رپی ته و ابوونی خزمه ته که تان بن. نیستا نه وه ریک حهوت سالی به سه ردا تیپه ریوه. حهوت سالی دیکه ش چاوه رپی نه وه بن هه وییه ی سه ربا زیتان به ده ست بگات. دوا یی گه رامه وه لای برایم. برایم هه روا هه تا قورقورۆچکه ی خۆی له له که گرتبوو. نه بزوو تبوو. گوتم: ” یاللا برایم، با برۆین... ” برایم گورج له له که هاته ده ری و وه ری کهوت. دوا ی نه وه ی بریک رۆیشتین، نه من گوتم: ” کوره برایم نه وه دروست نییه. ” برایم گوتی: ” ده ی چ بکه ین هاوری؟ ” نه من گوتم: ” ده بی جار یکی دیکه ش بگه ریتمه وه و له بهر نه و براده رانه بپاریتمه وه. نه و داموانه با له بیابانی یه مهنی نه میئنه وه. خزمه تی سه ربازی قهت ته و او نابی و نه وانه له خۆرابی چاوه ری ده بن. ته نیا یه کیک ده توانی له یه من خۆی رزگار بکا که هه لی. نه گه ر لیان گه ریین و بگه ریئنه وه نیشتیمان، خه لک دایک و خوشکمان ده گین. من داله کانیا ن ده گریین و ده لئین نه دی بابی نیمه تان له کو ی به جی هیش ت و بو خۆتان هاتنه وه؟ برایم گوتی: ” نه وانه به و هه مو وه پارانه وه یه ی تو نه هاتوون، پیت وایه نه مجاره یان دین؟ کوره وه ره خو نه جات ده ین. نه گه ر له داو بکه یین، تیداده چین... ” گوتم: ” برایم، ده زانم نایه ن، به لām نه رکی مرۆییمان با به جی بگه یه نین. باله ناوایی رووره ش نه بین. ” برایم دیسان هه تا قورقورۆچکه ی خزییه وه نیو له که و به تووره ییه وه گوتی: ” برۆ بپاریتوه. بریکیش نار بیئنه. وریا به زی ره فانه کان نه تبیین. ” نه من دیسان گه رامه وه و دیسانیش له به ریان پارامه وه، هیچ. به قسه یان نه کردم. ده ست و لاقیانم ماچ کرد، دیسان هه ر هیچ. چیی وای نه ما بوو بگیریم. به دوو بوتل ناوه وه گه رامه وه لای برایم. گوتم: ” ماژ کاول، برایم، بی سووده. ههسته با برۆین. ” و وه ری کهوتین. نه من دیسان دلیم شو قه ری نه گرت و به خۆم گوت: ” خه لیل، نه وه تو رزگار ده بی، به لām براده ره کانت، هاوولا تییه کانت له بیابانی یه مهنی له نیو نه و له داغدا به جی ده میئن و ده مرن. بگه ریته و به هه ر زمانیکی ده توانی، هه ول به قایل یان بکه ی و بیان هینی. ” ترسی برایم هه بوو. ده مزانی نی دی نه و جاره گو یی به و قسانه نابزوی و ملی ریگه ده گری و ده روا. ده ترسام. به لām چارم نه بوو. نه ده کرا براده ره کاتم به جی بیئن و به جی هیش تینان خه یانه ت بوو. دائم به جه رگی خۆمدا نا

و گوتم: "کورپه برابیم... مهسه له نهویه نه من ناتوانم برۆم و نهوان بهجی بیتلم. لیم دهگهرتی جارنکی دیکهش بجمهوه و له بهریان پیاپتمهوه؟" برابیم توورپه بوو و گوتهی: "برۆ جههندهم پرکه. نه من چیدی ناتوانم چاوه پیتی تۆ بم. دهی برۆ." گوتم "کورپه به نوکهرت بم برابیم، ههر جارنکی دیم لهسه راوهسته." برابیم گوتهی: "ناتوانم براله، نه تۆش نه گهر حمزت لینه بیئنهوه، بگهرپتوه و له گهلان بیئنهوه." "کورپه سهیری نهو نهرم و نیانییهی مه کهن، نهو برابمه دلنی شیریه ههیه. به تاقی تهنی وه پێ کهرت و من گهرامهوه. دیسان له بهر نهو هاوورپانه پارامهوه. کهوتمه سه دهست و پیتان. دیسان بی سوود بوو. شهو و روژیک رینگه پری و لهو بیابانهدا که له کهمی دهکولتی، له بن داره خورمایه که گهیشتمهوه برابیم. برابیم گوتهی: "تهواو بوو؟" گوتم: "نیدی تهواو، نه هاتن. نهوانه به کهدهر چۆله کهیه کیش غیرهت و نازایه پیتان نییه برابیم. دهلین عهره به له رتیه پیتشان ده گرن و ورگمان ده درن و نه گهر بشگهینهوه نیشتمانه که مان نهوه کوخا ده مانگری و ده ماندهتوه دهست حوکمهت. حوکمهتیش نیعدامان ده کا. نه هاتن. به لۆم دلیم ههر بهرایی نادا به جیانی بیتلم. حهز ده کهم چۆنی بووه قایلین بکه م و بیانه پیتیم." پینج روژی تهواو ههر چووم و هاتمهوه و له بهریاندا شل و کوت بووم. پینج شهو و روژی تهواو. کهوتمه داوی زیره فانه کانیشهوه. تهقه یان لی کردم، خۆم به نیتو لدا کرد و گرتیاغهوه. نه منیش که ره ی به یانی له دهستیان رام کرد و بوی ده رجووم. گوتم: "برابیم، نهوان نایه. خاکی یه مه نغه ک گیری کردوون و لیتره ده میننهوه. نهوان لیتره ده مرن. با برۆین."

نهو شهوه دیسان مریمۆک کردیه قیامهت. توورپه یی هه موو گیانی ته نیبووه:

- تۆ درۆیان ده کهمی یان خهلیل؟ تۆ نهو هه مووه شهوه به منت گوتهوه که چۆناوچۆن مام خهلیل براده کانی خۆی بهجی هیتشبوو و هاتبووه و نه تۆ پینج روژ و شهوان له بهریان پاراپیتسهوه و نه گهر مام خهلیل نه برابیه، هه تا قایلت نه کردبان نه ده گهرایهوه، نیتسا کیتههتان درۆ ده کهن؟

برابیم وه لۆمی نه ده دایهوه و زمانی نه ده گهرا.

"نهو مام خهلیله؟ نهو مل شکاوه؟ جگهره ی ده ده یتهی؟ بازه هری مار بکیشی... ژه هریک که ناهیلی له تاوی بگاته سیبه ری. نهی نای، خۆ ده یهوی جگهره ی بداتی، نهی نای؟"

قاتی و قری لهو په ری خۆیدا بوو. برسیتی و لیتقهوماوی و بیکاری... پیاوه کان کارنیکمان نه بوو له گوندی بیکهین. ههرچی هه بوو ژنه کان ده یانکرد. وا له کاروباری وه رزیری راهاتبوون پیاوان ده سکیمان له دوو نه ده کردن. نیر و نامووریان له گا ده کرد و وایان لی ده خوپی ده غل و دانیان وا ده دووریهوه و خهرمانیان وا جده پ ده کرد ههر مه پرسه...

مام خلیل رۆژتیکیان بانگی برایی کرد و گوتی: "کورپه برابیم، کوا وا دهبی. هرچی کار و باره ژنهکان دهیکن و ئەمن و تۆ هیچمان بەرناکهوی، مەگەر بۆئین و بنوین. ئەمن بیستوو مە لەو خواره له دەوروبەری کۆزان ئەسلان خانیک پەیدا بووه و دەستەبەکی پێک هێناوه. ناوانگی تا ئەو پەری ئەنادۆل رۆییوه. لە سەرئاسەری ئەو خاکە عوسمانیدا لە هەر کۆتێک ئەسپێکی رەسەن هەبی، پیاوانی ئەسلان ناغا دەیدزن و لە عەرەبستان و لە ئەزمیری کافران و لە کوردستان دەیفروشن. ئەو ئەسپە لە ئەزمیرەوه دزیوانە، لە تەرابۆزان و ئەو لە قارس دزیوانە لە حەلب و ئەو لە دزیوانە لە قەیسەری دەیفروشنەوه. ئەمن و تۆ رێگە حەلب باش شارەزاین. لەو گوندا کار نییە بیکەین. وەرە برۆین و بچینه نێو دارودەستەکی ناغا. باشه؟"

برابیم وەلامی ئەدایەوه. خلیل گوتی: "بەیانێ نامادە بە برالە، با مریتمۆک کەلپەلی سەفەرە کەت بۆ نامادە بکا. بەو جۆرە لە چنگی ئەو مریتمۆک بەلایەش نەجات دەبی. کورپه مریتمۆک لە یەمەنیش خراپتره. ئەتۆ یەمەن نەیکوشتی بەلام ئەو مریتمۆک وەرەمت پێ هەلدینی." چەند رۆژ دواتر، دوو برادەر، خلیل لە پێشەوه و برابیم لە دوو، گەشتنە ناوایەکی ئەسلان خان و لە سیر تا پیاو بۆیان گێراپەوه. ئەوی دارودەستە ئەسلان خان بوو راکردووی یەمەنی بوون. ناغا لەرپۆه ئەوانی وەرگرت. چونکە ئەوان رێگە تۆزووون یاییان باش دەزانی. چەتەبەکی بە ئەزمونیشی لەگەڵ ناردن بۆ ئەوی. ئەوان دەیانەویست لە تۆزووون یایلا ئەسپەکانی چەرکەزان بدزن.

لەو رۆژەوه چەندین سالان خلیل و برابیم، لە تۆزووون یایلاوه ئەسپیان بردنە حەلبە و لەوتیوه پارەیان بۆ ئەسلان خان هێناپەوه. پارە و ئەسپانە دەیانفرۆشتنەوه، بەبی ئەو دیناریکی لی هەلگرن، یە کسەر لە دەستی ناغایان دەکرد و ئەویش مووچە سالاڵە پێیان دەدا. بەلام چ مووچەیک... مەمره و مەژی. هەمووشیان وەک یەک سەیر دەکرد. بەلام ئەوانە بۆچی لەو گروپەدا دەمانەوه؟ لەبەر ئەو هەمووان راکردوون. تەنانەت کەسانیکیان لە بەندیخانە و لە پەتی سیدارە رایان کردبوو. لەو گروپەدا گیرسابوونەوه و پالپشتتیکیان بۆخۆیان دۆزیبۆوه. ئەسلان ناغا دارودەستەکی خۆی دەپاراست.

رۆژتیکیان "چەرکەزەکان" مام خلیل و برابیم لە داو خست و گرتیان. ئەوەندەیان تێهەلدان وەیانزانی مردوون، و لەسەر کێپە کە فرێسان دان و بەجێیان هێشتن. گوندییەک دۆزینیوه و بردنییهوه گوند. بریندار سی مانگی رەبەق لەجی کەوتن. لەو هەمووه سالە چەتەبەکی کردنیاندا قەت ئەوەندە لە

شویتیک نه مابوننهوه. جار هه بوو هه شش مانگ جارتیک بۆ ماوهی چه ند رۆژتیک سهرتیکي ئاوايان ده دا و بهبی ئه وهی دینارتیک خه رج بکه ن ملی ريسان ده گرتسه وه و ده رۆژین. مریمۆك ده یکرده هه لالا و ده یگوراند: "باشه ئه تۆ نۆکه ری مام خه لیلی؟" و هه موو خه لکی ئاواپی وه سه ر ده گێرا. برابیم مه ته قی نه ده کرد و وه ک می شیکیشی لی میوان نه بی وه شوین مام خه لیل ده که وته وه و ده رۆژی.

جارتیکیان، دواي ده سپیکي کۆماری بوو و رۆژ به رۆژ نه سلان ئاغا له کزیی ده داو که م ده سه لاتر ده بووه، شه ویتیکیان سه رباراز له رتگی هه له بی و له "گا ووران" برابیم و مام خه لیل به ره وه یه که نه سپه وه ده گرن. خه لیل و دورسوونه کورد و ئیدریس چه رکه ز هه رکامه یان دوو سالیان زیندان بۆ ده بردرتسه وه و ده نیردرتته زیندانی نه ده نه. نه گه رچی مام خه لیل هه موو گوناچه که ی به ستۆی برابیدا دینی، و شه ویش مه ته قی لیوه نایه، به لام هه ر نه جاتی ده بی و مام خه لیل و نه سلان ئاغا وه موو چه ته کان و ته واری نه وانه ش که دیتبوویان و بیستبوویانه وه سه رباران له و رووداوه سوور ده مینی، ته نیا برابیم پیی سه ر نابی. هه مووان پییان وابوو دواي ئه وهی مام خه لیل ده که ویتته زیندانه وه، ئیدی برابیم ده گه رتسه وه گونده که ی خۆیان و تا مردن کاری وا ناکاته وه. هه ر له سه ر نه و گریمانه یه ش نه سلان ئاغا ئیدی مه حه لی ناداتی وه ک بلیی قه ت له ده سه ته که ی نه ودا نه بووه.

برابیم نه گه راپه وه ئاواپی. ته نانه ت بۆ جارتیکیش چییه سه مردانی ژن و منداله که ی خۆی نه کرده وه. له نه ده نه مایه وه. ته وریکی ده ست دایه و گه ربه که به گه ربه که گه ربا و دار و چه پیی بۆ خه لک شکانده وه و هه رچی په یدای کرد بۆ براده ره به ندیه که ی برد. له هه موو چاویته که وتنیکیدا زه مبیلیکی پر له سه وزه و ئارد و رۆنی بۆ ده برده زیندانی و به بی ئه وهی قسه یه کی له زاری بیته ده ری، له گه ل چه ند دراویک، به بزیه که وه ده یدایه مام خه لیل و ده گه راپه وه. خه لیل هه موو جار پیی ده گوت: "براله خه لیل، بچۆوه ئاواپی، بچۆوه لای منداله کان و پییان رابگه. هیشتا نه من زۆرم ماوه به ریم. تۆ له و نه ده نه یه له و شاره گه ره یه دا لیته ده قه ومی."

خه لیل هه موو جار پیی ئه و قسه یه ی ده کرد و پیی وابوو ئیدی برابیم گه راپه وه ته گونده که ی و دیسان هه موو دوو شه مووان - رۆژی دیدار - ده یدی هاتۆته وه دیده نی و دلی خۆش ده بووه.

برابیم له کۆنه کاروانسه رایه کی شیداری پر له په ین و پالدا و پر له بۆنی میزی نه سپدا ده نووست. زۆر که م شتی ده خوارد و تیر زگی خۆی نانی نه ده خوارد و برسیتی ده کیشا و باقی پاره که ی بۆ خه لیل ده برد. خه لیل له به ندیخانه دا، له سایه ی سه ری نه سلان ئاغاشه وه وه ک شای ده گوزه راند. برابیم نه خۆش که وت، گرانه تای گرت. له گه ری تادا ده له رزی و په له قاژه ی مه رگی

بوو، به لآم براده ركه كى خۆى له به ندىغانه دا به جى نه هيشت و نه گه پايه وه ناوايى. ههفته يه كى مابوو برايم له به ندىغانه بيته ده رى، برايم وازى له كارو ژيانى هيتا و هات له بهر ده ركه زيندانه كه دانيشت. له سه رما و گه رمادا له ته پوتوزدا هه ر له به يانييه وه هه تا نيوه شه وي بۆ ماوه ي ههفته يه ك چاوه رى بوو.

كه خه ليل هاته ده رى و باوه شيان به يه كترى دا كرد، برايم له خو شيسان خهريك بوو بفرى. خه ليل گو تى: "به ره و شاخ... " برايم پي تى وابوو مه به ستى "نوزوون يايلايه". به شه رمه وه گو تى: "خه ليل برايه، له مي ژه ژن و مندالمان نه ديون. باشر نييه له پيشدا بچينه وه سه ريكيان لى بده ين جا به ره و نوزوون يايلا برۆينه وه؟"

خه ليل پي تكه نى: "كو ره له مه ودوا هه ر له گو نده وه ده ر ناكه وين. نه سلان ناغا هه رچى تا ئيستا پي تى براونه به سيه تى. له دوو چووان مه چۆ. ده لى ن ئيتر يه من نه ماوه. ده لى ن نه سلان ناغاش ئي دى ده ستى ناروا. با بچينه وه ناوايى و خه لك چييان كرد ئيمه ش بيكه ين. له نيو ژن و مندالى خو مان بژي تى.

گه رانه وه ناوايى. خه لك له ده ورى مام خه ليل و برايم كو بوونه وه و گو نده كه گيانى كى ديكه ي به به ردا هاته وه. له مه ودوا ئي دى كه س نه بوو له و گو نده دا به سه ره ات و سه ربه ده ي داروده سه ته كه ي نه سلان ناغا و ري گه ي نوزوون يايلا و هه له ب نه زانى. برايم هه ره ك جارى جازان، زمانى له زاريدا نه بوو. مام خه ليل ده بيگوت: "هه تيو نه و برايمه تان دي تووه، نه و دنيا پان و به ري نه جه ربه ده كى ناوا به زي كو زاكوونى تي دا نييه. رۆ له له بهر دا يك هه لده گرى. له نوزوون يايلا يه كي ك له ناغايان چه ركه زان، نه سپي كى ره سن و به هيزى هه بوو، هه ر ده تگوت نه سه كه ي كو تر تو لويه. نه سلان ناغا چه ندى چه نده سالان پياوى نار دبوون نه و نه سه په ي بۆ بي تى، هيج كاميان نه يان تو اني بوو بيدزن. ناغاي چه ركه زانى ش دوو پيو ه ندى له لاقى ده به ست و ده رگايه كى ناسني شى له سه ر داده خست. دوو پياوي شى بۆ داده نا كه هه موو شه وي كاتى خه وتنى ده سي نيان له نه سه كه ده گر ته وه. نه و برايمه تان دي تووه؟ هه ر نه و برايمه نه سه ي گو زرينى دزي و هيتا ي."

مري مۆك شه وي له جي دا دي سان كر دييه وه هه للا:

- يان تو درۆ زنى يان نه و مام خه ليله. باشه تو كه هاتيه ته وه گو نده، نه تگوت مام خه ليل نه سه كه ي ناغاي چه ركه زانى به پياوه كان ييه وه دزي و هيتا ي."

برايم مه تقي له خۆى ده برى.

مام خلیل ده‌گوت: "ئەو برايمەتان دیوہ؟ ناخ، ئەو برايمە، دەزانئ رینگەي حەلەب چەند بەردی لیئە. دەزانئ شاری میرووان چەند میرووی تیدایە. چۆن دەخۆن و چۆن دەنون و چۆن دلدارئ دەکەن و چیمان ھەمە شیاوی دزینئ بی. ئەو برايمە دنیا لە سەر پەنجەيەکی دەخولینئتەوہ و ناشهیلئ کەس بزانی. ئەو برايمە رەوہ ئەسپتکی سەست سەری، بەرژئی رووناک لە بازاري ئەدەنە دینتتە دەری و نایەلئ کەس بیانینئ. کەس نازانی خۆئ دەکاتە جنۆکە و پەری یان شەیتان، مەسەلە ئەوہیە کەس نایینئ. ئەو برايمە پیاویکی ئاوايە. ئەمنیش قەدری باش دەزانم لە لای ئەو سەرم پیتوہ نییە. ھەموو کەس لئی دەقەومی. برايمیش لئی قەوما. ئەو دەمەي رەوہ ئەسپتکی دەبردە حەلەبی، لە گەل برادەرەکانی گیران. ئەمن و ھاوڕێیانی دیکەمان بەریوین. بەلام چونکە برايم سەردەستەمان بوو، دوو سالیان زیندان بۆی پرسیوہ. برادەرەکانی دیکە بلأوہیان کرد و وەشوین کاری خۆیان کەوتن. بەلام چما ئەمن دەمتوانئ برۆم؟ برادەری گیانی بە گیانی من لەوی لە زینداندا دلئ دەتوقئ. پیتوستی بە شت دەبوو. ئەمن تەوریکم کړی و دەستم کرد بە دار شکاندنەوہ. دەم لە ھیچ نەدا و زەوادم نەشکاند و ھەرچی پەیدام کرد دوو شەمووان کاتی دیدەنی ھەموویم لە دەستی برايم کرد. لە زیندانیش، ھاو ژووہەکانی برايم، بییان دەگوت: "کۆرە برايم ئەوہ برادەر نییە، لە برای دایی و بابیش زیاترە." وا نییە برايم؟"

برايمیش وەک بلئی قسەکەیان پشتراست بکاتەوہ، سەری بەردەدایەوہ و دلئ خۆش دەبوو. "ھەوتوہکی مابوو برايم بەربئ، ئەمن ئیدی دەستم بۆ کار نەدەچوو چونکە برادەری گیانی بە گیانیم لە زیندانئ بەردەبوو. چووہم بەر دەرکی زیندانئ و یەک ھەوتوو شەو و رۆژ چاوم لە دەرگای بەندیخانەکە بری و چاوەرئیی بووم. لە بن لیزمەي باران و تەپوتۆز و گەرمای سووتینەردا لەوی ماموہ و نەبزوتم. دەتگوت بە چل گوریس لە دەرگای بەندیخانەکەیان شەتەک داوم. ناخری رۆژئکیان لای نیوہرۆیە بوو ھاتە دەری. وەختابوو ھەلثرم لە خۆشیان. برايم چاری لە چاوەکاتم بری و گوتئ: "ھەر بژی خلیل، ئەو برادەرەي دەبئ گیانی بەقوریان بکەي ئەتۆئ." وا نییە برايم؟"

برايم بە پتیکەنینەوہ بە سەر لەقاندنئیک بۆی سەلماند.

مریمۆک گوتئ:

- تۆ درۆزنی. مەگەر نەتگوت ئەمن چاوەرئیی مام خلیل بووم؟ لەمەودوا باوہر بە یەک

قسەشت ناکەم.

برایم سەری بەردایەووە و هەلینەهێنا.

“یاخو ئەو مام خەلیلە بە قوربانی سەئەسپە کەم بێ. یاخو بە قوربانی گەندەموویەکی گوندییەکانی من بێ. بڕایە بەستەزمان و شەرمەنەکی مەنی لەبەر چاری ئەو خەلکە کردە بیاوکۆتێکی خۆینمژ. یاخو بە قوربانی پاکەتە جگەرەییەکی بێ.”

دارودەستە چەتەکی ئەسلان ناغا وردە وردە کەم بوونەووە. پێم وایە هەر تێدا چوون. ئەوێ دیارە ئەوێ کە خەلیل و بڕایم بڕای بێر نەچوونەووە ریزی ئەو کافرانە. کاری لۆکە چینیەووە لە چوکوراوا دەستی پێ کردبوو. دوو سێ ساڵ بوو گوندییەکان دەچوونە لۆکە چینی. چینی ژن و مندال و ئەسپ و گۆتەرژ و سەگ و پشیلە بوو لەگەڵ خۆیان دەیانبرد و زیندەواریان لە ناوایدا نەدەهێشتەووە. خەلیل و بڕایمیش لەگەڵ ئەوان دەچوونە چوکوراوا. بەلام یا زۆر زووتر بیان دواي هەموو گوندییەکان هەتا دواي لۆکە رینیەووە و گەرانیەواریان بۆ گوند لە هیچ کۆی نەیان دەیت. ئەوان بەرەو خواروو دەڕۆین و دەچوونە ولاتی یورتیەر و تەننەت دوروتریش دەچوونە تەرسۆس و، خەلیل دەیگوت: بڕایم دزی دەکرد، ئەو لۆکەیی دەیان دزی، سواری عارەبانە تايە چینیان دەکردن و دەیان بردە بازاری ئەدەنە بۆ فرۆشتنی. دەیانفرۆشت و باغەلێک پارەیان پێ وەردەگرت و هەر هەمووشیان خەرج دەکرد جا دەگەرانیەووە ناوایی. هەتا دوو ساڵ پێش مەرگی بڕایمیش هەر وا بوو.

ئەو شەو خەلیل جەوالتێکی پر کردبوو لە لۆکە و لە کێلگەکانەووە و بە نێو خەندەکیکی پر لە ئاودا بەرەو تەرسۆسی دەبرد. قەرار بوو دەمەدەمی بەیانی بچیتە دەم رینگەکە و جەوالتە لۆکەکە سواری یەکیک لەو عارەبانانە بکا کە بەوێدا تێدەپەڕین و بیباتە گوندی. دەستکەوتیکی باش بوو. تا نیتستا بەسەر مەزرای ئەوا بەییت و بەرە کەتدا نەکەوتبوو. سووک و ئاسان جەوالتەکی لەو خەرمانە لۆکەیی هیچ کەسی لا نەبوو داگرتبوو و وەرێ کەوتبوو. بەلام لە بەدبەختی نیو سەعات دواي ئەوێ لە مەزراکە دور کەوتبوو، تووشی گوندی و خاوەن لۆکە دەبێ و دەیگرن. لە چوکوراوا سزای لۆکە دزین قورس بوو. دزبان نەدەدایە دادگا و شتی وا. پەتیکیان لە ئەستۆی دەکرد و هەر بە کۆلەبارە کەییەووە گونداو گوند دەیانگێتێرا و لەهەر گوندەیی دەیان بردە گۆرەپانی دێیەکە و هەموو خەلکەکیان بە مندال و گەنج و پیرەووە لێ کۆدەکردهووە و تیفان لە رووی دەکرد.

ئەو دەمەیی مام خەلیلیان گرت، ئەوێ دەیان پێ خۆش بوو هەر مەپرسە... شاگەشکە بێسوون. ئەو دزە کۆتێکی گەورەیی بە کۆلەووە بوو. کەس شتی وای پێ هەلنەدەگێرا. دزەش چوارشانە و بەخۆرە و نەوجار بەتەمەنیش بوو. برادەرێکیشی بە داوای بوو، شەرمەن و بەستەزمان. هەر لەوێ پەتەکیان لە

ئەستۆي مام خەللىل كرد و لەرپۆه برديانە نزيكترين گوند. لەوي بە تف سواغيان دا. كورپە ئەو خەلكى چو كورواش تفيكى سەريان هەيه، شەيتان بە لەعنەت بى. سەر و چاو و جلوبەرگە كەى بە تف خووسا. دواي برديانە گونديكى ديكە، ديسان يە كينكى ديش... لەوتشەوه بۆ دتتە كى تر... خەللىل ئەژنۆكانى تەزين و خەريك بوو بشكيتن. گيانى دەبەردا ئە مابوو بەلام هەر بەرەللایان نەدە كرد. چوار رۆژان خەلكيان لى دەنگدا تفي پيدا بگەن. خەللىل خەريك بوو گيانى دەدا و ئيدى لە بنیاده مان نەدە چوو. كۆلە كەيان لە پشتى كردهوه و بەرەللایان كرد. مام خەللىل كە لە گونده كە هاتە دەرى، دەستى برايمى گرت و گوتى:

- برالە، تۆبە لە لۆكە دزینى. ئەو گوو بە ئیمە ناخورى. تۆبە، تۆبە، تۆبە برالە.

برايم گوتى:

- تۆبە.

كە گەيشتنەوه ناوايى، بەرەبەرى زستانى بوو. ئيزگيل رزيبوو و نە مابوو.

مام خەللىل دەيگوت:

- ئيدى دواي ئەوه برايم تۆبەى لە لۆكە دزینى كرد. جا دەيتوانى تۆبەى نەكا؟ پەنجاً پووت لۆكەى بە كۆلەوه بوو، پەتيان لە ملي كرد و گوند بە گوند گيڤايان و بە تف سواغيان دا. ئەو نەديان تف پيدا كردبوو، خەريك بوو بجنكى. حەوتووه كى تەواو خەلكى پەنجاً گوند بە هەموو ئەسپ و ئيستر و سەگ و پشيلەيانەوه و بە هەموو پياوہ كانيانەوه تفيان بە برايمدا كرد. خودا بەسەر كەسى نەهيئى.

ئەو جارە مريمۆك پرسى:

- خەلكى پەنجاً دى تفيان لە چر و چاوى خەللىل كرد؟ حەوتووه كى تەواو تفيان پيدا كرد؟

ئەى لەو داماوہ، ئەى چييان لەتۆ كرد؟

برايم بى دەنگ بوو.

بەو جۆرە بوو كە هەمووان برايميان وەك چەتەيە كى بە زيپك و زاكوون دەناسيو پيشيان وابوو مام خەللىل ميشى لە زارى خۆى پى دەرناكرى.

“نەمرد ئەو بەرازە چار شينە. ناخ نەتەقى. لەبرى جگەرە با ژەهرى مار بكيئشى، ئەو ژەهرەى ناھيئلى لە تاوى بچيتە سيبەرى...؟”

دهمیک بوو له خموی همستاوو و به دلته کوتهوه چاوه پتی تاوه لاتن و له خمو همستانی میړده کوی بوو. دلته خورپه و هه لالا و ژانیکې له ناخیدا بوو. پانیتی قه لیشیبوون و پر بېوون له خوځ و ده برژانسه. لاقه کانی کۆکردبوونه و له چیلکه مېک خوځ و وردکه زېغی له قه لشتی لاقه کانی دیتایه ده ری. جارویارهش داده هاتمه و سمیرتکی ده موچاری میړده کوی ده کرد که له نزیکیه مه نوستبوو.

عەلی ملیکی دريژی هه بوو و هه ده هات و دريژ تریش ده بووه. چاوه کانیشی ورده ورده زه قتر و گوره تر ده بوونه وه. هه رکس چاری به چاوه زه قانه ی که وتبایه زه ندقی ده چوو. بیری کرده وه: "مندا له کام له پی که وتوون. نه گهر نه خوځ کوم و نه توانن به ریسه دا برژن ده بی قوری کوی و هه سر کهین؟"

"هریمۆکیش تۆزینکی لی ماوه ته وه، هه رکه سی دیکه له جیتی نهو بایه، له میژ بوو مردبوو. جاری هه ملاملانییه تی. به لام نهی نه گهر له وه پتر خۆ رانه گری؟..."

"هیشتا هه وراره کوی "سوله مانلی" مان له پتسه. هه ورانیکې رژد و قیت. له خوارپوه که سهیری ده کوی ناتوانی لووتکه کوی ببینی. وه سه رکه وتن له وه هه وراره روژتیک هه تا نیواری ده خایه نی. هه کاتیک کاروانه که ده گه یشته نهو هه وراره، هه مووان له خواره وه ده سته ونه ژنۆ داده مان. نه خوځ و پیروپه ککه وته بۆ نهو هه وراره به لای لابه لا بوون.

"نهو هه وراره بری وهک نهو وایه گه یشتیبیته چوکورور. نیدی دوی نهو نشیوه و روژتیک پتر ناخایه نی."

"دوی نهو هه موو ماندوویه تی و چاره په شییه چۆن ده کری له وه هه وراره وه سره کوی؟ بنیاده می ساغ و سلامه ت و گه نج ناتوانی به ناسانی لیتی سه رکه وی، چ بگا به عەلی که هه م کۆلینکی به پشته وهیه و هه م ده بی دایکیشی له کۆل بکا."

چاویکی دیکه‌ی له عملی کرد. رهنج و تیځسپراپی روخساری له بولیتل و تنانته له خدویشدا به‌دی ده‌کرا. روخساریکی بیوه یه‌کپارچه ژان و نازار.

“ته‌گه‌ر نه‌توانین هه‌ورازه‌که بپین و هه‌ر له‌و خواره بکه‌وین و بیئینه‌وه؟... عملی بیری له هه‌ورازه‌که نه‌کردوه‌ته‌وه. ده‌ی باشه با له‌و حاله‌دا وه‌بیری نه‌یه‌ته‌وه... به‌خوا‌ی خۆ‌ی ده‌کوژی. خوا نه‌کا یه‌کیتک سوله‌یمانلیی وه‌بیر بیئیتته‌وه.”

بۆنیکی شله‌تینی به‌رلووتی که‌وت: “بۆنی خاک. هه‌ر نه‌و بۆنه‌ی به‌ دوا‌ی ریژنه‌ بارانی‌کدا له خاک هه‌لده‌ستی. ئەلیف ته‌نیا له چوکوراوا نه‌و بۆنه‌ی بۆ ده‌هات.

“ته‌گه‌ر نه‌و هه‌ورازه‌ تووکلیراوه نه‌بایه، نیتر شتیکی وامان نه‌ده‌ما بۆ چوکور. ته‌گه‌ر نه‌وه‌نده‌ بخایه‌نی، خواردن و پی‌خۆریشمان لی‌ ده‌بیری. نه‌ویش له‌و چیا و چۆله‌دا که چۆله‌که‌کوژی لی‌ دیار نییه.

“عملی بۆ نه‌وه‌ی لابر پروات، ناوا لای دا. خۆ نه‌و ریگا لابره‌ش تاقه‌ ریواریکیشی پیتدا نایه. بشمرین لیتره‌ که‌س نییه‌ چۆری‌ ناومان به‌ دمه‌وه‌ بکا. ئیستا خه‌لک وه‌ک خیز و خۆل به‌ راسته‌ ریته‌که‌دا ده‌رۆن. ئەمسال نه‌هاتمان بوو. به‌لا نه‌ما به‌سه‌رمان نه‌یه.”

تاو رمبیک هاتبو سهری. گژوگیا زه‌رد و ته‌ره‌کان ده‌بریسکانه‌وه. تیرۆزه‌ خۆریکیش که‌وتبووه‌ سه‌ر نیوچاوانی عملی. ئەلیف که‌ تیشکه‌ تاوه‌که‌ی له‌سه‌ر نیوچاوانی عملی دی ترسا: “ئیستا هه‌لده‌ستی و ده‌یکاته‌ روژی حه‌شر و ده‌نه‌رینی و ده‌لی‌ ده‌باری و جا وه‌ک شیتان به‌ره‌و چوکور غار ده‌دا.”

هه‌ستا. چوو و به‌ر تاوه‌که‌ی گرت و سیبه‌ری له‌ روخساری عملی کرد. مریمۆک بریک له‌واتره‌وه، له‌ بن دار به‌روویه‌ک له‌ نیوه‌پاستی منداله‌کان گرمۆله‌ بپوو و وه‌ک گلۆله‌ به‌نیک کۆ ببۆه. جووله‌ی نه‌بوو. دموجاوی به‌ بالیفه‌که‌دا رۆچوویو و ده‌تگوت پشوو ناکیتی.

نه‌لیف بیری کرده‌وه: “هه‌ر به‌راستی نه‌کا هه‌ناسه‌ی نه‌یه.” ده‌ره‌پی و چوه‌ لای. داهاته‌وه و سه‌یری دموجاوی کرد و دیتی به‌سپایی هه‌ناسه‌ی دی. گوتی: “داماوه.” گه‌رایه‌وه و دیسان سیبه‌ری له‌ دموجاوی عملی کرده‌وه.

“نه‌و کابرایه‌ له‌ خۆوه‌ خۆی ماندوو ده‌کا. له‌ خۆرا خۆی ده‌کوژی. تازه‌ کوا ده‌گه‌ینه‌ چوکور و په‌مۆ رینه‌وه؟ نه‌ویش به‌و قوونه‌ خاوتنه‌وه.”

له‌سه‌ر ره‌وه‌زه‌کانی لای راستیه‌وه‌ ده‌نگی خسه‌خشی‌ک به‌رز بۆه. باشوویه‌ک په‌لاماری پۆله‌ کۆتریکی دابوو و به‌ولاولادا راوی ده‌نان. نه‌و ململانیه‌ ماوه‌یه‌کی خایاند. کۆتره‌کان ماوه‌یه‌کی

زۆر به حەواوێ مانەوێ و تەقلەیان لێدل. باشووێ کە دواى ئەوێ کۆتێکی گرت، ملی رێیەى گرت و رۆیى و کۆترەکانیش ماندوو شەکەت لە چاوان ون بوون.

لەو جەنگەییەدا عەلى لە ناکاو لە جى دەرسەرى. ماوەیەکی گىژ و وىژ، وەك شىتتان، بەلاداھات و ئەوجار راوەستا. چاوەکانى ھەلگەلۆڤین و بەسەر سوور ماویبەوێ سەیری دەوربەرى خۆى کرد. کە ئەلیفی بینى وەخۆى ھاتەوێ. بەرەو کانیبە کە رای کرد و بە پەلەپەل چەند شەپە ناوی بە دەموچاوى خۆیدا کرد و گوتى: "یاللا ژنە کە، بارگەوبنە کە بیچەوێ. نا، نا، تۆ خریان مەکەوێ تۆ ناگرە کە بکەوێ و ترخینەییە کە وەسەر بنى. ئەمن ئەمجارەیان دایکم بەجى ناهیتلم. لە پێشدا ئەو دەبەم و لە پێشەوێ دايدەنیم و دەگەریمەوێ. ئەدى ئەوێ کوا؟

- ئەلیف گوتى:

- بى دەنگ بە، خەوتووێ. بى دەنگ بە.

- عەلى گوراندى:

- ئەو خەوێ سەرى بخوا... با ھەستى. مالىۆزانى کردم. ئەمسالە مندالە کانی قى کرد. تازە خەوتووێ! با ھەستى.

ئەلیف چوێ لای و پىلى گرت و گوتى:

- لە دەورت گەریم عەلى، تۆخودا بى دەنگ بە. دایکتە. ئەو ژنە داماوێ ھەتا بەیانى ھەر نالاندى. بەرەبەرى بەیانى خەوى لى کەوتووێ. بى دەنگ بە. لە سەرت گەریم عەلى.

- چ بى دەنگ بە بى دەنگ بەیەك؟ دەى بى دەنگ بە! ئەو ژنەتیوێ مالى وىران کردوێ. جا ئەوجار راوەستم و چاوەرپى لەخەو ھەستانى بم. ناتوان تا نىوارى چاوەرپى ئەو بم. دەچم ھەر دوو پەلى دەگرم...

پىلى لە دەست ئەلیف راپسکاندن. بە خىراى بەرەو ئەو شوینە رۆیى کە مرئۆك لى خەوتبوو. ددانى لە چىرەوێ بردن. نامادە بوو ھەر دوو پەلى بگرت و لە جیوبانە کەى بىکیشیتە دەروە و فرپى بدا. رىك لەو کاتەدا کە ئەو کارە پر لە توورەییەى بە مېشیکدا دەھات، چاوى بە داىكى کەوت کە لە نىوان مندالەکاندا خۆى گرمۆلە کردوێ و ژاکاوە و وەك توورە کەییە کۆ بووئەوێ و نىوێ دەموچاوى بە بالیفە کەدا رۆجووێ، ھەر لەگەل چاوى پى کەوت، گریان ئەو کى گرت و گەراییوێ و لەولاوێ خۆى بەسەر تاتە بەردى کدا شوێ کردەوێ سەرى بەردایەوێ.

خۆر تەواو بە ناسمانەوێ بەرز ببۆوێ و ھەموو ولاتى گەرمدای ھىتابوو. گىا زەرد ھەلگەرپراوێ کان وا درەوشانەوێ کە دەتگوت ئەوێ چوکورراوایە. خاک وەك خاکە کەى چوکورراو قەلش قەلش

ببورو. عدلی ریک چوکورواوی هاتوه پیتش چاونهلم سهرهوه بۆ نمو سهری، زهوییه که ریک و ساف و سپی وه دنیایهک. پالهی په مۆ رینهوه، وهک مار و میروو بهو سپیاییهوه خۆیان مهلاس داوه و خیراخیرا لۆکه کۆ ده که نهوه.

به دهنگیکه بهرز گوتی:

- مالتم ویران بوو. ناگری گرت و بووه قهقنهس.

چهند جاریک ههولتی دا ههستی و نهیتوانی. نیو شان و پشتی و نیوقه دی تهواو ههستیار ببوون. خۆ نه گهر بهو که فوکولهی ههوه لیبهوه دایکی به خه بهر هیتنابایه، له کۆلی ده کرد و ده رۆیی. به لآم نیستا گیانی ههر به خاو ده کهوت و شل ده بۆوه. نه گهر خۆی دابایه ته ده ست نهو ژان و نازاران، بهو لاقه به ژان و کون کونانهوه، راکشابایه، ههتا سی شهو و رۆژان به خه بهر نه ده هات.

“بۆ چندی ماوه بۆ چوکورواوا؟ زۆر زۆری مابی سی رۆژ، نه خیر چوار رۆژ. گوندیه کانیس زۆر به په له و خیرا رۆیی، چوار رۆژی دیکه ده گه نه چوکور. دوو رۆژیش له سۆیوتلۆ راده وست و چاوه پیتی به کره شیتی گه وادی زۆل و تووتکه سهگ ده بن. نه وهش شهش رۆژ... ههر شهش رۆژمان ماوه. ده بی بگهینی.

و بانگی ژنه که ی کرد که خهریک بوو مه غه له که وه سه ر ناگره که بنی:

- ئه لیف وه ره ئیره. وه ره و نه وه م بۆ ههستی نه ده لیتی خهوی مردنییه تی. ههر شهش رۆژمان ماوه. گوندیه کان ریک رۆژی شه شه م له چوکورواوان.

ديسان ده په په ریه وه:

- هه لیبستی نه ئه لیف، هه لیبستی نه ...

ئه لیف پیتی به عه رزییه وه ره ق ببوو و ديسان چاوه کانی له ترسان زه ق ببوونه وه.

- چیه بۆ راوه ستاوی کافر؟ بۆ به خه بهری بیته ده بی.

به تووره ییه وه په لاماری لای مریمۆکی دا.

- جا بزانه بنیاده م چۆن به خه بهر دینن. سه یر که.

ههر وا بهو تووره ییه وه به لای مریمۆکدا دا هاته وه به لآم خیرا کشایه وه. ديسانیش دایکی به روخساره ژاکاو و پر له چرچ و لۆچه که یه وه دیتبوو که به بالیفه که دا رۆچوو وه وهک مندالیتیکی پاک و بی گهر د لیتی خه وتوو.

به گوره گوپ له ژنه که ی چوو په پیتش:

- هه‌لیستینه، هه‌لیستینه دهی، ئه‌وه‌م بۆ هه‌ستینه...
ئه‌لیف چاوه‌ گه‌وره‌کانی زه‌ق ببوون و نه‌ جوولێی کرد و نه‌ قسه‌یه‌کیشی کرد...
- ئه‌وه‌ چیه‌؟... هه‌لیستینه. منداڵه‌کانم له‌برسان مردن. نافامی؟ لای گوندیه‌کان هه‌یام
چوو. ئه‌وه‌ هه‌ستینه...

له‌ ناکاو گه‌رپاوه‌.
- خودا ئه‌تۆش به‌رته‌وه‌. کۆره‌ خو‌ هه‌مووان کلکیان لێک گریداوه‌ سه‌ری من بخۆن و
بمکوژن.

گه‌یشته‌ ژوور سه‌ری دایکی، دیسان راوه‌ستا. له‌و کاته‌دا منداڵه‌کان له‌ولاولای دایکییه‌وه
به‌خه‌به‌ر هاتبوون و دانیشتیبوون. چاوه‌کانیان هه‌لده‌گلۆفین و خۆیان هه‌لده‌کړاند.
پیلی منداڵه‌کانی گرت و هه‌ریه‌که‌ی بۆ لایه‌کی فۆی دان.
- ئه‌نگۆ سه‌ری من ده‌خۆن.

منداڵ نه‌یانزانی چ باسه‌. دایانه‌ گریان. دوا‌ی عه‌لی به‌هه‌موو هێزی خۆیه‌وه‌ ده‌ستی کرد
به‌ گوپاندن. زۆر ترسناک ده‌یگوران و ده‌نگه‌که‌ی له‌ ره‌وه‌زانه‌وه‌ ده‌گه‌رپاوه‌:
- هه‌لناستی، هه‌لناستی، هه‌لناستی.

و هات و دیسان هه‌ر له‌سه‌ر ته‌خته‌به‌رده‌که‌ لێی دانیشته‌وه‌.
- هه‌لناستی، ئه‌لیف بچۆ سه‌رێکی بکه‌.
و به‌ ده‌نگێکی گریانایوه‌ له‌سه‌ری رۆیی:
- بزانه‌ هه‌ناسه‌ی دی؟ نه‌کا شتیکی لێ هاتبێ.

ئه‌لیف سارد و سه‌رسوورماو ته‌کانتیکی له‌خۆی دا و به‌ره‌و مریمۆک رۆیی و به‌سه‌ریدا
نوشتایه‌وه‌ و گوێی هه‌لخست.
عه‌لی خۆشیه‌کی له‌دای گه‌رپا‌بوو و ده‌تگوت با‌رێکی قورسیان له‌سه‌ر شانی لابر دووه‌،
هه‌ستی به‌ هه‌مینه‌یه‌ک کرد و چاوه‌رێی جوابی ئه‌لیف بوو.

ئه‌لیف گوتی:
- جوان هه‌ناسه‌ی دی. به‌سته‌زمانه‌ بێ خه‌ویی چاشتووه‌. بۆیه‌ به‌خه‌به‌ر نایه‌. دویتیش هه‌ر
وه‌ک خۆت گوتت له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا شه‌وی به‌ پێیان رۆیوه‌. ئه‌و لێقه‌وماوه‌ کوا توانای رێگه‌
رۆیشتنی.

عه‌لی، وه‌ک چه‌قۆیه‌کیان لێ دای، هاواریکی هیواپراوانه‌ی کرد:

- کچی مالم ویران بوو ئه لیف، تیدا چووم. مردم. ژن و منداله کانیشم تیدا چوون.
چیشته که ناماده بوو. دانیشن و خواردیان و بهشی مریمو کیشیان به لاهه نا. مریمو ک
هه لئه ستا. نیوه رۆ داها، عه سر داها و مریمو ک هه ر به خه بهر نه هات. عدلی هه ر جینگلی
دا، شیتانه جینگلی ده دا و هاواری ده کرد و جوینی ده دا به لام مریمو ک هه ر هه لئه ستا. عدلی
له داخان پشووی سوار بیوو. ده ست و پیی ده له رزین: گوتی:

- ژنه که، بچۆ نه وه هه ستینه. نه گه ر هه لینه ستینی، سه ری خۆم هه لئه گرم و لی ده ده م
ده رۆم.

له نا کاو شتی که به می شکی داها و به بی تاقه تیه وه رووی له ژنه که ی کرد و گوتی:
- کو ره نه من زۆر گووم ها. باشه بۆ له به یانییه وه به می شکمدا نه هاتووه؟
هیور بۆه، تو وره یه که ی نه ما و بزه یه کی هاتی:
- با نه و پیره ژنه چۆنی لیی خه وتووه با هه ر وایی. نه تو بارگه و بنه که بی تچه وه با هه لگرین و
برۆین و نه و بخری. نه من نیوه له هه وارگه که ی دوایی داده نیم و ده گه ریمه وه و ده به ییم. بۆ
نایی؟ بارگه و بنه که بی تچه وه.

ئه لیف پیلی می زده که ی گرت و له به ری پارایه وه:
- عدلی نه که ی، کاری وا نه که ی، له سه رت گه ریم، نه گه ر هه ستی و پیی وایی به جیمان
هیشته وه، دیق ده کا. نه ی نه گه ر شه وی خه به ری بۆه؟ وا نه که ی عدلی.
عدلی که گیانیکی وه به ر هاتبۆه، سه ریرکی ژنه که ی کرد و هاواری کرد:
- کۆی که وه، کۆی که وه. بارو بنه که ت خه که وه بزائم.

چاوی له ژیللا هاتیوون. ئه لیف ترسا. ده ستی کرد به کۆ کردنه وه ی بارو بنه و که لوپه له که ی.
مندالیش یاریده ی دایکه که یان ده کرد. عدلیش له لایه کی دیکه وه، به په له په ل ورده شته کانی کۆ
ده کرده وه تیکی ده نان. کۆله که ی به پشتی خۆیدا دا. هه موو گیانی زریکاندی به لام وه سه ر
خۆی نه هیتنا و گوتی:

- وه ری که ون.
ئه لیف له سه ر سه ری مریمو ک و بستابوو. له نا کاو دایه گریان. نووشتایه وه و له ته نیشتی
هه لئرووشکا و به میهره بانیه وه ده ستی له سه ر نیوچاوانی پیره ژنه که دانا:
- هه سه ته دایه. هه سه ته چاره ره شه بی که سه که م. هه سه ته بزانه خه ریکین به جیت ده هیلین و
ده رۆین. هه سه ته، سه رگت به ئاوات ده خوازین. تووک و دووعای مردنیت لی ده که یین و
ده پارینه وه له ده ست نه جاتمان بی، هه سه ته.

عەلى بە توورەبەيەوه ئاۋرى دايبەوه و ھەزى دەکرد شەقتىك لە كەلەكەى ژنەكەى ھەلبەدا،
دىسان چاۋى بە نىۋچاۋانى ئارەقەكردۋى دايبكى كەوت. روخسارى مەرىمۆك درىژ بېۋە.

ئەلىف دىسان نوزايبەوه:

- عەلى مەرۆ. ئىستا بەخەبەرى دىنم... دايب، دايب، ھەستە، دايبە گيان، ئىتوارەيە، رۆژ
ئەوه ئاۋا دەبى.

بە نەسپاى راي دەۋەشاند، لە ناكاو ھەلىستاند و داينيشاند:

- ھەستە دايبە گيان، كاتى رۆبينە.

مەرىمۆك چاۋەكانى كەدەوه و چاۋى لە چاۋەكانى ئەلىف بېرى و ۋر ما.

- دايبە گيان، ئىتوارەيە.

مەرىمۆك پەرسى:

- ئىتوارە؟

سەيرى خۆرى كەرد و دىسان پەرسىيەوه:

- رۆژ ئاۋا بوۋە؟...

ئەلىف ئاخىكى ھەلكىشا و گوتى:

- بەلى!

مەرىمۆك ھەولى دا ھەستى. ئەلىف بن پىلى گرت و ھەلىستاند و بەرەو دەۋەنەكان رۆيشتن.

مەرىمۆك لەوى خۆى بەتال كەدەوه. ئەلىف دلى خۆش بوو. ھەراى كەرد:

- دايبە، لەتە پەنەرىم كەدۆزىيەوه و بۆم دانای. پىۋازىكى سووريشمان ھەيە. بە دەردى بەكە

شېت پىۋازى سوور شىفايە. ترخىنەشم بۆ دانابوۋى ھەسەن لىتى خواردى.

مەرىمۆك كە لەسەر كانىيەكە دەموچاۋى دەشوشت، لەبەرخۆيەوه بېرى كەدەوه: "ئاخۆ ئەو دەمەى

برايمىش لە يەمەنى دەگەرپايەوه و گەيشتبوۋە ئىرە، ۋەك مەن پشۋى لى پرابوو و ئاۋا دامبا بو؟"

ئەوجار ھاتو لەسەر ئەو سفەريەى بوۋكەكەى بۆى راخستبوۋ دانىشت. بە زارە بى دانەكەى

ۋر دەۋرە پاروۋەكانى جوى و بە دوۋى ھەر پاروۋەكدا چۆرى ئاۋى خواردەوه و خواردەكەى

تەۋاۋ كەرد و ھەستا و بەبى ئەۋەى لەبىزى دەلەبىزى كەس بگەرپى بە لارە لار ۋەرى كەوت. ئەلىف

و عەلى لە دوۋاھ سەيرىان دەكەرد.

مەرىمۆك لە نوالەكە تىپەرى و رۆبى. عەلى شەپۆلىكى شادىي لە دلى گەرا. چىيى واى

نەمابوو شىمالەكەى دەرىنى و تىي توۋرىنى و ھەۋايەكى ھەلپەرىنى لى بدا و سەمايەك بكا.

خۆشەويستىيى دايىكى لە دليدا زيندوو بۆۋە... ھەزى دەکرد دەستى لە ئەستۆي بىكات و سەرچاۋى ماچ بىكا:

- ژنەكە، ئىۋە لىرە راۋەستەن. با ئەمن لەگەللى بېرۆم. نىۋەشەۋى دەگەرپىمەۋە.

خىرا خۆي گەياندە دايىكى و لە پىشى ھەلتوتەكار گوتى:

- ۋەرە دايە گيان، ۋەرە كۆلم با بېرۆين. شەش رۆژى ماۋە گوندى بچنە نىۋە كىلگەكانەۋە و چاردە رۆژىشى ماۋە بۆ لۆكە پىشكوتتى... بەۋەندەيە دەگەينە بوغازچاناقىش... تەنانەت گوللى بۆلۈش...

مىرپىمۆك دارەكەي سوورپاندەۋە و لىتى لادا و بىئەۋەي سەيرى بىكا لىتى تىپەرى و بەبى ئاۋرپاندەۋە مىلى رىيەي گرت. عدلى ماۋەيەك ھەروا بە ھەلتوتەكارى لە چەقى رىيەكەدا ماۋە. پىشى ترسابوو و لەۋ ساتەدا كە لەبەردەم داكىدا ھەلترووشكابوو، ھەموو گيانى لەخۆۋە زىكاندېۋى. كە دايىكى نەچۋە كۆللى، دلى خۆشتر بۆۋە. ھەستا و گوتى:

- دايىكى دايىكا، دايىكى دايىكان، ھەرچى دايىكە بە قوربانىت بىئەتۆ زۆر باشى، بىئەتۆيە. ئەمن قەدرى تۆم نەزانى. ئەۋ مام خەلىلە بەرازەم نازانم بۆ سوارى نەسپەكەي تۆ كىر ئەۋ نەۋ نەسپەم لى كوشتى كە دەتگوت گولە و ساغ و سەلىم بوو و دە سالى دىكەش دەژيا... لە دوايدا غارى دا و لەسەرى رۆيى:

- دايە، خاتوونى خاتوونەكان، دايىكە رەسەنەكەي مىن، مىن خراپەم زۆر لەگەل كىردوۋى. ئىستا باش دەزانم ئەمن نەسپەكەتم كوشت. ئەمن ئەتۆم ناۋارە كىرد. ئەگەر مام خەلىلى بىنقەرى چاۋ مارى پىرەشم سوارى نەسپەكەت نەكردبا، نەسپەكەت نەدەمرد و ئىمەش ئاۋا ناۋارەي چىپاۋچۆلان نەدەبوۋين. لەگەل ئەۋانىتەر دەگەيشتىنى دەستمان دەكردە لۆكە رىننەۋەي. ئەۋ مام خەلىلە بوو بە سەبەب.

مىرپىمۆك گورگ ئاۋرپىكى دايەۋە و سەيرىكى عدلىي كىرد. لەۋەتا نەسپەكەي مىردېۋو، ئەۋە يەكەم جارى بوو سەيرى عدلىي دەكرد و يەكەم جارى بوو دەيدى. لەۋانەشە يەكەم جارى بىۋى لە ژيانيدا عدلى دەدى. ۋاي ھەست كىرد:

“باشە” عدلى “يەدرىژ، ناخىيەكەي تىگەيشتى؟ گوى نادەيە قەسەي گەۋران و لارپى دەچى. خۆ تىگەيشتى “عدلى” يە درىژ؟ ناخى ھاتىيە سەر قەسەي مىن؟ چما پىتم نەگوت ئەۋە پىرەشە؟ نەمگوت بىنقەرە؟ نەمگوت ئەۋە پىس و چەپەلە؟ ۋەك مىلە ۋايە. بچىتە سەر دەرياي سىي، وشكى دەكا و تۆزى لى ھەلدەستىنى. ئەگەر بە تەنىشت لىرەۋارەكانى تۆرۋوسدا تىپەرى، دارستانەكەي ناگر دەگرى. ئەگەر

بچیتته نیو شاری ئهدهنمه، بولوله رزه دئی و داروبه ردی بهسهر یه کهوه ناهیتلی. نه مگوت؟ هاتیه سه
قسه کهم؟ له خۆرا خۆت ماندوو مه که. قسه ت له گه ل ناکه م.

عه لی زانی ئه و جاره یان دایکی به رقیکی که متر و سۆز و خۆشه ویستییه کی پتره وه سه سیری
کردوه. دلئی خۆش بوو. روخساری ژنه بۆ ساتیک روون بیۆه. عه لی گوتی:

- له مه ودوا لقه شقارتیه کیش چیه ناده مه ئه و مام خه لیله. نه گهر سه ت ره وه نه سپه هه بی و
له خاکی چوکورواوا کهناری ده ریای سپی بلمه ورتین و مام خه لیلیش له پهل و پۆ که وتبی و لاقی لی
ببنه وه، دیسانیش سواری نه سپیکمی ناکه م و ده یکه م به قوربانی سمی نه سپیکم. نه گهر عه نبار به
عه نبار گه نم هه بی و میگه ل میگه ل په زه کانه شیر بده ن و کوویه کوویه هه نگوینه کانه لییان برژی و
کوویه کوویه ش زپیم به ریسکینه وه و مام خه لیلیش له برسان چاوی ده ره ریپین، دیسان پاروه نایتیک
چیه نایده می بیخوا. ناتوانم بیده می دایه گیان، نا.

مریمۆک راهه ستا. خۆی قیت کرده وه و سه ری هه لئنا و چاوه کانی له ناسۆی دووره ده ست
برئ و ساتیک ناوا مایه وه و دوا بی به نه سپایی وه ری که وتوه:

- داره که ی من، داره ده سه جه فا کیشه که ی ده سم، له گه ل که سم نییه له گه ل تۆمه، با که سه به دلئی
خۆی نه گری، داره جوانه که م، بی شکه ی مندالی پاک و بی گهر له تۆ ساز ده کری، بۆن و به رامه ی
کیوه کان له تۆ دایه، نیر و نامورر گه فه چاران و نیری که ل و گا له تۆ ساز ده که ن. له گه ل هاتنی پاییز
گه لات ده وهرن و رووت ده بیته وه و که به هاریش دئی به گه لای کسک و ناسک خۆت داده پۆشی. نه گهر
تۆ نه با ی، کوا ده متوانی ئه وه نده برۆم. هه تا تۆم هه ی خودا هه وچی به کۆلی که سم نه کا. هه ر بژی
داره نازا که ی من. نه تۆ پشت و په نا و هاوړتی په ره ژنی کویر و بی که سه و لیقه و ماو و په که وه توی
داره که ی من. پی به پی ئه وان ریگا بی بنه کانی چوکورواوا ده برئ و قه ت نالیی ناخ. که سه چا که ی
تۆی پی نادرته وه. من قه ره واشی تۆم داره ده سه که م. ده بی تۆ له ناوی زپر بگردد تی و له نیوه پاستی
مالئ هه لئنا سن. له گه ل تۆمه. جوان و زه ریفه گوی بگره و بزانه ده لیم چی داره جوامیره که م. کابرایه ک
ناقل بووه به لام تازه دره نگه. وه ختیک تیگه یوه که ئیتر کار له کار ترا زا وه. دلئی مرۆ وه ک کۆشکیکی
بلوورین وایه. ئیستا که ورد و خاش بووه و بۆته تۆزی بانان، تازه ئه و تیگه یوه. ئه ی داره که ی من،
جوان و زه ریف گویت لی بوو و قسه کانه ت بیست؟

عه لی گوتی:

- بیستم دایه. هه رچی نیلیتی حه قته. هه مووی سووچ و خه تای منه. گهر دنم نازا که. نه وه
هات ئیدی. گهر دنم نازا که نه مزانی.

مریمۆك به دهستی راسته‌ی چهند دانیه‌کی به داره‌که‌یدا که‌به‌دهستی چه‌پیه‌وه بوو کیشا و گوتی:
- داره‌دهسته جوانه‌که‌م، پادشای داره‌کان، نوینه‌ری داران، کویتخای داران، جوان گویت له
قسه‌کام بوو. نه‌تۆ له بنیاده‌م ناقلتر و هه‌ستیارتری و جوان تیگه‌یشتی. نه‌و کۆشکه‌ بلوورینه‌ی
ورد و خاش بووه، نیت کامه وه‌ستاکار سه‌رله‌نوی پیتی چا ده‌کریتسه‌وه و دایده‌ریژیتسه‌وه، خۆ
نه‌گه‌ر بکه‌ومه‌ سه‌ر ده‌ست و پینانیشی و له‌به‌ریشی به‌پاریمه‌وه؟ نه‌وه داماننا چاکیشی کرده‌وه،
پیت وانیه‌ چرژ و درزیک له قوربنیکیدا هه‌ر ده‌مینیتسه‌وه؟ جوان و زه‌ریف گویت لی بی و بیکه
نالقه‌ی گویت، داره‌ نازاکه‌ی من.

هه‌نگاوێکی هه‌لگرت و راوه‌ستایه‌وه. ویستی شتیک بلی و گێپرایه‌وه و وه‌ری که‌وته‌وه.
دیسان روژیتنه‌که‌ی بۆ زه‌حه‌مت بۆوه. قسه‌کانی تینان تیدا نه‌هیشته‌بۆوه. دوا‌ی نه‌وه‌ی پازده
هه‌نگاوێکی نا، دیسان راوه‌ستا.

- نه‌مامه‌که‌ی من. داره‌که‌ی من. جوانترین لقه‌ داری من. نه‌گه‌ر له قسه‌م تی بگه‌ی، تا
مردن به‌سته. نه‌تۆ ده‌توانی شووشه‌ی وردویرد پیکه‌وه بنیته‌وه؟ ده‌بیستی داره‌که‌؟

عه‌لی لی نزیك بۆوه و گوتی:

- ده‌بیستم دایه‌ گیان.

مریمۆك گوتی:

- نه‌دی داره‌که‌ گیان، نه‌وه‌ی حال و روژی نیته‌...

عه‌لی پیتی گرت و گوتی:

- لاساری مه‌که‌، وه‌ره‌ کۆلم.

مریمۆك به‌ گالته‌وه و به‌ ده‌نگیکی ماندووی که‌سیکه‌وه که‌ ئیدی بیر له هیچ نه‌کاته‌وه و
ملی بۆ مه‌رگ راکیشابی گوتی:

- داره‌ جوانه‌که‌ی من، نه‌من هه‌تا ده‌مرم له‌گه‌ل تۆ ده‌رۆم. له‌ ته‌نیشته‌ تۆ ده‌مرم و ناچه
کۆلی که‌س. مه‌رگ زۆر دوور نییه‌. نزیك و نزیکتر بۆته‌وه وه‌هه‌تا ئیره‌ هاتووه. ده‌بیستم. تۆ
به‌پاریزه‌ چاره‌شه‌که‌ی من...

که‌ ده‌سته‌کانی به‌ره‌و ناسمان هه‌لینان، داره‌که‌ی لی که‌وت، عه‌لی له‌ریوه‌ بۆی هه‌لگرتسه‌وه و
دایه‌وه‌ ده‌ستی. مریمۆك دیسان که‌وته‌وه‌ ری. عه‌لی:

- خه‌تای من نییه‌. خه‌تای نه‌و مام خه‌لیله‌ به‌رازه‌یه‌. نه‌گه‌ر مام خه‌لیلم وه‌ده‌سته‌ بکه‌وی
وه‌للاهی ده‌یکوژم. ده‌یتویتم و وه‌که‌ که‌رویشکیک لیسه‌وه بۆ هۆوی فری ده‌ده‌م. وه‌للاهی زۆرم زگ

پیتی سووتا... زگم بهو لهږ و لاوازی و پیرییهی سووتا... نو مام خهلیله کافره هر بۆوه دهبیّ شاوا
جوینی پیّ بدهی. هرچی چاره‌په‌شیی نو گوندهیه خهتای نهوه. کافره و خوینی هه‌لاله.
مریمۆک راهه‌ستا و وه‌پۆی کهوتهوه. جار و باره راهه‌هه‌ستا، دهیوست، شتیک بلی و دیسانه‌وه
ده‌کهوتهوه ری.

هه‌تا نیوازی هه‌ر وا رۆیشتن. چهند هه‌نگاوێک رۆیشتن و راهه‌ستان و دیسانه‌وه وه‌پۆکهوتهوه
عهلیی مانوو کردبوو. مریمۆک که دواین جار راهه‌ستا، ئیدی تینی له‌به‌ردا نه‌مابوو. لاقه‌کانی تیک-
ده‌ئالان. به‌لام به‌هه‌مووی تینی خۆی هه‌وایی ده‌دا نه‌که‌وی و هه‌موو قورساییه‌که‌ی ده‌دایه‌ سه‌ر
داره‌که‌ی که به‌ سینگیه‌وه نووساندبوو. چاره‌پۆی بوو عه‌لی بلی: "وه‌ره کۆلم."

- نو مام خه‌لیله؟ نو کافری چوار مه‌زه‌به؟ نو راکردوه‌ی یه‌مه‌نی؟ نو سه‌رده‌سته‌ی دز
و رینگانه؟ نو که‌م‌تیاره‌ خودا نه‌ناسه‌ یاخو مائی به‌قور بگیری و بایه‌قۆش له‌ مائی بخوینی.*
داره‌ جه‌فاکیشه‌ که‌م له‌ گه‌ل تۆمه. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه؟... کۆشکی بلوورین... نو...

عه‌لی که‌ دایکی به‌ شه‌رزهی دی، ده‌م‌وده‌ست له‌به‌رده‌می هه‌لثرووشکاوه‌ کۆلی خۆیدا دا و
داره‌که‌شی که‌ که‌وتبوو بۆ هه‌لگرتوه‌ و دایه‌وه‌ ده‌ستیه‌ هه‌ستا و گورج وه‌پۆی که‌وت. خۆریش شاوا بوو.
هه‌تا گه‌یشتنه‌ شوینیک که‌ داره‌کانی وه‌ک ده‌ریا هاشوه‌وشیان بوو و له‌ دووره‌ وه‌ک ده‌ریایه‌کی ره‌ش و
تۆفانی شه‌پۆلیان ده‌دا، ئیدی ورته‌یان لیوه‌ نه‌هات. له‌وی بۆن و به‌رامه‌ی شیلهی دار کاژ و سه‌دیر
شه‌وه‌که‌یان ناخینبوو. هه‌وا وه‌ک هه‌وریشم و بای پایزیش نه‌رم و نیان بوو.

عه‌لی له‌ده‌م نه‌وه‌ کانیه‌ی خوره‌ی ئاوه‌که‌ی ده‌هات و له‌سه‌ر گیاوگژه‌که‌ی که‌ هه‌تا نه‌ژنۆ
هه‌ستابوون دانا. بۆنی گیایه‌که‌ هه‌ستا:

- دایه، هه‌وا خۆشی کردوه. دياره له‌ چوکوراوا نزیک بووینه‌ته‌وه.
ده‌یزانی نه‌گه‌ر دابنیشی ئیدی ناتوانی بیزوی. به‌سه‌ر پتیه‌ به‌لادا ده‌هات و خه‌ونوچکه
ده‌یبرده‌وه. ده‌شیزانی باشنیه‌ به‌ر له‌وه‌ی قسه‌یه‌ک له‌ دایکیه‌وه بیه‌ستی بگه‌رپتیه‌وه و بره‌وا.
ساتیک دواتر مریمۆک که‌ وه‌خۆی هاتبۆوه ده‌ستی پیکرد:

* ده‌قه فارسییه‌که‌ی ده‌لی: داره‌ هه‌غیر له‌ جیتی ماله‌که‌ی بروی. له‌ کوردیه‌که‌ی خۆماندا کونده‌بوو یان هه‌مان
بایه‌قۆش هیمای شوومی و بیغه‌ریبه‌ و له‌ کارلاشه‌کۆنان ده‌خوینی. دووعای پیره‌ژنانه‌ که‌ به‌ یه‌کتیک ده‌لین
یاخودا مالت ویران بی ده‌لین یاخو کونده‌ بوو له‌ مائی بخوینی.

- دارستانه که، دارستانه که، دارستانه بهخته وهرکه، ئیوه سهد ههزار دارن پیکهوه. ناتوانن بیزوون و لیک جوئی بینهوه. کاتی نهراندن هه موو پیکهوه دهنه پینن، هه مووتان پیکهوه گه لاتان دهوهری و پیکهوه رهگ داده کوتن و پیکهوه گول ده کهن و پیکهوه ش خۆتان ده پازتننهوه. بارانیک هه مووتان تهپر ده کا و تاویک هه مووتان گهرم ده کاتهوه. هه مووتان عهتر ده پزینن و له سووتمانیشنا هه مووتان پیکهوه ده سووتین. له گه ل ئیوه مه. داره کان له گه ل ئیوه مه نهک کهسی دیکه. شوکری خودای بکهن بنیادهم نین. راسته نازانن گۆزانی بلین و بنوون و ههست و ماچ بکهن و بۆن بهشتی خۆشهوه بکهن و دلدارای بکهن، بهلام دیسان شوکرانه بۆزیر بن. ئهی کانیه کهی تهنیشتم...

عهلی دیتی مریمۆک دهستی پیکردۆتهوه و دیاره وا زووش لیتی نابریتهوه. که چهنه ی گهرم دادی، کهس باشاری ناکا. بهبی ئهوه ی چاره پری جواب بی و بهبی ئهوه ی تیی بگه یهنی، به نه سپایی گه رایهوه و وه پری کهوتهوه.

- ئاوه زولاله کان، کانیه که له بن تیشکی خۆردا ده دره وشیتتهوه، له چیا به رزه کانهوه دی و به ریگا کانداید هه پری و ده دره وشیتتهوه و ده چیه بن عهرزی و به سه ر زه ویدا ده گه پتی، نه ژن و مندالت هه یه و نه هه یج... ئه تۆش شوکرانه بۆزیر به که بنیادهم نیت.

“ئهی ئه ستیره بچکۆله کهی ژوو سه رم، ئه تۆ ئه ستیره ی کیتی؟ کهس نازانی خاوه نه کهت له کوپیه؟ به کام چیا و چۆله وانییه وه یه؟ له وانه شه به بی خه م و خه فته له جیوانه گهرم و نهرمه کهیدا نوستبی، له وانه شه خه و نه یه ته چاوانی و به هه زاران ژان و ئازار و کۆنه برینهوه جینگل بدا. ده زانم کاتیک بری تۆش له ئاسمانی به رده بیتهوه، تۆ ده مری؟ به لام تۆ چ خه مته، به رۆژ ده کوژیهوه و شه وانیش هه لده بییهوه. به پیچه وانهی خاوه نه کهت نه نانت ده وی و نه ئاو، هه موو کاروبارت هه ر دره وشانهوه و کوژانه وه یه. ئه تۆش شوکرانه بۆزیر به که مرۆڤ نی...

“گیا شلکه کهی تهنیشتم، نه گهر ده ستت لی بدهم ده شکیتی و ژان ده تگری. ئه تۆ به هاران ه سه ر ده ردینی و پاییزان شه خته ده تبا. ته مه ن کورتی به لام ژانی پیری ناچیزی. ئه تۆش شوکرانه بۆزیر به که مرۆڤ نی.

“ئهی خا که ره شه که ی بن من، ئه تۆ سه ره تا و کۆتای هه موو شتیکی. زۆر ئازار ده دریتی و زۆر ده کیندرتی. به لا نییه به سه رت نه هینن. هه زار ناین و ئۆینت پی ده کهن به لام تۆ دلته نایه شی و به دلپیهوه ناگری. دلته گه وره یه، وه ک کوستان فینکی، ئه وی بوونه وهره به تۆوه ده ژینن و له په نای تۆدا ده حه وینهوه. داره کان ره گ له سینته داده کوتن و ئاوه کان دادردادرت ده کهن و برووسکه لیت ده دا و چیی به لایه به سه رت دی. به لام دیسان شوکرانه بۆزیر به که مرۆڤ نی.

“له گهڙ همر همووتانغه. نهمن له هيچ شتي ناترسم. له مهرگ له سرما له هيچ شتي...”
 كه قسه ي بړا، سه يريكي كرد و ديتي سيبهري عهليي به دهوروه نيبه. ساتيك ههستي به
 ته نييايي كرد و دوايي بيدهنگ بوو و گوتي:
 - رويي، ليئي گه پرين با پړوا. شوكرانه بڙير بن.
 ديسان دووباته ي كرده وه:
 - شوكرانه بڙير بن، شوكرانه بڙير بن.

له سر پشت راكشا. به نيو چل و پويي داره كاندا چهند نه ستيره ي گموره و درشت ديار بوون:
 “لهو ناسمانه دا، همر مه خلوقيك نه ستيره يه كي هه يه: گورگ، ميروو، ماسيي به حران، ميش
 ههنگوين... هه موو گيانله بهريك نه ستيره يه كي گه شي هه يه. چما وانه بايه نهو ناسمانه ناوا پر له
 نه ستيره ده بوو؟ ناسمان عه مباري نه ستيرانه. مام خه ليليش نه ستيره يه كي هه يه يا خوا به ريتته وه.
 “عه لي” يه دريژيش هه يه تي. نه سپه كه ي منيش هه يبوو. نهو كه خيله ي من. به لام نيستا خوشيوه.
 خودا ده زاني كه وتووه ته كوي؟ كه وتووه ته كامه به حر و ده رياچه وه يان كه وتووه ته سر كامه بستو كه
 زه وي؟ نهو نه ستيره يه ي له سر سرمه، له وان هه يه نه ستيره ي خوم بي. همر بديشه لايه كي رهش
 دا گه پاره. كه به ختي خاوه ن نه ستيره كه رهش ده بي، نه ستيره كهش لايه كي رهش هه لده گه ري. كه له
 خوشيني نزيك ده بيتته وه له ناسماني ده له رزي. وهك نه وه ي به داوه ده زويه ك به سترا بيتته وه.

“ياني نه ستيره كه ي من نيستا به موو به نده؟”
 هه موو گياني له رزي. هه ستا و دانيشت. سه رتاپاي شه لالي ناره قه بوو. هه تا دانيشت،
 چاوي به به شيك له ناسماني پر له نه ستيره كه وت. له ناكاو نه ستيره يه ك خوشي و ماوه يه ك
 پاناو كي ناسماني پتوا.

مريموك ناخيك ي هه لكيشا و گوتي:
 - خودا ده زاني كي مرد؟ ناخ ناخ... خ!
 “نای دنيای بي وه فا، هيشتا ليت تير نه بوومه.”
 ديسان راكشايه وه، بيري لهو نه ستيرانه ده كرده وه كه پيلووه كاني قورس بوون:
 “همر به راست، نهو نه ستيره يه ي خوشي هي كي بوو؟ گه نج بوو؟ مندا ل بوو؟ تازه له دايك بيوو؟”
 خه وي لي كه وت.

که عملی گه‌یشته‌وه شه شوئینه‌ی له‌ویوه ژنه‌که‌ی به‌جی هیشته‌بوو، خه‌ریک بوو به‌یان ده‌نگوت.* له دووره‌وه ناو‌رگه‌که‌ی دی. ژنه‌که‌ی له ده‌م ناگره‌که‌ی کروشمی کردبوو و دانیشته‌بوو. هه‌ر گوتی له تریه‌ی پیتی عملی بوو سه‌ری هه‌لتینا. عملی لیتی چوو ه‌پتشی و پرسی:

- شه‌وه نه‌خه‌وتووی؟

ئه‌لیف سه‌ری له‌قاند. چاوه‌کانی خه‌والوو بوون. له ده‌م ناگره‌که‌ی و له تاریک و روونه‌که‌دا وه‌ک کچۆله‌یه‌کی جوان هاته‌ پتیش چاری عملی. دل‌ی ختوره‌یه‌کی کرد. ده‌تگوت شتیکی شله‌تین له‌هه‌موو گیانی ده‌گه‌ری. جۆره‌ خۆشی و هیمینییه‌ک خزییه‌ ناخییه‌وه. لیتی چوو ه‌پتشی و له‌پشته‌وه‌را باوه‌شی پیتا کرد و ماچی کرد. له‌ته‌نیشتی دانیشته‌. دیسانه‌وه‌ باوه‌شی پیتا کرده‌وه و رایمووسی. تا ماچی ده‌کرد و له‌باوه‌شی ده‌کرد زیاتر ده‌حه‌سایه‌وه. وا هاته‌وه‌ سه‌ر خۆ ده‌تگوت تازه له‌ دایک بووه. خۆی پتی نه‌گیرا. دیسان له‌باوه‌شی گرتسه‌وه. وای ریک گوش‌ی قرچه‌قرچی له‌ ئیسقانی هیتنا. هه‌ل‌یگرت و بردیسه‌ نیتو ده‌وه‌نه‌کانی پشت کانیه‌که‌. وا رووژابوو پشوو سوار ببوو. ته‌نانه‌ت منداله‌کانی نه‌دی که‌ خه‌وتبوون.

که‌ له‌ نیتو ده‌وه‌نه‌کان هاته‌نه‌ ده‌ری به‌سه‌ریپوه‌ خۆیان بۆ نه‌ده‌گیرا. خۆریش به‌قه‌د مناره‌یه‌ک هاتبووه‌ سه‌ری. له‌ کانیه‌ بزنه‌دا خۆیان شوشته‌ و دوایی له‌ بن‌ داره‌ کاژیک راکشان و ده‌موده‌ست خه‌ویان لی‌ که‌وت.

خۆر گه‌یه‌ نیتوه‌ندی ناسمانی و هه‌موو ولاتی ته‌واو گه‌رم کرد. مریمۆک که‌ نیوه‌ی گیانی که‌وتبووه به‌ر تاره‌که‌، شه‌لالی نارقه‌ ببوو. به‌ چاوه‌ خه‌والوو‌ه‌کانی سه‌ریپتکی ده‌رویه‌ری خۆی کرد و له‌ ناکاو ترسا، مووی لی‌ بوونه‌ نه‌شته‌ر و به‌ له‌پی ده‌سته‌کانی ده‌موچاوی خۆی گرت. ریک له‌ نیتوه‌پاستی کۆنه‌ گۆرستانه‌که‌ بوو. شه‌وه‌ تا به‌یانی له‌گه‌ل‌ مردووی شه‌وه‌ گۆرستانه‌ خه‌وتبوو. به‌ له‌رزله‌رز له‌ جیتی خۆی هه‌ستا. رینگاکه‌ بریک دوورتر بوو. هه‌ر وا که‌ لاقی له‌ چله‌ گیا و پنچکه‌کان هه‌ل‌ده‌نگوتن، وه‌ری که‌وت و به‌ هه‌موو تینه‌وه‌ غاری دا. تا زیاتر رای ده‌کرد پتر ده‌ترسا و تا پتر ده‌ترسا خیترا‌تر غاری ده‌دا. له‌ نیتوه‌پاستی ریه‌، چاوی به‌ گۆرپیک ته‌نیا که‌وت که‌ دار به‌رویه‌کی وشکی له‌سه‌ر بوو، هه‌ر زهنده‌قی چوو. که‌ گه‌یشته‌ ته‌نیشته‌ گۆره‌که‌، لاقی هه‌ل‌خلیسکا و تلپ وه‌ عه‌رزێ که‌وت. شه‌ی خودایه‌

* به‌یان ده‌نگوت: کورتکراوه‌ی به‌یان ده‌نه‌نگوت. روژ ده‌بۆه. به‌یان نه‌نگوتن: روژبوونه‌وه. هیتن ده‌لی:

به‌یان نه‌نگوت و شه‌ر رابرد و من هیشته‌ خه‌رم نایه‌....

گیان، چا و ره شه کهم، تۆ کۆمه گم بکه، تۆ نه جام بده. ”ماوه بیک دهسته کوتی کرد و همولی دا له بهر خودای پارایمه. چاوه کانی قورچاندیورن و وهک بیی نیو شای ده لهرزی. چونکه لهو حالته دا بریک حسابووه، پشوری کی هاتمه بهر، همولی دا ههستی. ههستا. نیتر نهیده توانی را بکا، به لام هه موو تینی دابووه خۆی که له گۆرستانه که ده ریزای بی: ”تهی نهو گۆرستانه چهنده دورودریزه، هیندهی ریگه که دیزه. ”چهند جار یکی دیکهش لاقی هه له نگووتن و کهوت. ئیدی هه لئه ستایمه. هه ولای دا به گاگۆلکی برهوا. پشوری سوار ده بوو، له هۆش خۆی ده چوو و به پارانه مه ده یگوت: ”فریام که مه، چا وره شه کهم. ” که وه خۆ ده هاتمه، دیسان به خشکه خشک ده چوو پیتی. هه موو سه رو چاری خۆلاری بیوو، خۆل و خاکه که و ئاره قه تیکه لار بیوون و ده ست و ده مو چاری سواغ درابوو. ته نیا چاری ده بریسکایه. له پی دهسته کانی و نه ژنۆی خویناوی بیوون و کراس و به ره هه لئینه که می درابوون.

به لام مریمۆک وهک کیسه لیک نه سپایی ده ریشت و راده وهستا و دیسان مه ده ریشتمه، یا باشتره بلین به خشکه خشک ده ریوی. ده مه ده می نیوه رییه بوو. شتیکی به دلیدا هات. سه بریکی ده ورو پیتی خۆی کرد و له پیش خۆیه مه نه بهرد و کێله خوارو خیتچه کانی گۆره کان مابوون و نه دار به پرووه ره شه کانیش و نه نهو کۆنه په ریانه می له دار به پرووه کانیا نه بستبوون. ئاوریکی له داوه می دایمه. دیتی زۆر له گۆرستانه که دور که وتوه ته مه، ده تگوت هه ر ناییینی. خۆی پی رانه ده گیرا. دوو سی هه نگاو ریوی. گه بیشته لقی وشکه له داریک که له ده م رییه که کهوتبوو. دا هاتمه و لقه که می هه لگرتمه: ”چهنده باش بوو توانیام بریکی لی بشکینمه مه. به لام زۆر دریزه. ” دیسان به نه سپای وه ری کهوتمه. به رده وام ئاوری ده دایمه و سه بری دا وه می ده کرد. کاتی ته واو دلنیا بوو له وه می باش دور که وتوه ته مه، ههستی کرد ئیدی تین و توانای له بهردا نه ماوه. له ته نیشا داره کارنیک خۆی به عه رزی دادا. ده م و لیوی وشک بیوون. برینه کانی ده ست و لاقی هه ر ده هات و پتر ده برژانه مه و سه ری جه رگی پیتیانه مه دیشا. تا پتر پشوری ده دا زیاتر گیانی شل ده بووه و باشتر ده یزانی چهنده ماندوووه.

به خۆی ده گوت: ”خه ریکه ده مریم. نه مه ده مریم براده ری نه. تۆ فریام که مه چا و ره شه کهم. به خودای خه ریکه ده مریم. فریام که مه با ”عه لی ”یه دریز ته رمه که می بدۆزیتته وه. با قه ل و دال و جر و جان وه ره مه یته کهم له توکوت نه کهن. مه یته کهم با له سه ر نهو شاخه به جی نه مینی، خودایه گیان. خۆت گۆر و کفنم به قسمت بکه می. خه ریکه ده مریم، ده مریم، نه مه گیانم ده رده چی. تۆ یارمه تیده ره به چا وره شه کهم.”

ماوه يەك بوو له خەو هەستا بون. ئەليف ترخینهی وەسەر ئاورى نابوو. عەلى نەیتوانیبوو بچوولتێ. هەر لەویۆ سەیری دەکرد و هیچ شتیکی نەدەدی. نەشیدەتوانی بیر لە هیچ شتیکیش بکاتەوه. مێشکی بەتال بوو. منداڵەکان لەسەر کانییەکه بون. دانیشتبون و کړ وى دەنگ بى نەشە سەیری دەرووبەری خۆیانیان دەکرد. خەم و خەفەت و پەژاریەك بە روخسارە زەرەدەکه یانەوه نیشتبوو. دەتگوت دوو بنیادەمی بەتەمەن ناوا خەفەتبارن. چاوه شەكەتەکانیشیان، درشت و رەش و تۆزای دەربەریبون. ئەليف كە لە دەم ئاورەكە نوقمى ئارەقەى بوو، بړىك رۆنى بە قرچەقرچ لە تاوێ ترخینهكە کرد و بانگی کردن: "یاللا دەی وەرن."

عەلى دیسان نەبزووت. منداڵەکان ماندوو شەكەت هەستان و هاتن. برسیتی بە روخساریانەوه دیار بوو. ئەليف دیسان بە لەبزیکی سۆزدارانەوه گوتی:

- دەى هەستە عەلى، هەستە وەرە.

عەلى هەولتێ دا هەستى، نەیتوانى. بە لەبزیکی فەرماندەرانەوه گوتی:

- تۆ سفرەكە بێنە ئێرە.

ئەليف بەبى ئەوێ شتێك بلتێ سفرەكەى بردە لای و لەوێ راخست. عەلى بۆ یەكەم جار پریاسكەى دلتی کردەوه:

- " وێرێم ژنەكە، هێندە ماندووم وەختە بچم. ئیدی هیوام بە گەیشتنە چوكوور نەماوه. ئیدی ناتوان بەرپێشەدا بچم."

ئەليف رەنگى گۆرا. چاوه درشتەکانى زەقتر بوونەوه. ساتێك لەفكرەوه چوو. دلۆپە فرمیسكێك لە چاویدا قەتیس مایەوه. دەموچاوی وشك هەلگەرا. دلای هاتە كوڵ و بە دەنگێكى گڕ و بە دلنیاپیەوه گۆراندی:

- خەمت نەبێ. ئەتۆ و داىكیشم و باروینەكەشت بەباشى هەتا ئێرە هیناوه. باشت خۆ راگرتوو. ئەوجار نۆرەى منە. ئیدی چمان نەماوه. دواى ئەوه داىكیشم و باروینەكەش لە نەستۆى من تا چوكوور، ناخ...

مات بوو. دەبویست بلتێ: "ناخ، خۆزگە هەورازەكەى سولەیمانلیمان لەپێش نەبایە، گەیشتنە چوكوور وەك ئاوخواردنەوه وابوو." بەلام نەیتوانى بیلتی و لەوێی کردەوه:

- ئەمن ساغ و سەلیم. نە ماندووم و نە بارم لە كوڵم ناوه. لەو ماوه یەشدا بە دەستى بەتال و ناسوودە ریم بریوه.

توند كەوچكەكەى لە ترخینهكە هەلتنا و خواردی.

عەلی ھەستی کرد پشووێ سوار دەبێ. لەبەرچاوی ژن و مندالەکانی خەریک بوو بداتە کلپەیی گریان. پارووەکەیی دەستی پێ قووت نەدەدرا. دەستە کە دەلەرزین، درێژی کردن و بە ھێمنی و تاسەبارانە لەسەردەستی ئەلیفی دانان.

کە نانەکیان خوارد، ئەلیف ھەستا. باروینەکەیی دەپێچایەوێ کە عەلی ھاتە لای:
- جارێ ھەر بۆخۆم ھەڵیان دەگرم. ھێشتا لەبێ نەگەوتوو مە. نەگەر بەکم کەوت جا نەتۆ ھەڵیان گەرە. باشە ئەلیف؟

ئەلیف دەبزانێ نابی قسەیی بشکێنێ. جەواڵە ساوارەکەیی لە بارە کە دەرینا و لە لاوێ داینا. گوتی با لانیکەم خۆی ئەوێان ھەلگەری و باریک لە عەلی سووک بکا. میزی مێرووێ کیش شتێک لە دەریا زیاد دەکا.

عەلی کە چاوی بە جەواڵە ساوارە کە کەوت، بەبێ دەنگی ھەلگەرت و لە تەنیشت باروینەکەیی دانایەوێ و ملی لە پێچانەوێان نا. ئەلیفیش ھەلگەرت و خستییەوێ سەر شتەکان. کە لیبۆنەوێ، عەلی ھەلترۆوشکا و ئەلیف بە کۆلی دادا. عەلی لە ھەستانیدا خۆشی گۆشەییەکی بارەکەیی گرت و بەرزێ کردەوێ. لایەکی بەرە گۆل گۆلییە کە، خۆلاوی ببوو. عەلی وەرپێ کەوت و ئەلیف خۆلی بەرەکەیی تەکاوند.

کە عەلی بە بارەکەوێ ھەل دەستایە پێ، ئەلیف تینگەیشت کە زۆر لە جارێان بە زەحمەتر ھەل دەستی. بیری کردەوێ: "چمان نەماوێ بۆ چو کوور. گەیشتووینێ. ناخ، خۆزگە ئەو ھەورازە بە نەفرەتبووێ سولەیمانلی نەبوایە. پرسێ:

- دایەت زۆر دوور بردووە؟ خۆدای نەخواستە تا دەگەینێ لە برسان نەمری. ئەوێ روژ ناوا دەبێ.

عەلی بە دەنگێکی کز جوابی دایەوێ:

لە کۆنە گۆرستانە کە دامنا. نیتسا دەگەینێ.

ئەو لەتە جەواڵە کۆنەیی لە لاقەکانی بەستبوون، شەرببوون و لە رویشتینیدا عەرزبان دەمائی. مندالەکانیش نەشەیی جارانیان نەمابوو. نەیان دەتوانی غار بەدن. نە تاقەتی غاردانیان ھەبوو نە یاریکردن و نە پێکەنینیش. ماندوو شەکەت و کز، لە تەنیشت یەکتەرەوێ لاقیان دەخشکاند. زۆر بەجێ مابوون. چاوەکانی ئۆمەخان ریبۆقیان کردبوو. بەیانی کە ھەستا بوو، ماوێیە کە چاوەکانی پێکەوێ نووسابوون و ھێچ کوئی نەدەدی. چاوەکانی برژانەوێ. ھەسەنیش چلمی شوێر ببۆو و چەندی پێی دەکرا بە توورەییەوێ ھەلیدەلووشییەوێ.

گوند ماوهیهك بوو هاتبوو و له سویتلو باری خستبوو و چاره‌پرې بوو. نیره دوايین هه‌وارگه بوو. لهو خوارووه، زه‌وییه‌که‌ی چوکورواوا به دارستان و گیشه و ناوی رووباره‌کانییه‌وه له بن مژ و هالآوی هه‌تاودا پان بیووه.

هر له کۆنه‌وه نه‌وه‌نده‌ی خه‌لك وه‌بیریان ده‌هات، پتر له روژنیک لهو هه‌وارگه‌یه نه‌ده‌مانه‌وه. شه‌وی ده‌گه‌یشتنی و که‌ره‌ی به‌یانی هه‌لده‌ستان و به‌ره‌و چوکورواوا خلۆر ده‌بوونه‌وه و راسته‌ورې ده‌چوونه نیو کینلگه‌کان و ده‌ستیان ده‌کرد به رنینه‌وه‌ی لۆکه.

روژ به دوا‌ی یه‌کدا ده‌هاتن و راده‌بردن و گوندی نۆقره‌یان لی ده‌برپا. توخوا نه‌وه کاتی نه‌وه‌یه بنیاده‌م بی و ریک له‌سه‌ر چوکورور دایکوتی و لیتی دانیشی و چاره‌روان بی، که‌چی خه‌لكی دیکه لهو خوارووه به که‌فوکوله‌وه خه‌ریکی کارن؟ له هه‌موو لاره‌وه ده‌نگی هه‌للا و ناره‌زایه‌تی به‌رز ده‌بووه به‌لام کویتخا میتشیکیشی لی میوان نه‌بوو و ده‌یگوت: ”لییان گه‌رې با به‌که‌یفی خویان بزه‌رینن. کاکه خۆ ئیمه گیامان به کیتییه‌وه نه‌خواردووه.”

ناخه‌یه‌که‌ی تاشباش نۆغلو خۆی پی نه‌گیرا. نۆسکۆز دۆرانی هه‌لگرت و له‌گه‌ل خۆی چوونه لای کویتخا و هر گه‌یشتنی و گوتی: ”ئاوا نابې کاکي من، نه‌تۆ بۆت نییه دوا‌ی لۆکه چنینه‌وه خه‌لك به‌رته نیو چوکورواوا. کاکه ئیمه‌ش بنیاده‌مین. سه‌یر که به ژن و منداله‌وه به پییان چیمان لی هاتووه. سه‌یری نه‌و خه‌لكه بکه براله.”

کویتخا دایواند. له‌بزیکی دل‌سۆزانه‌ی بوو، به‌لام خه‌مسارد و ته‌وساوی و ناغایانه گوتی: - هارپې، تاشباش نۆغلو مه‌مه‌د نه‌فهنی، ئیمه کویتخای نه‌و گونده‌ین، له سایه‌ی خودا و حوکمه‌ته‌که‌مان و هر وه‌ها له سایه‌ی سه‌ری حیزبه‌که‌شمانه‌وه و دیسان له سایه‌ی سه‌ری خزم و

هۆز و كەس و كار و گوندىيە كانمانە، ئىمە لە خۆمان و داىك و ژن و مندالمان پتر لە خەمى گوندىيە كانمان داين. ناشهتلىن هيندى كەسى لەخودا بى خەبەر، بەلارتياندا بەرن. ناهيتلىن گوندىيە كانمان يەخسىرى ئەو درندانە بن. لەو بارەو تەواو خاترجەم بن.

بەربرسىيارەتتى ئەو گوندىيانە لىرە لە ئەستۆى منە. ئەوە من دەيزاتم. ئىوہ لەگەل ئەو مام خەلىلە خەرەفاوہ پال وەيەكترى دەدەن و نيزگىلە كە درەنگ دىننە لای من و لە سايەى سەرتانەوہ گوندى درەنگ وەرپى دەكەون. بۆيە گوندىيە كانى دىكە پىشتەر دەچنە نىو چوكورواو و ھەموو مەزراكان دەگرن و ھىچ بۆ ئىوہ ناهيتلەوہ و ئەو كاك بەكرە شىتە لىقەموماوہش بە ھىواى دۆزىنەوہى مەزرايەك بۆ گوندى كەى ئىمە ھەموو ئەو چوكورواو يە سەنگ و سووژن دەدا. ئىمە چارمان نىيە لە سوتىلى دەبى چاوہروان بىن، جا ئىوہش دىن و بەرىنگ بە من دەگرن و پىم دەلین “كاكى من”. ھاوپرى، ئەتۆ تاشباش ئۆغلو مەمەد ئەفەندىت، لەو گوندىدا خزم و كەست لە من زياترە. زۆرەى خزم و كەسەكەى منىش لايەنگرى تۆن. ەك ئەو “ەلى” يە درىژە ئەستۆ وردىبووہ. خۆ بەچاوى خۆتان بىنيتان ئەوى خەيلنەت لە خزم و كەسى خۆى بكا چىي بەسەر دى. ئەسپەكەى نەخۆش كەوت و لەو چىا و چۆلە سەرگەردان بوون. ئەمن لە بنەوينەچەكەوہ كوئىخام. ئەمن بە دەنگى ئىوہ نەبوومەتە كوئىخا ھاوپرى. بابى بايشم كوئىخا بووہ، بابەگمورەى ئەوئىش. كوئىخايەتى خودا بە بەژنى بنەچەكەى منى برىوہ. ئەو دەمىر قىراسىيە قوت بۆوہ و يەكىكى ەك ئەنگۆى كە خزم و تر و تايەفەيان زۆرە، لەسەر ئىمە كرده پىار. دىن و سىنگتان دەردەپەرتىن و جوابتان دەوى. با ئەو ھەلبۆاردنە بىتەوہ، چما ئەمن دەبەوہ كوئىخاى ئەنگۆ؟ لەوہەى بنەمالەى من ھەيە چىي قايمەقام و جەندەرمە و سەربازىكى حوكمەت روى لەو گوندى كەردبى، ميواندارتىيى كردوون و نانى داون. قەتئىش وا نەبووہ گوندى كەى خۆم شەرمەزار و روورەشى حوكمەت بكەم. ھەتا ئىستاش نەمانھىشتوہ شەرف و ھەيا و نامووسى گوندىكەمان بە بادا برپوا. خۆ بىت و نەنگۆ دەست ھەلنەگرن، ئىدى منىش كوئىخايەتتەيەكە قەبوول ناكەمەوہ. سەرەراى ئەوہش ئەنگۆ دەچن، لەمالەكەى تۆكسوزدۆران كۆبوونەوہم لەسەر پىك دىنن و چىي بەسەر زارتاندا دى نايگىرەنەوہ. ئەنگۆ چ لە ياساى خۆ پىشاندان و رىئىوان دەزانن؟ ھەرھەمووتان بە تاوانبار لەقەلەم دەدرىن و دەچنە پاى سىدارە. دەزانن؟...

- ئىمە لە ھىچ كۆى كۆ نەبووينەتەوہ. ھىچ كەسئىش ناتوانى بىسەلمىتى.

كوئىخا گوراندى:

- بۆت دەسەلمىتم تاشباش ئۆغلو ئەفەندى. ئەمن دەيسەلمىتم. بەلام دلم نايە زيان بە

گوندىكەمان بگەيىتم و نىوہى خەلكەكەى كە ەك تۆن بەسەر دارەوہ بىيىم.

تاشباش:

- نا! كورپه ته تو زيانى خوٽ بده، قهيناكا به حوكمته نيمه له دارى بدا.

كويخا مستيكي له سينگى خوٽى دا و گوتى:

- نه من دلتم هه يه تاشباش نه فهندي. نيره دليكي تيدايه وهك سندانى ناسنگهران. به لام بيت و خوين له لووتى گوندييه كى ره ستم بى، نهو دلتم ده بيته خوين. كورپه نه من نينوكى مندالوچكه يه كى چلمنى نهو گونده هه لده نگوئى، وهك نهوه وايه خه نجه ريكم له دلى رابكهن. نه من كوا وهك نه نگوتم كاكي من. نه من وا نيم تاشباش نه فهنى. نه من ناتوانم برؤم و نه وهى نيوه ده يكهن نهغد و پوخت له ده ستى حوكمته تى بكهم و ههر هه موو گوندييه كان به تاوانبار له قه لدم بدهم و هه مووشيان بنيرمه سهر سيداره.

مستيكي ديكه ي له سينگى خوٽى دا:

- نيره دليكي تيدايه وهك گه وههر كاكي من، كه ته نانهت بو مهرگى دوژمنه قه سته سهره كه شم "عهلى" يه دريژ "ده سووتى". واش ده سووتى وهك ده شته كه ي چوكورواوا له قرچى هاوينيدا ناگر بگرئ و بيته خو له ميئش. نه تو ده لئى چى تاشباش نه فهنى؟ تاشباش ئو غلؤ به هيمنى ده ستى له سهر نه ژنؤى داناو گوتى:

- بهو نه فهنى نه فهنيه ت گالتم پى مه كه كاكي من. نه من نه فهنى نيم سه فهر نه فهنى خان. نه من نه شهاتووم ليژه شهرت له گه ل بكهم. قسم نه وهيه، باشه ههر هه موو گوندييه كانى ديكه نهوه ده رؤژه له كينلگه كانى چوكورواوا خه ريكي كارن، نيمه ليژه چاوه رپى چين؟ نه من هاتووم نهوه ت لى بپرسم. خه لك نهوه ننده بى ئوقره ن خه ريكن وه گيان دين.

كويخا دهنگى هيترتر كرده وه. نه ویش ده ستى له سهر شانى تاشباش دانا و گوشى:

- تو خه مت نه بى براله، كويخا دياره مشوورى هه موو گوندييه خو شه ويسته كانى خواردوه. با بيت بلتم نهو مام خه ليله مرده لوخه يه بووه هوئى نهوه ي نه مسال گونده كه ي نيمه درهنگ بگاته چوكورور. ههر له گه ل گه يشتینه چوكورور به تاوانى نهو درؤيه ي كه نيزگيلى درهنگ بو كويخا كه ي هيناوه و به تاوانى سه رگه ردان كردنى گونديكي ئاوا گه وره ده يده مه ده ست عه داله ته وه. نهوه تاوانتيكى گه ليتك گه وره يه.

هاورپى، نيمه درهنگ گه يشتین بؤيه ش چاوه رپين. نه گهر وهك هه موو سالتك زووتر گه يبايه ين، به كراغا لهو خوارووه، پيشتر مه زرايه كى بو گرتبووين و پيش نهوه ي نيمه بار بجه ين، ده هات و مزگينيه كه ي دينا. نيستا چونكه نيمه وه درهنگى كه وتووين، به كراغاش له چوكورور سه رگه ردانه و به شوين مه زرادا ده گه رپى. نه گهر بدؤزيتيه وه له رپوه دى. ههر

ده شدۆزۆتتهوه. قسهى من نهوهى هاوړې. نه گهر كاره كانى منيش خراب ليك ده ده نهوه،
نهويه په كهى نهويه كه له هه لېژار نه كهى داهاتوودا ده نگم مه ده نى و تهوار. نه منيش دياره
له و كاره ماندوو بوومه. له هه لېژار نه كهى داهاتوودا ئيشه لالا يه كيكي باشر له من ده ده زونهوه.
يه كيكي كه سپيتر بكاتهوه.

تاشباش ئوغلو:

- كه واته ئيمه ده بى هه چاوهړى بين؟

كوڅخا:

- ده سالات چييه؟ نهو پيره به رازه مالوئيرانى كردين. له سؤنگهى نهوهوه درهنگ گه يشتين.
له مهودوا قهت بړوا به قسهى ناكم.

تاشباش ئوغلو ته زبيحه كاره باييه كهى له گيرفانى ده رينا و ههستا. سهرى به ردايه وه و
گه رايه وه. ئوكسوز دؤرانيش ههستا. كوڅخا واى لى مؤر بؤوه، مؤر په كهى ناواى له مندالتيكى
ده سالانه كر دبايه له خؤى ده ميزت و زراوى ده چوو. ئوكسوز دؤران بؤ نهوهى چاوى له چارى
كوڅخا هه لئنهنگوى، روى وه رسووراند و وه پيش تاشباش كهوت و گورج دور كهوتهوه.

هه مورو خه لكى گوندى راوه ستابوون و گوتيان له و قسانه ببوو و له مام خه ليل توورپه
ببوون. پيره ميتردهش له شهرمان ببوه دلؤپه يه ك ناو و نه يده توانى سه يري كه س بكا. نهو داماره
كه ماندوو و شه كه تيش بوو، لاقى راسته شى ته زيبيوو و نه ده جوولا.

خه تاي بوو. گوماني له وه نه بوو كه له سؤنگهى نهوهوه گوندى وه درهنگى كهوتبوون. خؤ نه گهر
گوندى له تپه تيشيان كر دبايه و فرتياندا بايه بهر سه گه ليش حه قيان بوو. به لام زؤر شپرزه بوو. نهو به
ناقسهست واى نه كر دبوو. مام خه ليل له پشت هموار گه كهوه، له نيو دوه ونه كاندا خؤى حشار دابوو و له
ترس و شهرمه زاريا هه جينگلى ده دا. هه تا شعوى به سردا هات نيوه عومر بوو.

چاروباره به ترسه ترس هه لدهستا و سه يريكي خؤرى ده كرد كه خهريك بوو ناوا ده بوو و
ديسان خؤى مات ده كر ده وه. كه خؤر ناوابوو و تاريك داهات، دلى خؤش بوو. به بى نهوهى
خؤى نيشانى كه س بدا چوره لاي تاشباش ئوغلو. پياويكي وا مرده لوخه دنياى لى ببووه
چهرمه چؤله كه. پتى وابوو له جهه ندهم دا يه گوتى:

- كوره كهى تاشباشى جوامير پهنام بؤ تو هيتناوه.

به ههردوو دهسته له رزؤكه كهى دهسته كانى نهوى گرتن:

- واى دانى پياوم كوشتووه و خؤم له مالت هاويشتووه. نه جام به. نهو گونديسانه له تپه تم ده كمن.
حقيشيانه. نه من له مهودوا روم نيبه سه يري چاويان بكمم. ناخ له كوتى تاشباش حوسين خان، رؤله،

ئەو بابەي تۆ زۆر پىياو بوو. لە نىۆ لەشكرىكدا دىيار بوو، دوور دەتگوت ئەو بەژن و بالاىەي دەلتىسى غەلقى چنارە ئەو تاشباش حوسىن خانە. ”كابرايەكى سەر و رووخۆش بوو. هەنگوینی لە زمانى دەچۆرا. پىتى دەگۆتم: ”كاكە خەلیل”، ئەتۆ براىمى. ئەگەر پىتى تۆ بىرم، وەسىەت دەكەم بۆ حەمەي كورم، لە جىتى من بە تۆ بلى بابە. ئىستاش حەمە گىيان رۆلە، بزانه بابت وای دەگوت. حوسىن خان تاشباش گۆرەكەي پر بى لە نوور، وای دەگوت. لە سەرەمەگدا وای پى نەگوتى؟... ئەو زۆرى چاكە بۆ من هەبوو. ئەمنىش بۆ ئەو. زۆر دەولەمەند بوو. كشتوكالى باشى هەبوو. خۆي هەمووي پى نەدەدوورايەو و داواي لەمن دەکرد بچمە يارىدەي. ئەمنىش كە هۆگانم لى دادەبەست، لەوسەرئو دەهاتم و لەم سەريەو دەچومە دەر. لە چاوترووكاندنىكدا هەموويم دەدروووەز تاشباش ناغا پىتى دەگۆتم: ”خەلیل، ئەتۆ شانوباهۆي حەزرەتى عەلىت پىتوئە. ”ئىدى ئىستا پىر بووين، مردووين. يارمەتيم دە حەمە. كورەكەي تاشباشە جوامىرەكەم. باپىرەت لەبىرە؟ كە لە دورەو پەيدا دەبوو دەتگوت وەزىرى مەزن دى. لە لاي حوكمەت زۆر قسەي دەپۆيى. ئەو كوتىخا خدرە يەزىدە، ئەو بابە گەورەت كرديە بەلاي سەرمان. ئەو كە دەهاتە ئەو گونە حاكم جووت پى لەبەرى هەلدەستا و دەگوت: ”فەرموو تاشباش ناغا.”

”كورم، ئەمن درۆم لەگەل تۆ پى ناكري. ئەمن ئىزگىلەكەم درەنگ برده لاي كوتىخا. بىر وات بى لە رەقوە نەبوو. لە پىرى و پەككەوتەيم بوو. بە ئانقەست درەنگ بردم و گوندىسە كانم ئاوا سەرگەردان كرد و بى لۆكەم هىشتەنەو. فرىام كەو رۆلە.

تاشباش نۆغلو دەمى برده بن گوئى و پىكەنى و بە دەنگىكى نەرم گوئى:

- مەترسە مام خەلیل. تۆ لەهىچ مەترسە. درەنگ هاتنى ئىچمە خەتاي تۆ نىيە. ئەگەر ئەو كەلەكىتى لە بن سەرى دا نەبايە، چما چاوەپى ئىزگىلەكەي تۆ دەبوو؟ چما ئەو نازانى كەي لۆكە دەپشكوي؟

مام خەلیل بە توورەيەو گوئى:

سەخىر نازانى. جگە لەمن كەس نازانى كەي لۆكە دەپشكوي. ئەمن گوندىسە كانم وەدرەنگى خست.

تاشباش نۆغلو:

- نەرى ئەو شىت بروي مام خەلیل؟ مېشكت تىك چوو؟ ئەگەر ئەو بە ئانقەست درەنگ نەيھىتاوين، ئەدى بۆ لىرە رايگرتووين؟ پىت وايە ئەو نازانى كەنگى لۆكە دەپشكوي؟ مام خەلیل بە توورەيەو گوئى:

- نهخیر نازانی. نهو له نازانی. نهو ناگای له هینی ژنه که شی نییه. بو نهو کییه. کوری
خله چلمنه نیدی. هیشتا بونی شیری خاوی له زاری دی.
تاشباش نؤغلو:

- سهیرکه مام خلیل. تورپه مهبه و گوی بده من. نه من له یه کی جی متمانم بیستوه: له ژنه
چکۆله کهی کوخا. به خیزانه که می گوتبو، گوتی له قسه کانی سه فمر و به کره شیت بووه نهو ده مهی
پنکه مه قسه بیان کردوه. کوخا به به کره شیتی گوتوه: "به کراغا، نه مسال دلم زور لهو گوندیانه ناو
ناخواته وه. نه گهر نه مسال زووتر بگهینه چوکور، دیاره زورن نهو مەزرایانهی چاوه پتی پالهن و نهو
دهم گوندی کوتیان که یف بیخی ده چن. نیمهش ده ست له گونان درتوژتر چمان پی ناپدری. نه من
متمانم بهو گوندیانه نییه. گوندی وهک میگهل وان. یه کینکیان روو له لایهک بکا، نه میدی هه مووی
وه دووی ده کهون و شوانیش پیان ناوهستی. بویه نیمه نه مسال ده بی درهنگتر بگهینه چوکورواوا، بو
نهوهی دیهاته کانی دیکه پیش نیمه بگه نی و مەزراکان بگره وه و هیچ شوینی نه میتی." و
گوتوویته: "جا که مەزرای دیکه نه مایه وه، گوندی ناچارن هه بچنه وه نهو مەزرایه ی تو دیاری
ده کهی." و فرمانی به به کره شیت دابوو: "نه تو زووتر بچو چوکور و مەزرایهک بگره و ههتا هه موو
مەزراکانی دیکه نه گهرین مه یه وه لای نیمه. که دلنیا بووی نیدی مەزرایه کی به تان نه مایه وه، نهو
دهم دیمه وه لای خو مان و به گوندیمه وه داده گهرین و ده لین: نه وهش مەزرا نه گهر ده تانه ی کار بکه ن،
نه گهر ناشتانه ی، خواتان له گهل بی."

نه ی مامه، بویه شه نه وه نده روژه نیمه ی لیره چاوه پتی کردوه. جوان تینگه یشتی مام خلیل؟ چما
تو سه فمر ناسی چهنده فیله زانه. کهس به نی نهوی پی با نادری... و داها ته وه به سرته پیی گوت:
- تو ده زانی ژنه چکۆله کهی سه فمر کچه خالی منه؟ نه و شتانه نهو به خیزانه کهی منی
گوتوون. نه کهی دهنگی بکه ی. تینگه یشتی؟

جا بی دهنگ بوو. هه روا به بی دهنگی راهه ستابوون. دوایی تاشباش له سه ری رو یی:
- نه گهر نه مسالیش نه بوو، سالی دادی پشتی ده شکینم، مام خلیل. به لام گوندی ده ترسن.
وای چاو ترسین کردوون که له پشته ملیتی نهو له گه لم هاوده ننگن و له لای نه ویش لای نهو
ده گرن. ناویرن قسه یهک بکه ن. خو جوان تینگه یشتی مام خلیل؟ نهو کابرایه به حیزه که ی
پشت نه ستوره و هه ده لای: "ده تان کوژم، ده تانده م له دارتان بده ن. گه له کۆمه گیتان لی
ده که ن." و نهو خه لکهش بره و ده که ن، نه من ناخری توانیم بو یان روون بکه مه وه که نهو سه رده م
به سه ر چوو. سهیرکه، ته نانه ت تو ش ده ترسی مام خلیل. نه وه ده له رزی.

مام خەلیل ناخیککی قوولئی کیشا و گوتی:

- ئەو دەمداتە دەست گوندی بۆوەی لەتوپیەتم بکەن. حەقیشیانە. کورەکە ی تاشباشی خۆم. حەقیشیانە. ئەو نازانی کە ی لۆکە دەپشکوی. نازانی نا. هەر شتیکیشی کردبێ خەلکە کە من دەناسن. ئەمن وەدرەنگیم خستن.

دەستەکانی لە دەستی تاشباش دەرینان و پیللی گرت:

- تکایە کم لیت هەیه. بۆ رزگارکردنی من درۆیان مەکە. مەلئ ئەو هەتیوێ سەفەرە دەزانی کە ی لۆکە گول دەکا. ئەو قەت شتی وا نازانی. ئەمن بە ئانقەست وەدرەنگیم خستن. مەحاله ئیزگیل بە سەهوو بچێ. ئەمنیش بە سەهو ناچم. رۆژ و سەعاتیش هەلە دەکەن بەلام من هەلە ناکەم و بەسەهو ناچم. ئیستا دەتوانی بەبێ ئەوەی ئاپرووم بەری لە چنگی گوندییانم رزگار بکە ی؟ دەتوانی ئەمن کە پییەکم لەسەر لیوی گۆرە، بەبێ ئەوەی حەیا و نامووسم بەری، رزگارم بکە ی؟ بەبێ پیچ و پەنا بلئ مام خەلیل بە ئانقەست ئەو کارە ی کردوو... .

ئەو دەمداتە دەستیان لەتوپیەتم بکەن. هەرنەبێ دەمدا لە دارم بەدن. ئەو درۆزانناییە، فیلبازە. هەزار و یەك فرت و فیلان دەکار دینێ. ئیستاش ئەوێ ژنەکە ی خەلە تاندوو و پیی گوتوو کە کاتی لۆکە پشکووتنی دەزانی. دەبەوی ئەوەندە کارەش لە من زەوت بکا. خۆ تێگەشتی، کورە ساریلکەکە ی تاشباشە قارەمانەکە ی من؟ جوان و زەریف گویت لە قسە ی من بوو؟ ئەو بەزەبی پێمدا نایە.

تاشباش هیواپراوانە و بە توورەییەوێ گورانندی:

- خۆ دیتت. تەنانەت ناتوانم ترسی ئەو لە دلئ کابرایەکی ساردوگەرمی رۆژگار چاشتووی یەمەن دیتووی وەك تۆش برەوینمەوێ. مام خەلیل؟ ئەو تازە ناتوانئ کەس لە دار بەدا. لە خۆرایئ ناشتوانئ دەست و پیی کەس بەستئ و بینیریتتە سەربازی. ناشتوانئ گەلەکۆمەگی لەکەس بکا. ناشتوانئ کەس بینیریتتە یەمەنی. ئیتر یەمەن و شتی وا لە گۆرئ نییە مام خەلیل مەترسە.

مام خەلیل ناخیککی هیواپراوانە ی هەلکیشا و گوتی:

- خەتای منە رۆلە. گوناحەکم گەورەیه. کورە ژیره کم. گوندییەکانم مال و ویران کرد. مەهیئە لەتوپیەتم بکەن.

تاشباش بە دلئسۆزییەوێ، دەستی بە سەر و ردینئ دا دەهینا و خەفەتی ئەوە ی دەخوارد کە نەیتوانیوێ تیی بگەیهنی بەناچارییەوێ گوتی:

- مام خلیل، پیت وایه ئه و چاره‌پیتی نیزیگیله‌که‌ی تۆ ده‌بوو؟ کوره وای به‌قازانج بوو که چاره‌پیتی بی. مه‌ترسه مام خلیل خه‌تای تۆ نییه.

مام خلیل زۆر چاره‌پواننه‌کراو پالیتیکی پیته نا و له‌خۆی دوور خسته‌وه. ده‌نگی به‌رز کرده‌وه:

- ئه و قسانه‌م به میتشکیدا ناچن. ئه و هه‌موو سالی چاره‌پیتی نیزیگیله‌که‌ی من ده‌بوو. لای هه‌موو گوندیه‌کانیش وای گوت.

له ناکاو هه‌لچوو و نه‌رم و نیانی و پارانه‌وه‌ی پیته نه‌ما:

- ئه‌وه ده‌ئیتی چی؟ ده‌ته‌وی بلتی مام خلیل تینکچوه و قسه‌کانی پوولیتیکی ره‌ش ناژین؟ یانی ئه و وای لیهاتوه چاره‌پیتی نیزیگیله‌که‌ی من نه‌بی؟ ئه‌تۆ پیت وایه نه‌من نه‌ویش و بابی نه‌ویش به پیاو ده‌زانم؟ ئه و چووزانی لۆکه پشکووتن چییه؟ هه‌ر ئیوه‌ش چیی لی ده‌زانن؟ هه‌ی سیله‌یه‌نه؟ چه‌ندی چه‌ند سالان کئی ئیوه‌ی بردۆته چو‌کوور به‌بی ئه‌وه‌ی چو‌که‌ترین هه‌له‌ بکا؟ به‌بۆله‌بۆل له‌سه‌ری رۆیی:

- جا وه‌رن بمکوژن. بمکوژن و نه‌جاتم ده‌ن. وه‌ک سه‌گ بمخۆن.

جا به‌ جویندان و به‌ لاره‌لار و به‌ په‌له له تاشباش دوور که‌وته‌وه و رۆیی.

به‌ تووره‌یه‌وه له‌ ماله‌که‌ی خۆی چوه ژووری.

- هه‌ر به‌یانی ده‌چه ئه و گۆره‌پانه و هاوار ده‌که‌م، خه‌لکینه، گوندیه‌ بی ناموسه‌کان، خه‌لکی

سیله، ئه‌وه منم. له‌و گۆره‌پانه‌دا راه‌ستاوم. چاره‌پیتی چین ده‌ی وه‌رن له‌تویه‌تم بکه‌ن ده‌ی.

به‌بی ئه‌وه وه‌لامی پرسیاره‌کانی کوپ و بووکه سه‌رسوور‌ماوه‌که‌ی بداته‌وه، هه‌ر به‌ جل و پیتلا‌وه‌وه چوه نیو جیوبانه‌که‌ی و لینه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆی کیشا. له‌ نیوه‌شه‌ویش لای دابوو که ئه‌و به‌ ترسه‌وه له‌ جیه‌که‌یدا گوتی هه‌لخسته‌بوو. له‌ بن لیوانه‌وه ورته ورتی بوو:

- کوره‌ چاو، هه‌تیوی تاشباشه‌ گول. ئه‌و گه‌واده، من نه‌بم کئی ده‌زانی لۆکه‌ی چو‌کووراوا

که‌نگی گول ده‌کا...؟ جا ئه‌تۆ هه‌ر بلتی هه‌تیوی سه‌فه‌ر ده‌زانی. ده‌ی به‌چۆ وا بکه‌ گوندیش برۆا

بکه‌ن. ئه‌گه‌ر ده‌توانی وا بکه‌ و رزگارم بکه‌. جا هه‌تیوه کئی پروات پی ده‌کا؟ ئه‌و توپه‌هاتانه‌ی

تۆ چما مندالییش برۆایان پی ده‌کا؟ هه‌تیوه گون نه‌سپینوه‌ی تاشباش؟ هه‌ر به‌چۆ مندالیکی سه‌ر

لانکان هه‌ستینه و لیتی به‌سه‌و بلتی: "منداله‌که‌ گیان، کئی ده‌زانی لۆکه له‌ چو‌کوور که‌نگی

ده‌پشکووی؟" ده‌زانی چیت پی ده‌لی؟ له‌پتوه وه‌زمان دی و ده‌لی: "مام خه‌لیل ده‌زانی."

قه‌شه‌ریت پی ده‌کا، نه‌دی هه‌یتوه گه‌وجه‌که‌ی تاشباش.

- هه تيو خۆت پى چييه؟ پيټ وايه ده ليم به سه هوو چوموه؟ نه خيتر، نه من به نانقه ست و له ناچار بيان گونديه كانم وه درهنگى خست. كوئىخاى گه ورهى گونديش هه راي گوت: "له نه زانويه نه بوو، بهلكو به نانقه ست ده ويست زه ره له گونديه كان بدا." كى بروا به قسهى تو ده كا هه تيو تاشباش؟ نه تو له كوئى وكوئىخا له كوئى؟ نه تو هه به په نجديه كيشى نابى."

شادى و هيوايه كى له دلئى گه را. شهوگار شهق ببوو. جگه له دهنگى هه ناسه و پرخه پرخى نووستوان هه ست و خوست نه ده هات.

به نه سپايى له جيو بانه كهى هاته ده رى. به گاگولكى له كه پره كهى هاته ده رى. هه ستا. چه ند هه نگاويك روئيش و راوه ستا و له جيئى خۆى چه قى:

"ده بى بچم و كوئىخا كهى خۆم، سه فه ره كهى خۆم هه ستينم و پتى بليتم: "ليم خۆش به كوره كهى كوئىخا خدر. هه موو "ماراش" و "قه يسه رى" بگه رپى پساويكى وهك توئى لى نيه. نهك كهس هيندهى تو ژيره و نه كه سيش هينده ليزان و زيرهك و به ته گيره. له دونيادا كه ست له گوئى نيه، كوره كهى كوئىخا سه فه ر. كورپى برا كهى من. نه من به نانقه ست نه وه م كرد. توئى باش ده زانى. نه تو ناگات له راز و نه ئينى دلئى هه مووان هه يه. ته نانه ت نه وه نده ژير و تيگه يتشوو كى كه ده زانى نه و بالندهى به ئاسمانه وه يه بير له چى ده كاته وه. نه وهى كردم، هه چ خراپيم نه بوو، له ناچارى وام كرد. ئيستاش به و پيريه م، به و ردينه سپيه مه وه، پير و په ككه وته، له و شه وه دا كه خشوك و خزوك له خه ودان هاتووم و له خه وم هه ستاندوو. له خه وم كردوو و په نام بو هيناروى. نه توئى بنياده ميش ده ناسى و سه گيش. نه و تاشباشه خۆ مروژ و گوو ليك ناكاته وه. نه وه نه و تاشباشه توتكه سه گه گروويه نه وانى پى گوتم. جا ئيستا نه وه پشتى من و دارى تو. هه ز ده كهى به يانى كه له خه و هه ستاى هه ر به و داره م دابكه و دو اييش گوندى به خه به ر بيته و بلئى، هه موو خه تاي نه و پيره كافره يه كه وه درهنگى كه وتووين و ليمان قه وماره بوئه له دارم داوه. جا بشلئى له سه ر ئيزنى عوسمانى و له سايه ي سه رى ده مير فيراته وه له دارم داوه. هه قته كورم. نه تو كورپى كوئىخا خدرى. تاجى سه رى عوسمانى و ده مير قيراتى. ناوبانگى تو گه يه وه ته يه من و فه ره نگه ستانيش و به هه موو دنيدا بلاو بوته وه. نه تو كلاوه نۆبه ره كه و جلويه رگه كانى وه زيرى مه زنت قابيله. هه ركه س سه يرت بكا، له جيئى خۆى وشك ده يئو پتى وايه نه تو پادشاي يان وه زيرى. نه ي پاتشا سيفه ت، نه تو وه زيره تايبه تيه كهى نه و گونده ي. له خاكى عوسمانيدا تاقانه ي. هه ر به راستيش وايه. نه تو گلينه ي چاوى ده مير قيراتى. نه و

کابرایه‌ی هاته گونده که مان و هم‌موو په‌نجه‌کانی پرپوون له نه‌موس‌تیل‌یه‌ی زیږ چیی پی وتی؟
گوتی تۆ ده‌سته راستی ده‌میرقیراتی. گوری خوارد. نه‌تۆ هر خۆت ده‌میرقیراتی و
به‌راستیش وایه.

“زه‌پنه‌قووته په‌نا ده‌باته بن پنه‌چکان و دلنه بچوکه‌که‌ی ترپه‌ترپ لیّ ده‌دا. نه‌مو پنه‌چکه‌ش
جووجه‌له‌که ناداته بالنده راوکه‌ره‌کان. نه‌من نه‌مو زه‌پنه‌قووته‌یهم و نه‌تۆش نه‌مو پنه‌چکه‌ گموره‌یه‌ی.
مه‌مدوره دست باز و باشوو. نه‌من دژی تۆ قسم کردوه. جوئیشم داوتی. جوئیم به دایک و باب و
باپیرانیش داوه. وه‌للا به ئیسک و پرووسکه‌کانی کوئخا خدریش. یاخوا مووم له‌سهری زمانی بی.
نه‌من تازه زانیومه له‌م گونده‌دا کیّ پیاوه. له‌مه‌ودوا مام خلیل به‌و ته‌مه‌نوه که پیته‌کی له‌سهر لیږی
گۆږه، به‌ری پیانانت ماچ ده‌کا. گۆږپایه‌لت ده‌بی. هر بلتی بمره ده‌مری.”

“خودای گه‌وره، له مولکی عوسمانیدا و له به‌رده‌م ده‌میرقیراتی جواغدا، شمشیره‌که‌ت تیژتر
و قسمت به‌پریشتر بکات. له‌م شو به‌دواوه نه‌مو دوغایه ده‌که‌م:

خودایه گیان، نه‌مو کورپی کوئخا دست بۆ هر شتیک به‌ری بیته زیږ و دوژمنی وه‌به‌ر
غه‌ززه‌بی تۆ که‌ون.”

نه‌مو هه‌تیوه‌ی تاشباشیش به‌و نیوگه‌له‌ گروئیه‌وه له‌هه‌مبه‌ر تۆدا خۆی کردوه‌ته بنیاده‌م و
به‌پشتیوانیی هه‌وت هه‌شت که‌سی خزم و که‌سی چلمنی خۆی ده‌نازی. هر باکیشت پیی
نه‌بی. نه‌من به‌ دووعا و نزاکنه‌وه له‌پشتتم.

“ئیشه‌للا خودا لای ده‌میرقیراته‌که‌مان خۆشه‌ویست و نازیزترت ده‌کا. نه‌منیش
له‌مه‌ودوا هر دهنگ به‌ ده‌میرقیرات ده‌ده‌م. گوندیه‌کان له‌ ده‌وری خۆم کوّ ده‌که‌مه‌وه و
ده‌لیم، براده‌رینه، نه‌من زۆر ژیاوم، له‌یه‌مه‌نی هه‌رمن به‌ زیندوویی ده‌رچووم. سارد و
گه‌رمی رۆژگارم چیشته‌وه و گه‌لیّ ده‌رگام به‌ قوون کردوه‌ته‌وه. بروا به‌ قسه‌ی من بکه‌ن و
له‌ ریبازی نه‌مو کوئخا ده‌میرقیراته‌مان لا مه‌ده‌ن. ریگه‌ی ده‌میرقیرات ریبه‌کی گه‌وره‌یه،
ریی خودایه. مه‌چنه‌ سهر ریگه‌ی نه‌مو هه‌تیوه عیسمه‌ته. نه‌مو مولکی عوسمانیی به‌بادا دا.
خاکه‌که‌ی ئیمه‌شی وه‌ک خاکه‌که‌ی بابی هه‌لگرت و به‌ کافرانی به‌خشی. هر نه‌مو پادشایانه
بوون وا میلله‌تی ئیمه‌یان بۆ یه‌مه‌نی دوور خسته‌وه و له‌ سۆنگه‌ی نه‌وانه‌وه له‌یه‌مه‌نی نه‌مو
خه‌لکه‌ی، که ئیسک و پرووسکیشیان رزین و نه‌هاتنه‌وه. هر نه‌مو عیسمه‌ت پاشایه،
سه‌رده‌سته‌ی نه‌وان بوو. ده‌لیم هر خۆم به‌و چاوانه‌ی خۆم دیتم براده‌رینه. نه‌گه‌ر بروا به
قسه‌کانی من نه‌که‌ن، نه‌دی بروا به‌ کیّ ده‌که‌ن؟ نه‌مو میلله‌تی برد له‌ یۆنانی به‌ کوشتنی

دان. له شهري يونان خويښ سهرانی ده برد. له سره کي؟ جا نيستاش ده لټين وه لا عيسمهت پاشا کهيفی به شهري نايه. نهی خه لکينه، نهی دهر و دراوسې ژيره کانی من، نه گهر نهو شهراڼی نه بوايه، نه دی چوڼ بوو به پاشا. نه گهر نهو عيسمهت خورپيه له دهستی هاتبايه، له وولاته جگه له خوځي نهیده هيشت نيره وه زيک* به زيندوويي بمينيته وه. جووقه واری له هرهه موومان ده بري. شوکری خودا ده مير قيراته کهی نيمه، نه سپی خوځي لینگ دا و فريای ميللهت کهوت. ده لټم نيوه چوڼ نيستا ده توانن لای عيسمهت گرن؟ هرهه مووتان وهرنه ريزی ده مير قيراته وه. ميللهتيش قسهی من له گوځي ده گرن و ريز له و ردينه سپيهم ده گرن و بهو قسانه ی من شان و شکوځي توش لای ده مير قيرات بهرز ده بيته وه. ده گاته ته شقی ناسمانې. ده مير قيراتيش قسهت له قسهيدا ناکاته وه... رزگارم بکه رو لټم. نه گهر نه تو له و به لایم رزگار بکهی به لټين و ناد بي له مه وودا هتا هم گوندي درهنگ نه به مه چوکورور.”

“خو گوځي له قسهم بوو. جوان و زهريف گوځي لې بوو کوځي خي خوځم، سه فراهای خوځم، ياخوا به نوکرت م.”

به بيته زي و به ترس و له ره زوه، له حالتيکدا ههنگاتيک ده رږسي و راده وه ستا سه يريکي ده وروپشتي خوځي ده کرد روځي هتا گه يشته بن نهو داره ی کوځي له بني خه وتبوو.

به بي نه وهی وسته ی بي، بريک له و لای داره که وه راوستا. له لايه که وه گوځي دريځه که ی کوځي به داريکه وه به سترابووه و سه ري بهردابووه و جوولهي نه ده کرد. کوځي خاش بي و نه بي له نيوان هه دوو ژنه کهيدا نوستبوو. چاوه کانی بچوک کردنه وهی و رواني. تواني نهو جيوبانه ی له نزيک داره که وه راخرايو، بناسيته وه. له جيوبانه که دا ديار بوو سي کهس خه وتبوون. پشووی له سينگيدا قه تيس کرد و دوو شه قاي دیکه ش چوه پيشي. نه و جار به پاريزه وه به ده وری داره که دا خولايه وه و چوه ژور سهریان. کوځي به حال هه ناسه ی ده کيشا.

مام خه ليل شانی وه داره که وه دا و چاری برييه جيوبانه که. ورده ورده نه وانه ی له نوځي نه که دا نوستبوون ليکي ده کردنه وه و باشتر ده يديتن. سه روځه چروپره که ی ژنه گچکه ی کوځي خه موو سه رينه که و به شيک له ده موچاری کوځي خاشي دا پوځي بوو. مام خه ليل چي سي سه يريانی ده کرد هه موو گيانی ده له رزی. بو نه وهی به خه بهری بيځي، دوو جارن به زوری کوځي به لام کوځينه کان

* نيره وه ز: نيرينه. پيار و گه نجی نير

وهك خۆی ده‌بیست توند نه‌بون. هەر ده‌تگوت له گه‌رووی نه‌وه‌وه نه‌هاتوونه ده‌ری. به‌لام هەر له‌و کۆخینه کزه‌وه وا ترسا هه‌موو گیانی مچورکه‌ی کرد.

ترسه‌که ورده ورده هه‌موو گیانی ده‌ته‌نی. له‌ دلیدا گوتی: "خۆزگه نه‌تۆش وه‌ك خه‌لكی بیاوێکی باش و به‌به‌زه‌یی بای و نه‌وه‌نده به‌دغه‌ر و نارسه‌ن نه‌بوای. جا نه‌و ده‌م نه‌تۆش وه‌ك خه‌لكی دیكه قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌هات و دلت‌م ده‌کرده دلی فریشته."

ویستی جارێکی دیكه‌ش بکۆخی، به‌لام کۆخینه‌که له‌ گه‌روویدا قه‌تیس بوو: "نه‌گه‌ر نیستا به‌خه‌به‌ر بی و هاوار بکا و بلێ نه‌و مام خه‌لیله‌ی نیسک و پرووسکی بابی له‌ گۆردا وه‌نامان هیناوه و گونده‌که‌ی منی دره‌نگ هیناوه‌ته نێره، نه‌وه‌تا به‌ پیتی خۆی هاتوه. گزیر، هه‌سته، ده‌سته‌کانی له‌ پشته‌وه شه‌ته‌ك بده و بیبه‌ بیده ده‌ستی ده‌میرقیرات... ته‌نانه‌ت نه‌هیلێ تا‌قه قسه‌یه‌کیش بکه‌م، جا قورێ کوێ وه‌سه‌ر بکه‌م؟"

به‌ ده‌ستی راسته‌ی لقێکی شکاوه‌ی توند کرد. هه‌ستی کرد کوێ‌خا له‌ جینه‌که‌یدا ته‌نیشتاوته‌نیشتیکی کرد: "خوایه، خه‌ریکه به‌خه‌به‌ر دی. نه‌ی مائی وێران، نه‌وه هه‌لده‌ستی."

له‌سه‌ر عه‌رزه‌که چۆکی دادا. نه‌یده‌توانی چاو له‌ جیویانه‌که هه‌لگرێ. له‌ پشت داوه‌که مات بوو. دوا‌یی به‌سپایی خۆی خزانده‌ نیو تاریکایی و دار و ده‌وه‌نه‌کانی پشته‌وه‌یان. ته‌واو هه‌ستی راگرته‌بو نه‌کا خه‌شپه‌یه‌کی بی، به‌لام که قاجی له‌ پنجه‌کی هه‌لده‌نگوت، پیتی وابوو ده‌نگێکی سامناک به‌رز بۆته‌وه.

گیانی گه‌میه‌ سه‌ر لیبی هه‌تا به‌ نیو دار و ده‌وه‌نه‌که‌دا خۆی دوورتر خسته‌وه. له‌وێوه به‌رده‌ده‌م راکشا. گوێی به‌ عه‌رزه‌که‌وه نووساند‌بوو بۆه‌ی بزانی به‌و ده‌نگه‌ده‌نگه‌ی خۆی کوێ‌خای به‌خه‌به‌ر هیناوه یان نا؟ به‌خۆی گوت: "ناخ ده‌روجیران، خه‌ریکه رۆژ ده‌بیته‌وه. فریام که‌ون."

هه‌ستا. به‌ کووره‌کوور به‌ نیو ده‌وه‌نه‌چاره‌که‌دا که هەر هه‌ولیشی بوو که‌س نه‌ییبینی ناوه‌ژووی نیو چه‌مه‌که بۆه. که گه‌یشته نیومالی چۆمه‌که، خۆی قیت کرده‌وه. نیتر ده‌رباز ببوو. به‌سه‌ر چه‌وه‌که‌دا ده‌رزیی به‌لام له‌و بیده‌نگیه‌ی شه‌ویدا چه‌وه‌کان له‌ بن پیتی نه‌و ده‌نگێکی سه‌یریان هه‌بوو. دوورتر که‌وته‌وه.

ژانێک له‌ هه‌ناری گه‌رابوو. هەر له‌وی دانیشت، دۆخینه‌که‌ی کرده‌وه و هه‌لته‌رووشکا. خۆی پی سووک نه‌ده‌کرا. به‌خۆی گوت: "کوړه خۆ ترس نایه‌لێ پیاو خۆشی به‌تال بکاته‌وه. باشه نه‌گه‌ر هه‌ستا‌بایه و که‌وتبامه ده‌ستی، به‌و نیوه‌شه‌وه چ قه‌ره‌چی ئۆینیکی وه‌رێ ده‌خست. جا چا نه‌بو نه‌و می‌شکه بۆشه‌ی من ناخ‌ری نه‌قلێکی وه‌به‌ر هاته‌وه و توانیم گیانی شیرینم رزگار بکه‌م." ناخ‌ریه‌که‌ی توانیی هه‌لپه‌رێتی. به‌ چهند وردکه دار و به‌رد خۆی خاوتین کرده‌وه و خۆشیه‌کی له‌دلی

گه پرابوو که رزگاری ببوو. خهریک بوو دهست بنیته بن گوتی و تیی چریکیتی له ههوایهک. دوایی بهره و نه ناوهی به نیوه پاستی رووباره که دا ده پژی و هری و نه و چهند ههنگاو تک تیندا چوو بووه پیشی، داهاتهوه و چهند مست ناوی به ده موجاری خۆی دا کرد و جوان شوشتی.

دیسان بریک باشتر بۆوه.

نهستی ره کان به ناسمانه وه شه به نگیان داویشته: "نهو ناسمانه ی چوکورواش چهنده پر نهستی ره. چهندهش دوورن. لهو سه ری دنیان. نای مالویران. نهی لهو نهستی ره..."

ههتا روژ بۆوه، به نه سپایی و به نه سه ل له نیومالی چۆمه که چوو ده ری. گوتی به زه و بیه وه نا و به جوانی گوتی له هه چوار ته نیشته هه لختست. نیدی زۆر له گوندیهه کان دوور که و تبۆوه. قوونی دایه سه ر به ردیک و دهستی به ردیندا هینا. دلخوشیهه که ی پتر بوو. شادی و گه شیهه که بوو له گوین سه رده می لاره تییه که ی. تاو که تازه هه لاتبوو، له نیومالی چۆمه که ی دا و روونا کایی خسته ته رک ی نهو ته نکاوه ی به ناوه پاسته که ی دا ده پژی. ساتیک دواتر هه موو ولات نو قمی تیشکی خۆره تاو بوو. ههوا خهریک بوو گهرم ده بوو:

"خوایه گیان هه زار جارن شوکرت، نه جاتت دام. ده نا نهو کوپخا بی دین و نیمانه به دهستی به ستراوه وه ده به اویشتمه به ردهستی نهو گوندیهان و نهوانیش له تپه تیان ده کردم... نهی ده لیلی داماوان و دهست و پتی بی دهست و پی و لیقه و ماوان... نه تو ژیرت کرده وه و هیزت نایه بهر نه ژنوم و رزگارت کردم... هه زاران جار شوکرت..."

دهسته کانی به رهو ناسمان هه لیتان و به زاری دا پچراوه وه، ماوهیهک لیوه کانی له رینه وه و دوای کرد. دوایش ورده ورده دهسته کانی به ردیندا هاتنه خواری، ردینی خۆی دامالی و دوایش دهسته بیتهزه کانی به ولایدا شوپ بوونه وه، روخساری هه ده هات و خفه تبارتر ده بوو، شادی و گه شیهه که ی سه رده می لاره تییه سپا بۆوه و ترستیکی قورس و به ژان، ترسی که سیک که به تاقی ته نی له نیوه پاستی دنیا به کدا مابیتته وه و نو قمی ته نیایی و داماری بیت و که سی لی دیار نه بی، جینی نهو شادییه ی گرتته وه.

نیستا دوور له خه لکی ناوایی، دوور له مرۆقه کان، به بی هیچ ناشنا و روژشایهک، له چه قی نهو چیا و چۆله دا ماوه ته وه و پارووه نایتک نییه بیهاویته بهر دلی. نیستا بهو جهسته پیر و که نفت و په که که وته یه ده توانی بجیتته کو ی و چیی پی ده کری؟...

تاشباش ئۇغلو بەر لە تاوھەلاتى لە خەم ھەستا. داواى لە ژنەكەى كرد ئەو پانتۆلەى بداتى كە لە قاچاغچىيە كانى كرىبوو و تەنيا لە شايى و زەماوەند و جىژناندا لە بەرى دەكرد و دەوران دەورى گىرفانە كانى دوررابوو. لە بەرى كرد. كراسىكى خاوتىن و بى پىنەى ھەلبۇارد، تەپوتۇزى كلاسە كانىي تەكاند و ۋەبرىقە برىقى خستەنەۋە. گۇرىيەۋە گولگولئىيە كانىشى لە بوخچەكە ھىنا دەرى. بۆ يەكەمىن جار لەم سەفەرەدا، بە سابوون دەموچاۋى شوشت. بە ھەول و تەقەلايەكى زۆر گۆشە لىوول بوۋەكەى كىلاۋەكەى راست كردهۋە. تەزىيخەكەشى بە كۆنەپەرۆيەك جوان و زەرىف خاوتىن كردهۋە و ۋەبرىقەى خست. دەبايە ردىنىشى تىف تىفە بدا بەلام كات نەبوو. لە بەردەم ناوتىنەيەكى بچووكى گىرفانىدا، ماۋەيەك زۆر ھەتا بەيان ئەنگوت، ھەر سىتلانى بادا. لە ناوتىنەكەدا خۆى مەرچ و مۆر دەكردەۋە. نىچاۋانى تىك نا و بەبى چاوترووكاندىك، ماۋەيەك راستەوخۇ و بە غرورەۋە سەيرى ناوتىنەكەى كرد. ناخريەكەى بۆ ئەۋەى رىگارۆيشتەكەى لە رۆيشتى سەربازان بچى، ماۋەيەك پىاسەى كرد. كە قايل بوۋ بەۋەى قەلافەتتىكى بەھەببەتى بەخۆۋە گرتوۋە، بانگى ئۆكسوز دۇرانى كرد.

“كۆرە ھۆى ئۆكسوز ئۇغلان، دراوسىيىكەم. عوسمانۆك و كەل ئاشىق و ويچى ويچى مچەش بانگ بكە. بانگى قىرسماليش بكە با بى. گۆملوكسىز ئۇغلوش با بى. “ھەوا گۆر” و نەنە زەلەجە و بوكلۆ حوسىنىش با بىن. ھەرچى تۆزە پىاۋەتتەكە لەخۇيدا شك دەبا بى.”

ئۆكسوز دۇران گوتى:

- پىم گوتن، دىن.

برىك دواتر لە نىئومالى چۆمەكە جەماۋەرىك بە ژن و مندالئەۋە كۆ بوونەۋە. پىشتيان بە كەندالئەكەۋە دا و دانىشتن. تاشباش ئۇغلو لە بىدەنگىيەكى قولدا ماۋەيەك بە تەزىيخە درشتەكەى تەقەتەقى كرد و دوايى ھەستا و دەستى پى كرد:

- ئەمن لە داخی ئەنگۆ وەزگم دا.

ھەوجۆلێك كەوتە نێو خەلكە كەو و ھەر كەسە ورتە یەكی لیو ھات. تاشباش ھەر وا تەزییحی خست و چاوەرپی كرد ھەتا ھەمووان بێدەنگ بوون.

- كۆرە لە داخی نێو فەجەم كرد. لە رووبەرۆم ھاو دەنگی منن و جینیوان بە سەفەری دەدەن و دەلێن تەلاقمان بکەوی ئەگەر رەگەلی بکەوین. دوايي ئەو دێ و لە بەردەمتان قوت دەبیتەو و دوو قسان دەکا، دەستبەجی بەبێ بیرکردنەو دەچنە سەر قسەي ئەو و بلاوێ دەكەن. ئەو چەندی چەند رۆژە ئەنگۆی لیو سەرگەردان راگرتوو. ئەو لە پێشدا وەدرەنگی خستین. زۆر دواي گوندەکانی دیکە ھینیاینی، دوايش تاوانەكەي خستە ئەستۆي مام خەلیل. ئەو پیرەمێردە داماو.

دەنگی تێكەل بە شادی و گالته ھەستا:

- مام خەلیل لە ترسان رای کردوو و ھەکیوان كەوتوو. بوو كەكەي بەیانی كە ھەل دەستی دەبینی مام خەلیل لە جێبەجێ خۆیدا نییە. ھەك دەشێن شەوی پێشوو ھەر ورتەورتی بوو. ھەرچی لێی گەراون و ولاتیان سەنگ و سووژن داو ھەیان دەزێو تەو.

تاشباش نۆغلو ناخێکی ھەلکێشا و لەسەری رۆی:

- ئەو پیرە داماو لە دەستی زۆلم و زۆر رای کردوو. ھەکیوان كەوتوو. خو دیتان چیی لێ ھات. جاری چیتان دیتوو. پیرەمێردە لە بیابانەکانی چو کوردا سەری لێ شیواو. ھێچ دووریش نییە بری و لەناو بجی. ئیستا ئەمن پیتان دەلیم سەفەر بۆچی ئیمەي وەدرەنگی خست.

جا ئەو جار بە تیرو تەسەلی و بێ پسانەو و بەبێ پشوو دان بە ھەلچوونەو، چۆنی بو مام خەلیلی روون کردبوو، ئاواش بو گوندیەکانی روون کردوو كە بۆچی کوێخا لیو چاوەرپی کردوون و دوايش ناوا کووتایی بە قسەکانی ھینا:

- پرواتان بە قسەکانم بێ. ئەمن لە جێبەجێ باو ھەپتکراوم بیستوو. لەگەل بەکرە شیت کلکیان تیکالاندوو. بە ھاو دەستی یەكتری ئەو درۆیەیان بو گوندیەکان بەسەر یەكەو ناو. جا با بلێن ئەو درۆیە، ئەدی بۆچی ئیمەي لیو چاوەرپی کردوو؟ ھێچ بیرتان لێ کردوو تەو؟ كەس سەری بەرز نەکردوو و ھەلامی نەدایەو. تاشباش نۆغلو ھەر وا بە ھەژاوی لیبراویەو گوتی:

- برادەرینە، ئەمن بەیانی خزم و كەسوکاری خۆم و ئەو دەرواراوسییانەم كە متمانەیان پیمە ھەل دەگرم و ئاودیوی چو کور دەم. دەبێ بچین مەزرایەکی بۆخۆمان بگرین. ئەگەرچی تا

ئىستا مەزرا نەماو نەگىرايىتەو، بەلام ئىمە بەختى خۇمان تاقى دەكەينەو. خۇ ناكىرى ھەر ئاوا بىن. زۆر لەمىژە ئەر كابرايە خوتىنى ئىمە دەمىژى. ھەر كەس پىتى خۇشە لەگەل مەن بى. ھەر كەس شىش نايە خۇداى لەگەل بى. جوان و زەرىف گوتتان لى بوو؟

بىدەنگىيەك بالى بەسەردا كىشان. لە ناکا ورتەورت و جومجۆلئىكىان تى كەوت. نىگى تىژ و ھىوادارانەى تاشباش ئۇغلو لە نىگى يەك بە يەكىان ئالقا. ئەر جومجۆل و دەنگەدەنگە ھەر وا ھەبوو تا تاو ھەلات. تاشباش ئۇغلو ھەر وەكى بەسەرىتو ھاو ھەستابوو، بەبى ئەرەى قسەيەك بكا، تەزىيەى دەخست و جگەرەى دادەگىرساند. دواى قىرسامىل ھاتە لای و گوتى: - ھاوړى، ئەمەن زۆر لەمىژ بوو لايەنگى كوتىخاى بووم، بەلام لەمەودوا لای تو دەگرم. ئەتو راست دەكەى. خۇدا پىشت و پەنات بى، تۆراست دەكەى.

لەر جەنگىيەدا دىسانەكە بىدەنگىيەكەى زال بۆو و خەلك چاويان لە تاشباش و قىرسامىل برى. كە قسەكانى قىرسامىل تەواو بوون، ھەموو خەلكەكە ھاودەنگ گوتيان: - بەيانى ھەموومان پىكەو دەپۆين. كوتىخاش چ رىيەكى سەختە بىگىرى. ھەزەكا با بانددا ھەموومان لەدار بەن. ھەر دەپۆين.

- چەقۇ گەيرەتە ئىسقانمان. ئىدى بەسە.
- گوندى دىكە ئەر دە رۆژە لە پەمۆ رىنەو.
- كات بەسەر جوو. ئىمە تازە دەمانەوئ لەمەودوا بچىن و لۆكەى برىنەو.
- ئەدى، ... دەپسىين.
- ئاھ و ھەناسەى ئەر گونە داوتىنى دەگىرى...
- ئاھ و ئالەى بىوژن و ھەتىو و ھەتىوباران داوتىنى ئەر كافرى بىدینە دەگىرى...
- ھەم حەقى خەلكى خواردووە و ھەم خوتىنى مژبون...
- بۆخۆى دەست بو قۇزاخەلۆكەيەك نابا، بەلام ئەرەى پارەى ئىمەيە لىمانى دەستىنى و دەبىاتەو.

- پارەى خۇمان...
- ئەر كابرايە چەندى چەند سالى مالتوئىرانى كىرەووين..
- ياخۇدا بىدا بە داوودەرمان.
- ياخۇدا بەقوزەلقورتى بى.
- ياخۇا سىبەرۆ بگىرى...

- یاخودا زهلیلی سەر جی بی...
 - یاخودا کهوتویی بگری و حموت سال نەتوانی سەر هەلین...
 - یاخودا پی لە هەرکوی دابنی بیته سههۆلبەندان و باو بۆران...
 - یاخودا گۆج و نیفلیج بی...
 - کورە و مه‌لین... و مه‌لین خزمینه، پیاویکی باشه هەر ئه‌و کارانه‌ی خراپن.
 - لای حوکمهت قسه‌ی ده‌روا، به‌لام جگه له خۆی بیر له کەس ناکاته‌وه.
 - یاخودا سووره کوانی لی بی و زهلیلی سەر جی بی... هه‌موو گیانی دابری و وه‌ک گه‌لای داران هه‌لوه‌ری. یاخو گول بی و سه‌گ بیزی نه‌یه سه‌یری بکا.
 به‌و په‌ری تووره‌یه‌وه، ماوه‌یه‌کی زۆر تووک و نه‌فره‌تیان له کویتا کرد و به‌پاریاندا به‌یانی هه‌مووان به‌ره‌و چو‌کووراوا داگه‌پین. یه‌ک یه‌ک و دووان دووان بلاوه‌یان کرد.
 تاشباش نۆغلو گوتی له‌و تووک و نه‌فره‌تانه پر ببوو، به‌لام که نه‌مجاره‌یان دیتی قیرسمایل لای نه‌وی گرتوه هیوایه‌کی له‌دلی گه‌را. خۆ نه‌گه‌ر یه‌ک نه‌فره‌یشی له‌گه‌ل نه‌پۆبایه، دیسان نه‌و به‌پاری خۆی دابوو له‌ کویتا جو‌ی بیته‌وه، نه‌گه‌ر هیجیشی له‌ده‌ست نه‌هاتبایه، ده‌چوو له‌گه‌ل خه‌لکی گونده‌کانی دیکه کاری ده‌کرد. دیاره نه‌وه‌ش زۆر خۆش نه‌بوو. بۆ نه‌ویش سه‌رکزی بوو. هه‌میشه له‌سه‌ر نه‌و جۆره که‌سانه ده‌یانگوت: "ئه‌وه خه‌لکی گونده‌کیان وه‌خۆیان نه‌کردوون و دێ به‌ده‌ریان کردووه... پیاری ئاوا هیچی لی هه‌لئاوه‌ری. که‌س نازانی چ کاره‌یه... ناخۆ دزه، حیزه، یاغی‌یه‌یا... نیتر که‌س به‌قای پی نه‌ده‌کرد. به‌لام چش.
 ریک له‌و ده‌مه‌یدا نه‌و قسانه ده‌کا کویتا ده‌سته‌جی زانیسووی قیرسمایل لای تاشباشی گرتوه، بۆیه خه‌ریک بوو له‌ تووره‌بیان شیت بی:
 - خۆزی، ده‌زانی کی کچه‌که‌تی له‌ ده‌ست نه‌و نیتره‌که‌رانه‌ رزگار کرد؟... کی له‌ بن جه‌ندرمه‌ی هیتا ده‌ری؟... نه‌گه‌ر نه‌مه‌هیتنايه ده‌ری، دێ به‌ دتیان ده‌گتیا و له‌ هه‌موو کویتسانی تووروسدا پیاو نه‌ده‌ما ده‌ستی نه‌گه‌یه‌نیتی... خۆزی، وه‌للا من نه‌بایه‌م نه‌و کچه‌تیوه‌ت رتی ده‌که‌وته قه‌چه‌خانه‌کانی نه‌ده‌نه‌ یان له‌ بن به‌ردیک مه‌یه‌که‌یت ده‌دۆزیه‌وه. کچینکی پینج مانگان به‌ ده‌شت و کیتوانه‌وه هه‌ر ساته‌ی له‌بن یه‌کیندا بووی، سالتیک، ته‌نانه‌ت سال و نیستاش هه‌ر وایه. جاری نه‌وه به‌ زۆلتیکمه‌وه گه‌راوه‌تمه‌وه، وه‌للاهی نه‌گه‌ر من نه‌ده‌بووم، به‌ پینج زۆله‌وه ده‌گه‌رایه‌وه که هه‌ر زۆله‌ی له‌ باییک بوایه‌ن. کورە قیر سمایلی خۆزی نه‌تۆش؟ دا نه‌و خۆپه‌م بۆ بانگ بکه‌نه‌ نیتره و سه‌ری شوژکه‌ن. چل به‌ چل ردینی ده‌رکیشن. با وه‌ک گا به‌پۆرینی. حه‌قی خۆیه‌تی نه‌و گه‌واده.

وهك شير هه لچووبوو. گۆراندی:

- گزير.

گزير كه هات و له بهرده مې دهسته و نه زهر راوه ستا، يه كسهر رقه كه مې نيشتموه. هاتمه سه رخو:
سر كه مې تيژ، گۆزه كه مې خۆي ده خواتمه وه. رق مال ويرانكه ره. بنيادم نابي به تور په مې بهلكو ده بي
به سياست كاران راپه ريني. بابي كوئخا خدر هه ميشه پي ده گوت: ”رۆله، بيكه نالقه مې گوت،
به تور په مې وه لام مې تور په مې مه ده ره وه، مار به زاري خو ش له كون ديته ده ري.” و
گوتبوشي: ”تور په مې بو كوئخايان نه هاتوه و تايه تي ناغاوات و عوسمانيه كانه.” راستي ده كرد.

پاشگه ز بۆه و گزيري نه نارده شوين قير سمايل.

- گزير باشي،

- نه مرکه گه وره م.

- ئيستا ده بي باژ بگري و بفرې، له هيچ كو مې مه حتل نه بي و راسته وري بچيته خواروو،
خوت بگه ينيته مه زرا كه م ”ميرالاي” و به كره شيت ببيني و پي بلتي: ”كار له كارې ترازاوه،
خوت بگه يه نه وه لامان.” ”پي بلتي نه گهر لايه كي رد پي تاشيوه لايه كه م ديكه م ليتره بتاشي،
نه گهر كي لگه م به تاليش مابي هه ر بيته وه. بهر له وه م رۆژ بيته وه خۆي بگه ينيته وه ئيره.
نه سپي ك له ناغا و هر گري و خۆي بگه ينيته وه. ياللا وهرې كه وه.

”گوو به گۆري بابت قير سمايل، كوره خو بنيادم جتي به قايه نين.”

ئو رويشتبا ئيدي كه مې وا نه ده ما كوئخا متمانې پييان بي. هه موو گونديه كان سه هله،
بگه نيوشيان، ته نانهت يهك له سه ر سي شيان، نه گهر برۆن، ئو له مه زراي ميرالاي سه گ و شواني
ديته وه. ته نانهت يهك كه سيشي لي جوي بيته وه، لاي ناغا كان حه ياي ده چي. ئيستا هه مووان
واده زانن ئو لاي گونديه كان وهك بايكي باش خو شه ويسته و سه رۆكيكه كه س له قسه م
ده رنا چي: ”جا باشه چار چيه؟ هه م دايك و بابت به له عننه ت بن، گوو به گۆري ئابا و نه ژدات
تاشباش ئو غلو. ناخ ”عه لي” يه دريژي هه تيوي بله، ياخوا قهت نه گه يه ئيره، هه تيوي ئو دزه
خو تر پيه م هه موو چو كوراراي روت كرد. هه تيوي ئو قه سابي بنياده مانه، ئو ئاوري بن كايه،
ئو هيچ و پوچه فيله زانه م پي عه يب بوو سه ر هه ليني و سه يري چاري خهلكي بكا، هه تيوي ئو
بله يه، ئو را كرده وي يه مه ني، خيانه تكاري نيشتمان... هه موو ئو ئاورانه م له گۆري تو
هه لدا يسي ن، ئو هه گوي تو يه ده يشيلم. ئو هه تو ي ئو قسانه ت له گوتيان خو ئندوه و نه گينا ئو
ديهاتييه به ستمه زمانه چووزانن سه گ و سه گباي تي بكه ن؟ خودا ئه سپه كه تي كوشت. گيانيشت لي

دهستينى. دهبى سزاكەى بيبينى. خودا بكا بهو دايكه قهچيه تهوه بگهيه نيره، شهرت بى بهلايه كت بهسەر ديتيم با به دهواری شري نه كردي و وا دهر به دهرت ده كم بۆ نه ژدات ته ميبى بى... جا راههسته ده بيبينى. نهو خودا يه كيتوان ده بيبينى به فريان تى ده كا. نه منيش كهرى خۆم باش ده ناسم. نه تو ده بى گولله يه كى گهرمت لى بدرى، ريك له گۆى مەمك. ههلاهه لا بى. ههر نه وهت قابيله. راههسته كهنگر وماست به وهختى خۆى.

“نهو كار به كۆ كرده وهى گوندى و قسه و وتاردان جينه جى نابى. ده بى ريو شو نيتكى ديكهى بۆ بكيشى. نابى ئيزن بدهى ته نانهت يه كه سيشيان لى جوئ بيه ته وه. ده نا چ به كورى ميرالاي بلتيم و چۆن چاو له چاوى بكهم. به تاييه تى نهو باوه رپيكرائى ده مير قيراته. حوكمهت قسه لى له قسه يدا ناكاته وه. به لام له گه ل هه موو نهو قسانه شدا، زه وى و زاره كهى نهو هيچى پتوه نييه. چۆنه بهو هه مووه ساله نه يتوانيوه زه وييه كى باش بۆخۆى دهسته بهر بكا. نه گهر زه وييه كهى بى حاسل نه بو ايه، خۆ كه ر نه بوو نهو هه مووه پاره يه بدا. گوندى بۆ لۆكه چنينه وه له كينلگه ي باشدا مىل خۆيان ده شكينن.”

به رده وام قه پى به له پى ده ستيدا ده گرت. به شوين ريگه چاره يه كه وه بوو به لام نه يده زانى چ بكا. ديسان وهك شير هه لچۆوه. جار هه لده چوو و جار ده نيشته وه: “چاره نه ويه سه رده ستهى نهو گه وادانه بيبى ليره له بهر چاوى گه وره و چووكه داركار ييه كى باشيان بكه ي و ناخ و نۆخيان لى بېرى. به لام ناكرى. گوندى هه ميشه بۆ نه وه نابى ترسيان وه بهر بنيسى. به تاييه تى كه هه وسار ده پسينن، نيدى له هيچ نا پرينگينه وه. ههر نه وه نديه شتيك به چيته ميشكيانه وه، نيدى سه ريشيان بچى گه رانه ويان نييه.”

“ده بى به كوره كهى ميرالاي بلتيم و هه مووان بده مه ده ست پۆليس... گوندى هينده لى له حوكمهت ده ترسن هينده له خوداى ناترسن. به لام پياوه كانى عيسمهت* كوا ده هيلن. ده سه جى ههر به درۆ و به سياسه تيش، لاي گونديه كان ده گرن. وهك بلتئى گونديه كانى نيمه برائى دايسى و بابيى نهو گه وادانه بن. سياسهت كه تيكه لى كاروبار بوو نيدى هيچ.”

“كوره نهو گونديه يانه ههر نه وه نديه خويتن بهر چاويان بگري، نيدى له هيچ شتى سل ناكه نه وه. تا ليوارى مه رگيش ده چن. سه يرى نهو قه لافه ته يان... تو خودا سه يريان كه، نهو نيوجاوانه يان گووى لى ده بارى... ناخ، ناخ، نه گهر كاتيكى ديكه وه ده ستم ده كه وتن، نه وده م پيم ده گوتن... سه گى سه گباينه...”

* عيسمهت: مه به ست "عيسمهت نينۆنۆ" لى ريبه رى نهو كاتى حيزبى كۆمار بخوازى گه له.

“نه گهر بتهوئ شولكيتك بشكيتنى، زۆر ناسان دهشكى، بهلام پۆله شولكيتك پيڭكوه بن به فيلهنتهريش ناشكى. نه گهر دووسهت دانه پيڭكوه بنيتى هر محاله بتوانى بيانشكيتنى. نيستا نهوانه كۆبوونه توهه و پشتيان پيڭكوه ناوه. تيكناشكيتن. نيستا دهبي يهك به يهك بيانگرى و رازيبان بكهى. ناوا باشت ر نيهه؟...”

“مار به زمانى خۆش له كونى ديتته دهري. نهوه قسهيهكى جوانه. دهبي ميونهرم بى. توندوتيزيهكه بو دوايى. نۆرهى نهويش دى. دهبي تۆلهى هه موو نهو شتانهيان لى بكه مهوه و له كونه لووتيانهوه دهري بيتمهوه. جارى دهبي خۆمانه بى، وايان خۆ له گهڤ ريكخهى، ههر كهس بتبينى و قسهت له گهڤ بكا، فرميسكى بيتته خواري. فهخرى بهگى ده ميرقيرات دهلى:” بهرپوه بردن واته هه لسوكه وتى بهجى و رى. ” بيهزه بى و خوينمژى و درنده بى بهكاتى خۆى و ميهره بانى و بهخشندهيش وهك فريشتان لهكاتى خۆيدا. به دهردى مهلا كارا تزيالكلى دهلى: نهوه رازيڭكه هه موو كهس نه قلى پيى ناشكى.”

بانگى ژنه گچكه كهى كرد:

- ژنه كه، برىك دؤشاو بينه و كيكيتك ساز بكه. چيشته كهش گهرم كهوه. با جارى زگم تير بكه. دوايى دهبي جلويه رگى شهري هه زه رتهى عهلى بپوشم و وهك گهوره و سهروه رى خۆم هه زه رتهى عهلى لى سوارى دولدولى بيم و شمشيرى له كالان دهركيشم. دوژمن له چوار لاهه كه مارۆى داوين. دهبي پيشيان بگريه. دهبيتته جهنكى مه غلويه. قور به سه ر نه وهى لهو شه رده دا بدۆرى... قورى به سه رى بى ژنه جوانه كه م...”

ژنه كهى پيى سه ير بوو. له وه تا هاتبووه نهو ماله، قهت نه يديبوو ميرده كهى ناوا گهرم و نه رم و نيان بيدوئنى. ساتيك راهه ستا دوايى چاهه كانى له خۆشيبان درهوشانه وه. بزه يه كى هاتى و چالى كولمهى ده ركه وت.

- برىك خيرا به سولتان، كارمان زۆره. نانه كهش باش بپرئنه. نانى برژاو وزه به مرۆڤ ده به خشى و نانى سووتاوئيش شانس و بهختى پتويه. وا نيهه گوله كه م، نهوه بو وه ستاوى؟ سولتان راهه ستابوو و بزه دههاتى. خۆشه ويستيه كى شيرن له ناخيدا چه كه رهى ده كرد و به ره وهه ستىكى نامۆى ده برد. له ده له خۆيدا گوتى:

- قسه كانى ههر قسه كانى جارنن. هيچ نه گۆراوه. بهلام بو وا شيرن بووه؟ نهو سيحره چيبه گيانم ده ته نيته وه و ورده ورده هه موو گيانم داده گرى؟

حه زى ده كرد ميرده كهى قسه ي زياتر بكا و لى نه برتته وه. بو نه وهى چيژى نهو ده نكه ته واو نه بى و سيحره كهى به تال نه بيتته وه، له جى خۆى نه ده بزووت. ههر وا كه راهه ستابوو

دهستی دريژ کرد و تاوه کهي هه لگرت. له پيسته که، دوشاوی به تال کرد و تپي کرد و وه سهر ناگري نا. که رۆن و دوشاوه که توانوه، تاوه کهي کيشايه قهراغ ناگره که و نانه کهي تپکوشي.

کويخا قسه کاني ناوا ته واو کرد:

- ناي لهو بۆنه خووشي، ياخوا دهستت خووش بي.

ژنه هيشتا له خه يالي خويدا بوو و بيړي ده کرده وه لهو خه ياله خووشانه دا بزه ي دهاتي: "قوت قوت، ته نانه ت له کاتي سهر جييشدل، له بزي ناوا خووش نه بوو. نه کا نه شقي تكي تازه له دل يان پشکرو تبي."

خواردنه کهي له سهر سينييه که هينا و له پيشي داينا و خووشي هات و رووبه رووي نهو دانيشت و چاوي له زاري پري. هه زي ده کرد ميړده کهي ديسانيش قسه ي بو کا. لتي نه پريته وه. که نهو قسه ي ده کرد، ته زوويه کي نوئ و نامۆ له شي ژنه گه نجه کهي داده گرت. "خۆزگه ده رفته ي ناوا له شه ودا ره خسابايه..."

نۆقره ي لي پرابوو و ههر جووله ي بوو. چاله کهي کولمه ي ههر قوولتر ده بووه.

کويخا که نانه کهي خواردبوو هه ستا و ژنه که ش له گه لي هه ستا. کابرا که نو قمي خه يالي خو ي بوو و ريوشوي ني ده کيشا، ورده ورده به رهو لاي خيو ته که وه پي کهوت. ژنه له پشته وه ي به تاسه باري و به عيشق و شه هوه ته وه سه يري ده کرد. دوايي له بن ليتوانه وه گوتي:

"باشه، نه تو ناوا خووش نه خلقي، نه تو که ناوا زما نغو شي و دل ت ناوا باشه، نه دي بو جي له گه ل ژنه کهي خو ت و دا کي منداله که ت واني؟ ياخوا له سهر ت گه پيم..."

کويخا بيړي ده کرده وه:

"له پيشدا ده بي بنيرم مام خه ليل که له ترسان راي کرده وه و ناوا ره ي کيو و چولا نه، بيدوزنه وه و له پيش چاوي هه موو گوندييه کان پيي بليم: "مام خه ليل، مه لاي مزگه وتيش به هه له ده چي. مرؤ به نه زاني، نه خير ههر وايدانيين به نانه ستيش کاري کي وا ده کا." دوايي نهو گه واده تووره ده بي. ده بي پيي بليم: "تيستا واي دانيين نه تو هه له ت کرده وه، قهينا کا. باشه ني مه چيمان پي گوتوي هه ستاري وه کيوان که وتوي؟ نه ويش بهو ته مه نه وه و بهو قورنه خاوينه وه که چنگيک ني سک و پيستت لي ماوه ته وه. مه ترسه، گوندي کاريان به سهر ته وه نييه. نه منيش له گو ل کالترت پي ناليم. تو تاقه ردين سپي گونده که ماني. ناوالي با پيره ي ني مه ي. زورت زه همت بو نهو دنيه کيشا وه. جا نه وه داماننا جار کيش گونده که مانت وه دره نگی خستوه، به قورباني چاوت بي. کي ده تواني پيت بل ي پشتي چاوت بر ييه."

“كوره خەلكى گوندى چيان له دللى دا نىيه. وهك منداڤ وان. ئەگەر وا بگەى، مام خەليل خۆشحال دەبى. بەلام ئەو پىره بەرازه چۆن بدۆزىنەوه؟ خۆى وا دەشارىتەوه مەحاله بىدۆزىتەوه.” بە دەنگىكى بەرز وهك ئەوهى خۆى بىهوى جار بكىشى بانگى كوره كەى مام خەليلى كرد:

- هەستە، دوو گەنج هەلگەر و پرۆ بابت بدۆزەوه و بىهتەوه. پىنى بلې، ئەنجومەنى ناوابى و هەر وها كوتخاشمان لىت خۆش بوون. له هەموو شتىكت خۆش بوون و خەلكى دىش لىت خۆش بوون. پىشى بلې گوتوبايە ئەوه خودايە سەهوو ناكا. بەلنىم دا. بىدۆزەوه و بىهتەوه. دەبى هەتا ئىتوارى بىهتەوه.

دەنگى ديسان هەروا خۇمانە و كارىگەر بوو.

كوره كەى مام خەليل كه دىتى ناوا رىز له بابى دەگىردى، چاوى پر بوون له فرمىسك و گوتى:

- بەسەر چا و گورەم، بەسەر چا و. وەشوتى دەكەوم و دەبىدۆزمەوه.

كوتخا:

- ئەو پىره مېترە لىتقەوماوه ديارە ماندووش بووه. دوو گەنجىش له گەل خۆت بەره با بەنۆره له كۆلىانى بگەن. نەچن ئەو پىره مېترە بە پىيان بىننەوه.

- كورە بەسەر چا و.

گوندىبەكان بېرێك لەولاترەوه راوەستابوون و سەمىرى لەبىزى مېهەبانانە و دەنگى گۆرا و و قەلافەتى باركانەى كوتخايان دەكرد و مەزەنەيان دەكرد موویەك لەو ماستەدا هەیه و چاوپرې بوون.

كوتخاش دەيزانى گوندىبەكان وردورد ناگايان له هەلسوكوتەكانىتى و دەشيزانى بىر لەچى دەكەنەوه دەيانەوى چى بگەن. هەر بۆيەش هېچ شتىكى لەخۆراى و بەبى مانا نەدەكرد.

كه ناوړى داىهوه، كچۆلەيهكى چلكنى پىسى له دواوهى خۆى بىنى كه چلمى بەلووتيدا تا سەر دەمى شۆر ببۆوه. بۆخۆى گوت: “يەع چەند پىسە. هەك داىك و بابت بە لەعنەت بن رۆلە. كورە ئەو گوندىبەكانە قەت نابنە بەشەر.”

ئەو منداڵە كچى “مچە سارى” بوو. مچە سارى چەندى چەند سالان بە ناواتى منداڵىكەوه بوو، ناخرى خودا ئەو كچەى داى: “ئای خودايە گيان، هېچ شتىكت بى حىكەت نىيه. مچە سارى كه زانىى منداڵەكەى كچە، له پىشدا رەنگى هەلبزرکا و زمانى له گۆ چوو و دوابى دللى زۆر خۆش بوو. دەلتن لەم دنيايەدا هېچ پىاوێك ئەوهندە بۆ له داىكبسونى كچىك دللى خۆش

نه‌بووه. کچ چلکی ده‌سته. ده‌شوی و ده‌پړوا. ده‌پړوا، و ده‌جاغی کورپی خه‌لکی روون ده‌کاته‌وه. به‌لام کور شتیکی تاییه‌ته. جوانترین بلتسه‌ی ده‌جاغه‌کانه. تا روژی قیامه‌تی و ده‌جاغی بابی خوی روون ده‌کاته‌وه.”

بیریکه وهک برووسکه به میثیکدا هات. ده‌سبه‌جی کچه‌ی هه‌لگرت و به‌سهر سه‌ری خویدا دوو ده‌وری خولانده‌وه و له‌سهر قه‌لاندوشی خوی دانا و به‌رهو مالتی مچه ساری وه‌ری کوه‌ت. کومه‌لنک کورژه‌که و قزچه و مت و مووری شووشه‌یی به تیسک و کراسه جاوه‌که‌ی کچه‌که‌وه به‌سترابونه‌وه. شانی به نووشته و نه‌زران داپوشرابوو.

کورژه‌که‌یه‌ک و دوو‌پشکیتیکی پووله‌که‌چن، جیقنه‌مریشکینک که له په‌رویه‌کی ره‌شدا وهک نوشتوو پیچرابووه، جووتیک نیسکی شه‌ویلکه‌ی ره‌شه‌مار... نیسکینکی باریکی دیکه‌ی که پییانده‌گوت شاخی شاری ماران... نه‌وجار ریزیک دووگه‌می گۆشه‌دار و چند گوئی ماسیلکه‌ی ره‌نگراو... که گه‌یشته که‌پره‌که‌ی مچه ساری، کچه‌ی له قه‌لاندوشان داگرت و له باوه‌شی کرد. روومه‌ته پیس و چلکنه‌کانی به قیز و بیزه‌وه ماچ کرد. چیی نه‌مابوو برشیتته‌وه. چاوه‌کانی نووقانندن و کچه‌ی دایه‌وه ده‌ست دایکی و پشویه‌کی ناسوده‌ی کیتشا. رزگاری بیوو: - نه‌و کچه‌تان شاجوانی دنیا‌یه. جارئ په‌له مه‌که‌ن با گه‌وره بی، ناوریک له دلئ کوره‌گه‌لی نیودی به‌رده‌دا هه‌ر مه‌پرسه، جا بزانه چ گۆنگه‌لنک بۆ بابی خوی ده‌نیتته‌وه.

چووه پیتشر و ده‌ستی کرد به لاواندنه‌وه و داهیتانی قوی کچه:

- زووتر گه‌وره به و، ناگره‌که هه‌لایسینه... باشه نه‌وه چۆنه کچی مچه ساری ناوا جوانه، هه‌ر ده‌لئی له‌وردایک و بابش نییه. ماشه‌لا له کاری خودا... موعجزه‌ی خودایه گیانه‌که‌م، جوانییه‌که‌ی چووه‌ته‌وه سه‌ر ماله خالوانی.

مچه ساری دانیشتبوو و پالتی وه‌دارینکی بچوک دابوو. که کویتخای دی، له‌جیتی خوی هه‌ستا و دلئ خوش بوو و له خۆشییان زاری ویک نه‌ده‌هاته‌وه. به سۆزیکه‌وه سه‌یری کویتخای ده‌کرد و له‌دلئ خویدا ده‌یگوت: ”هه‌ی کافر، به‌خوای دیسان کلکت به‌ته‌له‌یه‌که‌وه بووه. ده‌نا نه‌تو و له باوه‌شکردنی کچی من؟ هه‌تا ماله‌وه‌شی بیتنییه‌وه! کوره تو هه‌ر ده‌عیه‌ت نه‌ده‌هیتنا سه‌یریشی بکه‌ی.”

به‌لام دیسانیش دلخۆشییه‌که‌ی له تامدا نه‌بوو و له‌خۆبایی بیوو کویتخا هاتبووه لای. به له‌بزیکی خۆمانه و دۆستانه‌وه ده‌یگوت: ”فه‌رموو، فه‌رموو جه‌نابی کویتخا.” کویتخا دانه‌نیشته. بزه‌یه‌کی شیرنی هاتی و تپه‌پری. مچه‌ساری نه‌وه‌نده‌شی لی سه‌ر و زیاد بوو. ده‌سرۆکه‌که‌ی ده‌ره‌یتنا

و جوان و زهریف دهم و لیتیو سړپیهوه. له سهری ریڼگه څو توشی هرکام له گوندیه کان دهبوو. پیاو بوايه یان ژن، گهوره یان بچوک، به گهرم و رووڅوڅییهوه لیتیو دپرسی و دهستی بهسهریاندنا دینا و ماچی دهکردن. نهوانه یی نهویان لی دهدی، له دلّه څویاندنا دهیانگوت: "هه یی لامهزهب، دیسان گوری لهقوونی گراوه. څو لی کردوینهته مهلایکهتی ناسمانی".

دوای نهوهی دوو ساعات بهو شپهیه بهنیتو گوندیهکاندا گهرا، گهراپهوه رهشماله کهی څو. تنانتهت به رووی ژنه گهوره کهشپیهوه پیده کهنی. له چند سالی رابردودا شتی وای نه کردبوو. نه مړو تنانتهت دهستی له دهستی شی دهنه. دیاره وهك پشپله چاوه چاری بوو نه کا ژنه چکوله کهی بیینی.

ژنه چکوله یی منداله ساواکه یی له بیتشکه دا نواندبوو و ههستا بوو، لهو کاته دا سهره گهیشتی و منداله که یی له بیتشکه دا هه لگرت و دهستی کرد به لاواندنهوه و بوڼ پتوه کردنی. ماوه یه که نهو کاره یی کرد... نهوهش یه کیڼک بوو لهو کارانه یی که ده گمنه دهی کرد.

که دیتی دهروپشتی چول بووه و خه لکه که ههر کهسه و وه شوین کاری څو کهوتوه، به به له پهل څو گه یانده مالی قیرسمایل. قیرسمایل که چاری پیی کهوت، دهستی تیکه ل هانتن و رهنگی بزکا. زمانی له گو چوو. تنانتهت نهیتوانی فرموشی بکا. کوپخا تیتی گهیشته. به بی نهوهی چاوه پیی فرموشی نهو بی، وه ژورور کهوت و له سهر دهسته نوینه که دانیشته:

- نهو قه لافتهت بو وایه قیرسمایل. باشه بو لیمان لالووتی؟ خو بابتان نه کوشتوه روله. گوتم با بچم بزاتم نهو سمایلاغایه یی نیمه چ ده کا؟ گوتم با بچم پیی بلیم هیچ خه نه خوا، له چوکورواوا مه زرایان بو گرتوین، ههر به کره شیت بگاتی، دهسه جی دهچینه چوکور و دهست ده که یی به لکه رنینهوه. کوره څو گوندی جیکلدانه یان نییه. نازانن ههر کهسه له سهر سهبران بی له سهر خیرانه. به کره شیت نه مړوش نه گاتهوه به یانی ده گاتی. کیلگه یه کی وا پر پیست و به ره که تان بو ده گری که باخالی هه موومان به ره که تی حوزرتی نیبراهیمی تیکه وی... نای لهو به ره که ته یی، روژی ههر کهسه یی په نجا کیلوه تنانتهت زیاتریش لکه ده رنیتتهوه. نه دی سمایلاغا، پورزا گهوره که یی من، دیهاتی به کهوچه ناویک ده کهونه مهله.

قیرسمایل ههر له سرودمو چاوی را دیار بوو ههر وا خه جلاوه. نهیده توانی سهیری چاری کوپخا بکا و تنانتهت سه ریشی هه لینی. ههر دوو کوره که یی و ژنه که یی و کچه که شی که لهو لاترهوه راوه ستابوون، سه ریان داخستبوو.

کوپخا له نا کاو قسه کانی څو پری و به ره و کچه وه رسووراپهوه و به دهست بانگی کرد:

- وەرە لای خۆم کچه جوانه کم. وەرە پێشتر. له بهر خاتری تۆ هاتم. شه گینا سه ریشیان بریبایه م، ههتا دنیا به دنیایه، چاوم له چاری شه کورپه پوورهی خۆم نه ده کردهوه. به لام تۆ سه رت پێ دانواندم. وەرە لای خۆم دانیشه بزانه ده لێم چی. شه وانهی شه به لایه یان به سه ر تۆ هینا، له چنگی من ده رناچن. رۆح بۆ کوی ده بن. سال و مانگ تیده په رن، به لام شه من خراپه م له به ر ناچیتته وه. له به ر ناچیتته وه. شه من شه وانه م له به ر نه چوونه ته وه. شه وانه سزای خۆیان ده بیننه وه. شه من بۆ هه موو کارێک چاوه ری ده بم هه م بۆ به ر خسی. کاری ناوه خت وه ک پیازی بی سەلک وایه، هه ر چله که یه ت به ده سه ته وه ده مینیتته وه. جا شه وه شه مرۆ کاتی خۆی گه یوه. دیاره پیت وایه له به ر م چۆته وه و دلێشت لیم به شاوه. نا، خه م مه خۆ. شه من له وانه نیمه کاران پشت گوی ده خه ن. شه من شه ره فم هه یه کچی خۆم. شه من دل م هه یه کچم، دل م هینده ی کیتی که. گه رم و به تین. شه وانهی ده سه تدرێژی ده که نه سه ر نا مووسی گوندی من، وه ک میرووله ده یان پلێشینه مه ... وه للاهی ده یان هه ر م. شه من چۆن ده توانم خه لکی گونده کم، نا مووسی گونديه کاتم و کچه جوانه کانیان وه ک سه وله به ده می سه گه له به ره للاوه بی. وه للاهی ههتا تۆ له یان لی نه که مه وه دل م ناو نا خواته وه. جا ئیستا وەرە لیتره به ره ورووی مامی خۆت دانیشه کارم پیتته. بابیشت پیتی وا نه بی هاتووم له به ری به ر پیا ریمه وه. شه من له به ر خودا نه بی له به ر که س نا پاریمه وه کچم. بۆیه ش له وه ده پاریمه وه چونکه ئیسنس و جن و فریشته و زهوی و ئاسمانی خولقاندووه. شه ویش چونکه له نه مۆمی نۆیه می ئاسمانه وه را وه ستاوه له کائینات ده روانی، ده توانم به رینکی له به ر به ر پیا ریمه وه. ده نا که س پیتی وانه بی شه من له به ر به نده ی خودای ده پاریمه وه ... شه دی رۆله گیان ... با بابت هه یچ نه ترسی. کو بی پێ خۆشه با بچی. شه من گویم به و شتانه نابزوی. شه تۆ وەرە ئیتره له کم دانیشه، ناوه تا، ناوه ها ...

کچه که، هه ر وا رهنگی دینا و ده برد، هاتبووه پێشی و به ره ورووی شه له سه ر عه رزه که وه دانیشتبوو و سه ری داخستبوو.

- کچم، شه وانهی تۆیان وا لی کرد، شه رت بی به لایه کیان به سه ر بێنم هه موو دنیایان پیتوه ته مبی بکه م. شه و چو کوروا وایه ده میر قیرات و خاوه ن پله و پایه و به رپرسی ژیر و گه وره ی زۆری لێیه که هه یچ کامیان به رتیلخۆر نین. شه من بۆتۆ ناگرم تیه به ربووه. به خوای ههتا له ته وبله یان توند نه کم، خه و ناچیتته چاواغه وه. جا که یفی خۆیه تی قیرسمایل با هه ر گوی نه داتی. خۆ نا مووس نا مووسی شه و نییه، نا مووسی منه، نا مووسی گونده که مه. شه من له هه موو شتی شه گونده به رپرسیارم. کچم شه تۆ کارت به سه ر بایته وه نه بی.

خودا غەزەبى لەو گرتووه. ئەو گویشى پى نابزوى. شانى ئەو ھەلئىدە گرى، بەلام من نا. ئەمن شتى وام پى قەبوول ناكرى خەلك بلىن: "كچىكى گونەدەكەى كوئىخا سەفەرمان برد و پىنج مانگ كەيف و نەھنگى خۆمان لەگەل کرد و كەسش نەيتوانى گونغان بگرى."

رۆلە گيان، شتى وا قەبوول ناكرى. سبەى دوو سبەى كاروان كاروان دىن و ژنەكانىشمان لەبن خۆمان دەردىنن و دەيانبەنە ئەو چيا و چۆلە. ئەوھيان پىنج مانگ برد و ئەو لەوى وەرەگرت، ئەوانەى دىكە دە مانگ دەبەن. ژن و كچمان پى ناھىلن. خودا بە نەسبى كەسى نەكا. ھەر بۆيە ناتوانم لىيانگەرپىم قىت و قنج بسورپىتەوھ. ئەوھاتووم ھەرچىيەكى بەسەرت ھاتووه، ھەر وەكى يەكەم رۆژ بۆت گىرآمەوھ، ورد ورد بەبى ئەوھى ھىچى لى بقرتىنى، بۆم لە بنى كوولەكەى بدەيوھ. ئەمنىش ئەو قسانەى تۆ بەپانەوھ بۆ حوكمەتى بەرزى چوكووراوا دەكەمە سكالانامەيەك. سكالانامەيەك كە ھەر كەس بىخوئىتتەوھ، وەك ژن و مندال ھۆر ھۆر بگرى. ھەر چۆنى تۆ دەگىرپىتەوھ، دياندەمى لە دەفتەردا بىنوسنەوھ، وابى ھەرچى خوئىدەيوھ دلى بىتتە برىانى. بۆ ئەوھى بتوانى كارتىك بكەى، دەبى خەلكى شارىك بھەيە گريان. ئەو مالىوانانە دلىان زۆر ناسكە. لىيانگەرپى با زگيان پىت بسوتى و بىن و ئەو كافرانە بە گون و ژن و مندال و كچەكانىانەوھ بگرن وىياغەنە زىندانە سامناكەكەى كۆژان و تىيانھەلئەن و لەوتدا بىانزىنن. جا قىرسمائىل چ خەمىتى كچم، كە تۆيان بردووه و لەسەر ئەو چىايە نىوھگيانىان كىرەوى؟ ئەوھ دلى ئەو نىيە دەسووتى، ئەو كابرەيەكى بى دەمار و بى غىرەتە كچم. ئەگەر دەمارى بوایە، چۆن كورە پورى خۆى بەجى دەھىشت و جىبۆى پى دەدا و دەكەوتە گەل خەلكىكى غەوارە و خۆى دەدايە دەست ئەوان.... ئاى

ى كچم، ئەگەر ئەو غىرەتى بوایە چۆن كارى واى دەكرد.

دەچوو دوژمنەكانى تۆى دەكوشت و... ئىستاش نەتۆ دەست پى بکە كچى خۆم. دەى بلى. موو بە موو بىگىرەوھ... با ئەو قىرسمائىلە پەژىوان بکەمەوھ لەوھى لەگەل من كىرەوھ.

كچە سوور سوور ھەلگەرەبوو. سەرى داخستبوو و بۆى ھەلئەدەھات. دىسان ئەو ئەشكەنجە نەپراوھە دەستى پى دەكردەوھ. دلى لە سىنگىدا وەك چۆلەكەيەك لى دەدا.

كوئىخا بى پراڻەوھ قسەى دەكرد و سوور بوو لەسەر داواكەى. كچە لەخۆى دەنووسا قسان بكا و نەيدەتوانى. ھەموو گيانى وەسەر ئارەقەى كەرتبوو.

ئاخريەكەى كوئىخا بە توررەيەوھ گوتى:

- ھەر مەيلى. ئاخر تۆش لەو قىرسمائىلە نەبووى. ئەنگۆ ھىچتان غىرەتتان نىيە. ئەتۆش

ھەرچى بەسەرت ھاتووه، ئەگەر مووھەمووم بۆ نەگىرپىتەوھ، ئەمن چۆن بتوانم بۆ دەمىرقاترى چوكووراوايان بگىرەمەوھ و وەگريانىان بھەم؟

له ناکاو دایکی کچه خۆی تیوره‌دا. هات و له تهنیشت کچه که یه دانیشته. به تووره یه شه شانی راه‌شانده. هه جاریکی کویتخا ده‌هات بۆوهی کچه که ناچار بکا شه به‌سه‌ره‌هاته سه‌ره‌له‌به‌ر بگیتیه‌وه، شه به‌زمه دووپاته ده‌بۆوه. گوراندهی:

- کچه‌تیوه مل به کویتنه. بۆ مامه سه‌فه‌رتی بگیتیه‌وه. موو به موو... هه هه‌مووی... ده‌نگی ده‌گه‌یشته شه سه‌ری هه‌وارگه‌که...

- ده‌ی بیلی با شه کافرا نه‌ کۆت و به‌ند بکا. با به ده‌میرقیراتی گه‌وره بلتی جووقه‌واریان به‌پیتیه‌وه. له مه‌حکه‌مه‌یان توند بکا. بیلی به مامه سه‌فه‌رتی بلتی. کهس به کردنه‌وهی پریسه‌کی دلێ نه‌مردوه... سه‌یری بابت مه‌که. شه دوژمنی شه ماله‌یه. ده‌سته‌وستانه. نه‌گه‌ر کاریکی پی کرابایه، نه‌ویش وه‌ک پی‌اوی خه‌لکی ده‌بوو، نیسته هه‌مووانی دابیژدابیژ ده‌کرد و ده‌چوه زیندان. شه‌وکات نه‌منیش ناوا سه‌رشۆر نه‌ده‌بووم. با سه‌ره‌رزیه‌وه وه‌ک گوڵ له زیندانی‌دا ناگام لیتی ده‌بوو. ده‌ی هه‌رچیت به‌سه‌ره‌هاتوه بیلیته. جا نیسته که لیته حوکه‌تی ده‌میرقیراته و به‌رتیل ناخوا و حه‌قی کهس پی شیل ناکا، ده‌ی بیلی.

سه‌فه‌ر:

- بیلی کچه. هه‌روه‌ک شه روژه‌ی رزگارم کردی و هینامیه‌وه چۆن گیتیه‌وه. له‌به‌رتنه شه روژه‌ی جه‌نده‌رمه‌کان هاتبوون جه‌نده به جوانی گیتیه‌وه و چۆن له کاتی گیتیه‌وه‌یدا ده‌گریای و ده‌له‌رزیت؟ ریک وه‌ک شه روژه بیگیتیه‌وه. حه‌یف شه‌من هه‌چم وه‌بیر نایه‌ته‌وه... نه‌گه‌ر قسه‌کانی شه روژه‌تم له‌بیر مابایه و به ناغاکانی چو‌کو‌رو‌را‌وام گوتبایه، شه‌وانیش ده‌یانزانی چ بکه‌ن. شه‌وکات تۆ ده‌تگیتیه‌وه و شه‌من هه‌لده‌له‌رزیم و ده‌گریام. نیسته‌اش وه‌ک شه روژه‌ی بگیتیه‌وه. کچه سه‌ری هه‌لینا و به چاوی فرمیتسکاری و پر له پارانه‌وه سه‌یریکی کرد. دواییش سه‌یریکی دایکی و بابی کرد و دوای شه‌وانیش چاوی بریه هه‌ردوو برا گه‌نجه‌که‌ی که له‌ولاتره‌وه راه‌ه‌ستابوون.

که چاوی به‌سه‌ر شه‌وانه‌وه گیرسایه‌وه، شه‌وان به‌سپایی دوور که‌وتنه‌وه، دایکه هه‌ر جینگلی ده‌دا و ده‌یشیراند:

- کچی ده‌ بیگیتیه‌وه سه‌ر به‌قو‌ری ره‌شکن. شه‌وه چۆنه شه‌رمی ده‌که‌ی؟ جاریک به‌سه‌رت هاتوه، تازه چار چیه‌؟

کویتخا دیسان ده‌نگی خۆی نه‌رمتر کرده‌وه و به‌نه‌رمی گوتی:

- خۆ مندا له‌که‌ش مرد. به‌مردوویی بووت وایه؟ وه‌یش شه‌ مندا له‌ بی تاوانه.

كچه به سهر بۆي سه لماند.

- ناخ، ناخ تف لهم دنيايه. نه من وهخته ناوړم تيبه ريبى بۆ نمو مندا له بى بابانه، نهوانه كسه نازانى كى بابايانه و بۆ نمو مندا لانهش كه به مردوى له دايك دهبن. وهيش ناوړم بۆيان تيبه ربه بى. دايكى له دين دهه رى بوو و به گوړه وهراوه ده يگوت: "كچى سهر به ههش... پيلي كچه و راوه شانده چي نه مابوو ده ريبى. مسته كۆله يه كى توندى له نيوشانى را كيشا:

- كچى پياوى ناوا گه وړه، پياو يكي هينده ي دنيا، هاتوو و چارى له زارى تۆ بريوه. چيت به سهر هاتوو بيلى. ده ي بيلى با ده مير قيراته كانى چوكو وراوا بچن زگيان بدن. به تايبه تى نيتستا كه نهوان له نيو چنگى چوكو وراوا يسه كان دان. له كينلگه و مه زراياندا كۆيان ده كه نه وه و ده يانبه ن و ناهيتلن لۆكه ي بچننه وه.

كوپخا نيوچاوانى تيك نا و به ده ننگينكى گر و توند كوتى:

- ناهيتلن... نه خير نه ديتلن لۆكه بچننه وه و نه كارى ديكه شيان پى ده دن. كۆيان ده كه نه وه و كۆت و به نديان ده كمن و له ته ويله يان ده كمن. ژن و منداليان ناواره و سه رگه ردان ده بن و لهو ده شته ي چوكو وراو ادا ليسان ده قه ومى. كچه كانيشان ده گرم و ده يانده مه ده ست هه تيو مه تيوى چوكو وراوا. جا ده يانگيرن و هه ليانده په رينن. خو زانيت بۆچى هاتوو مه ته مالتان؟ هه ر بۆ نه وه. پياو يكي بى تۆله ي نه بى قه ت پياو نييه. نه من نه وه ي ناگرى تۆله له سينگيدا بلتسه نه دا به پياوى نازانم. نه وه ي ناموسى خو ي و خزم و كه سى و خه لكى گونده كه ي نه پاريزى شه رة فى نييه و كه س به پياوى نازانى. ده ي بلنى كچى خو م، بلنى با دلنى ده مير قيراته كانى چوكو وراوا هه لقرچى. ده ي بلنى، ناز مه كه... نه وه هه مووى به خاترى تۆيه... قير سمايل له سهر جى خو ي وشك هه لاتبوو و به رده و ام ره نكى دينا و ده برد. هه ستى كى سه رى هه بوو. توړه يسه كه ي له و هرا ديار بوو كه له خو پراي ده ستى راسته ي راده وه شانده. دا هاتوه و له سهر عه رزه كه دانيشت.

كچه ديسانه كه سه رى به رز كرده وه. له پيشدا سه رى كوپخا و دوايى سه رى دا كيسى كرد و نه و جار به چاوى پر له پارانه وه ي سه رى باوكى كرد. سوور سوور هه لگه را بوو. نارقه ي كرد بوو. به قۆلى كراسه كه ي نارقه ي نيوچاوانى سرييه وه. سمته كه ي له نيو پانتۆله فش و ره شه كه يدا له سهر عه رزه كه پان ببۆه. له چكه كه ي ريك كرده وه ده ستى پى كرد:

- شته كه ناوا بوو... له كينلگه بووين. بايم بۆ جه نجه ر كرنى خه رمانه كه چو بووه لاي مامه نۆكه شم. چو بوو و زۆرى پيچو بوو. راستيه كه ي ناوا بوو....

له پيشدا پرگه پرگه قسه ی ده کرد دوايي وه کول هات:

- بهو جوړه بو... که باجم رويی من دهستم کرد به گسکدانی جي خه رمانه کهه. "خو کا عوسمانی نهو گوندهی ده ناسی... برایه کهی کورپی هه ر به دهوری مالیماندا ده هات. سالی رابردووش نهوان له تهنیشته نهو مهزایه کاریان ده کرد که نیمه لؤکه مان لی ده پرنیسه وه. به لی... بهو جوړه بو... نه منیش نهو دیتبوو... جارتیکیان گوتی: "کچی، باجم دهوله مه نده. میتردم پی ده کهی؟" نه منیش هیچ وه لایم نه دایه وه. نهو روزه که جي خه رمانه کهم ده مالی، دوو کهس له نیو داره کانه وه هاتنه ده ری. یه کیکیان هه ر نهو سه گبابه بوو. هیچیان پی نه گوتم. پیلان گرتم و رفانديانم. نه مزانی بؤ کوئیان بر دم. شهو داهات...

خه ریک بوو بخنکی. لیره دا بیده نگ بوو. که بیده نگ بوو دایکه کهی نفورچینکی تی کوتا. کوپخاش ده موچاروی ویک هاتبوو و چاوه کانی زیته زیتیان بوو و لیکاو زاری قوت ده دایه وه. - که شهو داهات، بر دیاغه نیو دوو کانتیکی ته سه ک و تاریکه وه، پر پر بوو له شه مشه مه کویره. له پيشدا نهو سه گبابه هاته زگم. نه من هاوارم کرد و په له قاژه م بوو...

کوپخا ته زویه کی پیدا هات و هه ژا. خو ی به لای کچه دا نوشتاند بؤوه و چاوی تیوه برپیوو.

گوتی:

- ده ی ی دوايي؟.. جا نیره ی جوان بگیره وه. هیچ کوتیت له بیر نه چی. شه رمیش مه که. نه وه بابه و نه وه ش دایکه. نه منیش له جیتی بابتم. له بایشت لیت نزیکترم. ده ی بلتی، بیگیره وه. نیره ی زور زور پتویسته. له یاسادا به وه ده لیتن: "کچینی بردن". به لای ده میرقیراته وه نه وه تاوانیکی گه لیک گه وره یه. نه وه له یاسادا نو سراوه. ده ی رامه وه سته بیگیره وه.

- هاوارم کرد. قیژاندم. دواي شه ویش براده ره کهی هاته زگم. من هه تا به یانی خو م به ده ستمه وه نه دان. که روزه بؤوه، نهو کافره چه قوی لی ده رینام و گوتی: "قه چه، حق وایه بتکوژم." چه قو کهی ده بهر تنۆکه و کراسه کهم ناو هه لیدری. روت روتی کرد مه وه. روت و قوت. له توکو تی جله کانی شمی کو کرده وه و له به رده م دوو کانه که سورتانندی. خو م به سه ر ناگره که دادا به لام نه متوانی هه لیانگر مه وه.

کوپخا که له رزینه کهی پتر ببوو گوتی:

- نیره ی زور باشه. ده بی نیره ی بؤ حوکمه ت بگیره یته وه. یاسا نه لیره یه که به رۆکی بنیاده م ده گری و نیره... خودا هه ر خو ی ده زانی... خودا ده زانی که نیره مه حاله به ریان بدا...

تاوانیکی گه لیک گه وره یه . سورتانندی جلوه رگی کچۆله یه ک و رووتکردنه وهی ... دهی بلی، دهی رۆله .. رامه وهسته، بیگیژیه وه، دهی رۆله دهی، رامه وهسته ...

کچه تا زیاتر دهیگیژیا یه ون شه رمه که ی که متر ده بۆوه و تورپه یه که شی ده نیشتوه و نوقمی به سه رهاته که ی خۆی ده بوو:

- ئیدی که نه متوانی جلوه رگه کانم له ناگره که ده ریبنمه وه، رامکرده قوژینی دووکانه که . خۆم مه لاس دا . نه و کافره پیم پی که نی .

کوئخا:

- نهی له و کافره .. جا چۆن کاری وای کردوه؟ هه ی کافر ...

- دوا ی نه وه ی پیم پی که نی، پیمی گوت: ”هۆی کچه تیوه، ئیمه ده رۆین. جا نه تۆش که خۆت به ده ستمانه وه نه دا، هه ر ناوا به رووت و قووتی برۆوه گونده که تان. ” نیت لیا نندا و رۆیشتن. ده نگه ده نگه که یان نه ما. نه منیش که پیموا بوو رۆیشتون، له دووکانه که هاتمه ده ری. خه ریک بوو به ره و گونده که مان غارم ده دا که دیتم له پشت ده وه نه کانه وه مات بوون و پیم پی ده که نن. من رام کرد. گرتیاغمه وه. به چه قۆوه. دیسان رایانکی شامه وه نیو دووکانه که . نه و کافره به براده ره که ی گوت: ”نه وه له تۆ ده ترسی بۆیه خۆ به ده سه توه نادا ده نا نه من بۆیه م هه لگرت بیکه مه ژنی خۆم. بۆ ده بی خۆی به ده سه توه نه دا. چما نه و کچه تیوه شیته؟ نه تۆ برۆوه نان و خواردغان بۆ بیته. ” براده ره که ی رۆیی. ئیمه ماینه وه. له به رم پاراپیه وه. نه من دیسانیش خۆم به ده سه تیوه نه دا. دوا یی وه ک شیتان چاوی زه ق کردنه وه. که سهیری چاویم کرد ترسام. سویندی خوارد که ده مهینتی ... نه منیش ...

تفی نیو زاری قووت دا و قسه ی بۆ نه کرا .

کوئخا که هه ستا بوو، دانیشه توه . رهنگی هه لبز کابوو. به ده نگینی کز گوتی:

- نه تۆش بۆی راکشای؟

- له چاوی ترسام. چاکه ته که ی ده رینا و رایخست و به زۆری له سه ری نه و رایکی شام.

کوئخا:

- گریای؟ په له قازه شت کرد؟

- گریام و په له قازه م کرد. گوتم نابی وا بکه ی. گوتم برۆ داوام بکه له دایکم و بایم. به لام

گوئی پی نه بزووت.

- نهی چی گوت ...

- وهك شیتانی لی هاتبوو. قسهی نهده بیست. له چاره کانی تۆقیم.
- دواي نهوه؟... ئیدی ئیره ی زۆر قهباحه ته. نه تگه ست؟ هیچت نه کرد؟ هه روا خۆت بۆ شل کرد؟

- کچه سه ری بهردایه وه. روخساره سوور هه لگه راوه که ی له و کاته دا زهرد هه لگه را.
- دهی، بلی، رامه وهسته، بلی بزانی چ بوو.
کوێخا هۆشی له سه ر خۆی نه مابوو. جوړیک ده یگوت: "ده ی بلی، کچه ده له رزی.
ئیره دست و پیم سر بوون و نه متوانی بچوولیم.
- هیچ نه جوولی؟ هیچ؟
- هه ر نه وه نده م له بیره چاره کانم قووچاندن و قیژاندم.
- نه ی دواي؟ ئیره ییم جاریکی دیکه ش بۆ بگیره وه. هه ر جاریکی دیکه. ئیره ی زۆر گرنگه.
- ئیدی هه ستا و له ته نیشتم دانیشتم. هانکه هانکی بوو. نه من ده ست و پیم سر ببوو.
کوێخا گوړاندی:
- ئیره ی نا. جاریکی دیکه ش خه وتنه که ت بگیره وه. له و دایه که یاسا بهرۆکی ده گری.

کچه چاره کانی هه لیتنان و به سه رسوور ماوییه وه سه یری کرد و مات بوو.
کوێخا چهند جاریک هه ستا و دانیشته وه. ئۆقره ی لی پرابوو.
- که ده ست و پیت بیهیز بوون، ئیدی سواری بوو؟... ها؟ نه تۆش رووت و قووت له سه ر پشت راکشابووی؟ ته نانه ت مه مکه کانیشتم به ده ست دانه پۆشین؟
کچه ئیدی وه لآمی پرسیاره کانی نه ی نهده دایه وه. دایکی دیسانیش نقورچینکی تی کوتا:
- بیگیره وه، سه ر به هه ش. کاره و کراوه. ئیدی له چ شه رم ده که ی؟ بنیاده م شه رم له حوکمه ت ده کا؟ ده بی له بنی کووله که ی به ی بۆ نه وه ی نه و کافرانه سزا بدرین.
کوێخا:

- راست ده کا، وایه راست ده کا. ده ی کچم... بیلی با..
هۆشی به سه رخۆیه وه نه مابوو:
- بیلی با..
کچه به ترس و له رز و به خه فه ته وه سه ری هه لیتنا. ده تگوت که سیکه له پای سیداره راوه ستاوه. نیگایه کی ماندووی هه بوو له گوین نه وانه ی نه شکه نه چه دراون.

دایکه‌کە‌ی‌ ن‌ق‌ور‌چ‌ێ‌کی‌ د‌یک‌ه‌ش‌ی‌ ت‌ی‌ و‌ه‌ژ‌اند‌:

ک‌چ‌ه‌ ب‌ه‌ د‌ه‌نگ‌ێ‌کی‌ ک‌ز‌ و‌ ل‌ێ‌ل‌ گ‌وت‌ی‌:

- خ‌ۆ‌ی‌ ب‌ه‌س‌ه‌ر‌ ک‌ێ‌ش‌ام‌. ه‌ه‌ناس‌ه‌ک‌ه‌ی‌ ه‌ه‌م‌و‌و‌ گ‌یا‌م‌ی‌ س‌و‌وت‌اند‌ و‌ نا‌گ‌ری‌ دام‌. ن‌ه‌م‌ت‌وان‌ی‌ ب‌ج‌و‌ول‌ێ‌م‌.

ت‌ه‌ن‌ان‌ت‌ د‌ه‌س‌ت‌یش‌م‌ پ‌ی‌ ن‌ه‌ج‌و‌ول‌ا‌. د‌وا‌ی‌ش‌ ن‌ه‌و‌ه‌ند‌ه‌م‌ ن‌ێ‌شا‌، ک‌ه‌...

ز‌ری‌کان‌دم‌. ل‌ه‌س‌ه‌رم‌ ه‌ه‌س‌تا‌. ک‌ه‌ چ‌او‌م‌ ک‌رده‌وه‌ د‌ی‌تم‌ ل‌ه‌ ت‌ه‌ن‌ی‌ش‌تم‌ه‌وه‌ دان‌ی‌ش‌ت‌ه‌وه‌ و‌ ه‌ان‌ک‌ه‌ه‌ان‌ک‌ێ‌تی‌.

- ن‌ه‌و‌یش‌ ر‌ووت‌ بو‌و‌؟...

ک‌چ‌ه‌ چ‌او‌ی‌ ش‌ۆ‌ر‌ ک‌رده‌وه‌:

- ب‌ه‌ل‌ی‌ ر‌ووت‌ ر‌ووت‌.

ک‌و‌ی‌خ‌ا‌ د‌ه‌م‌ی‌ ب‌بو‌وه‌ ت‌ه‌ل‌ه‌ی‌ ت‌ه‌ق‌ی‌و‌. ک‌چ‌ه‌ی‌ نا‌چار‌ ک‌رد‌ چ‌ه‌ند‌ ج‌ار‌ێ‌ک‌ ن‌ه‌و‌ ب‌ه‌ش‌ه‌ ب‌گ‌ی‌ژ‌ێ‌ت‌ه‌وه‌.

پ‌رسی‌:

- نار‌ه‌ق‌ه‌ی‌ ک‌رد‌بو‌و‌؟ ه‌ه‌م‌و‌و‌ گ‌یا‌ن‌ی‌؟... ن‌ه‌ت‌ۆ‌ش‌ نار‌ه‌ق‌ه‌ت‌ ک‌رد‌بو‌و‌؟ ک‌ه‌ س‌ه‌ی‌رت‌ ک‌رد‌ ن‌وق‌م‌ی‌ نار‌ه‌ق‌ه‌ بو‌وی‌؟ و‌ای‌ه‌؟

ک‌چ‌ه‌ ب‌ه‌س‌ه‌ر‌ ب‌ۆ‌ی‌ س‌ه‌لمان‌د‌.

ک‌و‌ی‌خ‌ا‌ ک‌ه‌ ه‌ه‌ژ‌ان‌ و‌ ش‌ه‌ه‌وه‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی‌ ب‌ر‌ێ‌ک‌ دام‌ر‌ک‌اب‌ۆ‌وه‌، ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ د‌ه‌س‌ت‌ه‌ن‌و‌ێ‌نه‌ک‌ه‌ ق‌و‌ون‌ی‌ ج‌و‌ول‌اند‌، ل‌اق‌ی‌ ر‌اس‌ت‌ه‌ی‌ و‌ه‌ب‌ن‌ خ‌ۆ‌ی‌ دا‌ و‌ گ‌وت‌ی‌:

- ن‌ه‌ی‌ د‌وا‌ی‌؟ د‌وا‌ی‌ی‌ چ‌ی‌؟... ن‌ه‌م‌ن‌ ن‌ێ‌ره‌ی‌م‌ ن‌ه‌د‌ه‌ز‌ان‌ی‌. ی‌ا‌ ل‌ه‌وان‌ه‌ش‌ه‌ ل‌ه‌ب‌ی‌رم‌ چ‌و‌وب‌ی‌ت‌ه‌وه‌.

ن‌ێ‌س‌تا‌ ج‌ا‌ د‌ه‌ز‌ان‌م‌ چ‌ی‌یان‌ ل‌ی‌ ب‌ک‌ه‌م‌. ن‌ه‌وان‌ه‌ د‌ه‌ب‌ی‌ ل‌ه‌ دار‌ ب‌د‌ر‌ێ‌ن‌... ل‌ه‌ س‌ی‌دار‌ه‌. ن‌اب‌ی‌ نا‌وا‌ ل‌ی‌یان‌ گ‌ه‌ر‌ێ‌ن‌.

د‌ای‌که‌ک‌ه‌ی‌ ب‌ه‌ نا‌خ‌ و‌ ن‌اله‌وه‌ گ‌وت‌ی‌:

- ن‌ه‌دی‌ س‌ه‌ف‌ه‌را‌غا‌، ن‌اب‌ی‌ ل‌ی‌یان‌ ب‌ن‌ه‌وه‌. خ‌وا‌ ب‌زان‌ی‌ چ‌ی‌یان‌ ب‌ه‌س‌ه‌ر‌ ن‌ه‌و‌ ک‌چ‌ه‌م‌ ه‌ی‌ت‌نا‌وه‌. د‌ه‌ی‌ ک‌چ‌م‌ ب‌ل‌ی‌.

ق‌یر‌س‌ا‌ی‌ل‌ ل‌ه‌ ش‌و‌ی‌نه‌ک‌ه‌ی‌ خ‌ۆ‌ی‌ ک‌رووش‌م‌ه‌ی‌ ک‌رد‌بو‌و‌ و‌ وش‌ک‌ ه‌ه‌ل‌ات‌بو‌و‌. د‌ه‌ت‌گ‌وت‌ ه‌ی‌چ‌ ن‌اب‌ی‌ست‌ی‌.

وه‌ک‌ ب‌ه‌ر‌د‌ێ‌ک‌ ر‌ه‌ق‌ ه‌ه‌ل‌ات‌بو‌و‌.

ک‌و‌ی‌خ‌ا‌ ب‌ه‌ ل‌ه‌ب‌ز‌ێ‌کی‌ ن‌ه‌رم‌ گ‌وت‌ی‌: د‌ه‌ی‌؟ د‌ه‌ی‌؟ د‌وا‌ی‌؟ د‌ه‌ی‌ ی‌ ی‌؟...

د‌ای‌که‌ گ‌وت‌ی‌: "ن‌ه‌گ‌ه‌ر‌ ش‌ه‌و‌ ب‌و‌ای‌ه‌ ک‌چ‌ه‌ک‌ه‌م‌ باش‌تر‌ی‌ د‌ه‌گ‌ی‌ژ‌اره‌وه‌. م‌ام‌ه‌ س‌ه‌ف‌ه‌ر‌ گ‌یا‌ن‌ ن‌ه‌ت‌ۆ‌ش‌ ج‌وان‌ و‌ ز‌ه‌ر‌ی‌ف‌ گ‌و‌ی‌ت‌ د‌ه‌د‌ای‌ه‌ و‌ ج‌ه‌ر‌گ‌ ب‌ۆ‌ی‌ د‌ه‌بو‌وه‌ ب‌ری‌ان‌. د‌ه‌چ‌و‌وی‌ ه‌ه‌م‌و‌ان‌ت‌ د‌ه‌ک‌وشت‌.

کوئخا:

- دەی کچم... کارم ههیه. دهیی جوان و زهریف بیزانم.
کچه به دهنگیکی کزهوه به ناستهم و دووبهلالا له گهروویهوه دههاته دهیری و دهتگوت دی
بخنکی، لهسهری رۆیی:

- ئیدی دواى ئەو برادەرەكەى هات. دەست و پێم دهتگوت بهخۆمهوه نین. نهمدهتوانی
جووله بکهم. که برادەرەكەى هات، ئەو کافره رای کرد و رۆیی.
کوئخا قسهكەى پێی بری:

- نیرت له بیر چوو. جاری پێشوو گوتت: "بەر لهوهی برادەرەكەى بێ، جارێکی دیکهش
هاتهوه زگم." گوتبووشت: "دواى ئەوهی ئیدی وهك مردووایم لێ هات و نهمتوانی بچوولتیم." نکا
درۆت کردبێ. نهکەى لهبیرت بچیتهوه. نهگەر قسهکانت ببسه دووان، نابێ. شهوان رزگاربیان
دهبی و دهشلین تو درۆزنی و بوختانت پێی کردوون.
کچه نهرمتر لهسهری رۆیی:

- یهدهی وابوو. وهك مردووایم کهوتبووم. که ئەو کافره رای کرد و رۆیی، برادەرەكەى هاته سهرم.
گوتم: "وامه که." گریام. گوتم: "نه من بوومه ژنی ئەو. وام لێ مه که." بهزهیی پێمدا نههاتهوه. گوئی
به گریانه کهم نهبزووت. ئەویش لهگهلم جووت بوو. دواتر، پتر له مانگیك هەر لهو دووکانهدا
مامه مهوه. جیویانیشیان بۆم هینا. مانگیکی رهبهق، هەر دووکیان پێکهوه... جلویهرگم نهبوو
رابکهم و نهجاتم بێ. شهوانه یهکیکیان لهگهلم جووت دهبوو ئەوێتر پاسهوان دهبوو.

کوئخا ورده ورده دیسان گهرووی وشك دهپۆوه:

- که چاوت کردهوه دیتت برادەرەكەشى رووت و قووت له تهنیشتتهوهیه؟ ها...؟

- بهلێ، رووت و قووت.

- ئەى دواى ئەوه...؟

- مامه سهفر، دواى مانگیك دیتم چوار گهنجی دیکه هاتن. کراسیکیان کرده بهرم.
ههلیانگرم و بردمیانه لێرهوارهكەى ئالاكۆمهج. لهوێ له داوینى کێوه که، بردیاغه نیو
کۆخیکهوه. دیسان رووت رووتیان کردمهوه. ئەوانیش ماوهیهکی زۆر لهوێیان راگرتم. دواى
پینج کهسى دیکه هاتن و لهوانیان وهگرتم. نهمدهتوانی ببزووم. نهمدهتوانی بهرپیهدا پرۆم. له
کۆلیان کردم و بردیاغه کورت کۆیاغی. لهوێ به زهبرى دار له دانگهیهکی مهپاندا
ههلیانپهپاندم. لهوێهه بردیاغه گوندی "چیتیل شوغلائیلى. لهوێ گهجهکانی گونده که تیک

بهریوون و دواى نهوى په كيكيان شهوتري بريندار كرد، شه منيان دايه دهستى جهندهرمان. مانگيكيش به دهست جهندهرمانهوه بووم. لهوى نهو كافر هاته سوراعم و گوتى ژنى منه و هريگرتمهوه. ديسان بردميهوه نيو دوكانهكه. زورم بهزهيبى پيمدا هات. گريا. زورى ناگا ليم بوو. ههنگوين و كهراهى بو هينام. له ماوهى مانگيكدا بريك باشر بوومهوه. بهلام ديسانيش جلويهركى پي نه دام. روت و قوت بووم. پينج مانگ لهشى من شهكى بهخوره نهدى. دواى نهوى چا بوومهوه، نيدى گهغى ديهات دههاتنه لام. روژيكيان بهيانيهكهى ديتم تو هاتى

مامه سهر گيان. هه ر تو دم دى، كهوتمه سهر دهست و پيانت. لهبرته؟

كوپخا به خه ميكي قولوه كه له روخساريدا دهركهوتبوو گوتى:

- كه له بهردم دوكانهكه روت و قوت كهوتيته سهر لاقهكانم من چم كرد؟

كچه سهرى هه لينا و به چارى پر له سوپاسهوه سهيرى كوپخاى كرد و گوتى:

- نه تو عاباكهت دهرينا و پيت دادام و له بهرمت كرد.

- نهى دوايى؟..

- هه تا شهوى لهو چيايه چاوهري بووى... ده مانچهكهت هه لكيشا و ناكات ليم بوو. هيچ

كس نهيتوانى ليمان بيته پيشى. كه شهو داهات هه لتگرم و هينامهوه مالى.

- دهى كچم، نهو دهه مى تو روت بووى، هه ر دهستيشم و يت كهوت؟ هيچم لى كردى؟...

كچه ديسان به نيگاي پر له فرميسك و سوپاسهوه سهيرى كردهوه و گوتى:

- نا، دهستت و يم نه كهوت.

- باشه نه گهر نه من نه هاتبام و نه مدوزيبايتهوه چت به سهر دههات؟ بهومندالوه كه له

زگت دابوو؟...

كچه گوتى:

- هه ر ده مردم، كوره خهريك بوو له سهرمان ره قه لده هاتم.

كوپخا ههستا. چوه لاي قير سمایل. قير سمایل سهرى هه لينا و سهيرى كرد. روخسارى هيچى

پتوه ديار نه بوو. وشك و بى گيان. هه ر تنوكه فرميسكيتك له گوشهى چاويدا قه تيس مابوو.

كوپخا داهاتهوه و دهستى له سهر شانى دانا. قير سمایل ويستى ههستى. نهيتوانى. دوايى

دهستهكانى له سهر عه رزه كه دادا و ههستا.

كوپخا چارى له چاوهكانى برى:

- چوئى كچه كه تم له چنگيان ده رهيناهه، ناواش خويان بو عالم ته مبهى ده كم. ده يانكه مه

پهندي عالمه مى. واياى لى ده كه م هم مو دنيا بلين كوپخا ده بى ناوا بى، ده بى ناوا بو

گونده كەي و بۆ خزم و كەسى خۆي وەك باب و برا و ابى و پشتيان بەرنەدا. خەلك بلىن ئەو يە
ئىنسانىيەت. باشە، خۆ گۆيت لە قسەي كچەكەت بوو، جا هەستە و بېرۆ رەگەل خەلكى ديكە
بكەرە. لاي كۆرە پوورى خۆت بەردە و بە تەنياي بەجى بىلە.

جارتىكى ديكەش بە قورسى دەستى لە سەر شانى دانا و هەليگر تەو و بەبى ئەو يە
قير سايىل دەرفەتى تاقە قسەيە كيشى هەبى، كۆيخا بەجىي هيشت و رۆيى.

ژنەكەشى لە جىي خۆي هەستابوو و هاتبوو لاي مېردەكەي و دەيگوت:

- جا ئەتۆش هەر بچۆ لاي تاشباش بگرە. نەمن مندالتى خۆم هەلئەگرم و دەچمە لاي
سەفەرەفەنى. كابر، ئەو تۆلەيەي تۆ پىت نەكرايەو، ئەو دەيكاتەو.
جا گۆراندى:

- بەو هەموو چاكەيەي لەگەلى كرووين، ئەگەر سەريشم بېرن خويئەكەم بەرەو لاي ئەو
لووزەو دەبەستى. گۆيت لىبوو سايىل؟...

كۆيخا گۆيى لى بوو و شاگەشكە بوو. گوندييەكانى ديكەش كە لىيانەو نزيك بوون
بيستان. كۆيخا راستوورئ بەرەو مالهەكەي نۆيۆز نۆغلان* رۆيى. نۆيۆز نۆغلان هەميشە
كەپرەكەي خۆي دوور لە هەوارگەو گوندييەكان ساز دەكرد. كۆيخا بېريارى دابوو لە رۆژدا سەرى
ئەو كۆخ و كەپرانە بدا كە دوور لە هەوارگەكە بوون و شەوانەش بچتە لاي ئەوانى ديكە و
ئەوانەي دەستۆيشتووترن. هەر لە دوورەو بانگى كرد:

- هۆي مەحموو! لەو يى. ئەو دىمە لات.

مەحموود بە خۆشحالئەو هەستا. كۆيخاي گەرەي گوند بە پىي خۆي دەچوو مالى. بە
پىريەو هات و گوتى:

- لىرەم مامە. فەرموو.

كۆيخا هەستى بە پىخۆشبوونەكەي مەحموود كرد:

- دەي، مەحموو، رۆلە بزاتم چۆنى؟ ئەتۆش چوويە كۆبوونەو كەي تاشباش نۆغلۆ؟...

مەحموود هەژابوو و گوتى:

* نۆيۆز: واتە گەر، گروئ: نۆيۆز نۆغلان واتە كۆرە كروئ. ناوى خۆي مەحموودە و ئەو ناتۆرەيەيان بەستۆيدا

- نهخیر، نهخیر، تۆبه گهوره، نهمن له مامه کویتخای خۆم بهولاره کەس ناناسم. پیتلاری تۆ له کوئی بێ سەری منیش لهوتیه. نهگەر نهمر بکهی و بلتی بمره دهمرم. ژن و مندالیشم ههروا.

هەر خۆشی ههڵدهکړاند.

ئیدی کاری به تۆبوز مهحمود نهما. بهلام ناچاریش بوو قهنه کیتشیک له لای بئینتیهوه. نهو داماره دلێ بهوهنده خۆش دهبوو. خه لکی ههژار هەر نهوهندهی بهسه لهگه لێ برێک رووخۆش بی. وادهزانن دنیات بهناو کردوون.

چووه نیو کهپره کهوه. جگه له قازان و شووشه یهکی نارقه که پر بوو له رۆن هیچی له مالدیدا نهبوو. نهو رووت و قووت له مالتی وهدهر کهوتبوو. له ماله وهش هیچی نهبوو... نهو ماله شی بهتال و ههتال بوو.

کویتخا بیری کردهوه: "نهو ههژاره داماوانه چهنده باشن. بهلام خوا نهکا دهستیان به شتیک رابگا و نهسییان قه لهو بی. نهو کاته ئیدی به قه لانگ گوویان ناگاته لووتی. نهوانه بۆ نهوهی هه میسه ناوا پاک و باش و وه مندالان بی گهرد بئیننهوه، نابێ خۆشی ببینن، هەر بۆیهش خودا هیچیان ناداتی. دهیوی تیک نهچن."

ژنه کهی تۆبوز وهخۆ کهوت. ته نانهت له ته بهر په کیشان نهبوو له بن نهو کویتخا گه وره یه ی راخن که هاتبوره مالدیان. به دهسته و ستانییه وه به دهوری خۆیدا ده خولایه وه. کویتخا گوتی:

- دانانیشم خوشکی. هەر گوم بیم و سه ریکتان لی بدهم بزاتم نهو هه تیوه شیت و شووره مان چۆنه. نهو دهرد و به لایه هەر بهری نه داوی؟

ژنه به سه ر له قانددیکه وه بۆی سه لماند. کویتخا له سه ری رۆیی:

- وهک بیستومه منداله کانیش گرتوویانه ته وه، وایه؟

ژنه دیسانیش به نیشانه ی سه لماندن سه ری له قاندد. جلویه رگه کهی تیتۆل تیتۆل و شر بوو. لاقه زله کانی رهش و قه لش قه لش بوون. منداله کانیشی رووت و قووت.

کویتخا:

نهوه هاتم پیت بلیم نه م زستانه که گه راینه وه گوند، ده چه لای سه رۆکی لبق و له بهر ده پارێمه وه که هه رچۆنیک بووه بته نیریتته سه ربازی. نهو بابه مالد کاولهت ته مه نه که تهی که م نووسیوه. نهگەر پتویست بوو، به ته مه نی. گه وره ته سه که رهت بۆ وه رده گرمه وه. نهتۆ نه م زستانه بی نهولا و نه ملا ده بی بجیتته سه ربازی. که بوویه سه رباز له وی له سه ربازخانه ده تخهن و وات

چاره‌سەر ده‌کهن وه‌ک تازه له‌دايک ب‌وويټي. خو ميستیک ده‌ناسی. کورپه‌که‌ی که‌لجه‌ش ده‌ناسی. یه‌کینکیان ده‌سال و نه‌ویتر پازده‌سال بوو گ‌رووی ب‌بوو. کورپه‌که‌ی پ‌ریژن و “وه‌لی” کولوستووری‌ش توش ب‌بوون. جا نه‌و دم‌زۆر که‌سی دیکه‌ گ‌رووی بوون. دیتم چار نییه‌ و نه‌وانه‌ ه‌روا به‌ ناسانی چا نابنه‌وه. ناردمنه‌ س‌ریازی. گ‌روټیبه‌که‌یان چا بۆوه‌ و ساغ‌ و سه‌لیم له‌ س‌ریازی ه‌اتنه‌وه. نه‌و گ‌رووی بوونه‌ ده‌ردیکی بی‌ ده‌رمانه‌ و به‌ س‌ریازی نه‌بی‌ چاک‌ نایټه‌وه. نه‌مسال‌ لۆکه‌ی باش‌ کۆ ب‌که‌ره‌وه. نه‌گ‌هر نه‌م‌ردم‌ و ژیا‌م، نه‌وا ه‌ر نه‌م‌ زستانه‌ ده‌تنیرمه‌ س‌ریازی، دواییش‌ که‌ ویستت‌ بیټیه‌وه‌ بۆ س‌ردان، ده‌چیته‌ لای‌ فه‌رمانده‌که‌ت‌ و باسی‌ خۆتی‌ بۆ ده‌که‌ی‌ و ده‌لیتی‌ مال‌ و منداله‌که‌م‌ له‌ خو‌م خراترن. فه‌رمانده‌ش‌ شووشه‌یه‌کی‌ گ‌ه‌ره‌ت‌ ده‌رمان‌ ده‌دات‌. له‌گ‌ه‌ل‌ خۆت‌ ده‌یه‌ینییه‌وه‌ و له‌ گیانی‌ ژن‌ و منداله‌که‌شتی‌ ه‌ه‌لده‌سووی‌ و نه‌وانیش‌ چا‌ ده‌بنه‌وه. نه‌من‌ نه‌و‌ چاکه‌یه‌ت‌ له‌گ‌ه‌ل‌ ده‌که‌م‌. تۆ‌ ئیستا‌ نه‌وه‌ بۆ‌ ش‌ه‌ش‌ سالان‌ ده‌چی‌ ناوای‌. وا‌ نییه‌؟...

مه‌جموود به‌ دلخۆشییه‌وه‌ پینکه‌نی‌ و گوتی:

- زیات‌ریشه‌...

دوایی‌ له‌ کویتخا‌ چووه‌ پ‌یشی‌ و گوتی:

- تۆ‌یه‌ مامه‌ کویتخا‌ تۆ‌یه‌، چۆن‌ پ‌شتی‌ تۆ‌ به‌رده‌ده‌م؟ ... نه‌تۆ‌ نه‌مسال‌ ده‌منی‌ریته‌

س‌ریازی... ه‌ه‌تا‌ زووه‌... تۆ‌که‌رم...

کویتخا‌ سه‌ری‌ بۆ‌ له‌قاند‌ و به‌ ده‌نگیتکی‌ گ‌ره‌وه‌ گوتی: “دلنیا‌به‌، نا، نا،”. ئیدی‌ به‌جی‌ی

ه‌یشت.

نه‌و‌ دیوی‌ ماله‌که‌ی‌ نۆیوز‌ مالتی‌ نه‌نه‌ زه‌له‌جه‌ی‌ لی‌ بوو. نه‌و‌ پ‌یره‌ژنه‌ نیتوانی‌ له‌گ‌ه‌ل‌ کویتخا‌ زۆر‌ خۆش‌ بوو. خه‌ریک‌ بوو‌ شیوو‌کولی‌* ده‌کرد. چاوی‌ پ‌ینی‌ که‌وت. زه‌له‌جه‌ ژنیتکی‌ که‌لله‌ ره‌ق‌ بوو. که‌سی‌ به‌ پیاو‌ دانه‌ده‌نا‌ و قسه‌ی‌ که‌سی‌ نه‌ده‌چووه‌ گوتیه‌وه. یه‌کینک‌ له‌ کۆله‌که‌ بنچینه‌یه‌کانی‌ نه‌و‌ قه‌لایه‌ بوو‌ که‌ ده‌بوو‌ ب‌گ‌یردی. مال‌ و ملک‌ و زه‌وی‌ وزاریشی‌ ه‌ه‌بوو. می‌رد‌ و مندال‌ و که‌سوکاریشی‌ نه‌بوو. مانگیتک‌ دوا‌ی‌ زه‌ماوه‌نده‌که‌یان‌ می‌رده‌که‌یان‌ به‌پ‌یتی‌ یه‌مه‌نی‌ کردبوو‌ و ئیتر‌ که‌س‌ به‌سو‌راغی‌ نه‌زانیبوو. نه‌ویش‌ می‌ردی‌ نه‌کردبۆوه‌ و خۆی‌ زه‌وی‌ و زا‌ره‌که‌ی‌ کیتلابوو‌ و ره‌عه‌مه‌لی‌ ه‌ینابوو‌ و مانگای‌ خۆی‌ دۆشیبوو‌ و نه‌و‌ رۆن‌ و په‌نیر‌ و لۆرکه‌ی‌ ده‌یگ‌رت، ده‌یف‌رۆشت‌ و پاره‌که‌ی‌ له‌سه‌ر‌ یه‌ک‌ دانا‌بوو. له‌ ه‌ه‌موو‌ خه‌لکی‌ ناوایی‌ ده‌وله‌مه‌ندتر‌ بوو.

* شیوو‌کول: شوشتنی‌ جلویه‌رگ.

دهيانگوت پارهى له بن عمرزى ناوه. كهس نهیده زانى له كوټى شار دووه تهوه. برازا و خوشكه زای همبوون به لام نیشانی نهوانیشی نه ده دا. نه گهر مردبایه له بن عمرزدا هم مووی ده پزی.

هه تا هه وتوو یه كه له وه پيش لایه نگرى توخى كوټخا بوو. به لام نیتستا لای تاشباشى ده گرت. نه نه زه له جه شه و رۆژ خه ونى ده دی. شه وه په نجا ساڼ ده بوو، تووشى هه كهس بوایه: خه ونه كهى بۆ وى ده گيرايه وه و داواى لى ده كرد بۆ لىك داته وه. كوټخا هه ر بۆ شه وهى شتتىكى لى ده ركيشى، كتيبيكى قورياتى خه ون لىك دانه وهى له گوندى كرپسو و داواى له يانىك حه قى سكالانوس كردبوو بۆ بخوټيتته وه و ده كرى بلتى نريك به نيوهى شه و كتيبه گه وره يه لى له بهر كردبوو.

نه نه زه له جه هه ر كاتىك پىويستى به لىك دانه وهى خه ونىك ده بوو، چه مند هيلكه و برىك دراو و هيندىكيش رۆن و ماستى هه لده گرت و وه ك سه رقه له مانه ده يدايه كوټخا و كوټخاش هه ميشه شه و خه ونانهى به خيژ و خوټيشيه وه بۆ لىك ده دايه وه.

نه گهر خه ونه كه جوړىك بوایه كه بكرابا باشتر لىك بدرتته وه، شه وه داواى هيلكه و رۆنى زياترى لى ده كرد. گونديه كان له پاشه ملى هه ر ده يانگوت: هه رچى شه و ژنه تيوه هه يه تى له ده ستى كوټخاى ده كا.

كوټخا گه يشتى. زه له جه سه رى هه لنه هينا. كوټخا ده يزانى پره ژنه هه ر له دووره وه ديتوويه تى. رۆشت و له به رده مى هه لئرووشكا. نه نه زه له جه ديسانيش هه ر خوټى خه رىك كرد و سه رى هه لنه هينا. كوټخا گوټى:

- كچى زه له جه / شه وه چ بووه لووت و بووت لى تىك ناوين؟ چما بابتمان كوشتوه؟ خراپه ي جيمان بۆت هه بووه؟

زه له جه سه رى به رز كرده وه و به ساردو سړيه وه گوټى:

- نا كاكه، رووم بۆ گرژ بكه م؟ مه گين تو چيت لى كر دووين؟

ديسان سه رى به ردايه وه.

كوټخا به زۆرى خوټى هينايه پىكه نينى و گوټى:

- گونديه كان تينيان داوى. باش له دژى من هانيان داوى. نه من شه و كتيبه ي خه ون لىك دانه وه يه م تايه ت له بهر تو كرى و گوټم نه كا خه ونه جوانه كانت به فيرۆ برۆن. شه وه كابرايدك له كابه تولاره شه و كتيبه ي له گه ل خوټى هينابوو. ده ستى هه زه رته ي پيغه مبه رى ويكه وتوه. هه ر كتيبيكى خه ون لىك دانه وهى ده ستى مومباره كى هه زه رته ي پيغه مبه رمانى وينه كه وى، هيج

خەونىڭى بە خۇشى پى لىك نادىتتەۋە. گوندىيە كان پىت دەلىن كويخا دەتدۇشى و ئەتۇش بىروايان پى دەكەي. كچى خوشكە خاتونەكەي خۇم، ئەتۇ بۇخۇشت باش دەزانى ئەمن ئەو كتىبەم بە دە سكە (دراۋ)ى زىر كىۋە. دوو سكەي زىرپىشم داىە ئەو سكالانۇوسە بۇ ئەۋەي مانگىك لىسەرىك بۆمى بخونىتتەۋە. ھەر لەبەر تۇ، لەبەر خاترى تۇ ھەموۋىم لەبەر كىرد. ئەتۇ دوو ھىلكە چەند قەرەپوۋلىك دەدەيتى. بەلام... گىيانى خۇت رىگار دەكەي. ئەگەر مەن خەونەكەي تۇم لىك نەداباىەۋە، لەو سالى بەفروپۇرانەكەدا ئەتۇش لەگەل ئەو خەلكە ۋەپى دەكەوتى و ۋەك ئەۋان ۋەبن رنۋە بەفران دەكەوتى. ئەگەر ئەمن خەونى تۇم لىك نەداباىەۋە، لە بوومەلەرزەكەدا ئەتۇش ۋەك ئەۋانىتر لەو مالىدا دەنۋوستى و ۋەبن دارۋسەردۋان دەكەوتى و دەمردى. ئەگەر مەن نەباىەم ئەو لافاۋە تۇشى دەبىرد و دەمىنكاندى. تۇخودا بەۋەندە سالىە تۋانىومە ئەۋەندە پارەيەت لى ۋەرگرمەۋە؟ خۇ لەتۇش زىاتر خەونم بۇ كەس لىك نەداۋەتەۋە. لەبەر ئەۋەي كتىبەكە شەقلى نەشكى و بەتال نەبىتتەۋە ئەمن ھەر خەونى تۇم پى لىك داۋەتەۋە. ۋا نىبە؟ ئەو خۇداىەي لە ژوور سەرمانە دەزانى كە تەنبا خەونەكانى تۇم لىك داۋەتەۋە. ئىستاش ئەتۇ نىچاۋان لەمەن تىك دەنىي ۋەك كۆشك و تەلارت پى بەخىبىتتەم. ئەمىش لەمەدۋا نىتر خەونەكانى تۇ لىك نادەمەۋە داىكەكەم. دەچم و خەونى گوندىيەكانى دىكە لىك دەدەمەۋە و كۇش كۇش پارە ۋەردەگرم.

زەلەجە دەستەكانى راۋەستان. سەرى بەرز كىردەۋە و چاۋى لە چاۋەكانى كويخا بىرى. كويخا تىگەبى كە بە ھىنانەگۇرپى خەون لىكدانەۋە بۇ گوندىيەكانى دىكە نىچىرى خۇ ئەنگاۋتۋە و لەسەرى رۆبى:

- بەلام نىدى ئەو كات كتىبەكە بەتال دەبىتتەۋە و كار ناك. لەۋانەشە نىتر چارى ھىچ شتى نەكا. ئىستا باشە بچم خەونى خەلك لىك بدەمەۋە؟

زەلەجە لە بن لىۋانەۋە گوتى:

- بچۇ لىكى دەۋە برا.

- دەي باشە ئەۋە دەچم ۋا دەكەم. ۋا دىارە ئەتۇ تازە خەون نىبىنى. لى گەپى با كتىبەكەش بەتال بىتتەۋە. ناي حەيف بۇ ئەو كتىبە، زۇر حەيف. پازدە سالان خەونەكانى تۇ بەخىر و خۇشپىەۋە لىك دانەۋە و ھىچ كاتىكىش بەسەھو نەچوۋ. ناي بنىادەم حەيف بۇ ئەو ھەموو زەھمەتى تۇ كتىبەكە. ئاخىر ئەمن پىم نەگوتى، بنىادەم شىرى خاۋى خۇاردۋەتەۋە و بۇۋەي

نابى پشنى پى بېستى؟ پازده سالان چاوساغى نەو بووى و رى نيشاندهرى بووى. ناخر پىم نە گوتى ناخرىبەكەى رۆژنىك لە رۆژان پشتمەلت دەگرن و فرىت دەدەنە دەرەو؟ چما پىم نە گوتى ھەر كات لە خەون چوونەو نىدى بىزىشيان نايە سەيرت بىكەن؟ نەى كىتبەكە، كورەكەى “قوشچوو نۆغلو” چل دراوى زىرى دامى و نەمفرۆشتى. ھەرلەبەر نەو گوندىيانەى خۆم. گوتم با نەگەر كىشە و نەھامەتیبەك بەرۆكىانى گرت، رىگەيەكى دەرپازبوونيان ھەبى. نىستا دەتبەم و دەتفرۆشم. وەبالەكەى بە نەستۆى نەوان. بەنەستۆى نەوانەى نىدى كە لە خەون چوونەو كاربان پىت نابى. رۆژنىك دادىتەو خەون بىننەو، بەلام نىتر جارى كەس كارى پىت نىبە. نەو كات كالكە بە نەنۆزبان دەشكىنن بەلام نىدى نەوكات تۆ لە شەققەى بالت داوہ و رۆبوى. كىتبەكەى لە بن بالتى دەرنا و ماوہىەك سەيرى بەروپشنى كرد و سەرىكى لەقاند و بە دەنگىكى خەفەتبارانەو گوتى:

- ھەيف بۆ تۆ كىتبەكە، ھەيف.

كىتبەكەى داہە دەستە راستەى و بە سىنگىبەو نە:

- تۆ خودا خوشكى ھەر بە راست، يانى نەتۆ نىدى خەون نابىنى؟....

دراى نەو قسەبە بى دەنگ ماہەو و بىدەنگىبەكى قورس و قول بالتى بەسەردا كىشان. زەلجە دەستەكانى ررەق راگرتبون و روخسارى ھەر رەنگى دىنا و دەبرد و نەرم دەبۆزە. نەو گۆرانە لە چاوەكانى كوئىخا شاراوہ نەبوو. بزهىەكى ھاتى و گوتى:

- چما دەكرى نەتۆ خەون نەبىنى؟... نەتۆ بە خەونەو زىندوى. بەلام خۆ تازە كىتبەكە

ھەر دەفرۆشم. لانىكەم ناخرىن خەونى دىوتە بۆم بگىرەوہ....

زەلجە وازى لە تەشتەكە ھىنا و لە كوئىخاى چوہ پىشى:

- كورە لە دەورى سەرت گەرىم سەفەراغا. مەيفرۆشە. بۆچى دەيفرۆشى. خۆ نان و ناوى

لەت ناوى؟....

كوئىخا:

- جا نەگەر ھىچ كارم پىنى نەبى بۆچمە. چى لى بىكەم؟

دىار بوو تاقەتى لى براپوو. ھوتووەك بوو خەونەكانى نەگىرپاۋونەو و خەرىك بوو دەتەقى.

- دەى باشە بىلى، خەونەكەى دوى شەوئىم بۆ بگىرەوہ با خىر و خۆشىبەوہ بۆتى لىك

بەدەمەوہ.

زەلجە تەفەكەى نىوزارى قووت دا و گوتى:

- دوی شهوی له من وابوو...

بی دهنگ بوو. کویتخا گوتی:

- خیر ده بی نیشه لالا.

- دوی شهوی له سهر لوتکه کی کویتک بووم. چیا په کی رژی نوک تیژ.

- کچی چما ده کری تژ خهون نه بیینی. به لام من ده زانم. نه تژ بهو گونديانه هه لڅه له تاوی. له

پیشدا برژ تۆزیکم خوی بژ بیینه جا خهونه کت بژ لیک ده ده مه وه.

زه له جه ههستا و له تووره که په کدا بریکی خوی هه لگرت و دایه کویتخا:

کویتخا کر دیه زاریه وه:

ناخر به بی سهرقه له مانه نه ده کرا خهونی کهس لیک بدریته وه. ههر بژی هه شو کویتخا داوای

خوی کرد. ده بوايه پاره يهك، رژیك ساواریك شتیکی ههر وهر گرت بایه جا به دروستی

خهونه که ی لیک دابایه وه.

زه له جه له دلکی خۆشه وه بهرام بهری دانیشته. تۆزیکیش چیه له و تووره بیهی پیشووی له

دلیا نه مبابوو. ههر وهك جاری جاران دهستی پی کرد:

- له سهر لوتکه کی کیه که گولیک زور گهروه م دی، هینده ی دنیا په ک. بزنه کیویه ک هات

و له بن نهو گوله لیتی خهوت. گه غیك له ته نیشت بزنه کیویه که وه ده رکهوت. لیم هاته پیشی

و دهستمی گرت. نه مده توانی سهیری روخساری بکهم. دواپی ون بوو. بزنه کیویه که سهیریکی

منی کرد. چاوه کانی ههر له چاوی بنیاده م ده چون. له و بهروه ماریک هاته دهروه. نهو ماره

بزنه کیویه که ی هه للووشی. ترسام و قیژاندم. ماره که گوتی: "مه قیژینه". جیویانیکه نه رمی

بژ راخستم و گوتی: "ده ی بنوو." خه وتم. جیویانه که نه رم بوو. هه تاو لیتی دا. دواپی ماره که

هاته سهرم. خه ریک بوو بخنکیم. هه ستام دیتم نوقمی نارقه م.

به لاره ملی چاوی له کویتخا بری. کویتخا به سهر سوور مایه وه گوتی:

- ههر نه وهنده بوو؟...

زه له جه:

- زوری دیکه شه. نه تژ جاری نه وهنده م بژ لیک ده وه...

کویتخا دهستی چه په ی له سهر کتیه که ی که به دهسته راستی گرت بوی، هه لگرت و چاند

جاریک خوی به و لاولادا سووراند و گوتی:

- دیتنی چیا له خهوندا و چوونه سهر کیتو مانای نهوه یه ده بیته خاوهنی ملکیتی زۆر گهوهی هیندهی نهوهی چوکورواوا، یان نهوهی به پشتیوانیی کابرایهکی زۆر گهوهی وهک ده میرقیرات یان کویتخایهک، مالّ و سامانیکی زۆرت دهست ده کهوی. چوونه سهر کیتوی "عهرفات" یانی نهوهی تۆ له خودای گهوره نزیك ده بیتهوه و لای نهو نازیز ده بی.

نه گهر به داره کهت له بهردیک بدهی و ناوی لی بچۆریچ، یانی نهوهی دهوله مهنده ده بی و نه گهر دهوله مهندهشی، بهرکه کهتی تی ده کهوی و نهوهندهی دیکهت به سهردا دهباری. نیستا با بیینه سهر بزنه کیتوییه که. بزنه کیتوی حه یوانتیکی پی به خیره. جا نیستا با بزاین کتیه که له سهر بزنه کیتوی چیی وتووه و نیمه چۆنمان لیک داوه تهوه.

زه له جه وای گوی راکرتبوو گوشتت لی کردبایه وه ههستی پی نه ده کرد و له خویشیان شاگهشکه ببوو و کویتخاش ههستی بهوهی کردبوو.

دیسان دهنگی خۆی نه رمتر کردهوه و به له بزتیکی کاریگه رترهوه له سه ری رۆیی. نهوهنده به سۆزه وه قسهی ده کرد ده تگوت گۆرانی ده لی:

- دیتنی ناسکی خوتهن، مانای ژنیکی زان و دل به ره. وهک حۆری وایه، نه گهرچی به ته منیشه به لام خودا دیسانیش وای لی کردووه پیاوان هه ربۆی شیت بن. برینی سه ری بزنه کیتوی یانی نهوهی نهو ژنه سه رجییی کورنیکی گهنج ده کا و نهو گهنجهش خه ریکه له ناگری عه شقی نهو ژنه دا ده سووتی. نهوه یانی ژوانتیکی گهلنک خویشیان ده بی و تا هه تایه تامه کهی هه ر و له بنی ددانیاندا ده مینتتهوه. کهول کردنی بزنه کیتوی یانی نهوه یکه به رۆژی رووناک له گه ل کوره گهنجیکی نامۆ راده بویری و ده که ویتته رامووسان و ماچ و مووچان. خواردنی گوشتی بزنه کیتوی یانی نهوهی سهروهت و سامانیکی زۆر زۆرت له میردیکی هه ژده سالانی دهوله مهندهوه به میرات پی ده گا. نهو به شهی هه ر زۆر دلخۆشکه ره یه. بنیاده م نابیی هه یج کاتیک له خودای خۆی بی هیوا بی زه له جه. هه مووی نه وانه نیشانهی پيشهاتی باشن. دیتنی مار و نهوه یکه ماریک بزنه کیتوییه کی گه وهری قووت داوه، هه مووی یانی نهوهی لۆکه یه کی زۆر ده چنیته وه و نهو پاره یی له بری نهوه وهریده گری، له بن بهردیک ده یشاریته وه و رۆژ به رۆژ پتری دیتته سه ری. نه گهر ماره که هاتووه ته سه رت و جیوانیکی نه رمی بۆ راخستوی، نه وهش یانی نهوهی تۆ دهست له گه ل کابرایه کی زۆر گه وره تیکه ل ده کهیت. له گه ل یه کیک له ناغاکانی چوکورواوا. دوا یی یانی نهوهی که تۆ به هه لفرینی ده چیته به هه شت. نه گهر له خه ووتدا ماریک له زارته وه هاته ده ری یان نهوهی خۆی به سه رتا کیشا، یان جیوانی بۆ

راخستی، یانی نهوئی تۆ له پاشهمله خرابهیی نهو کهسهت وتوووه که متمانهی پیتته و خوۆشی دهویتی. نهگهر ههر واش بهردهوام بی لهسهردژایهتیکردنی، دلنیا به تیدا دهچی. نهکهی جاریکی دیکه خرابهیی نهو کهسه بلتی. به گیانی ئارقاویشهوه بهخهبرهاتن ههر نهوویه و مانای نهووشی ههیه که تۆ بوویتته دوژمنی موسولمانیک. ههروهها نهو مانایهش دهگهیهنی که تۆ زۆر زوو دهست لهو دوژمنایهتییهی ههلهگهت و دهگهپیهوه سه ریی راست. دیتنی ههژدیهاش یانی نهوئی تۆ بهقهسهی کابرایهکی خراب دهکهی. نهو ریک نهو ههژدیهایهیه که هاتۆته خهونت و خهونهکهش بهو مانایهیه که نهو ههژدیهایه ههچ خیریکی بو نهو خهلهکه نییه. نهوهش دهگهیهنی که نهو کابرایه دوژمنی گوندیهکانه و گوندیهکان مالدوژان و دهستهشکاو دهکا. بهلام ههر ههمووی نهوانهش بهو مانایهین که ناخری و ناکیبهتی ههموو شتهکان وهخیر و خوۆشی دهگهپی. نهو مارهی هاتۆته خهونی تۆوه، لایهکی سوور بوو، بهلام چون کهوتبووه تاریکییهوه تۆ نهتوانی بیبینی. سووربوونی ماریش یانی نهوئی گهغیکی به زیکوزاکوون و بههیز روژ و شهو له عیشقی تۆ دهسووتی و دهنالی و له خهیالی باوهشتا دهتلیتتهوه. مانایهکیشی نهوویه که نهو دهستی لهگهله تۆ تیکهله کردوووه و تۆ بهخۆت نهزانیهوه. کوپخا ئارهقهی کردبوو. دهستی لهسهر کتیهکه ههلهگرت. کتیهکهی ماچ کرد و خستیهوه باغهلی و ههستا. زهلهجهش لهگهلی ههستا و گوتی: "یاخوا لهسهرت گهریم، خهونم زۆر دیتبوون. خو ههر یهکیکیشیانم پی گوتی."

کوپخا:

- نیدی دههموئی کتیهکهه بفرۆشم. نیدی لهههوهوا خهون لیکدانهوهیهکه لهگۆرپی نییه. ویستم بو دواين جار چاکهیهکم لهگهله کردبی.

روخساره گهشهکهی زهلهجه لهناکاا سیس بوو: "وهک یه کیکه که نازیزنیکیان لی دابریبی:

- کوپه له دهووت گهریم سهفهراغا، کاری کردنی نییه نهیفرۆشی. من کردم تۆ نهیکهی. دوژمن ههلیخهلهتاند و نههاته لای تۆ. نهو روژانهی نهدههاتم نهمههزانی چ بکهه؟ وهک شیتانم لی هاتبوو خهریک بوو شیت بم. ههر ئاورم تیههه ببوو. خهریک بوو بخنکیم. نهوه ههسامهوه. باریکی قورسم لهسهر شانی لاچوو. کتیهکهمان مهده دهستی بینگانان. بیت و کاری وا بکهی، نهمن خۆلی کوئی وهسهر خو بکهه؟ نهگهر جاریکی دیکه هات و فریوی قسهی ناحهزانم خووارد یاخوا چاوهکانم کویر بن. خهلهتاندیانم.

کوپخا دهیزانی زهلهجه باشاری ناکا، بهلام نهشیدهزانی ئاوا سووک و سانا شل دهبی. گوتی:

- مه ترسه، خوشکى، خه مت نه بى. نه من له داخان وام گوت. نه گينا هه زار نه شره فېشم بده نى کتېبه که مان نافرۆشم. چما تۆ ده زانى نه وه کى نووسيويتى؟ ... "نه حاجى حه زره تى کاميل نه فه نى ميسرى" له يه مه نه وه... له کابه تولاوه هيناويتى، چما شيت بوومه ده يفرۆشم؟ چما نه وه په يدا ده بيتته وه؟... به لام نه تۆش نيدى نه خه له تى جار تى دى که فرىوى نه وه سه گه به ره لايانه بخوى. نه گينا وه باله کهى وه ستوى خۆت. خه ونه کانى دى که شت له و خواره له چو کور او را بۆ ليک ده ده مه وه. جارى بچۆ و له نيو گونديه کاندا خه ونه که تيان بۆ بگيرپه وه و بشلى تاشباش نه وه خه لکه سه رگه ردان و مالمويزان ده کا. نه وه هه ژديهامى هاتۆته خه ونه، نه وه. ده به وى گونديه کان هه لئوشى. گونديه کانيش بز نه کيويه که ن. تى گه بشتى؟ هه مووى نه وه شتانه يان تى بگه به نه. با هه مووان لييان روون بيتته وه... مه ترسه کتېبه که ش هى خۆمانه. که زه له جى به جى هيتشت، له بن ليوانه وه به خوى ده گوت: "راوه سته تاشباشى ليقه و ماو له کويتته. هه تيو تۆ ملانى له گه من ده کهى؟ نه گه ر هيتشم جگه له وه نه و تۆ کسوزه چلمنه، کهسى دى که ت به ده وره وه بميتته وه، ناوى خۆم ده گۆرم."

چۆه ختوه ته کهى و بانگى يه کى که له گه نجه کانى دراوسيانى کرد و پى گوت:

- دهى برۆ نه وه کستۆ تۆ غلوه گه واده م بۆ بانگ بکه بيتته نيره.

کۆستونۆ غلوه له رتوه هات.

کوينا که چارى پى کهوت، به تووره ييه وه قيت بۆوه و هه ر دوو قامكى به ره و چارى را داشت، ده تگوت ده به وى له چاوه کانى رۆبکا. به سه ريدا گوراندا:

- گه وواد... به و دوو په نجه يه م چاوت له پشته سه رته وه ده ردينم.

به ره لا، نه تۆ هه تا سه ربا زى ته واو کرد پى لاوت له پى نه کرد و به بى پى لاوت سه ربا زى که تته ته واو کرد. نه وه له سايه سهرى کيوه بوو؟ دهى بلى کافر بزائم! نه گه ر نه من عه ريزه م بۆ حوکمه ت نه نووسى بايه و نه مگوت بايه نه وه هه ر له مندالييه وه پى نه چۆته پى لاوت وه و گونديه کانى نيمه هه ر نازانن پى لاوت چيه، ناخۆ به زۆر له پى يان نه ده کردى؟ تۆ پى ت و ايه هه ويه ي (ته سه که ره) ته واو کردنى سه ربا زى يان پى ده داي؟ هه ي سپله. برۆ له پى ش چاوم ون به دهى. وستت نه يه ها؟

وهک شير هه لچوو بوو. له تووره ييان گيانى ده له رزى.

کۆستونۆ غلوه سهرى شۆر کرد بۆوه و به ترسه وه به بى نه وه ي وستى ليوه بى دوور کهوتته وه.

ديسان هه ر به تووره ييه وه نه مرى به گه نجه که کرد:

- برۆ نه وه "هه وا گۆره" بانگ بکه با بى.

ههوا گۆږ لهو دهوروبه رانه بوو. ههر له گهل دهنگي کويخاي بيست هات. گوندييه کان دوررت راوه ستابوون و بهوردی سهيری ههلسوکه وته کانی کويخايان ده کرد و به نيگه رانييه وه ده يانه ويست بزائن ناخریيه که ی ده بيته چی. "تۆيوز" "زه له جه"، "کۆستۆ نۆغلو" و قير سميل" و نيستاش ههوا گۆږ.... تاشباشيش ههر چاوه رپي بوو و خهريک بوو ده ته قی. به خۆی گوت: "کهس داوی نهو گهواده ی پي با نادری*." ههر نه وهنده قۆلی ههلمالی و ده ست پي بکا، کهس ده سکی له دوو ناکا. نهو کابرايه شهيتان دهرس داده دا.

زمانی بگاته ههر کهس ده بجه له تيني.

ههوا گۆږ هات. به قه لافه تیکي تووره وه پرسى:

- ها، چیت دهوی مام کويخا؟...

کويخا هيچ تووره ييه که ی ساتیک له وه پيشی پيوه نه مابوو. دامرکابۆوه. به روويه کی گه شه وه و له بزتيکی باوکانه وه گوتی:

- جارې وه ره تۆزتيک دانیشه. له ته نيستم دانیشه.

جييه که شی بۆ ديارى کرد.

ههوا گۆږ ههر وا به پيوه دردۆنگ بوو. دانيشی يان نا؟

- وه ره رۆله دانیشه. خۆ ناخۆم کورم وه ره. سهير که، نه وه ده گه يينه چوکورواوا. له وانه يه بتوانين کارنيکت بۆ بکه يين و نه وه نه هامه تيبه ش له کۆژ تۆ بکه يينه وه و نه جاتت بي لهو سهر گهردانييه ی چهند ساله له ريگه ی هاتوچۆی سهر بازخانه داى.

ههوا گۆږ وه که له کۆت و به ند دابې هه ناسه ی دهر نه ده هات، و هات به بي تا قه تي دانيشت. رهنگي به روخسارييه وه نه مابوو و ههر چنگه ئيسک و پيستيتک بوو. ديسانيش ههر وا به تووره ييه وه گوتی:

- نه گهر وا ده زانی بۆچی تا نيستا مشوورنيکت نه خواردوموه؟

- کوره نهو دهم نيتمه ده سه لاتمان نه بوو. لايه نگره کانی نيتمه هيچيان به ده ست نه بوو. نيتمه نه وه تازه به ده سه لات گه يشتووين. چما رۆله تۆ نازانی؟ ههر بگه يينه چوکورواوا سهر گه روره کان لهو حاله ی تۆ ناگادار ده که مموه و ده ليم نهو کوره دهر به دهر و ليقه وماوه. يان له سهر بازی

* داو بادان: دهره قه ته اتن به فيل. هه ژار له وه رگيترانه که ی خه يامدا ده لي: "خوا داوی دهناره داوی نهو با

رایگرن و هەر ئاوا به نهخۆشی سهربازیه‌که‌ی پی ته‌واو بکه‌ن، یان بینیره نهخۆشخانه و چاره‌سه‌ری بکه‌ن یان له سهربازیه‌که‌ی خۆش بن. ده‌لیم خودا هه‌لتیناگرێ. ئه‌و کوربه‌تان نه‌وه‌نده بۆ گۆرینی هه‌وا له سهربازخانه‌وه ناردوه گوند، هه‌تا هه‌موو گوندیه‌کان ناویان نا “هه‌وا گۆر”. له‌سه‌ر داواکه‌ش سوور ده‌م. چهند مانگت سه‌ربازی ماوه؟

هه‌واگۆر گوتی:

- پینج مانگ.

- که‌وابوو زۆرت ماوه.

- دیسانیش ده‌بی بچم. دوا‌ی نه‌وه‌ی دوو رۆژ له نهخۆشخانه ده‌تخن، دیسان ده‌لین بگه‌رپه‌وه

ئاوایی.

- هه‌نم، هه‌نم، هه‌نم، نابێ ئه‌و جاره بیلّم وا بکه‌ن. ده‌بی حه‌قت بستینم. به‌یانی ده‌چمه خوارێ. وهره له‌گه‌ڵ خۆم ده‌تبه‌ نه‌ده‌نه و پيشانی گه‌وره‌به‌رپه‌سه‌کانت ده‌ده‌م. هه‌ر بۆیه‌شم بانگ کردی، له‌بیرت نه‌چی. رۆژیک دوا‌ی نه‌وه‌ی چوونه نیو کیتلگه‌ی لۆکه‌وه و جی قوونی خۆتان خۆش کرد، وهره لام تا له‌گه‌ڵ خۆم بته‌به‌مه نه‌ده‌نه، باشه؟

هه‌واگۆر دیسانیش به‌ تووره‌یه‌وه گوتی:

- باشه.

جا هه‌ستا.

خه‌ریک بوو ئیواره داده‌هات. کوێخا بیری کرده‌وه که ده‌بی خۆراگر بی و نه‌مشه‌و هه‌تا

به‌یانی هه‌لسوورپ بۆ نه‌وه‌ی ئه‌و تاشباشه لیتی روون بیه‌ته‌وه حیزب بازی یانی چی؟

“گوملکسیز کۆنه یاغی و پیاوکوژه. هه‌ر نه‌وه‌نده و شتیکی قبول کرد، سه‌ریشی تیداچی پاشگه‌ز نایه‌ته‌وه. له هه‌یج که‌س و هه‌یج شتیکی ناترسی. گه‌رچی بۆره خزمایه‌تییه‌کمان هه‌یه به‌لام گوری سه‌گ له‌و خزمایه‌تییه‌ش. کابرایه‌کی که‌لله‌ره‌ق و لاساره. ئه‌و جوژه که‌سانه بۆوه نابن ده‌میان له‌ ده‌می بنی. ده‌بی چاریکی بکه‌م. زیاتر له‌ سی که‌سی له‌ ده‌وری خۆی کۆ کردووه‌ته‌وه. نه‌گه‌ر بچته لای تاشباش جی به‌تاله‌که‌ی پر ناکریته‌وه. ئه‌وه بۆوه‌ی نابێ به‌رۆژی رووناکی بیدوینی. حه‌یای پیاوی ده‌با، پیاو له‌ ماله‌که‌ی ده‌کاته ده‌ره‌وه. ده‌بی لیتی گه‌رپی شه‌وی به‌سه‌ردا بی و هه‌موشۆ نه‌می. ”

شله‌ژابوو.

“گوندی بۆ چاکه‌ی نابن. هەرچی بۆیانی بکه‌ی بی سووده. خۆیان بۆ بکووژی، نابرووی خۆت ببه‌ی، هزار دهرکه‌یان بۆ بکه‌ی بۆ نه‌وه‌ی تاله‌موویه‌کیان له‌سه‌ری که‌م نه‌بیتته‌وه، گیسانی شیرتتیان به‌قوربانی بکه‌ی، دیسانیش به‌لایانه‌وه پووشیکه. هەر نه‌وه‌نده شتیکت پیتوه بیسن، وه‌ک گورگی برسی هه‌لده‌کوته‌سه‌رت. ده‌بی هەر خۆت له‌که‌مایه‌سییه‌کانیان* بزانی و سواریان بی و گویت به‌ناله‌نووزانه‌وه‌یان نه‌بزووی. هه‌مووی خه‌تای حوکمه‌ته. حوکمه‌ت رووی پی داون. خه‌تای که‌س نییه‌ حوکمه‌ت نه‌بی.”

“ئه‌وانه‌ دینی ده‌نگ بدن و حوکمه‌ت هه‌لبژێرن. ئه‌وانه‌ن حوکمه‌ت دروست ده‌که‌ن. هه‌می ترحیو، ره‌حه‌ت له‌دایکی، نه‌و حوکمه‌ته‌ی خوله‌پیتی دینی قوونی خاوین ده‌بی. چه‌نده‌شیان قسه‌ی ئۆیوز مه‌حمو بۆ گرنگه. له‌کاتی هه‌لبژاردنیدا حسیب بۆ خوداش ناکا. ده‌بی دوو روژان بچیه‌ دهرگای مالتی و له‌به‌ری به‌پارێتته‌وه بۆوه‌ی ده‌نگ بداته‌ نه‌و که‌سه‌ی تۆ ده‌ته‌وی. ده‌ی باشه، ده‌نگ بدن و نه‌یده‌ن چیه‌ی؟ کوره‌ خۆ نه‌و حوکمه‌ته‌ش که‌س نازانی چ ده‌کا. هه‌رچی ده‌یکا پووشیک ناهینی. ئه‌وانه‌ چووزانن حوکمه‌ت یانی چی؟ ناخر چۆن ده‌کرێ نه‌و حوکمه‌ته‌ تیبگه‌یه‌نی و بلتی باه‌ ئه‌وانه‌ سی سه‌ر بزنیان پی ناژمێردری و بۆیان به‌خێو ناکری.

“ناگری نه‌و فیتنه‌یه‌ له‌گۆری عیسمه‌ت ئینۆنۆوه‌ هه‌لدایسی. کویتخایه‌کی گه‌وره‌ که‌ بنه‌ و بنه‌چه‌کی کویتخا بووه‌ ده‌بی بیت و له‌به‌ریان به‌پارێتته‌وه بۆ نه‌وه‌ی لای بگرن. نه‌گه‌ر له‌ ده‌ستیان بی و به‌کیکی دیکه‌ بدۆزنه‌وه‌ که‌ به‌توانی کویتخایه‌تییه‌که‌یان بکا، خوا ده‌زانی ده‌چن ده‌نگ ده‌ده‌نه‌ نه‌و. ته‌نازه‌ت نه‌و ئۆکسوزه‌ چلمه‌نش کویتخایه‌تییه‌که‌یان بۆ بکا ده‌نگی ده‌ده‌نی. به‌لام نه‌و گونده‌ که‌سی تیدا نییه‌ میوانداریتی حوکمه‌ت بکا و دهرگای له‌سه‌ر پشت بی و قسه‌ی باشی بۆ بکا. نه‌گه‌ر به‌کیکیان ده‌ست بکه‌وی، نه‌و کویتخا ره‌سه‌نه‌ی خۆیان فری ده‌ده‌ن و هەر چاویشمان لی ناکه‌نه‌وه.

“نه‌گه‌ر نه‌و فره‌ته‌نه‌یه‌ی عیسمه‌ت نه‌بوايه، چما تاشباش نۆغلو ده‌یتوانی خۆی له‌ من جوی بکاته‌وه؟ هەر هه‌مووی خه‌تای عیسمه‌ته. ناخ عیسمه‌ت. چما ده‌هیلتم جارێکی دیکه‌ بییه‌وه سه‌ر حوکم؟ چۆن ده‌هیلتم تاچه‌ ده‌نگیکیش له‌و خه‌لکه‌ وه‌رگری که‌ خه‌ریکن سواری سه‌رمان ده‌بن؟ هه‌تا نه‌ من زیندووم، ناهیلتم تاچه‌ ده‌نگیکیش ره‌شیشته‌ پی بدن. نه‌و خۆله‌ خۆت به‌سه‌ر خۆتا کردووه. جا بیخۆ. نه‌وه‌ گوری تۆیه‌ ئیمه‌ ده‌شیلین. جا بزانه‌ نه‌و پی په‌تییانه‌ی سواری

* که‌مایه‌سی: که‌موکورتی. مامۆستا هه‌زار له‌ وه‌رگێرانی خه‌یامدا ده‌لی:.....

نیمه‌ش که‌ نه‌هاتبوین وه‌کو خۆی وابوو..... لیشی ده‌رده‌چین که‌مایه‌سی ناهینی

سەرى ئىمەت كۆردى ۋە بە دەردى خۆت حۆكەمتتە دايا دەستيان، تاقە دەنگىكىش چىيە پىتى دەدەن؟ ناخ عىسمەت، ئەگەر تۆسقالىك ئەقلىت لە مېشكىدا ھەبى شەرته ئەو سىتلا ئەمەتاشم. بوويە پاشا، بوويە سەركۆمار، بەلام فایدەى چى. چما پىساو بە دەستى خۆى گۆپرى خۆى ھەلدەكەنى؟ دەلتىن عومرى پىرە مەرىكت ماوہ. دواى ئەوہ چاوت بە پىشتەسەرى خۆت دەكەوتتەوہ ۋە چاوت بە سەركۆمارى ناكەوتتەوہ. ئەوہ تاشباش نۆغلىوت لەسەرم كىردووتتە كەلەگا، ۋەللەھى بىشەرم، لە بايىشم خۆشتر وىستىتى، شەرته لایەنت نەگرم. كابرايەكى پۆستى گىنگى سەركۆمارى بە دەنگى چەند كەسىكى پى پەتى بداتە دەستى يەكىكى دىكە، چۆن دەتوانى نەتەوہىكى ناوا گەورە بەرپۆ بەرى. ھاورپى، ئەمەن ئەوہى پاتشايەتتەكەى بداتە يەكىكى دىكە، بە پىاوپىكى ژىرى نازام. جا چ ناوبانگت تا ئەو پەرى فەرەنگىستانىش رۆپى ۋە چ سىاسەتوانىكى گەورەش بى، ئەتۆ بەكارى ھىچ ناىەى ھاورپى. جوان تى بگە. بىيادەم كە دەپەوى كارىكى ناوا بكا، چۆن ناىە لەگەل دەوروبەرەكەى خۆى، لەگەل كوتخا ۋەفادارەكانى خۆى، راوتۆ بكا؟ چىي نەمابوو لە سۆنگەى تۆدا چارەپەش بىن ۋە ھىيا ۋە ناموسمان بچى. باش بوو زوو دەستەوداوتىنى كابراى بالەكەى دىكە بووین. مىللەت ھەمىشە دەبى پىتملى حۆكەمتەكەى بى. ئەتۆ ئەوہ نازانى؟ خۆ ئەگەر نەشتزانىبى ئەوہ فىرى بووى. فىر بووى بەلام كار لە كارى ترازوہ. جا ئىستا كالك بە چۆكت بشكىنە. دەولەت بالندەيەكە ئەگەر لىت ھەلپرى ۋە ئىدى بۆت ناگىرپتەوہ ھاورپى. جا ھەر خۆت بكوژە. ھەر پەلە قاژە بكە، ئىدى نەھىلن تەنەت بەلاشیدا برۆپتەوہ. جا ئىستا ئەگەر تەنەت ھەموو خەلكىشت لە پىشت بىن، چما ئەوان بە دەنگى دوو سى رەشورپووت سەركۆمارى دەدەنەوہ بە تۆ؟ تاشباش نۆغلو كەرى نىر بە گون دەناسى ۋە بىيادەم ۋە نىرەكەر لىك جوئ ناكاتەوہ. ئىستا لە ئىمەت كىردووتتە بىيادەم ۋە لە منت كىردووتتە پىساو، ئەمەن تەنەت نەھىلم ئەویش دەنگت بداتى. جوان ۋە زەرىف گوت لى بى ۋە ھىچ خۆت ئەزىت مەدە. ناخ عىسمەت ناخ. ئەگەر سەردەمى تۆ بوایە... نازام دەبى چىت لى بكن؟... خۆ ھەلتگرتەوہ بەلام زىانت بە ئىمە گىاند. بزىكى گپرى مىگەلىك گپرى دەكا ھاورپى، جوان گوى بەدە...”

بەبى ئەوہى دەم لە خواردن بدا ھەر بە جلوپەرگەكانىيەوہ چووہ بىن لىفەكەيەوہ. توورە بوو. ماوہىكى زۆر چاوى لە نەستىرەكان برى ۋە بىرى لە عىسمەت پاشا ۋە كارەقۇرەكانى كىردەوہ.

سەرى لەو کارانەى دەرنەدەچوو. ناخرى گەيشتە ئەوەى كە بنیادەم ئەگەر پیر بوو، ھەر راي بەسەر دى.

ھەمووان لە شیرن خەویدا بوون. ناگرى بەردەم كەپرەكان وردە وردە دادەمركانەووە دەكووژانەووە. لەو بەرى ھەوارگەكەووە، مندالتيكى ساوا بى پسانەووە دەگريا و داىكەكەى بە خەوالتويى و توورەبىسەووە لایەلایەى بۆ دەكرد.

كویتخا لەبەرى گران بوو بچیتە لای گۆملىكسىز ئۆغلو. ئەى ئەگەر ھەر وەخەبەر ھات و دەستى كرد بە جنيودان و ھەموو خەلكەكەى راست كردهووە، خۆ كویتخا ھەيای دەچى و ئىدى لە نيو گوندیپەكاندا سەرى ھەلناىە. بەلام چار نەبوو. ھىچ رتيەكى دىكە نەبوو. دەبوو بچى و لەبەرى بپارتيەووە.

جارتىكى دىكەش گوتى: "ناخ عىسمەت، ناخ"، لە قەرەوتلەكەى ھاتە خواری. داھاتەووە و لە سەتلە ئاوەكەدا دەموچاوى شوشت. دواىى بەبیریدا ھات دەستنوژ بگرى. دەسنوژەكەى ھەلگرت و برتيكى دوغا كرد. بەسپاىى وەبى ئەوەى بىتلئ كەس گوئى لە دەنگى پىلاوى بى، خۆى گەياندە كەپرەكەى گوملىكسىز ئۆغلو. بەسەر سەرىبەووە راوہستا. گوملىكسىز ئۆغلو بالیفەكەى بە پنچكە گىايەكەووە نابوو و لىتى خەوتبوو.

لە تەنىشتى ھەلترووشكا و دەستى لەسەر شانى گوملىكسىز ئۆغلو داننا. ھەر دەستى وەشانى كەوت، گوملىكسىز ئۆغلو راپەرى و لەسەر جتيەكەى دانىشت و بە دەستەكوتە لە شتيك گەرا. ديار بوو كە چەكەكەى دەگەرا. ئەوە خووى سەردەمى ياغيبونەكەى بوو. كویتخا تىتى گەيشت. بە دەنگىكى نەرم گوتى: "منم براكەم. كویتخا سەفەر. ئەمنم ھاتووم. بەرلەوەى دەست بە جنيودانى بکەى، گوئى بدە قسەى من. لەوەى لەخەوى شیرنم كردى داواى لىبوردن دەكەم."

گوملىكسىز ئۆغلو ھىشتا لە بن بالیفەكەبەووە دەستى لە چەكەكەى دەگىرا. كویتخا دەستەكانى گرت و گوتى: "كۆرە منم، من سەفەرم. خۆم لە مالىت ھاويشتووە. گوئى بدەبە. شتيكى گرنگ قەوماووە. تۆخودا ھەستە."

گوملىكسىز ئۆغلو ھەستا. دەستى لە نيو دەستەكانى ئەو ھىنا دەرى. بەخۆى ھاتبۆووە. بە توورەبىسەووە پرسى:

- سەفەر...؟

كویتخا بە ترسەووە گوتى:

- ئەمنم برالە...

گوملیکسیز ئۆغلۇ برېك مات بوو. جا پرسى:

- ئەو بەر نىوۋەشەو لىرە چ دەكەى؟

كۆيخا ديسان دەستەكانى ئەوى گرتەو:

- وای دانى كورتم كوشتووه و خۆم لە مالت ھاويشتووه. دەرم مەكە. بەسەرمدا مەنەرئەنە. ئەنگۆ بنەمالەيەكى نەجيم و رەسەنن. ئەوۋەندەتان خەلك كوشتووه ھەر لە حساب نايەن. ئەنگۆ بنەمالەيەكى ئەوۋەندە رەسەنن كە تا ئىستا كەس پىي شك نايە يەكىكتان لە نۆتندا مردبىتن. ھەر ژنەكانتان بە گوللە نەمردوون. ئەمن باش دەزاتم. دەزاتم و لە بەرامبەر رەسەنبوونى بنەمالەيەكى “ گوملیكسىز”دا سەرى كپنۆش دادەنۆتيم. ئەنگۆ گورگى بنیادەمانن. وەك ئەو گورگانەي خۆ دەخەنە دانگەي مېگەلانەرە، خۆ بە تاقمىك خەلكدا دەدەن و نىچىرى خۇتان دەگرن و دەيبەن. ئەمنىش چونكە بۆرە خۇمايەتیبەكم لەگەل بنەمالەيەكى گوملیكسىز ھەيە، شانازى دەكەم و خۆم بە پىار دەزاتم. ھەربۆيەشە برالە، دەزاتم نەرتى بنەمالەتان وايە، تەنناتە دوژمنىش بىتە دەرگەتان رووى ناشكىنن. ھەر كەس بەچىتە دەرگای مالى گوملیكسىز دوژمنىش بى، بە ھەناسەساردى و دەستى بەتال ناروا. ئىستاش ئەمن، كۆيخا گوندىكى گەورە و گران، سەرۆكى دەمىرقىرات، دوژمنەكەي عىسمەت پاشا، كورەكەي كۆيخا خدر بەر نىوۋەشەو ھانام بۆتۆ ھىناوہ. وای دانى كورم كوشتووى و خۆم لە مالت ھاويشتووه، مالى تۆش نا مالى گوملیكسىز ئۆغلۇ.”

دەستەكانى ئەوى بە سىنگىيەوہ نا و گوشىنى:

- ئەمن ھاتوومە لات بۆوہى لە نىو خەلكدا ھەيام نەبەي و پشتم چۆل نەكەي. پشتم و پەناي من تۆي. قەلاي من تۆي گوملیكسىز ئۆغلۇ. تۆ نوورى بنەمالەكەي گوملیكسىزى. ھەر كەس داوايەكى لەو بنەمالەيە كەردبى، ناھومىديان نەكردووه. ئەمنىش ھاتووم پىتە بلىم پشتم بگري. پەنام بۆ ھىناوى. گوندىيەكان ھەموو لاي ئەويان گرتووه. ئەمن مەلى بى پەر و بالم. ھاتووم بلىم وەبن پەر و بالى خۆتم دە... جا دەلتى چى؟...

گوملیكسىز ئۆغلۇ لەسەر جىي خۆي وشك ببوو. ھىچى نەدەگوت، بى دەنگ بوو.

- ئەتۆش ھەرشتىكت لەمن بوى لەسەر چاومى دادەنيم. دەي برالە، دەلتى چى؟

بەسپايى شانى راوہشاند: “ھا؟ چۆن ناتوانى پشتمى كابرەيك بگري كە لە نىو گوندىكدا بە تاقى تەنى و بى پشتم و پەنا ماوہتەوہ و ھاناي بۆ ھىناوى؟ بنەمالەيەكى گوملیكسىز پشتم و پەناي لىقەوماوان و رەتىنراوان و تىھەلدراوان و، ھەرۋەھا خزم و كەسى خۇيان بوون. ئەتۆ ناتوانى ديسان وەجاغى ئەو بنەمالەيە روون كەيەوہ؟..”

گوملیکسیز نۆغلو قورس و قایم گوتی: "وايه، وايه... و بى دەنگ بوو. جا لەسەرى رۆیى:
- بنەمالەى گوملیکسیز نیستاش پشت و پەنای لیتقەوماوان و بى پەسیوانن.

دیسان مات بۆوه. دواتر سەرى هەلینا و دەستی پى کردەوه:

- جا تۆ که ئەمشەو هاتووێه دەرگای من و پەنات بۆ هیناوم و باش دەشزانى بنەمالەى
گوملیکسیز چۆن بنەمالەیهکن، دەشزانى بە دەستی بەتال و بەناھومیدی لەو دەرگایە ناگەریتەوه،
برۆ و خاترجەم لى بنوو. بنەمالەى گوملیکسیز پشتیوانتن. ئەگەر تاشباش نۆغلوش پىش تۆ
هاتبایەتە دەرکم، چونکە حەقیقتى، بنەمالەى گوملیکسیز لەگەڵ ئەو دەکووتن.

بەلام نیستا که تۆ هاتوو و ئیمە ناتوانین بە دەستی بەتال بتگێرینەوه و تا نیستاش شتى
وامان نەکردوو. ئەوهى داواى کۆمەگى لیمان کردبى ناھومیدمان نەکردوو. بۆیەش لەگەڵ
ئەوشدا تۆ ناحەقى، و مافی گوندییان دەخۆی و دەیاننیریتە کینلگەى بى حاسل و بەرھەم، برۆ
جاریکی دى کارى وا نەکەیهوه.

کوێخا گوتى:

- نایکەمەوه، ئىدى نایکەمەوه. تۆبە، تۆبە، مەمنوونم. خودایە وەجاغى بنەمالەى
گوملیکسیز هەرگیز کوێر نەبیتەوه. هەلبەت تا بیاوى وەك تۆیان هەبى کوێر ناییتەوه.
و هەستا.

گەرپایەوه مالى. چۆوه سەر جیپەکەى و راکشا. بارىکی قورسى لەسەر شانى لاچووبو.
نیستا هەر "تۆککەش داغ کوردو" مابوو بیدوینى. کابرایەکی لەسەرخۆ بوو. دین و
نیمانیکی باشى هەبوو. لە هەموو ئاوایدا هەر ئەو بوو سەرى چووبا نوێژى نەدەچوو. بەرمالى
لەسەر ئاوى دەگەرا. هەموو ئاوات و ئارەزووى ئەوه بوو بچیتە حەجى. هەر بۆیەش لەگەڵ ئەو
پیرییدایا پتر لە هەموو خەلکى گوندى لۆکەى کۆ دەکردهوه. لەو پارەیهى وەسەرپەکی دەنا،
دیناریکی خەرج نەدەکرد و هیچى بۆ ژن و مندالەکەى نەدەکرى. ئەگەر ئەو قوماشە جاوهى لە
مالەوه خۆیان دەیانچنى نەبوايه، رووت و قووت دەبوون. بەلام زۆر لە مێژ سالا بوو ئەو
پارەیهى بۆ حەج پتویست بوو هەر نەیدەگەیاندى.

- ئەتۆ تۆککەش داغ کوردو"ت پى دەلین. تۆ پیاوچاکى. موسولمانى راستەقینەى. مالى
کەست نەخواردوووه. بە پاکى لە دایک بووى و بە پاکیش دەمرى. تەنانەت بە گەنجیتیش
دۆخینى حەرەمت نە بۆ ئافرەت کردوووتەوه و نە بۆ ئاژەل. ئەو تەمەنەت تا ئیترە بە پاکى
هیناوه، بە پاکیهوه ژیاوى. سەبى رۆژى لە قیامەتتى، کە گەیشتییه دیوانى دادپەرورەبى

خودای و کړنښت برد، گوناحيکت نيبه که خودا لیت پېرسیتتهوه. ده لې: "ته ی بېندهی خودا، نۆککه ش داغ کوردو، نه من هیچ پرسیاریکم نيبه لیتی بکم. نهوه کۆشکیتکم له بههشتی بژ ناماده کړدوی له ویستگه کهی نه دهنه رووناکتره. بړۆ و له کۆشکی خۆتا دانیسه و کهیفی بکه و چیژ وهرگره." جا ژنه کهشت ده نیرنه لات و چل دانه حۆری جوانیشت ده نیرنه خزمه تی. حۆری چ حۆری، هه موو کچی ده ست لینه دراو. چل کوره لووسکه شت ده دهنی بۆ نه وهی ده ست و نه زهر له بهر ده مت راو ه ست. ناوی که وسه ریش وه ک شراب به بهر ده متدا ده روا. هه تا چار هه تر ده کا باغ و بیستانه. هه موو لک و پۆیان له بهر ده ستی تویه. خۆیان میوه گه یوه کانیان دیننه بهر ده مت و چاره یی ده بن بیاخۆی. شو و رۆژ له هه موو میوه کان، هه موو جۆره کانی خواردن، هه نگوین و شیری مریشک ده خۆی. وه ک خه لکی نه م دنیا به ش گوو ناکه ی. نه و خواردنه ی ده یخۆی وه ک ناره قه له گیانته وه دیته ده ری. نه ویش نه ک وه ک نه و ناره قه یه ی له کاتی لۆکه چینه وه دا ده یکه ی، ورده ورده بلیتی و نه لیتی ناره قه ده که ی و ناره قه ی گیانت، جاروبار بۆنی میسک و عه تر ده دا و جاروباره ش بۆنی سووره گوو و گوئی نیرگز و هه ندی جاریش بۆنی پنگه و گه لای سنویه ر. جاروباره ش بۆنی گلی باران لیدراو. نه تو هه رکات حه زت له هه ر عه تریک بی بۆنی نه و عه تره ده دات. گۆشتی چه وری قاز و مراوی و سویتسکه، وه ک هه نار، به سووره وه کراوی دیته بهر ده مت. هه ر ده یخۆی و ده یخۆی. "تیدریسی نه بی" به بی مقه ست و به بی دوورینه وه له هه وریشمی بی خه وش، جلویه رگی پر به بهری خۆت بۆ ده دووری. ره نگه کانی سومای چاو ده بن. جلویه رگه کانت وه ک گوئه کانی "نۆزوون یایلا" ده بریسکینه وه. هه موو رۆژی ده یانگۆری. به بی نه وه ی خۆت ناگات لی بی، چه ندی به توی جلویه رگه کانت بگۆردین، له نا کاو ده بینی گۆراون.

"هه ر نوین و بانت بوی، چیی مه ل و په له وهری تووک نه رم هه ن دین و نه رمترین تووک و په ری خۆیانت له بهر ده م کۆشکه که دا بۆ هه لده رپژن هه موو بۆتۆ ده بنه نوین و بان. هه ریویه شه له م دنیا به دا خه وتنی له سه ر عه ززی وشک و ره ق، خیرد و پادا شتی هه یه. ده ستی ماندوو له سه ر زگی تیره هاوړی.

"نه و خه لکه دل کویره له و شتانه تیناگه ن. تینه نه وه شه یان که ری کړدووین و بووینه ته دیلی نه فسی ناژه لیبی خۆمان و له و شتانه تیناگه یین. به لām تو ده یزانی.

"له ری له کۆشکه که تا هه و نه سارده و نه گه رم. فیتکه. وه ک هه وای رۆژه کانی سه ره تایی هاوین که هه موو ولات ده بیته گوئزار و خوینی بنیاده م وه کول دی. فیتک و سامان. هه ریویه شه

خېره، بنيادهم لم دنيايه به روت و قوتی بگهړې بؤ شهوی جهستهی تاقهتی سهرمای توند و تاقهتپری همبې، کس بهوه نازانی. تۆ دهزانی. نهویه همموو خه لکه بې ناقله کوی شم گونده کار بؤ دنیا ده که بهلام تۆ بؤ کوشکه کوی خۆت له بههشت تیده کوشی. تازه گالته شت پې ده کهن.

“ راسته مه زراکوی کورې میرالای، وشک و بې بهرهمه. بهرهمه کوی ناگاته نیوهی مه زراکای دیکه. نهوه به زیانی من و تاشباش و گوندیه کانی دیکه یه. که لاکي دنیا چاوی دلمانی کویر کردوه. نیمه به شوین مه زرای به پیت و بهرهمه کوی زوره وهین و توش به شوین کاری سخت و داهاتی حملا له وهی. تۆ پیت وایه کارکردن له مه زرای پر پیت و بهرهمه کوی لۆکه هله گرتنه وهی زور و وهرگرتنی پاره به ناسانی، ده بیته هوئی شهوی لهو دنیا دیوارکی کوشکه کت پرووخی. تۆ ده بې پارهی چوونه حه جه کت له وانیتر به زه حه تتر کؤ بکه یه وه بؤ شهوی له هه نته شی خودادا له وانیتر جیاواز بی. ده زانی نه من نه وه همموه هه وله بؤچی ده ده م؟ نه من ده لیم لهو گوندهی نیمه دا هه ر یه که نه فرمان هه یه نیه تی کردوه بجیتته حه جی. نه وه کابرایه نابې بجیتته کینلگه و مه زرای پر پیت و بهرهمه کوی به ناسانی پاره ی وه گیر بکه وې و مالی دنیا چاوه پاکه کانی نه وه کویر بکاته وه. نه وه کات نه تۆ نه و نیاز پاکیه ی منت له بیر ده چی و ده چی وه شوین تاشباش نؤغلو ده کوی و له وې کوشکه کت ویران ده کوی و ناوه که وسره کت ده که یته زه لکاو.

“نه وه ده می من ده مه ریست پاره له گوندیه کان کؤ بکه مه وه و تۆ نه تدامی، ده زانی بؤچی قهره وینله کت لم لی نه ستاندی؟ گوتم با له سه ر زه وی بنوو. ده زانی بؤچی ده ستم به سه ر رزق و ده غل و دانه کتدا گرت؟ گوتم با برسیتی بکیشی. نه من بؤ خه رج و موخاریجی خۆم مانگا که تم فروشت، گوتم با مالی دنیا ریگه ت لمی چه واشه نه کا. بؤخۆت باش ده زانی نه من له ریگه ی چاکه و خیردا چهنده ده ستی تۆم گرتووه. به لام تۆ سپله ی و پې نازانی له گه ل نه وه شدا که مالی دنیات پې هیچ نییه، به لام تۆش بنیاده می ئیدی.

“جا با ناموزگار یه کت بکه م. نه تۆ چاو و دلّت تیرن، به لام می شکت کای تیدایه. نه قلت نییه. له کتسیدا ده فرمانوی: نابې بهرهمه نگاری خودا ببنه وه و کافر بن. خودا کییه؟ تۆ به، تۆ به، نه ستمه غفیرولا... فرمانه وایه که هیچ کس ناتوانی سهر پیتی بکا. ... نوینه ری نه وه له سه ر زه وی کییه؟ حوکه مه که مان... ده میر قیراته که مان... نوینه ره کانی حوکه مت و ده میر قیراته که مان له گونده کانا کین؟ مه لبه نندار و “توفیق نه فنه ی”... نوینه ری مه لبه نندار و توفیق نه فنه ی له گونده کان کییه؟ کویتخا که مان... کویتخا که مان کییه؟ من... ده ی باشه به و پنییه دزایه تیکردنی من یانی چی؟

ھەر خۆت بلای یانی چی؟ ئەمن نائیم. ئەو بەشەى دەبى خۆت بیری لى بکەیتەو و بیزانى... دەبى بیر بکەیتەو و ئەو کۆشکە گەورەبەى ئەو ھەموو سالاھ بە رەنج و نازار و کۆرەو ھەبەو بە چنگ و ددان و بە برسیتى و چارەڕەشى پىکت ھىناو، بە فووبەك خاپوورى نەكەى... جا چۆن دلت دى تىكى دەى ھاوړى؟ حەیف نىبە ئەو ھەموو زەحمەتى تۆ کىشاوتە ھاوړى؟ یانى تاشباش تۆغلوت پى لەو کۆشکە گرنگترە کە لە بەھەشتى ھەتە ھاوړى؟ ئەمن ئەو دەرۆم. تۆ راوہستە و بیر بکەو. ئەوئەندە بیر بکەو تا بەیانى خەو بەچاوتا نەبە. تۆبە بکە لە گوناخەکانت و ھەول بەدە خودا بپروا بکا کە تۆ بە نەزانىن لە رىگەى ئەو و لە سىراتولوستەقىم لات داوہ. ئەوکۆشکە بە ھەموو کەس ساز نابى. کوا نىستا پیاوړى دلپاک لە کوى دەست دەکەو؟ خوا سەلامتت بکا. خودات لە گەل بى. سلاو لە محەمەد و گیانە پاکەکەى.

خۆشحال بوو. قەسەى زۆر باش و کارىگەرى بۆ تۆککەش داغ کوردو کردبوو. تۆککەش داغ کوردو ھىچ وەلامىكى نەدابۆو و بەردەوام لە بن لیوانىبەو دەغای کردبوو. جاروبارەش گوتبوو: "خودایە تۆ رەحم پى بکە و نەجاتم دە." ھەر ئەوئەندە.

- کورە ھۆى "دوردومان"، ئەو تۆ چ پیاوړىكى؟ پیاو ناچار دەکەى بەو نىوہ شەوہ بىتە مالت. دواى ئەوہى ھەموو مەزراکان گىراونەتەوہ تازە رادەپەرن؟ سالتى دادى بۆخۆتان بچن و مەزرا و کىلگەى بگرن. گوندیتان تىن داو و وەشوین خۆتان داو؟ ئەوہ یانى چی؟ کورە، نەگەرچوونە خواری و نەتانتوانى کىلگەى بدۆزئەوہ بۆ لۆکە رىنى، چ وەلامى گوندىبەکان دەدەنەوہ؟ کورە تۆ ئەرە سى سالتى رەبەقە ناتوانى قەرزەکانى عادىل ئەفەنى بەدەیتەوہ. گۆندىزۆتک بۆ ئەو پىرە بابەت پى ناکردى. ئەوہ داىنى چوون و کىلگەکەبەکتان پى نەگىرا و لەو نىوہ پاستى چوکورواوایە رووت و فەیت مانەوہ، ئەمنىش نىدى ناھىتەم بىنەوہ نىو ئەو مەزراىەى خۆم گرتوومە. ئەوکات چ جوابى عادىل ئەفەنى دەدەبەوہ دوردومان؟ چ جوابى گوندىبەکان دەدەنەوہ؟ ئەو کارانە مەکەن. بەزەبىتان بەو گوندىبە بەستەزمانە لىقەوماوانەدا بى. ناخرى و ناقتىبەتیکى باشى نابى بۆتان. جوان تى بگەن. لە بەرامبەر یاسادا بە تاوانبار لەقەلم دەدرىن.

- درۆیان مەکە مامە. بەسە درۆ و دەلەسە. یاسا بۆ بە تاوانبارمان لە قەلم دەدا؟
 - لەبەر ئەوہى ئەنگۆ فىلەباز و گزىکارن. یاسا بپرگە بە بپرگە نووسىوتى. چونکە تۆ کوئخا نى نازانى... بپرگەى یەکەم دەت... با پىشت بلیم بى دەنگ بە. تۆ بۆت نىبە گوندىبەکان بچەلەتینى و تىوئان بکەى بۆ راپەرىن. لەو گوندەدا شتى زۆر سەرووسەمەرەت لەسەر دەلین. گۆيا تۆ گالتە بە نایىنى نىمە دەکەى و رىگەى خرابەت گرتۆتە بەر. دەمت لىک نى. ئەگەر

ئەو قسانەى جەندەرمەكان لەسەرت دەيلتەن بە گوندییەكانى بلیتم و لەقارى بدەم، كات لە پیتستی سەرى داخن... لەبیرتە ئەو مەسەلەى "كلاوہ گەرگەریبەكە؟" ... تینگەیشتى؟ ... وایە تۆزیت و زیرەكى، بەلام ئەمنیش ھەرچى ھەزم لى بى لە دەستم دى. شتت زۆر لەسەر بە بەلگەوہ. جەندەرمەكە پیتی گوتم، ئەتۆ چۆن لە نیتۆ خەلكە گوتپرایەلەكەماندا قسان دەكەى. چاوەرپیتم، جا كە بۆقى ملتەم گرت ئەو دەم دەزانى كى پاشایە... ھوكمەت ھەموو شتیک دەزانى و كەرویشك بە عارەبانەى دەگرى. ناگادارى ناسنگەرەكانیشە كە سرت و خورتیکتان پیکەوہ ھەبە... ئەو كابرا نامۆبەش... وریای خۆت بە. ھەر گوتم گوندیى خۆمە قەیناكا با دەنگى نەكەم. با ئابرووی گوندەكەمان نەچى. بە كەسم نەگوت كە لەو گوندەى ئیمەدا پیاویكى ئاوا مورتەد و لەدین وەرگەرپاوى لیبە. كۆرە، ھیندە لا مەدە و بریک بەگەرپۆرە سەر ریتی راست. ناكرى دژایەتیی میللەتیک بەكەى. قوون بدە سەر دەرپییەكەت. بەیانى بۆت نیبە رەگەل تاشباشى بەكەوى.

- گوی بدەبە... ئەمساز ئەو خەلكە لاری مەكەن. گفتم داوہ سالى دادى یارمەتیتان دەدەم. كیلگەى باش بۆ گوندەكەمان دەگرین. ئەمنیش لەو كۆرەى میرالای وەرەز بوومە. كاپرایەكى چەنەورى ھیچ و پووچە. ئەوئەندەشت لەسەر بەجواب دیم و دەلیم كۆرینكى پاك و بى خەوشە. دەشلیم كاری بەو جۆرە شتانەوہ نیبە.

- بیرىكى لى دەكەمەوہ مامە. جارى با رۆژ بیتەوہ... ئیشەللا خیرى پتوہبە... - كەیفى خۆتە كۆرەم. ئەمن ھەموو شتیکم پى گوتى. ھاندانى خەلك بۆ سەرپینچى تاوانىكى گەرەبە. نەگەر ناقلت ھەبى تى دەگەى. سەلامەت بى. خودات لەگەل بى.

“عوسمانۆك”ى لە حالیکدا دى كە لەخەوئ ھەستابوو و چاوەروانى بوو و چون كۆیخا لیتی نزیك بۆوہ گوتى:

- فەرموو، بەخیر بى. مالەكەمانت ناوہدان كەردەوہ. لە ئیوارتوہ چاوەرپیتىن. چاوەرپیتەم. ئەوہ تازە نۆرەمان ھاتووہ؟ ئەدى بۆ لە پارە خپكردنەوہیدا نام لە پیتش ھەمووانەوہبە. - بەدلى مەگرە عوسمانۆك. تۆ خۆمانەى. تۆ نەوہى پوورمى. بۆبەش دەلیم خۆمانەى. زووش دەگەرپییەوہ سەر ریتی راست.

لە تەنیشتیبەوہ لەسەر گوتى دۆشەگەكە دانیشت. عوسمانۆك گوتى:

- چى قسەى كەردووتە و ئەو ھەمووہ شتە بیتامەى بەسەر یەكتەوہ ناوہ ھەمووم بیست. حیزبەكەمان مەھینە نیتۆ ناوانەوہ. كاروبارى كۆیخایەتى و حیزب لىك جوتین. كاری وا مەكە.

دهترسم نهو کارانهت ببنه هۆی نهوهی له کاتی ههلبژاردندا ههر ههمووان دهنگه کانیان بدهنه عیسمهت پاشا و حوکه ته که مان له دهست بچێ. لای به کره شیت مه گره.

- کوپخا ههستا و بریک له ولاترهوه دانیشته و گوتی:

- قسه که تم قبوله. واز له به کریش دینم و نهو قسانهش ناکه مه وه. به لام نه تۆش به لاین بده وه دواى تاشباش ناکه وی. به لاینی پیاوانه. گفتم من گفتم. له پۆلاش قایتره. دهی بلی یانه لالا. نه تۆش به لاین بده. نه مسالیش نوینهری نه نجومهنی گوند ههر تۆی... نه وهش دووهم به لاینمه به تۆ. قه بووله؟...

- با بیریکی لی بکه مه وه....

- و نه گهر تۆ به لاین به من نه دهی. نوینه رایهتی نه نجومهن و هاوڕێهتیی حیزبیمان تیک ده چێ. ههروهها حیزبایهتی یانی نه وهی سهرت له پیناوی قسهی یه کیک له هاوڕێتانتدا دا بنی. له بیرته سه رۆکی حیزبه که مان چیی گوت؟ گوتی: "نه وه یه که مین مه رجی ده میر قیراسییه." تیگه بشتی؟

عوسمانۆک لاقه کانی وه بن خۆی دا و گوتی:

- نه گهر تۆ واز له به کره شیتی بیینی به لاینته پێ ده ده م. به لام درۆیان نه که ی ها.

کوپخا گوتی:

- به لاینی نیمه به لاینی پیاوانه هاوړی.

ههستا: "نیمه سه رمان تیدا ده چێ، به لام له سه ر قسهی خۆمان ههر سوور ده بین. چما شتی وا ده بی؟ ههر نه وه نه ده یه قسه یه که مین...."

وهخت بوو کویر بی بو خه و. نه وه نه ده ی قسه کرد بوو قورگی دیتشا. به لام نه یه ده توانی نه مشه و بچیته وه نیو جیوانه گهرم و نه رمه که ی. زۆربه ی گوندیه کان له خه وێ هه ستابوون و گوتیان ده دایه قسه کانی نه و و کاره کانی نه ویان شه ن و که و ده کرد.

له دله خزیدا گوتی: "نیشه لالا که س گوتی له و قسانه م نه بووبی که به گوملیکسیز نۆغ لوم گوتن. خۆ بیستیتیان هه یام چوه. به لام نیستا که نه وان له خه وێ هه ستاون و چاویان به سه ر کرده و و هه لسه و که وتی منه وه یه، ده بی چاوتر سینیکیان بکه م."

ساتیک ویتسا. سه بیریکی گوندیه کانی کرد که له سه ر عه رزه که وه راکشابوون. دیسان وه پێ که وته وه.

ئەو جىبوانەى كوتىخا بەسەرىيەوۋە راۋەستا، جىبوانى "كۆتۈلۈزى عەلى" بىو. خۆى بەسەردا
نوشتاندىوۋە ۋە ھاۋارى كرد:

- ھەستە جىزىباب. سەر بە ھەموو كۈن ۋە كەلئىنئىكدا دەكەى ۋە خراپەى مەن دەئىنى؟ ھا؟
ھەستە. دەبى سزا بدرتى. گەۋادى بى رەگى. ھەستە. ھەروەھا دا ئەو گورىسەم بدەنى.
گورىسەمك بەدەى بۆ ئەۋەى كە دەستت دەبەستەم زۆرت نەيەشئىنى. ھەروەھا ھەستە.
دەستى ئەۋى گرت ۋە قىتى كەردەۋە.

"كۆتۈلۈزى عەلى" لە بن لىۋانەۋە ھىندى شتى گوتن كەس نەيزانى چىى گوت.
- ھەتتە لەگەل تۆمە. ئەو گووكارىيە چىيە كەردوتە؟... يالا ۋەپى كەۋە بۆ پۆلىسخانە.
پىت ۋايە ئەو گۈندە مىراتى بابتە؟ ئەتۆ خۆت لەجىنى كى داناۋە ھەتتە؟... بى حەيى بى چار
ۋە روو. ئەۋە دەتەۋى بەيانى ۋەشۈيىن تاشباش ئەفەنى بەكەۋى، "عەلى ئەفەنى پاشا؟" بابت كە
مرد تۆى دايە دەست مەن. كوتىخاى گۈندىك بابى ئەو گۈندەيە ۋە ھەر ۋەھا يەككە لە پاشاكانى
سەركۆمار. ئەمەن چىى پىم خۆش بى دەتوانم پىتتەنى بەكەم.
تا ھىزى لەبەردا بوو شەپلاخەيەكى لى راکىشا. دەنگى زللەكەى ۋەك دەمانچە ھات.
عەلى دەستەكانى ئەۋى گرت ۋە نووزايەۋە:

- تۆبە مامە، تۆبە. ئەمەن لەگەلىان نەبووم. ھەر تىكەلئىشان نەبووم.
- با ئەو كەسانەى پاداشتى چاكەكانى مەن دەدەنەۋە ۋەشۈيىن ئەو كەۋن. ئەو ھەموۋە
زەحمەتى مەن بۆيانم كىشا، بەرۆكىان دەگرى. مەھالە نەيگرى. بەلام ناهىلەم تۆ بچى. لىيان
گەپى با ئەوان بۆن ۋە لە بىبابانەكانى چوگوروراۋادا بىكار ۋە برسى بەكەۋنەۋە ۋە سەرگەردان مەن.
كارم پىيان نىيە. بەلام تۆ بۆت نىيە بۆى. عادىل ئەفەنى قەرزى تۆ لە مەن دەستىتتەۋە.
باشە، جا ئەۋجار بنو. تۆ كارت بەسەر ئەو شتانەۋە نەبى كورم. خودا غەزەب لەۋانە بەگرى كە
مەندالى خەلك بەلاريدا دەبەن. ئىۋە تاۋانتان نىيە رۆلەم. رۆلە بەستەزمانەكانى خۆم. سەبى
رۆزى كارىان ۋەدەست نەكەۋى ھەر مەنم بۆيان دەسووتىم. ئەۋانەى بەدەھۇشيان بىرۋون، سىلئان
بابر دەكەن ۋە بە تەزىبىكى كارەبابى زەردەۋە گالتەيان پى دەكەن.

ماندوۋ بىو. بەبى ئەۋەى بچىتە جىيەكى دىكە، راستەۋرى بەرە نوئىن ۋە بانەكەى رۆيشت
ۋە لەسەرى تىخىل بوو. سەرى لەگىتەۋە دەھات.

دەبوۋ دۋاى بىرە پشۋودانىك، دىسان بچى ۋە سەر لە يەك بە يەكى ئەۋانە دىكەش بەدا.
خراپەكەى ئەۋە بوو كە ئەۋانە دىكە، ئەگەر سەريانت نەدابايە دلىان دىشا ۋە لەبەر خۆيانەۋە
دەيانگوت: "سەردانى فلان ۋە فىسارەى كرد. لەبەر دەرگاي مالىان دانىشت ۋە زمان چەۋرىى كرد

به لّام نيمه‌ی به بنيادهم حساب نه کرد. ” به خوياندا ده‌شکانه‌وه. نئستا به‌خه‌به‌ر هاتبوون و زۆربه‌يان چاوه‌پي هاتنی بوون.

ده‌بوو سه‌راسويی هم‌مووان بکا. که‌ره‌ی به‌يانيش ده‌بوو بچي عاشقه که‌چه‌له بدزيتته‌وه. به‌خزي گوت:

“ نئستا که نه‌خشه‌که‌يم کيشاوه، ماندووش بم و بشرم هه‌ر ده‌بي ليی به‌رده‌وام بم. نه‌گه‌ر کاره‌که‌ت به‌ نيوه‌چلي بي‌ليته‌وه، نيت‌ر هاوري له ژياندا هيچت پي جيبه‌جي نايي.”
شه‌وگار شه‌ق ببوو که هه‌ستا و ديسان که‌وته‌وه ري. يه‌ک به يه‌ک و له‌گه‌ل هه‌ر کامه‌يان به پي وه‌زعي خزي قسه‌ی کرد و ليی پرسين. شه‌وه‌نده‌ی زماني گه‌را و تين و تاقه‌تي هه‌بوو قسه‌ی کرد. کاتي کاره‌که‌ی ته‌واو بوو، دلي خوش بوو. ده‌يزاني شه‌و تۆوه‌ی به‌شه‌و دا‌يچان‌دروه به‌ياني له‌گه‌ل تا‌ونه‌نگووتني چه‌که‌ره ده‌کات و شين ده‌بيته‌وه.

به‌ره‌به‌ري به‌ياني بوو که ناخري تواني خزي بگه‌يه‌نيته ناشقه که‌چه‌له. هه‌ر واشي دانابوو. ناشقه که‌چه‌له دوايين که‌سي گوند بوو. هه‌ر نه‌فه‌ريک مابوو کويخا قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کردبوو. شه‌و‌يش تاشباش نۆغلو بوو. به‌پني نه‌خشه‌که‌ی ده‌بوو بچيته لاي شه‌و‌يش، به‌لّام خۆبه‌رستي و که‌لکه‌له‌ی شه‌يتاني ري لي ون کرد.

ناشقه که‌چه‌له شه‌که‌ی له‌به‌ر کردبوو و پالي به‌ داره‌که‌ی ته‌نيشت جيريانه‌که‌يه‌وه دابوو و دانيشتبوو. کويخا به‌بي شه‌وه‌ی تاقه يه‌ک قسه‌ش بکا، چوو و وه‌ک خزي پالي به‌ داره‌که‌ی رووبه‌روويه‌وه دا و دانيشت و گوتي:

- ناي ي ي ش ش .. قورينگه‌کان...

ناشقه که‌چه‌له‌ش گوتي:

- ناي ي ي ش قورينگه‌ سه‌ر به‌ کلاوه‌کان...

- شادي به‌خشي مالي باجم. ناشق گيان، شه‌و ده‌مه‌ی تو ساز لي ده‌ده‌ی بۆلبوله‌کان دين و

له‌سه‌ر سه‌رت هه‌لده‌نيشن... ناي ي ي ي ، قورينگه‌کان...

ناشق شه‌و قسه‌يه‌ی له هه‌موو شتي پي خۆشتر بوو:

- ناي ي ي ، قورينگه‌ سه‌ر به‌ کلاوه‌کان...

- شه‌ی شه‌و که‌سه‌ی گونده‌که‌مان شانازيت پتوه ده‌کا و شه‌و ده‌مه‌ی تيني ده‌چريکيني

هه‌نگوينت له ليتوان ده‌تکي و ته‌يري ناسمان و ده‌عباي کيوي وه‌زمان ديني و دلي ره‌وه‌ز

دهوتیتیموه. لهو بهیانییه خۆشهی خودای گهوره دا، چریکه ت له گه ل کازیوه راده بی.": نای ی ی
ی قورینگه کان.... " هره وه ها نه ی قورینگه سه ر به کلاوه کان.

نه مشه و زۆر راکه راکم بووه. زۆر ماندوو بوومه. کوره که ی کویتخا خدری خۆت، به ر
له وه ی رۆژ بیتمه وه هاتۆته لای تۆ و دهیه وی گویی له گۆرانیه که ت بی و ناوپرژینی دلی
بکه ی. فکر و خه یالی ئالۆزن و خیتی دوژمن ده وریان داوه. هه ر ده لیتی له ساری یه مه نی
به تاقی ته نی ماوه ته وه. سازه که ت بژنه و گۆرانیه کی بۆ بلی با بیووژیتمه وه و
نامه ر دییه کانی دوژمنانی له بیر به جیتمه وه.

روخساری خه فه تبار و پر له چرچ و لۆچی ناشقه که چه له که به ردینیکی ته نک داپوشرا بوو،
له به ر تیشه که ی کازیوه روون بۆوه.

به سالا چوو بوو. نه بۆخۆی ده یزانی ته مه نی چه نده و نه هیچ که سی دیکه ش. له وه تا
دیتبویان ناوا بوو. چه ند چله موی ردینه سپیه درتیه که ی به رده وام به بن چه نه یوه
ده له رییه وه.

"سالا له هه تاوی دره وشاوه و بالنده ی ناسمانی."

"ساز" که ی ده ره ینا و به هیمنی و به ده سه له رزۆکه کانی لاراندیه وه. نه و جار ده ستی کرد
به لیدلنی. له هه وایه که وه ده یگۆری بۆ هه وایه کی دیکه. سینگه به سازه که وه دنا، خۆی قیت
ده کرده وه و سه ری بۆ راده وه شانده، دوا یی خۆی بۆ ویک دینا و کۆ ده بۆوه و دیسان قیت
داده نیشه ته وه و سه ری به رز ده کرده وه.

به ده نگه ی سازه که، نه وانه ی هیشتا له خه ودا بوون یان هه ستابوون و دیسان خه وتیوونه وه،
له خه وی هه ستان. نه و لقه دارانه ی به سه ر سه ری ناشیقه وه بوون، به شه ی بای به یانی
ده له رییه وه.

له پیتشدا منداله وردکه هاتن. دوا یی له که پره کاندایه ده نگه ده نگه هات. بریک دواتر ده نگه
ده نگه که ش برایه وه. نه و جار ژنه کانیش هاتن. له ده وری ناشقه که چه له و کویتخا راوه ستان. هه ندیکیان
دانیشتن و هه ندیکیش به پیوه مابوونه وه. له حالیکدا کۆزلیکه یان به سه تبوو و گوشاریان بۆ یه کتری
دینا، له ته نیشتییه وه دانیشتن. پیاوه کانی و به سالا چوووه کانیش هاتن و له سه ر خۆله که وه
هه لئرووشکان. له وه جه نگه یه دا که بریک ده ستی کرد به زه راندن. هه ر هه موویان دایانه قاقای پیکه نی.

بیده نگیه کی قورس بالی به سه ردا کیشابوون. هه مووان کپ و بی ده نگه ببوون. له بوومه لیلی
به یانیدا و له به ر شه بای به یانی، پۆل پۆل کۆ ببوونه وه و گویتان دابوه سازه که ی ناشق.

ناشقه كه چهلّه له وانه نه بوو هر كات بيانه وى جزمه بيگرى و تىى بچريكىتى. بڼه و بڼه چكى شو كهل ناشق بوون. باپيره و بابى باپيرى، مامه كانى و براكانى و هر هه مور پياوانى بڼه ماله كى ناشق بوون و به هر هه مووشيان ده گوتن ناشقه كه چهلّه. ره چهلّه كى هه موران ده گه شته وه قاراجا نؤغلان و تهنانهت ناشق يونسيش*.

لهو دهوروبه رانه، زؤر له ميژ سال بوو كهس نه بوو چ له سه رده مى مندالتى يان لاهه تى يان به سال اچوبى خؤى، ههروهه له سه رده مى كچىنى يان نوى بووكى يان مندالتوبونيه وه، بيره وه ريه كى له گؤرانويه كانى بڼه ماله ي ناشقه كه چهلّه له بير و زه نيدا نه بى. هر وهك لايه لايه دايكيان، وهك قسه ي شيرن و دلدارانه يان و وه زه ماوه نند و جيژنه كانيان، له بير يان بوو. گؤرانويه كانى ناشقه كه چهلّه كانيشيان هر ناوا به روونى و له نيو جهرگه ي خهونه كانياهه وه ده هاته وه بير. ناشقه كه چهلّه هر لييدا و ليدل و ديسان قيت بؤوه. روخسارى نوقمى شادى و خؤشى بوو. ده ستى به ردينه كهيدا كه چهند چله موويه كى زياتر پتوه نه بوو، هيتا:

لهو بولتله ي به يانويه دا

لهو گؤشه يه ي هم دنياه

له قهراغى چوكوراوا

سلاو له وانه ي هاتوون و لهو بن داره كؤ بوونه وه

ههزار سلاو لهو خونچه يه ي ده مو به يان يان ده پشكوى

لهو خاكه ي راده بى له خم

لهو چله گياهه ي كه شين ده بى و

لهو بوونه وه ي ده خوئى

له رووناكايى شو ناوه ي به گؤرانى گوتن ده روا...

ئاي ي ي قورينگه سمر به كلارونه كان...

* قاراجا نؤغلان: به ناوبانگترين شاعير و ناشقى شيعرى ره شو كياهه ي تورك. شاعير به كه فوكولى واقيعه كانى ژيانى شو خه لكه ي له نيترياندا ده ژيا.

** ناشق يونس: گه وره ترين و به تواناترين شاعيرى نه ده بياتى ره شو كياهه و عيرفانىي توركيه.

خەلك تىنكرا پىنكەنن و گوتيان:

- سلاو لە ناشقىش...

- لە بنە و بنەچە كەمى ناشقىش

- لە تەلى سازه كەشى

- ئاى يى يى ئاى يى ، ئاى يى قورىنگە كان...

ناشقه كەچەلە:

- لە ھەر ھەموو خۆشەويستان،

لە مندالە مەلۆتەكە كانىش سلاو...

ديسان ھەمويان پىنكەنن:

- سلاو...

ناشق:

- لە قاراجا نۆغلانى باپىرەم

لە باوہ يونسم

لە باپىرەم دادال نۆغلو**

سلاو لە رۆژە خۆشە كانى رابردوو توركمانىش

خەلكەكە گوتيان:

- لە قاراجا نۆغلان، لە ناشق يونس لە دادال نۆغلو لە ئمورە ھانىش...

ناشق بىرئەنگ بىدەنگ بوو. ئمورە ھەمانايە بوو كە دەيمەي گۆرانىيەكى ھەر كام لەو

ناشقانى باسى كوردوون بلىتتەرە:

ئاى يى، ئىتر جىژن و خۆشى دەستى پى دە کرد.

ناشق دووپاتەي کردەرە:

- ئاى يى / قورىنگە پۆينە كىيە كان...

** يەكئىك لە شاعىرە گۆرانىيەتوانەي لە چوكورواوا و چىكانى تۆروس و نەنەدۆلى ناوہراست زىاوہ و شىعرى
ھىماسى و نەقىندارىي ناسك و جوانى وتوہ.

جا دهستی پی کرد:

له پیشدا دهنگیتکی کز و پیرانمی ههبوو به چهند کۆخهیه کموه. دوایی وهرده ورده بههترتر

و بهسۆزتر بوو:

- جووتی بولبول هاتن و لهسمر درکیتک نیشتنهوه

سهریان سهوز و قاچیشیان سوور...

نای ی ی ، قورینگه پۆینه کییه کان..

نای ی ی ، رووناکییه کان.

له نهنگوسته چاوی شهودا ، لهسمر دلّم

ههر جودایی ماوه تمهه و نهبوونی و مهرگ...

سیّ خه مم هه ن لیک جودا نین...

که چوکووراوا جلی جیژنانهی ده پۆشی...

خۆشی و ناخۆشیم ههر کام کیتوتکن

نای... کیتوه پۆینه کییه کان...

له دلی "قیر سمیر" دا ناگرم کرده وه

بلیسه ده دا و دوو که له کهمی بهری ناسمانیم لیّ ده گری...

ههزار کیتو کهوتوه ته بهینمان

یاخوا بینه تۆزی بانان ئهو کیتوانه...

نای ی ی ... قورینگه کان... چیا کان...

له قله کیتک به ناسمانه وه... له قله کیتک

لاقه کانی چیتوی خه نهیی

جا دنیا که ناخری مهرگه

لیکدا بران بیّ و رق با نه بیّ خۆشهویستان.

سیّ بهردی سوور له سهر گۆزه کهم دابنیتن

بمکوژه و دهسته کانت به خوتنم سوور بکه

با بلتین دهسته سپیکه له کانی له خهنه داون
پاپوړی پاشا له دهریدا بادهواکانی هه لداون
دهریاکان... دهریاکانی چوکورواوا.

سموزایی خاک،

جوانیی باران

له کوئی نهی کۆلکه مزپینه

سموز و سپیی من.

دهنگیکی بلاوین

دنیای درهوشاوه

ئو کیوانهی له بهر تیشکی دازیوه دا دهبریسکینهوه

نهی همژاری که وهک ملپنچ له دهوری نهستۆم هالاوی

له چنگ تو من بو کوئی برۆم؟

ناخ نهخۆشی، نهی سیل و گروی

نهی دلداری و تووره بوون و ناشبونموه کان.

ناخ... نهئینه سووتینه ره کان.

نیزراییل هاتووه و گیانی دهوی

ناخۆ توانام ههیه گیانم بدهم؟

لهسر دیواری بهیانیان خۆر هه لدایت.

ئیستا ده برای نهی نی پاریزم دهوی.

بووهی ئو ناغایانه له زهوییه کانیان بینمه ده...

ناغاکان... نای ی ناغاکانی چوکورواوا...

هیزی داری گهوره به له لک پۆی دایه

له بن خاک و لهسر خاک...

ژان و نازار و بهلا...

مەنالئىنە، گىيانەكەى من، مەنالئىنە...
لەسەر ھەموو لووتكەيەكرا خۆرىك ھەلدىچ.
ئاي ى... قورىنگە پۈينەكەيەكان

ھەنگەمەى شادى خۆشى ھەموو ولاتى تەنيىەوہ. ئىدى كەس لە قسەى ناشق تى
نەدەگەبى. دەتگوت زەوى دەيەوى شەق بەرى.

لە ناکاو دەنگەدەنگەكە كپ بوو. ناشق وەك ھەميشە بەو جۆرە سازەكەى بى دەنگ
دەکرد. ھەر لىنى دەدا و كە بە لووتكە دەگەيشت، لە پىر دەستى لى بەردەدا.

لەگەل ئەو بىدەنگەيەدا، خۆرىش لە ناسۆ سەرى وەدەرنا. خەلكەكە چەند ساتىك لەسەر
جىنى خۇيان مانەوہ. دەستەكانيانى ماندو و بى ھىز بەولاولايدا شۆر بوونەوہ و سازەكەى لە
باوہشيبەوہ خۇيە خوارى. ھەميشە ھەر وا بوو، تەنانەت بە گەنجىش... ناشق ھەستا.
خەلكەكەش ھەستان و بلاوہيان كرد. روخسارى ھەركەسە و شادىيەكى پتوہ بوو، ھى واشبوو
دېرە گۆرانىيەكى بەسەر زارەوہ بوو...

كۆيخا دەستى لەسەر شانى ناشق دانا و گوتى:

- سلاو لە گۆرانىيە جوانەكان و لە ھەوا خۆشەكانت. لەو دەنگە داوودىيەت... ھەرۈھا لە
تەلى سازەكەشت، لە تەلى سازەكەشت... سلاو لە براپەتى و رووى گەشت... سلاو لە بنە و
بنەچەكى پىرۆزى ناشق ھەزاران سلاو...

ئاورى داىەوہ و دىتى سى كەس چاوپىتى ئەون. چوہ لايان و ھەراى كرد:

- چ بوو؟ مام خەلىلتان نەدۆزىيەوہ؟

كە ھەمووان بە سەرلەقاندن گوتيان نەخىر، دەستى پى كرد:

- ئەوہ يە ئىدى... ئەوہ تا ئاوايە... كە گوندەكە شىوا، ئاواى لى دى... .

كاتى پىرەمىردەكان بەو تەمەنەوہ و بەو پىرى و پەككەوتەيىەوہ... لە ترسى ئەوہى نەكا
گوندى بىيانكۆژن، وەكىوان دەكەون...

ھەرۈھا لە كىو و دۆلاندە سەر دەنئىنەوہ و تىدا دەچن... و كەس تەرمەكەشيان
نادۆزىتەوہ... تەنانەت ئىسك و پرووسكىشيان... ئىسقانە سىبىيەكانىشيان... تەرمەكەشيان
لافو دەيبا و مېش و مەگەزى كەسك دەياغۆن... و ھەرۈھا قەل و دال و دەعبايان...

کفن و دفن و پرسه‌یه‌کیشیان له لاینه که سوکاره‌که‌یانوه به نه‌سیب نابیی... هه‌روه‌ها هاورپییان، قورناتی‌کیشیان له‌سه‌ر ناخویتی، ناوایه‌نه‌گه‌ر گونده‌که‌نه‌شیتوبا و هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر له‌و گونده‌دا که‌س سه‌ربزیویی نه‌کردبا و هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر سوو‌کایه‌تی به‌گه‌وره‌کان نه‌کرا‌بایه، نه‌و کابرایه‌بو رای ده‌کرد و ناواری چۆل و کیتوان ده‌بوو؟ نای پی‌ره‌می‌ترده لیتقه‌وماوه‌که، نای ی ی... وه‌ی ی ی... پی‌ره‌می‌ترده نازداره‌که... پشت و په‌نای هه‌موو که‌س و ده‌رمانی هه‌موو ده‌ردان... مامه‌خه‌لیله‌که‌ی من، که‌چه‌نده‌ی له‌بوون و نه‌بوونی سه‌ر نه‌و زه‌وییه‌ده‌زانی... نای ی ی... خاکی ره‌ش تۆشی قووت دا و رۆیشتی... نه‌گه‌ر ته‌رمه‌که‌ت بدۆزمه‌وه له‌گه‌ل خۆم ده‌یبه‌مه‌وه چوکوروا... و له‌گۆرستانیکی گه‌وره‌دا ده‌نیژم... کیلی گۆره‌که‌شت ده‌ده‌م وه‌ک هی پاریزگار‌ه‌کانی بنووسن... ده‌یده‌م بینووسن که "نی‌ره‌گۆری نه‌و مام خه‌لیله‌یه‌که‌ بشیویی‌ه‌کانی گوند سه‌ری خوارد، نه‌لفاتمه." نه‌ی ده‌سته‌شکاو خۆم... نای مام خه‌لیله‌که‌ی من که‌له‌ریگه‌ی لۆکه‌چینه‌وه و له‌چیاکانی چوکوروا‌ادا سه‌رت نایه‌وه. له‌یه‌مه‌ن به‌زیندوویی رزگارت بوو به‌لام لی‌ره‌تیدا چووی... ناااااا مام خه‌لیله‌که‌ی من. نه‌تۆ لای من له‌بابیشم خۆشه‌ویسته‌ر و نازیزتر بووی. تاقانه‌یادگاری بایم بووی بو من. نه‌گه‌ر نه‌من نه‌سووتیم و خۆل وه‌سه‌ر نه‌که‌م و نه‌گریم نه‌دی کئی بگریی؟ ناخ بو دۆسته‌می‌رخاسه‌که‌ی بایم. ناخ‌ری تۆشیان کوشت.

ده‌نگی وا به‌سۆز و خه‌مین ببوو که‌ژن و که‌چه‌کان دایانه‌گریان. دوو تنۆک فرمی‌سک له‌چاوه‌کانی کو‌یخادا قه‌تیس مابوون. دوایی نه‌و دوو دلۆبه‌یه‌ش تکان و چۆرانه‌وه سه‌ر سمیله‌کانی. له‌و نیوه‌دا ده‌نگی تاشباش به‌رز بۆوه:

- یاللا ده‌ی ناماده‌بن. نه‌من نه‌وه ده‌رۆم. هه‌رکه‌س له‌گه‌لم دی، با بی. هه‌ر که‌سیش نایه‌که‌یفی خۆیه‌تی.

تاشباش چه‌ند جاریکی دیکه‌نه‌و قسانه‌ی دووپاته‌کرده‌وه.
 کو‌یخا ده‌موده‌ست بی‌ده‌نگ بوو و گو‌یی هه‌لخست. بی‌ده‌نگییه‌کی قورس بالی به‌سه‌ریاندا کیشا. کو‌یخا رووی له‌که‌په‌ره‌که‌ی تاشباش کرد. ده‌سته‌کانی له‌نی‌تۆقه‌دی نا و سه‌یری کرد. له‌وی کۆمه‌لیتک که‌بۆی ساغ نه‌ده‌بۆوه چه‌ند که‌سن، جموجۆلیان بوو. دوو گو‌ی‌دی‌ژی بارکراو و چه‌ند ژن و مندالیکی دی. نه‌وانیش سه‌یری لای کو‌یخایان کرد. کو‌یخا ده‌مرچاوی خسته‌نی‌و له‌پی ده‌سته‌کانییه‌وه و ده‌ستی پی‌کرده‌وه:

- نااااای... نای مامه خهلیلکه کم بریا مردبایهم و نمو رۆژهم بهچار نه دبیایه. سهیر که مامه خهلیل، نه تۆیان کوشت و خهریکن ده شپۆن. نه تۆیان ناواره و سهیرگردانی چیا و چۆلان کرد و نیستاش دووبه ره کییان خستۆته گوندهوه و ده پۆن. سهیر که مامه خهلیل، نهوانه ی به سهیری زیندوویت مامه مامه یان بوو بۆوهی له گه لێیان بکهوی، نیستا ده پۆن و را ده کهن. دوژمنه کانی ناوایی. چما نهوانه بۆوه ده بن پتیا بلتی ده و دراوسی و خزم و کهس و کار و برادهر؟ نای خۆزگه زیندوو بایه و له که لێنیکه وه چاوت لێیان بایه که چیت له گه ل ده کهن. جا دۆست و دوژمنی خۆت باش ده ناسی... ناااااای... ناااااای...

پیره میتیدی لیتقو ماو که له چۆن و دۆن و چیا یان بی کهس و کار سهیرت نایه وه، بانگی کوره کهتت کرد نه هاته ژوو سهیرت. هاواری برات کرد کهس نه هات له نامیزت بگری... له ناویلکه دان و گیان دهه چوندا داوای چۆره ناوینکت کرد و کهس نه بوو بتداتی... دیاره نهو ده مەمی گیانی شیرنت ده ده چوو و به چنچروکان عمرزه کهت هه لده کۆلی. خهلیل... خهلیل... خهلیل... مامه هه هه هه هه هه...

لهو جهنگه یه دا یه کینک هاته لای و گوتی: به کره شیت و گزیربای لهو خواره وه خهریکن دین. روخساری خه مبار و فرمیتسکاوای کویتخا ده سته جی ناسایی بۆوه. له ورده ههنگاوان به رهو که پره کهمی خۆی چوو. بریک دواتر گزیر و به کره شیت له بهردهم کویتخادا راوه ستابوون و له شه که تیا یان هه ناسه برکتیا ن بوو. کویتخا پرسى:

- دیاره ئیدی هیچ کینلگه یه کی به تال نه ماوه ها؟...

- له سایه ی سهیری به ریزته وه، ته نانهت قولانجیکیش چیه نه ماوه خه لکی نه چوو بیتته ناوی. هه مر مهزراکهی میرالای ماوه و چاوه پیتانه. جگه له وه ته نانهت قولانجیکیش مهزرای چۆن دهست ناکهوی. نه گینا چما ده ستم هه لده گرت و ده هاته وه؟...

- لایه نگره کانی تاشباش یاغی بوون. خهریکن ده پۆن.

- با پۆن. نه مسال کینلگه کهی میرالای به ریکی گرتوه هه مر مه پرسه، پروات بی زۆر له وانی دیکه باشتره... قۆزاخه ی پر به چنگن...

کویتخا پیلی گرت و گوتی:

- گزیر باشی تو بر و جار بکیشه که نه مسال مهزراکهی میرالای بهر و بووی له هه موو مهزراکانی دیکه باشتره. مهزراکانی دیکه هه ور بردوونی و بهریان نه گرتوه. هه موو ناماده بن

سەرەوخوار دەچین. ھەروەھا ئەو بەرخەمی لە مێتگەل دادەبەری گورگ دەبخوا. ئێمە دلمان نایە تەنانەت یەک نەفەریش چیبە لیمان جوئ بێتەو و بەتەنی بڕوا. ئەتۆ بڕۆ و جار بکێشە. تاشباش ئۆغلو، ئوکسوزدوران و "وەلی" و چەند کەسیکی دیکە لە ھەوارگە کە دەرچوو بوون و خەریک بوون لە بزنی رێبە کەوێ ناوێ ژوو دەبوونەو. بەلام ئەو رووداوەی مام خەلیل پشتی شکاندبوون و دوودلی کردبوون. ئیستا کە یەکیک بزر ببوو و یان مردبوو، ناخۆ بەجی بوو ئەوان بڕۆن و لە گوندییەکان جوئ ببنەو؟ ناخۆ جینیوان بە دایک و خوشکیان نەدەدان؟ خەزیان لێ بوو لە گوندییەکان دانەبڕین. بەلام ئیتر وەرئ کەوتبوون.

گزیڕ بە دەنگێکی گری و بەرز دەستی کرد بە جار کێشان. گوندی بی دەنگ بوون و دوایی لەپری زیاتر لە جارێان بوو بە ھەلا و ھەنگەمە و قریو. ئیستا ھەوارگە لە خۆشی و شادیدا شەپۆلی دەدا. ئیدی کەس مەرگی مام خەلیل و گریانە بەسۆزەکانی کوئخای لەبیر نەمابوو.

کوئخا نەیدەتوانی چاوە لەو کۆمەلە کەسە ھەلگری کە لە کوئیرە رێبە کەوێ ناوێ ژوو دەبوونەو. کەلێتیک دەکەوتە نەرتی کوئخایەتی "کوئخا خدر" ھەو. پیاری باش، نەدەبوو یە کپارچەسی گوندییەکان تیک بەدات یان ئیزن بە خەلکی دیکە بەدات کاری وا بکەن. گوندییەکان بی تاوان بوون. ئەگەر فریویشیان خواربایە و لاریش بووان، ھەر خەتای کوئخا بوو. ھەر واش بوو.

بۆ ساتیک چاوی بە گوملیکسیز ئۆغلو کەوت کە خەریک بوو باروینە دەبێچایەو. لە ناگەر بە مێشکیدا ھات "ئەو پیاوێ گەورانی سەرۆکایەتی خەلکیکیان لە نەستۆیە، نابئ لووتبەرز بن. ئەتۆ دەبی خۆت بێنییە ناستی ئەوان بۆ ئەوێ خۆشیان بوئی و ریزت بگرن. ئەگینا لە ناخی دلێاندا شیریکی نووستوو ھەبە و وەخەبەر دی. ھیچ کەس "ئێو پووت" نییە. ھەمووان پووتن. تەنانەت ئەو شوانەش کە خەریکی بزن لەوێراندنە خۆی پی لە سەرۆکی دەمیرقیراتەکان گەورەترە. نابئ گالتە بە غیڕەت و غرووریان بکە."

بانگی ھێشت:

— گوملیکسیز ئۆغلو گیان، ئەتۆ نەجیمزادەترین پیایو ئەو گوندە. لە نەوێ سەربازیەکانی. وەک ئێمە گوندی ساویلکە نی. گوئ بدەبە. لە پێش چاوی ئەو گوندییانە بەتۆ دەلێم. بە ھەموو دنیا دەلێم. ئەمن پێماوایە وێژدانی تۆ رازی نابئ بەوێ تاقمیک لە ھاونیشتمانییەکانی ئێمە لە گوندییەکان جوئ ببنەو و لە دەشتەکانی چوکورواوادا سەرگەردان بن. ئەگەر وایە وەرە پێکەوێ بچین و بیانگێرینەو و سەرکردە کەشیان مەمەد تاشباشی کوری یوسف و ئەنشەجای لە دایکبوی ۱۹۵۴ بگێرینەو. وەرە با بڕۆین برالە.

پیلی گوملیکسیزی گرت و کیشای. به غاردان وه شوینیان کهوتن. که گهیشتنی پشوویان لی پرابوو و قسهیان پی نده کرا. گوملیکسیز نۆغلو به دهست ناماژی بۆ کردن و گوتی:
- پهله مهکن. بریک راههستن با پشوویه کم بیتهوه بهر. قسهیه کم پیتانه. لهسهر عهرزه که ههلترووشکان. نهوانی دیکه راههستابوون و سهیریان دهکردن و شاییان له دلئی دهگهپرا. که پشوویان هاتهوه بهر ههستان. کوپخا گوتی:

- تاشباش نۆغلو، تاشباش نۆغلو، له دایکبوی ۱۹۵۴، کاریکی باشت کرد راههستای. ههروهها نیتمه دوو قسهمان له گهلت ههیه.

تاشباش نۆغلو سهیری چاوی نه کرد. پشتی تی کردبوو و راههستابوو.

- کوره سهیری بکهن. ههر نایهوی سهیریشمان بکا. خو نه من زگم به خۆی ناسوتی که خهریکه به دهستی خۆی قور بهسهر خزیدا دهکا. بهزهیم بهو منداله جوانانهی دا دی له گهلت نهو ژنه ژیر و به نامووسهی به خوشکم بی. دا راههسته بزاتم. سهیری من که تاشباش نۆغلو. به سۆنگهی نهو دووبه رهکیهوه یه کیکمان له دهست چوو. هه موو ناگرمان تی بهر بووه. مام خهلیله که مان ناواری چیا و چۆلان کرد. لهو رۆژی پرسهیه دا رۆیشته و به جیهیشتنی گوندیهکان کاریکی دروست نییه. ناواریک بدهوه و جوان سهیرم بکه.

چونکه تاشباش نۆغلو ناواری نه دایهوه، کوپخا چوو پیتی و پیلی گرت و بهرهو لای خۆی وه رسوواند. تاشباش نۆغلو ناگری له چاوی دهباری که سهیری کرد. کوپخا له چاوهکانی ترسابوو و رووی له گوملیکسیز نۆغلو کرد و گوتی:

- پیتی بلئی، بلئی نه من دۆستایه تیی له گهلت ده کم. بۆخۆی کوئی پی خوشه با بچی. به لام بۆی نییه ژن و منداله کهی ناواری و سهرلی شیاو بکا. نه من وه مام، هاواری و کوپخای گوندی ناتوانه نیزی نهوهی پی بدهم. تیتی بگهیه نه گوملیکسیز نۆغلو گیان. ههروهها نهو گوندیانهی نیتمه نیزی نهوه نادهن و ههروهها له چوکورواوا مهزرایه کی چۆل نه ماوه تهوه. مه مهسد تاشباشی له دایکبوی ۱۹۵۴ و کوری نه شهجا و یوسف ناتوانی شتی وا بکا. بۆی نییه بروا و پهنا بهریته بهر گوندیتی دیکه و بۆشی نییه شهرف و نا برووی نیتمه به ناوی دا بدا و به هه موو دنیا رابگهیه نی که گونده کهی نیتمه دووبه ره کیی تیکهوتوه. ههروهها نهو دووبه ره کییه بووه هۆی نهوهی به سالآچووترین پیای گونده که مان ریش چهرموه که مان، سهری خۆی هه لگری و بداته کیوان و بمری و تیدا بچی. ههروهها بشلئی گوملیکسیزی خۆم. نهو کابرایه شیت بووه و له میتشکی داوه. سالی داهاتوو نه من وه شوین نهو ده کوم. به لئین بی. ته نانهت نه گهر بیهوی نیتمه وه ک پالهی لۆکه چینی مه بهریته ده

دەرياي سپيش و لەوتيش بلى شەو دەريا نىيە و مەزراي لۆكەيە، ديسانيش بە قسەي دەكەم و گوندييە كان هەلڤه گرم و وەشوتنى دەكەوم. بەلام ئەمسال بۆي نىيە يەكيتىيە كەي گونڤه كە تىك بدات. شىواندىنى ئەو يەكپارچەيە چ ماناي هەيە؟

گومليكسىز نۆغلو هات و قۆلى لە قۆلى تاشباش نۆغلو كرد و گوتى:

- براله، مەمەد، ئەمسال گونڤه كە مەشىوتنە. ئەمن سالانىك هەموو شىتەكم شىواند. ناخري چيم لى هەلگرتەو. ئەوئەي بەسەر من هات بەسەر دۆم و قەرەجيش نەهاتوو. نە ژم ما، نە مندال و نە مال و حاليش. بە حالى سەگ گيانم رزگار كرد. خەلكى گونڤه كانى دىكەش گالته مان پى دەكەن و دەلتين: وەرن سەپريان بكەن. كاكە سالى داهاوو ئەمنيش لەگەتتم. خۆ دەزانى بەلتنى من پياوانەيە.

روخسارى تاشباش وەك گەچ سپى هەلگەرابوو. دنيای لەبەر چاوى تاريك ببوو. تەزىيە زەردە كەي لە گىرفانى خستەو. چاوى لە چاوه كانى نۆكسوز دوران برى كە لە تەنیشتيەو. راوہستابوو. نۆكسوز سەرى داخست. تاشباش نۆغلو ش سەرى بەردايەو. كوئخا كە تىگەيشت نىتر نابزون، گوتى:

- ئەنگۆ لىرە راوہستن. گوندييە كانى دىكەش نامادە بوون و نىستا دىن. يان ئەگەر حەزتان لىيە وردە وردە بچنە خواری.

چون دەيزانى گەرانەو بۆ ئەوان زۆر ئەستەمە و لەوانەيە قەبووليشى نەكەن. بەو جۆرە پيشى بەو هەستى بەخۆدا شكانەو هەيش دەگرت.

- دەبى رابردوو لەبەر بكەين براله مەمەد، پياو دەبى وا بى. ئەمن ئەتۆم زۆر خۆش دەوى. ئەتۆ جوامىرتين و باوهرينكراوترين خەلكى ئەو گونڤه. ئەتۆ بۆمن لە براى دايى و بابانيش نزيكتى. خۆزگە برايه كى دىكەي وەك تۆم بووبا. ئەو كات دنيام دەبوو. گومليكسىز نۆغلو گوتى:

- كورە خۆ ئەمنيش تاشباش نۆغلو لە گيانم خۆشتر دەوى. جوامىر و ژير و تىگەيشتوو. نىستا هەر كەس لە جىي ئەو بوايە رانەدەوہستا و مىلى رىيەي دەگرت و دەرۆيسى. ئەو ناروا چون زۆر ژيرە. پيشينيانمان گوتويانە، دۆزمنى ناقل هەزار برادەرى گەمژەي بەقوربان بى. دەنگەدەنگى هەوارگە دەهات. جموجۆل و هاوار و قريوهرى خۆشى...

نیوهی خهلکی گوندی هەر له ئیستاوه بارگه‌وبنه‌یان کۆ کردبۆوه و وه‌ری که‌وتیبون.
باره‌کانیان له پشتهی گویدریژ و نه‌سپه‌کان و له کۆلی خۆیان شه‌ته‌ک دابوو و تاقمێکیشیان به
په‌له ده‌یانبه‌ستن.

هه‌تا گه‌نجیکی په‌رپووت که هه‌موو ته‌شک و داوینی قورای بوو و دارێکی به‌ده‌سته‌وه بوو
گه‌یشتی نه‌وان بی‌پسانه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ڵ تاشباش کرد به‌لام نه‌و مه‌ته‌قیشی نه‌هات. گه‌نجکه
گه‌یشتی و له به‌رده‌میان راوه‌ستا و گوتی:

- مانگا‌گامان گه‌یاند هه‌زراکه‌ی میرالای ناغا. بژوین و له‌وه‌رگه‌یه‌کی باشه. نه‌مسال
هه‌موو دابه‌سته ده‌بن.

کوێخا ده‌ستیکی به‌پشتهی گه‌نجکه‌دا هینا و گوتی:

- عه‌مرت درێژ بی‌رۆله.

جا له‌ نامیزی گرت و له‌سه‌ری رۆیی:

- هه‌ی به‌ قوربانی گوندیی ناوا بم. هەر بلێی “م” ده‌لی مانگا. کوره‌ له‌گه‌ڵ خهلکی ناوا
بچیته‌ جه‌هنده‌میش ناسووتیی. ناگره‌که‌ت وه‌ک نه‌وی جه‌زه‌تی برابم بۆ ده‌که‌نه‌ گولستان.
تاشباش نۆغلو‌یان له‌وی به‌جی هیشته‌ و گه‌رانه‌وه هه‌وارگه‌که. کوێخا سواری گویدریژه
ره‌شه‌که‌ی بوو که بن‌کلکی زامار ببوو و ده‌بریسکایه‌وه. وه‌پیش گوندیه‌کان که‌وت. به
ته‌نیشته‌ تاشباش نۆغلو‌دا که هیشته‌ له‌ جیی خۆی چه‌قیبوو و بیری ده‌کرده‌وه، تیژ تیپه‌ری و
به‌ره‌و چوکوروا تیه‌ه‌لبوو.

بری‌ک له‌ خوارتره‌وه، له‌ چوکوروا ته‌پوتۆز هه‌ستابوو. بۆنی تالی تۆزی لۆکه‌یان به‌ر لووتی
که‌وت.

ئەو ھەنارستانە دوورکەوتەبە، بە داوینى ئەو کىتوانەووە و لەسەر چوارپىيانىکە. خوارەوہى دەشتى چوکورواوایە کە گولەنیزگزی چاوزپىرین و بە پنگەى گول مۆرەوہ و بە دارە لىمۆ و پرتەقالەوہ کە بۆن و بەرامەیان دنیا دادەگرى و بە سپیایى لۆکە و بسکى زەرد و زىپىنى گولە گەمەکانیىسەوہ لە بەر ھەتاو دەبرىسکىتەوہ. شەوانە کىلگە و مەزراکانى لەبەر تىشکى تەراکتۆرەکان ئەستىزەبارانە، کامیۆن بە ھارەھار پىیدا دەگەرى و گىادروو "دەراسە" سکانىش باوہش باوہش گەمەکان ھەلدەلووشن و باقە باقە فرىتى دەدەنەوہ. کارگەى پر لە جموجۆلى لىبە و شارى زۆر گەورە بە ھەشیمەتیکى زۆرەوہ کە وەك مىروو تىک دەنالىن... چوکورواوای تۆزاویو گەرم و نارەق رىژ و داپۆشراو بە ھەورىکى سپى.

ھەنارستانە کە زۆر کۆنە. دەلین ھى سەردەمى کافرانە. بنەتاکانى* زۆر گەورە و ئەستورن. زۆربەى دارەکان نىوہیان وشک بووہ و نىوہکەى دیکەیان تەرە. توىکلە پىرەکانیان شەقارشەقارن. لک و پۆبەکانیان لار و وىرن. تەختى عەرزى ھەنارستانە کە بە وردکە بەرد و چەوى درشت کە لافاو بە درىژایى سالان لە گەل خۆى ھىنانوى داپۆشراوہ.

ھەنارستانە کە لە لایە کەوہ پشتى بە داوینى چىیاکانى تۆرووسەوہیە و زۆر پان و بەرىن و ھەراوہ و ئەوسەرى دىار نىبە.

لە مانگى گولاندا ھەر دەلتى ناسمان و زەوى و خاکى چوکورواوا لە خوارەوہ و رووبارە پر لە ماسىبەکان و شارەکان و شارۆچکەکان و گوندەکانى، روخسار و جلپەرگى خەلکەکەى و نەسپ و عارەبانەى تۆزاوى و ترۆمبىل و کانىبە قەوزە گرتووەکانى ھەر ھەمووى دەچنە سەر رەنگى گولە ھەنار. پىاو پىتى وا دەبى دارستانەکەى تۆرووس لە خەرمانەبەکى رەنگى سووردا شەپۆل دەدا.

* بنەتا: بەشى بنەوہى درەخت. بەشە ئەستورەکەى.

له مانگی گولاندا ناتوانی به تهنیشت همنارستانیکي ویراندا تیپه‌ری. شه‌پۆل ده‌دا. هەرچی می‌شه‌نگوینی چیا و کویتستان و ده‌شته‌کان و پیده‌شته‌کانه، به پوره و هیلانیه‌یانه‌وه هاتوون و گولئی همنارستانیان داپۆشیوه. له‌سه‌ر هەر لکێک و به‌هەر گولئیکی سووره‌وه که به‌لکه داریکه‌وه‌یه، به‌هه‌زاران می‌شه‌نگوینی جۆراوجۆر و ره‌نگاواره‌نگ، بچووک و گه‌وره و شین و زه‌رد و بریقه‌دار و سووری بازه‌بازنه په‌لوپوز نه‌رم هه‌لنیشتوون. هەر ده‌لیئی لکه‌داره‌که خۆی پوره‌ی می‌شه. گوله‌کان نوقمی هه‌مجۆل و جۆش و خرۆشیکي بی سنوورن. وزه‌وزی می‌شه‌کان، له‌دوره‌وه ده‌بیستری و که ده‌چیته‌ نزیکتریان، ده‌نگه‌کان به‌رزتر ده‌بنه‌وه و ده‌خرۆشیتن و شه‌پۆل ده‌ده‌ن.

نیره‌ سه‌ر چوارری‌یانه‌که‌یه. به‌لام زۆر بی‌ریبواره. چوار ری‌یانیک که ده‌چیته‌وه سه‌ر چوار کویره‌ رتیه. چۆلییه‌که‌ی نه‌وی، به‌ره‌نگیکي سووری تۆخ و وزه‌وزی می‌شه‌نگوین و بریقه‌ی بالی هه‌زاران می‌ش پر ده‌بیته‌وه. جگه‌ له‌وه، زه‌وی و ناسمان چۆل و هۆله. ویرانی و چۆلبوونه‌که‌ی هه‌نارستانه‌که‌ش نه‌و بۆشایی و چۆلییه‌ چرتر ده‌کاته‌وه.

لیه‌روه، زۆریه‌ی نه‌و که‌سه‌نه‌ی ده‌چنه‌ چو‌کووراوا یان له‌وێرا ده‌گه‌رپنه‌وه بی‌ره‌دا راده‌برن. جاروباره‌ش لی‌ره‌ پشوو ده‌ده‌ن.

هه‌نارستانه‌ ویرانه‌که‌، ره‌شه‌ ماری خه‌ته‌ر و مه‌ترسیداری لی‌یه. نه‌گه‌ر بلئی له‌ بن هه‌ر به‌ردیکي ماریک پاپۆکه‌ی خواردوه‌ درۆ نییه.

وه‌زی گولان، وه‌زی ژوانی ناشقه‌ و ماشقه‌یه. ماری ره‌ش شیت و شه‌یدای گولئی سووره. ته‌نانه‌ت خا‌که‌ش سوور ده‌چیته‌وه.

هه‌موو ولات نوقمی تیشکی خۆره‌تاوه. وه‌ک بلئی له‌ خا‌ک و هه‌نارستانه‌وه هه‌لمی سوور هه‌ستی. له‌ بن داریکي گه‌وره‌ی هه‌نار که‌ نیوه‌ی تو‌یکله‌که‌ی قه‌لشیپۆوه و که‌وتبوو، له‌ ته‌نیشت به‌ردیکي سه‌پی، ماریکی ره‌ش هاته‌ ده‌ری. ورده‌ ورده، به‌کلک بادان خوشییه‌ سه‌ر گیاو گژه‌که. جار جاره‌ سه‌ری هه‌لدینا و سه‌یریکی ده‌وربه‌ری ده‌کرد. می‌شه‌کان وزه‌وزیان بوو. گوله‌کان عه‌تریکي تالیان ده‌پژاند. له‌ لای کانیه‌ قه‌وزه‌گرتوه‌که‌وه، بۆنی پنگه‌ ده‌هات. نه‌و هه‌وره‌ی له‌ لای تۆزووسه‌وه ده‌هات، بچووک و سه‌پی بوو.

ماره‌که‌ له‌ به‌ردیک چوه‌ سه‌ری. بریک مایه‌وه و دوابی هاته‌ خوار. دواتر خۆی له‌ داره هه‌ناریک هالاند. کوشتن و نه‌زیه‌تکردنی ره‌شه‌ مار گونا‌حه. ماری ره‌ش، نه‌گه‌ر پینی له‌سه‌ر کلکی دانه‌تی کاری به‌ بنیاده‌م نییه.

له‌ داره‌که‌ جوئی بووه‌وه و چۆه‌ نیو‌گژ و گیاه‌که‌ و له‌ چاوان ون بوو. ساتیک دواتر گه‌یشته‌ وشکه‌لانه‌که‌ و راوه‌ستا. کلکی نوشتانده‌وه و ویستی پاپۆکه‌ بخوا به‌لام پاشگه‌ز بووه‌ و دیسان

وهرې ګوتو ته وه. ویستی بهره ګولټیک خوی بکیشی به لآم به لای دا تیپه پری. فیشکاندی. چمند بالنده یه که به سمر لقیکه مه نیشتبونوه. که ماره که به بنیدا تیپه پری له شه ققه می بالیان دا. دهنګی فیشکاندینک هات. ماره که ګه پرایه وه. له بن چلی ګولټیکی شین، ماریکی دیکه خزیه بن بهردیکمه وه. شه ویان دریتزتر و ره شتر ده چۆوه. له وانه یه دوو شه قاویش ده بسو. دوو ماره که ګه شستنه یه که هردوو کیان چوونه سمر بهرده که. نیوهی خواره ویان تیک نالآند. هر ناوا له بهرده که هاتنه خواره وه و چوونه نیو گیا و ګژه کانه وه. که له نیو ګژ و گیایه کانه وه هاتنه وه ده ری، ګه واله هه وره سپیبه که ګه یبووه سمر هه نارستانه که و خه ریک بوو تیده پری. ساتیک سیبه ریکی له ګولته سووره کان کرد. پی چۆله که ** هه ده لئی پیستهی خاکه. وه ک توژی ټیکالینک به خاکه وه دهنووسی. بالا ناکا. ماره کان که جاروباره ده خوشین، و جاروباره ش راده وه ستان هاتنه سمر پیچۆله که کان. له وری راهستان و ساتیک چاره پری مان. دواپی ته واو ټیکالآن و وا چوون له بهر یه که وه ده تګوت بوونه ته یه که و پیکه وه نووساون. کلکه کانیاں له هه ژاویدا ده لرزین.

- سوورایی ګولته هه نار، سه وزایی پیچۆله که و شینایی ناسمان و سپیایی هه وره که ش له عیشقا له لرزین.

پشوی سوار ببوو. چاوه کانی لینک دهنان و هه لئی دینانه وه و سه یری ماره کانی ده کرد که خه ریکی جووتبون بوون. نه کات ته مه نی له هه قده سال تینه په ریپوو.

ماره کان له چاوان ون بوون. نوخه یه کی هاتی. هه ده هاتنه وه پیش چاوی و ون ده بوونه وه.

ماره کان دلیان له مروقیش ده چوو... ماریک دلئی چووبوه سمر کچیک و ماوهی چهند سالآن کچه بو هه لایه که ده چوو وه شوینی ده که وت. ده چوو نیو جیویانه که یه وه. ته نانه ت به بی نه وهی کچه بزانی خواره وهی جهسته ی خوی خوار ده کرده وه و ګه مه ی عیشقی له ګه ل ده کرد... کچه هه موو جاری که ماره که ی له نامیزی خویدا ده دی، به ترسه وه راده چله کی.

چی نه ده ما شیت بی... به لآم ورده ورده خوی پیوه ګرت. نیدی هاواری نه ده کرد و ده رنه ده پری. که هه لده ستا له خه وی، نیدی ماره که ورده ورده ده خزی و دوور ده که و ته وه.

روژنیک له روژان ماره که نه یوانی را بکات و براکانی کچه که ماره که یان کوشت. کچه ش نه وه نده ی بو ګریا هه تا شیت بوو.

** پیچۆله که: گیایه کی ورد و نر مه. بالا ناکا و هه لئاستی. هه به عه رزیبه وه دهنووسی. ناژه له به تایبه تی

مه ر زوریان پی خۆشه.

ماره كان جار به جار به جموجۆلتړ دهبوون. زياتر تېكدالان و ليك جوئ دهبوونهوه. يه كېتكيان
 سهري له دووئ نه ويتر دنا، دهیگرت و تېئ دههالا. ديسان يه كتريان بهر ددها. گورجتر دهبوون.
 له چاوترووكانيكدا نهوسهري نهوسهري ههناستانهكهيان دهكرد و دهگهپانهوه.
 ههتا نيوهړو داها ههراييان كرد. سهريان وا له دووئ يهك دنا دهتگوت بال دهگرن.
 تېكدالانهوه و پېنكهوه نووسنانهوه. شل بوونهوه و لهسهريه عهززه كه ليئ تخيل بوون.
 دوايي هاتنهوه نهو شوئنهيه به پېنچوله كه داپوشراپوو. ديسان كلكيان نالقه كردهوه و
 رووبهرووي يهكترئ سهريان ههليئا و تېكيان گري دا. نزيكهيه نيو مهتر و لهوانيه يهك
 مهتريش ههلهدستان. تېكدالانهوه و ليك دهبوونهوه. ناگرهكهيان بهتینتر دهبوو و خوئيان
 ههلهدستاندهوه و چيي نه مابوو لهسهري كلكيان راوهستن.
 زاريان داپچرپيوو و دروزه كانيان هاتبووه دهري. چاويان وهك گومي خوئني لي هاتبوو و
 سهريشيان وهك ناور دايسا. سووراييهكهيان ورده ورده بهرهوخوار داكشا.
 ميئشهكان لهسهري گوله ههنارهكان كهوتبوون و ههلا و ههنگه مهيان بوو. مهله ميئشخورهكان
 هاتن و رابردن. بالندهيهكي شيني بريقه دار هات و لهسهري بهرديك نيشتهوه. سهري بهرهو
 مارهكان وهرسوورانده كه ههري ههلهدستان و دهكهوتنهوه. به چاوتيكي وردهوه سهيري كردن. دياره
 هيچ لهو جموجولهيان تي نهگهبيوو بويه له شهقهيه بالي دا و فري.
 ههتا نزيك نيوهړويه ههرا ههستان و تېك هالانهوه... كهوتنهوه و ههستانهوه... خوشين
 و گهپانهوه و تېك هالانهوه. دياره جار و بارهش شلپ وه عهززه كه دهكهوتن. نيوهيه سهروهيه
 جهستهيان وهك ناگر سوور ببووه. وهك بليئسه سهريان دينا و تېك دهنالانهوه. وهك نهو
 بليئسانهيه بهرز دهبوونهوه و كورت دهبوونهوه و به شنه بايهك ههلهدستان و دنيشنهوه و گره
 دهكمن... وهك گوله ههنا. لهوانهشه ههري بويهش بي كه مارهكان له وهري گوله ههنا ردا له
 ههناستانهكاندا جووت دهبن. لهوانهيه نهوه خو شاردنهويه كيش بي.
 ناخري دهتگوت خهوتوون بويه نه مجارهيان كه كهوتن، نيدئ ههلهستانهوه و ههري لهوي ليئي
 كهوتن و مانهوه. بهسپايي لهسهري يهكتريهوه دهجوولان.
 له پيشدا يهكېتكيان به داهيترايي خووشيه نيو گوله كانهوه. نهوي ديكهش به شوئنيدا.
 نهو كات ههقهده سال دهبوو و نهدهبوو. زار و ليوي وشك ببوون. چاوهكاني به
 سهرسوورماوييهوه دهرپهريبوون. ملي دريژ كردهبووه و ههتا له چاوان ون نهبيوون چاري لي
 نهترووكاندهبوون.

ئەلیف شەكەت و ماندوو بوو، بىٰ ھىسا بوو. لە سەر لووتكەى چىايەكى دوور دوورەوہ دوو كەلتيك ھەلئەستا. بەخۆى گوت: ”مارەكان، مېشەكان، گورگەكان، بالئندەكان... ھەموو مەخلوقات... خودا ھىچ كامىيانى تووشى ئەو چارەپەشییە نەکردووہ...”

بېرەوہرېيەكى لە ناخیدا زیندوو بۆوہ. چارى ھەلئینا و دىتى ەلى كۆلەكەى لە تەنىشت دايكەوہ داناوہتە ەمرزى و بالئى پېئوہ داوہ و دانىشتووہ. مريتمۆك لەو دىوى كۆلەكەوہ تارمايەكى بىٰ جوولە بوو.

ئاورى دايەوہ. مندالەكان ھىشتا وەدەر نەكەوتبوون. زۆرى نەبرد ئەوانىش لە دوورەوہ بە لارە لار دەھاتن. ھەر ھەنگاوتىك دەپۆشتن و رادەوہستان. ئەلیف ھەر جارێكى ئەوانى ئاوا دەدى، ئاوری بۆیان تېبەردەبوو. لە خەفەتان سەرى لە گېژەوہ دەھات. بە خۆى دەگوت: ”ماندوو بوون. بەستەزمانانە مردن. بەخوای مانگىكى ديكەش نايەنەوہ سەرخۆيان. ئەو پياوہ شىت و شوورە شوو و رۆژ راناوہستى ھەر دەپروا. ئەوہتا رىي پېنج رۆژانى بە دوو رۆژ بېرېوہ. ئەو مندالانەى كوشت. بۆخۆشى وېران بووہ. ئەو ”ەلى” يە سەر بەقورە مندالەكانى لىٰ كوشتەم. خودا غەزەب لە دايكى و لە ئەسپەكەشى بگرى... لە ھەر ھەموو شتىكى...”

دلىٰ ئاوى نەخواردوہ. چوو بۆ لای مندالەكانى. ھېندەمان نەماوہ رۆلە گيان... سەير كەن ئەوہتا بابتان.

كە بە دەست ئامازەى بۆ لای باييان دەکرد، لە ناکاو دەستى سەر بوو. دەستى بەرېوہ. خۆى لەسەر پېيان رانەگرت و كەوت. ناخۆ ئەو ھەورازەى لە پشت سەريەوہ ديار بوو چىاي سلىمانلى نەبوو؟

”دەكرى بە دوو رۆژان رىي پېنج رۆژە بېرى بەلام ناتوانى لە چىاي سلىمانلى سەر كەوى. دەبىٰ بگەيتە ھەنارستانە بەرپەللاكە... مارەكان... مېشەكان...”

مندالەكان لە تەنىشت دايكيانەوہ دانىشتن. توابوونەوہ. رەش رەش داگەراپوون و چاوەكانيان وا دەپەرېيوو دەتگوت ھەموو روخساريان بۆتە چاو.

ئەلیف ساتيک دواتر چاوەكانى ھەلئىناپوون و ديسان سەيرىكى چياكەى كردهوہ. كىئو كە نوقمى مژ بوو و لووتكە بە ناخى ھور و ناسماندا چوو بوو. باشە ئەوہ سالانى رابردوو چۆن توانيپوويان لەو كىئو سەر كەون؟ گوندیەكان كە لە لۆكەچىنەوہ دەگەرپنەوہ، لىرە بەسەرياندا دەكەون ھەموو نەخۆش و پەككەوتە و لەگەلّ خۆيان دەيانبەنەوہ ئاوايى. ناخۆ تەرمەكەى

مریمۆکیش دهبه نهوه؟ یان تهرمی نهو لیتقه و ماوه ههر لیتره له غهریبی به جی دههیلن؟ مریمۆک ههرگیز کهیفی به تهنیایی و خهلوته نههاتوه. له غهریبی شیتت دهبی. نیتسک و پرووسکی ده زریکینن. “نه من نیتسک و پرووسکه کهی هه لده گرم و له تووره کهیه کی ده کهم و به کۆلمی داده دم و دهیبه مهوه. ناهیللم لیتره بیتکهس و تهنیا لهو چیا و چۆله دا به جیمینتی.”

سهیری دهووبه ری خۆی کرد. زهوییه که به وردکه بهرد و چهوی نهو جۆگه یه به تهنیشتیاندا دههات داپۆشرا بوو. رهگی داره گهزه کان به له کهدا رۆچوو بوو. بۆنی پنگه دههات. به له بزیککی شیرن گوتی:

- رۆله کانی خۆم... منداله کانی خۆم...

پیلی حهسه نی گرت و ههلیستاند. نهو شووله به لالووکانه ی حهسن له کۆلی خۆی نابوون، له پنچکینک نالقان و نهیتوانی ههستی کهوته وه. نهلیف که شووله به لالووکانه ی له پنچکه که جوی ده کرده وه گوتی:

- کورم نهوانهت ههر فری نه داون؟ ئیمه خۆمانمان لی بۆته بار، نهوانه فری ده. له پشتی حهسه نی کردنه وه و فری دان. حهسن ههچی نه گوت، به لام چاری له چاوه کانی دایکی بری. نهلیف رووی وه رگیترا و گوتی:

- دهی وه ری کهون. هینده ی نه ماوه... نه وه تا بابتان له ویتیه.

وه ری کهوتن. حهسن زوو زوو ناو ری له داره به لالووکانه ی ده دایه وه و سهیریکی ده کردن. ههنگاوێک ده رویی و راده وه ستا و سهیریکی ده کردنه وه و چاوێکی له دایکیشی ده کرده وه. نهلیف دلێ پڕ بوو... خۆزگه توانیبای له بهرده می منداله کانیشی بگری... گورج گه پرایه وه و داره کانی بۆ هینا... ده لینگیان هه لکرد و له ناوه که په رینه وه. که له ناوه که ده په رینه وه نۆمه خان لاقی هه لخلیسکا و کهوت. له ناوه که دا خووسا. نهلیف دهستی گرت و هینایه ده ری.

که گه یشتنه لای بارگه وینه که، عه لی چاوی هه لینا و دیتنی. نهیده توانی چاویشی بتروو کینتی. نهلیف باقه داره که ی به عهرزی دادا و چوو دهستی میرده که ی گرت. دهسته کانی عه لی سارد و سڕ بوون. زهنده قی چوو. هه میسه له دهستی سارد تۆقیبوو. حهسن که سهیری داره به لالووکانه ی ده کرد روخساری گهش ببۆوه. نهلیف به دهنگتکی خه مناک و ماندووه وه پرسی:

عه لی چۆنی؟

عەلى ھىچى نەگوت.

- نەخۆشى؟

- نا.

- ئەى چتە؟

عەلى نەيزانى بلى چى. نەيدەزانى چ بلى. ھەولتى دا شتىك بلى.

ليۋەكانى جوولاندىن بەلام كەس نەيدەزانى دەلتى چى.

- داىكم چۆنە؟

- نازام... ئەمن نازام... ديارە باشە... يان لەوانەشە... بچۆ سەيرىكى بکە... ھەر

بەراستى ئەو ھەورازەى سلىمانلىم ھەر لەبىرىش نەبوو.

ئەلىف چوۋە لاي مرىمۆك و دەستەكانى گرت. دەستى گەرم بوون.

- داىە چۆنى...؟

مرىمۆك چاۋەكانى ھەلىنان. نىگايەكى سارد و سېر و بۆش.

- باشى داىە گيان. باشى خاتوونەكەم؟... داىكە جوانەكەم، تۆ باشى.

عەلى لەو قسانەى ئەو توورە بوو. لە بۆلەبۆلەۋە گوتى:

- دا وەرە ئىرە بزانم.

ئەلىف دەسبەجى چوو. عەلى:

- ئەو ھەورازەى سلىمانلى... ئاى ئاى. ئەو ھەورازە. كوپە خۆ ھەر ئاقلەم پىتى نەشكابوو.

ھىچ، ھىچ... كى دەتوانى لەۋە سەر كەوى؟ ئىدى لىرە ماينەۋە. ھاتىن و ھاتىن ھەتا لىرە

چەقىن. مالم ويران بوو. ئاخ رۆلە چاۋ رەشەكانم.. ۋەيش ش ش

مرىمۆك بە توورەبىيەۋە گوتى:

- ۋەيش ۋەيش مىندالە باب شىتەكان. چما گەيشتوۋىنەتە سلىمانلى؟ ۋەيش... مرىمۆك

ئەۋە دەمرى، مەترسن. ناتوانى ئەو ھەورازە بېرى. ناتوانى نا. بەو قوونە خاۋىنەۋە ناگاتە

بەيانى. دلتان خۆش كەن. دلتان خۆش كەن. ئەنگۆ كە مرىمۆكتان برد و لە نىۋەراستى كۆنە

گۆرستان داتاننا.

ئەلىف خۆى قىت كردهۋە. ھەموو ھىزى خۆى ھاتەۋە بەر و گوراندى:

- سەر دەكەۋىن. زۆر باشىش سەر دەكەۋىن... چما ھەتا ئىستا بە گەلى جازان ۋەك بالندە

بالتان نەگرتوۋە و پىيدا سەرنەكەوتوۋىن؟... ۋەسەر كەوتوۋىن و ديسانىش ۋەسەر دەكەۋىنەۋە.

ئەتۆ ماندوۋى عەلى، سەبىنى دەبىنى. ئىدى ئەو ھەورازە لەبەر چاۋت ناۋا رۆد نابى.

عملی گوئی لی نه بوو و په یتا په یتا دهیگوت:

- ویش منداله کاتم، ویش... ویش منداله کاتم که له سهرما و بهر و زه مههریری
زستانیدا رووت و قووت دهبن. یاخوا کویراییت دایه. عادیل نهفنی. ناخوا جووقه وارت بپری.
همی کافری کافر بابی بی دین و نیمان..

نهلیف دیسانه که گورانندی:

- و سهر ده که وین.

بؤکر که نه وهی پووشکه چوه سهر لیواری ناوه که.

هممو گیانی وهک ناگر دایسا.

- و سهر ده که وین. با بهیانی دابی. نیشه لالا خیری پیوهیه. سبهی شهوی له کؤنه
هنارستانه که ده یخین. به پووش و په لاش و ناومالکه که خیرا ناوره که می کرده وه. هر وا به
گورجیش چوو مه نجهل و ساواره که و شووشه رؤنه که و خوئییه که می هینا و چوو مه نجهل که می پر
کرد له ناو و و سهر ناگریی نا.

پیوازیشی هینا. پیوازیکمی گه وره و سوور. له گهل ساوار زور به تامه. دواي نه وهی ساواره که
کولی، رؤنه که می به سردا کرد، سفره که می له بهر ده می عملی راست. دهستی منداله کانیش
گرت و هینانییه سهر سفره که. دواي چوه لای مریمۆک و گوتی:

هسته دایه گیان.. پلاویکی چه ور و خوشم لیناوه. برسیتته. دوو رؤزه ده مت له هیچ
نه داوه یاللا دهی هسته به قهره واشت بم."

مریمۆک تنانته چاویسی هلنه هینا. له کؤنه گؤرستانه که به ولایه وه نیدی له گهل عملی و
نهلیف و له گهل منداله کان و له گهل هممو دنیا ببوه دوزمن. تنانته دهنگی له تهیری
ناسمانیش گؤریبوو. لهو رؤزه وه نه قسمی له گهل هیچیان کردبوو نه زه وادی شکاندبوو.

په یتا په یتا قسمی له گهل خو ده کرد: "به نانه مست لهو کؤنه گؤرستانه دا داینام بؤره می برم.
نهیده توانی به جؤریکی دیکم بکؤری... ژن و منداله که می بؤ کوشتنی من له گه لی بوونه یهک."

له دواي گؤرستانه که وه نه چوو بؤوه کؤلی عملی. به داره که یه وه ههولی دابوو ورده ورده و به
لاره وه لاره وه پړوا. دوايین جار که وه عهرزی که وتبوو نیدی نه یتوانیبوو ههستیتته وه و له خؤی
چوبوو. عهلیش وهیزانبوو مردوه. چیی دوعای دهیزانی کردبووی و نهو کاته می له بیری نه وه دا
بوو ناخؤ له کوئی و چؤنی بنیژی، مریمۆک له ناکاو چاوی هه لیتنابوونه وه و نیگا پر له
پرسیاره کانی تیوه بریبوو. نهو جار نیدی قیت ببوه و ههستابوه پی.

عەلێش كە گێژ و وێژ بوو و ناواتەكانی پووچەڵ بپوونەوه، توورە بپوو و دیتبوی چاری نییه، بەناچاری بەكۆلی خۆی دادابوو و شەو و رۆژیکی تەواو بەبێ نەوهی ناوڕێك لە داوای بەداتەوه رۆبپوو. بارگە و بنەكەش ئەلیف بەكۆلی خۆی دادابوو و هیتابوونی.

عەلی داکی هیتابووە بناری كێوهكە و داينابوو. كە چاری بە هەورازە رژدەكە كەوتبوو، دەست و پێی سڤ بپوون و لە توورەیی و بیهیوایی، پشووێ لێ برابوو. بەلام بەبێ نەوهی خۆی بەداتە دەست ماندوویەتییهوه، دەسبەجێ گەرابۆوه و بەبێ نەوهی گوێ بەداتە بەربوونەوهی لەتە گۆنییهكانی لاقی و برژانەوهی برینهكانی كە سەری جەرگیشی پێیانەوه دیتسا، خۆی گەیاندبووه ئەلیف و كۆلەكە لێ وەرگرتبوو و هەر وا بەخێراییش گەرابۆوه. دواي نەوه بوو كە لیترە پالێ بە بارگەوبنەكەیهوه داوو و دانیشتبوو.

دواي نەوهی گەیشته بناری كێوهكە و بارەكە لەسەر عەرزێ دانا، زۆری پێچوو تا ئەلیف و مندالەكانی گەیشتنی.

ئەلیف لەبەری پارایهوه: داكە گیان لەبرسان دەمەری. تۆ خودا هەر یەك دوو پاروو بچۆ. پیاوژێکی سوور سووریشم هیتاوه دەلێی هەناره...”

كە دیتی گوێی ناداتی و ناخوا، دايه گریان. عەلی كە مەغەلە ساوارهكە لە پێش بوو پارووهکی بەدەستهوه بوو و چاوه پێیان بوو. كە زانی مریمۆك نایه و ئەلیفیش نایرپێتەوه، ورده ورده توورە دەبوو. هەر راوهستا و دانی بەخۆی داگرت. ئیدی بۆلاندی:

- وەرە ئەلیف:

ئەلیف مریمۆکی بەجێ هیتشت و هات. دەستی بۆ لای خواردنەكەي نەدەچوو. عەلی و مندالەكانیش وەك ئەو لە دەوری ساوارهكە كە هەلئەمێ لێ هەلئەستا، بێ جوولە دانیشتبوون. لە ناكاو ئەلیف گەش بۆوه. داهاهتەوه و بە سرتە بە عەلیی گوت:

- ئیستا دەوریهكەي دینم و ساوارهكە بەش دەكەم. بەشی ئەو لە دەوریهكەي دەكەم و لەگەڵ نانیك لە پێشی دادەنیم. ئیستاش نەبچوا شوێ هەر دەبچوا. عەلی ددانی لەچیرەوه بردن و گوتی: ”دەبچوا، بەقوزەلقۆرتی بێ.”

ئەلیف نانهكەي بۆ برد و هاهاهتەوه دەستی كرد بە خواردن. عەلی بە مستەكۆلەیهك پیاوژەكەي ورد كرد. ئەلیف لەتێکی لێ هەلگرت و لەسەر خواردنەكەي مریمۆکی دانا. زۆریان برسی بوو. بەسەر خواردنەكە وەرپوون. حەسەن كە تیری خوارد گوتی:

- ئەمن ھەر ماندووش نەبوومە.
 بە مستەكۆلە لە سینگی خۆی دەدا:
 - قەت ماندوو نايم... ئۆمەخان ماندوو بوو. دوو ئەوەندەي دیکەش دەتوانم پرۆم.
 ئۆمەخان گوتی:

- درۆزنانی، زۆر زۆر درۆزنی. ھەر لووشمە لووشمی بسو و دەگریا. ئەوہ کی بسو
 دیگوت: "دەمرم، دەمرم،... ناتوانم بەریتەدا پرۆم، دەمرم."
 - ئەوہ تۆ بووی. ئەمن ھیچ ماندوو نەبووم. ئەتۆ سەیری لاقە کانتت کرد و قیژاندت..
 - درووی تێپراچووبوو...
 - ئەدی، درووی تێپراچووبوو... ھەر بەلادا دەھاتی. ئەمن قەت ماندوو نايم.
 ئەلیف گوتی:

- کورپی من پالەوانە... چۆن ماندوو دەبی...
 عدلی سەیری کرد و بزەپەکی تالی ھاتی. ئۆمەخان گوتی:
 - ئەدی... وەللاھی وا ماندوو ببوو ھۆر ھۆر دەگریا.
 ئەلیف لیتی توورە بوو:
 - بیدەنگ بە کچەتیوہ.
 عدلی گوتی:

- ئەلیف، برینی لاقەکان وەک برینی گوللە دەبرژنەوہ. لەتە گۆنئیەکان لە رینگا کەوتن.
 ھیچ لەو مەلحەمەي دایکم سازی کرد ماوہ تەوہ؟
 ئەلیف بە خۆشییەوہ گوتی:

- نا، ماوہ... گۆنیمان نییە، بەلام شتیکت بۆ دەدۆزمەوہ لیتان بەستی.
 ھەستا. چوو و مەلحەمەکەي دۆزییەوہ و ھینای. مەلحەمەکە لە توتکلی دارە کاژتکدا
 بسوو. سفەرەکەي کۆ کردەوہ. بارگە و بنەکەي کردەوہ و جیویانەکەي ھینا و رایخستن.
 مریتمۆکیشی ھەلگرت و لەسەر جیپەکەي درێژی کرد.
 گوتی:

- دایە گیان، خواردنەکەتم لە تەنیشتت داناوہ. بە پیاوژتکی سوورەوہ. ھەر کاتیک ھەزت
 لئی بوو بیخۆ.
 مریتمۆک لە دلەخۆیدا گوتی: "کچی ئەتۆ فریشتەي. ئەو کافرە تیکي داوی و لاریتی
 کردووی."

ئەو دەمى ئەلپ مەلھەمە كەي لە لاقەكانى عدلى ھەلئەسوى، عدلى لەبەر ژان ھاوارى دەكرد. ئەلپ مەلھەمە كەي تىھەلسوى و بە پەرۆيەك بۆي بەست.

ئىدى ھەواكەي وەك ھەواي كۆيستانى سارد نەبوو. بۆيە پىويستيان بە ئاگر نەبوو. ئاگرە كەميان بە جى ھىشت و چوونە ئىو جىويانە كەيانەو. مندالەكانى لەويەرەويەرى مەيئۆكەو نەستن. ھەسەن ھىشتا لە بن لىوانەو دەيىۆلاند:

- پىاو قەت ماندوو نابن. وا نىيە؟ سەيرى بايم بگە.. ھىچ.. نەمن ھىچ ماندوو نەبووم...
... سلاو...

مەيئۆك پرىك راوھستا تا مندال نووستن. گوئى ھەلئەخت بزاني عدلى و ئەلپىش نووستون يان نا؟ كە زانى سەيرەي ھىچ شتى نايە، بەسپايى لە جىويانە كەي ھاتە دەرى. سەفرە كەي كەردەو. دەورىيە كەي لە نىوھ پاستى دانا. لە تارىكەيە كەدا بە دەستەكوتە پىوازە كەي دۆزىيەو لە سەر پلاوھە كەي دانا. لەتەكى لى كەردەو و لە پارووە كەي نا. پلاوھە كە بەو پىوازەو چەندە بەتام بوو...

ئەلپ پىش ھەمووان ھەستا. لە بوولئە كەدا روخسارى عدلى جوان دياتر نەبوو. چىي سەيرى كەرد شتىكى بۆ ساغ نەبۆو. چوو و ئاگرە كەي كەردەو. ھەواكەي فىتەك بوو. سەرمەي نەبوو. ھەر بە پىي عادت دەستى بەسەر ئاگرەو راداشت.

خەريك بوو بىرى دەكردەو. بىرى دەكردەو و سەيرى ھەورازە رۇدە كەي دەكرد. ھەورازە كە رۇد و لووس بوو. رەنگى گەسورەي ھەبوو. چىن چىنىش بوو. شوئىن شوئىن كەسك دەچۆو و لە كەسكەو مەيلەوشىن دەبۆو. رىگە كەي بزە رىيە كى باريك بوو كە وەك ھىلئىكى سەي دەسورپاوە و دەچورە سەرى و لەو سەرەو، لەوانەشە لە نىوان شىنایى ناسماندا لە چاوان ون دەبوو.

كىتوھە كە لە بوولئەي بەيانىدا تۆخ و رەش دەچۆو. لە گەل تاوھەلاتنە كە رەنگەكان دەركەوتن و ھەورازە كە يەكسەر درەوشايەو.

مەحال بوو. دەبوو ھەر لىرە بىننەو. عدلى نەيدەتوانى بەو مەيئۆكەو كە دەتگوت قورقوشمە، لەو چىايە وەسەر كەوئى. مەيئۆكەي خۆ نەيدەتوانى بەرپىدەدا بپروا. لەوانەبوو مەيئۆكەي. ئەلپ بەرەو جىويانە كەي مەيئۆكەي غارى دا. لە دوورەو كە دەورىيە بەتالە كەي دى، گەراپاوە:

“بالتە بە ھەلقىن و مار بە خوشىنە كەي ناتوانى لەو چىايە وەسەر كەوئى. بە تايبەتى نەگەر ماندووش بى، ھەر ناتوانى لىشى بچىتە پىشى.” نەيدەتوانى چا و لە كىتوھە كە بپروو كىتى.

لە بەردەم ھەورازە كەدا بى جوولە راوھستاو و پىي بە عەرزىيەو و شك ببوون:

“چار چپیه؟ چ بکهین؟ ناخۆ شه گهر شه هه ورازه نه ده بوو، شه هه مووه نازار و کویره وه ریه و شه هه مووه ریهی به گیانکیتشان هاتبون، به فیرۆ نه ده چوو:”خودا غه ززه بت لی بگری هه ورازه که. شه به لسه رینگه مان قوت بوویه وه؟” رینگه که چپی وای نه مابو و گه شتتوبونه ده رگای چوکوراوا. شه ته پویهی به وزه وزه به ده وری سه ریدا ده سوورایه وه مزگینی نزیکبونه وه له چوکوراوا بۆ هینابوو.

“کۆنه هه نارستانه که هه ناری لی بوو. هه غیری زهره و گه یو. کهس دهستی پیمان رانه گه شتتوو. ژهنگه سووره زۆریان هه له هه غیره. که به ته نیشته هه نارستانه که دا تیده پهری... نه ری به راست بلتی ماره کان هه مابن؟ ناخۆ هیشتا له خۆشه ویستیان تیکدالین و ده که ونه وه سه ره زری؟

“ده بی مه نسووری هه لاج بی و دوو عایهک بخوتنی و فویه کی لی بکا. فویه کی وا که شه کینه بیته ته پوتۆز و زویه کی ریک و چوکوراوا له دووره به کینگه سپیه کانیه وه ده رکه وی...” به په نجه کانی دهستی کرد به ژماردن. چاره کانی لیک نان و به بی هیواییه کی قولته وه دهسته کانی به لاتنه نیشته دا شوپ بوونه وه. له وی له سه ره به ردیک دانیشته. هه ورازه که له بهر چاوی رهش چۆوه و گه وه بۆوه. “شه هه ورازه به کهس نابردی. ده بی هه لیره وه مینین و چاره پتی گه رانه وهی گوندیه کان بین. یهک، دوو، سی، چوار...” هیندهی نه ماره بۆ گه رانه وهی گوندیه کان. ده بی لیره راوه ستین و که نه وان گه رانه وه له گه لیان بگه رتینه وه ناوایی. چاره یه کی دیکه نییه؟”

که عه لیلی له به رده می خۆی دی، هه جلا. نه یزانی چ بکا. هه ستا و به زۆری بزه یه کی هینایه سه ره لیتی.

عه لیش چاوی له هه ورازه که بریبوو. لووتکه به رزه کهی نوومی ته م و مژ ده بوو. چپی وای نه مابوو گه رمای پاییزی دۆله که داگری.

ژن و میرده که ساتیک هه ر وا راوه ستان و چاویان له لووتکه سه ره به ته مه که بری. عه لی ورده ورده روخساری رهش داگه را. وه که شه مندالانهی دین بگرین، لیه کانی هه لقرچاند. له بن لیتوانه وه گوتی:

“ناتوانین لیتی سه رکه وین. جا وه ره هه تا ئیره به هه زار کویره وهی خۆت بگه یه نه ئیره... به هه زار چاره رهی و کویره وه ریه وه وه ره و لیره به تهنه وه... ناخ.”

ئەلىف لە ناكار بەسەرخۆيدا زال بوو. چاوه گەورەكانى كه زەق ببوونەوه بريسكانمەوه و زۆر بە توندى گوتى:

— وەسەر دەكەوين. واش وەسەر دەكەوين هەر مەپرسە.... ئەوهى هاتووین زۆر لەوه سەختەر بووه.

عەلى هەيچ هەيوای نەمابوو. بەرەو ئاوه كه چوو. جوان دەموجاوى شوست. كونى گوێچكه كانیشى شوستن. نان خواردنى هەر لەبیریش نەمابوو.

لە دوورەوه مریتمۆك دى كه لە تەنیشت جیوانەكەى كرووشمەى كردووه و دانیشتووه. مندالە كانیش لە لای بوون و وەك ئەو هەلگورمابوون و بۆ جوولە دانیشتبوون.

عەلى كۆلى گریانى هەستا:

“چۆنە ئەوانە لیترە بەجى بێلم و هەتا چوكوروا را بكەم. لەوى دەست بكەم بە لۆكه چینیەوه. هیندەى پینچ كەسان. بە شەو و رۆژ... تا دەمرم..”

ئەلىف كه هاتبووه لای، بە خۆشییهوه گوتى:

— ئەلىف، دەزانم چ بكەم. ئیوه لیترە بەجى دێلم و دەچم. ئیوه هەتا لۆكه رینیەوه تەواو دەبى لیترە وەمیتن و چاوه رى بن. با لانیکەم ئەمن كار بكەم. یان ئەسپێك گویدریتزێك لەو گوندییانە وەرده گم و دیمەوه و ئیوهش دەبەم.

ئەلىف بە متمانەبەخۆییەوه گوتى:

— ئیمە وەسەر دەكەوين. سەیر كه دایكەم هەستاه. دیاره باشە. ئەو ساوار و پیوازهش كه شەوى بۆم دانابوو خواردوو یەتى. تۆ پیلێكى بگره و ئەمنیش پیلەكەى دیکە....

عەلى هەيوابراوانە سەرى لەقاند و پرسى:

— شتى وا دەبى؟

ئەلىف گوتى:

— بۆ نابى. ئیستا ترخینەكه لەسەر ئاورى دادەگرن. دەپخۆین و وەرپى دەكەوين. دواى ئەوهى دایكەمان برده سەرى، دەگەپینەوه بارگەوبنەكەش دەبەین.

— ئەى مندالەكان؟ ئەوانیش پشوویمان لى براوه. سەیریان بكە. هەر ناجوولتین.

ئەلىف گوتى:

— ئەوانیش ئەگەر نەتوانن وەسەر كەون، یەك یەك لە كۆلمیان دەكەم و دەیانبەمە سەرى.

عەلی دېرۆنگ بوو. بە لەبزیکی نەرم گوتی:

- ئەلیف زۆر نەستەمە. وا باشتەرە ئەنگۆ لیژە وەمیتن.

ئەلیف توورە بوو. قەت نەببوو ئاوا هەلجی. گورانیدی و کیتوکان دەنگیان دایەو:

- لەو چیا و چۆلەدا، بە دوو مندال و پیرەژنیکەو، لە نیو زاری گورگ و سەگەل و جەردە و

پیاوکوژاندا چۆن وەمیتن؟ خۆ ئەگەر بارانیکیش داکا، لافاو هەر هەموومان رادەمالتی.

عەلی تێدا ما. تاوێکە گەرمی کردبوو و ئەو خەریک بوو ئارەقەمی دەکرد.

دەستی مندالەکانی گرت و هیتانییە سەر سفرەکە. مندالەکان دەتگوت خەوالوون.

لاقەکانیان تێک دەهالان و بەلادا دەهاتن.

ئەلیف دەورییەکی پێ کرد و لە گەل بێک نان بردی و لە پێش مریتمۆکی دانا و گوت:

- سیریشم تێ کردوو. بیبەری سووریشم تێ کردوو. دیوتە دایە، ناخری گەیشتینە چیا

سلیمانلی. ئەودوی ئەو چیاپە چوکورواوایە. ئەگەر ئەو بەرین...

مریتمۆک هەر نەشجولۆ. سەریشی هەلنەهیتنا کە سەیریکی بکا.

ئەلیف لە گەل هەر کەوچکیکی لە شلەکی دەدا، سەیریکی مریتمۆکی دەکرد. مریتمۆک

دەستی بۆ خواردنەکی نەبردوو و هەلمی لێ هەلدهستا. دواشی مریتمۆک هەر وا بە سیری

چاوان سەیری دەکردن، پێی دایە دەورییەکی و هیتانییە پێش خۆی و دەستی کرد بە خواردن.

ژن و میژدە کە دواي نان خواردنەکیان، دەستیان کرد بە پێچانەوێ بارگەوینەکیان.

گەرمایەکی بە تینتر لە گەرمایەکی چوکورواو دۆلەکی ناخنی. مێشولەمی ورد ورد هورورۆمیان

کرده سەرچاویان. کە هەما گەرم دادی ئەو مێشولانە پیاو وەرەز دەکەن. دەچنە کونە لووتی

بنیادەمیشەو. وا خۆیان بە سەر و دەمچاوی بنیادەمەو دەنووسین، هەر لێی نابنەو.

سەر و دەمچاویان لەبەر مێشولە دیارنەبوو. هەر دەستیان رادەوێشاندن.

عەلی گوتی:

- بڕۆ و لێی بپرسە، ئەگەر هەر کامان دەستیکی بگرین ناخۆ دەتوانی هەستی و لە گەلمان

بی؟

ئەلیف چوو لە مریتمۆک و دانیشت و دەستەکانی خستە نیو دەستی خۆیەو و گوتی:

- دەی باشە دایە گیان. ئیدی کاتی هاتوو. خۆت ئەو چیاپە باش دەناسی. چیا

سلیمانلییە. دەشزانی وەسەرکەوتن لەو چیاپە چەندە ناخۆشە. کەس ناتوانی لە کۆلت بکا

و بتباته سه‌ری. عه‌لی ده‌ستیکت ده‌گری و نه‌منیش ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ت... ناوا ده‌توانی له‌گه‌لمان بی‌تی؟

مریمۆک به‌بی نه‌وه‌ی وه‌لامینک بداته‌وه له‌ ناکاو ناله‌یه‌کی لیوه‌ هات و کهوت. ئەلیف ده‌ستی تینکه‌ل هاتن:

- عه‌لی، عه‌لی، دایکت خه‌ریکه ده‌مری. بگه‌یه و قومی ناو بی‌نه.

عه‌لی هاته ژوو سه‌ری دایکی که له‌سه‌ر گازه‌رای پشت لی‌تی که‌وتبوو و هانکه‌هانکی بوو. ره‌نگی به‌ روخسارییه‌وه نه‌مابوو و ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزین.

ئه‌لیف ده‌ستی راسته‌ی مریمۆکی به‌ ده‌ستییه‌وه بوو و به‌ عه‌لیی ده‌گوت:

- دووعای له‌سه‌ر بخۆینه. دووعای له‌سه‌ر بخۆینه با بی‌ دوعا نه‌مری. ده‌ی بخۆینه، بخۆینه خیراتر.

منداله‌کانیش به‌ هه‌له‌داوان هاتن. شه‌که‌تی خۆیانیان له‌بیر چوو‌بووه. عه‌لی ده‌ستی کرد به‌ دوعا و نزایان. ئەلیف به‌ ده‌نگینکی ماندروه‌وه به‌ ئۆمه‌خانی گوت:

- ناو بی‌نه.

کچه‌که به‌ره‌و ناوه‌که رۆی.

هه‌ر ناوه‌که‌ی هینا، ئەلیف لیکی کۆلوانه‌که‌ی ته‌ر کرد و ورده‌ ورده‌ به‌ده‌موچاری مریمۆکیدا هیچنا. عه‌لی وه‌ک بلیتی کاتی له‌ ده‌ست ده‌چی به‌ په‌له‌په‌ل و ته‌ته‌په‌ته‌ دوعاکانی تینکه‌ل ده‌کردن و په‌یتابه‌یتا ده‌بخۆیندنه‌وه. هه‌ر ده‌بخۆیندن و ته‌واو ده‌بوون. جاری وابوو وشه‌ی دووعایه‌کی ده‌ جاران ده‌گوته‌وه.

مریمۆک هینده‌ی پی‌ نه‌چوو چاره‌کانی هه‌لینا و سه‌یری عه‌لیی کرد. عه‌لیی دیسان شه‌که‌تی و ماندوویه‌تییه‌که‌ی گه‌راپه‌وه نیو له‌شی. دوعاکحان به‌سه‌ر لیویه‌وه وشک بوون. که‌ نیگا تیژ و ناگرینه‌کانی دایکی دی، نیمانی نه‌ما. هه‌موو شتیکی له‌بیر چۆوه و هه‌ر له‌وی دانیش. مریمۆک ناله‌ندی:

- منداله‌کانم، رۆله‌ گیان من نه‌وه ده‌مرم... ده‌مرم... چۆری ناوی فیتنک.

عه‌لی به‌ تووره‌یه‌وه پینکه‌نی.

ئۆمه‌خان بو ناو هینانی به‌ره‌و جۆگه‌که رای کرد. عه‌لی که هه‌موو ده‌رگاکانی له‌سه‌ر پی‌وه درابوو، له‌ تووره‌بیان قامکه‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌ستی خسته‌ نیو زاریه‌وه و گه‌ستی. نه‌و گریانه‌ی نه‌وکی گرتبوو، خه‌ریک بوو ده‌بخنکاند.

مريّمۆك كه ئارەكەى خواردەوہ قيت بۆوہ و دانىشت. عەلى داىە پرمەى گريان. نەيدەتوانى بەسەر خۆيدا زال بى. كە دىتى خەرىكە لەبەر چاوى ژن و مندالەكەى نابرووى دەچى، دەسرۆكەكەى لە زارى خۆى ناخنى و ھەستا و بە غاردان لەوى دور كەوتەوہ. بەرەو خوارووى چەمەكە رۆشت و چوہ نىو دارە گەزەكانەوہ. لەسەر دەم و لەسەر زىخ و لەكە راكشا و ھۆر ھۆر گريا. تا دەگريا سووكتەر دەبوو.

ئەلىف گوتى:

- داىەگيان شوكر باشى. زور ترسام...

مريّمۆك بەيەكى ھاتى. بە ناخۆشيبەوہ لە دللى خۆيدا گوتى: "تەگەر بىرم، لە كۆلتان دەبەوہ و خۆشم دەحەسىمەوہ."

ئەلىف:

- ئىستا كورەكەت دىتەوہ، ئەو دەستىكت دەگرى و ئەمنىش دەستەكەى دىكەت... مريّمۆك چاوە پرلە مەكر و تەوس و تەشەرەكانى لىك ناو ھەلپھىنانەوہ.

لە دللى خۆيدا دەستى كرد بە قسەكردن: "بىرۆم و لەو ھەورازە بىرم، ھا؟ ئەوئىش لەنىوان ئەو جووتەدا، ئەمن لەوانە نىم كىچم. ناتوانم وەسەر كەوم ژنى "عەلى" يە درىژ. ئەنگۆ شەو و رۆژ دەپارپىنەوہ ئەمن بىرم. لەبەر خوداى دەپارپىنەوہ بىكوژى. بۆوہى بىرم دەمبەنە چەقى كۆنە گۆرستانىك و لەوى دامدەنىن. ئىستاش دەتانەوہى مەنە سەر لووتكە سلىمانلى. ھا؟ ئەمن ئىدى مردووم. گيانم دەبەردا نەماوہ. شەقاوىك، ھەر شەقاوىكىش چىبە ناتوانم ھەلپھىنەوہ. لە كۆلم كەن و مەن. پىتان وايە وەسەر دەكەوم، ھا؟ وەسەر دەكەوم و لە نىوہرپىە دەمىرم. زگتان پىم دەسووتى؟.

. ئەتۆ ھىشتا وەك پۆلا بەھىزى داىە گيان. لە ئىمە گەنجىرى. ئەتۆ ھەموو ئەو رىيەت وەك كچۆلەيەكى پازدە سالانە بىرى...

- "لە خۆرايى شووتىم وەبن ھەنگلى مەدەن. لە جىيى خۆم نابزووم. دەبى لە كۆلم بىكەن و وەسەرم بىخەن. مريّمۆك كەرىتتەت كرد ئەوئەندەش بە پىيى خۆت ھاتى. كورە بۆ بابى خۆم ئاقل بووم. وەللا ھىزىم نىبە ھەستم. ئەنگۆش دەتانەوہى بىكىشش بە دووى خۆتاندا. ئەمن ئەگەر خودا يارمەتىم بەدا، چما بەندەى ئەو دەتوانى بىكوژى؟... لە خۆرايى زەحمەت مەكىشش... ئەمن لەو كىتوہ ناچمە سەرى بۆوہى خۆم بىكوژم... ھەر ئىستا كە كەوتم ئەو "عەلى" يە درىژە، گەش گەش بىبۆوہ... پىيان وايە كەرم و نازاتم. كە دوەكەى دەكرد

روخساریم دی. چیی وای نه مابوو چه قه نه لیّ بدا و سه مای بکا. پیئی وایه چاری من شهو شتانه نابینی. که دیتی دیمه وه سه رخۆ...

ديسان چاره کانی لیک نایه وه و خۆی گه وزانده. شه مجاره شه لیلی دهستی تیکه ل نه هاتن. تیگه بیوو. به تووره بیه وه گوتی:

- دایه، پیّت خۆش بیّ و پیّت ناخۆش بیّ پیلته ده گرین و لهو کیته وه سه رته ده خهین. گوتم به شکم کۆمه گیمان بکهی و خۆت به سه ر پییانه وه راگری بۆه ی ناسانتر وه سه ر کهوین.

- خه ریکه ده مره. نه وه ده مره، ئاره.

شه لیلی له بن لیوانه وه گوتی:

- ده بجه دهی.

حه سن:

- نیشه لّلا ده مره.

نۆمه خان که به سه رسوور ماویه وه سه بری ده کردن به ره وه چه مه که غاری دا و له بن لیوانه وه گوتی:

- ده با بجهی و بجه سیته وه داماره.

له نیو داره گه زه کانه وه پۆله مه لیک هه لفرین، عه لی تیتر گریا بوو و وه خۆ هاتبۆه. هه ستا. به لّام ده تگوت لاقه کانی پیته نین. پیشترا لانیکه م برژانه وه یه کی هه بوو. به لّام نیستا سه ربوون. هه ر هه نگاویکی هه لیدینایه وه، سه ری جهرگی ژانی ده کرد و شه وه ش زۆر خراتر بوو. خۆزگه لاقه کانی له ت و په ت بوایه ن. ورد ورد بوایه ن و له تاوان وه ک کیچ هه لبه زیبا یه وه...

خۆزگه ... خۆ لهو برژانه وه یه هه ر خۆشترا بوو. شه وه یان ده یکوشت. نه وه چه به لایه ک بوو به سه ری هات. شه نه هاهمه تیبه چه بوو به رۆکی گرت؟... لهو کاته دا شتیکی به بیریدا هات و هه رای کرد:

- شه لیلی دا وه ره بزاتم.

شه لیلی هات.

- شه من باش نیم. که پیّم له سه ر عه رزی داده نیم وه خته بریشیمه وه. دلم تیکه ل دی. ده لینی

چی بریک لۆکه لهو بالیفه ده ربینی له ده وری لاقه کانی هالینم.

شه لیلی به بیّ شه وه ی قسه یه ک بکا، بالیفه که ی هه لگرت و لۆکه کانی به تال کرد و بو عه لیلی هیتنا.

عه لی په رۆکانی لاقی کردنه وه و لۆکه که ی له بن شه وانه وه پیچا. لاقه کانی وه ک گوشت سوور ببوونه وه.

دوايي كۆنه پەرزكاني تېئوپېچا و ھەستا. بەلام ديسان ھەر ھەنگاوتيكي دەينا، دلي تېكەل دەھات. خۆي پي نەگيرا. لەسەر بەرديك دانېشت و سەري نايە نتيوان ھەردوو لەپي دەستەكاني.

يانى دەبي لىترە بىئىننەوہ و چاوەرپي ئەو گوندييە نامەردانە بين؟ ھا؟ چۆنە ئەوان لىترە بەجى بەھيلى و ھەري كەوي؟ نەگەر لافاويش رايانغالى و درندە و جانەوہ رانېش بياغۆن و رېگرېش پەلاماريان بەدەن، لانېكەم دەتوانى خۆي بە تەنيايي بگاتە لۆكە رىننەوہ كە.

- ئەليف مەن دەپۆم.

ئەليف:

- كورە شىت بووي؟ سەيري ھەوا بەكە. ھىندەي نەماوہ بارانەكەي داكا. لافاو دەمانبا. لافاو. ھەرە پىلى داىكت بگرين و بەدووي خۆماندا رايكيشين.

عەلى سەيري ناسمانتي كرد. گەوالە ھەورتيكي مەيلەو رەش لە لاي باكوررەوہ دەھات.

ھەراي كرد:

- خەريكە دەباري. دايا، دەباري؟ دەبي لەو كيوە سەر كەوين دەنا لافاو دەمانبا. دەبي خۆمان لەو خپە نەجات دەين.

ئەليف سەريكي بارەكەي گرت و عەليش سەرەكەي ديكەي و برديانە سەرووتر و لەسەر رەوہزيك داياننا.

- ئىترە باشە. مندالە كانيش ھىچيان لى نايە.

ھەتاوہكەي ھەر دەھات و گەرمتەر دەبوو. خاكە رەنگاويرەنگەكەي داوتيني كيوەكە كە پەر بوو لە وردكەبەرد، ھەك ناسن سوور ببۆوہ. دەست نەيدەوترايە.

عەلى گوتى:

- دايا، نەگەر بتوانم لە كۆلمت بەكەم و بتبەمە سەري...

مەريمۆك ديسان كرروشەي كردبوو و خۆي گەرمۆلە كردبۆوہ.

- مندالە كانيش لاي بارەكە بىئىننەوہ.

ئەليف پىلى مەريمۆكتي گرت و ھەليستاند. ھەولتي دا يەك دوو ھەنگاويييا. مەريمۆك خۆي بەسەردا دا. دەتگوت ئىسك و پرووسكيت ھاريوہ. لاقەكاني بە دوويدا دەخشكان.

عەلى مندالەكاني لە تەنيشت بارەكە دانا و گەرايەوہ و پىلى داىكي گرت و كيشيان.

هموره ره شه که هیوا و هیژی خستبووه دلی "عەلی" یهوه. نیدی ههستی به لاقه کانی نهده کرد و دلی تیکه له نهده هات. ژانی نه ژنۆکانی له تاقه تدا نه بوون. پاژنه کانیشی. به لام عەلی رازی بوو. نه گهر هه موو گیانیش گولله ناژن ببوایه، باشر بوو له وهی سه ری جهرگی بیسی. مریمۆک وهک تهرمیته به سه ر شانیا ندا شوپ ببۆوه و جار به جار قورستر ده بوو. لاقه کانی به سه ر عمرزه که دا ده خشکان و دوو هیلی خوار و خپچیان له دواوه به جی ده هیشت. ئەلیف پشوی سوار بوو، عەلی تا ماندووتر ده بوو و تا مریمۆک قورستر ده بوو، خیرا تر ریگهی ده بری. نه وه عاده تی خۆی بوو. نه ویش چ عاده تیک. نیستا هم ئەلیف و هم مریمۆکیشی به دووی خۆیدا ده کیشا. ئەلیف وهخت بوو شان و پیلی بیته ده ری. پشوی خه ریک بوو راوهستی به لام دهنگی نهده کرد. خو ده نگیشی کرد بایه، عەلی گوئی پی نهده بزووت. چاوی ده ره په ریبوون، پیاو له چر و نیوچاوانی ده توقی. پیستی مله دریزه که ی و روخساره پر له چرچ و لۆچه که ی وهک سیرمه له بهر یهک کشابۆوه. ته نانه ت سپینه ی چاوه کانیشی سپینه نه بوون. سوور و مۆر ببۆوه. ره نگیکی سه یری هه بوو. له نا کاو مریمۆک له دهستی عەلی به ریۆوه. ئەلیفیش خۆی پی نه گیرا و به سه ر یه کدا که وتن. عەلیش به لایه کدا که وت. هانکه هانکی رۆژه رتیهک ده پۆیی. مریمۆک بهر له ئەلیف هه ستایه وه و قیت بۆوه. دهستی ئەلیفی گرت و کیشای. عەلی به چاوه سووره کانیه وه سه یری کرد و له دلّه خۆیدا گوئی:

- نه ری ده بمره، ده ی.

ددانی له چیره وه بردن بۆوه ی گوئی لی نه بی.

خۆر گه یبووه چهقی ناسمانی. قرچه قرچی بوو. عەلی لهو جهنگه یه دا سه یری نه وه هه وره ی ده کرد له دووره وه ده رکه وتبوو و له بن لیویه وه ده یگوت:

- نه وه گه رمایه گه رمای بارانه.... هه لیچۆقینه خوادیه، بیهرژینه. دوایش باران و هه وره تریشقه و برروسکه... لافاوێک بی و هه موو شتیک رامالی.

داره که ی دهستی ئەلیف که وتبووه لایهک. مریمۆک به دهستی خۆی داره که ی نیشان دا. ئەلیف به خشکه خشک و به نه ژنۆی له رزۆکه وه چوو و هه لیگرته وه و دایه دهستی مریمۆک. مریمۆک که داره که ی به دهسته وه گرت، رووی له لای سه ری کرد، ماوه یهک سه یری هه وراره که ی کرد. تیرژی خۆره که له سه ر خا که بریقه داره که هه زار رهنگی ده نواند. هه ر وهک چۆن له جاره کانی چو کوورا وادا شه پۆل ده دا.

“یاللا گیانه کم، وه پئی کموه دهی. یالته که بیره با “ععلی” یه درپژ به چاری خۆی ببینی. ههر نهو پیاوهی له وپۆه که وتوره و هانکه هانکیتی. ههر نهو پیاوهی نه منی برده چه قی کۆنه گۆرستانه که داینام بۆوهی برم. نه ژنۆکانم له سهر سهرتان گهریم دهی یاللا...
 ععلی ناوریکی دایه وه و سهیریکی کرد. دایکی به لاره لاره وه سه سه ده کهوت. به خۆی گوت: “ههر به راستی ده توانی وه سه سه کهوی؟ کوره نهو ژنه به خوای لۆکه شی پی دهرنریتوهه.”
 خۆشییه که هه موو ناخی ته نییه وه. روخساری گهش بۆوه. ته نانهت بزه یه کیشی هاتی.
 چاوی له چاوه کانی نه لیف هه له نگوت. نه لیف به سه سه ناماژهی بۆ لای منداله کان کرد که باسکیان له باسکی یه که توند کردبوو و خه ریک بوو وه سه سه ده کهوتن. ژن و میرده له بن نهو قرچهی گهرمایه دا چاوه پئی مان تا پشوویه کیان هاته وه به سه سه. نییدی منداله کانیش گه یشتنی.
 حه سه ن له بن باقه شووله گیلسه که دا نووشتابۆوه. ععلی که دیتی نیمانی نه ما. گوراندی:
 - توتکه سه گی سه گباب نهو دارانه فری ده بزاتم. نیمه خۆمانان لی باره، نه تۆش شوولکه گیلست؟

شوولکه گیلسی له کۆلی کرده وه و تا ده ست ده گری فری دان. حه سه ن هیه چی نه گوت. وستهی نه هات. نۆمه خان دایه گریان. نه لیف گوتی:
 - دایکه خه ریکه وه سه سه ده کهوی. له نیمه ش باشر هه له ده کشی. ده لیتی چی بگه رتینه وه و بارگه و بنه که دابه ش بکه ین و به ییتن...
 ععلی دوا ی فریدانی کۆله که ی کوره که ی، نۆخه یه کی هاتی. وه پیش ژنه که ی کهوت و به ره و خوار بۆوه. چوونه خوار له وه سه سه که وتنه که دژوار تر بوو. هه ره دوو کیان هه له خلیسکان و کهوتنه سه سه قوون. گه یشتنه به رده م باروبنه که. ره وه زه که گری لی ده بۆوه. نه یان توانی له سه سه دانیشن. تینوویان بوو. له و خواره وه ناوه که ده تگوت زیوه ده خوشی و ده پروا. نه گه یشتنه ناوه که. بارگه و بنه که یان کرده دووبه شه وه و به کۆلیان دادا. “ععلی” یه که م جاری بوو به باریکی ناوا سووکه وه به رییه دا به روا. نییدی بۆوهی نه ده بوو راهه ستن. هه و راهه که ش وه کی بیریان لی ده کرده وه نه وه نده ش دوو رو درپژ نه بوو... سه سه یی دایکی کرد که له و سه سه وه وه به پشتی کۆما وه وه خۆی به ره و سه سه ده کیشا. منداله کانیش له دوا وه ی. باقه شوولکه که دیسان به پشتی حه سه نه وه بوو. دیسان پیلیمان له پیلی یه کتری کردبوو و له دووره وه ده تگوت یه که سه ن.

ساتیک دواتر عملی به په نایاندا تیژ تیپه ری. حه سەن له ترسی ئەو هی نه کا شوولکه کانی لی بستینی، خۆی مات کرد. عملی هەر نه شیدیتن. لاقی هه لده خلیسکا و به لادا دههات و ده کموت و هه لده ستاوه و دیسان هەر وا به خیرایی تیهه لده بۆوه. که له سەر لوتکه ی کیه که خۆی خسته بن دار بهرووه کهوه، خۆر له ناوابوون بوو. کزه بایه که هه لی کردبوو و گیانی فینک ده کردهوه.

ناره که چاوه کانی ده برژانده وه. باره که ی له کۆلی داگرت و ده سه به جی گه راوه. دیاره له بیرى نه چوو سه بیریکى گه والّه هه وره ره شه کهش بکاته وه که له لای باکووره وه دههات. بریک داگه را و تووشی ئەلیف بوو. ئەلیف گوتی:

- خیراتر برۆ. دایکت بریک له ولاره تره وه که وتوووه و ده نالینى. دیتم خه ریک بوو به چنگورکى به ره وه سه ره ده خوشی. سووره له سه ره ئەو هی بۆخۆی بى...

خه ریک بوو پشوو ی راوه ستى. له سه رى رۆبى:

- خۆتى بگه یه نى. پیریزنه لاساره. پیم گوت راوهسته تا عملی دى. ئەو له داخان پتر خۆی توند کرد.

عەلی ئەوهنده کهوتبوو و هه ستا بۆوه ئەژنۆکانى شەلالى خوین ببوون. دیسان به کهوتن و هه ستانوه و ده ست و پیتی خویناوییه وه گه یشته لای دایکى. مریمۆک دیسانیش ده ست و ده موچارى خۆلای ببوون. مژۆل و قزه خه نه لیدراوه که ی نوقمى خاک و خۆل بوو.

عەلی ده سه به جى پرى دایه و هه لیستاند. له به رده میا دانیش و به کۆلی خۆی دادا و گورج به ره وه سه ر رۆبى. بریک وه سه ره کهوت و سه رسمیکى دا و شلپ وه عه رزی کهوت. بریکیش به ره وه خواره وه خلۆر بۆوه. ده سه به جى هه ستایه وه. ئەمجاره یان ئیدى بیرى له وه نه کرده وه دایکى له کۆل بکاته وه. بن پیل گرت و داره که ی دایه وه ده ستى:

- هینده مان نه ماوه دایه گیان. هینده مان نه ماوه. ئەوه بارانیش ده بارى.

گه یشتنه منداله کان. که به ته نیشتیاندا تیپه رین، منداله کان راوه ستان و به چاره بۆشه کانیان سه بیریکیان کردن. دواى حه سەن ئەو شوولکانه ی وه بیر هاتنه وه که به کۆلییه وه بوون. بۆ ئەو هی بابى نه یانبینی خۆی مات کرد و هه ولئى دا خۆی له پشت نۆمه خانه وه بشاریته وه. نۆمه خان گوتی:

- مه ترسى ناتبینى. بیر له چاره ره شیى خۆی ده کاته وه.

که دایک و کوره گه‌یشنه سه‌ری، رۆژ خه‌ریک بوو ئاوا ده‌بوو. له برسیتییان دلیان له بووره‌وه ده‌هات. دیتیان نه‌لیف له بن داره‌به‌نی* ناگره‌که‌ی کردووه‌ته‌وه و خه‌ریکی چیشته‌ لینه‌نه. بۆنه مزره‌که‌ی دوو‌که‌له‌که که‌شه‌که‌ی پر کردبوو.

ئاسۆ سوور ده‌چۆوه و به‌شیتکیش له ده‌شتی چوکورواواش که له‌و خواره‌وه نوقمی ته‌م و مژ هه‌لمی لی هه‌لده‌ستا.

نه‌لیف پرسى:

- رۆژ ئاوا بوو و نه‌نگۆش گه‌یشته‌نی. نه‌دی کوا مندا‌له‌کان؟

- نه‌وه ده‌گه‌نی.

* داره‌به‌ن: دارى وه‌ن. دارى بنیشت. هیمن ده‌لی: وه‌ک سیامه‌ندى له چۆل و به‌نده‌نی.... جه‌رگی له‌ت کردم په‌لی داره‌به‌نی...

شهو راشکابوو که له دوورهوه، له لای باکوورهوه و لهوسه‌ری ده‌شته‌کوهه ده‌نگی هه‌وره تریشقه‌یه‌ک به‌رز بۆوه. به‌دوایدا بریسکه‌ی دا. بریسکه‌که نه‌وه‌نده دوور بوو که ته‌نیا ترووسکاییه‌کی کزی بینرا.

برێک دواتر کزه‌بایه‌کی سارد هه‌لتی کرد و بۆنی خاک و چۆه‌ رزیو و بۆنی ناوی له‌گه‌ڵ خۆی هینا. بای بارانی په‌له‌ی، ورده ورده به‌ ته‌وژمتر و ساردتر ده‌بوو. عملی له‌به‌ر ژان و نازاری لاقه‌کانی و هه‌ر هه‌موو نازای نه‌ندامی، نارا و قارای نه‌بوو و خموی لی نه‌ده‌کمو. له‌ باشووره‌وه یه‌ک دوو نه‌ستیره‌ ده‌ده‌هوشانه‌وه و له‌ ژێر تریفه‌ی نه‌واندا داره‌به‌نه‌که‌ی سه‌ر عملی به‌ زه‌حمه‌ت ده‌بینرا. نه‌ستیره‌کانی باشوور له‌ چاوان ون بوون. لک و پۆی داره‌که‌ش تێکه‌لاوی تاریکی بوو. نیتر چاو ناوی نه‌ده‌دی. تاریکه‌سه‌لاتێک بوو گولله نه‌یده‌بری.

ترس و شادییه‌ک وێکرا له‌ ناخی عملیدا چه‌که‌ره‌ی کرد. نه‌و بایه‌ و نه‌و تاریکییه‌ی وه‌ک عابایه‌کی ره‌ش دنیا‌ی داپۆشیبوو، هه‌والی بارانیتکی به‌ غوره‌می پێ بوو. خۆ به‌و نیوه‌شه‌وه کونه‌ رۆبیه‌کیش ده‌ست ناکه‌وی خۆیانی تی په‌ستتون. نه‌ی چ بکه‌ن؟ چار چییه‌؟ ژنه‌که‌ی راتله‌کاند و گوتی:

- نه‌لیف!

نه‌لیف رووی تی کرد و گوتی: ها؟

- ناگات لێیه‌ چ به‌رپۆه‌یه‌؟

نه‌لیف مات بوو.

- به‌خوای بارانیتک داده‌کاتی، وه‌ک بلیتی ناسمان درابیت. هه‌وتوه‌ک، ده‌ رۆژان له‌سه‌ر یه‌ک خۆشی ناکاته‌وه. خۆزگه‌ برێک پتر رۆبیا‌یه‌ین و گه‌یشته‌باینه‌ چوکوراوا. ده‌گه‌یشته‌ینی و نه‌و بارانه‌مان وینه‌ده‌کمو. نه‌من ده‌مزانی ناخریه‌که‌ی دی... به‌لام...

ئەلىف لە جىبوانەكەى دەريەپىيە دەرى و گوتى:

- بۆ خاترى خوا، عدلى، ئەوئەندە نوخشانەى خراب لى مەدە. خۆ ئەگەر ئەمجارەيان تەنانتە دوو رۆزىش بى ئىتمە ھەموومان كۆخە رەشەى دەگرين و شتاقمان بە زىندووى ناگەينە چوكورواوا. عدلى بەسە ھىندە وا مەلى.

عدلى:

- ھەوتووەك... دە رۆژان... بارانى پەلەى چوكورواوا زۆر سەختە.. دژوارە دژوارە دژوارە... خودايە شوكر بۆ تۆ رزگاريمان بوو. ژنەكە... ئەمجارەيان ئەگەر دە رۆژ باران بيارى جوان جوان دەھەسىنەوہ و لە خەلكيش پتر لۆكە دەپنەنەوہ.

باى باران ھەر دەھات و بە تەوژمتر دەبوو و لك و پۆى دارەبەنەكە قرچ و ھۆرى بوو. دەتگوت دەشكىتتەوہ. بايەكە لىفەكانى ھەلئەدایەوہ. مندالەكانيش بەبى ئەوہى بزائن چ بووہ، لە خەو راپەرين. ھەسەن سەرى لەگىژەوہ دەھات و ئۆمەخان دەگريا. ئەلىف گوتى:

- كچى وس بە سەر بە ھەش. ئىستا دەبىتتە قىامت. چ وەختى گريانە.

مرىمۆك لەگەل تەزووى باى بارانەكە ھەستابوو و لە جىبوانەكەى ھاتبووہ دەرى و لە بن دارەكە دانىشتبوو و مات ببوو.

ھەورەترىشقە و برووسكە پەيتاپەيتا گرم و ھۆريان بوو. گردەكەى بەرەو پرويان و نەو رىگەيەى دەچووہ چوكورواوا و ئەو بەرداشەى بريت دووتر بوو، ساتىك نوقمى رووناكى دەبوون و ديسان لە تاريكيبەكەدا ون دەبۆوہ.

عدلى لە جىبوانەكەى نەھاتبووہ دەرى. ھەر وا لەسەر گازى پشت لىي راکشابوو. لەگەل ھەر ھەورەگرمەيەكەدا رادەچلەكى، سەيرى رووناكبوونەوہى سەر دارەكەى دەکرد و لە نىبو بىر و فەكرە ئالۆزەكانى خۆيدا دەتلايەوہ. بە ھەياتى خۆى ھىچ دارىكى نەدیبوو ئاوا نوقمى نوور بى. ئەلىف نەيدەزانى دەبى چ كاز خەجلا بوو و لە داخان ھانكەھانكى بوو. جار و بار دەھاتە ژوور سەرى عدلى رادەوہستا:

- كورە عدلى، عدلى، ئاوا نابى دەست لە سەردەستان دانىين و ھىچ نەكەين. ئەوہ خەرىكە دەگاتى. ئەوہ دەگاتى... عدلى، عدلى، ئەوہ بۆ وات لى ھاتووہ...؟

پەيتا پەيتا دەھاتە سەر عدلى. دەستى بە ئەژنۆيدا دەكىشا و لە تاريكايەكەدا قزى خۆى دەپنەنەوہ و دەينالاند و دەيگوت:

- ئاى خودايە گيان، ئەو نەھامەتیبە چ بوو تووشت كردين؟ خودايە، ئىدى ئەوہ چ بوو...؟
بە دەورى خۆيدا خولايەوہ. پەلە قاژەيەكى كرد و ناخرى ھات و خۆى بەسەر عدلى دادا:

- كورپە ھەستە لەسەرت گەپرېم شتېك بىكە . كارتېك بىكە . ئەو خەرىكە دى . ئەو دەگاتى .
شتى وام قەت نەدىوھ .

برووسكەكە ھەموو ولاتى رووناك كردهوھ . ئەو تۆفانەى لە داوینى چياكە و لە كوئىرە
رئىيەكەوھ ھەلىكردبوو ، خۆل و خاكەكەى بە ھەموو توورەپىيەوھ ھەلدەستاند و گىژى دەدا و
بەسەر دىنيا تارىكەكەيدا دەكرد .
عەلى دەيگوت :

- كارت پىتى نەبى ژنەكە . لىي گەپرې با دە رۆژ داكاتە باران ، پازدە رۆژ ، بىست رۆژ بيارى و
ھەموو چوكورواوا وەسەر ئاوكەوى . وەرە لای من . وەرە بن لىفەكە ، ھىچى لەگەل ناكرى .
ئەلىف توورەتر بوو :

- كورپە مالتوئىرانى بى فېكەر . چما نايىينى ؟ لافاوا ھەموومان دەبا . ئەوئىش رىك ئەو كاتەى
گەيشتووينە چوكورواوا باران ، باران خەرىكە بەلا دەبارى
ئاسمان خەرىكە بوو دەقەلشىيەوھ . دەنگى قېم و ھۆرەكەى گونى كەر دەكرد .
دەنگە دوورەكان ، لە پشتەوھى چياكەى تەنىشتيانەوھ ، لە لووتكەى كىتوھەكەوھ دەھاتە پىنشى
و بەر دارەبەنەكە دەكەوت و بەسەرياندا دەرژا .
- ھەستە راکەين . خۆمان بگەيەننە ئەشكەوتىك ، كاژىرېك ، گوندىك . كونىك پەيدا كەين و
خۆى تىدا مات كەين .

عەلى بە ماندوويەتییەوھ بەزى دەھاتى و بە دەنگىكى خەمساردانەوھ دەيگوت :
- ژنەكە ئەوھ شىت بووى ؟ دوو ھەنگاوا ھەلئىننەوھ دەمانگاتى . ھەر لە جىي خۆت دانىشە .
ئەلىف ھەر وا لە ئەژنۆى خۆى رادەكىشا و ھەولئى دەدا :

- ھەى ، ھەى ، ھەى رۆ ، چارەپەش خۆم ، بۆ كوى بچم ، بۆ كوى ، بەو سەرە بەلا لىدراوھوھ بۆ
كوى بۆم ؟ ھەى رۆ عەلى ھەستە . لانىكەم خىتوھتېك لەسەر ئەو مندالانە ھەل دە . ھەستە . ئەو
جەوالئەى لە بنتە ، با لە لك و پۆى دارەكەى بەستىن و بىكەينە خىتوھتېك . ناگرتىكېش با
بىكەينەوھ . لانىكەم با ئەو داماوانە لە سەرمان رەق ھەلئەينە .

- ئەوھ شىت بووى ژنەكە ؟ چما تۆ شىتى ، لە بەرامبەر ئەو باراندا كە بەرپۆھىە ، بارانىكى ئاوا بە
غورپەم ، چت پى دەكرى ئاى ئاى ھەى باوكەرۆ زەوى و ئاسمانى تەنيوھ و بەرپۆھىە . لە تۆفانەكەى
نوحىش گەورەترە . دە رۆژ ، پازدە رۆژ ھەرچى لۆكەيە لە عەرزى دەكا ئەوئەندەش قورس دەبى
ھەر مەپرسە دەبى گويدرېرېك بۆ داىكى خۆم بېرېم ، ددانى نەكەوتى . گويدرېرېكى قوبرسىيە وەك
غەلئى چنار . گويدرېرېكى وەك ئەسپى عەرەبى . كورتانىكېشى بۆ بە دوورىن دەدەم وەك ئەسپى ئاغنا

تورکمانه‌کان. ده‌یده‌مه وه‌ستا جه‌مالی قه‌دیرلی بیدرووی. هه‌ی ی بارکه‌گیان... هه‌ی ی .. با وا بیاری دهر و دهشت و نه‌شکه‌وته‌کان هه‌موو پر بن له ناو. هه‌موو ولات بیته‌ده‌ریا. نه‌تۆ خه‌مت نه‌بی. ئیتمه‌ خۆ که‌رسه‌ک نین به‌ بارانی‌ک بتوتینه‌وه و بتولتینه‌وه. خۆ که‌رسه‌ک نینه‌ ژنه‌که. گلمتک نینه‌ نه‌لیف، که‌رسه‌ک بی خراپه‌...

نه‌لیف که‌ له‌به‌ر تیشکی برووسکه‌که‌دا دیتی روخساری گه‌شه و به‌ شادی و خه‌مساردیه‌وه پی ده‌که‌نی، هه‌لچوو و گوران‌دی:

- کوره‌ کافر، بی دین، قاتلی من‌داله‌کانی من، قاتلی دایکت، قاتلی نه‌سپه‌که‌مان. به‌ غاردان لیی دوور که‌وته‌وه و له‌ تاریکیه‌که‌دا ون بوو. ماوه‌یه‌ک دواتر به‌ هانکه‌هانک به‌ باوه‌شیتک چری و پووش و په‌لاشه‌وه گه‌پرایه‌وه.

دار و چریه‌کانی له‌ ته‌نیشته‌ جیوانه‌که‌وه دانا. له‌ لایه‌که‌وه کۆی ده‌کردنه‌وه و له‌سه‌ر یه‌کی داده‌نان و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌ نه‌ژنۆی خۆی راده‌کیشا.

له‌ جه‌واله‌که‌دا به‌ شوین شقارته‌که‌یدا گه‌را و دۆزیه‌وه و ناگره‌که‌ی کرده‌وه و دیسان له‌ تاریکیه‌که‌دا ون بۆوه و به‌ باوه‌شیتک پووشکه‌ی دیکه‌وه گه‌پرایه‌وه.

بن داره‌به‌نه‌که‌ روون بۆوه. من‌داله‌کان باوه‌شیان به‌ یه‌کتزیدا کردبوو و هه‌لده‌له‌رزین. مریمۆک له‌ پشت سه‌ریانه‌وه دانیشتبوو و په‌یتاپه‌یتا خۆی راده‌ژاند. نه‌لیف که‌ له‌ تووره‌بیان شیت ببوو، له‌ نا‌کاوه‌تا هه‌تای هه‌تای بوو پری دایه‌ جه‌واله‌که‌ی بن‌عه‌لی و کیشای. به‌ ده‌ستییه‌وه نه‌هات و به‌راوه‌پشت وه‌ عهرزی که‌وت.

به‌ بیته‌زیه‌وه هه‌ستایه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه:

- له‌سه‌ر سه‌رت گه‌پریم. له‌ ده‌ورت گه‌پریم عه‌لی هه‌سته، هه‌سته با خه‌توه‌تیکه‌ی پی هه‌لده‌ین. عه‌لی گویشی پی نه‌ده‌بزووت. بزهی ده‌هاتی و له‌ بن تیشکی ناگره‌که‌دا ردینه‌ خۆلاویه‌که‌ی بی جووله‌ دیار بوو.

برووسکه‌یه‌کی دیکه‌ ناسمانی داگرت و تاریکیه‌که‌ی دادری. جاریکی دیکه‌ش هه‌موو ده‌شته‌که‌ی چوکووراوا نو‌قمی رووناکایی بوو. ناسمان هه‌ر ده‌یگرماند و رووناک ده‌بۆوه.

ئه‌و جاره‌یان ریک له‌سه‌ر سه‌ری ئه‌وان و وه‌ک بلتی برووسکه‌که‌ی له‌سه‌ر چلووکی داره‌که‌ دا. نیتر دل‌په‌ی درشت و گه‌رم و قورسی بارانه‌که‌ به‌ تلپه‌ تلپ دایکرد. نه‌لیف وا قیژاندی که‌ ده‌تگوت ده‌بخنکینن:

- عه‌لی ی ی عه‌لی... جه‌واله‌که‌م ده‌یه.... مالت ویزان کردم. من‌داله‌کانت کوشت. عه‌لی به‌ردا و جه‌واله‌ و زه‌مبیل و ته‌نه‌که‌ و نوین و بان و ورده‌واله‌که‌ی له‌ بن داره‌که‌ کۆ کرده‌وه.

بارانه که توند تر بوو. نعلیف ده موده ست خوسا. ناگره که خه ریک بوو ده کوژایه وه. عملی لینه که ی به سهر خویدا کیتشا و له جیویانه که یدا خوئی گرمۆله کرد. هم دلی خوش بوو و همییش له بهر ژان و نازاری جهسته ی جینگلی ده دا.

- یاخودا بمری عملی. یاخودا کوستت که وی. نه وه ی تو ده یکه ی کافری خوینمژیش نایکن. له هفتاودوو میلله تدا به کیتی وه ک تو په یدا نابی. دایه، دایه ههسته با جهواله که ی بن نه وه که لاکه ده ربینین. نه من قه وه م پی ناشکی دایه.

عملی به تووره بیسه وه له جیویانه که ی هاته ده ری و گوتی:

- باشه ژنه که، باشه. نه وه به قسم کردی خو کوژی نی؟ چادر له بن بارانیکی ناوادا چیی پی ده کری؟ ده لیتی قه تت باران نه دیوه.

ناگره که ههر بلنسه یه کی لی مابۆوه و ئیستا نا ده میکی دی ده کوژایه وه. له گه ل ههر دلۆپه یه کی بارانه که دا جزیه کی لی هه لده ستا.

مریمۆک هه ستا و قولینچکی جهواله که ی گرت. نعلیفیش لکه که ی دیکه ی گرت. له سهر ناگره که یان راگرت. نعلیف داهاته وه و به دهستیکی ناگره که ی تیک وهردا و چند پوشکه یه کی خسته سهری. ناگره که خوش بۆوه.

بارانه که به گرمه گرم و برووسکه وه وه که ده ریایه کی رهش له ناسمانه وه داگه رابوو. له چاو ترووکانییکا ناری باران لووزه وی به ست. عملی دیسان بۆلاندی:

- ده ی باشه ژنه که، چۆنی تو بفرمووی. ژنه تیوه شیتته، ده بی داریک وه بهر نیوه راسته که ی بده ی. نه من ناتوانم له و داره وه سهر که وم... به خوی لاقم پی رانا وهستی... نه ستور بووه... خو پت و گوریسیشمان پی نییه بیسه ستین...

نعلیف قولینچکی جهواله که ی دایه دهستی:

- په تیش هه یه. هه موو شتیکیمان پییه. بۆخۆشم له داره که وه سهر ده که وم. به نه قه نه ق له داره که سهر که وت و سهری په ته که ی له لقیک به ست:

- دا نیوه راستی جهواله که م بده نی. ریک نیوه راسته که ی ها...

گرتی و له په ته که ی به ست و هاته خواری.

نه وه تانه ی سالی پیشو به چوار قولینچکی جهواله که یانه وه به ستیوو ههر پیته ی مابوو. قولینچکیکی له داره که و گوئیسه که ی دیکه ی له ده وه نیک به ست.

- عملی، دیره کیک وه بهر نیره بده و له عه رزه که ی بجه قینه. خیرا به خیرا..

عەلى ھەر وا راوہستابوو و خەيال ھەلگرتبوو. دەتگوت خەونووچکە دەبیاتەوہ. ئەلیف ھەر ھەلدەخولا:

- کورە دیرەکیک..

نۆقرەى نەبوو. ھىوای بە عەلى نەبوو. دارىكى نىوہسووتى لە ناگرەكە دەرىنا برىك لەولاترەوہ بە بەردىك داىكوتا.

خورەى بارانەكە دەتگوت تافگەبەكى گەورەبە. وەك گۆزەى سەروین ھەلدەپرژا.

ئەلیف قولینچىكىكى دىكەشى كىشا و لەو دیرەكەى بەست.

بنە گوئىنبەىكى دى و قولینچىكەكەى دىكەشى لەوئى گرى دا.

- دایە، دایە، لەوئى رامەوہستە، بچۆ بن خىوہتەكە.

مندالەكانىشى ھەستاند و ھىنانى و لە تەنىشت ناگرەكەى دانان.

مرىمۆك نەھاتە بن خىوہتەكە و لە بارانەكەدا بەرەو تارىكايىبەكە رۆبى.

- دایە نەوہ بۆ كوئى؟ مەرۆ دایە...

بە شوئىندا غارى دا وپىلى گرت و رايكىشا. مرىمۆك پىلى راوہشاند و لە چنگى دەرىبەتتا

و دىسانەوہ بەرەو بارانەكە و تارىكايىبەكە رۆبى. ئەلیفیش بە شوئىندا رۆبى. مرىمۆك ھەم

دەرپۆششت و ھەمىش لەسەر عەرزەكە بە شوئىن شتىكدا دەگەرا.

ئەلیف زانىبى لە چى دەگەرئى. ئەویش وەك مرىمۆك دەستى كرد بە پووشكە كۆكردنەوہ.

كە ھەر كامەیان بە باوہشىك پووشكەوہ گەرانەوہ بن دارەكە، دىتیاں عەلى ھەر وا لە جىبى خۆى

پىتى بە عەرزىبەوہ رەق بووہ و راوہستاوہ. مندالەكانىشيان دى كە لە سەرمان ھەلدەلەرزىن.

ئەلیف پووشكەكانى خاوتىن دەكردنەوہ و يەك بە يەك دەبىھاویشتنە سەر ناگرەكە و فووى

لئى دەكردن و مرىمۆكيش يارمەتیبى دەدا. ھىندەيان فوو لئى كرد تا ناگرەكە برىك گەشاىبەوہ و

نەيانھىشت بكوژىتەوہ.

ئەلیف كە دىتى ناو وەك جۆگەلە بە دارەكەدا دىتتە خوارئى، باروبنەكەى ھىتايە بن

خىوہتەكە. لىفە نىوہ تەپرەبووہكەى بەسەر شانى مندالەكانى دادا.

ناگرەكە پووشكەكانى دەخوارد و گەورەتر دەبووہ. كە ئەلیف چوو لە تەنىشت ناگرەكەوہ دانىشت،

عەلىش ھات و لە تەنىشتى ھەلتووتەكا. ناو بە نىوچاوان و دەموچار و ردىنىدا وەك جۆگەلە شوپرابەى

بەستبوو. ئەو ھىشتا وەك شىتتا پى دەكەنى. ئەلیف لەو حالەتەى ترسا. بە نىگاكانى وىستى شتىك

لە مرىمۆك بېرسى، مرىمۆك بە ھەندى وەرنەگرت. روانىنەكەى ھىچى تىدا نەبوو.

عملی خۆی دایه سەر ئانیشکی و لەسەر ئەو عەرزه که ئاو بەسەریدا لووزەوی بەستبوو،
لێی راکشا.

رێژنەکەمی سامناک دایکرد. گۆهبايەک لەگەڵی بەسەر ناگرەکهدا هات و کوژاندىیەوه و بە
دوای ئەودا يەک بە يەک پەتەکانی جەواله که پسان. عملی بۆلاندى.

- نەمگوت: ... خێوەت و ناگر چاری ئەو بارانە ناکەن؟ ئەو بارانە کۆشک و تەلاران
دەپووختینی. ناخر نەمگوت، بارانی پەلەمی چوکوراوا زۆر بە تەوژمە؟ شقارتەکه لە جێیەک
دابى تەر نەبى. یان بیدە بەمن. یان شووشە بەتالەکه بێنە. شووشە بەتالمان هەیه؟...
سەیری بکه نۆوی وشک بى.

ئەلیف گەرا و شووشەکەمی دۆزییەوه و دایه عملی:

- شقارتەکان لە باخەلم دان. دەستت بێنە و هەلیانگرە.

عملی دەستی برد. که دەستی گەیشته نۆوان مەمکه گەرمەکانی، مچورکینکی خۆش و
بەچێژ لە گیانی گەرا. شتیك وەك خۆشەویستی و شادی و عیشق لە ناخیدا هەلیسا. وەك
هەلمینکی نیوه گەرم.

سەری شووشەکەمی کردەوه و شقارتەکانی تى کرد. قالبە شقارتەیه کیشی لولە کرد و
خستیه ناوییەوه و سەرەکەمی داخستەوه.

ئەلیف گوتی: لە خۆرا وات کرد. وەبیرم هاتەوه هەر لە سالی رابردوووه لە شووشە
بچووکەکهدا شەمچەمان ماوه.

- دەی باشتەر. خۆ ئەوانە هەر خووسابوون.

بارانەکه توندتر بوو. ئیدی ئیستا لە تاریکی و تەنایی و بى کەسیدا... لە هیچ کۆتیه
ترووسکایی هیوا و یارمەتییهک نەبوو. عملی لە پێشدا مندالەکانی لە باوەش کرد. لێفەکەمی
لەسەر لایردن و بەسەر خۆی دادا و بەسەریاندا نووشتایەوه. دوایی مریتمۆکیشی کیشایە لای
خۆی. ئەلیفیش هات و خۆی بە مریتمۆکەوه نووساند. چەندی بارانەکه بە تەوژمتر دەبوو ئەوان
پتر خۆیان بە یەکتەرییەوه دەنووساند. دەتگوت دەیانەوه بچنە ناو یەکهوه.

هەناسەیان دەموچاوی یەکتەری گەرم دەکردهوه. لە پێشدا دەنگی شەقەمی ددانی مندالەکان هات.
لە باوەشی باياندا وا هەلەلەلەرزین دەتگوت دەیانەوی بفرن بەلام وستەیان نەدەهات. ئەلیفیش
شەقەمی ددانی دەهات. عملی ددانی لەسەر یەکتەری دانابوون بۆوهی کەسیان گوتی لە دەنگی شەقەمی
ددانی ئەو نەبى. مریتمۆک هەلەلەلەرزى. ئەلیف وردە وردە خۆی پتووه دەنووساند. دەست و
دەموچاوی مریتمۆک وەك سەهۆل وابوو. ئەلیف کە دەیدی ئەو وەك مریتمۆکە دەلەرزى زۆر دەترسا.

چەندى توانىيان جەۋال و لىفەكەيان زياتر لەخۆيانەو دەپىچا. ھەموو باروبنەكەشيان لە دەورى خۆيانەو كۆ دەكردەو. ئەو رۆژ بوايە و يەكئىك ئاوا دىتبانى پىتى وانەدەبوو پىتچ كەسن. ھەر پىتچيان ببونە يەك كەس و ھەلئەلەرزىن، چەناگەشيان وىكرا دەتگوت مىزانەت كر دوون.

بۆنى ترشاو و شىتى جەستەى مرۆڤ، لووتيانى دەبرژاندەو. بەقەدرابى موويەك لە گيانيان نەمابوو نەخووسابى. تەننەت بن ھەنگلەشيان خووسابوو.

كەس مەقى لىوئەدەھات. ئەگەر وىستباشيان قسەيەكەش بکەن شەويلکەيان نەدەكرابو.

بەرەبەرى بەيانى بوو كە بارانەكە شل بۆو.

لەگەل كازيوەى بەيانى، ئەليف كە دەست و پىتى سەر ببون، خەوى لىكەوتببوو، زۆرى ھەول دا خۆى لەوانىتر جوئى بکاتەو و ھەستى. نەيدەتوانى دەست و پىتى ببزىوئى و خۆى لەوان جوئى بکاتەو. تەننەت شەويلکەشى نەدەبزووت كە وەك سەرەتا ددانەكانى شەقەيان بى. شەويلکەى ساتىك جوولاً و راوہستايەو. ناخرى توانىيى خۆى لەوان جوئى بکاتەو و لەسەر عەرزەكە درىڤ بى. دواتر ھەستا.

عەلش لىفەكەى لەسەر خۆى لادا و ھەستا. مندالەكانىشى ھەستاند. مرىمۆك كروسمەى كر دبوو و چنگىكى لى ھاتبۆو و جوولەى لى برابوو. ھىچ نەدەبزووت.

عەلى كە ھەستابوو، پىشتى راست نەدەبۆو. چاوەكانى بچووك ببونەو. ھىتمنىيەكى ناخۆش لە ناخيدا بوو. مندالەكان بەسەر پىتو خەونوچكە دەيردەنەو بەلادا دەھاتن. ھەسن دەستى راستى خۆى پى نەدەكرابو.

لە باكوورەو ئاسمان بېرىك روون بۆو. وردە وردە رووتەر دەبۆو و ئاسمانى سامال و جوان درەوشاوە لە بن ھەورەكانەو دەردەكەوت. تىرئىزى خۆرى چوكووراوا پاناو كىكى بەرىنى داگرت.

ئاو لە سەر و دەموچاو و لە دارەكەو چۆراوگەى بەستبوو. لافاو شىو و دۆلەكانى داگرتبوو و بە خور دەپۆسى.

عەلى پىشت كۆماوەكەى قىت كر دەو و وەك شىتان دەستى كر بە غاردان. ئەليف دەستى لە نىوقەدى نابوو و سەيرى دەكر.

ھەموو زەرد زەرد ھەلگەرايوون وەك خەزەل. جلويەرگەكانيان بە لەشيانەو نووسابوو و قوولتى و بەرزى بەشيان دەرکەوتبوو. ئەليف جار نەجارتىك بە شەرمەو دەستى بە قولكەى سىنگىيەو دەگرت.

عەلى بە غاردان ھاتەو و مندالەكانىشى لەگەل خۆى خستە غاردان:

- راکەن، غار بەدەن، دواى باران دەبى غار بەدى.. ئەدى... دەبى خوئىنتان گەرم بىتەو.

نەخۆش... نەخۆش... نەخۆش دەكەون و دەمرن... ئەدى...

ئەلەفیش كەوتبۇو شۇنپان و راي دەكرد. جاروباره تەرىق دەبۇو و رادەوہستا و ديسان راي دەكردەوہ.

مریمۆك سەرى ھەلپنا. لۆبەكى قوراپى جەوالەكە بەسەریەوہ ماپۇوہ. كە دىتى ئەلىف و مندالەكان لەگەل ئەلى غارغارنپانە و دەخولپنەوہ، قوراپى و بە قۇنە قۇن كە ھىچ لە بنیادەمان نەدەچون، ھەولئى دا دەستەكانى بكاتەوہ و لاقەكانى بىزئوى، بەلام نەیتوانى. ئەلىف كە دىتى، لىتى چووہ پىش و پىلى گرت و ھەلپستاندە سەر پىتى. بەلام ئەو خۇى پى نەگىرا و ديسانەكە كەوتەوہ. ئەلىف ديسانپش ھەلپستاندەوہ. ئەو جارەیان ئىدى نەكەوتەوہ و چەند ھەنگاوتك رۇى و راوہستا. دوابى رووى كرده چوكوراروا و چاوى لە شۇنپانكى ئەوى برى و ماوہبەك ناوا ماپەوہ.

جلوبەرگى ئەویش خووسابوون و بە گيانپەوہ نووسابوو. ھەر دەتگوت مەلىكى پەر و بال شكاوہ. بالئەدەبەكى خووساوى پەر و بال ھەلئەرىو كە بالەكانى بە گيانپەوہ نووساپىت و سەرى بردىتتە بن بالەكانپەوہ.

داھاتەوہ و دارەكەى ھەلگرتەوہ و خۇى داپە سەرى. چەند ھەنگاوتكى دىكەشى ھەلگرت و سەرىتكى ئەوانى كرد كە ھەروا غارىان دەدا.

عەلى كە دىتى داىكى بەرەو چوكوراروا وەرپكەوتووہ، دەستى ئەلىفى گرت و گوتى:
- چار نەبوو. بە لای مېشەلانەكەدا ھاتباين دوو رۇزى دىكەى دەخايند جا دەگەىشتىنە كىلگەكە. سەرىكە ناشەكە لىرەوہ ديارە.

ھەورەكان رەوېبونەوہ. ناسمان ساو و سامال ببوو و خۆر دەدرەوشاپەوہ و وردە وردە زەوىى گەرم دەكردەوہ و ھەلمىكى خەست و قورس لە عەرزەكە ھەلدەستا. ھىندەى پىنەچوو زەوى و زارى چوكوراروا لە تەم و مژدا نوقم بوون. ئەلىف خەرىكى پىچانەوہى باروبنەكە بوو.

- ھەموو خووساون... شىتك نىپە قوراپى نەبووى. ئارەكە، ساوارەكە، نۆنەكان...
ئەلىف كە ھەروا بۆلەبۆلى بوو، عەلى لە تەنىشتىپەوہ راوہستابوو و دەستى بۆ ھىچ شتى نەدەبرد و سەرى دەكرد:

- ئەو بارانە لىتى ناكاتەوہ. بە رۇز خۇشى دەكاتەوہ و شەوى دەست پى دەكاتەوہ. ئەو بارانە جوان و بە تەوژم و بە غورپەمەى من، بارانى چل شەوہىە. بىبارتە خودايە گيان، بىبارتە با دنيا تەر و گەش بىتەوہ. دار و شىنكە و ئاژەلەكانپش خودا خوداينە. بىبارتە خودايە گيان، لافار بىتەرە...

ئەلىف دەستى شوك بوون. چاوى زەق بوونەوہ. ھىشتاش دەلەرزى و ددانەكانى شەقەيان دەھات:

- ئەمەرىو عەلى، ئەوہ تىك چووى؟ شىت بووى؟

— بیبارتَنه، بیبارتَنه با ههمو دنیسا شین داگهری و چیی لۆکهیه بهقوردا بجی.
که دیتی ئەلیف وازی له کۆکردنوهی کهلوپهلهکان هیناوه خۆی دەستی کرد به پیتجانوهیان:
- کورپه دایکم زۆر ناقله. ههمو شتیک دهزانی. برتیک لاساره. خۆزگه ئەو خووهی نهبوايه، بۆوه دهبوو
تاجی لهسەر بکهی و به چوکورواوایدا بگئیری. نابی راوهستین. دهبی پەنا و پهسیوتیک بدۆزینوه. ئەگەر
هەر ئیستا وهپی کهوین، پیتش نیوهپرۆیه دهگهینه چوکور و گوندییهکان دهدۆزینوه. ئەوان دیسان له
کێلگهکهی میرالای دان. وایه؟ دهتوانن بچنه جیی دیکه.

ئەلیف:

- ناوه لا، ناتوانن...

بۆ له کۆن کردنی ئەو باره ی پیتجانبوویهوه ههلترووشکا. به کۆلی خۆی دادا و ویستی ههستی.
به لām چیی له خۆی نووسا نهیتوانی. ئەلیف یارمهتیی دا. کۆله که دیسان نه بزوت. عهلی ملی
دریژ بووه وه و ههمو گیانی له بهر یهک کشایه وه. جلوبه رگه کانی ههلمیان لی هه لدهستا.
دیسان قهوهی دایه خۆی. باره که وهک بهرداسن و قورقوشمی لی هاتبوو.

باره کهی بهر دا و ههستا و دهستی کرد به خولانهوه. هیچ رتیه کی پی شک نه هات. دیسان
هاته وه و له بهردهم باره که ههلترووشکایه وه و دیسان به ههمو هیزی خۆیه وه ویستی بهرزی
بکاته وه. دهستی له قهدی ئالاند، ئەوجار دهستی دادایه سه ر عهززه که. چیی کرد و کراندی
نهیتوانی بیبزیونی. ههستا و به ناچار چهپله یه کی لیدل و گوتی:

- ناخ خ... ناخ خ...

دیتی ئەلیف خهریکی کردنوهی باره که یه ی. خۆی تیهه لنه قورتاند.

مریمۆک زۆر دوور کهوتبووه و له شیوه که ناوه ژوو ببوو. حه سن به بۆله بۆل گوتی:

- له برسان مردم... مردم...

عهلی به سه ریدا نه راند:

- بمر، چاوت ده ری، له هۆی له نيزك ناشه که راده وهستین و شتیک ده خۆین.

ئەلیف باره کهی کرده دوو به شه وه و پیتجانیه وه. عهلی چاوه کانی دره وشانه وه. بوخچه که ی
دیکه ی به خیرایی تیکه وه پیتجا.

له پیتشا ئەلیف باره که ی له کۆلی نا و دواییش عهلی. حه سن هه ولتی ده دا باقه شووله
به لالو و که که ی هه لگری به لām قهوه ی پی نه ده شکا. گه راپه وه و سه ریرتکی دایکی کرد. دایکی،
به کۆله که ی پشتییه وه، چوه لای و بۆی له سه ر شانی دانا و گوتی:

- دەی، وەپیشم کەوہ.

عەلیش کۆلەکەمی لەکۆلی نا و دواى ئەوہی یەك دووجاران لەخۆی نووسا ھەستایە پێ. خەریك بوو بزەى دەھاتی:

- پیاو تا لیتی ئەقەومىّ خودا فریای ناکەوی... بەلام کە لیتی قەوما وای بەفریا دى ھەر مەپرسە. دیتت ئەو بارانەى چۆن نازل کرد؟

ھەورە زیوینەکانی دی کە دیسان لە باکوورەوہ تێك دەچرژانەوہ. ئەمى ئەمى، کورە دیسان دى... ئەلیف لە پیتشەوہ و ھەسەن بە دوایدا و ئۆمەخانیش لە دواوەتر و لە دواى ھەمووشیانەوہعەلى، دەپۆشتن. برێکی پێچوو عەلى وەپیشیان کەوت. ھەتا گۆزینگان لە قورپى رۆدەچوو. خۆر گەییوہ نیوہندی ناسمانى و وردە وردە جلەکانى وشک دەکردنەوہ. ئىدى ھەلنەدەلەرزین و ھاتبونەوہ سەرخۆ. ئەو بەلئدانەى لەسەر کۆترەرتیەکە ھەلنیشتبون ھەلئەفرین و زەرەدەقۆرە و مارمیلکەکان کە لەسەر بەردەکانى دەم رینگا خەوتبون، لەبەر گەرمای خۆرەکە خۆیان ھەلخستبوو. پەپووی رەنگاورەنگ بە رتییەکەدا دەھاتنە خوارى و بە دیتنى ئەوان لە شەققەى بالیان دەدا و دەفرینەوہ.

دیسان مێشوو لە وردەکە ھاتنەوہو سەر و چاو و کونە لوت و زار و گۆچکەیانى داپۆشى. کە لە شیوہکە چوونە خوارى، سى دارە توویان تێپەرانند و جا توانییان بگەنە مریمۆک. دواى ھەمووان پێکەوہ رۆشتن.

لە ناکاو لە نێو دەوہنەکانەوہ پەرەمێردتیک ھاتە دەرى. ئەویش باران خووساندبوو. جلویەرگەکانى بە لەشەوہ نووسابوون و ھەموو گیانى قورپاوى بوو. لە دەم رتییەکە راوہستا و چاوہرپیان بوو. کە باش لیتی نزیک بوونەوہ ناسیانەوہ: مام خەلیل بوو. چاوہکانى کە لە چاوى مندالان دەچوون پڕ بوون لە ترس و نازار و بە سەرکزییەوہ سەیری عەلى کرد. مریمۆک وەك قەتى کابرایەکى وا نەناسی، ماوہیەك لیتی ورد بۆوہ بە نەفرەت و بیزارییەوہ رووى لى وەرگێرا و بەجی ھێشت. ئەلیفیش رووى لى وەرگێرا.

ھەسەن نەقورچکیتى لە ئۆمەخان دا و بە دەنگیتى کز گوتى:

- بام دەیکوژى. دەیخنکیتى.

ئۆمەخان تاقەتى قسەکردنى نەبوو. وەلامى نەدایەوہ.

عەلیش کە بە بەردەمیدا تێپەرى بە سەرسوورماوى و توورەییەوہ ماوہیەك لیتی روانى و رووى لى وەرگێرا وەك بیەوى تف بکاتەوہ. مام خەلیل ئەو چاوہروانییەى لە عەلى نەبوو. پتی بە عەرزییەوہ وشک بوو. ھەر لە جیى خۆى بە بیتاقەتییەوہ لەسەر عەرزەکە دانیشت ھەتا لە چاوان ون بوون، چاوى لى نەترووکاندن. دواى بە توورەیبى و بە جنیودانەوہ ھەستا و ھەشوتیان

کهوت. چیی نهبرد گه‌یشته سه‌ریان. ده دوازده هه‌نگاویان پتر لیّ دوور نه‌بوو، به‌لام مام خه‌لیل نه‌یده‌توانی بچیتته پیشتەر و ره‌گه‌لیان بکه‌وی. عدلی جار و باره ناوړتیکی ده‌دایه‌وه و سه‌یریکی ده‌کرد بۆ‌وهی بزانی به‌ دواياندا دئی یان نا. هه‌رچی رق و قینی و بیزاریشی هه‌بوو له روخسار و نیگا‌کانیدا دیار بوو.

عدلی تووره‌ بوو. ده‌بوو چ به‌و پیره‌میرده بلئی که وه‌دوویان که‌وتوه؟ هه‌ستی کرد دایکی چاوه‌ریتیه و ده‌یه‌وی بزانی نه‌و چ له‌و کافره ده‌کا؟ “پیری مرده‌لوخه، خو تۆ کاره‌که‌ی خو‌تت کرد، ئیدی بۆ له‌کو‌لمان نابیه‌وه؟ خودا زه‌لیل و داماو‌ت بکا.”
دوایی زگی پئی سووتا و به‌خۆی گوت: “خودا ده‌زانی نه‌و داماو‌ه چیی لیّ قه‌وماوه وا له گوندیه‌کان دا‌براو‌ه.”

له لایه‌که‌وه لاساری له‌بران نه‌هاتووی مریمۆک بوو و له لایه‌کیشه‌وه لیقه‌وماوی و داماو‌یه‌که‌ی مام خه‌لیل.

مام خه‌لیلش له‌بهر خۆیه‌وه ده‌یه‌ولاند: “نه‌من له سۆنگه‌ی تۆ‌وه ناواره‌ی ده‌شت و کیوان بووم. له‌و دتیه‌ دا هه‌ر من بووم له‌سه‌ر تۆ به‌رینگم به‌ کو‌نخا گرت و له‌ روویدا راوه‌ستامه‌وه. ئیستاش تۆ ناوړتیکم لیّ ناده‌یته‌وه؟ زۆر باشه، باشه، هه‌تیوه گه‌مژه‌که‌ی بله‌ که‌چهل، نه‌و هه‌مووه رۆژه له‌و چیا‌یانه‌دا چاوه‌رئی تۆ مامه‌وه بۆ‌وهی بمگه‌یه‌ی و پشتم بگری. ئیستاش چاویشم لیّ ناکه‌ی؟ باشه.”

ورده‌ ورده‌ هیوا‌پراو ده‌بوو و نه‌یده‌زانی چ بکا؟ دوای نه‌وه ئیدی هیچ کو‌تیه‌کی نه‌بوو رووی تیّ بکا و که‌سیشی نه‌بوو هانای بۆ به‌ری. نه‌گه‌ر توانیبای وازی له‌وانیش دینا و سه‌ری خۆی هه‌لده‌گرت و نه‌وه‌نده‌ ده‌پۆیی که‌س ناوونیشانی نه‌زانی. به‌لام ناخ له‌بهر پیری. ناخ له‌و پیرییه، پیری هیچی له‌گه‌ل ناکری... .

ده‌یویست بگه‌ریتته‌وه، به‌لام لاقه‌کانی به‌بی نه‌وه‌ی خۆی بیه‌وی به‌ دووی نه‌واندا ده‌کشا. نه‌ده‌کرا لایدا و به‌ رتیه‌گی دیکه‌دا بپروا. ناخی پیر بوو له‌ نازار و کو‌یره‌وه‌ری. که‌ گه‌یشتنه‌ خواری‌ی ناشه‌که، له‌ نیوه‌رۆ لای دا‌بوو.

کو‌له‌کانیان دا‌گرت. جیویانه‌کان و گۆنیه‌کان، ساوار و ئارده‌ خووساره‌که‌ و هه‌رچی پتییان بوو له‌سه‌ر ده‌وه‌نه‌کان و له‌بهر خۆره‌که‌ هه‌لیانگه‌ستن. قابله‌ سابوونیتکیشیان پئی بوو. نه‌لیف له‌سه‌ر به‌ردتیکی دانا.

جلوبه‌رگه‌کانی برتیک وشک ببوونه‌وه و به‌ به‌ریانه‌وه گنج گنج و لۆچ ببوون. قو‌ری داووده‌لینگیان وشک ببۆوه و هیندیکی هه‌لوه‌ریبوو.

ئەلیف بەو شقارتەییە لە شووشەکەى دەرىنابوو، دەسبەجى ئاگرىكى کردەوہ. ساوارەکەى وەسەر ئاگرەکە نا. نانیان پى ئەمابوو. بىرىكى لەو ئاردەى خووسابوو و ببووہ ھەویر ھەلگرت و دەستى کرد بە شىتانی. مریمۆک پەیتاپەیتا ئاماژەى پى دەکرد. دەویست شىتىكى بلئى و بۆى نەدەھات. لە تەنىشت ھەویرەکەوہ دانىشتبوو و ھەر جینگلى دەدا. ئەگەر ئاردە تەرەکە وشک بووبایەتەوہ، ئىدى بۆوہى نەدەبوو بیکەپەوہ ھەویر. ئەلیف تىنگەیشت. ئاردەکەیان کۆ کردەوہ.

دوای کۆ کردنەوہى ئاردەکە، مریمۆک پالى بە دارەچنارەکەوہ دا و چاوەکانى لىک نان. کە زانىی ئەلیف بە تەمای نانکردنە، چوہ لای. سى کوچکەپەکیان لەدەورى ئاگرەکە ساز کرد و تەنەکەپەکیان لەسەر دانا. ئەلیف ئەنگوتکەکانى بە لەپى دەستى پان دەکردنەوہ و لەسەر تەنەکەکەى دادەنان و مریمۆک وەرگىز و داگىزى دەکردن و بۆ ئەوہى باشتەر سوور ببەنەوہ، ھەلیدەگرتن و لەسەر ئاگرەکەى رادەگرتن.

پەکەم نان، ھەسەن رفاندی. دووہم دانەشیان عەلى و سېھەم نانیشیان داپە ئۆمەخان. مام خەلیل بىرىک لەولاوہ ترەوہ دانىشتبوو و سەرى بەردابۆوہ و جار و بار لە بنەوہ سەبىرىكى دەکردن. نانەکەیان کرد و لەسەر گۆ و گىايەکە ھەلپاڭخست.

لەو مابەینەدا ئەلیف ساوارەکەى لەسەر ئاگرەکە ھەلگرتبوو و بۆ ئاوکیش کردنى لە قەرەغەوہ داينابوو. بە چیلکەپەک ھیندەى سەرى پەنجەپەکى رۆن لە شووشەکە دەرىنا و لە تاوہکەى کرد. کە رۆنەکە وەرچەقچ کەوت ئىدى بە سەر ساوارەکەى داکرد. بۆنى رۆنەکە بە ولاتى وەربوو و ئەوان زیاتر ھەستیان بە برسیتىپەکیان کرد.

مەخەلەکیان لەسەر جىپەکى وشک دانا و لە دەورى کۆ بوونەوہ. عەلى گوتى:

- ئەلیف پىوازىکیش بىنە.

ئەلیف ھەستا و لە نىو ئەو پىوازەنى لەسەر تاتە بەردىک ھەلپەخستبوون، پەکیکیانى ھەلگرت و داپە عەلى. عەلى لىزانانە مستىكى لى راکىشا و وردى کرد. جا چونكى نانى تىریان پى نەبوو*، ناچار بوون بە کەوچکان بىخۆن. کەوچکىشیان بۆ ھەمووان پى نەبوو. ھىچ مالىک ئەوہندەى کەوچک

* نازام بۆجى دەلى نانیان پى نەبوو. لە حالیکدا لە پەرەگرافى سەرەوہ باسى نان کردن دەکا. خۆ لەوانەپە

ئەوہیان نانى تىرى نەبى کە کردوویانە خۆ لانیکەم کولتیرەپە. بەھەر حال نانە و دەکرى بە چىشتەوہ بىخۆى...

نەبوو بەشی ھەموو ئەندامەکانی مائەکە بکا. ئەوانیش ھەر سێ کەوچکیان ھەبوو. ھەر سێکیشیان کۆن ببوون. سەرگوێیان شکا بوو و دەسکەکانیشیان سوتابوون.

مریمۆک بە کەوچکیکیان دەبھوارد و ھەسەن و ئۆمەخانیش بە کەوچکیتک و عەلی و ئەلیفیش بە یەکیکیان.

عەلی کەوچکیکی ساوار ھەلدەگرت و دوایی کەوچکەکە دەدایەو ئەلیف. لەو نێویدا بلێتی و ئەلیتی سەیرتکی مام خەلیلیشی ھەر دەکرد کە لەواترەو دەنیشتبوو.

کە ئەو سەیری دەکرد ئەوانی دیکەش لەخۆراوێ ناوریان دەدایەو سەری.

کە لەسەر سفرە دانیشتبوون و پێکەو نانیان دەخوارد، ئەگەر دوژمنی بابە کوشەشیان ھاتبایەتە لایان، دەبوو بیھێننە سەر سفرەکیان. روخساری عەلی ھەر دەھات و گرزتر دەبۆو. ئەو پارووی لە زاری دەنا، بۆی قووت نەدەچوو، کەوچکەکە ماویەک لە دەستیدا رادەگرت و لەبیری دەچۆو بیداتەو ئەلیف.

ئیدی وای لیھات نەیتوانی کەوچکەکە لە ئەلیف وەرگریتەو و لێی کەوتە نێو مەنجەلە ساوارەکەو. چەند چرکەیک ھەمووان بێ دەنگ بوون. ھەسەن کە کەوچکەکە خۆی بەرەو چیشتەکە بردبوو، ھەر وا دەستی مایەو. مریمۆکیش نەیتوانی کەوچکەکە بەریتە پیشی.

عەلی سەیرتکی چاوی دایکی و ئەلیفی کرد و دوایش ناوڕێکی لە مام خەلیل دایەو... جارێکی دیکەش چاوی لە چاوی دایکی بریەو...

ماویەک نەیتوانی چاوی لە چاوی دایکی بترووکێتی. چاوەکانی مریمۆک جار بە جار نەرمتر دەبوونەو. ئیدی ئەو رق و قینەیی جارانی تێدا بەدی نەدەکرا. چاوەکانی ئەلیفیش دەتگوت دەلێن: "ئەمن کارم بەسەرتانەو نییە. کەیفی خۆتە. چۆنی پیت خۆشە وا بکە.

عەلی بە لەبزیکی نەرم و بەسۆزەو و شەرمیوانە ھەرای کرد:

- ھۆی مام خەلیل، ئەو بۆ لەوی دانیشتوو. وەرە پارووە نانیکمان لەگەڵ بچۆ. وەرە مام خەلیل. وەرە با بۆت بگێرمەو چمان بەسەر ھاتوو.

مام خەلیل دەستی لەسەر عەرزەکە دادا و ھەستایە پی. وردە وردە ھات و لەسەر سفرەکە دانیشت. بزەیکە تال بە چاوە شینە وردەکانییەو بوو... شەرمەن و تۆقیو...

عەلی کەوچکەکە کە کەوتبوو مەنجەلەکەو ھەلگرتەو و دایە دەستی. مام خەلیل بەبێ مەیلی لەتێ نانی لە زاری نا و کەوچکیکی ساوار بەسەردا کرد... ھیشتاش بە پاریزەو سەیری دەروپشتی خۆی دەکرد.

عەلی بە بزەوه، لەتێکی لە پیاوזהکەمی پێش خۆی لێکردوه و دایێ. مام خەلیل بە دەستی لەرزۆکەوه و بە منەتبارانە کەوچکەکەمی دایهوه عەلی. ئەو ترسەمی لە نیگای دا بوو، بۆوه بە شادی و خۆشی. دوايي عەلی کەوچکەکەمی دایهوه ئەلیف. ئەلیفیش دواتر دایهوه مام خەلیل و بەو جۆرە کەوچکەکە دەستاودەستی کرد.

مریمۆک سەیری هیچ کەس و هیچ کوئی نەدەکرد. چاوهکانی خۆی دەپرسیه کەوچکە و مەنخەلەکە. دیار بوو پیتی ناخۆشە.

کە لەخواردنی بوونەوه، مام خەلیل پیلی عەلیی گرت و بردییه بن داره تووه گەورهکە و دەستی پێ کرد:

- دیسان چوونەوه مەزراکەمی میرالای. لەو گوندەدا جگە لە من کەس جوابەجەنگیتی نەو سەفەرە کافرەمی نەکرد*. ئەو هەتیوهی تاشباشە گرویش کە زانیی کارەکە وای لێ هاتوو، خۆی کردوه خۆمی سەقەر. هەر من بەرەنگاری بوومەوه. خەریک بوو منیش بکوژن. بە حالی سەگ گیانی خۆم لێ دەرباز کردن. هەمووان دەستیان دایه دەستی یەک و نامبازم بوون. شوکری خودای شەو بوو و توانیم خۆم نەجات دەم. ئاسمان پر بوو لە نەستیرە. یاخوا نەستیرەمی نەو سەفەرە بکوژیتهوه. چاوهپیتی تۆ بووم بگەیهی. سێ رۆژە لەو چیا و چۆلەوانییە کەلین و قوژین نەما بەشوینمدا نەگەرین. خۆم حەشار دا و نەیانتوانی بملۆزنەوه. ناخری توانیم گیانی شیرینم نەجات بدەم رۆلە گیان. کۆرەکەمی براپەکەمی خۆم. نەگەر تۆش بملۆزنەوه لە دارت دەدەن. دەلین نەتۆ نەو راپەرینە گەورەبەت لە دژی حوکمەت وەرێ خستوو. ئەو سەفەرە تووک لێکراوه وا دەلی.

عەلی بزەیهکی هاتی و بە گومانەوه پرسى:

- دەی باشە، یانی ئاوا؟ کەس لە گوندییەکان جوێ نەبۆوه و نەرۆیی؟ کەس نەچوو مەزرایەکی دیکە؟

- هەر من لێیان جوێ بوومەوه، هەر من... هەر من بەرەنگاری بوومەوه. سەت خۆزگە نەمنیش وەک ئەوان گەنج بوايم... ناخ... بریا وەک ئەوان دەست و پێم هێزی بوايم... بە خودا ئەو سەفەرەم بە گۆری بابیدا دەریاند. ئیستاش دەتوانم. وەللاهی جیتیوی وام دا بە ئیستک و پرووسکی خەمی بابی، سەفەر هەر گوئی خۆی ناخنی و بۆی دەرچوو. هەر من بووم گوتم: "کۆرە خودا هەلناگری مافی نەو گوندییانە مەخۆ هاوری. ئەوان مەنیرە کینلگەمی بی حاسلات و بەرهم." شەوئیکیان چوومە ژور

* جوابەجەنگی: قسەلە قسەداکردنەوه. بە تاییەتی کاتی چووکە قسە لە قسەمی گەرەتر لەخۆیدا دەکاتەوه و

قسەمی دەشکیتنی، پیتی دەلین جوابەجەنگیتی کرد... واتە قسە بەشەردان...

سەری. گوتم ئەو کافرە دەخنکیتیم با لەکۆل ئەو خەلکەى بکەمەوه. پیرم بە قورگیدا کرد جا وەرە و رێکی بگوشە، زۆر زۆرم رێک گوێشى... لەبن دەستمدا وەك مار جینگلی دەدا و خەریک بوو دەمرد. بەلام ناخ پیری و هەزار شوورەیی. قەوهم پیتی نەشکا بیخنکیتیم و بیکوژم. نەگەر تۆم لەگەڵ بواپە ئەو کافرە تەواو دەبوو. وا بوو نەمرد و گوندییە بێ نامووسەکانیش لەبری ئەوێ لای من بگرن، لەسەر ئەویان کردەوه. نێستا لەو گوندەدا هەر من لایەنگری تۆ و هاوڕیتی گیانی بە گیانی تۆم... لەوان دابرام. گوتم: "ئەنگۆ پرۆن وەشوتین ئەو سەپە بکەون و لیتی دامەپرێن." گوتم: "ئەمن لەو چیا و چۆلە چاوەرپیتی" عەلی "یەکەى خۆم دەم...". "ئەری وەللا ئاوا... خۆ تێگەیشتی دەمەوی چ بێم."

لە خوارەوه و لە بن دارە بەرزەکانی دەم رێگەکەوه، سەریانی بە تەنەکە داپۆشراوی کەپرەکانی مەزراکەى میرالای لە بن تیشکی دواى باراندا دەبریسکانهوه. عەلی دیسان لە پێکەنینەوه گوێ: بەیانی، نەگەر باران نەباری، دەچین و دەگەینە گوندییەکان و دەست پێ دەکەین.

مام خەلیل بە سەرسوورەماوییهوه پرسى:

- ئەتۆش دەتەوی بچیتەوه گەل گوندییەکانی خۆمان؟ ناتوانی بچیتە مەزراکەى دیکە؟

هەر دەبێ لەگەڵ ئەوان بى؟ چ چاوەروانییهکت لەو بەرازانە هیە؟

عەلی بە نەرمى و بەسۆزەوه گوێ:

- ناخر مام خەلیل، دواى ئەوه نیدی کامە گوند وەخۆمان دەکا؟

مام خەلیل پێدا گرانه و یاغییانە گوێ:

- ئەمن ناچم. ناچمەوه لای ئەو گوندییە بى نامووسانە. ئەمن خۆم بە پیاو دەزانم. ئەو ولاتە پیاوی تێدا نەماوه. پێم وابوو تۆش پیاوی. هیوام نەما. ئەوه چ گوندیکە نێمەى ناوی و وەخۆیمان ناکا؟ لەسەر سەریانمان دا دەنێن. دەلێن ئەوانە پیاون. لە رووی کوێخاکەیاندا راوهستانەتەوه. ئەدی رۆلە...

- نیشەللا سالی داهاتووش هەر وا دەکەینەوه.

مام خەلیل خەیاڵ پلاوی دەکرد... ئەو هەمووه رۆژە چاوەرپیتی عەلی بوو بۆ ئەوێ ئەو قسانەى پێ بلی. دلنیا بوو عەلیش وا بیر دەکاتەوه و وەك ئەو پاشەملى جنیو بە گوندییەکان دەدا. جا پێکەوه دادەگەرپین و دەچنە کێلگەیهکی بەپیت و بەرەکەت، کە هەر چلێکی سەت قۆزاخەى پێوه بى، جا هەر کۆ دەکەنەوه و کۆی دەکەنەوه. باخەلیان پێ دەکەن لە پارە و ئەو دەمەى دەگەرپێنەوه ئاواى هەموو خەلکەکە سەریان سوور دەمیتنى و دەلێن: "گورە وەرە"

سهیری فیل و تهلهکهی نهو پیره خهلیله، دیاره رای کرد، بهلام هم خۆی رزگار کرد و هم
 “عهلی”یه درژیش. “نهو کاته پانتۆلتیکی رهش و پشتۆتینیکی مهخهری گولدارى بوخۆی
 دهکړی. ده لیرهشی دهدهایه کورهکهی. جا سینگی دهردهپهراڼد و به نیو دیدا دهگهپرا.
 له دلّهخۆیدا دهستی کرد به جینودان به عهلی. ماسوولکهکانی دهموچاوی لهبهر یهک
 کشابورنهوه و چاری دهپهړیبیون:” ههر گوری سهگ به نیسک و پرووسکی بابت... هه ی به
 گۆږی نهو بله سوالکهره... نهو گوندییانه ههر هه موویان نامهردن... دلۆپتیکى خوینی
 پیاوهتی له دهمارى هیچیاندا نهماوه.”
 ههر دههات و سهرسورپماوتر و توورهتر دهبوو. به هانکههانک و نیخهنیخ، پهیتاپهیتا
 دهپیرسی:

- ههر بهراستی عهلی؟. به راسته دهتهوی بچییهوه لای گوندیهکانی خومان؟

که عهلی به سهر دهیگوت بهلی، ئیدی شیت دهبوو:

- شتی وا نهلیتی؟ نا بابه، چۆن شتی وا دهبی! کوره سهفهرایلی بو ساز کردووی، حوکمهت
 و جهندهرمه لی ناگادار کردۆتهوه. وهزعی تۆ لهمنیش شپرتوتره. خودا بتپاریزی. پیمان وایه
 تۆش لهگهله منی. جا چۆن دهچی و خۆت دهدهیه دهستی وی؟ گوتوویهتی ههتیوهکهی بله دزی
 پیاوکۆژ، به نانقهست لهگهله نیمه نههات و لای دا، بۆهوی بچیتتهوه چوکورواو تالان بکا.
 گوتوویه عهلی یاغی بووه و به نانقهست نهسپهکهی خۆی کوشتوه بۆهوی بهجی بمینی و بچی
 و یاغی بی. هه موو گوندیهکانی له دژی من و تۆ گرتوه به شایهت. خودا روحمان پی بکا.
 نهتۆ یان پازده سالت زیندان بۆ دهبرنهوه یان له دارت دهدهن. وهره و به قسم بکه و مهچۆوه
 لایان. نهمن له له یورهیهه Yuregir کینگهیهکی به پیت و پر حاسلاتم بو دیوتتهوه که تهنانهت
 مندالهکانیش دهتوانن رۆژی سهت کیلو لۆکه کۆ بکهنهوه... کوره خۆ مهزراکهی میرالای
 نیستا لۆکهی ههر لی نهماوه. هه موویان چنیوهتهوه. له ترسی نهوهی نهکا تۆ بهو قهلافهته
 درژتهوه بگهیدی و هه مووی کۆ بکهیتتهوه، ههر به یهک رۆژ هه موویان تیکهوه پتچاوهتهوه.
 قۆزاخهیهکیش چیه نهیانیهتتوتتهوه. نهدی، نهوه مانگ و نیویکه، تهنانهت دوو مانگه نهوان
 خهریکن. بهلام لۆکهی یورهیهه درهنگ دهپشکوی. وهره و به قسم بکه با بچینه نهوی.
 عهلی دهستی لهسهر شانی دانا:

- مامه، خدمت نه‌بئ. سالی دادی ده‌چینه لای یوره‌ییه‌ر و ده‌لیابه‌ک* لۆکه کۆ ده‌که‌ینه‌وه. مه‌ترسه نه‌وان ناتوانن هیچمان لی بکه‌ن.

مام خه‌لیل هه‌رچی به‌ بیری دا هات ده‌کاری هینا و گوتی:

- گوی بده‌یه، پیاوی پیاوان. کوره‌که‌ی برامه‌که‌ی خۆم. نه‌گه‌ر له‌گه‌ل من بییه مه‌زرای یوره‌ییه‌ر و کینلگه‌که‌ی یاسین ناغا، نه‌من هه‌رچی خۆم کۆی ده‌که‌مه‌وه ده‌یده‌مه‌ تۆ. نه‌من نه‌سپه‌که‌م لی کوشتی. گویدرئێژیکێ په‌ل نه‌ستور بۆ دایکت ده‌کړی. نه‌وه باشت‌ترین رینگه‌یه.

چاوه‌کانی زیته‌یان هات. نه‌وه رینگه‌یه‌کی باش بوو:

- نه‌تۆ پیت وایه من نیت‌ر پیر بوومه؟ نه‌من زۆر زیاتر له‌ گه‌نجیکێ پازده سالان، ته‌نانه‌ت له‌ تۆ و نه‌لیفیش پتر لۆکه کۆ ده‌که‌مه‌وه. نيمه پیاوی کۆنین. می‌ش و مه‌گه‌زی چوکورواوا خوینی نه‌نگۆیان مژیوه و هه‌لیانچۆراندوه. نه‌نگۆ کوا هیزێ شان و باهۆتان. نه‌مه ره‌گ و ده‌مارمان به‌هیزن. وه‌ره با بچینه یوره‌ییه‌ر و، جا سه‌یری مامه خه‌لیلت بکه و سه‌رت لینی سوور بمینی. جا وه‌ره و ده‌وله‌مه‌ند به. جوانوو نه‌سپیک بۆ دایکت بکړه. جوانویه‌کی سی سالانه با هه‌موو گونديه‌کان و نه‌وه سه‌فه‌ره کافره‌ش له‌ داخان به‌ته‌قن...

به‌ هیواوه چاوی له‌ چاوه‌کانی بری. پینی وابوو نه‌نگاوتویه و عه‌لی له‌گه‌لی ده‌چی.

عه‌لی ده‌ستی به‌سه‌ر شانیدا هینا و ده‌ستی له‌ نه‌ستۆی کرد و گوتی:

- خوات لی رازی بی مامه خه‌لیل، لیت راده‌بینم. نیشه‌للا بۆ سالتیکی دی.

مام خه‌لیل که گویی له‌وه‌لامه‌ بوو، سه‌یریکێ ده‌ورویشتی خۆی کرد. ویستی شتیک بلی به‌لام نه‌یتوانی.

هه‌تا ئیواری مه‌ته‌قی لیه‌ نه‌هات. به‌ تووره‌ییه‌وه له‌ بن داریک دانیشت و نو‌قی خه‌یالاتی خۆی بوو. سه‌ری لی قورس ببوو، هه‌ر به‌ولا و به‌ملایدا شوڤ ده‌بۆوه.

که ویستیان بنوون، جیوبانه‌کانیان له‌سه‌ر عه‌رزه‌که راخست و جه‌واله‌که‌یان وه مام خه‌لیل دا.

به‌یانی که هه‌ستان دیتیان جه‌واله‌که قه‌د کراوه و مام خه‌لیل دیار نییه.

نه‌لیف جه‌واله‌که‌ی هه‌لگرت و هینای و خه‌ریکی پینچانه‌وه‌ی باروبنه‌که‌ی بوو.

* ده‌لیابه‌ک: ده‌ریابه‌ک. پیره‌مێرد و پیره‌زنانی کورد له‌ گونده‌کان، که دیانه‌وی باسی زۆربوونی شتیک بکه‌ن، به‌ ده‌ریای ده‌چوینن و ده‌ریاکه‌ش ده‌که‌نه ده‌لیا. له‌بری نه‌وه‌ی بلین ده‌ریابه‌ک، ده‌لین: ده‌لیابه‌ک.

كاتى ئەو ھەروا خەرىك بوو، مریمۆك ھاتە لای. ئەلیف تېتى گەشت. دەستی ھەلگرت. مریمۆك پېشتەر ئاگرەكەمى كوردبۆۋە. ئەلیف دالى خۆش بوو. مەنجهلەكەمى لە ئاوی بەر ئاشەكە پر كورد و ھېئىنای و لەسەر ئاگرەكەمى دانا و پرسیی:

- خەنەشت دەوی دایە؟...

مریمۆك لە باخەلى خۆى كېسەكەمى ھېئادەرى و دایە دەستى. ئەلیف:

- لەچكە كەسكەكەشتم وشك كوردۆتەو دایە.

مریمۆك چاۋەكانى گەشانەو.

ھەموو جارى كە دەگەشتنە چوكورواۋا مریمۆك جوان و زەریف سەرى خۆى دەشوست و خەنەى لى دەدا. لەچكە كەسكەكەمى لەسەرى دەكرد و خۆى دەپازاندەو. مریمۆك لە توروو كەمەكەمى دېكە جووتى گوارەى دەرتنا و دایە ئەلیف. گوارەكان برېك رەش ھەلگەرابوون. ئەلیف گوتى:

- ئىستا تىف تىفەیان دەدەم.

ۋابوو بەرەو ئاگرەكە روژىشت و برېكى خۆلەمىش ھەلگرت و دەستى كورد بە خاۋىنكردنەۋەیان و گوارەكان خستە برىقەبرىق.

كاتى ئەلیف خەرىكى گوارەكان بوو، لەو لاۋەترەو مریمۆكېش خەرىكى گىلگەلە و مورورەكانى دەرىنابوو و داۋە تىكالاۋەكانىانى لىك دەكردەو و مت و مورورە شىن و سوور و كەسكەكانى پىتو دەكردنەو. ئەوانەى ۋەك سەردەمى كچىنى خۆش دەۋىست. زۆر جوان بوون. بەلام ئىستا مت و موروروى ئاۋا دەست نەدەكەوت. ھەروا كە دەستى پىدا دىتان، لە مىلى كردن. دەۋىست ئاۋىنەك لە ئەلیف ۋەرگى بەلام پەژىۋان بۆۋە. دەترسا. ھەر بەراست، ئەرى قەلەفتى چۆن بوو؟ چاۋەرى مان، تا ئاۋەكە گەرم بوو. لەو ماۋەدەدا ئەلیف گوارەكانى جوان تىف تىفە دابوو و ھېئىنای و لە گوتى مریمۆكى كردن.

ئاۋەكەشى لەسەر ئاگرەكە ھەلگرت و ھېئىنای و لە تەنىشت بەردەكەمى دانا. پىلى مریمۆكېشى گرت و بردى لەسەر بەردەكەمى دانا. سەرى بەرەو لای پېشەو خوار كردەو و دەستى كورد بە شوشتنى. بۆى شوست و وشكى كردەو. سەرى مریمۆك تەۋاۋ تەنك ببوو. نەرم ببوو.

دەبوو دواى شوشتنەكە خەنەى لى بدا. ھەموو سالى ئەۋەى دەكرد. بەلام ئەمسال مریمۆك كە داۋاى خەنەى كوردبوو، دواى پاشگەز بۆۋە. ئەلیف دەمودەست زانىسى بۆ خەنەى ناۋى. مریمۆك دەۋىست ئەمسال گەنجتر و سادەتر و جوانتر بنوئىنى. ئەگەر ئىستا خەنەى لى دابايە، بەو ھەموو پەرزو پالەى سەرىبەۋە قەلەفتىكى ئاشىرنى دەبوو.

جوانییه کهی خه نه سی رۆژان دواى خه نه لیدلنه که دهرده کهوت. چما ده کرا سی رۆژان راوه ست؟ نیدی شتیکی وای نه مابوو بگه نه گوندیه کان.

نلیف له شوشتنی سه ری مریمۆکدا تیگه یشت که نه وه هه سهر و مل ناگری**. هه ر ده تگوت سه ری به له شییه وه نییه و به ولاولایدا شوپ ده بۆوه.

منداله کان بریک له ولاتره وه دانیشتیوون و نه ده بزووتن. مریمۆک که چاوی به حه سه ن کهوت زانیی نه وه هه تیوه خه ریکه له بنه وه سه یری ده کا و گالتیه ی پی ده کا. به بۆله بۆل گوتی: "هه تیوه کافره، هه ر ده بی بزۆزیه کهی خۆی بکا."

منداله کان هه ر نه ده بزووتن. دیار نه بوو بیر ده که نه وه یان وه نه وه ز ده دن. عه لیش له ولاره تره وه راوه ستابوو و سه یری خۆجوان کردنی دایکیی ده کرد. دلێ خۆش بوو به وه ی دایکی هیشتا ش ساغ و سلا مه ته. به خۆی ده گوت: "نه مسالیش؟ دواى نه وه هه مووه نه هه مه تییه ی به سه ری ها تووه، دیسانیش؟... نه گه ر روخساریشی نه وه نه ده پر نه بوویا له چرچ و لۆچ..."

له گه ل نه وه هه مووه ماندوو یه تی و ژان و نازار و برژانه وه یه ی ده ست و لاقی، دیسانیش شه بۆلیکی خۆشی له ناخییه وه هه لده قولی و هه لده چوو:

"نه مریمۆکه بۆ قسان ناکا؟ له پاش کۆنه گۆرستانه که وه بۆ هه ر ورته یه کیشی لیوه نه ها تووه؟ یانی له مه ودوا هه ر وا قسان ناکا؟ هه ر به راستی مام خه لیل بۆ کوئی رایکردوه؟"

نه گه ر نه وه فکر و خه یالانه نه ده بوون، جوان جوان دلێ ده حه سایه وه.

کیتلگه که دیار بوو و کویره وه رییه کانیش ته و او ببوون. بارانیش هه ر ده باری: "نه وه تا مه زراکه له وتییه. شتیکی وامان نه ماوه بگه یینی."

"به له چکه ی که سه که وه، گواره ی بریقه دار و مت و موور به مله وه و بازنه ی شووشه له مه چه کدا... له چاو سالانی پیئشوو هیچ نه گۆراوه. هه ر نه وه نه ده یه سه ر و مل ناگری. چاوه کانیشی کز و شه که تن. به لām هه ر چاوی به لۆکه بکه ویتته وه، ده گه شیتته وه و چاوه کانی زیت ده بنه وه..."

مریمۆک هه ر له خۆجوان کردنه کهی بۆوه، هه ستا. داره که ی هه لگرت و رووی له مه زراکه کرد. له پیئشیا نه وه پالهی لۆکه چن له مه زرایه کدا ده بینان. ترۆمبیل و کامیۆن به جاده یه کدا راد به ردن.

** سه رومل ناگری: واته سه ری به سه ر ملییه وه پی رانا وه ستی. بۆ کاتی ماندوو یی و شه که تی و شله بوونه وه ی

جهسته، ده یلین.

رېك له سمر سهریانهوه، هاشوهووشېك له ناسمان ههستا. سهبریان کرد و چهند فړوکه جیتیکیان بیینی که بهره و ناناوارزا دهخوشین و دهړوین. له چاوترووکانیتکا له چاوان ون بوون. مریموک کهوته ری. نهوانی دیکهش بارگهوبنهکهیان کو کردهوه و به دوایدا وهری کهوتن. بهرهبهری عهسری بوو گهیشتنه گونډیهکانی خویان که لهو مهزرایهدا خهریکی لۆکهچنینهوهی بوون.

بوئی توژی لۆکه و تهپوتوژ ههستابوو. بوئی تیژی زه لکاویش له کینگه برنجکهی نهویهریانهوه دههات. عملی له پیشیانوه بوو. بهرهو نهو کهپرانه چوو که له نیوهپراستی کینگهکه به لک و پو و پووشکهی داران ساز کرابوون و له پیشیانوه کوگای لۆکه هه لدرابوو. پاله پرتک لهولترهوه کاریان دهکرد. دیتیانن که گهیشتنی، بویه دهستیان هه لگرتبوو و راوهستابوون.

عملی کۆلهکهی له پشتی کردهوه و داینا و هات پالی وه دیرهکی بهکینک له کهپرهکان دا و دانیش. که مهزراکهی بیینی وشک و بی بهرهمه و هممووی گیا و گزه و تمنانته قوژاخه لۆکهیهکیش له پووشه وشکهکانیدا ناینری، توژه خویشیهکی له دلیدا نهما و ناگری تیهربوو. چاوهکانی لینان.

مریموکیش هات و له تنیش کوزگا لۆکهیهک دانیش. نهویش دیتبووی کینگهکه لۆکهی نییه. حسمن پرتک لهولترهوه به باقه شولکهکهی پشتیهوه پیی به عمرزیهوه وشک ببوو. توّمهخانیش له پیشیهوه راوهستابوو. تهلپ هات و له تنیش میردهکهیهوه دانیش. چله لۆکهیهکی به دهستهوه گرتبوو و وردی دهکرد. گونډیهکان یهک یهک دهستیان له کار هه لگرتبوو و دههاتن. همرکامیان چاویان پنیان دهکوت، واتی وړ دهما. خویان پی نهدهگیرا. ورتهیهکیان همر لپوه دههات و دهیانویست شتیک بلین، تفی زاریانان قووت دهدا و تمنانته نهیاندتهوانی ماندوونهبوونیشیان لی بکن. همر به چاوی زهق زهقیانموه و بهسرسوروماویهوه دهمانهوه.

ورده ورده همر هاتن و کو بوونهوه و دهوریان گرتن. کس متهقی لپوه نهدههات. همندیکیان همر بهپتوه راوهستابوون و جوولهیان نهدهکرد و کهسیش قسمی نهدهکرد... لپره همر نهشاریبوو. پریشکاندبووی و تیپهریبوو.

تاشباش توغلو که وهدوا کهوتبوو، دری به حهشیمهتهکه دا، که دیتنی راچلهکی و پیی به عمرزیهوه رهق بوو. دهتگوت له شتیک سلهمیوهتهوه چاوهکانی له گلینهیدا دهخولانهوه. وزهی بالی میشیش دهبیسترا. تاشباش توغلو نیدی نهیدهترانی ههنگاویکیش هه لگری. چاوهکانی پر ببوون له فرمیسک. شتیک قورگی ریک دهگوشی.

له خۆرا چووه پيشتروه. له تەنڤشت "عهلى" يهوه راوهستا. نهوجار هەر لهوئيش دانڤشت. دهستى هينا و دهستى عهلى گرت. لاواندڤهوه. هەر وا دهستى بهسەر دهستهكانڤدا دينا و نهڤدهزانى بلى چى.

چهندجارتك تفهكهى قووت داڤهوه و نهڤدهتوانى هڤچ بلى:

- بهخ خى... ر بهختر بڤن. برا | | له. نهوه، نهوه بوخوت دهڤڤڤڤڤ. هڤچ پڤت ناخوش نهڤى. ئڤمهى هڤناوته مهزراڤهك خودا به نهسڤڤى كافرانڤشى نهكا. ئڤمهش له تو باشتر نڤنه... نهڤى... نهڤى... نهوه دهڤڤڤڤڤ... سەت خۆزگه به پار. خەمت نهڤى. دەسلات چڤڤه. نهوه بووه نڤڤى. مهزراى لهوه خراپتر هەر نڤڤه. هەر هه مووى گژ و گڤاڤه. به ده چلڤشى قۆزاخهڤهكى پڤتوه نڤڤه. نهڤى، نهڤى، خۆ دهڤڤڤڤڤ. هڤچ، هڤچ، هڤچ خەمت نهڤى... هەر له سى چوار رۆژى يهكه مڤدا سى لهسەر چوارى مهزراكه مان دورڤڤهوه... كوا لۆكهى؟... هڤچمان دهست نهكهوت... بهختر... بهختر... هاتن... هەر نهوه نهڤه... هەر نهوه نهڤه... نهوه نهڤه و هڤچ.

دهنگى دهله رزى. كولى گريانى ههستا بوو.

- خەم... خەم مهخۆ... كاره و كراوه... دهى باشه... دهى باشه... دهى... دهى...

لهوه پتر قسهى پى نهكرا. نهڤدهتوانى چاو له عهلى و مرڤمۆك و نهليف و منداله كان بتروو كڤنى. نهوانى ديكهش وهك نهو بوون. نهوانه چڤڤان بهسەر هاتبوو... هەر وا كه دهستى عهلى داڤه مالى، و قسه يهكى له زارى نهڤه هاته دهڤى. بڤڤه نڤڤه كى بڤسنور بوو. كهس نهو بڤڤه نڤڤه كى پى نهڤه شكڤنرا. بڤڤه نڤڤه كى قورس و خهست كه هەر دههات و قوولتر دهڤوه.

مرڤمۆك به توورڤهڤهوه، دهستى كرد به مست له عهرز كوتان. كه قۆزاخه پشكووتوه كهى تەنڤشت خۆى دى، كهوتوه بڤر خالخالۆكه كه. دلڤ داخوڤا. نهوه چ بڤڤسكهڤه كى لڤ هات نهو قۆزاخهڤه. به شوڤن خالخالۆكه كهڤا گهڤا. له لكى لهچكه سڤڤڤه كهى گڤى داڤوو و نهوڤشى له بن پشوتڤنه كهى نابوو. دهڤيكڤشا. گڤڤه كهى كڤڤهوه. خالخالۆكه كهى دى كه هەر لهوڤ داڤه. بهلام مرڤڤوو. وشك ههلا تڤوو. ههليگرت و به هڤمنى لهسەر گولڤه كهى دانا.

بهخۆى گوت: "بنوو، چاره ره شه كهى خۆم، بڤنكه سه كهى خۆم... هەر لڤره بنوو".

نڤڤى سڤرى ههلا تڤا. ماوهڤهك چاوه كانى بهو گونڤڤه بڤڤه نڤڤه كى گڤرا كه له دهوڤڤان كۆ بڤوونهوه. دهستى راستهى به تونڤى چهند جارتك به عهززه كهڤا كڤشا و گوتى:

- ناخڤى گهڤشتڤڤڤ... خۆ ناخڤڤه كهى گهڤشتڤڤڤ...

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

رۆمانى ئەودىيى كويستان، يەككىگە لە بەرھەمە بە نرخمەكانى بەشار كەمال. نووسەر لەو رۆمانەدا بە وردى بەردى لەسەر لايەنە دەروونى و نەيىبەكانى ناخى مرۇف ھەلەدوتتەو. بە خویندەنەوئى ئەو رۆمانە جوان و زمريف ئەو راستىيەمان بۇ دەردەگەوى كە وچەى ئادەمىزاد چۆن دەست دەكت بە دروستگردنى بېرۆزىمىيەكان و چۆناوچۆن بېرۆزىبەتى بە شتەكان و كەسەكان دەبەخشيت و دوتريش ھەر كەسە و لەبەر خۇيەو دە چىرۆكىكى خەيالىي لەباردیانەو ھەلەدەستيت و بەرجۆ و موغجيزەيەكان بۇ ساز دەكت. ئەو رۆمانە جيا لە زۆربەى رۆمانەكانى ديكەى بەشار كەمال ، رۆمانىكى ئەواو ھەلسەفەيە و ناوړى لە مەسەلەى "بەرستن" داوتتەو. بەشار كەمال لە ناوینەى زياتى خەلكە ساويكەمەى گوندى "يالاك" دا دەچیتەو ەبچ و بناوانى مېژووى .
زياتى ئادەمىزاد و خەون و خەيال و ئارەزوو دەكتیانەو...

دەرگاى نوپزینەو ەو بلاوگردنەو ەى موکریانی
MUKIRYANI ESTABLISHMENT
FOR RESEARCH & PUBLICATION
www.mukiryani.com

و ەزارەتى رۆشنىبىرى و لاوان
بەر نوپزینەى گىشى
رورنامە، نووسى و چاپ و بلاوگردنەو ە
بەر نوپزینەى بلاوگردنەو ەى ھەولبىر

چاپخانەى و ەزارەتى رۆشنىبىرى